

Ч Превод значења асног Кур'ана на српском језику

Удружење за подршку
исламског мисионарског
садржаја на разним језицима

Ч Превод значења
Часног Кур'ана
на српском језику

Удружење за подршку
исламског мисионарског
садржаја на разним језицима

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com

© جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات، ١٤٤٥ هـ

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي

بيان معاني القرآن - صربي - بدون نص عربي. / جمعية خدمة

المحتوى الإسلامي - ط١ - الرياض، ١٤٤٥ هـ

٦١٤ ص. . . سم

رقم الإيداع: ١٤٤٥ / ٤٦١٨

ردمك: ٦-٢٠-٢٠١٢-٨٤١٢-٦٠٣-٩٧٨

الطبعة الأولى

١٤٤٥ هـ

للتحقق من التحديثات

2024-04-01 - V1.0.4

للتواصل: info@quranenc.com

نَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِ مِنَ الْفَقْرِ وَالْجُودِ وَالْجَبْرِ وَالْمَقْرِ وَالْمَقْرِ وَالْمَقْرِ

المحتوى الإسلامي

جمعية الربوة

Увод

Часни Кур'ан је говор Аллага, Господара и Створитеља свих светова. Објавио га је последњем посланику и веровеснику Мухаммеду, нека су Божји мир и благослови на њега, како би човечанству појаснио смисао њиховог постојања, и како би их упутио ка ономе што ће им донети срећу на овом и Будућем свету, и како би се спасили и сачували болне патње након смрти. Кур'ан је последња од Аллага објављена књига, која потврђује предходне књиге и дерогира предходне законе.

Часни Кур'ан је вечно знамење и чудо, и он је доказ посланства посланика Мухамеда, нека су Божји мир и благослови на њега. Аллах је изазвао човечанство и духове да донесу нешто слично њему, па макар и једно поглавље Кур'ана, али они то нису могли.

Није измењен нити изобличен од како је објављен пре више од 1.400 година, и остаће сачуван на арапском језику на којем је објављен, јер је Свемогући Аллах обећао да ће га сачувати све до Судњег дана.

Часни Кур'ан је главни извор ислама, и потпуни устав који организује и управља људским животима у сваком тренутку и на сваком месту. Он позива на обожавање само јединог истинског Бога, нашег Створитеља и појашњава човеку све оно што му је потребно да спозна свог Господара и своју веру.

И обавештава га о непознатим догађајима из прошлости и будућности. И о причама о предходним посланицима, нека је Божји мир над свима њима, и како их је Аллах помогао и уништио њихове непријатеље. У Кур'ану су садржане основе и смернице богослужења и опхођења према створењима и позив на лепе моралне особине као и упозорење на ружне моралне особине. Кур'ан нам говори о будућем животу након смрти. Па или рај као пребивалиште верника, или пакао као пребивалиште пагана и неверника.

Због важности ове велике књиге коју је Аллах објавио на арапском језику и наредбе да се она саопшти човечанству; задовољство нам је – драги читаоче - да вам обезбедимо превод његовог значења на вашем језику, како би вам олакшали разумевање и достављање његове поруке. Тим преводиоца је уложио све напоре како би најбоље превео његова значења, уз напомену да без обзира колико је превод тачан, он ће и даље непотпуно пренети велика значења на која указује чудесни текст Часног Кур'ана на изворном језику, текст који превазилази свако људско дело. Па ко жели да сазна више о чињеницама садржаним у Часном Кур'ану препоручујемо му да научи арапски језик на којем је он објављен.

Нека је мир Божји над свим посланицима, а хвала и слава припадају Аллаху Господару свих светова.

Енциклопедија Часног Кур'ана.

Можете да читате превод значења Часног Кур'ана на свом језику скенирањем бар кода (**QR код**) путем камере на телефону.

Задовољство нам је да примимо ваше сугестије и коментаре ради даљег усавршавања нашег превода путем иконице за коментаре која се налази испред сваког кур'анског стиха на интернет страници Енциклопедија Часног Кур'ана

(www.quranenc.com),

а ако желите можете нам и лично писати путем е-мејла:

info@quranenc.com

1 - Фатиха^[*]

1. У име Аллаха, Милостивог, Самилосног.
2. Сва хвала припада Аллаху, Господару свих светова.
3. Милостивом, Самилосном.
4. Владару Судњега дана.
5. Само Тебе обожавамо и само од Тебе помоћ тражимо.
6. Упути нас на прави пут;
7. На пут оних којима си благодати Своје даровао, а не на пут оних на које си се расрдио, нити оних који су залутали.

[*] Фатиха (Пристап).

2 - Бекара^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Елиф Лām Мим^[1]
2. Ова Књига - у коју нема сумње - упута је богобојазнима
3. онима који у невидљиви свет верују и који молитву обављају и удељују од онога чиме смо их Ми опскрбили,
4. и онима који верују у оно што је објављено теби и што је објављено пре тебе, и који у Будући свет чврсто верују.
5. Њима је Господар њихов на прави пут указао и то су они који су успели.
6. Онима који не верују заиста је свеједно упозоравао ти њих или не упозоравао, они неће да верују.
7. Аллах је запечатио срца њихова и уши њихове, а пред очима њиховим је застор; њих чека патња огромна.
8. Има људи који говоре: “Верујемо у Аллаха и Последњи дан”, а они нису верници!
9. Они мисле да варају Аллаха и оне који верују, а никог осим себе они не варају, али то не осећају.
10. У њиховим срцима је болест и Аллах им повећава ту болест. Њих чека болна патња због тога што су лагали.

[*] Бекара (Крава).

[1] Ова самостална слова на почетку овог поглавља упућују на чудесну природу Кур'ана. Незнанобошци су били изазвани да напишу нешто слично Кур'ану, па нису могли да му се супротставе, иако је Кур'ан састављен од ових слова која сачињавају арапски језик. Неспособност Арапа да смисле било шта слично њему – иако су себе сматрали најречитијим народом – указује на то да је Кур'ан Божија објава.

11. Када им се каже: “Не правите неред на Земљи!” Одговарају: “Ми само ред успостављамо!”
12. Напротив! Они су уистину прави смутљивци, али то не опажају.
13. Када им се каже: “Верујте као што ови људи верују!” Они одговарају: “Зар да верујемо као што малоумници верују!?” А заиста они су малоумници, али они то не знају!
14. Када сусретну оне који верују, говоре: “Верујемо!” А чим остану насамо, са сотонама својим, говоре: “Ми смо с вама. Ми им се само изругавамо.”
15. Аллах се њима изругава и оставља их да у својој арогантности лутају.
16. То су они који су заблуду узели уместо Упуте, али им њихова трговина неће донети добити, јер они Упуту нису следили.
17. Они су слични ономе који потпали ватру, а када она осветли оно што је око њега, Аллах им одузме светло и остави их у тминама, па ништа не виде.
18. Они су глуви, неми и слепи, па не могу да се поврате!
19. Или су слични онима који за време силног пљуска са неба, услед мрака, грмљавине и муња, због грома затискују уши прстима бојећи се смрти. А Аллах обухвата невернике.
20. Муња само што их не заслепи: кад год им осветли - они крену, а чим их тами препусти - застану! А да Аллах хоће, Он би им одузео и слух и вид. Аллах, уистину, све може.
21. О људи, обожавајте Господара свог, Који је створио вас и оне пре вас, да бисте се сачували.
22. Који вам је Земљу постелеом, а небо здањем учинио; Који с неба спушта воду и с њом изводи плодове, опскрбу вашу. Зато не приписујте Аллаху друга божанства, а знате то.
23. А ако сумњате у оно што смо Ми објавили Нашем слуги Мухаммеду, саставите ви једно поглавље слично томе и позовите и божанства ваша, изузев Аллага, ако истину говорите.

24. Па ако то не учините, а сигурно нећете учинити, онда се чувајте ватре чије ће гориво бити људи и камење; која је припремљена за невернике.
25. А обрадуј оне који верују и добра дела чине да њима припадају рајске баште кроз које реке теку! Кад год буду опскрбљени каквим плодом, рећи ће: “Овим смо и пре били опскрбљени!” А биће им давани плодови само њима слични! У њима ће они супруге очишћене имати и у њима ће вечно боравити.
26. Заиста се Аллах не устручава да за пример наведе комарца или нешто изнад њега; они који верују - па они знају да је то Истина од Господара њиховог; а они који не верују говоре: “Шта то Аллах хоће овим примером?” Тиме Он даје да многи у заблуду скрену, а многе на Прави пут упућује, а тиме на странпутицу скреће само развратнике;
27. Оне који крше обавезу према Аллаху након што је прихваћена и прекидају оно што је Аллах наредио да се одржава и неред на Земљи праве; то су прави губитници.
28. Како не верујете у Аллаха, ви који сте били мртви па вас је Он оживео, затим ће вас усмртити, затим поново оживети, потом ћете Њему бити враћени?!
29. Он вам је све на Земљи створио, затим се на небо усмерио, и као седам небеса га уредио; Он све добро зна.
30. А када Господар твој рече анђелима: “Ја ћу на Земљи намесника поставити!” Они упиташе: “Зар ћеш на Земљи поставити онога који ће на њој неред ширити и крв пролевати?! А ми Тебе слаavimo захваљујући Ти и светост Теби призивамо.” Он рече: “Ја, заиста, знам оно што ви не знате.”
31. И Он поучи Адама свим називима, а онда их предочи анђелима и рече: “Кажите Ми имена њихова, ако истину говорите!”
32. “Узвишен си Ти!” Рекоше они, “ми знамо само оно чему си нас Ти поучио! Засигурно си Ти Свезнајући и Мудри.”

33. “О Адаме”, рече Он, “саопшти им називе њихове!” И када им он саопшти називе њихове, Аллах рече: “Зар вам нисам рекао да само Ја знам тајне небеса и Земље и да само Ја знам оно што показујете и што кријете?”
34. А кад рекосмо анђелима: “Поклоните се Адаму! Они се поклонише сви изузев Сотоне.” Он одби и узохоли се, а био је неверник.
35. И Ми рекосмо: “О Адаме, настаните се ти и супруга твоја у Рају и једите у њему где год желите, али се овоме дрвету не приближавајте да не постанете неправедни.”
36. Али, Сотона их наведе на грех због дрвета и изведе их из Раја у којем су били. Ми рекосмо: “Сиђите!, једни другима ћете бити непријатељи. До одређеног времена на Земљи је ваше боравиште и неко време уживања.”
37. И Адам прими неке речи од Господара свога, па му Он опрости; Он је, заиста, Онај Који стално прима покајања, Милостиви.
38. Ми рекосмо: “Силазите из њега сви! Од Мене ће вам Упута долазити, а они који Упуту Моју буду следили, ничега се неће бојати, нити ће за било чим туговати.”
39. А они који не буду веровали и доказе и речи Наше буду порицали биће становници Ватре; у њој ће вечно остати.
40. О синови Израилјеви, сетите се благодати Мојих које сам вам подарио, и испуните завет који сте Ми дали, па ћу и Ја испунити Свој завет који сам вам дао! И само од Мене страхујте!
41. И верујте у оно што сам објавио потврђујући да је истинито оно што ви имате и не будите први који у то не верују! Не продајте речи Моје за нешто што сасвим мало вреди и само се Мене бојте!”

42. И не мешајте Истину са неистином, и не скривајте Истину кад је знате!
43. Молитву обављајте, и обавезну милостињу дајте и заједно са онима који молитву обављају и ви обављајте!
44. Зар од других тражите да добро чине док при томе себе забораваљате, а ви Књигу читате? Зар се опаметити нећете!?
45. Помозите се стрпљењем и молитвом, а то је, заиста, тешко, осим понизнима,
46. онима који су уверени да ће се срести са Господаром својим и да ће се Њему вратити.
47. О синови Израилеви! Сетите се благодати Мојих које сам вам подарио и то што сам вас над другим народима био одликовао.
48. И бојте се Судњег Дана када нико ни за кога ништа неће моћи да учини, и када ничије посредовање неће да се прихвати, и када ни од кога откуп неће да се прими и када нико никоме у помоћ неће да притекне.
49. И када смо вас избавили од фараонових људи који су вас најгорим мукама мучили: мушку вам децу клали, а женску у животу остављали - то је било велико искушење од Господара вашег.
50. И када смо због вас море раставили па вас спасили, а фараонове људе, пред вашим очима потопили.
51. И када смо са Мојсијем, четрдесет ноћи, сусрет одредили, ви сте, након што вас је напустио, неправду чинећи, теле почели да обожаваते.
52. Потом смо вам, и после тога, опростили, да бисте захвални били.
53. И када смо дали Мојсију Књигу и оно што раздваја Истину од неистине, да бисте се правим путем упутили.

54. И када је Мојсије свом народу рекао: “Народе мој, ви сте заиста себи неправду учинили узевши теле; зато се Створитељу своме покајте и између вас преступнике смрћу казните! То вам је код вашег Створитеља боље, па ће покајање да вам прихвати. Заиста Он стално прима покајања, Милостиви.”
55. И када сте ви казали: “Мојсије, ми ти нећемо веровати све док Аллага јасно не видимо!” Па вас је, док сте гледали, страшна казна обузела.
56. Затим смо вас после смрти ваше оживели, да бисте захвални били.
57. И од облака смо вам хладовину начинили и ману и препелице вам слали. “Једите лепа јела, којима вас опскрбљујемо!” Они Нама нису неправду нанели, него су сами себи неправду чинили.
58. И када смо казали: “Уђите у овај град и једите што год хоћете! На капију уђите клањајући се и кажите: 'Опрости!' Па ћемо вам опростити грехе ваше, а онима који чине добра дела даћемо и више.”
59. Онда су они који су неправду учинили заменили речи другим које им нису речене, па смо Ми на оне који су неправду учинили с неба казну спустили, зато што су грешници били.
60. И када је Мојсије за народ свој молио воду, Ми смо рекли: “Удари својим штапом по камену!” Из њега је проврело дванаест извора, и сви људи су знали из којег ће извора да пију. “Једите и пијте из Аллахове опскрбе и не чините зло по Земљи правећи неред.”
61. И када сте рекли: “Мојсије, ми не можемо више једну исту храну да једемо. Зато, моли за нас Господара свог да нам подари од онога што Земља рађа: од поврћа и краставаца, пшенице, сочива и црвеног лука!” Он је рекао: “Зар да оно

што је боље замените оним што је лошије?! Идите у Мисир имаћете оно што тражите!” И понижење и беда их је снашла и на себе навукоше гнев Аллахов, зато што у Аллахове доказе нису веровали и зато што су посланике бесправно убијали, зато што су непослушни били и све границе зла прелазили.

62. Оне који верују, и оне који су били јевреји, хришћани и сабејци, а који су веровали у Аллаха и Судњи дан и добра дела чинили - заиста чека награда код њиховог Господара; за њих нема страха и они неће да тугују.
63. И када смо од вас завет узели и брдо Синај изнад вас подигли: “Снажно прихватите оно што смо вам дали и нека вам је на уму оно што је у Књизи, да бисте се сачували.”
64. Затим сте одустали, и да није било Аллахове дарежљивости према вама и милости Његове, ви бисте, уистину, међу губитницима били.
65. Вама је познато шта се догодило онима од вас који су суботу оскрnavили, па смо им Ми казали: “Будите мајмуни презрени!”
66. То насеље смо учинили опоменом оближњим насељима, а поуком за богобојазне.
67. И када Мојсије рече народу своме: “Аллах вам, заиста, наређује да краву закољете”, они упиташе: “Збијаш ли то ти с нама шалу?” А он рече: “Аллаху се утичем од тога да незналица будем!”
68. Они рекоше: “Замоли за нас Господара свог да нам појасни каква треба да буде!” “Он каже”, одговори он, “да крава не сме да буде ни стара, ни млада, него између тога, средње доби, па учините то што вам је заповеђено!”
69. “Замоли за нас Господара свог”, рекоше они, “да нам објасни какве боје треба да буде!” “Он каже”, рече он, “да треба да буде светложуте боје, да се свиди онима који је виде.”

70. “Замоли за нас Господара свога”, рекоше они, “да нам објасни каква још треба бити, јер нама краве изгледају сличне, а ми ћемо њу, ако Аллах да, сигурно да пронађемо.”
71. “Он каже”, рече он, “да крава не сме бити исцрпљена орањем земље и натапањем усева; треба бити без икакве мане и белега.” “Е, сад си казао истину!” Рекоше они, па је заклаше, и једва то учинише.
72. И када сте једног човека убили, па се о њему препирати почели, Аллах је дао да изађе на видело оно што сте били сакрили.
73. Па смо Ми рекли: “Ударите га једним њеним делом!” И ето, тако Аллах мртве враћа у живот и пружа вам доказе Своје, да бисте схватили.
74. Али су ваша срца, после тога, постала тврда као камена стена или још тврђа. А има стена из којих реке избијају; а има, заиста, стена које пуцају и из којих излази вода, а има их заиста, и које се од страха пред Аллахом руше. А Аллах не занемарује оно што ви радите.
75. Зар се надате да ће они (Јевреји) да вам поверују, а неки од њих су Аллахов говор слушали, а затим би га, након што су га схватили, свесно изврнули?
76. Када сретну оне који верују, говоре: “Ми верујемо!” А чим се осаме једни с другима, кажу: “Зар ћете им казивати оно што је Аллах вама објавио, па да им то буде доказ против вас пред Господаром вашим? Зар се нећете опаметити!
77. А зар они не знају да Аллах зна и оно што крију и оно што показују?!
78. Неки од њих су неписмени и не познају Књигу, него само гаталице. Они само нагађају.
79. А тешко онима који својим рукама пишу књигу, а затим

говоре: “Ово је од Аллаха”, да би за то извукли ништавну корист. И тешко њима због онога што њихове руке пишу, и тешко њима што на тај начин зарађују!

- 80.** Они говоре: “Горећемо у ватри само неколико дана.” “Реци: “Да ли сте за то од Аллаха добили обећање, јер Аллах неће прекршити Своје обећање, или Аллаху приписујете оно што не знате?!”
- 81.** Напротив! Они који буду зло чинили и греси их њихови буду са свих страна сустигли, становници Ватре ће они да буду и у њој ће вечно да остану.
- 82.** А они који буду веровали и добра дела чинили, они ће становници Раја бити; у њему ће вечно боравити.
- 83.** И када смо од потомака Израилевих узели завет да ћете једино Аллаха да обожавате, и родитељима, и ближњима, и сирочадима, и сиромасима добротворство да чините, а људима лепе речи да говорите; и молитву да обављате и обавезну милостињу да дајете, ви сте се затим, изузев мало вас, окрећући завет изневерили.
- 84.** И када смо од вас завет узели да крв једни другима нећете пролевати и да једни друге из домова ваших нећете изгонити, ви сте то прихватили и то посведочили.
- 85.** Након тога, ви ипак једни друге убијате, а поједине од вас и из завичаја њихових протерујете, помажући се против њих, уз грех и насиље, а ако вам дођу као заробљеници, ви их откупљујете. А забрањено вам је да их изгоните! Зар ви у један део Књиге верујете, а други негирате?! Онога од вас који тако ради стићи ће на овоме свету понижење, а на Судњем дану биће стављен на најтеже муке. А Аллах, заиста, није немаран према ономе што ви радите.
- 86.** То су они који су живот на овоме пролазном свету заменили

за Будући свет; зато им патња олакшана неће бити, нити ће им се у помоћ притећи.

- 87.** И Ми смо Мојсију Књигу дали и после њега, једног за другим, посланике слали. И Исусу, сину Маријином, јасне смо доказе дали и Духом Благословљеним (анђелом Гаврилом) смо га помогли. И кад год вам је који посланик донео оно што није годило душама вашим, ви сте се узохолили, па сте неке у лаж угонили, а неке убијали.
- 88.** Они говоре: “Наша срца су обложена!” А није тако, него је Аллах њих проклео због неверовања њиховог, а мало је њих који верују.
- 89.** И када им је дошла Књига од Аллага која потврђује истинитост онога што они имају, а још од пре су помоћ против неверника молили, и када им је дошло оно што им је познато као истина, они у то не повероваше. Па нека Аллахово проклетство стигне невернике!
- 90.** Јадно је то за шта су се продали, да негирају оно што Аллах објављује, само из злобе што Аллах, из добротe Своје шаље Објаву ономе коме Он хоће од слугу Својих; па су на себе гнев за гневом навлачили! А невернике чека патња понижавајућа!
- 91.** А када им се каже: “Верујте у оно што Аллах објављује!” Они одговарају: “Ми верујемо само у оно што је нама објављено”, и неће да верују у оно што се објављује после, а то је Истина, која потврђује да је истинито и оно што они имају. Реци: “Па зашто сте још раније Аллахове веровеснике убијали, ако сте верници били?!”
- 92.** И Мојсије вам је јасне доказе био донео, па сте, ипак, након што вас је оставио, неправду чинећи, теле за обожавање прихватили.
- 93.** И када смо од вас Завет ваш примили и брдо изнад вас подигли: “Чврсто прихватите оно што вам дајемо и слушајте!”,

они су одговорили: “Чујемо, али нећемо да послушамо!”, јер су њихова срца, због неверовања, теле присвојила. Реци: “Ружно је то на шта вас ваше веровање наводи, ако сте уопште верници.”

94. Реци: “Ако је код Аллаха Рај осигуран само за вас, мимо осталог света, онда смрт пожелите, ако истину говорите?!”
95. А неће је они никада пожелети због онога што чине, а Allah добро зна неправеднике.
96. И видећеш сигурно да више жуде за животом од других људи, па чак и од идолопоклоника; сваки од њих би волео да поживи хиљаду година, мада га то, и када би толико дуго живео, не би од казне удаљило. Allah добро види оно што они раде.
97. Реци: “Онај ко је непријатељ анђелу Гаврилу, нека зна да он Allahовом дозволом теби на срце ставља Кур'ан потврђујући истинитост онога од пре, као путоказ и радосну вест верницима.”
98. Ко је непријатељ Allahу, Његовим анђелима и Његовим посланицима и анђелу Гаврилу и анђелу Михаилу - па, Allah је, заиста, непријатељ онима који не верују!
99. А Ми теби јасне доказе објављујемо, у које једино тешки грешници неће да верују.
100. Зар сваки пут када неку обавезу преузму, део њих је одбаци?! Напротив, већина их не верује.
101. А када им је од Аллаха Посланик дошао, потврђујући да је истинито оно што већ имају, део оних којима је Књига дата Allahову Књигу одбацују, као да не знају.
102. И поведоше се за оним што су ђаволи о Соломуновој владавини лажно казивали. А Соломун није био неверник, него су ђаволи неверници. Они уче људе враџбини и ономе што је било надахнуто двојици анђела Харуту и Маруту, у Вавилону.

А њих двојица никога нису учили док му не би казали: “Ми само искушавамо, па ти не буди неверник!” И људи су од њих двојице учили како ће мужа од жене да раставе, али они нису могли никоме без Божје дозволе да науде. Учили су оно што ће да им наштети и од чега користи неће имати, иако су знали да онај ко то себи у замену за веровање купи, на Будућем свету никаквог удела неће имати. А заиста је јадно оно за шта су се продали, када би само они то знали!

103. А да су они веровали и чували се забрањеног, па сигурно награда од Аллага боља је - само да су то они знали!
104. О ви који верујете, не говорите: “Ра'ина!” Него реците “Унзурна (Погледај нас, обрати пажњу на нас!)” И слушајте. А невернике чека болна патња.
105. Не воле они који не верују међу следбеницима Књиге а ни идолопоклоници, да се вама од Господара вашег било какво добро објави. Аллах Својом милошћу одликује кога хоће, и Аллах је поседник доброте величанствене.
106. Који год кур'ански одломак заменимо, или га забораву препустимо, Ми бољи од њега или сличан њему донесемо. Зар ти не знаш да Аллах све може?!
107. Зар ти не знаш да небеско и земаљско царство припада Аллаху и да, осим Аллага, ни заштитника ни помагача немате?!
108. Зар да тражите од свог посланика, као што су пре од Мојсија тражили?! А ко веровање замени неверовањем, тај је с Правог пута залутао.
109. Многи следбеници Књиге би волели, из своје личне злобе, да вас, након вашег веровања, у невернике врате, након што им је Истина постала јасна. Али, ви опростите и преко тога пређите, док Аллах Своју одлуку не донесе. Аллах, заиста, над свиме има моћ.

110. И молитву обављајте и обавезну милостињу дајте, а за добро које за себе припремите наћи ћете награду код Аллаха, јер Аллах добро види оно што радите.
111. Они говоре: “У Рај неће ући нико осим онај ко буде Јевреј или хришћанин!” То су пуне жеље њихове. Реци: “Дајте свој доказ, ако истину говорите!”
112. А није тако! Ономе ко се буде Аллаху предао и уз то добра дела чинио, припада награда код Господара његовог; такви се неће ничега бојати, нити ће за било чим туговати.
113. Јевреји говоре: “Хришћани нису на правом путу!”, а хришћани кажу: “Јевреји нису на правом путу!”, а они читају Књигу. Тако готово истим речима говоре они који не знају. Аллах ће на Судњем дану да им пресуди у ономе о чему су се разилазили.
114. Има ли већег неправедника од онога који брани да се у Аллаховим џамијама име Његово спомиње и који ради на томе да се оне опустоше?! Такви би требало да у њих само са страхом улазе. Они ће на овоме свету понижење доживети, а на другом свету их чека казна велика.
115. Аллаху припадају и исток и запад; куда год се окренете, тамо је Аллахово лице. Аллах је, заиста, неизмерно дарезљив и Свезнајући.
116. Неверници говоре: “Аллах је себи дете узео.” Узвишен нека је Он! Напротив, Њему припада све што је на небесима и на Земљи и Њему се све покорава.
117. Он је Створитељ небеса и Земље, а када нешто одреди, Он само каже: “Буди!” - И то бива.
118. А они који не знају, говоре: “Требало би да Аллах с нама разговара, или да нам какав доказ дође!” Тако су готово истим речима говорили и они пре њих; срца су им слична! А Ми доказе објашњавамо људима који чврсто верују.

119. Ми смо те (Мухаммеде), заиста, послали са Истином, као доносиоца радосних вести и онога који опомиње, и ти нећеш да будеш питан за оне који ће бити у Паклу.
120. Ни Јевреји, ни хришћани неће бити тобом задовољни све док не будеш следио њихову веру. Реци: “Аллахова Упута је Права упута!” А ако би се ти повео за жељама њиховим, након знања које си добио, од Аллаха те нико не би могао заштитити, нити ти помоћи.
121. Они којима смо објавили Књигу, па је читају онако како треба, то су они који у њу верују. А они који у њу не буду веровали, то су сигурни губитници.
122. О синови Израилјеви, сетите се благодати Мојих које сам вам даровао, и када сам вас над осталим народима одликовао.
123. И бојте се Дана када нико ни за кога ништа неће моћи учинити, када се ни од кога откуп неће примати, када се ничији заговор неће користити, и када никоме нико неће у помоћ притећи.
124. И када је Аврама његов Господар са неколико заповеди на искушење ставио, па их је он потпуно извршио, Аллах је рекао: “Учинићу да ти будеш људима вођа.” Он је упитао: “А и неки из мог потомства?” Одговорио му је: “Обећање Моје не обухвата неправеднике!”
125. И када Ми Кабу учинисмо уточиштем и сигурним местом за људе: “Нека вам место на којем је Аврам стајао буде простор где ћете молитву да обављате!” И Авраму и Лишмаелу смо наредили: “Храм Мој очистите за оне који га буду обилазили, који буду ту боравили и молитву обављали.”
126. А када је Аврам замолио: “Господару мој, учини ово место сигурним боравиштем и снабдиј плодовима становнике његове, оне између њих који буду у Аллаха и Последњи дан веровали!” Он је рекао: “Ономе који не буде веровао, даћу да неко време

ужива, а онда ћу га присилити да у патњу ватрену уђе. А ужасно је то коначно одредиште!”

- 127.** И док су Аврам и Јишмаил темеље Кабе подизали, молили су: “Господару наш, прими то од нас, Ти си, уистину, Свечујући и Свезнајући.
- 128.** Господару наш, учини нас двојицу муслиманима - Теби преданим, а и у потомству нашем нека буде заједница Теби предана, покажи нам обреде наше и опрости нам! Ти, заиста, стално примаш покајања, Милостиви!
- 129.** Господару наш, пошаљи међу њих посланика, једнога од њих, који ће им речи Твоје казивати, Књизи и мудрости их поучити и очистити их! Ти си, заиста, Силни и Мудри!”
- 130.** Ко други веру Аврамову избегава до онај који не држи до себе!? Ми смо њега на овоме свету одабрали, па ће он и на другом свету бити међу добрима.
- 131.** Када је њему Господар његов рекао: “Предан буди!” Он је одговорио: “Ја сам предан Господару светова.”
- 132.** И Аврам је, као и Јаков, то синовима својим заповедио: “Синови моји, Аллах вам је веру одабрао, и нипошто немојте да умрете другачије осим као муслимани .”
- 133.** Зар сте били присутни када је Јакову смртни час дошао?! Кад је он синове своје упитао: “Кога ћете, након мене, да обожавате?” Одговорили су: “Обожаваћемо Бога твог, Бога твојих отаца Аврама, Јишмаела и Исака, Бога Јединог! И ми се само Њему предајемо!”
- 134.** Тај је народ прошао; њему припада оно што је заслужио, а вама што сте заслужили, и ви нећете бити питани за оно што су они радили.
- 135.** Они говоре: “Будите јевреји, односно хришћани, бићете на

Правом путу!” Ти реци: “Не, ми смо следбеници Аврама правоверника. Он није био идолопоклоник.”

- 136.** Реците: “Ми верујемо у Аллаха и у оно што се објављује нама, и у оно што је објављено Авраму, и Јишмаилу, и Исаку, и Јакову, и потомцима,” и у оно што је дато Мојсију и Исусу, и у оно што је дато веровесницима од Господара њиховог; ми не правимо никакве разлике међу њима и ми смо Њему предани.”
- 137.** Па, ако они буду веровали у оно у шта ви верујете, на Правом су путу; а ако се окрену, они су онда раскол починили. Аллах ће те сигурно од њих заштитити. Он је Свечујући и Свезнајући.
- 138.** “Аллахове вере се држите! Зар има лепше вере од Аллахове?! Ми се само Њему покоравамо.”
- 139.** Реци: “Зар с нама о Аллаху расправљате, а Он је и наш и ваш Господар! Нама припадају наша дела, а вама ваша дела! А ми смо према Њему искрени.”
- 140.** Како можете да говорите да су Аврам, Јишмаил, Исак, Јаков и потомци његови били јевреји или хришћани? Реци: “Знате ли боље ви или Аллах?” Зар је ико већи неправедник од онога који скрива сведочанство Истине добивене од Аллаха! А Аллах није немаран према ономе што ви радите.
- 141.** Тај је народ прошао; њему припада оно што је заслужио, а вама што сте заслужили, и ви нећете бити питани за оно што су они радили.
- 142.** Рећи ће неки људи кратке памети: “Шта их је одвратило од њиховог правца током молитве, према којем су се окретали?” Реци: “Аллаху припадају и исток и запад; Он упућује на Прави пут онога кога Он хоће.”
- 143.** И тако смо вас учинили умереном заједницом, како бисте сведочили о другим људима, и како би Посланик о вама сведочио. И Ми смо променили правац према којем си се

током молитве окретао само да бисмо знали оне који следе Посланика у односу на оне који не верују, јер то је заиста било тешко свима, осим онима које је Аллах упутио на Прави пут. А Аллах неће да дозволи да пропадну ваше молитве. Аллах је, заиста, према људима милосрдан и милостив.

- 144.** Ми видимо како окрећеш лице своје према небу и Ми ћемо сигурно да те окренемо према правцу који ти желиш; па, окрени лице своје према Часном храму! И где год били, лице своје окрените према њему. Заиста, они којима је дата Књига знају да је то истина од њиховог Господара. А Аллах није немаран према ономе шта они раде.
- 145.** И када би ти онима којима је дата Књига све доказе донео, они опет неће да прихвате твој правац, као што ни ти нећеш да прихватиш њихов правац, нити ће ико од њих да прихвати правац другог. А ако би се ти за њиховим жељама повео након што ти је дошло знање, тада би сигурно међу неправедницима био.
- 146.** Они којима смо дали Књигу препознају Посланика као што синове своје знају, али неки од њих, заиста, свесно истину прикривају.
- 147.** Истина је од Господара твога, па зато никако не буди од оних који сумњају.
- 148.** Свако има свој правац према којем се окреће, па се такмичите у добру! Ма где били, Аллах ће да вас све сабере. Аллах, заиста, над свиме има моћ!
- 149.** И из свакога места у које дођеш, ти лице своје у правцу Часног храма окрени; то је, заиста, Истина од Господара твога; Аллах није немаран према ономе што ви радите.
- 150.** И из сваког места у које дођеш, ти своје лице према Часном храму окрени!; И где год се налазили, ви своја лица према

њему окрећите, да људи не би имали шта да вам приговоре, осим оних међу њима који су неправедни. Њих се не бојте, него се Мене бојте, да бих благодат Своју према вама употпунио и да бисте били на Правом путу.

- 151.** И тако смо вам Ми једнога од вас као посланика послали да вам Наше речи и доказе казује, и да вас очисти, и да вас Књизи и мудрости подучи, и да вас оно што нисте знали научи.
- 152.** Зато се сетите Мене (покорношћу), и Ја ћу вас да се сећам (опраштањем)! И захваљујте Ми, и немојте Ми незахвални бити!
- 153.** О ви који верујете, тражите себи помоћ у стрпљивости и молитви! Аллах је, заиста, уз стрпљиве.
- 154.** И не кажите за оне који су на Аллаховом путу погинули: “Мртви су!” Не, они су живи, али ви то не осећате.
- 155.** Ми ћемо вас у искушење доводити, мало страхом и гладовањем, и губљењем иметка, живота и летине. А ти обрадуј стрпљиве.
- 156.** Оне који, када их каква невоља задеси, само кажу: “Ми смо, заиста, Аллахови и Њему ћемо се, сигурно, вратити.”
- 157.** То су они којима припадају благослови од Господара њиховог и милост; они су на Правом путу.
- 158.** “Сафа и Мерва су, заиста, Аллахова часна места. Зато онај који Кабу ходочасти или Умру обави, не ради никакав преступ да се креће између њих. А онај који драге воље учини какво добро дело, па Аллах је заиста благодаран и све зна.”
- 159.** Оне који буду скривали јасне доказе које смо Ми објавили, и Прави пут након што смо га у Књизи људима означили, Аллах ће да их прокуне, а проклеће их и они који имају право да проклињу.

160. Изузети ће да буду само они који се покају и поправе, и то јавно испоље; таквима ћу Ја да опростим, а Ја сам Онај који прима покајања, Милостиви.
161. Заиста, онима који не верују и који као неверници умру, следи проклетство Аллахово, проклетство анђела и свих људи.
162. У њему ће вечно да остану, а патња њихова неће да им се смањује, нити ће да им се шта одлаже.
163. А ваш Бог један је Бог; нема бога осим Њега, Свемилосног, Милостивог.
164. У стварању небеса и Земље, у смени ноћи и дана, у лађи која морем плови са корисним товаром за људе и у води коју Аллах са неба спушта, па тако земљу враћа у живот након њене замрлости, по којој је расејао различита жива бића, у усмеравању ветрова и облацима који између неба и Земље лебде - има, заиста, знакова за оне који разумеју.
165. Има људи који поред Аллаха друге, као једнаке Њему, прихватају; воле их као што се Аллах воли! Али, они који верују, још више Аллаха воле! А да знају они који су неправду чинили - када казну доживе, да ће видети да моћ сва Аллаху припада и да Аллах страховито кажњава.
166. Када се они за којим су се други поводили одрекну оних који су их следили и казну буду искусили, и када им се свака могућност спасења прекине.
167. Тада ће следбеници њихови рећи: “Да нам је само да се на тренутак вратимо, па да се и ми њих одрекнемо као што су се они нас одрекли!” Ето, тако ће Аллах њима показати погубним дела њихова и они никада неће из Пакла изаћи.
168. О људи, једите од онога што има на Земљи, што је дозвољено и лепо, и не следите ђаволје стопе! Он вам је, заиста, непријатељ очевидни.

169. Он вас навраћа на грех и разврат, и да о Аллаху говорите оно што не знате.
170. А када им се каже: “Следите оно што је Аллах објавио!” - Они одговарају: “Не, него ћемо да следимо оно на чему смо наше претке затекли.” Зар и онда када им преци нису ништа схватили, нити су били на Правом путу?!
171. Они који не верују слични су ономе који виче, али сам не чује ништа осим зов и запомагање; они су глуви, неми и слепи и они ништа не схватају.
172. О ви који верујете, једите добра којим смо вас опскрбили и захваљујте Аллаху, ако, заиста, само Њега обожавате.
173. Он вам, заиста, забрањује: стрв, крв, свињско месо и оно што је принесено као жртва у нечије друго име, а не у Аллахово. А ономе који буде приморан, не својом вољом и не претерујући, није му грех. Аллах је, заиста, Онај Који опрашта грехе и милостив је.
174. Заиста, они који скривају оно што је Аллах у Књизи објавио и то продају за нешто што мало вреди - они у стомаке своје само ватру трпају; на Судњем дану Аллах неће ни да их ослови, нити ће да их очисти; њима припада патња болна.
175. То су они који уместо Упуте изабрали заблуду, а уместо опроста патњу; како ли су само они неосетљиви на претњу Ватром?!
176. То је тако, јер Аллах је објавио Књигу с истином, а они који се о Књизи разилазе заиста су у расколу великом.
177. Није честитост у томе да окрећете лица своја према истоку и западу; честити су они који верују у Аллаха, и у Будући свет, и у анђеле, и у књиге, и у веровеснике, и који од иметка, иако им је драг, дају рођацима, и сирочадима, и сиромасима, и путницима, и просјацима, и за откуп из ропства, и који молитву обављају и обавезну милостињу дају, и који

обавезу своју, када је преузму, испуњавају, нарочито они који су издржљиви у неимаштини, и у болести, и у боју љутом. Они су искрени верници, и они се Аллаха боје и ружних поступака клоне.

- 178.** О ви који верујете! Прописује вам се одмазда за убијене: слободан за слободног, роб за роба, и женско за женско. А онај коме род убијеног опрости, нека они великодушно поступи, а нека им он добротворством узврати. То је олакшање од вашег Господара и милост. А ко насиље и после тога изврши, њему следи болна патња.
- 179.** У одмазди вам је живот, о разумом обдарени, да бисте се сачували.
- 180.** Када неко од вас на самрти буде, па оставља какво добро, прописано вам је да, на леп и праведан начин, родитељима и ближњима опоручу пренесете, што је обавеза богобојазних.
- 181.** Онај ко је измени, након што чује како гласи, грех за то пада на оне који је мењају. А Аллах, заиста, све чује и све зна.
- 182.** Па ко се боји погрешке или грешног поступка опоручиоца, па то ваљано између оних којих се опоруча тиче поправи, није згрешио! Аллах, заиста, опрашта грехе и милостив је.
- 183.** О ви који верујете! Прописује вам се пост, као што је прописан онима пре вас, да бисте се греха сачували.
- 184.** Одређен број дана; а ономе од вас који је болестан или на путу буде, да напусти толико других дана. Онима који га тешко подносе, откуп је да сиромашног нахране. А ко драге воље удели више, за њега је боље. А боље вам је да постите, кад бисте само знали.
- 185.** У рамазану је почело објављивање Кур'ана, који је путоказ људима, јасан доказ Правог пута и разликовања добра од зла. Ко од вас у том месецу буде код куће, нека пости, а ко

буде болестан или се на путу задеси, нека исти број дана напости. Аллах жели да вам олакша, а не да вам отежа, и да одређени број дана испуните и да Аллаха величате јер вас је упутио, па да захвални будете.

- 186.** А када те слуге Моје за Мене упитају, Ја сам, сигурно, близу: одазивам се молби молитеља када Ме замоли. Зато, нека се и они Мени одазову и нека верују у Мене, како би исправним путем кренули.
- 187.** Дозвољава вам се да у ноћима поста имате однос са женама вашим; оне су одећа ваша, а ви сте одећа њихова; Аллах зна да сте сами себе обмањивали, па је прихватио покајање ваше и опростио вам; зато се сада састајте с њима и жудите за оним што вам је Аллах одредио; једите и пијте све док будете могли да разликујете белу нит од црне нити зоре, а потом употпуните пост, до ноћи. Са женама немојте да имате односе док сте у осами у богомољама; то су Аллахове границе и не приближујте им се; тако Аллах у речима и доказима Својим обзнањује прописе људима, како би се причували.
- 188.** Не једите имовину једни другима на непоштен начин и не спорите се због ње пред судијама како бисте с грехом, свесно, део имовине других људи узели.
- 189.** Питају те о млађацима. Реци: “Они су људима ознаке за време и ходочашће.” Не исказује се честитост у томе да са задње стране у куће улазите, него је честитост у томе да се Аллаха бојите. У куће улазите на врата њихова и Аллаха се бојте да бисте успели.
- 190.** И борите се на Аллаховом путу против оних који се боре против вас, али не прелазите границе. Заиста Аллах не воли оне који прелазе границе.

191. И убијајте их где год их стигнете, и истерајте их одакле су они вас истерали! А смутња је тежа од убијања! И не борите се против њих код Часног храма док вас они ту не нападну. Ако вас ту нападну, онда их убијајте! Таква је казна за невернике.
192. Ако престану, па Аллах, заиста, опрашта грехе и милостив је.
193. И борите се против њих док смутња не нестане и док вера не буде само Аллаху исказивана. Па, ако се окане, онда непријатељство престаје, а једино против насилника остаје.
194. Свети месец је за свети месец, а и у светињама је дозвољена одмазда: онима који вас нападну, узвратите истом мером и Аллага се бојте; знајте да је Аллах уз богобојазне.
195. И трошите иметак на Аллаховом путу, и сами себе у пропаст не бацајте, и добро чините; Аллах, заиста, воли добротинитеље.
196. Хаџ и Умру ради Аллага употпуните! А ако будете спречени, онда жртвенице које сте у могућности закољите, а главе своје не бријте све док жртвенице не стигну до места свога! А онај од вас који се разболи или има нешто на глави што га мучи па се обрије, нека се постом или добровољном милостињом или жртвеницом искупи! Када будете сигурни, онај ко буде обављао Умру уз ходочашће, нека закоље жртвеницу до које може да дође! А онај ко не нађе, нека три дана пости у данима ходочашћа и седам дана по повратку, то је пуних десет дана. То важи за оног чија породица не живи у границама Часног храма. И бојте се Аллага и знајте да Он жестоко кажњава!
197. Хаџ је у познатим месецима, па онај ко се обавеже у току њих да обави хаџ не може да има интимни однос, нити грехе да чини, нити да се препире у току ходочашћа. А за добро које учините Аллах зна. За пут се опскрбите, а најбоља је опскрба богобојазност! И Мене се бојте о ви разумом обдарени!

198. Није вам грех да од Господара свога тражите неко добро. А када пођете с Арефата, Аллаха спомињите код часних места; спомињите Га и славите јер вас је Он упутио, а заиста сте пре тога у заблуди били.
199. Затим крените одакле крећу остали људи и од Аллаха опрост молите. Аллах, заиста, опрашта грехе и милостив је.
200. А када завршите обреде ваше, Аллаха спомињите као што спомињете претке ваше, па и више од тога! Има људи који говоре: “Господару наш, дај Ти нама на овоме свету!” А на другом свету неће имати никаквог удела!
201. А има и оних који говоре: “Господару наш, дај нам добро и на овом свету и на Будућем свету и сачувај нас патње у Паклу!”
202. Таквима припада удео који су заслужили! Аллах заиста брзо своди рачуне.
203. И Аллаха спомињите у данима одређеним! А ономе ко пожуре, па то учини у два дана, није грех, као што није грех ни ономе који још остане, ако је богобојазан. Бојте се Аллаха, и знајте да ћете сви пред Њим бити сакупљени.
204. Има људи, попут оног чије те речи о животу на овом свету одушевљавају и који се позива на Аллаха као сведока за оно што је у његовом срцу, а најљући су противници.
205. Чим се неки од њих окрене од тебе, крене наред по Земљи да прави, уништава усеве и стоку. А Аллах не воли наред!
206. А када му се каже: “Аллаха се бој!” Он се онда поноси гресима. Па довољан му је Пакао, а то је, заиста, грозно боравиште!
207. Има људи који се жртвују у тежњи за задовољством Аллаховим. А Аллах је милосрдан према слугама Својим.
208. О ви који верујете, уђите у Ислам потпуно и не идите стопама ђавољим; он вам је, заиста, непријатељ отворени!

- 209.** А ако посрнете, након што су вам дошли јасни докази, онда знајте да је Аллах, заиста, силан и мудар.
- 210.** Чекају ли они да им Аллах дође у тминама облака, и анђели, и да буде свему крај?! А Аллаху се све враћа!
- 211.** Упитај синове Израилеве колико смо им јасних доказа дали! А они који замењују благодат Аллахову која им је дошла, па Аллах, заиста, страховито кажњава!
- 212.** Неверницима се живот на овоме свету чини лепим и они се ругају онима који верују. А они који су се Аллаха бојали и греха клонили, на Судњем дану биће изнад њих! Аллах даје у обиљу ономе коме Он хоће, без рачуна.
- 213.** Сви људи су сачињавали једну заједницу, па је Аллах слао веровеснике да доносе радосне вести и опомену, и по њима је слао Књигу са Истином, да се по њој суди људима у ономе у чему су се они разилазили. А повод неслагању је била међусобна завист, баш од стране оних којима је дата, и то када су им већ били дошли јасни докази; и онда би Аллах, вољом Својом, упутио вернике да схвате праву истину о ономе у чему се нису слагали. А Аллах указује на прави пут ономе коме Он хоће.
- 214.** Зар мислите да ћете ући у Рај, а још нисте искусили оно што су искусили они који пре вас настадоше?! Њих је погађала неимаштина и болест, и толико су бивали узнемиравани да би и посланик и они који су с њим веровали, говорили: “Када ће доћи Аллахова помоћ!?” Ето, Аллахова помоћ је, заиста, близу!
- 215.** Питају те, шта да уделе? Реци: “Оно што будете уделили од добра нека припадне родитељима и рођацима, и сирочади, и сиромасима, и путницима намерницима; а за добро које чините Аллах сигурно добро зна.”

- 216.** Прописана вам је борба, а то вам је мрско! Можда нешто не волите, а то је добро по вас; можда нешто волите, а то је зло по вас! Аллах зна, а ви не знате.
- 217.** Питају те о светом месецу, о ратовању у њему! Реци: “Ратовање у њему је велики грех; али, одвраћање од Аллаховог пута и неверовање у Њега, и одвраћање од Часног храма и изгоњење становника његових, још је већи грех код Аллаха. А смутња је гора од убијања! Они ће непрестано да се боре против вас док вас не одврате од ваше вере, ако буду могли! А они међу вама који од вере своје отпадно и као неверници умру - њихова дела биће поништена на овом свету, а и на Будућем. Они ће становници Вагре да буду и тамо ће вечно да остану.
- 218.** Заиста, они који верују, и који се иселе и на Аллаховом путу боре, они желе милост Аллахову. А Аллах опрашта грехе и милостив је.
- 219.** Питају те о опојним пићима и коцки! Реци: “У њима је велики грех, а има и неких користи људима; само је грех већи од њихове користи!” Питају те, шта да удељују! Реци: “Вишак!” Ето, тако вам Аллах прописе објашњава да бисте размислили,
- 220.** и о овом свету и о Будућем. И питају те о сирочади! Реци: “Унапредити њихов иметак је боље!” А ако будете с њима заједно живели, па то су браћа ваша! Аллах зна разлику између покварењака и доброчинитеља! Да је Аллах хтео, могао је прописати оно што вам је тешко! Он је, заиста, силан и мудар.
- 221.** Не жените се незнанобошкињама док вернице не постану; уистину је робиња - верница боља од незнанобошкиње, макар вам се она и свидела! Не удајте вернице за незнанобошце док не постану вернице; јер уистину је роб - верник бољи од незнанобошца, макар вам се и допадао. Они позивају у Ватру, а Аллах позива Рају и опросту, дозволом Својом, и

појашњава људима речи и доказе Своје, да би се присећали и поуку примили!

- 222.** И питају те о месечном прању! Реци: “То је непријатност!” Зато, немојте да имате однос са женама за време месечног прања, и не прилазите им док се не очисте! А када се очисте, онда им прилазите онако како вам је Аллах наредио! Аллах, заиста, воли оне који се кају и воли оне који се чисте.
- 223.** Жене ваше су њиве ваше, и ви њивама својим прилазите како хоћете! А припремите нешто и за душе своје! И бојте се Аллаха и знајте да ћете се с Њим сусрести! А ти обрадуј вернике!
- 224.** И нека вам заклетва Аллахом не буде препрека да добро чините, да се Аллаха бојите и људе мирите. А Аллах све чује и све зна!
- 225.** Аллах неће да вас казни ако се неопрезно закунете, али ће да вас казни за оно што с предумишљајем срца ваших урадите. Аллах опрашта грехе и не жури с казном.
- 226.** Они који се закуну да се неће приближавати женама својим, сачекаће четири месеца! Па ако им се врате, Аллах, заиста, опрашта грехе и милостив је.
- 227.** А ако одлуче да се раставе, па Аллах, заиста, све чује и све зна!
- 228.** Разведене жене нека чекају три месечна прања; и није им допуштено да крију оно што је Аллах створио у материцама њиховим, ако у Аллаха и у Будући свет верују! Мужеви њихови имају право да их, док оне чекају, поврате, ако желе помирење. Оне имају исто толико права колико и дужности; треба да их изврше лепо и по пропису. А мушкарци су над њима за један степен! Аллах је, заиста, силан и мудар.
- 229.** Развод може бити два пута, након чега се она, или лепо и праведно задржава, или јој се уз добротинство последњи развод даје! А вама није допуштено да узимате било шта

од онога што сте им даровали, осим ако се њих двоје плаше да Аллахове прописе неће да извршавају. А ако се бојите да њих двоје Аллахове прописе неће да извршавају, онда им није грех да се она откупи. То су Аллахове границе, па их не прекорачујте! А они који Аллахове границе прекорачују, то су прави неправедници!

- 230.** А ако је опет разведе, она му није након тога допуштена све док се не уда за другог мужа. Па ако је и он разведе, онда њима двоје није грех да се једно другом врате, ако мисле да ће Аллахове прописе извршавати. То су Аллахове границе које Он објашњава људима који знају.
- 231.** Када разведете супруге, па оне испуне свој разводни рок, тада их, или лепо и праведно задржите, или уз добротворство отпремите! И не задржавајте их наносећи им штету, а онај ко тако поступи, учинио је себи неправду! Не поигравајте се Аллаховим прописима и сетите се благодати Аллахове према вама и то што вам је објавио Књигу и мудрост којом вас саветује! Аллаха се бојте и знајте да Allah све зна!“
- 232.** А када разведете супруге, па испуне свој разводни рок, не ометајте их да се удају за мужеве своје, када се сложе да лепо живе! Овим се саветују они међу вама који верују у Аллаха и Последњи дан. Тако вам је чедније и честитије. А Allah зна, а ви не знате.
- 233.** Мајке нека доје своју децу пуне две године, ако желе да дојење буде потпуно! Очеви су дужни да их хране и одевају на леп и уобичајен начин. Нико се не задужује изнад могућности својих: мајка не сме да наштети оцу детета због детета свога, а ни отац мајци детета због детета свога! Наследник има исте обавезе. Зато, ако њих двоје на леп начин и по договору одлуче да одбију дете од дојења, нису грешни! А ако зажелите својој деци да нађете дојиље, није вам грех ако им, како је

уобичајено, дате оно што хоћете да дате. Бојте се Аллаха и знајте да Allah добро види шта радите!

- 234.** Они од вас који умру остављајући супруге своје, њихове супруге дужне су чекати четири месеца и десет дана. И када оне испуне прописани рок, ви не носите грех за оно што оне лепо и по пропису ураде. А Allah у потпуности зна оно што ви радите.
- 235.** И није вам грех ако тим женама на знање дате да ћете ви да их запросите, или ако то у душама својим кријете. Allah зна да ћете на њих да мислите, али им потајно ништа не обећавајте, него им само што је дозвољено говорите. И не одлучујте се на брак пре него што прописано време за чекање не истекне; и имајте на уму да Allah зна шта је у душама вашим, па Га се причувајте, и знајте да Allah, заиста, опрашта грехе и не жури с казном.
- 236.** Није вам грех ако жене пустите пре него што у интимни однос с њима ступите, или пре него што им венчани дар одредите. И лепо их и по пропису дарујте, имућан према свом стању, а сиромашан према свом; то је дужност онима који желе добро да чине.
- 237.** А ако их пустите пре него што сте у однос с њима ступили, а већ сте им венчани дар одредили, оне ће задржати половину онога што сте одредили, осим ако се одрекну или се одрекне онај који одлучује о склапању брака; а ако се ви одрекнете - то је ближе богобојазности! И не заборавите да једни према другима добри будете! Allah, заиста, добро види шта ви радите.
- 238.** Чувајте молитве, нарочито молитву у средини дана, и пред Allahом понизно стојте!
- 239.** Ако се будете бојали, онда молитву обављајте ходајући или јашући! А када будете сигурни, спомињите Аллаха онако како вас је Он научио ономе што нисте знали.

240. Они међу вама којима се примиче смрт, а који иза себе остављају супруге, треба да им опоруком, унапред за годину дана, одреде издржавање и да се оне не удаљују из куће. А ако је саме напусте, ви не носите грех за оно што оне лепо и по пропису са собом учине. А Аллах је силан и мудар!
241. Разведеним женама припада отпремнина у складу с прописом и на леп начин, и то је обавеза богобојазних.
242. Аллах вам тако објашњава прописе Своје, да бисте размислили!
243. Зар не знаш за оне који су из страха од смрти из земље своје побегли, а било их је на хиљаде, па им је Аллах рекао: “Помрите!” А после их је оживео. Аллах је, заиста, дарезљив према људима, али већина људи не захваљује.
244. И борите се на Аллаховом путу и знајте да Аллах све чује и све зна.
245. Ко је тај који ће Аллаху леп зајам дати, па да му га Он многоструко врати, Аллах ускраћује и обилно даје, и Њему ћете се вратити.
246. Зар не знаш када су прваци синова Израилевих, након Мојсија, казали своме веровеснику: “Постави нам краља да се на Аллаховом путу боримо!” “Можда се ви нећете борити, ако вам борба буде прописана?” Рече он. “Зашто да се не боримо на Аллаховом путу?” Рекоше. “А ми смо из земље наше прогнани и од синова наших одвојени!” А када им борба би прописана, они, осим неколицине, окренуше се. А Аллах добро зна неправеднике.
247. “Аллах вам је Саула за владара одредио”, рече им њихов веровесник. “Одакле да нам он буде владар када смо ми пречи од њега да владамо? Њему ни велико богатство није дато!”, рекоше они. “Заиста је Аллах њега да влада вама изабрао”, рече он, “и великим знањем и телесном снагом га

обдарио. Аллах даје власт коме Он хоће. Аллах је неизмерно дарежљив и све зна!

- 248.** “Заиста, знак његове власти”, рече им веровесник њихов, “биће ковчег који ће да вам стигне. У њему ће да буде смирај за вас од вашег Господара, и остатак онога што су Мојсије и Арон оставили. Носиће га анђели. У томе је, заиста, знак за вас, ако сте верници!”
- 249.** И кад Саул изађе с војском, рече: “Аллах ће сигурно да вас стави на искушење једном реком, па ко се напије из ње, није мој, а ко се не напије, он је мој, изузев ако шаком захвати гутљај!” И они се, осим неколицине, напише, а кад је они који су с њим веровали пређоше, неки рекоше: “Ми данас не можемо изаћи на крај с Голијатом и војском његовом.” Они који су чврсто веровали да ће сусрести Аллага, рекоше: “Колико су пута малобројне чете савладале многобројне чете Аллаховом дозволом.” А Аллах је са стрпљивима.
- 250.** И када изиђоше пред Голијата и његову војску, они рекоше: “Господару наш, надахни нас издржљивошћу и учврсти ноге наше и помози нам против народа који не верује!”
- 251.** И они их, Аллаховом дозволом, поразише, и Давид уби Голијата, и Аллах му подари власт и мудрост, и научи га ономе чему је Он хтео. А да Аллах људе не сузбија једне другима, на Земљи би заиста неред настао! Али, Аллах је дарежљив свим световима.
- 252.** То су Аллахове речи и докази, које Ми теби истинито казујемо. А ти си, заиста, један од посланика.
- 253.** Неке од тих посланика одликовали смо више него друге. Са неким од њих је Аллах говорио, а неке је за више степени уздигао. А Исусу, Маријином сину, смо јасне доказе дали и светим Духом (анђелом Гаврилом) га помогли. Да је Аллах

хтео, они се не би међусобно после њих убијали, када су им јасни докази већ дошли, али они су се разишли, неки од њих су веровали, а неки су порицали. А да је Аллах хтео, они се не би међусобно убијали! Али, Аллах ради оно што Он жели.

- 254.** О ви који верујете, удељујте од онога чиме вас Ми опскрбљујемо, пре него што дође Дан када неће да буде ни откупа, ни пријатељства, ни посредништва! А неверници су прави неправедници!
- 255.** Аллах је, нема бога осим Њега, Живи и Самоопстојећи Одржаватељ! Не обузима Га ни дремеж ни сан! Његово је оно што је на небесима и на Земљи! Ко може пред Њим да се заузима без Његовог допуштења?! Он зна шта је било пре и шта ће да буде после њих и они не могу да обухвате од Његовог знања осим колико Он жели. Његов Курсиј обухвата и небеса и Земљу и Њему није тешко да их одржава! Он је Свевишњи и Величанствени!
- 256.** “Нема присиле у веру, Прави пут се јасно разликује од заблуде! Онај ко не верује у лажна божанства а верује у Аллага, држи се за најчвршћу везу, која неће да се прекине. А Аллах све чује и све зна.
- 257.** Аллах је заштитник оних који верују, изводи их из тмина на светло, а онима који не верују заштитници су лажна божанства, одводе их са светла у тмине! То су становници Ватре и у њој ће вечно да остану.
- 258.** Зар не знаш за оног који се с Аврамом о његовом Господару препирао, којем је Аллах царство дао?! Кад Аврам рече: “Господар мој је Онај Који живот и смрт даје!” Он одговори: “Ја живот и смрт дајем!” Аврам рече: “Аллах чини да Сунце излази с истока, па учини ти да изађе са запада!” И неверник се збуни. А Аллах, заиста, неправеднике не упућује на Прави пут.

- 259.** Или за онога који је, пролазећи поред једног насеља које је било до темеља порушено и пусто, повикао: “Како ће Аллах да оживи ове што су помрли?!” И Аллах га мртвим учини стотину година, а затим га оживи и упита: “Колико си остао?” Он рече: “Остао сам дан или део дана!” Тада му рече: “Не, остао си стотину година! Погледај јело своје и пиће своје, није се покварило! А погледај и магарца свога, то смо урадили да те учинимо знаком за људе, а погледај и кости, како их састављамо, а онда месом облажемо!” И када њему би јасно, повика: “Ја знам да Аллах, заиста, над свиме има моћ!”
- 260.** А када Аврам рече: “Господару мој, покажи ми како оживљујеш мртве?” Он рече: “Зар не верујеш?!” “Свакако, верујем”, одговори он, “али да ми се срце смири!” Затим му рече: “Па, онда, узми четири птице, исеци их, па по један њихов део стави на сваки брежуљак. Затим их позови, доћи ће ти журећи! Знај да је Аллах, заиста, силан и mudar.”
- 261.** Пример оних који своју имовину троше на Аллаховом путу сличан је зрну из којег никне седам класова, а у сваком класу по стотину зрна. А Аллах повећава коме Он хоће. Аллах је неизмерно дарезљив и све зна.
- 262.** Онима који троше богатства своја на Аллаховом путу, а онда оно што потроше не пропрате приговорима и увредама, припада награда њиховог Господара. За њих нема страха нити ће они да тугују.
- 263.** Лепа реч и опрост вреднији су од милостиње попраћене врећањем. А Аллах није ни о коме завистан и благ је.
- 264.** О ви који верујете, не кварите милостиње своје приговорима и увредама, као што то чини онај који богатство своје троши да би се људима показао, а не верује у Аллаха и Будући свет. Његов пример је као пример глатке стене на којој има земље, па је погоди велики пљусак и оголи је. Они немају никакве

користи од онога што су стицали. А Аллах не упућује на Прави пут људе који не верују.

- 265.** Они који троше своје богатство у жељи за Аллаховим задовољством и сигурни су у награду за то, слични су башти на узвишици на којој се излила обилна киша, па даје двоструки род! А ако се на њу не излије обилна киша, опет буде росе! Аллах добро види шта ви радите!
- 266.** Да ли би ико од вас волео да поседује башту пуну палми и грожђа, кроз коју реке теку и у којој има разноразних плодова, а да је остарео и да има нејаку децу, а да је онда ватрена олуја задеси и она изгори?! Тако вам Аллах објашњава Своје речи и знакове, да бисте размислили.
- 267.** О ви који верујете, удељујте од лепих ствари које сте стекли, и од онога што смо вам Ми из Земље извели! Не издвајајте оно што не вреди да бисте то уделили, када ни сами то не бисте примили, осим затворених очију! И знајте да је Аллах, заиста, Независтан и Хваљени.
- 268.** Ђаво вас плаши сиромаштвом и наводи вас на зло, а Аллах вам обећава опрост и награду. Аллах је неизмерно дарежљив и све зна.
- 269.** Он даје мудрост коме хоће, а ономе коме је мудрост дата, дато је велико добро! А само разумом обдарени се присећају и поуку примају.
- 270.** За све што потрошите или се заветујете Аллах сигурно зна! А неправедницима нема помагача!
- 271.** Ако јавно дајете милостињу то је лепо, али је за вас боље ако то прикријете и дате сиромасима, и Он ће да покрије нека ваша лоша дела. А Аллах добро зна оно што ви радите.
- 272.** Што се тиче њихове упуте, не зависи то од тебе, јер Аллах изводи на Прави пут кога Он хоће. Добро које уделите у вашу

је корист, а оно што уделите, делите само у жељи за Аллаховим Лицем и задовољством. А оно што од добара уделите, то ће да вам буде надокнађено и неће вам неправда бити учињена.

- 273.** То припада сиромасима који су изнемогли на Аллаховом путу, па не могу да путују по земљи; онај ко их не зна мисли да су имућни због њихове суздржаности. Познаћеш их по њиховом изгледу, јер они не досађују људима просећи. А за оно што од добара поделите, Аллах, заиста, добро зна.
- 274.** Онима који деле имовину своју ноћу и дању, тајно и јавно, припада награда код њиховог Господара. И за њих нема страха, нити ће они да се жалосте.
- 275.** Они који се хране каматом дићи ће се из својих гробова баш као они које је ђаво додиром избеумио. То је зато што су говорили: “Трговина је, заиста, исто што и камата!” А Аллах је дозволио трговину, а забранио је камату. Ономе до кога допре поука од његовог Господара, па се тога окани, припада оно што је пре стекао а његов је случај препуштен Аллаху. Они, пак, који опет то учине, биће становници Ватре у којој ће вечно да остану.
- 276.** Аллах уништава камату, а умножава милостињу. Аллах не воли ниједног неверника, грешника.
- 277.** Заиста ће они који верују, и добра дела чине, и молитву обављају, и обавезну милостињу дају, имати награду код свога Господара. За њих нема страха и они не треба да тугују!
- 278.** О ви који верујете, бојте се Аллаха и од остатка камате одустаните, ако сте прави верници.
- 279.** Ако то не учините, наговештава вам се рат од Аллаха и Његовог Посланика! А ако се покајете, припадају вам главнице имовина ваших; нећете неправду да учините, нити ће вама неправда да буде учињена.
- 280.** А ако је дужник у невољи, онда причекајте док му буде

лакше; а да то поклоните као милостињу боље вам је, када бисте само знали.

281. И бојте се Дана у коме ћете да будете враћени Аллаху, затим ће свакоме бити дато оно што је заслужио. И никоме неправда неће да буде учињена.

282. О ви који верујете, када један од другогa позајмљујете до одређеногa рока, запишите то. Нека један писар између вас то праведно напише и нека се писар не сустеже да напише онако како га је Аллах подучио. Нека он пише, а нека му дужник казује! Нека се боји Аллага, Господара свога, и нека ништа не изостави од тога. А ако је дужник умно ограничен или слаб, или ако није у стању да казује, онда нека казује његов старатељ и то праведно. И узмите два сведока између вас, па ако не нађете два мушкарца, онда једног мушкарца и две жене са којима сте као сведоцима задовољни. Ако једна од њих две погрешно шта каже, нека је друга подсети. И нека се сведоци не устежу, ако буду позвани, да дођу. Нека вам не буде мрско да то запишете са роком враћања, био дуг мали или велики! То вам је код Аллага исправније и за сведочење јаче, и боље да не бисте сумњали, изузев ако је реч о свакодневной трговини коју обављате међу вама, јер онда вам није грех да то не запишете. Узмите сведоке и када купопродају закључујете, и нека не буде оштећен ни писар ни сведок. А ако их оштетите, онда је то ваш грех. И бојте се Аллага и Аллах ће да вас подучи! Аллах све добро зна.

283. Ако сте на путу и не нађете писара, онда нека се узме залог. А ако један другогa нешто поверите, нека онај коме је поверено, то поверење испуни и нека се боји Аллага, свога Господара! И не скривајте сведочење, јер ко га сакрије, његово срце је, заиста, грешно. А Аллах добро зна оно што ви радите.

- 284.** Аллаху припада све што је на небесима и што је на Земљи. Показивали ви шта је у душама вашим или скривали, Аллах ће за то да вас пита, па ће да опрости коме хоће, а да казни кога хоће. А Аллах над свиме има моћ.
- 285.** Посланик верује у оно што му се објављује од његовог Господара, а и верници, сваки од њих верује у Аллаха, и анђеле Његове, и Књиге Његове, и посланике Његове: “Ми међу посланицима Његовим не правимо разлику!” И говоре: “Чујемо и покорavamo се! Молимо Те за опрост, Господару наш, а код Тебе је коначно одредиште!”
- 286.** Аллах сваку особу обавезује само онолико колике су њене могућности; у њену корист је добро које учини, а на њену штету је зло које уради. Господару наш, немој да нас казниш ако заборавимо или ненамерно погрешимо! Господару наш, не оптерети нас бременом као што си оптеретио оне пре нас! Господару наш, не оптерећуј нас оним за шта немамо снаге! Преко наших греха пређи, опрости нам и смилуј нам се! Ти си наш Господар, па нас помози против народа који не верује!

3 - Алу Имран^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Елиф Лām Мим^[1]
2. Аллах, осим Кога другог бога нема, Живи је и Самоопстојећи Одржаватељ.
3. Он теби објављује Књигу са Истином, која потврђује претходне, а објавио је и Тору и Јеванђеље,
4. још пре као путоказ људима, а објавио је и оно што раставља истину од заблуде (Кур'ан). Онима који у Аллахове речи и знакове не верују, припада тешка патња, а Аллах је силан и жестоко кажњава.
5. Аллаху, заиста, ништа није скривено, ни на Земљи, ни на небу.
6. Он је Онај Који вас обликује у материцама како Он хоће; нема другог бога осим Њега, Силног и Мудрог.
7. Он је Онај Који ти објављује Књигу у којој су речи јасне; оне су матица Књиге; и друге које нису сасвим јасне. Они у чијим је срцима изопаченост следе оне које нису сасвим јасне у тежњи за смутњом и својевољним тумачењем. А тумачење њихово зна само Аллах. А они који су у знање дубоко проникли, кажу: "Ми у то верујемо; све је то од нашег Господара." А поуку примају само они разумом обдарени.
8. "Господару наш, не допусти срцима нашим да скрену, када си нам већ на Прави пут указао, и даруј нам Своју милост; Ти си, уистину, Онај Који обилно дарује!

[*] Алу Имран (Јоакимова породица).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крава".

9. Господару наш, Ти ћеш, заиста, сакупити људе на Дан у који нема сумње! Аллах, заиста, не крши обећање Своје!”
10. Онима који не верују, код Аллаха сигурно неће користити имеци њихови, а ни деца њихова, и они ће бити гориво за Вагру.
11. Као што су то и фараонови људи, и они пре њих који су знакове наше лажним сматрали, па их је Аллах због греха њихових казнио. А Аллах жестоко кажњава.
12. Реци онима који не верују: “Бићете побеђени и у Паклу окупљени, а ужасно је то боравиште!”
13. Ви сте имали знак у двама групама које су се сукобиле: једној која се борила на Божјем путу, и другој, неверничкој. Они су их видели двоструко бројнијим од себе. А Аллах Својом помоћи подржава кога Он хоће! То је, заиста, поука за оне који су разборити.
14. Људима је улепшана љубав према страстима, женама, синовима, гомилама злата и сребра, расним коњима, стоци и њивама! То су ужици овосветског живота, а најлепше је место повратка код Аллаха!
15. Реци: “Хоћете ли да вас обавестим шта је боље од тих уживања?” Они који се Аллаха буду бојали и греха клонили, имаће код Господара свог рајске баште кроз које реке теку, у којима ће да бораве вечно, и супруге чисте, и Аллахово задовољство. Аллах добро види Своје слуге.
16. То су они који говоре: “Господару наш, ми заиста верујемо, па опрости нам грехе наше и сачувај нас патње у Вагри!”
17. Стрпљиви, и искрени, и послушни Аллаху, и који удељују од богатства, и који у свитање зоре моле за опрост.
18. Аллах сведочи да нема другог бога осим Њега, а и анђели и учени,

поступајући праведно. Нема бога осим Њега, Силног и Мудрог.

19. Једина вера код Аллаха је, заиста, ислам! А они којима је дата Књига подвојили су се баш онда када им је дошло знање, и то из међусобне злобе. А онај ко не верује у Аллахове речи и доказе - па, Аллах, заиста, брзо своди рачуне.
20. Ако се они буду препирали са тобом, реци: “Ја сам само Аллаху предан, као и они који ме следе!” И упитај оне којима је дата Књига и неписмене: “Да ли сте примили ислам?” Па ако приме ислам, онда су они на Правом путу, а ако одбију, твоје је једино да обзнаниш. А Аллах добро види Своје слуге.
21. Онима који не верују у Аллахове речи и доказе и који неоправдано убијају веровеснике, и убијају оне који траже да се поступа по правди према људима, наговести болну патњу.
22. То су они чија су дела безвредна и на овом и на Будућем свету, и њима нико неће моћи да помогне.
23. Зар не видиш оне којима је дат удео у Књизи?! Позивају да им се по Аллаховој Књизи суди, а затим се неки од њих, окрећући се од тога, удаљавају.
24. То је зато што они говоре: “Ватра нас неће дотаћи више од неколико дана!” - А лажи које измишљају у њиховом веровању обмањују их.
25. А шта ће да буде када их сакупимо оног Дана у који нема сумње, и када свако добије оно што је заслужио? А неће им неправда бити учињена.
26. Реци: “Мој Аллаху! Који сву власт имаш! Ти власт дајеш коме желиш, а одузимаш је од кога Ти желиш! Ти уздигнеш кога желиш, а понижаваш кога желиш! У Твојој руци је добро! Ти, заиста, над свиме имаш моћ.”
27. Ти водиш ноћ у дан и водиш дан у ноћ! Живо изводиш

из мртвог и мртво изводиш из живог! Ти опскрбљујеш кога желиш, без икаквог рачуна!

28. Нека верници за присне пријатеље и заштитнике не узимају невернике мимо верника, а ко то чини, са Аллахом нема ништа! Учините то само ако се тиме од њих штитите! Аллах вас на Себе упозорава, а код Аллаха је коначно одредиште.
29. Реци: “Скривали ви оно што је у грудима вашим или показивали, Аллах то зна. Он зна све што је на небесима и што је на Земљи. Аллах над свиме има моћ!”
30. Онога дана када свако угледа пред собом добро које је урадио, а и зло исто тако, пожелеле да је између њих и њега велика удаљеност. А Аллах вас на Себе упозорава и Аллах је милосрдан према Својим слугама.
31. Реци: “Ако ви волите Аллаха, онда мене (Мухаммеда) следите, и вас ће Аллах да воли и грехе ће да вам опрости! А Аллах опрашта грехе и милостив је.”
32. Реци: “Покоравајте се Аллаху и Посланику Мухаммеду!” А ако се они окрену, Аллах, заиста, не воли невернике.
33. Заиста је Аллах одабрао Адама, и Ноја, и Аврамову породицу, и Јоакимову породицу над другим световима,
34. као потомство, једне од других. Аллах све чује и све зна.
35. Када Јоакимова жена рече: “Господару мој, ово што је у стомаку мом ја заиста заветујем Теби на службу, па прими то од мене, Ти си, заиста, Свечујући и Свезнајући.”
36. А након што је родила, она рече: “Господару мој, родила сам женско!”- А Аллах најбоље зна шта је она родила. “А мушко није као женско. Дала сам јој име Марија. Ја њу и њено потомство стављам под Твоју заштиту од проклетог ђавола.”
37. Па је њен Господар лепо примио, и учинио је да лепо израсте

и да се о њој брине Захарија. Кад год би јој Захарија у храм ушао, код ње би храну нашао. “Одакле ти ово, Марија?” Питао би он, а она би одговорила: “То је од Аллаха!” Аллах, заиста, опскрбљује кога хоће, без икаквог рачуна.

38. Ту Захарија замоли свога Господара: “Господару мој, подари ми од Себе честитог потомка, Ти заиста молбу чујеш!”
39. И док се он, стојећи у храму, молио, анђели га позваше и рекоше: “Аллах те радује Јахјом (Јованом) који ће да верује у речи Аллахове, прваком, чедним човеком и веровесником, потомком честитих!”
40. “Мој Господару”, рече он, “одакле ћу ја да имам сина када ме је старост достигла, а и жена ми је нероткиња?” “Ето тако”, рече Он, “Аллах чини шта Он хоће.”
41. “Мој Господару”, замолио је Захарија, “дај ми неки знак!” “Знак ће да ти буде”, рече, “што три дана са људима нећеш да говориш, осим знаковима! И много спомињи Господара свога и хвали Га крајем дана и рано ујутру.”
42. И када анђели казаше: “Марија, тебе је, заиста, Аллах одабрао и учинио чистом! Он те је над женама свих светова одабрао!”
43. “Марија, буди скрушена и покорна Господару своме, и ничице падај, и са онима који молитву обављају и ти обављај!”
44. То су неке од вести о ономе што није докучиво чулима, а које ти објављујемо. Ти ниси био међу њима када су пера своја побацали да би видели који ће о Марији да се брине, а ниси био међу њима ни када су се препирали.
45. И када анђели рекоше: “Марија, Аллах те радује сином који је речју Његовом створен, чије је име Месија Исус, Маријин син, угледан и на овом и на Будућем свету и један од Аллаху блиских!

46. Он ће да говори људима и у колевци, и као одрастао, и он је један од добрих!”
47. Она рече: “Господару мој, како ћу ја да имам дете када ме мушкарац није додирнуо?” “Ето, тако”, рече, “Аллах ствара шта Он жели. Када нешто одреди, Он само каже: 'Буди!' И то буде.”
48. Он ће да га подучи Књизи и мудрости, и Тори и Јеванђељу.
49. И послаће га као посланика Израиљевим синовима: “Донео сам вам знак од вашег Господара: обликоваћу вам од иловаче нешто попут птице, и у њу ћу да дувнем, па ће, Аллаховом дозволом, да буде птица; и излечићу слепог од рођења и губавог, и оживљаваћу мртве Аллаховом дозволом; и казиваћу вам шта једете и шта у домовима вашим чувате. У свему томе има доказа за вас, ако верници будете.
50. Потврђујући тако истинитост Торе, објављене пре мене, и допуштајући нешто што вам је било забрањено, ја вам доносим доказ од вашег Господара. Па, бојте се Аллаха, а мени будите покорни!
51. Аллах је заиста и мој и ваш Господар и само Њега обожавајте. То је Прави пут!
52. И када је Исус осетио да они не верују, рекао је: “Ко су помагачи моји на путу према Аллаху?” “Ми смо Аллахови помагачи”, рекоше ученици, “ми у Аллаха верујемо, а ти буди сведок да смо ми Аллаху предани.”
53. Господару наш, ми верујемо у оно што си Ти објавио, ми Посланика следимо, па упиши нас међу сведоцима!
54. А они су лукавство смишљали, па је и Аллах њима лукавство приредио. А Аллах најбоље лукавство приређује.
55. И када Аллах рече: “Исусе, Ја ћу да ти узмем душу и ка Себи да те уздигнем! Очистићу те од неверника, и учинићу

да они који те исправно следе буду изнад оних који не верују до Судњег дана. Затим ћете Мени да се вратите, па ћу Ја да пресудим о ономе у чему сте се разилазили.

56. Што се тиче оних који не верују, њих ћу на страшне муке да ставим на овом свету и на Будућем, и они неће имати помагача.
57. А онима који буду веровали и чинили добра дела, Он ће пуну награду да подари. А Аллах не воли неправеднике.
58. Ово што ти казујемо јесу докази и Опомена савршена.
59. Пример Исусов заиста је код Аллага исти као и пример Адамов: од прашине га је створио, а затим му рекао: “Буди!” И он би!
60. Истина је од Господара твога, па зато никако не буди од оних који сумњају.
61. А онима који са тобом о Њему буду расправљали, након што ти је дошло знање, реци: “Дођите, позваћемо наше синове и ваше синове, и наше жене и ваше жене, а доћи ћемо и ми и ви, па ћемо да се прокунемо и Божје проклетство на оне који лажу да призовемо!”
62. Ово је, заиста, истинито казивање, и нема бога осим Аллага! А Аллах је заиста Силни и Мудри!
63. А ако се они окрену, па Аллах, заиста, добро зна смутљивце.
64. Реци: “О ви којима је дата Књига, дођите да се окупимо уз речи које ми и ви узајамно делимо: да никога осим Аллага не обожавамо, да Му у обожавању ништа не придружујемо, и да једни друге, поред Аллага, боговима не сматрамо!” Па, ако се они окрену, ви реците: “Будите сведоци да смо ми муслимани!”
65. О ви којима је дата Књига, зашто се препирете о Авраму када су Тора и Јеванђеље објављени после њега!? Зар ви не разумете?!
66. Ето, ви расправљате о ономе о чему имате неко знање, али

зашто расправљате о ономе о чему немате никаквог знања?
А Аллах зна, а ви не знате.

67. Аврам није био ни јевреј ни хришћанин, већ прави верник, Аллаху предан. Он није био од оних који другима дају место које само припада Аллаху.
68. Заиста су Авраму најближи људи они који су га следили, и овај Веровесник и они који верују. А Аллах је заштитник верницима.
69. Неки којима је дата Књига волели би да вас одведу на странпутицу. Али они не одводе у заблуду никога другог до себе, а да то и не осећају.
70. О ви којима је дата Књига, зашто у Аллахове речи и доказе не верујете, а сведоци сте да су Истина!?
71. О ви којима је дата Књига, зашто Истину неистином заогрћете, и кријете Истину, а ви је знате!?
72. Неки којима је Књига дата говоре: “Верујте у оно што је објављено онима који верују, у почетку дана, а пореците то на крају дана, не би ли и они своју веру напустили!?”
73. И верујте и поверавајте се само ономе ко следи вашу веру!” Ти реци: “Заиста је права упута Аллахова упута!” И говоре: “Не верујте и не поверавајте се икоме, па да некоме буде дато као што је дато вама или да има доказ пред вашим Господаром!” Реци: “Заиста је свако добро у Аллаховој руци и Он то даје коме Он жели!” А Аллах је неизмерно дарезљив и све зна.
74. Он Своју милост даје коме хоће. Аллах је поседник великог добра.
75. Има оних којима је дата Књига који ће да ти врате ако им повериш товар блага, а има их који неће да ти врате ако им повериш и само један динар, осим ако га од њих не будеш

стално потраживао. То је зато јер они говоре: “Нама није грех у ономе што учинимо неписменима”, и о Аллаху говоре лажи, а знају истину.

76. Међутим, ко обавезу своју испуњава и греха се клони, па Аллах, заиста, воли богобојазне.
77. Заиста, они који за обавезу своју према Аллаху и заклетве своје купују нешто што мало вреди, на Будућем свету никаквог удела неће да имају. Аллах са њима неће да говори, нити ће на њих да погледа на Судњем дану, нити ће да их очисти. Њима припада болна патња.
78. Једна њихова група увија своје језике читајући Књигу, да бисте ви помислили да је то из Књиге, а то није из Књиге. И говоре: “То је од Аллага!” А то није од Аллага. И говоре о Аллаху лажи, а знају то.
79. Није примерено човеку да му Аллах да Књигу, и мудрост, и веровесништво, а затим да говори људима: “Мене обожавајте, а не Аллага!” Него: “Будите учени и побожни, зато што Књизи подучавате и што је и сами проучавате!”
80. Он вам не наређује да анђеле и веровеснике сматрате божанствима. Зар да вам наређује неверовање, након што сте постали Њему предани?!
81. И када је Аллах од веровесника чврсто обећање узео: “Кад год да вам подарим Књигу и мудрост, затим вам дође посланик који потврђује да је истина оно што ви имате, да ли бисте сигурно у њега веровали и помогли га?!” И рече: “Да ли потврђујете и прихватате обавезу према Мени?” “Потврђујемо!” “Одговорише. “Будите онда сведоци!” Рече Он, “а и Ја са вама сведочим.”
82. А они који се и после тога окрену, заиста су то неверници.
83. Зар поред Аллахове вере желе неку другу, када се Њему предају, милом или силом, и они на небесима и на Земљи, и Њему ће враћени бити?!

84. Реци: “Ми верујемо у Аллаха и у оно што је објављено нама, и што је објављено Авраму, и Јишмаелу, и Исаку, и Јакову и потомцима, и у оно што је дато Мојсију и Исусу и веровесницима од њиховог Господара; ми никакву разлику између њих не правимо, и ми смо предани Њему.”
85. А онај ко жели неку другу веру поред ислама, неће му бити примљена, и он ће на другом свету да буде међу губитницима.
86. Како Аллах да упути на Прави пут народ који не верује након што је поверовао и посведочио да је Посланик истина, и јасни докази су му дошли!? Аллах неће да упути на Прави пут неправедни народ.
87. А то су они чија је казна проклетство од Аллаха и анђела и свих људи!
88. У њему ће вечно да остану, а патња њихова неће да им се смањује, нити ће да им се шта одлаже.
89. Изузетак су они који се покају после тога и поправе, а Аллах је, заиста, Онај Који опрашта грехе и милостив је.
90. Заиста, онима који постану неверници, након што су веровали, затим постану још већи неверници, покајање неће бити примљено и они су сигурно залутали.
91. Заиста, ниједном од оних који нису веровали, а који умру као неверници, неће бити прихваћено да се откупе па макар то било сво благо на Земљи. Њима припада патња болна и они неће имати никаквог помагача.
92. Нећете постићи добро све док не будете делили од онога што вам је драго. А шта год да уделите, Аллах то добро зна.
93. Свака храна била је дозвољена Израилевим синовима, осим оне коју је Израил сам себи забранио пре него што је Тора била објављена. Реци: “Донесите Тору и читајте је, ако говорите истину!”

94. А они који о Аллаху износе лажи и после тога, они су, заиста, неправедници.
95. Реци: “Аллах говори истину!” И следите Аврамову веру, који је био прави верник. Он није спадао у оне који поред Аллаха друге обожавају!
96. Прва богомоља подигнута за људе јесте она у Бекки, благословљена је и путоказ световима.
97. У њој су очигледна знамења, место на којем је стајао Аврам. И онај ко уђе у њу, биће сигуран. Да ходочасти Кабу, ради Аллаха, дужан је свако ко буде у могућности до ње да дође. А ко не верује - па, Аллах је, заиста, независан од светова.
98. Реци: “О следбеници Књиге, зашто не верујете у Аллахове речи и доказе? Аллах је сведок свега што радите!
99. Реци: “О следбеници Књиге, зашто онога који верује од Аллахове вере одвраћате, желећи да је искривите, а сведоци сте да је истина!? А Аллах није немаран према ономе што радите.”
100. О ви који верујете, ако се будете покоравали једној групи оних којима је дата Књига, они ће, након што сте прихватили праву веру, поново да вас врате у невернике!
101. А како да не верујете када вам се казују Аллахове речи и кад је међу вама Његов Посланик?! А ко се чврсто држи Аллаха, он је на Прави пут упућен.
102. Ови који верујете, бојте се Аллаха истинском богобојазношћу и нипошто не умирите осим као муслимани!
103. Сви се чврсто држите за Аллахово уже и не разједињујте се! И сетите се благодати Аллахове према вама, када сте били непријатељи, па је Он ујединио ваша срца и постали сте, Његовом милошћу, браћа! И били сте на ивици ватрене јаме, па вас је Он спасио од ње. Тако вам Аллах објашњава речи и доказе Своје да бисте се исправним путем упутили.

104. И нека међу вама буде група људи која позива на добро и наређује добро и одвраћа од зла. То су они који су успели.
105. И не будите као они који су се разјединили и разишли, након што су им Јасни докази већ дошли! Њима припада патња велика.
106. На Дан Судњи када ће нека лица да побеле, а нека да поцрне. Онима чија лица буду поцрнела биће речено: “Зар сте постали неверници након вашег веровања?! Па искусите патњу зато што нисте веровали!”
107. А они чија лица побеле, биће у Аллаховој милости, они ће у њој вечно да остану.
108. То су Аллахове речи које теби истинито казујемо. А Аллах не жели да било коме учини неправду.
109. Аллаху припада све што је на небесима и што је на Земљи, и Аллаху се све враћа.
110. Ви сте најбољи народ који се икада појавио: тражите да се чини добро, а одвраћате од зла, и верујете у Аллага! А када би следбеници Књиге веровали, било би боље за њих; међу њима има верника, али - већина њих су неверници.
111. Они не могу да вам науде, осим да вас узнемире. Ако вас нападну, даће се у бег, и после им нема помоћи.
112. Ма где се нашли, они су понижени, осим ако су под Аллаховом заштитом и заштитом других људи. Они су заслужили Аллахову срџбу и беда је пала на њих, зато што у речи и доказе Аллахове нису веровали и што су веровеснике бесправно убијали, зато што су Аллаху били непокорни, и што су прешли сваку границу у грешењу.
113. Нису сви они исти! Међу онима којима је дата Књига има исправних, који по целу ноћ уче Аллахове речи и падају Му ничице.

114. Они верују у Аллаха и Будући свет, наређују да се чине добра дела, а одвраћају од злих, и журе да чине добро. Они су међу добрима.
115. Какво год добро да ураде, неће да им буде занегирано, а Allah добро зна оне који се Њега боје.
116. Заиста, оне који не верују од Аллаха неће да одбране њихова богатства, нити њихова деца; они ће да буду становници Ватре, у њој ће вечно да остану.
117. Пример онога што они у овосветском животу уделе сличан је леденом ветру који погоди усеве људи који су сами себи неправду учинили, па их уништи. Њима Allah није неправду учинио, него је они сами себи чине.
118. О ви који верујете, не узимајте за блиске пријатеље и заштитнике друге мимо вас, јер други вам желе пропаст, једва чекају да допаднете мука! Мржња избија из њихових уста, док је оно што крију њихове груди још горе. Ми вам износимо доказе, ако разумете.
119. Ето, ви њих волите, а они вас не воле, а ви верујете у све Књиге. Када вас сретну, они говоре: “Верујемо!” А чим се насамо нађу, од злобе према вама гризу врхове прстију. Реци: “Умрите од муке!” Allah, заиста, добро зна шта је у грудима.
120. Ако вас задеси какво добро, то их озлоједи; а задеси ли вас каква невоља, обрадују јој се. Ако се будете стрпили и будете били богобојазни, њихово лукавство нимало неће да вам науди. А Allah, заиста, обухвата све што они раде.
121. И сети се када си поранио и породицу своју оставио, да верницима одредиш места за борбу. А Allah све чује и све зна.
122. Када две ваше групе готово не узмакоше, а Allah је њихов заштитник. И само на Аллаха нека се ослоне верници!
123. Allah вас је и на Бедру помогао, када сте били малобројни! Зато се Аллаха бојте, да бисте били захвални.

124. Када си ти рекао верницима: “Зар вам није довољно да вас ваш Господар помогне са три хиљаде послатих анђела?”
125. Свакако! Ако будете стрпљиви и богобојазни; и ако вас они нагло нападну, ваш Господар ће да вам пошаље помоћ од пет хиљада обележених анђела.
126. То је Аллах учинио само да вас обрадује и да се тиме ваша срца смире. А помоћи нема осим од Аллаха, Силног и Мудрог.
127. И да уништи један део неверника, или да их осрамоти, па да се разочарани врате.
128. Ништа не зависи од тебе: било да им Он прими покајање, или да их казни, јер они су, заиста, неправедници.
129. Аллаху припада све што је на небесима и што је на Земљи! Он прашта коме Он хоће, а на муке ставља кога Он хоће. А Аллах грехе опрашта и милостив је.
130. Ови који верујете, не једите камату више пута удвостручену, и бојте се Аллаха да бисте били спашени.
131. И чувајте се Ватре која је припремљена за невернике.
132. И покоравајте се Аллаху и Посланику како би вам била милост указана.
133. И пожурите опросту вашег Господара, и Рају широком као небеса и Земља, припремљеном за богобојазне.
134. За оне који удељују, и када су у обиљу и када су у оскудици, који срџбу своју савлађују и људима опраштају. А Аллах воли добротинитеље.
135. И за оне који, када учине нешто лоше, или себи учине неправду, сете се Аллаха и опрост за грехе своје замоле. А ко опрашта грехе, ако не Аллах?! И за оне који у греху свесно не устрају.
136. То су они чија је награда опрост њиховог Господара, и

баште кроз које теку реке, где ће вечно да остану. Дивне ли награде за оне који тако поступају!

137. Пре вас су многи народи били и нестали. Зато, путујте по Земљи и гледајте како су завршили они који су истину порицали.
138. То је објашњење људима, и упута и поука за оне који се боје Аллага.
139. Не клоните духом, и не жалостите се! Ви ћете да победите, ако верници будете.
140. Ако вас ране спопадну - па сигурно су такве ране и друге спопале, и те дане победе Ми наизменице дајемо људима, да би Аллах указао на оне који верују, и одабрао неке од вас који су животом посведочили. А Аллах не воли неправеднике.
141. И да би вернике очистио, а невернике уништио.
142. Зар мислите да ћете да уђете у Рај, а да Аллах не укаже на оне међу вама који се боре, и на оне који су стрпљиви?!
143. Ви сте прижељкивали смрт пре него што сте се са њом суочили, па сте је, ето, видели и у њу сте гледали.
144. Мухаммед је само посланик, а и пре њега је било посланика. Ако би он умро, или био убијен, зар бисте се ви назад вратили?! Онај ко се врати назад, Аллаху неће ништа да науди, а Аллах ће захвалне да награди.
145. Ниједна особа неће да умре без Аллаховог одређења, часа суђеног. Ко жели награду на овоме свету, даћемо му део награде који заслужује, а ко жели награду на Будућем свету, даћемо му део награде који заслужује. А захвалне ћемо да наградимо!
146. А колико је било веровесника уз које су се бројни побожни људи борили, па нису клонули због онога што би их

задесило на Аллаховом путу, нити су посустајали, нити су се предавали?! А Аллах воли стрпљиве.

147. Они нису говорили ништа друго него: “Господару наш, опрости нам грехе наше и претеривање у поступцима нашим, учврсти наше кораке и помози нам против народа неверничког.”
148. Па им је Аллах дао награду на овом свету и још лепшу награду на Будућем свету, а Аллах воли добротинитеље.
149. О ви који верујете, ако се будете покоравали онима који не верују, вратиће вас уназад па ћете да постанете губитници.
150. Заиста, само Аллах је ваш заштитник и Он је најбољи помагач.
151. Ми ћемо да улијемо страх у срца оних који не верују, зато што придружују Аллаху оно о чему Аллах није спустио никакав доказ; Ватра је њихово боравиште, а грозно је боравиште неправденика.
152. Аллах је већ потврдио Своје обећање, када сте их ви уништавали, Његовом дозволом, док нисте неуспех доживели и око наредби се разишли, и непокорни били, након што вам је показао шта волите: неки од вас желе овај свет, а други будући! Онда вас је Он одвојио од њих, како би вас искушао! И опростио вам је; а Аллах је према верницима неизмерно добар.
153. Када сте се удаљавали пењући се и не базирајући се ни на кога, док вас је Посланик звао иза ваших леђа, Аллах вас је казнио невољом на невољу, како не бисте туговали за оним што вам је измакло нити због онога што вас је задесило. А Аллах у потпуности зна оно што радите.
154. Затим вам је, после невоље, спустио спокојство, сан који је неке од вас обузео, док су се други бринули само о себи, мислећи о Аллаху оно што није истина, паганским мислима. Говорили су (лицемери): “Имамо ли ми ишта у свему овом?” Реци:

“Одредба у потпуности припада само Аллаху!” Они у себи крију оно што теби не показују. И говорили су: “Да смо ишта у овоме имали, не бисмо овде изгинули!” Реци: “И да сте у кућама својим били, опет би они којима је прописано да погину изашли на места своје погибије, да Аллах искуша шта је у вашим грудима и да испита шта је у вашим срцима! А Аллах добро зна шта је у грудима!

- 155.** Оне од вас који су узмакли на дан када су се две групе сукобиле, заиста је ђаво навео да посрну због нечег од онога што су пре згрешили. А Аллах им је већ опростио, Аллах, заиста, грехе опрашта и не жури са казном.
- 156.** О ви који верујете, не будите као они, који не верују и који говоре за браћу своју, када се на пут по свету отисну или се у борбу дају: “Да су били са нама, не би умрли, нити би погинули!” Јер, Аллах тиме чини тугу у њиховим срцима, а Аллах даје и живот и смрт. Он добро види оно што ви радите.
- 157.** А ако ви на Аллаховом путу погинете или умрете, па Аллахов опрост и милост су бољи од онога што они гомилају.
- 158.** И било да умрете или погинете, ви ћете пред Аллахом сигурно да будете сакупљени.
- 159.** Са Аллаховом милошћу ти си благ према њима; а да си груб и тврдог срца, сигурно би се разбежали на све стране од тебе. Зато им праштај и моли да им буде опрштено, и договарај се са њима. А када се одлучиш, ослони се на Аллаха; Аллах, заиста воли оне који се ослањају на Њега.
- 160.** Ако вас Аллах помогне, нико вас победити не може; а ако вас напусти, па ко је тај који, осим Њега, може да вам помогне?! Зато, на Аллаха нека се ослањају верници!
- 161.** Није могуће да Веровесник шта утаји! А онај ко шта утаји, доћи ће на Судњи дан са тим што је утајио. Затим ће

свакоме у потпуности да буде дато оно што је заслужио, и никоме неће да буде учињена неправда.

- 162.** Зар је онај који је следио Аллахово задовољство исти као онај који је навукао Аллахову срибу и чије пребивалиште је Пакао?! А ужасно је то коначно одредиште!
- 163.** Они су код Аллаха на различитим степенима и Аллах добро види шта они раде!
- 164.** Аллах је вернике даровао Својом милошћу када им је послао Посланика између њих, да им казује Његове речи, да их очисти, и да их подучи Књизи и мудрости, иако су пре били у очигледној заблуди.
- 165.** Зар нисте рекли, када вас је невоља снашла коју сте ви њима двоструко нанели: “Одакле сада ово?” Реци: “То је од вас самих!” Аллах, заиста, над свиме има моћ.
- 166.** Оно што вас је задесило када су се две групе сукобиле, било је Аллаховом дозволом, и да би указао на оне ко су верници.
- 167.** И да би указао ко су лицемери. Њима је речено: “Дођите, борите се на Аллаховом путу, или се браните!” А они су казали: “Да знамо да ће да буде борбе, ми бисмо вас следили.” Тога дана они су били ближи неверовању него веровању. Својим устима су говорили оно што није било у њиховим срцима! А Аллах најбоље зна што они крију.
- 168.** Онима који се нису борили, а о браћи својој су говорили: “Да су нас послушали, не би изгинули!” Реци: “Од себе смрт одагнајте, ако истину говорите!”
- 169.** Никако не сматрај мртвима оне који су погинули на Аллаховом путу. Не, они су живи и опскрбљени су код свога Господара.
- 170.** Радосни су због онога што им је Аллах дао из Свога обиља,

- и весели због оних који им се још нису придружили, за које неће да буде никаквог страха и који ни за чим неће да тугују.
171. Они се радују Аллаховој благодати и доброти, и томе што Аллах неће да допусти да пропадне награда која припада верницима.
172. Онима који су се одазвали Аллаху и Посланику и након задобијених рана, онима између њих који су добро чинили и богобојазни били - припада велика награда.
173. Онима којима се - када су им људи рекли: “Непријатељи се окупљају због вас, па их се пазите!”- Веровање повећало, па су казали: “Нама је довољан Аллах, а диван је Он Заштитник.”
174. Па су се вратили са Аллаховим благодатима и обиљем; никакво их зло није задесило. Следили су Аллахово задовољство, а Аллах је поседник великог добра.
175. То вас само ђаво плаши својим присталицама, па их се не бојте, него се бојте Мене, ако сте верници!
176. Нека те не жалосте они који срљају у неверовање. Они нимало не могу да науде Аллаху. Аллах неће да им учини било какво добро на Будућем свету и њима припада велика патња.
177. Они који су веровање за неверовање продали, Аллаху неће ништа да науде. Њима припада болна патња.
178. Нека неверници никако не мисле да је добро за њих то што им дајемо дуг живот. Ми им дајемо дуг живот само због тога како би огрезли у греху и њима припада понижавајућа патња.
179. И не може да буде да Аллах вернике остави у стању у којем сте ви, док лоше од добрих не одвоји. И не може да буде да вам Аллах открије оно што је недокучиво чулима, него Он бира кога хоће од Својих посланика. Зато, верујте у Аллага

- и Његове посланике, а ако будете веровали и бојали се Аллаха и чували се греха, вама припада велика награда.
- 180.** Нека они који шкртаре у ономе што им Аллах из Свога обиља даје, никако не мисле да је то за њих добро. Напротив, то је за њих зло. На Судњем дану биће им омотано око врата оно чиме су шкртарили. А Аллаху припада наследство небеса и Земље и Аллах добро зна оно што ви радите.
- 181.** Аллах је чуо речи оних који су говорили: “Аллах је сиромашан, а ми смо богати!” Ми ћемо да забележимо оно што су они говорили као и то што су без оправдања веровеснике убијали. И рећи ћемо: “Искусите казну у Огњу!”
- 182.** То је због дела ваших руку, а Аллах, заиста, не чини неправду Својим слугама.
- 183.** Онима који говоре: “Аллах је од нас узео обавезу да не верујемо ниједном посланику док не принесе жртву коју ће да прогута ватра!” Реци: “И пре мене су вам посланици са јасним доказима долазили, а и са тим о чему говорите. Па зашто сте их, онда, убијали - ако истину говорите?”
- 184.** А ако те буду лажљивцем сматрали, па и пре тебе су лажљивцима сматрани посланици који су доносили Јасне доказе и списе и Књигу светиљку.
- 185.** Свака особа ће смрт да окуси, а само на Судњем дану ћете у потпуности да добијете ваше заслуге. Па ко буде удаљен од Ватре и уведен у Рај, успео је. А живот на овом свету само је варљиво наслађивање.
- 186.** Ви ћете сигурно да будете искушавани у вашим имецима, и у вашим животима, а слушаћете многе неугодности од оних којима је пре вас дата Књига и од незнанобожаца. А ако будете стрпљиви и Аллаха се бојали, па то, заиста, у највећа дела спада.

187. А кад је Аллах узео обавезу од оних којима је дата Књига да ће то сигурно људима да објашњавају и да ништа из ње неће да крију, они су је иза леђа својих бацили, продајући је за нешто безвредно. А ружно ли је оно што за то купују!
188. Никако не мисли за оне које радује то што су урадили и који воле да буду похваљени и за оно што нису учинили - никако не мисли да ће се сачувати патње. Њима припада болна патња.
189. Аллаху припада власт на небесима и на Земљи и Аллах над свиме има моћ.
190. У стварању небеса и Земље, и у измени ноћи и дана, заиста су знакови за разумом обдарене,
191. који Аллага спомињу стојећи, седећи и лежећи на својим боковима, и размишљају о стварању небеса и Земље. “Господару наш, Ти ово ниси створио узалуд! Узвишен си Ти и сачувај нас од патње у Ватри!
192. Господару наш, онога кога Ти будеш у Ватру бацио, већ си га понизио, а неправедницима неће да буде помагача!
193. Господару наш, ми смо чули гласника који позива вери: “Верујете у вашег Господара!” Па смо поверовали! Господару наш, опрости нам грехе, и покриј наше лоше поступке, и усмрти нас са честитима!
194. Господару наш, дај нам оно што си нам обећао преко Својих посланика и не понизи нас на Судњем дану! Ти, заиста, не кршиш Своје обећање!”
195. И њихов Господар им се одазва: “Ниједном између вас који добро чини, био мушкарац или жена, дела нећу да поништим; ви сте једни од других. Онима који се иселе и који буду из својих домова прогнани, и који буду мучени на Моме путу, и који се буду борили и погинули, сигурно ћу лоша дела да покријем и сигурно ћу да их уведем у

рајске баште, кроз које реке теку. Награда је то од Аллаха, а код Аллаха је награда најлепша.

- 196.** Нека те никако не обмањује то што они који не верују свуда по свету незахвално богатством располажу.
- 197.** Кратко уживање, а затим Пакао ће бити њихово боравиште; а ужасно је то пребивалиште!
- 198.** Али, онима који се Господара свога боје припадају рајске баште кроз које теку реке; у њима ће вечно да остану, Аллах ће да их почасте. А оно што је код Аллаха, боље је за честите.
- 199.** Има и оних којима је дата Књига који верују у Аллаха и у оно што је вама објављено, и у оно што је њима објављено, који су понизни Аллаху и не продају Аллахове речи за нешто безвредно. Њима припада награда њиховог Господара, а Аллах ће, заиста, брзо да сведе рачун.
- 200.** О ви који верујете, будите стрпљиви и издржљиви, устрајно бдијте и бојте се Аллаха, да бисте успели!

4 - Ниса^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. О људи, бојте се Господара свога, Који вас је створио од једне особе (Адама), и од те особе пар створио, а од њих двоје многе мушкарце и жене расејао. Бојте се Аллаха, чијим именом једни друге молите, и чувајте родбинске везе. Аллах вас, заиста, надзире.
2. И сирочадима имовине њихове дајте, не подмећите лоше за добро, и имовине њихове са имовинама вашим не трошите! То је, заиста, велики грех.
3. Ако се бојите да према сиротим женама нећете да будете праведни, онда се жените оним женама које су вам драге и допуштене, са по две, са по три или са по четири. А ако страхујете да нећете да будете праведни, онда само са једном, или са оним које поседујете. Тако ћете се најлакше неправде сачувати.
4. И драга срца женама њихове дарове дајте; па ако вам оне драга срца нешто од тога поклоне, то са пријатношћу и угодношћу трошите.
5. И онима који немају довољно разума иметке, које вам је Аллах поверио на управљање, не уручујте, него их њима опскрбите и обуците. И лепе речи им говорите.
6. И проверавајте сирочад док не стасају за брак, па ако се уверите да су зрели, уручите им њихове имовине. И не трошите их расипнички и у журби, пре него што одрасту. Ко је имућан нека се суздржи, а ко је сиромашан, нека троши

[*] Ниса (Жене).

онолико колико је неопходно. А када им имовину уручујете, то учините у присуству сведока; а доста је што ће пред Аллахом да се полаже рачун.

7. Мушкарцима припада део онога што оставе родитељи и родбина, а и женама припада део од онога што оставе родитељи и родбина. Било тога мало или много, део је обавезан.
8. А када деоби присуствују рођаци, сирочад и сиромаси, опскрбите их делом тога, и лепе речи им реците.
9. И нека се прибојавају, као кад би сами иза себе оставили нејаку децу за коју страхују, и нека се боје Аллаха и нека говоре праведно.
10. Заиста, они који неправедно троше имовине сирочади, у своје стомаке стављају ватру и они ће у Огњу да горе.
11. Аллах вам налаже, у вези са вашом децом, да мушком следује колико за два женска детета. А ако буде више од двоје женске деце, њима припадају две трећине онога што је оставио, а ако је само једна, припада јој половина. А родитељима, свакоме посебно, припада шестина од онога што је умрли оставио, ако има деце. А ако не буде имао деце, и наследе га родитељи, онда његовој мајци припада трећина. А ако има браће и (или) сестара, онда његовој мајци припада шестина пошто се изврши опорука коју је оставио, или подмири дуг. Ви не знате ко вам је пречи и битнији, родитељи ваши или синови ваши. То је Божја заповед, а Аллах, заиста, све зна и мудар је.
12. Вама припада половина онога што оставе супруге ваше, ако не буду имале деце; а ако буду имале деце, вама припада четвртина онога што оне оставе, пошто се изврши опорука коју оставе, или подмири дуг; њима припада четвртина онога што ви оставите, уколико не будете имали деце, а ако будете имали деце, њима припада осмина онога што ви

оставите након што се изврши опорука коју оставите, или подмири дуг. А ако се мушкарац или жена, који немају ни деце ни родитеље, буду наслеђивали и буду имали брата или сестру (по мајци), онда ће свако од њих двоје да добије шестину; ако их буде више, они онда заједнички учествују у трећини, пошто се изврши опорука која је остављена, или подмири дуг, не оштећујући тиме било кога. То је Аллахова заповед, а Аллах све зна и не жури са казном.

13. То су Аллахови прописи, а онога ко се покорава Аллаху и Његовом Посланику Он ће увести у рајске баште кроз које реке теку и у којима ће вечно да остану. То је велики успех.
14. А онога ко буде непокоран Аллаху и Његовом Посланику, па буде прелазео преко Његових граница, Аллах ће увести у Ватру у којој ће вечно да остане; таквом припада понижавајућа патња.
15. За оне жене из ваше породице које прељубу почине, тражите да посведоче четворица између вас, па ако посведоче против њих, држите их у кућама све док их смрт не умори или док им Аллах неки пут не нађе.
16. А оно двоје који то учине, изгрдите их, па ако се покају и поправе, онда их на миру оставите. Аллах, заиста, стално прима покајања и милостив је.
17. Аллах прима само покајање оних који учине какво лоше дело из незнања, а потом се убрзо покају. Њима ће Аллах да опрости, а Аллах све зна и мудар је.
18. Нема покајања онима који чине лоша дела све док им се не приближи смрт, па онда говоре: “Сад се, заиста, кајем!” Нити за оне који умру као неверници. Њима смо болну патњу припремили.
19. О ви који верујете, не дозвољава вам се да жене преко воље

њихове у наслеђе узимате и да им потешкоће причињавате са намером да нешто од онога што сте им дали присвојите, осим ако буду учиниле очигледни разврат. Према њима се лепо опходите. А ако према њима не осетите жељу, па могуће је да не волите нешто у чему је Аллах велико добро дао.

20. Ако хоћете једну супругу да замените другом, и једној од њих сте дали благо, не узимајте ништа од тога. Зар да то узимате чинећи потвору и очигледни грех?!
21. А како бисте могли то да узмете, када сте једно са другим били интимни и кад су оне од вас узеле чврсту обавезу!?
22. И не жените се онима које су оженили очеви ваши након онога што је било - то су били разврат, смутња и ружан пут.
23. Забрањују вам се мајке ваше, и кћери ваше, и сестре ваше, и сестре очева ваших, и сестре мајки ваших, и братичне ваше и сестричне ваше, и помајке ваше, које су вас дојиле, и сестре ваше по млеку, и мајке супруга ваших, и пасторке ваше које се налазе под вашим скрбништвом од супруга ваших с којим сте имали интимне односе; ако с њима нисте имали интимне односе, онда вам није грех; и супруге ваших рођених синова, и да две сестре саставите, осим што је раније било! Аллах, заиста, опрашта грехе и милостив је.
24. И забрањују вам се удате жене, осим оне које су у вашем власништву. То вам је Аллахов пропис! А остале су вам дозвољене, ако желите да им венчане дарове дате и да се њима ожените, а не да чините блуд! А супругама вашим са којима имате брачне односе дајте венчане дарове као што је прописано. И није вам грех ако се, после одређеног венчаног дара, са њима нагодите. Аллах, заиста, све зна и мудар је.
25. А онај међу вама који није довољно имућан да се ожени слободном верницом - ето му оне вернице које су у вашем

власништву - а Аллах најбоље зна веровање ваше - једни сте од других. И жените се њима уз одобрење њихових власника, и дајте им венчане дарове како је лепо и уобичајено, ако су чедне, а нису прељубнице, нити тајне љубавнице. А ако оне буду удате, па почине разврат, нека буду кажњене половином казне прописане за слободне жене. То је за онога од вас који се боји разврата, а боље вам је да се суздржите, а Аллах грехе опрашта и милостив је.

26. Аллах жели да вам објасни и упути вас путевима којима су ишли они пре вас, и да вам опрости. Аллах све зна и мудар је.
27. Аллах жели да вам опрости, а они који се за страстима својим поводе желе да далеко скренете.
28. Аллах жели да вам олакша, а човек је створен слаб.
29. О ви који верујете, једни од других на недозвољен начин имања не присвајајте, осим трговином уз обострани пристанак, и сами себе не убијајте. Аллах је, заиста, према вама милостив.
30. Онога који то учини неправедно и насилно, Ми ћемо у Ватру да бацимо, а то је Аллаху лако.
31. Ако се будете клонили великих греха који су вам забрањени, Ми ћемо да покријемо ваша лоша дела и у дивно место ћемо да вас уведемо.
32. И не пожелите оно чиме је Аллах неке од вас одликовао над другима: мушкарцима припада удео за оно што зараде, а женама удео за оно што оне зараде. И молите Аллаха за Његово обиље! Аллах, заиста, све добро зна.
33. За све смо одредили наследнике у ономе што оставе родитељи и рођаци, а онима са којима сте везани уговором дајте њихов део! Аллах је, заиста, свему сведок.

34. Мушкарци су надређени и старају се о женама зато што је Аллах одликовао једне над другима и зато што они троше своја богатства. Због тога су честите жене послушне и за време мужевљевог одсуства чувају оно што је Аллах одредио да се чува. Оне чије непослушности се бојите ви посаветујте, затим напустите њихове постеље, а након тога и ударите! Ако вам постану послушне, не чините им ништа лоше. Аллах је, заиста, узвишен и велик.
35. А ако се бојите раздора између њих двоје, онда пошаљите једног судију из његове, а једног из њене породице. Ако они желе измирење, Аллах ће да их помири; Аллах је, заиста, свезнајући и све у потпуности зна.
36. Аллага обожавајте и ништа Му у обожавању не придружујте, а родитељима чините добро, и рођацима, и сирочадима, и сиромасима, и ближњем комшији, и даљњем комшији, и другу поред себе, и путнику, и ономе који је у вашем поседу. Аллах, заиста, не воли оне који се охоче и хвалишу.
37. То су они који шкртаре и заповедају другима да буду шкрти, и који крију оно што им је Аллах из Свога обиља даровао, а Ми смо неверницима припремили понижавајућу патњу.
38. И они који троше имовине своје претварајући се пред људима, а у Аллага и Будући свет не верују. А коме је ђаво друг, зао му је друг.
39. А шта би им било да у Аллага и Последњи дан верују и да од онога што им је Аллах дао удељују?! А Аллах о њима све зна.
40. Заиста Аллах ни трунку неправде не чини, па ако то буде добро дело, Он ће да га умногостручи и подариће велику награду од Себе.
41. А шта ће тек да буде када из свакога народа доведемо сведока, а и тебе Мухаммеде доведемо да о овима сведочиш?!

42. Тог дана ће пожелети они који нису веровали и који су се против Посланика Мухаммеда дизали да земља над њима буде поравнана, а од Аллага ниједну реч неће моћи да сакрију.
43. О ви који верујете, не приступајте пијани молитви, док не будете знали шта говорите, нити када сте нечисти од интимног односа, осим као пролазници (кроз џамију), све док се не окупате. А ако сте болесни, или на путу, или ако је неко од вас дошао из нужника, или ако сте имали однос са супругама, а не нађете воду, онда длановима чисту земљу дотакните и лица своја и руке своје потарите. Аллах је, заиста, Онај Који стално грехе поништава и опрашта.
44. Зар не видиш како они којима је дат удео у Књизи купују заблуду и желе да ви са Правог пута скренете?!
45. Аллах најбоље познаје непријатеље ваше; Аллах је довољан заштитник и Аллах је довољан помагач.
46. Онима који су јеврејство прихватили, који изврћу смисао речи говорећи: “Чујемо, али се не покоравамо!” И: “Слушај, дабогда не чуо!” И: “Чувај нас!” Преврћући језицима својим и хулећи веру, боље би било и исправније да кажу: “Слушамо и покоравамо се!” И: “Слушај!” И: “Погледај на нас!” Али, Аллах је њих због неверовања њиховог проклео и мало ко од њих верује.
47. О ви којима је дата Књига, верујте у ово што објављујемо потврђујући оно што већ имате, пре него што црте лица избришемо и вратимо их назад, или их прокунемо као што смо проклели оне који нису поштовали суботу, а Аллахова заповест бива извршена.
48. Аллах, заиста, неће да опрости идолопоклонство, а опростиће све мимо тога, коме Он хоће! А онај ко другог поред Аллага обожава, чини потвору и велики грех.

49. Зар не видиш оне који себе сматрају чистим од греха?! Међутим, Аллах чисти од греха кога хоће и никоме неће, ни колико трун неправде да се учини.
50. Погледај како измишљају лаж о Аллаху! То је Аллаху довољно као јасан грех.
51. Зар не видиш оне којима је дат удео у Књизи како у магију и лажна божанства верују, а онима који не верују говоре: “Ови су на исправнијем путу од оних који верују.”
52. То су они које је Аллах проклео, а онај кога је Аллах проклео такав нема помагача.
53. Да можда они немају какав удео у власти?! А да имају, они људима ништа не би ни колико трун дали.
54. И зар људима завиде на ономе што им је Аллах дао из обиља свога?! А Ми смо Аврамовим потомцима дали Књигу и мудрост, и дали смо им велику власт.
55. Па, било их је који су веровали, а било је и оних који су од тога људе одвраћали. А Пакао је довољан као ужарени огањ.
56. Заиста, оне који не верују у речи и доказе Наше Ми ћемо у Ватру бацити, па када год им се коже испеку, заменићемо их другим кожама, како би патњу осетили. Аллах је, доиста, силан и mudar.
57. А оне који верују и чине добра дела Ми ћемо да уведемо у рајске баште кроз које теку реке. Тамо ће заувек да остану и супруге очишћене у њима ће да имају; и у велику хладовину ћемо да их уведемо.
58. Аллах вам, заиста, наређује да послове од поверења дате онима којима заслужују, а када људима судите - да праведно судите. Савет Аллахов је, уистину, диван и Аллах је, заиста, Свечујући и Сведићеи.

59. О ви који верујете, поковајте се Аллаху и поковајте се Посланику и надлежнима између вас. А ако се у нечему не слажете, обратите се Аллаху и Посланику, ако верујете у Аллаха и Последњи дан. Тако је боље и лепше поступити.
60. Зар не видиш оне који тврде да верују у оно што је објављено теби и у оно што је објављено пре тебе како желе да им се пред лажним судијом суди, иако им је наређено да у њега не верују?! А ђаво само жели да их у велику заблуду одведе.
61. И када им се каже: “Приступите овоме што је Аллах објавио и приступите Посланику”, видиш лицемере како се од тебе сасвим окрећу.
62. А шта ће тек да буде када их погоди невоља због дела њихових руку, па ти дођу заклињући се Аллахом: “Ми смо само хтели да добро и право поступимо.”
63. То су они за које Аллах зна шта је у срцима њиховим, па окрени се од њих и саветуј их, и реци им оно што ће да их дотакне.
64. А ми нисмо ниједног посланика послали, осим да би му се поковало уз Аллахово одобрење. А да ти они дођу када сами себи учине неправду и замоле Аллаха да им опрости, па да и Посланик замоли да им се опрости, они би видели да Аллах, заиста, прима покајање и да је милостив.
65. И, тако Ми Господара твога, они неће да верују све док за судију у међусобним споровима тебе не прихвате, а потом у душама својим не осете тегобу због онога што си одредио и сасвим се не покоре!
66. И да смо Ми њима прописали: “Да сами себе поубијају!” Или: “Да се иселе из свога завичаја!” Мало ко од њих би то учинио! А када би поступили онако како им се саветује, било би им боље и у вери чвршће.
67. И тада бисмо им Ми, од Нас, велику награду дали.

68. И на Прави пут бисмо их упутили.
69. Они који су покорни Аллаху и Посланику Мухаммеду биће у друштву оних које је Аллах благословио: веровесника, оних који срцем искрено и у потпуности верују, оних који су својим животима посведочили на Аллаховом путу и честитих људи, а дивно ли је то друштво!
70. То обиље је од Аллага и довољно је што Аллах све то добро зна.
71. О ви који верујете, будите опрезни и идите у борбу у групама, или одједном сви.
72. Међу вама има, заиста, оних који ће да оклевају, па ће, ако вас погоди невоља, такав да каже: “Сам Аллах ме благословио што са њима нисам био.”
73. А ако вас од Аллага добро задеси, он ће, као да између вас и њега није било пријатељства, сигурно да каже: “Камо среће да сам са њима био, велики плен бих добио!?”
74. И нека се зато на Аллаховом путу верници боре против оних који живот на овом свету купују за живот на Будућем свету, а онога ко се бори на Аллаховом путу, па погине или победи, Ми ћемо, сигурно, великом наградом да наградим.
75. Шта је са вама па се не борите на Аллаховом путу за немоћне; за мушкарце, жене и децу који говоре: “Господару наш, избави нас из овог града чији су становници насилници, одреди нам заштитника и дај нам помагача!”
76. Они који верују боре се на Аллаховом путу, а они који не верују боре се на ђавољем путу. Зато се борите против ђавољевих штићеника, а ђавоље лукавство, заиста, је слабо.
77. Зар ниси видео оне којима је речено: “Суздржите се од борби, већ молитву обављајте и милостињу дајте.” А када им би прописана борба, одједном се група њих побоја људи, као

што се Аллага боји, или још више, и рекоше: “Господару наш, зашто си нам борбу прописао? Да си нам то до одређеног времена одложио!?” Реци: “Уживање на овом свету је кратко, а онај свет је бољи за богобојазне.” А вама, ни колико трун, неправда неће да буде учињена.

- 78.** Где год били, стићи ће вас смрт, па макар били и у високим кулама! Ако их задеси какво добро, они кажу: “То је од Аллага!” А ако их задеси какво зло, они говоре: “То је због тебе (Мухаммеде)!” Реци: “Све је од Аллага!” Па шта је са овим људима?! Они као да не разумеју шта им се говори.
- 79.** Добро које те човече задеси, то је од Аллага, а зло које те задеси, то је од тебе. А Ми смо те Мухаммеде као посланика послали људима, а Аллах је довољан сведок.
- 80.** Ко се покори Посланику, покорио се и Аллаhu, а ко се окрене, па Ми те нисмо послали да им чувар будеш.
- 81.** Они лицемери говоре: “Покоравамо се!” А када од тебе оду, неки од њих смишљају ноћу другачије него што ти говориш. Аллах записује оно што они смишљају ноћу. Зато се окрени од њих и у Аллага се поуздај, а довољан је заштитник Аллах!
- 82.** А зашто они не размишљају о Кур'ану? Јер, да је он од некога другог, а не од Аллага, они би у њему нашли многе противречности.
- 83.** А када им дође нешто што се односи на сигурност или страх, они то разгласе. А да то препусте Посланику или својим претпостављеним, то би сигурно од њих сазнали они који то испитују. А да није Аллахове доброте према вама и Његове милости, ви бисте, осим неколицине, ђавола следили.
- 84.** Зато се бори на Аллаховом путу, не обавезујући осим себе, а вернике подстичи. Аллах ће да заустави силу оних који не верују, а Аллах је од њих силнији и казне Његове су строжије.

85. Ко се буде залагао за добро, и он ће да има удео у томе, а ко се буде залагао за зло, и он ће да има удео у томе. А Аллах над свим надзире.
86. Када поздрављени будете, на лепши начин узвратите, или исто отпоздравите, а Аллах, заиста, све обрачунава.
87. Аллах, осим Кога другог истинског бога нема, сигурно ће да вас сакупи на Судњем дану, у што нема нимало сумње, а чији је говор истинитији од Аллаховог?!
88. Зашто се подвајате када су у питању лицемери које је Аллах вратио у неверство због онога што су сами заслужили? Зар желите на Прави пут да упутите оне којима је Аллах дао да су у заблуди?! А коме Аллах да па је у заблуди, ти му нећеш наћи Пут!
89. Они би волели да и ви не верујете као што они не верују, па да будете једнаки. Зато, између њих не узимајте пријатеље док се не иселе на Аллаховом Путу. А ако се окрену, онда их хватајте и убијајте где год их нађете и између њих пријатеље и помагаче не узимајте.
90. Осим оних који се склоне код народа са којим ви имате уговор, или дођу код вас, јер им је тешко да се боре против вас или свога рода. А да Аллах хоће, он би их окренуо против вас, па би се против вас борили! Ако вас они оставе на миру и не боре се против вас, него вам понуде мир, онда вам Аллах не даје право да их нападате.
91. Ви ћете налазити друге који желе бити сигурни од вас и народа свог, па када год буду враћени у смутњу, они јој се још више предају. Ако се они не окане вас, и не понуде вам мир, и ако вас се не клоне, онда их хватајте и убијајте где год стигнете, а Ми смо вам за борбу против њих јасан доказ дали.
92. Верник не може да убије верника осим грешком, а ко убије верника грешком, он мора да ослободи роба верника, и да

преда крварину његовој породици, осим ако они то опросте. Ако он припада народу који вам је непријатељ, а верник је, он мора да ослободи једног роба верника! Ако, пак, припада народу са којим имате споразум, тада мора да плати крварину његовој породици и да ослободи роба верника! Ко то не нађе, обавезан је да пости два месеца узастопно, кајући се Аллаху. А Аллах све зна и мудар је.

93. А ко намерно убије верника, казна му је Пакао у којем ће вечно да остане. На њега се Аллах расрдио и проклео га, а још му је и патњу велику припремио.
94. О ви који верујете, када кренете у бој на Аллаховом путу, све добро проверите и ономе ко вам назове поздрав мира немојте рећи: “Ти ниси верник!” У жељи за пролазним добрима овосветског живота, јер код Аллаха су многа добра. Такви сте и ви били раније, па вам је Аллах даровао Своју милост. Зато, све добро проверите, а Аллах, заиста, добро зна оно што ви радите.
95. Верници који се не боре, осим оних који су неспособни, не могу да се изједначе са онима који се боре на Аллаховом путу својим имецима и својим животима. Оне који се боре својим имецима и својим животима Аллах је одликовао за степен над онима који се не боре, и свима Аллах обећава лепу награду. А Аллах је борце, у односу на оне који се не боре, одликовао великом наградом;
96. положајем код Њега, опростом и милошћу, а Аллах опрашта грехе и милостив је.
97. Заиста ће анђели, када буду узимали душе онима који су према себи учинили неправду, да питају: “Шта је било са вама?” А они ће да одговоре: “Били смо немоћни на Земљи.” “Зар Аллахова Земља није пространа и зар нисте могли некуда да се иселите?” Рећи ће им они. Зато ће

њихово пребивалиште да буде Пакао, а лоше је то коначно одредиште!

98. Изузетак су немоћни мушкарци, и жене, и деца, који не могу да се снађу и који не могу да пронађу излаз.
99. Аллаx ће њима да опрости; Аллаx стално брише грехе и опрашта.
100. Ко се исели на Аллаховом путу, на Земљи ће да нађе много места и обиља! А онај ко напусти свој дом, исељавајући се ради Аллаха и Његовога Посланика, па га стигне смрт, од Аллаха ће да добије награду. Аллаx опрашта грехе и милостив је.
101. Када путујете по Земљи, није вам грех да молитву скратите ако се бојите да ће неко зло да вам учине неверници, јер неверници су вам, заиста, отворени непријатељи.
102. Када ти будеш међу њима и будеш их предводио у молитви, нека једна група са тобом клања и нека своје оружје узму; и док буду лицем на тло, нека други буду иза вас, а онда нека дође друга група која није клањала и нека са тобом клањају, али нека држе оружје своје и нека опрезни буду. Неверници једва чекају да ви занемарите оружје своје и опрему своју, па да на вас сви одједном навале. А ако вам буде сметала киша или будете болесни, није вам грех да оружје своје одложите, али, опрезни будите. Аллаx је, заиста, неверницима припремио понижавајућу патњу.
103. А када молитву завршите, Аллаха спомињите, и стојећи, и седећи, и лежећи на боковима. А када будете сигурни, молитву обављајте у потпуности; молитва је, уистину, обавезна верницима у одређеним временским периодима.
104. И немојте да малаксате трагајући за непријатељем; ако ви трпите бол, трпе и они бол као и ви, а ви се још од Аллаха надате ономе чему се они не надају. Аллаx све зна и мудар је.

105. Ми теби објављујемо Књигу с Истином, да људима судиш онако како ти Аллах показује па не буди бранилац издајцима.
106. И Аллаха моли за опрост; Аллах, уистину, опрашта грехе и милостив је.
107. И не заузимај се за оне који сами себе изневеравају, Аллах, заиста, не воли онога који је издајник грешник.
108. Они се крију од људи, а не крију се од Аллаха, а Он је са њима и када ноћу смишљају речи којима Он није задовољан. А Аллах све што они раде, обухвата.
109. Ето, ви се заузimate за њих у животу на овом свету, а ко ће да се за њих заузима пред Аллахом на Судњем дану, или ко ће да им буде заступник?!
110. Ко учини какво зло, или према себи учини неправду, а затим Аллаха замоли да му опрости, наћи ће да Аллах опрашта грехе и милостив је.
111. Ко уради грех, на своју штету га је урадио, а Аллах све зна и мудар је.
112. Ко почини преступ или грех, а потом за то оптужи недужног човека, натоварио је на себе и клетву и очигледни грех.
113. Да није Аллахове доброте и Његове милости према теби, једна група њих би настојала да те заведе, али они само себе заводе, а теби не могу ништа да науде. Аллах теби објављује Књигу и мудрост и подучава те ономе што ниси знао и Аллахово добро према теби је огромно.
114. Нема добра у многим њиховим говорима, осим у говору оног ко тражи да се милостиња удељује, или добро чини, или успоставља мир међу људима. Ономе ко то чини из жеље за Аллаховим задовољством, Ми ћемо велику награду да дамо.
115. А онога ко се супротстави Посланику, након што му јасно буде показан Прави пут, и следи пут који није пут верника,

пустићемо да чини шта је наумио, и бацићемо га у Пакао, а лоше је то коначно одредиште!

116. Аллах, заиста, неће да опрости да се Њему ишта у обожавању придружује, а коме хоће опростиће све осим тога; онај ко Аллаху ишта у обожавању придружује - заиста је далеко залутао.
117. Они мимо Аллага само женске кипове призивају, а не призивају другог до Сотону пркосног.
118. Аллах га је проклео, а он је казао: “Ја ћу сигурно да преотмем за себе одређени део Твојих слугу!
119. И сигурно ћу да их наводим у заблуду, и сигурно ћу лажним надама да их мамим, и заповедићу им сигурно да уши стоци режу, и сигурно ћу да им наредим да Аллагова створења мењају!” А ко Сотону, уместо Аллага, прихвати за заштитника, он је на очигледном губитку.
120. Он им празна обећања даје и лажним надама их мами. А оно што им Сотона обећава само је обмана.
121. То су они чије је пребивалиште Пакао, и они из њега неће спаса наћи.
122. А оне који верују и чине добра дела Ми ћемо да уведемо у рајске баште кроз које теку реке, и у којима ће вечно да остану. Аллагово обећање је истинито, а чије су речи од Аллагових истинитије?!
123. То неће бити ни по вашим жељама, ни по жељама следбеника Књиге; онај који ради зло, биће за то кажњен и неће наћи, мимо Аллага, ни заштитника ни помагача,
124. а онај који чини добро, био мушкарац или жена, а верник је, ући ће у Рај и никоме ни колико трун неправде неће бити учињено.

125. А ко је боље вере од онога ко преда себе Аллаху, а притом је добротинитељ и следи веру Аврама монотеисте?! А Аллах је узео Аврама за пријатеља.
126. Аллахово је све што је на небесима и што је на Земљи. Аллах све обухвата.
127. Они траже од тебе прописе о женама. Реци: “Аллах ће да вам објасни прописе о њима и о ономе што вам се чита у Књизи о женама - сиротицама, којима не дајете оно што им је прописано, а не желите да се њима ожените, и о нејакој деци, и о томе да према сирочадима праведно поступате. А Аллах сигурно зна за добро које учините.”
128. Ако се нека жена плаши мужеве мржње или избегавања, онда се они неће огрешити ако се међусобно нагоде, а нагодба је боља. Људске душе склоне су похлепи. И ако ви будете лепо поступали и Аллага се бојали - па Аллах у потпуности зна оно што радите.
129. Ви нећете моћи потпуно једнако да поступате према супругама својим ма колико то желели. И немојте према некој сасвим нагињати па да неку учините као да је без мужа, а неразведена. А ако се поправите и Аллага бојите, па Аллах, истину, опрашта грехе и милостив је.
130. А ако се њих двоје ипак раставе, Аллах ће, из обиља Свога, да их учини независним. Аллах је неизмерно дарезљив и мудар.
131. Аллахово је оно што је на небесима и оно што је на Земљи. Ми смо онима којима је дата Књига пре вас, а и вама, већ заповедили да се бојите Аллага. А ако не будете веровали, па, истину, Аллахово је оно што је на небесима и оно што је на Земљи, Аллах је независтан и хваљен.
132. Аллахово је све оно што је на небесима и на Земљи, и Аллах је као заштитник довољан.

133. Ако Он хоће, вас ће уклонити, о људи, а друге ће довести! Он је у могућности да то учини.
134. Онај који жели награду на овом свету, па код Аллаха је награда и овога и онога света; Аллах је Свечујући и Сведидећи.
135. О ви који верујете, будите увек праведни, сведочите ради Аллаха, па макар то било против вас самих, или родитеља и родбине. Свеједно био онај о коме сведочите богат или сиромах, па Аллах је пречи њима! И не следите страсти, како не бисте били неправедни. А ако будете криво сведочили или сведочење избегавали, па Аллах, заиста, у потпуности зна оно што радите.
136. О ви који верујете, верујте у Аллаха и Његовог Посланика, и у Књигу коју Он објављује Своме Посланику и у књиге које је објавио пре. А онај који не буде веровао у Аллаха, и у Његове анђеле, и у Његове књиге, и у Његове посланике, и у Последњи дан - далеко је залутао.
137. Онима који су били верници, а затим постали неверници, па опет постали верници и поново постали неверници, и појачали неверовање, Аллах, заиста, неће да опрости и неће да им укаже на Прави пут.
138. Болну патњу навести лицемерима,
139. који присно пријатељују с неверницима, мимо верника! Зар од њих траже моћ, а сва моћ припада само Аллаху?!
140. Он вам је већ у Књизи објавио: “Када чујете да су Аллахове речи предмет порицања и изругивања, не седите са онима који то чине док не ступе у други разговор, иначе, бићете као они.” Аллах ће, сигурно, да састави у Пакао све лицемере и невернике,
141. оне који ишчекују шта ће да буде са вама. Па ако вам Аллах дарује победу, они говоре: “Зар нисмо били уз вас”,

а ако срећна послужи невернике, онда говоре њима: “Зар нисмо могли да вас победимо, и зар вас нисмо одбранили од верника?!” На Судњем дану Аллах ће свима да вам пресуди! А Аллах неће да пружи прилику неверницима да униште вернике.

142. Лицемери, заиста, настоје да преваре Аллага, а Он ће њих да надмудри. Када устају да молитву обављају, мрзовољно се дижу и приказују се свету, а Аллага само мало спомињу.
143. Колебају се између веровања и неверовања, нити су са овима нити са онима. А ономе коме Аллах да па је у заблуди нећеш наћи пут ка Упути.
144. О ви који верујете, не узимајте за заштитнике и пријатеље невернике уместо верника! Зар хоћете да пружите Аллаhu очигледан доказ против себе?!
145. Лицемери ће, заиста, да буду на самом дну Пакла и ти нећеш да им нађеш помагача.
146. Осим оних који се покају и поправе и који чврсто Аллага прихвате и веру своју у Аллага искрено испоље, они ће да буду са верницима, а Аллах ће, сигурно, верницима велику награду да подари.
147. Зашто би вас Аллах кажњавао ако будете захваљивали и веровали!? Аллах је захвалан и све зна.
148. Аллах не воли да се о злу гласно говори, то може само онај коме је учињена неправда. А Аллах је Свечујући и Свезнајући.
149. Било да ви добро дело учините јавно, или га сакријете, или неправду опростите - па Аллах стално брише грехе и свемоћан је.
150. Они који у Аллага и Његове посланике не верују и желе да између Аллага и Његових посланика у веровању направе

разлику, па говоре: “У неке верујемо, а у неке не верујемо”, и желе да између тога некакав став заузму,

- 151.** они су заиста прави неверници, а Ми смо неверницима припремили понижавајућу патњу.
- 152.** А оне који у Аллаха и Његове посланике верују и ниједног од њих не издвајају - Он ће, сигурно, да награди. А Аллах опрашта грехе и милостив је.
- 153.** Они којима је дата Књига траже од тебе да им са неба спустиш Књигу. Па од Мојсија су тражили и више од тога, кад су рекли: “Покажи нам Аллаха!” Па их је, због неправде њихове, муња погодила. После су, када су им очигледни докази показани, теле за божанство прихватили, али смо и то опростили, а Мојсију смо против њих очигледан доказ дали.
- 154.** И изнад њих смо брдо дигли, због завета који су дали, и рекли смо им: “На капију погнутих глава уђите!” И још смо рекли: “Суботу не скрнавите!” И од њих смо чврсто обећање узели.
- 155.** Зато што су завет прекршили и што у Аллахове речи и доказе нису поверовали, што су без разлога веровеснике убијали и што су говорили: “Наша срца су окорела”, Аллах је, због неверовања, њихова срца запечатио, па их само мало верује.
- 156.** И због њиховог неверовања и због изношења тешке клевете против Марије.
- 157.** И због речи њихових: “Ми смо убили Месију, Исуса, Маријиног сина, Аллаховог посланика.” А нису га убили, ни распели, већ им се причинило. Они који су се о њему у мишљењу разишли, заиста су у сумњи у погледу њега; о томе ништа поуздано не знају, само се за нагађањем поводе; а сигурно је да га нису убили,

158. већ га је Аллах уздигао Себи. А Аллах је силан и мудар.
159. И нема ниједног следбеника Књиге који, пре његове смрти, неће у њега како треба да поверује, а на Судњем дану он ће против њих да сведочи.
160. И због неправде Јевреја Ми смо им нека лепа јела забранили, која су им била дозвољена, и због тога што су многе од Божјег пута одвраћали.
161. И зато што су узимали камату, а било им је забрањено, и зато што су туђе богатство узимали на недозвољен начин. А за невернике међу њима Ми смо припремили болну патњу.
162. Али они међу њима који су у знање дубоко проникли, и верници који верују у оно што се објављује теби Мухаммеде и у оно што је објављено пре тебе, нарочито они који молитву обављају и они који обавезну милостињу дају и у Аллаха и Последњи дан верују - њима ћемо сигурно велику награду да дамо.
163. Ми објављујемо теби као што смо објављивали Ноју и веровесницима после њега, објављивали смо Авраму, и Јишмаелу и Исаку и Јакову и потомцима, и Исусу, и Јову, и Јони, и Мојсију, и Арону, и Соломону, а Давиду смо дали Псалме,
164. и послали смо посланике о којима смо ти пре казивали и посланике о којима ти нисмо казивали. А Аллах је сигурно са Мојсијем разговарао.
165. Послали смо посланике који су радосне вести и опомене доносили, да људи после посланика не би имали никаквог оправдања пред Аллахом. А Аллах је силан и мудар.
166. Аллах сведочи да је истина оно што ти објављује, објављује га Својим знањем, а и анђели сведоче. А довољан је Аллах као сведок.

167. Заиста, они који не верују и који друге од Аллаховог пута одвраћају, далеко су залутали.
168. Онима који не верују и који чине неправду, Аллах, заиста, неће да опрости и неће на пут да их упути,
169. осим на пут у Пакао, у којем ће вечно и заувек да остану; то је Аллаху лако.
170. О људи, Посланик вам је већ донео Истину од вашег Господара; зато, верујте - боље вам је! А ако не будете веровали - па заиста је Аллахово све што је на небесима и на Земљи. Аллах све зна и мудар је.
171. О ви којима је дата Књига, не застрањујте у свом веровању и о Аллаху говорите само истину! Месија, Исус, Маријин син, само је Божји посланик, и створен је речју Његовом, коју је Марији доставио, и живот му дао; зато верујте у Аллаха и Његове посланике и не говорите: “Тројица су!“ Престаните, боље вам је! Заиста је једини бог само Аллах, Узвишен нека је Он, зар да има дете?! Његово је оно што је на небесима и оно што је на Земљи, и Аллах је свима довољан заштитник.
172. Месија се неће устегнути да призна да је Аллахов слуга, па ни анђели, Њему блиски. А оне који се буду устезали да само Њега обожавају, и оне који се буду охолили, Аллах ће да сакупи пред Собом...
173. Вернике који су добра дела чинили Он ће према заслужи да награди и још ће, из обиља Свога, више да им подари; а оне који су надмени били и охолили се - ставиће на болне муке и они неће да нађу себи, мимо Аллаха, ни заштитника ни помагача.
174. О људи, Доказ вам је већ стигао од вашег Господара и Ми смо вам објавили Кур'ан - Јасно Светло.

175. Оне који буду у Аллаху веровали и чврсто Га се држали Он ће сигурно да уведе у милост Своју и благодат и Правим путем ће Себи да их упути.
176. Они траже од тебе тумачење. Реци: “Аллах ће да вам каже пропис о ономе ко нема ни родитеља ни деце: ако неко умре и не буде имао детета, а има сестру, њој припада половина његове оставштине, а он ће да наследи њу ако она не буде имала дете; а ако су две сестре, њима припадају две трећине његове оставштине. А ако су они браћа и сестре, онда ће мушки део наследства да буде једнак износу два дела женског. То вам Аллах објашњава, да не залутате. А Аллах све добро зна.”

5 - Маида^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Ови који верујете, испуњавајте уговорене обавезе! Дозвољава вам се стока, али не она која ће да вам буде споменута; док обреде ходочашћа обављате није вам дозвољено да ловите. Уистину, Аллах прописује шта Он хоће.
2. О ви који верујете, не скрнавите Аллахове обреде ходочашћа, ни свети месец, ни жртвенице, нарочито оне огрлицама обележене, ни оне људе који су кренули ка часној Каби желећи од Господара свога обиље и задовољство. А када обреде ходочашћа обавите, онда ловити можете. И нека вас мржња коју према неким људима носите, зато што су вам спречили приступ Часној џамији, никако не наведе да неправедни будете! Потпомажите се у доброчинству и богобојазности, а не потпомажите се у греху и скрнављењу правде и бојте се Аллаха; Аллах, заиста, страшно кажњава.
3. Забрањене су вам угинуле животиње, и крв, и свињско месо, и она животиња која је заклана у нечије друго а не у Аллахово име, и која је удављена и убијена; и која је стрмоглављена, и рогом убодена, или од звери начета, осим ако сте је преклали, и која је на жртвеницима жртвована, и забрањује вам се гатање стрелицама. То је непослушност. Данас су неверници изгубили сваку наду да ћете ви да отпаднете од своје вере, зато се не бојте њих, већ се бојте Мене. Данас сам вам веру вашу усавршио и благодат Своју према вама употпунио и задовољан сам да вам Ислам буде вера. А ко год буде приморан на то, када влада глад, без намере да учини грех, па Аллах је, заиста, Опроститељ греха, Милостиви.

[*] Маида (Трпеза).

4. Питају те шта им је дозвољено. Реци: “Дозвољена су вам лепа јела и оно што улове животиње које сте лову подучили, од онога чиме вас је Аллах научио. Једите оно што вам оне ухвате и спомените Аллахово име при томе, и бојте се Аллаха; Аллах, заиста, брзо своди рачуне.
5. Данас вам се дозвољавају сва лепа јела; и јела оних којима је дата Књига дозвољена су вам, и ваша су јела њима дозвољена, и честите жене вернице, и честите кћери оних којима је дата Књига пре вас, када им венчане дарове њихове подарите са намером да се њима ожените, а не да са њима блуд чините и да их за прилежнице узимате. А онај ко негира прописе вере - узалуд ће да му буду његова дела, и он ће, на оном свету, да буде међу губитницима.
6. О ви који верујете, када хоћете да обавите молитву, лица своја и руке своје до иза лактова оперите, а главе своје потарите, и ноге своје до иза чланака оперите. Ако сте имали интимни однос, онда се окупајте; а ако сте болесни, или на путу, или ако сте извршили природну потребу, или ако сте имали однос са супругама, а не нађете воду, онда својим рукама чисту земљу дотакните и њима преко својих лица и својих руку пређите. Аллах не жели да вам причини потешкоће, већ жели да вас учини чистим и Своју благодат да вам употпуни, да бисте били захвални.
7. И сетите се Аллахове благодати којом вас је обасуо и завета којим вас је обавезао, кад сте рекли: “Слушамо и покоравамо се! “И бојте се Аллаха! Заиста, Аллах добро зна све што је у грудима.
8. О ви који верујете, извршавајте дужности према Аллаху, и праведно сведочите. Нека вас мржња коју према неким људима носите никако не наведе да будете неправедни! Будите праведни, то је најближе богобојазности, и бојте се Аллаха. Аллах, заиста, у потпуности зна оно што чините.

9. Аллах је онима који верују и добра дела чине обећао опрост и награду велику;
10. А они који не верују и поричу речи и доказе Наше биће становници Пакла.
11. О ви који верујете, сетите се Аллахове благодати према вама када су неки људи хтели да вас се дочепају, а Он је задржао њихове руке. И бојте се Аллаха, и нека се верници поуздају само у Аллаха!
12. Аллах је прихватио завет Израиљевих синова - а између њих смо били поставили дванаест старешина - и Аллах је рекао: “Ја сам, заиста, са вама! Ако будете молитву обављали и обавезну милостињу давали, и ако будете у посланике Моје веровали, помагали им и драге воље зајам давали Аллаху, сигурно ћу да прекријем ваша лоша дела и увешћу вас у рајске баште кроз које реке теку. А онај међу вама који ни после тога не буде веровао - скренуо је са правог Пута.”
13. Али, зато што су прекршили свој завет, Ми смо их проклели и њихова срца смо учинили окрутним. Они су уклањали речи са места на којима су биле, а запоставили су добар део онога чиме су били опомињани. И ти ћеш, осим у случају мало њих, непрестано да наилазиш на њихово вероломство, али ти пређи преко тога и опрости им! Аллах, уистину, воли оне који чине добро.
14. И од оних који говоре: “Ми смо хришћани.” Ми смо завет прихватили, али су и они запоставили део онога чиме су били опомињани, зато смо међу њима убацили непријатељство и мржњу до Судњег дана; а Аллах ће сигурно да их обавести о ономе што су радили.
15. О ви којима је дата Књига, дошао вам је Наш Посланик да вам укаже на много шта што ви из Књиге кријете, а преко

много чега ће и да пређе. А од Аллаха вам долази светлост и Књига јасна.

16. Њоме Аллах упућује на путеве спаса оне који настоје да стекну Његово задовољство и изводи их, дозволом Својом, из тмина на светло и упућује их на прави пут.
17. Неверници су они који говоре: “Заиста је Аллах Месија Маријин син!” Реци: “Ко може да спречи Аллаха да, ако хоће, уништи Месију, Маријиног сина, и његову мајку, и све оне који су на Земљи?” Аллахова је власт на небесима и на Земљи и на ономе што је између њих; Он ствара шта хоће, и Аллах над свиме има моћ.
18. Јевреји и хришћани кажу: “Ми смо деца Аллахова и Његови миљеници.” Реци: “Па зашто вас Он кажњава због ваших греха?” А није тако! Ви сте као и остали људи које Он ствара: коме хоће Он ће да опрости, а кога хоће Он ће да подвргне патњи. Аллахова је власт на небесима и на Земљи и на ономе што је између њих, и код Њега је коначно одредиште.
19. О ви којима је дата Књига, дошао вам је Наш Посланик, након што је неко време прекинуто слање посланика, да вам објасни, да не бисте рекли: “Није нам долазио ни онај који доноси радосне вести ни онај који упозорава!” Па, дошао вам је, ето, онај који доноси радосне вести и који упозорава. А Аллах над свиме има моћ.
20. А кад Мојсије рече свом народу: “О народе мој, сетите се Аллахове благодати према вама када је неке од вас учинио веровесницима, и када вас је учинио владарима, и дао вам оно што није дао ниједном народу.
21. “О народе мој, уђите у благословљену земљу коју вам је Аллах доделио, и не посрћите назад па да се вратите као губитници.”
22. Они рекоше: “О Мојсије! У њој је немилосрдан народ и ми

- у њу нећемо да уђемо док год они из ње не изађу; па, ако они из ње изађу, ми ћемо онда сигурно да уђемо.”
23. Два човека која су се бојала Аллаха и којима је Он даровао Своју благодат - рекоше: “Навалите на њихову капију, па кад кроз њу прођете, бићете сигурно победници; а у Аллаха се поуздајте, ако сте верници.”
 24. “О Мојсије”, рекоше они, “док год су они у њој, ми нећемо у њу да улазимо! Идите ти и Господар твој па се борите, а ми одавде нећемо да се померимо!”
 25. “Мој Господару”, рече Мојсије, “ја осим себе имам моћ само над својим братом; зато пресуди између нас и грешних људи!”
 26. “Четрдесет година они ће земљом да лутају”, рече Он, “јер ће Света земља да им буде забрањена, а ти не тугуј за грешним народом.”
 27. И испричај им вест о двојици Адамових синова, онако како је било, кад су њих двојица жртву принели, па је од једног била примљена а од другог није, па је он рекао: “Сигурно ћу да те убијем!” А први рече: “Аллах прима само од оних који су богобојазни.
 28. И кад би ти пружио своју руку према мени да ме убијеш, ја не бих пружио своју према теби да те убијем. Заиста се ја бојим Аллаха, Господара светова.
 29. Ја желим да ти понесеш и мој и свој грех и да будеш становник у Ватри. А она је казна за све неправеднике.”
 30. И душа га наведе да убије брата свога, па га он уби и постаде један од губитника.
 31. Аллах је онда послао једног гаврана да копа по земљи да би му показао како да закопа мртво тело свога брата. Рече: “Тешко мени, зар и ја не могу, као овај гавран, да закопам мртво тело свог брата!” И поче да се каје.

32. Због тога смо Ми прописали Израиљевим синовима: ако неко убије некога који није убио никога, или онога који на Земљи наред не чини, као да је све људе поубијао; а ако неко буде узрок да се нечији живот сачува, као да је свим људима живот сачувао. Наши су им посланици доносили јасне доказе, али су многи од њих, и после тога, заиста, на Земљи све границе зла прелазили.
33. Казна за оне који се против Аллаха и Његовог Посланика боре и који наред на Земљи чине јесте: да буду убијени, или разапети, или да им се унакрст одсеку руке и ноге, или да буду прогнани из земље. То им је понижење на овом свету, а на оном свету их чека велика патња,
34. али не и за оне који се покају пре него што их се домогнете. И знајте да Аллах опрашта грехе и милостив је.
35. О ви који верујете, Аллаха се бојте и тражите оно што ће да вас приближи Њему, и на Његовом путу се борите да бисте успели.
36. Заиста, кад би све оно што је на Земљи било у поседу неверника, и још толико, и кад би хтели тиме да се откупе од патње на Судњем дану, не би им било примљено. Њих чека болна патња.
37. Зажелеће они да изађу из Ватре, али из ње им неће бити изласка, и њих чека непрестана патња.
38. Крадљивцу и крадљивици одсеците шаку, нека им то буде казна за оно што су учинили и опомена од Аллаха! Аллах је силан и мудар.
39. А ономе ко се после своје неправде покаје и поправи се - Аллах ће сигурно да опрости. Аллах, заиста, опрашта грехе и милостив је.
40. Ти сигурно знаш да само Аллах има власт на небесима и на Земљи. Он патњи подвргава онога кога хоће, а прашта ономе коме хоће. Аллах над свиме има моћ.

41. О Посланиче, нека те не забрињавају они што неверовање брзо испољавају, они који устима својим говоре: “Верујемо”, а срцем не верују, и Јевреји, који измишљотине много слушају и који туђе речи радо прихватају, а теби не долазе; који изврћу смисао речи и говоре: “Ако вам се овако пресуди, онда пристаните на то, а ако вам се не пресуди, онда немојте да пристанете!” А ономе коме Аллах жели заблуду, ти, у односу на Аллаха, не можеш ништа да му помогнеш. То су они чија срца Аллах не жели да очисти; њих на овом свету чека понижење, а на Будућем свету огромна патња.
42. Они много слушају лажи и много оно што је забрањено једу; па ако ти дођу, ти им или пресуди или се окрени од њих; ако се окренеш од њих, они не могу нимало да ти науде. А ако им будеш судио, суди им право. Заиста, Аллах воли праведне.
43. А откуд да они траже од тебе да им судиш кад имају Тору, у којој су Аллахови прописи? Они ни после твоје пресуде не би били задовољни, и они нису верници.
44. Ми смо објавили Тору у којој је упута и светло. По њој су Јеврејима судили веровесници који су били послушни Аллаху, и побожни људи, и учени, од којих је тражено да чувају Аллахову књигу, и они су над њом бдели. Зато се, кад будете судили, не бојте људи, већ се бојте Мене, и не замењујте Моје речи за нешто што мало вреди! А они који не суде према оном што је Аллах објавио, они су, заиста, неверници.
45. Ми смо им у њој прописали: глава за главу, и око за око, и нос за нос, и уво за уво, и зуб за зуб, и за ране је одмазда, а онај ко од одмазде одустане, биће му то искупљење од греха. Они који не суде према ономе што је Аллах објавио, заиста, су неправедници.

46. После њих смо Исуса, Маријиног сина, послали, који је признавао Тору објављену пре њега, а њему смо дали Јеванђеље, у коме је била упута и светло, и да потврди Тору, објављену пре њега, у којој је, такође, била упута и поука богобојазнима,
47. и следбеницима Јеванђеља смо били наредили да суде према ономе што је објавио Аллах у њему. Они који нису судили према ономе што је објавио Аллах - заиста су према Аллаху непокорни.
48. А теби објављујемо Књигу, са Истином, да потврди књиге објављене пре и да над њима бди. И ти им суди према ономе што објављује Аллах и не поводи се за њиховим прохтевима, и не одступај од Истине која ти долази; свима вама смо закон и правац прописали. А да је Аллах хтео, Он би вас учинио следбеницима једног верозакона, али, Он хоће да вас искуша у ономе што вам прописује, зато се такмичите ко ће више да учини добра; Аллаху ћете сви да се вратите, па ће о ономе у чему сте се разилазили да вас обавести.
49. И суди им према ономе што објављује Аллах и не поводи се за њиховим прохтевима, и причувај их се да те не одврате од нечега што ти Аллах објављује. А ако се окрену, ти онда знај да Аллах жели да их казни због неких њихових греха. А многи људи су, заиста, грешници.
50. Зар они да траже да им се као у паганско доба суди!? А ко је од Аллага бољи судија народу који чврсто верује?!
51. О ви који верујете, не узимајте за заштитнике и присне пријатеље Јевреје и хришћане! Они су сами себи заштитници и пријатељи! А њихов је и онај међу вама који их за заштитнике и пријатеље прихвати; Аллах, уистину, неће да упуту на прави пут људе неправденике.

52. Зато ти видиш оне чија су срца болесна како журе да са њима склопе партнерство, говорећи: “Бојимо се да нас каква невоља не задеси.” А Аллах ће сигурно победу или нешто друго од Себе дати, па ће они, због онога што су крили у својим душама, да се кају.
53. А они који верују рећи ће: “Јесу ли то они који су се заклињали Аллахом, својом најјачом заклетвом, да су, заиста, са вама?” Дела њихова биће поништена, и они ће да буду губитници.
54. О ви који верујете, ако неко од вас од своје вере отпадне - па, Аллах ће сигурно уместо њих да доведе људе које Он воли и који воле Њега, према верницима понизне, а према неверницима поносите; они ће да се боре на Аллаховом путу и неће да се боје ничијег прекора. То је Аллахов дар који Он даје коме хоће - а Аллах је неизмерно дарезљив и све зна.
55. Ваши су заштитници само Аллах и Његов Посланик и верници који понизно обављају молитву и дају обавезну милостињу.
56. Онај ко за заштитника узме Аллага и Посланика Његовог и вернике - па, Аллахова страна ће, свакако, да победи.
57. О ви који верујете, не узимајте за заштитнике и пријатеље оне који узимају вашу веру за подсмех и забаву, били то они којима је пре вас дата Књига, или били неверници - и Аллага се бојте ако сте верници.
58. И кад позивате на молитву, и то узимају за подсмех и забаву, зато што су они људи који не разумеју.
59. Реци: “О ви којима је дата Књига, зар да нас осуђујете зато што верујемо у Аллага и у оно што нам се објављује, и у оно што је објављено пре, а већина вас сте непокорни према Аллаху!”
60. Реци: “Хоћете ли да вам кажем ко су гори од њих и које ће Аллах још теже да казни? Они које је Аллах проклео и на које се расрдио и учинио од њих мајмуне, и свиње, и оне

који су обожавали ђавола - њих чека најгоре место и они су најдаље одлутали са Правог пута.”

61. А када вам долазе, они говоре: “Верујемо!” Али они долазе као неверници, а такви и одлазе, а Аллах добро зна оно што они крију.
62. Видиш многе од њих како срљају у грехе и насиље и како узимају оно што је забрањено; ружно ли је то како поступају.
63. Требало би да их честити и учени људи одвраћају од лажног говора и забрањеног јела; ружно ли је то како поступају.
64. Јевреји говоре: “Аллахова рука је стиснута!” Стиснуте биле њихове руке и проклети били због тога што говоре! Напротив, обе Његове руке су пружене, Он удељује колико хоће. А то што ти објављује твој Господар појачаће код многих од њих осиност и неверовање. Ми смо убацили међу њима непријатељство и мржњу све до Судњег дана. Кад год покушају да потпале ратну ватру, Аллах је угаси. Они настоје да на Земљи праве смутњу, а Аллах не воли смутљивце.
65. А да они којима је дата Књига верују и чувају се, Ми бисмо прешли преко њихових ружних поступака и сигурно бисмо их увели у рајске баште уживања.
66. Да се они придржавају Торе и Јеванђеља и онога што им објављује њихов Господар, имали би опскрбу од онога што је изнад њих и од онога што је испод њихових ногу. Има их и постојаних, али ружно је оно што већина њих ради.
67. О Посланиче, казуј оно што ти се објављује од твога Господара - ако не учиниш, онда ниси доставио Његову посланицу - а Аллах ће од људи да те штити. Аллах, заиста, неће да упути на Прави пут народ који не верује.
68. Реци: “О ви којима је дата Књига, ви нисте ни на чему ако

се не будете придржавали Торе и Јеванђеља и онога што вам објављује ваш Господар. А то што ти објављује твој Господар појачаће, уистину, код многих од њих осиноност и неверовање, али ти не очајавај због народа који не верује.“

69. Они који су веровали, и они који су били Јевреји, и сабијци, и хришћани, они који су у Аллаха и у онај свет веровали и чинили добра дела - они уистину неће ничега да се боје и ни за чим они неће да тугују.
70. Ми смо од Израилевих синова узели завет и слали смо им посланике. Кад год би им који посланик донео оно што није годило њиховим душама, једне су у лаж угонили а друге убијали.
71. Мислили су да неће на муке да буду стављени, па су били и слепи и глуви, и онда кад је Аллах примио њихово покајање, многи од њих су опет били и слепи и глуви; а Аллах добро види оно шта они раде.
72. Неверници су они који говоре: “Аллах је, заиста, Месија, Маријин син!” А Месија је говорио: “О Израилеви синови, обожавајте Аллаха, и мог и вашег Господара!” Ко другом месту које припада само Аллаху даје, Аллах ће улазак у Рај да му забрани и боравиште његово ће да буде Пакао; а неправедницима нико неће моћи да помогне.
73. Неверници су они који говоре: “Аллах је, заиста, један од тројице!” А само је један Бог! И ако се не окане онога што говоре, несносна патња ће, заиста, да стигне сваког од њих који остане неверник.
74. Зашто се они не покају Аллаху и не замоле Његов опрост, а Аллах опрашта грехе и милостив је.
75. Месија, Маријин син, само је посланик, и пре њега су долазили и одлазили посланици, а његова мајка је искрено срцем веровала; и обоје су храну јели. Погледај како им Ми износимо јасне доказе, и погледај, затим, њих како се одмећу!

76. Реци: “Зар поред Аллаха обожавате нешто што не може да вам нанесе никакву штету, нити да вам прибави неку корист? А Allah је, заиста, Свечујући и Свезнајући.”
77. Реци: “О ви којима је дата Књига, не застрањујте у своме веровању, супротно истини, и не поводите се за прохтевима људи који су још давно залутали, и многе су у заблуду одвели, и сами су скренули са правог пута.”
78. Језиком Давида и Исуса, Маријиног сина, проклету су они Израилеви синови који нису веровали - зато што су били непокорни и увек су границе прелазили.
79. Једни друге од зла која су чинили нису одвраћали. Ружно ли је, заиста, то како су поступали!
80. Ти видиш многе од њих како пријатељују са незнанобошцима. Ружно је, заиста, оно што припремају сами себи: да се Allah на њих расрди и да у патњи остану вечно.
81. А да верују у Аллаха и Веровесника и у оно што се њему објављује, они са њима не би пријатељивали, али многи од њих су непокорни према Аллаху.
82. Ти ћеш сигурно да нађеш да су онима који верују најљући непријатељи јевреји и незнанобошци; и свакако ћеш да нађеш да су верницима најближи пријатељи они који говоре: “Ми смо хришћани”, зато што међу њима има свештеника и монаха и што се они не охولة.
83. Када слушају оно што се објављује Посланику, видиш како им лију сузе из очију јер знају да је то Истина, па говоре: “Господару наш, ми верујемо, па упиши и нас међу оне који су посведочили.
84. Зашто да не верујемо у Аллаха и у Истину која нам долази, када жудимо да Господар наш и нас уведе са добрим људима.”
85. И Allah ће, због онога што говоре, да им као награду подари рајске баште, кроз које теку реке, у којима ће вечно да бораве; а то ће да буде награда за све оне који чине добра дела.

86. А они који не верују и поричу речи и доказе Наше - биће становници Пакла.
87. О ви који верујете, не забрањујте себи оно што је лепо, што је Аллах дозволио, и не прелазите Аллахове границе! Заиста Аллах не воли оне који прелазе Његове границе.
88. И једите оно што вам даје Аллах, што је дозвољено и лепо; и бојте се Аллаха, у Којег верујете.
89. Аллах неће да вас казни ако се ненамерно закунете, али ће да вас казни ако се намерно закунете. Откуп за прекршену заклетву је: да десет сиромаша нахраните уобичајеном храном којом храните своју децу, или да их обучете, или да ослободите роба ропства. А онај ко не буде могао - нека пости три дана. Тако се откупљујте за своје заклетве када се закунете; и о заклетвама својим брините се! Ето, тако вам Аллах објашњава Своје прописе, да бисте били захвални.
90. О ви који верујете, опојна пића и коцка и кипови и стрелице за гагање одвратно су, Сотонино дело; зато се тога клоните, да бисте успели.
91. Сотона жели помоћу опојних пића и коцке да међу вама унесе непријатељство и мржњу и да вас одврати од сећања на Аллаха и обављања молитве. Па, хоћете ли да се оканите?
92. И будите послушни Аллаху и будите послушни Посланику и опрезни будите! А ако се окренете, онда знајте да је Наш Посланик дужан само да јасно обзнани.
93. Онима који верују и чине добра дела нема никаквог греха у ономе што су појели и попили пре забране, ако се клоне онога што им је забрањено и ако верују и чине добра дела, затим се боје Аллаха и верују и онда се греха клоне и чине добро. А Аллах воли оне који другима чине добро.
94. О ви који верујете, Аллах ће да вас доводи у искушење са

дивљачи која ће да буде надхват ваших руку и ваших копаља, да Аллах укаже на оног који Га се боји кад га нико не види. А онога ко и после тога учини насиље, чека болна патња.

95. О ви који верујете, не убијајте дивљач док сте у одећи ходочашћа! Ономе од вас ко то намерно учини казна је да једну домаћу животињу, чију ће вредност да процене двојица ваших праведних људи, као жртву принесе код Ка'бе, или да се искупи тиме што ће, равно томе, да нахрани сиромахе или да пости, да би осетио погубност свог поступка. А Аллах је већ опростио оно што је било. Онога ко то опет уради - Аллах ће да казни. Аллах је силан и строг.
96. Вама се допушта да у мору ловите и да улов једете, да се њиме ви и путници користите, а забрањује вам се да на копну ловите док обреде ходочашћа обављате. И бојте се Аллаха, пред Којим ћете да будете сабрани.
97. Аллах је учинио да Ка'ба, Света кућа, буде људима темељ сигурности и унапређења живота, а тако и свети месеци и жртвенице, нарочито оне огрлицама означене. То је зато да знате да Аллах зна оно што је на небесима и оно што је на Земљи, и да Аллах све добро зна.
98. Знајте да Аллах строго кажњава, али и да опрашта грехе и милостив је.
99. Посланику је једино дужност да објави, а Аллах зна и оно што јавно чините и оно што сакријете.
100. Реци: "Није исто оно што је забрањено и оно што је дозвољено", иако те изненађује мноштво онога што је забрањено. Зато се Аллаха бојте, о ви који разум имате, да бисте успели.
101. О ви који верујете, не запиткујте о ономе што ће да вам причини непријатности ако вам буде објашњено; а ако будете питали за то док буде објављиван Кур'ан, биће

вам објашњено; оно раније Аллах вам је већ опростио. А Аллах опрашта грехе и не жури са казном.

- 102.** Неки су људи пре вас питали за то, па после у то нису поверовали.
- 103.** Аллах није прописао ни бехиру ни саибу ни василу а ни хама; то они који не верују говоре о Аллаху лажи, и већина њих не разумеју.
- 104.** А када им се каже: “Приступите ономе што објављује Аллах, и приступите Посланику!” Они одговарају: “Довољно нам је оно што смо од наших предака запамтили.” Зар и ако њихови преци нису ништа знали и ако нису били на Правом путу?!
- 105.** О ви који верујете, брините се о себи; ако сте на Правом путу, неће вам наудити онај који је залутао! Аллаху ћете сви да се вратите и Он ће да вас обавести о ономе што сте радили.
- 106.** О ви који верујете, када вам се приближи смрт, приликом давања опорукe нека вам посведоче двојица праведних од вас, или нека друга двојица, који нису ваши - ако сте на путу, а појаве се знаци смрти. А ако посумњате, задржите их после обављене молитве и нека се закуну Аллахом: “Ми заклетву ни за какву цену нећемо да продајемо, макар се радило и о каквом рођаку и сведочење које је Аллах прописао нећемо да ускратимо, јер бисмо тада заиста били грешници.”
- 107.** А ако се дозна да су њих двојица згрешила, онда ће њих да замене друга двојица од оних којима је нанесена штета, и нека се закуну Аллахом: “Наше заклетве су сигурно веродостојније од њихових заклетви, ми се нисмо криво заклели, јер бисмо тада, заиста, међу неправедницима били.”
- 108.** Тиме ће да буде најближе исправном сведочењу, и да се не плаше да ће њихове заклетве другим заклетвама да буду побијене. И бојте се Аллага и слушајте! А Аллах неће да упути на Прави пут непокорне људе.

109. На дан када Аллах сакупи посланике и упита: “Како су вам се одазивали?” Они ће да кажу: “Ми знања немамо; заиста Ти добро знаш све што је чулима недокучиво.”
110. Кад Аллах каже: “О Исусе, Маријин сине, сети се благодати Моје према теби и твојој мајци када сам те Духом благословљеним (анђелом Гаврилом) помогао па си са људима, у бешици и као зрео човек, разговарао; и када сам те научио писмености и мудрости, и Тори и Јеванђељу; и када си, Мојом дозволом, од блага нешто попут птице обликовао и у њу удахнуо, и када је она, Мојом дозволом, постала птица; и када си, Мојом дозволом, од рођења слепог и губавог излечио; и када си, Мојом дозволом, дизао мртве; и када сам од тебе одбио Израилеве синове, кад си им ти донео јасне доказе, па су они међу њима који нису веровали - повикали: “Ово није ништа друго до јасна враџбина”
111. и када Сам апостолима наредио: “Верујте у Мене и Мог Посланика”, они су одговорили: “Верујемо, а Ти буди сведок да смо муслимани.”
112. А када апостоли рекоше: “О Исусе, Маријин сине, може ли твој Господар трпезу са неба да нам спусти?” Он рече: “Бојте се Аллага, ако сте верници.”
113. Ми желимо, рекоше они, са ње да једемо и да срца наша буду смирена и да се уверимо да си нам истину говорио, и да будемо они који ће о њој да сведоче.
114. Исус, Маријин син, рече: “О Аллаху, Господару наш, спусти нам са неба трпезу да нам буде празник, и првима од нас и онима каснијим, и Твој знак, и опскрби нас, а Ти си Опскрбитељ најбољи!”
115. Аллах рече: “Ја ћу, заиста, да вам је спустим, али ћу оне међу вама који и после буду порицали да подвргнем патњи каквом никога међу световима нећу да мучим.”

116. А када Аллах каже: “О Исусе, Маријин сине, јеси ли ти говорио људима: 'Прихватите мене и моју мајку као два бога уз Аллаха!'” Он ће да каже: “Узвишен си Ти од тога! Мени не приличи да говорим оно што немам право. Ако сам ја то говорио, Ти то већ знаш; Ти знаш шта је у мени, а ја не знам шта је у Теби; Ти, заиста, добро знаш оно шта је чулима недокучиво.”
117. Ја сам им само говорио оно што си им Ти наредио: “Обожавајте Аллаха, и мог и вашег Господара!” И ја сам био њима сведок док сам био међу њима, а кад си ме Ти к Себи узео, Ти си их једини надзирао; Ти над свиме надзиреш.”
118. Ако их подвргнеш патњи, слуге су Твоје, а ако им опростиш, па, уистину си Ти Силни и Мудри.
119. Аллах ће рећи: “Ово је Дан у коме ће искренима да буде од користи њихова искреност; њима ће рајске баште, кроз које теку реке, да припадну; у њима ће да остану вечно и довека. Аллах ће њима задовољан да буде, а и они Њим. То ће да буде велики успех.”
120. Аллахова је власт на небесима и на Земљи и над оним што је на њима; Он над свиме има моћ.

6 - Ен'ам^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Сва хвала нека је Аллаху Који је створио небеса и Земљу и дао тмине и светло, али и поред тога они који не верују - друге изједначују са својим Господарем.
2. Он вас је створио од земље и рок одредио, а код Њега је и рок утврђени, а ви и поред тога сумњате.
3. Он је Аллах на небесима и на Земљи, Он зна и што кријете и што показујете, и Он зна оно што радите.
4. А њима не дође ниједан доказ од њиховог Господара а да се од њега не окрену.
5. Они су занегирали Истину када им је дошла, али њима ће сигурно да стигну вести о ономе чему су се ругали.
6. Зар они не знају колико смо Ми нараштаја пре њих уништили, којима смо на Земљи дали могућности какве вама нисмо дали и којима смо слали обилату кишу и учинили да реке поред њих теку, па смо их, због њихових греха, уништавали, и друге нараштаје, после њих, стварали?!
7. А и да ти Мухаммеде спустимо Књигу на папиру и да је они рукама својим опипају, опет би они који не верују казали: “Ово заиста није ништа друго до јасна враџбина.”
8. И још говоре: “Зашто му није послат анђеоло?!” А да анђеле пошаљемо, ствар би завршена била, и не би им било дато више времена.
9. А да га анђелом учинимо, опет бисмо га као човека створили и опет бисмо им учинили нејасним оно што им није јасно.

[*] Ен'ам (Стока).

10. Посланицима су се и пре тебе ругали, па је оне који су им се ругали стигло баш оно чему су се ругали.
11. Реци: “Путујте по Земљи, затим погледајте како су завршили они који су посланике сматрали лажним!”
12. Упитај: “Чије је све оно што је на небесима и на Земљи?” И одговори: “Аллахово!” Он је Себи одредио да буде милостив. Он ће да вас сакупи на Судњем дану, у то нема никакве сумње. Они који су себе упропастили, па - они не верују.
13. Њему припада све што постоји у ноћи и дану; Он је Свечујући и Свезнајући.
14. Реци: “Зар да узмем за заштитника неког другог поред Аллаха Који је небеса и Земљу, без претходног примера створио?! Он храни, а не бива храњен!” Реци: “Мени је наређено да будем најпреданији и најпокорнији”, и никако не буди један од оних који друге поред Аллаха обожавају!
15. Реци: “Ако будем непослушан Господару свом, ја се плашим патње на Великом дану.”
16. А онај ко буде поштеђен казне тога дана, Он му се смиловао, и то је очигледни успех.
17. Ако те Аллах неком невољом погоди - па, нико осим Њега не може да је отклони; а ако ти какво добро подари - па, Он над свиме има моћ.
18. А Он је Свепотчинитељ изнад слугу Својих, и Он је Мудри, Онај Који све у потпуности зна.
19. Реци: “Чије је највеће сведочанство?” И одговори: “Аллахово, Он ће између мене и вас да буде сведок. А мени се овај Кур'ан објављује да упозоравам њиме вас и оне до којих он допре. Зар ви, заиста, тврдите да поред Аллаха има и других богова?” Реци: “Ја не тврдим.” Реци: “Он је Једини Бог, и

ја немам ништа са тиме што ви Њему друге у обожавању придружујете.”

20. Они којима смо дали Књигу познају Посланика као што познају своје синове; они који су себе упропастили, па - они не верују.
21. Има ли већег неправедника од онога који о Аллаху говори лажи или не признаје Његове речи и доказе?! Неправедници заиста неће успети.
22. А на Дан када их све сакупимо, а затим упитамо оне који су друге обожавали поред Аллаха: “Где су вам божанства ваша која сте сматрали боговима?”
23. Неће никакво оправдање да им преостане осим да кажу: “Аллаха нам, Господара нашег, ми нисмо друге обожавали поред Аллаха.”
24. Видиш ли како ће они себе у лаж да утерају, а неће им бити оних божанстава које су измислили.
25. Има оних који долазе да те слушају, али Ми смо на њихова срца ставили засторе, да Кур'ан не би разумели, и учинили их глумим, па и ако би све доказе видели, опет у њих не би поверовали. А када ти долазе да расправљају са тобом, говоре они који не верују: “То су само измишљотине древних народа.”
26. Они забрањују да се верује у Кур'ан, и сами се од њега удаљавају, и сами себе упропашћавају, а да и не примећују.
27. А да ти је да видиш како ће, кад пред Ватром буду задржани, да кажу: “Да нам је да се поново вратимо (у прошли живот), па да не поричемо речи нашег Господара и да постанемо верници.”
28. Не, напротив! Њима ће да постане очигледно оно што су пре

- крили; а када би се поново вратили, опет би наставили да раде оно што им је било забрањено, јер они су, заиста, лажљивци.
29. И говоре: “Нема живота осим на овом свету и ми нећемо да будемо оживљени.”
30. А да ти је видети како ће, када пред својим Господарем буду заустављени и кад их Он упита: “Зар ово није истина?” Одговорити: “Јесте, тако нам Господара нашег!” А и како ће Он рећи: “Искусите онда патњу због тога што нисте веровали!”
31. Они који не верују да ће стати пред Аллахом настрадаће кад им изненада дође Час оживљења, и рећи ће: “О жалости наше, шта смо све пропустили на Земљи!” И грехе ће своје да носе на леђима, а ужасно је оно што ће носити.
32. Живот на овом свету је људима само игра и забава, а Будући свет је, заиста, бољи за оне који настоје да се сачувају. Зар не разумете?!
33. Ми знамо да тебе заиста жалости оно што они говоре. Они, уистину, не сматрају да си лажов, него неправедници поричу Аллахове речи и доказе.
34. И посланици су пре тебе сматрани лажним, па су трпели то што су их у лаж утеривали и мучили, све док им не би дошла Наша помоћ - а нико не може да замени Аллахове речи - а до тебе су већ дошле неке вести о посланицима.
35. Ако је теби тешко то што се они окрећу од истине, онда, ако можеш, потражи какав отвор у Земљи или какве мердевине за небо, па им донеси други знак?! Да Аллах хоће, Он би их све на правом путу сакупио; зато, никако не буди од оних који не знају.
36. Одазваће се једино они који слушају. А Аллах ће да оживи умрле; затим ће Њему сви да се врате.

37. Они говоре: “Зашто му не буде спуштен од његовог Господара какав знак.” Реци: “Аллах је, заиста, у стању да спусти знак, али већина њих не зна.”
38. Нема ниједног живог бића које по Земљи ходи, нити птице која на крилима својим лети, а да нису заједнице попут вас. У Књизи Ми ништа изоставили нисмо - а на крају, сви ће пред својим Господарем да буду сакупљени.
39. А они који речи и доказе Наше поричу глуви су и неми, у мраку су. Онога кога хоће - Аллах скрене на странпутицу, а ономе коме хоће - подари да буде на Правом путу.
40. Реци: “Кажите ви мени, ако истину говорите, кад би вам дошла Аллахова казна, или када би вам дошао Судњи час, да ли бисте иког другог призивали осим Аллаха?”
41. Напротив, Њега бисте само молили да, ако хоће, отклони од вас оно за шта сте Га позивали, а не би вам ни на уму пали они које сте Му у обожавању придруживали.
42. А посланике смо слали и народима пре тебе и те народе неимаштином и болешћу кажњавали, не би ли се покајали.
43. Па зашто се нису понизно молили када би им дошла Наша казна?! Али, срца њихова остајала су окорела, а Сотона им је приказао лепим оно што су радили.
44. И када би заборавили оно чиме су опомињани, Ми бисмо им капије свега отворили; а када би се обрадовали ономе што им је дато, изненада бисмо их казнили и они би, одједном, изгубили сваку наду,
45. и до задњег би био искорењен народ који је чинио неправду; па нека је хваљен Аллах, Господар светова.
46. Реци: “Кажите ви мени, ако би вам Аллах одузео ваш слух и ваш вид и запечатио ваша срца, који би вам бог, осим Аллаха,

то вратио?!“ Погледај како доказе и знакове излажемо, а они се опет окрећу.”

47. Реци: “Кажите ви мени, ако би вас скривено или очигледно, стигла Аллахова казна, зар би ико други осим неправедних људи настрадао?!”
48. Ми шаљемо посланике само зато да доносе радосне вести и да опомињу; нека се зато они који верују и чине добра дела ничега не боје и ни за чим нека не тугују.
49. А оне који су доказе и речи Наше порицали стићи ће казна зато што су били грешни.
50. Реци: “Ја вам не кажем: “Код мене су Аллахове ризнице”, нити: “Ја знам оно што је чулима недокучиво”, нити вам кажем: “Ја сам заиста анђео”, већ ја следим само оно што ми се објављује.“ Реци: “Зар су исто слепац и онај који види?! Зашто не размислите?”
51. И упозоравај Кур'аном оне који страхују што ће пред својим Господарем да буду сакупљени, када осим Њега ни заштитника ни заговорника неће имати, да би се Аллага бојали.
52. И не одбијај од себе оне који се ујутру и навече Господару своме моле у жељи за Његовим лицем; ти нећеш за њих да одговараш, а ни они неће за тебе да одговарају, јер би ти, ако би их одбио, неправедник био.
53. И тако Ми једне другима искушавамо да би неверници казали: “Зар су то они, међу нама, којима је Аллах, милост указао?!” А зар Аллах најбоље не познаје захвалне?!
54. А када ти дођу они који у речи Наше верују, ти реци: “Мир вама! Ваш Господар је сам Себи одредио да буде милостив: Ако неко од вас учини неко ружно дело из незнања, па се после покаје и поправи - па, Аллах, заиста, опрашта грехе и милостив је.”

55. Тако Ми подробно излажемо доказе и знакове, да би очигледан био пут којим иду грешници.
56. Реци: “Мени је забрањено да обожавам оне које ви, поред Аллаха, молитe.” Реци: “Ја се не поводиm за вашим жељама, јер бих тада залутао и не бих био међу упућеним.”
57. Реци: “Ја сам заиста на јасној упути мог Господара, а ви је поричете. Није у мојој власти оно што ви пожурите; пита се само Аллах, Он суди по правди и Он је Судија најбољи.”
58. Реци: “Да је у мојој власти оно што пожурите, између мене и вас би било свршено, а Аллах најбоље зна неправеднике.”
59. У Њега су кључеви онога што је чулима недокучиво, само их Он зна, и Он једини зна шта је на копну и шта је у мору, и ниједан лист не опадне а да Он за њега не зна; и нема зрна у тамама Земље нити ичег свежег нити ичег сувог, а да није у Јасној књизи.
60. Он вас ноћу умртвљује, а зна и шта сте преко дана урадили, затим вас дању буди, како би рок који је свакоме одређен, прошао. На крају, Њему ћете да се вратите и Он ће да вас обавести о ономе шта сте радили.
61. Он је изнад слугу Својих, Свепотчинитељ, и шаље вам анђеле чуваре; а кад неком од вас дође смрт, анђели изасланици Наши му без оклевања узму душу.
62. Они ће, после, Аллаху да буду враћени, своме истинском Заштитнику. Само Њему припада суд, и Он ће најбрже обрачун да сведе.
63. Реци: “Ко вас из страхаота на копну и на мору избавља када му се и јавно и тајно понизно молитe: 'Ако нас Он из овога избави, сигурно ћемо да будемо захвални!'”
64. Реци: “Аллах вас избавља из тих и из сваке невоље, па ви опет Њему друге придружујете у обожавању.”

65. Реци: “Он је у стању да пошаље против вас казну изнад ваших глава или испод ваших ногу, или да вас подели у странке и учини да искусите силу једни других. Погледај само како Ми подробно излажемо доказе и знакове, како би људи схватили.”
66. Твој народ пориче Кур'ан, а он је Истина. Реци: “Ја нисам задужен да Упуту прихватите,
67. сваки наговештај има своје време, и ви ћете знати.”
68. Када видиш оне који задиру лажима у Наше речи и ругају се, ти се од њих окрени све док други говор не започну. А ако те ђаво наведе да заборавиш, онда, након што се сетиш, не седи са људима неправедницима.
69. Они који се боје Аллаха неће за такве рачун полагати, али су дужни опомињати не би ли се оканили.
70. Остави оне који узимају веру своју као игру и забаву, и које је обмануо живот на овом свету, а опомињи Кур'аном да нико, због онога што ради, не би страдао, јер осим Аллаха - ни заштитника ни посредника неће да имају и од таквог никаква откупнина неће да се прими. Они ће, због онога што су радили, да буду држани у патњи; њих чека пиће од кључале воде и болна патња, зато што нису веровали.
71. Реци: “Зар да, поред Аллаха, молимо оне који не могу да нам прибаве никакву корист ни да отклоне неку штету, па да будемо враћени својој прошлости, а Allah нас је већ упутио, и да будемо као онај кога су на Земљи завели ђаволи па ништа не зна, а кога другови његови зову на Прави пут: 'Дођи нама!’” Реци: “Заиста је Аллахова упута - истинска упута, и нама је наређено да се Господару светова предамо,
72. и да молитву обављамо и да се Њега бојимо;” Он је Тај пред Којим ћете да будете сакупљени,

73. и Он је Тај Који је створио небеса и Земљу са истином. Чим Он за нешто каже: “Буди!” - Оно буде; Његова реч је истина; само ће Он да има власт на Дан када се дуне у рог; Он зна оно што је чулима недокучиво и оно што је видљиво; Он је Мудри и све у потпуности зна.”
74. А кад Аврам рече своме оцу Тераху: “Зар кипове сматраш боговима?! Уистину, видим да сте и ти и твој народ у очигледној заблуди.”
75. Ми показасмо Авраму царство небеса и Земље да би постао од оних који чврсто верују.
76. И кад наступи ноћ, он угледа звезду и рече: “Ово је Господар мој!” А пошто зађе, рече: “Не волим оне који залазе!”
77. А кад угледа Месец како излази, рече: “Ово је мој Господар!” А пошто зађе, он рече: “Ако ме Господар мој не упути, бићу сигурно један од људи који су залутали.”
78. А кад угледа Сунце како се рађа, он узвикну: “Ово је мој Господар, ово је веће!” А пошто зађе, он рече: “Народе мој, ја заиста немам ништа са тиме што ви Њему придружуете!”
79. Ја окрећем лице своје, као прави верник, према Ономе Који је небеса и Земљу, без претходног примера, створио; ја не спадам у незнанобошце!”
80. И народ се његов са њим расправљао. “Зар да са мном о Аллаху расправљате, а Он је мене упутио?” Рече он. “Ја се не бојим оних које ви Њему придружуете, осим ако мој Господар одреди нешто. Господар мој знањем својим обухвата све. Зашто не размислите и поуку не прихватите?”
81. А како да се ја бојим лажних божанстава, када се ви не бојите што поред Аллага обожавате оне за које вам Он није никакав доказ спустио? Па ко од нас више сигурност заслужује, ако знате?

82. Само они који верују и веровање своје са неправдом не мешају биће уистину сигурни: они су упућени.”
83. То је Наш чврст доказ који смо дали Авраму против његовог народа. Ми на више степене уздижемо оне које хоћемо. Твој Господар је, уистину, mudar и све зна.
84. И Ми смо му даровали Исака и Јакова; и сваког упутисмо - а Ноја смо још пре упутили - и од потомака његових Давида, и Соломуна, и Јова, и Јосифа, и Мојсија, и Арона - ето, тако Ми награђујемо оне који добра дела чине;
85. и Захарија, и Јована, и Исуса, и Илију - сви су они били међу честитима
86. - и Јишмаела, и Јелисеја и Јону и Лота - и свима смо предност над осталим световима дали -
87. И неке њихове претке и њихове потомке и њихову браћу - одабрали смо их и на Прави пут им указали.
88. То је Аллахова упута којом Он упућује оне које жели од слугу Својих. А да су они поред Аллаха друге обожавали, сигурно би пропало оно што су радили.
89. То су они којима смо Ми дали Књигу и мудрости веровесништво. Па ако они у то не верују, Ми смо то поверили људима који то не негирају.
90. Њих је Аллах упутио, и зато следи њихов пут. Реци: “Ја од вас не тражим награду за Кур'ан, он је само поука световима.”
91. Они не познају Аллаха како треба, кад говоре: “Ниједном човеку Аллах није ништа објавио!” Реци: “А ко је објавио Књигу коју је донео Мојсије као светло и упуту људима, коју на листове стављате и показујете, а много и кријете, и подучени сте ономе што ни ви ни преци ваши нисте знали?” Реци: “Аллах!” Затим их остави, нека се лажима својим забављају.

92. А ова Књига, коју објављујемо, благословљена је, она потврђује оне пре ње и да упозориш Мекку мајку градова и све око ње. А они који у Будући свет верују - верују и у њу и о молитвама својим брину.
93. Ко је већи неправедник од онога који лажи о Аллаху износи или који говори: “Објављује ми се”, а ништа му се не објављује, или који каже: “И ја ћу рећи исто онако као што Аллах објављује.” А да ти је да видиш неправеднике у смртним мукама, када анђели буду испружили своје руке према њима: “Спасите се ако можете! Од сада ћете неиздржљивом казном да будете кажњавани зато што сте о Аллаху износили оно што није истина и што сте се према доказима и речима Његовим охоло понашали.”
94. А доћи ћете нам појединачно, онакви какве смо вас први пут створили, напустивши добра која смо вам били даровали. Ми не видимо са вама заговараче ваше за које сте сматрали да их Аллаху треба придружити у обожавању, покидане су везе међу вама и оставили су вас они за које сте тако тврдили.
95. Заиста Аллах чини да се распукне зрно и кошпица. Он изводи живо из мртвог, и Он изводи мртво из живог; то вам је, ето, Аллах, па куда се онда одмећете!?
96. Он чини да зора свиће, Он је ноћ одредио за починак, а Сунце и Месец за рачунање времена; то је одредба Силног и Свезнајућег.
97. Он вам је створио звезде да се по њима у мраку управљате, на копну и мору. Ми смо образложили речи и доказе људима који знају.
98. Он вас је створио од једног човека, а затим вам следи боравиште и спремиште. Ми смо образложили речи и доказе људима који разумеју.

99. Он спушта воду са неба, па Ми онда чинимо да помоћу ње ничу све врсте биља и да из њега израста зеленило, а из њега класје густо, и из палми, из заметка њихових, гроздови које је лако убрати, и вртови лозом засађени, и нарочито маслине и нар - обоје, и слично и различито. Посматрајте, зато, плодове њихове кад се тек појаве и кад зру. У томе су, заиста, докази за људе који верују.
100. И учинили су духове божанствима поред Аллаха, а Он је њих створио, и измислили су, не знајући шта говоре, да Аллах има синове и кћери. Узвишен је Он и врло високо изнад онога како Га они описују!
101. Он је Створитељ небеса и Земље, без претходног примера. Откуд Њему дете кад нема жене?! Он све ствара, и само Он све зна.
102. То вам је Аллах, ваш Господар, нема другог бога осим Њега, Створитељ свега; зато Њега обожавајте; Он над свиме бди.
103. Погледи до Њега не могу да допру, а Он до погледа допире; Он је Добростив и све у потпуности зна.
104. Од Господара вашег дошли су вам јасни докази, па онај ко их прихвати, у своју корист то чини, а онај ко остане на то слеп, на своју је штету слеп; а ја нисам тај који вас надзире.
105. И ето, тако Ми излажемо доказе да би они казали: “Ти си то учио”, и да бисмо то објаснили људима који знају.
106. Ти следи оно што Господар твој објављује, другога бога осим Њега нема, а окрени се од незнанобожаца!
107. Да Аллах хоће, они не би друга божанства обожавали, а Ми тебе нисмо учинили да над њима бдиш нити си ти за њих задужен.

108. И не вређајте оне којима се они, поред Аллаха, моле, да не би и они, неправедно и не мислећи шта говоре, Аллаха вређали. Као и њима, тако смо сваком народу поступке њихове лепим представљали. Они ће, на крају, своме Господару да се врате, па ће Он о оном што су радили да их обавести.
109. Они се заклињу Аллахом, најјачом заклетвом, да ће, ако им дође какво знамење, сигурно због њега верници да постану. Реци: “Сва су знамења само код Аллаха!” А да ли ви мислите, да би они, када би им она дошла, верници постали?
110. А ми њихова срца и њихове очи окрећемо, па неће да верују као што нису веровали ни први пут, и остављамо их да у осиноности својој сметени лутају.
111. Кад бисмо им анђеле послали, и кад би им мртви проговорили, и кад бисмо пред њима све доказе сабрали - они, опет, не би веровали, осим ако би Аллах хтео, али већина њих не зна.
112. Тако смо сваком веровеснику непријатеље одређивали, ђаволе у виду људи и духова, који су једни другима говорили украшене беседе да би их обманули; а да је твој Господар хтео, они то не би учинили; зато ти остави њих, и оно што измишљају;
113. и да би срца оних који у онај свет не верују била склона томе и задовољна тиме, и да би починили грехе које су починили.
114. Зар да поред Аллаха тражим другог судију, кад вам Он подробно објављује Књигу?! А они којима смо дали Књигу добро знају да Кур'ан објављује твој Господар са истином, зато ти никако не сумњај!
115. Речи Господара твога врхунац су истине и правде; Његове речи нико не може да промени и Он је Свечујући и Свезнајући.
116. Ако би се ти покоравао већини оних који живе на Земљи, они би те од Аллаховог пута одвратили; они се само поводе за претпоставкама, и само лажи измишљају.

117. Заиста Господар твој најбоље зна оне који су скренули са Његовог пута и Он најбоље зна оне који су на Правом путу.
118. Зато, једите оно при чијем је клању споменуто Аллахово име, ако у Његове речи и доказе верујете.
119. А зашто да не једете оно при чијем је клању споменуто Аллахово име кад вам је Он објаснио шта вам је забранио, осим кад сте присиљени. Многи, према прохтевима својим, немајући за то никакав доказ, заводе друге у заблуду. Уистину, Господар твој најбоље зна оне који границе прелазе.
120. Оканите се и јавног и тајног грешења! Они који греше сигурно ће да буду кажњени за оно што су згрешили.
121. Не једите оно при чијем клању није споменуто Аллахово име; то је, уистину, непослушност! А ђаволи, заиста, наводе штићенике своје да се са вама расправљају, па ако бисте им се покорили - и ви бисте тада, сигурно, незнано бошци постали.
122. Зар је онај који је био у заблуди, а кога смо Ми оживели и дали му светло помоћу којег се међу људима креће, као онај који је у тминама из којих не излази? А неверницима је улепшано то што раде.
123. Исто тако, Ми учинимо да у сваком насељу великаши постану грешници и да у њему смишљају лукавства, али они само против себе смишљају лукавства, а да и не примећују.
124. А када им какав знак дође, они говоре: “Ми нећемо да верујемо све док се и нама не да нешто слично ономе што је дато Аллаховим посланицима.” А Аллах најбоље зна коме ће да повери Своје посланство. Грешнике ће сигурно да задеси понижење код Аллаха и стићи ће их велика патња зато што су сплеткарили.
125. Ономе кога Аллах жели да упуту, Он његово срце према исламу расположи, а ономе коме хоће да подари да је у

заблуди, Он срце његово тесним и стегнутим учини, као кад чини напор да на небо узлети. Ето, тако Аллах учини да нечисто овлада над онима који не верују.

- 126.** Ово је прави пут Господара твога, а Ми смо образложили речи и доказе људима који размишљају и поуку примају.
- 127.** Њих чека Кућа спаса код Господара њиховог; Он ће бити заштитник њихов због онога што су чинили.
- 128.** А на Дан када Он све сакупи: “О ђавоља скупино, ви сте многе људе завели!” “Наш Господару”, рећи ће људи, штићеници њихови, “ми смо једни другима били од користи и стигли смо до рока нашег који си нам Ти одредио!” “Ватра ће да буде ваше пребивалиште.“ Рећи ће Аллах. “У њој ћете вечно да останете, осим ако Аллах другачије не одреди.” Господар твој је, заиста, mudar и све зна.
- 129.** Тако исто Ми препуштамо власт једним неправедницима над другима због онога што су зарадили.
- 130.** О скупе цински и људски, зар вам из редова ваших нису долазили посланици који су вам речи и доказе Моје казивали и упозоравали вас да ћете да дочекате овај ваш дан? Они ће рећи: “Да, ми сведочимо против себе.” Њих је живот на Земљи био обмануо и они ће сами против себе да посведоче да су били неверници.
- 131.** Тако је, јер твој Господар није уништавао насеља због њихове неправде, без претходне опомене њиховим становницима.
- 132.** Свима ће да припадне награда или казна, према томе како су поступали, а Господар твој није немаран према оном шта су радили.
- 133.** Господар твој је независан и милостив. Ако хоће, уклониће вас, и после вас довешће оне које Он хоће, као што је од потомства других народа вас створио.

134. Оно што вам се претећи обећава заиста ће да дође и ви нећете моћи да умакнете.
135. Реци: “О народе мој, чини све што можеш, чинићу, уистину, и ја; а ви ћете сигурно да сазнате кога чека срећан крај!” Неверници сигурно неће успети.
136. Они одређују Аллаху део летине и део стоке, коју је Он створио, па говоре: “Ово је за Аллага”, тврде они, “а ово за божанства наша!” Међутим, оно што је намењено њиховим божанствима не стиже Аллаху, док оно што је одређено за Аллага стиже божанствима њиховим!? Како ружно они суде!
137. Многим незнанобошцима су исто тако њихови ђаволи убијање властите деце лепим приказали, да би их упропастили и да би их у вери њиховој збунили. А да је Аллах хтео, они то не би чинили. Зато, остави и њих и њихове измишљотине!
138. Они говоре: “Ова стока и плодови су забрањени, смеју да их једу само они којима ми дозвољавамо”, тврде они, “а ово је стока чије је јахање забрањено.” Има стоке приликом чијег клања не спомињу Аллахово име, измишљајући о Њему лажи. А Он ће због онога што измишљају, да их казни.
139. Они говоре: “Оно што је у утробама ове и ове стоке дозвољено је само нашим мушкарцима, а забрањено је нашим женама. А ако се плод изјалови, онда су у томе судионици.” Аллах ће за неистине које причају да их казни, заиста је Он Мудри и Свезнајући.
140. Губитници су они који из лакомислености и не знајући шта раде децу своју убијају и који оно чиме их је Аллах опскрбио забрањеним сматрају, измишљајући лажи о Аллаху. Они су залутали и они не знају шта раде.
141. Он је Тај Који ствара винограде, подупрте и неподупрте, и палме и усеве различитог укуса, и маслине и шипке -

обоје, и слично и различито; једите плодове њихове кад плод подаре, и уделите на дан жетве и бербе оно на шта други право имају, и не расипајте, јер Он, заиста, не воли расипнике.

- 142.** Ствара и стоку која терет носи и ону од које је простирка; једите део онога чиме вас опскрбљује Аллах, а не следите ђавоље стопе, заиста вам је он отворени непријатељ,
- 143.** и то осам животиња у пару: пар оваца и пар коза. Реци: “Да ли је Он забранио мужјаке или женке, или оно што се налази у утробама женки? Обавестите ме поуздано, ако је истина то шта говорите”,
- 144.** и пар камила и пар говеда. Реци: “Да ли је Он забранио мужјаке и женке и оно што се налази у утробама женки? Да ли сте ви били присутни кад вам је Аллах то прописао?” Има ли онда већег неправедника од онога који, не знајући истину, измишља лажи о Аллаху да би људе у заблуду довео? Аллах сигурно неће да упути на Прави пут људе који су неправедници.
- 145.** Реци: “Ја не видим у овоме што ми се објављује да је икоме забрањено да једе ма шта друго осим угинуле животиње, или крви која истиче, или свињског меса, то је, заиста, погано, или што је као вид непослушности заклано у нечије друго, а не у Аллахово име.” А буде ли ко приморан, не желећи то и не претерујући у томе, па твој Господар је, заиста, Опроститељ греха, Милостиви.
- 146.** Јеврејима смо све животиње које имају копита или канце забранили, а од говеда и брава њихов лој, осим оног са леђа или са црева, или оног помешаног са костима. Тиме смо их због њихове неправде казнили; и Ми, заиста, говоримо истину.
- 147.** А ако ти они не буду веровали, ти реци: “Господар ваш је поседник неизмерне милости, али казне Његове не бивају поштеђени људи грешници.”

148. Говориће они који су Аллаху друге у обожавању придруживали: “Да је Аллах хтео, ми не бисмо Аллаху придруживали бога, а ни преци наши, нити бисмо ишта забрањеним учинили.” Тако су и они пре њих порицали, све док Нашу казну нису искусили. Реци: “Имате ли ви какав доказ, да нам га изнесете? Ви се само за претпоставкама поводите и ви само неистину говорите.”
149. Реци: “Аллах има потпун доказ, и да Он хоће, све би вас на Прави пут упутио!”
150. Реци: “Доведите своје сведоке који ће да посведоче да је Аллах то забранио!” Па ако они посведоче, ти немој да им поверујеш и не поводи се за страстима оних који Наше речи и доказе сматрају лажним и који у онај свет не верују и који друге Господару своме у обожавању приближавају.
151. Реци: “Дођите да вам кажем шта вам Господар ваш прописује: да Му ништа у обожавању не придружујете, да родитељима добро чините, да децу своју због неимаштине не убијате, Ми и вас и њих хранимо, не приближујте се неваљалштинама, биле јавне или тајне; не убијајте оног кога је Аллах забранио да се убије, осим када то правда захтева; то вам Он заповеда, да бисте разумели.”
152. И не приближавајте се имовини сирочета, осим на најлепши начин, све док пунолетно не постане, и меру и вагу праведно напуните; Ми никога преко његове могућности не задужујемо; и кад говорите, по правди говорите, па макар се тичало и сродника, и обавезе према Аллаху испуњавајте, ето, то вам Он заповеда да бисте се присетили и поуку примили.
153. И зато што је ово Мој прави пут, њега се држите и друге путеве не следите, па да вас одвоје од Његовог пута; то вам Он наређује, да бисте се сачували.

154. Ми смо Мојсију дали Књигу да учинимо потпуном благодат онеме који ће према њој да поступа и као објашњење свему и упуту и милост, да би они поверовали да ће пред својим Господаром да стану.
155. А ова је Књига коју објављујемо благословљена, зато је следите и Аллаха се бојте, да би вам милост била указана.
156. Изато, да не кажете: “Књига је објављена двома заједницама пре нас, али ми не знамо да је читамо као они.”
157. И да не кажете: “Да је Књига објављена нама, боље бисмо се од њих држали Правог пута.” Па објављује вам се, ето, од Господара вашег јасан доказ и упута и милост. И има ли, онда, већег неправедника од онога који Аллахове речи и доказе не признаје и од њих одвраћа?! А Ми ћемо тешком муком да казнимо оне који од Наших знакова одвраћају, зато што то стално чине.
158. Зар они чекају да им анђели дођу, или да им Господар твој дође, или неки предзнаци од твога Господара?! Онога дана када неки предзнаци од твога Господара дођу ниједном човеку неће да користи то што ће тада да верује, ако пре није веровао, или ако није као верник какво добро урадио. Реци: “Само ви чекајте, и ми ћемо, заиста, да чекамо!”
159. Заиста, са онима који су своју веру разделили и у странке се поделили ти немаш ништа! Њихов случај припада Аллаху. Он ће, потом, о ономе што су радили да их обавести.
160. Ко год уради добро дело, биће десетороструко награђен; а ко год уради лоше дело, биће само према заслужи кажњен, и неће неправда да им буде учињена.
161. Реци: “Мене је Господар мој на Прави пут заиста упутио, у праву веру, веру правоверника Аврама, а он није био од оних који су друге поред Аллаха обожавали.”

162. Реци: “Молитва моја, и обреди моји, и живот мој, и смрт моја заиста су ради Аллаха, Господара светова,
163. Нико осим Њега не заслужује да буде обожаван; то ми је наређено и ја сам најпреданији и најпокорнији Аллаху.”
164. Реци: “Зар да за Господара тражим неког другог осим Аллаха, кад је Он Господар свега?!” Што год ко уради, себи уради, и сваки грешник само ће своје бреме да носи. На крају, Господару своме ћете да се вратите и Он ће о ономе у чему сте се разилазили да вас обавести.
165. Он чини да једни друге на Земљи смењујете и Он вас по положајима једне изнад других уздиже, да би вас искушао у ономе што вам даје. Твој Господар, заиста, брзо кажњава, али Он, уистину, опрашта грехе и милостив је.

7 - Е'араф^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Елиф Лам Мим Сад^[1].
2. Ово је Књига која ти се спушта - па нека ти у грудима не буде никакве тегобе због ње - да њоме упозораваш, и да верницима буде опомена.
3. Следите оно што вам се од вашег Господара објављује и поред Њега не узимајте друге као заштитнике! А како ви мало поуку примате?
4. Колико смо Ми само насеља разорили; а казна им је Наша долазила ноћу или дању кад би прилегли?
5. А њихово признање, када би им дошла Наша казна, биле су само речи: 'Заиста смо били неправедници!'
6. И сигурно ћемо питати оне којима смо слали посланике, а питаћемо, заиста, и посланике,
7. Па ћемо им, сигурно, казивати по знању Нашем, све што о њима знамо, а Ми нисмо одсутни били.
8. Вагање тога дана биће праведно: они чија добра дела буду тешка, они ће успети;
9. а они чија добра дела буду лака, они ће, зато што су према Нашим речима и доказима били неправедни, да настрадају.
10. Ми смо вас сместили на Земљи и на њој све што вам је потребно за живот дали. А како ви мало захваљујете?!

[*] Е'араф (Бедеми).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крва".

11. Ми смо вас створили и онда вам облик дали, а после смо анђелима казали: “Поклоните се Адаму!” Па се сви поклонили, осим Сотоне, он није био међу онима који су се поклонили!
12. “Шта те је навело да се не поклониш кад сам ти наредио?” Упита Он. “Ја сам бољи од њега; мене си створио од ватре, а њега од иловаче.” Одговори.
13. “Онда силази из Раја.” Рече Аллах. “Није ти дозвољено да се у Рају охолиш; силази, ти си, заиста, међу презреним!”
14. “Дај ми времена до дана њиховог проживљења!” Замоли.
15. “Даје ти се времена!” Рече Он.
16. “Као што си ме у заблуду завео”, рече, “тако ћу и ја људе на Твом Правом путу сигурно да пресрећем,
17. па ћу, заиста, и спреда, и страга, и здесна, и слева да им прилазим, и Ти ћеш да установиш да већина њих неће да буде захвална!”
18. “Излази из њега, покуђен и понижен!” Рече Он. “Тобом и свима који се за тобом буду поводили заиста ћу Пакао да напуним!”
19. “А ти, о Адаме, и супруга твоја у Рају станујте и одакле год хоћете једите, само се овом дрвету не приближавајте, да не будете неправедници!”
20. И ђаво поче да их навраћа да би им открио њихова стидна места, која су им скривена била, и рече: “Ваш Господар вам забрањује ово дрво само зато да не бисте постали анђели или да не бисте постали бесмртни”,
21. и заклињаше им се: “Ја сам вам, заиста, искрени саветник!”
22. И на превару их заведе. А кад они оно дрво пробаше, указаше им се њихова стидна места и они по себи рајско лишће да

стављају почеше. “Зар вам то дрво нисам забранио?” Зовну их њихов Господар. “И казао вам: 'ђаво вам је, збиља, отворени непријатељ.’”

23. “Господару наш”, рекоше они, “сами смо себи неправду учинили, и ако нам Ти не опростиш и не смилујеш нам се, сигурно ћемо да настрадамо.”
24. “Силазите!” Рече Он. “Једни другима бићете непријатељи! На Земљи ћете да боравите и до одређеног времена ћете да уживате.”
25. “На њој ћете да живите, на њој ћете да умирате и из ње ћете да будете проживљени”, рече Он.
26. О синови Адамови, дали смо вам одећу која ће да покрива ваша стидна места, а и раскошна одела, али, одећа богобојазности, то је оно најбоље. То су неки Аллахови знаци да би се они присетили и прихватили поуку.
27. О синови Адамови, нека вас никако не заведе ђаво као што је извео из Раја ваше родитеље, скинувши са њих одећу да би им показао њихова стидна места! Он вас, заиста, види; он и његове војске, одакле ви њих не видите. Уистину, Ми смо учинили да ђаволи буду заштитници онима који не верују.
28. А када ураде неко гнусно дело, говоре: “Затекли смо наше претке да то раде, а и Аллах нам је то заповедио.” Реци: “Аллах не заповеда да се раде гнусна дела! Зашто о Аллаху говорите оно што не знате?”
29. Реци: “Господар мој наређује праведност. И обраћајте се само Њему кад год обављате молитву, и молите се искрено Му веру исповедајући! Као што вас је први пут створио, тако ће поново да вас оживи.”
30. Он једне на Прави пут упућује, а други, са правом, заблуду заслужују, јер они, уместо Аллага, заиста ђаволе за заштитнике узимају и мисле да су упућени.

31. О синови Адамови, кад год пођете на молитву лепо се обуците. И једите и пијте, само не претерујте; Он, заиста, не воли оне који претерују.
32. Реци: “Ко је забранио Аллахове украсе које је Он за слуге Своје створио, и укусна јела?” Реци: “То је за вернике на овом свету, а на оном свету су само за њих.” Ето, тако Ми темељно излажемо доказе људима који знају.
33. Реци: “Господар мој забрањује гнусна дела, и јавна и тајна, и грехе, и бесправну употребу силе, и да Аллаху у обожавању придружујете оне за које Он никакав доказ није објавио, и да о Аллаху говорите оно што не знате.”
34. Сваки народ има свој рок, и када дође њихов рок, неће моћи ни за трен један ни да га одложе ни убрзају.
35. О синови Адамови, кад вам између вас буду долазили посланици који вам казују речи Моје - онда за оне који се буду чували и чинили добра дела нема страха нити ће за било чим да тугују.
36. А они који не буду веровали и речи и доказе Наше буду порицали биће становници Ватре; у њој ће вечно остати.
37. Има ли, онда, већег насилника од онога који о Аллаху говори лажи или пориче Његове доказе и знакове? Такви ће да добију све оно што им је записано. Али, када им Наши изасланици дођу да им узму душе, упитаће их: “А где су они које сте, уместо Аллага, обожавали?” “Изгубили су нам се”, одговориће, и сами против себе ће посведочити да су били неверници.
38. Рећи ће Он: “Улазите у Ватру са заједницама духова и људи које су пре вас биле и нестале!” И кад год нека заједница уђе, проклињаће ону себи сличну - за којом се у неверство повела. А кад се сви у њему сакупе, тада ће они из каснијих заједница рећи за оне из првих: “Господару наш, ови су нас

одвели у заблуду, зато им дај двоструку патњу у Ватри!” “За све ће да буде двострука!” Рећи ће Он, “али ви не знате.”

39. А они из претходних заједница рећи ће онима из каснијих: “Ви немате никакве предности над нама! Зато искусите патњу за оно што сте радили.”
40. Заиста, онима који Наше речи и доказе буду порицали и према њима се буду охоло односили - небеске капије се неће отворити, нити ће они у Рај да уђу све док се камила кроз иглене уши не провуче! Ето тако ћемо Ми преступнике да казнимо.
41. Од паклене ватре ће лежаји, а и покривачи, изнад њих да им буду. Ето, тако ћемо Ми насилнике да казнимо.
42. Они који буду веровали и чинили добра дела - а Ми никог не задужујемо мимо његових могућности, биће становници Раја, у њему ће вечно да остану.
43. Из њихових груди ћемо злобу да одстранимо; испред њих ће реке да теку, и они ће говорити: “Хваљен нека је Аллах, Који нас је на Прави пут упутио; ми не бисмо на Правом путу били да нас Аллах није упутио, посланици нашег Господара истину су доносили”, и довикнуће им се: “Тај сте Рај у наследство добили за оно што сте чинили!”
44. И становници Раја дозиваће становнике Ватре: “Ми смо нашли да је истинито оно што нам је обећао наш Господар, да ли сте и ви нашли да је истинито оно што је вама ваш Господар претећи обећао?” “Јесмо!” Одговориће. А онда ће један гласник међу њима да викне: “Нека Аллахово проклетство на насилнике остане,
45. који су од Аллаховог пута одвраћали и настојали да га искриве, и који у Будући свет нису веровали!”
46. Између њих биће преграда, а на врховима биће људи који ће сваког по његовом обележју да познају. И они ће становницима

Раја, пре него што у њега уђу, да кажу: “Мир над вама!” А то ће силно да желе.

47. Када им погледи скрену према становницима Ватре, узвикнуће: “Наш Господару, не дај нам да будемо са људима насилницима!”
48. Они који ће да буду по врховима бедема зовнуће невернике које ће по обележју њиховом да познају, и рећи ће: “Није вам користило ваше мноштво и то што сте се охоло држали.
49. Зар ово нису они за које сте се заклињали да Аллахова милост неће да их стигне? Уђите у Рај, никаквог страха за вас неће да буде и ни за чим ви нећете да тугујете!”
50. И становници Ватре дозиваће становнике Раја: “Поспите на нас воду или нешто од онога што вам је Аллах подарио!” А они ће рећи: “Аллах је, заиста, то неверницима забранио”,
51. онима којима су веру своју за забаву и игру узели и које је живот на Земљи био обмануо. Зато ћемо данас Ми њих да заборавимо, као што су заборављали да ће на овај Дан пред Нама стати и зато што су Наше речи и доказе порицали.
52. А Ми смо им донели Књигу коју смо по Нашем знању објаснили, да буде упута и милост људима који верују.
53. Чекају ли они да се то обистини? Онога дана када се обистини, рећи ће они који су је пре били заборавили: “Истину су посланици нашег Господара доносили! Да нам је какав заговорник, па да се за нас заузме или да нам је да будемо враћени па да поступамо другачије него што смо пре поступали!” Али, они су сами себе упропастили, и изгубиће им се они које су измишљали.
54. Заиста је ваш Господар Аллах Који је небеса и Земљу у шест дана створио, а затим се над Престољем узвисио. Он тамо ноћи дан прекрива и она га у стопу прати, а Сунце и Месец и звезде покоравају се Његовој наредби. Само Он располаже стварањем и одлучивањем! Узвишен нека је Аллах, Господар светова!

55. Понизно се молите и у себи своје Господару, Он, заиста, не воли оне који прелазе границу.
56. И не правите неред на Земљи, када је на њој ред успостављен, а Њему се молите са страхом и надом; милост је Аллахова, заиста, близу оних који чине добра дела.
57. Он је Тај Који шаље ветрове као радосну вест Своје милости; а кад они покрену тешке облаке, Ми их пошаљемо према мртвом пределу, па на њега кишу спустимо и учинимо да уз њену помоћ расту плодови сваковрсни; тако ћемо и мртве да оживимо да бисте се присетили и прихватили поуку!
58. У плодном пределу расте биље уз допуштење његовог Господара, а у неплодном тек са муком. Ето, тако Ми, на разне начине, излажемо знакове људима који захваљују.
59. Ми смо Ноја послали његовом народу, па им је он говорио: “О народе мој, Аллага обожавајте, ви другог бога осим Њега немате! Ја се, заиста, бојим за вас патње на Великом дану!”
60. Главешине његовог народа одговарали су: “Ми сматрамо да си ти, заиста, у потпуној заблуди.”
61. А он рече: “О народе мој, нисам ја ни у каквој заблуди, него сам посланик Господара светова;
62. достављам вам посланице свога Господара и саветујем вас; ја од Аллага знам оно што ви не знате.
63. Зар вам је чудно што вам поука од вашег Господара долази по човеку, једном од вас, да вас упозорава, да бисте се бојали Аллага и да бисте били помиловани?”
64. Али, они су га сматрали лажним, па смо спасили њега и оне који су били уз њега у лађи, а оне који у Наше речи и доказе нису веровали - потопили. Уистину, они су били прави слепци.

65. А народу Аду посласмо њиховог брата Ебера. Он је говорио: “О народе мој, Аллага обожавајте, ви другог бога осим Њега немате, зар нећете да се сачувате?!”
66. Главешине његовог народа, који нису веровали, одговарали су: “Ми сматрамо да си ти, заиста, у лудилу и ми мислимо да си, заиста, лажов.”
67. А он рече: “О мој народе, није у питању никакво лудило, него сам посланик Господара светова;
68. и достављам вам посланице свога Господара, и ја сам вам искрени саветник.”
69. Зар вам је чудно што вам поука од вашег Господара долази по човеку, једном између вас, да вас опомиње? Сетите се да вас је Он учинио наследницима Нојевог народа и створио вас крупне грађе. И нека су вам зато увек на уму Аллахове благодати, да бисте успели.
70. Они су говорили: “Зар си нам дошао зато да само Аллага обожавамо, а да напустимо оне које су преци наши обожавали? Учини да нас снађе то чиме нам претиш, ако је истина то што говориш!”
71. “Већ вас је снашла казна и гнев вашег Господара!” Говорио је он. “Зар са мном да се препирете о некаквим називима којима сте их ви и преци ваши назвали, а о којима Аллах никакав доказ није објавио? Зато чекајте, и ја ћу са вама сигурно да чекам!”
72. Ми смо из милости Наше њега и оне који су били уз њега спасили, а до последњег смо истребили оне који Наше доказе нису признавали и који нису веровали.
73. А народу Семуду смо његовог брата Салаха послали. “О мој народе”, говорио је он, “обожавајте Аллага, ви другог бога осим Њега немате! Ево вам знак вашег Господара: ова Аллахова

камила за вас је знак. Пустите је нека пасе по Аллаховој земљи и не злостављајте је да вас болна казна не би снашла!”

74. “И сетите се да вас је Он учинио наследницима Ада, и да вас је Он на Земљи настанио: у равницама њеним палате градите, а у брдима куће клешете. И нека су вам увек на уму Аллахове благодати, и не чините зло по Земљи правећи неред!”
75. А главешине његовог народа, они који су се охолили, упиташе потлачене, оне међу њима који су веровали: “Верујете ли ви да је Салаха послао његов Господар?” “Ми, уистину, верујемо у све оно што је по њему послато”, одговорише они.
76. “А ми, заиста, не верујемо у то у шта ви верујете”, рекоше они који су били охоли.
77. И заклаше они камилу, и заповед Господара свога не послушаше и рекоше: “О Салахе, учини да нас снађе то чиме нам претиш, ако си од посланика!?”
78. И задеси их страشان потрес и они у земљи својој освануше мртви, непомични.
79. А он их напусти и рече: “О мој народе, пренео сам вам посланицу свога Господара и саветовао сам вас, али ви не волите оне који саветују.”
80. И спомени Лота када рече своме народу: “Зашто чините разврат који нико међу свим световима пре вас није чинио?”
81. Ви заиста страсно прилазите мушкарцима, уместо женама. Штавише, ви сте народ који све границе прелазите!”
82. А одговор његовог народа био је једино то што рекоше: “Истерајте их из вашег насеља, они су, заиста, људи чистунци!”
83. И Ми смо њега и породицу његову спасили, осим његове жене; она је остала са онима који су казну искусили.

84. И на њих смо кишу грумења спустили, па погледај како су преступници скончали.
85. А и у Медјен - посламо њиховог брата Јофора. “О мој народе”, говорио је он, “Аллаха обожавајте, ви немате другог бога осим Њега! Јасан доказ од вашег Господара вам је дошао, зато исправно мерите, и не закидајте људе ни у чему, и не реметите ред на Земљи кад је већ на њој успостављен ред. То је боље за вас, ако сте верници.
86. И не постављајте заседе на путу, претећи и одвраћајући од Аллаховог пута оне који у Њега верују, желећи пут заблуде. И сетите се да вас је било мало и да вас је Он умножио, а погледајте како су скончали они који су неред правили.
87. И ако једни од вас верују у оно што је по мени послато, а други не верују, па причекајте док нам Аллах не пресуди, а Он је најбољи судија!”
88. Главешине његовог народа, они који су били охоли, рекоше: “Или ћемо ми, о Јофоре, и тебе и оне који са тобом верују из нашег насеља да истерамо, или ћете да се вратите у нашу веру!” “Зар и против наше воље?” Рече он.
89. “Ако бисмо се вратили у вашу паганску веру након што нас је Аллах из ње избавио, изнели бисмо лаж на Аллаха. Ми не треба да се у њу враћамо, осим ако то жели Аллах, наш Господар. Наш Господар Својим знањем све обухвата; на Аллаха се ослањамо! Господару наш, Ти пресуди нама и нашем народу, по правди, Ти си Судија најбољи!”
90. А главешине његовог народа, они који нису веровали, рекоше: “Ако пођете за Јофором, бићете сигурно изгубљени.”
91. И задеси их потом страشان потрес и они освануше у земљи својој мртви, непомични.
92. Они који су сматрали Јофора лажовом, као да никад нису у

њој ни били; они који су сматрали Јофора лажовом, они су били прави губитници.

93. А он их напусти и рече: “О мој народе, пренео сам вам посланице свога Господара и саветовао вас, па зашто да тугујем за неверничким народом?!”
94. И Ми ниједног веровесника у неко насеље нисмо послали, а да његове становнике болешћу и неимаштином нисмо казнили да би се искрено покајали.
95. После бисмо зло заменили добрим док се не би умножили и казали: “Задесили су и наше претке и неимаштина и благостање!” И тада бисмо их изненада казнили, а они казну ни предосетили не би.
96. А да су становници насеља веровали и били богобојазни, Ми бисмо им благослове и са неба и из земље слали, али, они су порицали, па смо их кажњавали због оног што су чинили.
97. А зар су становници насеља сигурни да Наша казна неће да их снађе ноћу док буду спавали?
98. Или, зар су становници насеља сигурни да Наша казна неће да их снађе дању док се буду забављали?
99. Зар они мисле да су сигурни од Аллахове казне? Само народ губитнички је уверен да је сигуран од Аллахове казне.
100. Зар није јасно онима који наслеђују Земљу након претходних њених становника да ћемо и њих, ако будемо хтели, због њихових греха да казнимо или да им срца запечатимо, па неће моћи да чују савет и опомену?!
101. О тим насељима Ми ти неке догађаје казујемо. Њихови посланици доносили су им јасне доказе, али они нису поверовали зато што ни пре нису веровали. Ето, тако је Аллах запечатио срца неверника.

102. А Ми нисмо нашли да се већина њих завета држи, а установили смо да су већина њих, заиста, грешници.
103. Затим смо, после њих, послали Мојсија са Нашим речима и доказима фараону и његовим главешинама, али они у њих нису поверовали, па погледај како су скончали они који су неред чинили.
104. И Мојсије рече: “О фараоне, ја сам, уистину, посланик Господара светова!”
105. “Дужност ми је да о Аллаху само истину кажем. Донео сам вам јасан доказ од вашег Господара, зато пусти да иду са мном синови Израилјеви!”
106. “Ако си донео какав доказ”, рече, “покажи га, ако си од оних који истину говоре.”
107. И он баци свој штап - кад он права змија;
108. и извади своју руку, и она за присутне постаде бела.
109. Главари фараоновог народа повикаше: “Овај је, заиста, вешт чаробњак.
110. Он хоће да вас изведе из земље ваше, па шта предлагете?”
111. “Задржи њега и његовог брата”, рекоше, “а пошаљи у градове сакупљаче,
112. пред тобом ће све веште чаробњаке да доведу.”
113. И фараону чаробњаци дођоше. “Да ли ћемо, заиста, награду да добијемо ако будемо победници?” Упиташе.
114. “Да.” Рече, “и бићете, заиста, међу мени блискимa.”
115. “О Мојсије”, рекоше онда, “хоћеш ли ти, или ћемо ми да бацимо?”
116. “Баците ви.” Рече он. И кад они бацише, очи људима зачараше и јако их престрашише, и враџбину велику приредише.

117. И Ми наредисмо Мојсију: “Баци свој штап!” И он одједном прогута све оно чиме су они обманом били извели.
118. И тако је истина на видело изашла и показало се да је било лажно оно што су они приредили,
119. и ту су они били побеђени и постадоше понижени.
120. И чаробњаци падоше ничице.
121. “Ми верујемо у Господара светова.” Повикаше,
122. “Господара Мојсијевог и Ароновог!”
123. “Зар да му поверујете пре него што вам ја дозволим!“ Викну фараон.” Ово је, уистину, сплетка коју сте претходно у граду смислили да бисте из њега становнике његове извели. Знаћете ви!”
124. “Пресећи ћу вам, сигурно, руке ваше и ноге ваше унакрст, а онда ћу све сигурно да вас разапнем!”
125. А они рекоше: “Ми ћемо, заиста, нашем Господару да се вратимо!”
126. “Ти нам замераш само то што смо у доказе нашег Господара поверовали кад су нам дошли. Господару наш, обаспи нас стрпљивошћу и учини да као предани верници умремо!”
127. А главешине фараоновог народа рекоше: “Зар ћеш да оставиш Мојсија и његов народ да неред по Земљи прави и да тебе и божанства твоја напусти?” Он рече: “Убијаћемо њихову мушку децу, а женску ћемо да им остављамо у животу; ми, уистину, владамо над њима.”
128. Мојсије рече своме народу: “Молите Аллаха да вам помогне и будите стрпљиви, Земља је, заиста, Аллахова. Он је даје у наслеђе коме Он хоће од Својих слуга; а леп исход припада богобојазнима.”

129. “Злостављани смо.” Рекоше они, “пре него што си нам дошао, а и након што си дошао!” А Мојсије рече: “Можда ће ваш Господар да уништи вашег непријатеља, а вас наследницима на Земљи да учини, да би видео како ћете да поступите.”
130. И Ми смо казнили фараонов народ гладним годинама и оскудицом у плодовима, да би се присетили и поуку узели.
131. И кад би им наишло добро, они би говорили: “Ово смо заслужили”, а кад би их снашла каква невоља, злослутњу су налазили у Мојсију и онима који су са њим веровали. Али не! Њихова је злослутња од Аллага била, само што већина њих није знала!”
132. И говорили су: “Какав год да нам доказ донесеш да нас њиме опчараш, ми нећемо да ти верујемо!”
133. Па Ми на њих посласмо и поплаву, и скакавце, и крпеље, и жабе, и крв - све јасне знакове, али су се они охолили, јер су народ зликовачки били.
134. И кад би их задесила патња, говорили би: “О Мојсије, моли се за нас своме Господару - онако како ти је Он наредио. Ако нас ослободиш патње, ми ћемо заиста да верујемо и са тобом ћемо сигурно да пошаљемо синове Израилеве.”
135. И након што бисмо их патње ослободили, до времена до кога им је било одређено да је подносе, они би, одједном, обећање прекршили.
136. И онда их Ми казнисмо и у море их потописмо, јер су порицали Наше знакове и према њима су били равнодушни,
137. а потлаченом народу смо дали у наслеђе источне и западне крајеве земље коју смо благословили, и лепе речи твога Господара синовима Израилевим су биле испуњене - зато што су трпели, а са земљом сравнисмо оно што су фараон и његов народ били саградили и оно што су увис подизали.

138. И Ми синове Израилеве преведосмо преко мора, па они наиђоше на народ који је био привржен обожавању својих кипова. “О Мојсије”, рекоше, “направи и ти нама бога као што и они имају богове!” “Ви сте, уистину, народ који не зна!” Рече он.
139. Заиста ће да буде поништено оно у шта су били огрезли и бескорисно ће да им буде оно што су радили.
140. Он рече: “Зар да вам, поред Аллаха, тражим другог бога, а Он вас је над свима другима одликовао?”
141. И пошто смо вас Ми избавили од фараонових људи, који су вас најгором муком мучили: вашу мушку децу су убијали, а женску су вам у животу остављали - то је био спас од вашег Господара.
142. Ми одредисмо да час сусрета са Мојсијем буде кад се напуни тридесет ноћи, и допусисмо их још са десет, па се време које је одредио његов Господар испуни за четрдесет ноћи. А Мојсије је био казао своме брату Арону: “Замени ме у моме народу, и уређуј ствари и не следи путеве смутљиваца!”
143. И кад Нам дође Мојсије у одређено време, и када му Господар проговори, он рече: “Господару мој, укажи ми се да Те видим!” “Нећеш да Ме видиш”, рече, “али погледај у оно брдо, па ако оно остане на своме месту, видећеш Ме!” И кад се његов Господар откри оном брду, Он га са земљом сравни, а Мојсије изгуби свест и стровали се. Чим се освести, рече: “Узвишен си Ти! Кајем Ти се, ја сам најчвршћи верник!”
144. “О Мојсије”, рече Он, “Ја сам те, заиста, одабрао изнад осталих људи Својом посланицом и Својим те говором учинио одабраним. Оно што ти дајем прихвати и захвалан буди!”
145. И Ми смо му написали на плочама поуку за све, и објашњење

за све. Прихвати их снажно, а народу свом заповеди да се придржава онога што је у њима на најлепши начин. А показаћу вам и станиште грешника.

- 146.** Одвратићу од Својих знамења оне који се, без икаквог основа, на Земљи охولة. И какав год доказ они виде, неће у њега да верују; ако виде Прави пут - неће као пут да га прихвате, а ако виде странпутицу - као пут ће да је прихвате. То је зато што знакове Наше поричу и што су према њима равнодушни.
- 147.** Дела ће да буду поништена онима који поричу Наше речи и доказе и сусрет на Будућем свету. Зар ће да буду другачије кажњени него како су радили?
- 148.** И народ Мојсијев, после његовог одласка, изradi од свог накита кип телета које је рикало и које су за божанство прихватили. Зар нису видели да им оно не говори и да их правим путем не води? Они га прихватише и посташе неправедници.
- 149.** Након што се горко покајаше и увидеше да су залутали, они рекоше: “Ако нам се наш Господар не смилује и ако нам не опрости, сигурно ћемо да будемо међу губитницима.”
- 150.** А кад се Мојсије, срдит и бесан, врати своме народу, повика: “Како сте тако ружно поступили после мог одласка! Зар сте убрзали наредбу свога Господара?!” И испусти плоче, и свога брата за косу дохвати и поче да га вуче себи. “О сине моје мајке”, рече Арон, “мој народ ме је slabим сматрао и умало ме није убио; немој да ми се свете душмани и не убрајај мене у народ неправедни.”
- 151.** “Мој Господару”, замоли Мојсије, “опрости мени и моме брату и учини да будемо под окриљем Твоје милости, Ти си међу милостивима најмилостивији!”
- 152.** Оне који су теле прихватили стићи ће заиста срцба њиховог

Господара и понижење још на овом свету. Тако Ми кажњавамо оне који кују лажи.

- 153.** А они који раде лоша дела, па се после покају и постану верници - па, Господар твој, после тога, сигурно, опрашта грехе и милостив је.
- 154.** И када Мојсијева сриба прође, он узне плоче на којима је била исписана упута и милост за оне који од Господара свога страхују.
- 155.** И Мојсије одабра из свога народа седамдесет људи да у одређено време стану пред Нама. А кад их задеси потрес па су сви помрли, он рече: “Господару мој, да си хтео, могао си и њих и мене да уништиш још пре. Зар да нас уништиш због онога што су урадили наши безумници? То је само Твоје искушење којим Ти, кога хоћеш, скрећеш на странпутицу, а кога хоћеш, упућујеш на Прави пут; Ти си наш Господар, па нам опрости и смилуј нам се! А Ти си Опроститељ најбољи!”
- 156.** “И подари нам добро на овом свету, и на оном свету - ми се, уистину, Теби враћамо!” “Својом Казном Ја кажњавам кога хоћу”, рече Он, “а милост Моја обухвата све; даћу је онима који се буду греха клонили и давали обавезну милостињу, и онима који у Наше речи и доказе буду веровали”,
- 157.** “онима који ће да следе Посланика, Веровесника, који неће да зна ни да чита ни да пише, којег они код себе, у Тори и Јеванђељу, налазе записаног, који ће од њих да тражи да чине добра дела, а од одвратних да одвраћа, који ће лепа јела да им дозволи, а ружна забрани, који ће да их терета и тешкоћа које су они имали ослободи. А они који у њега буду веровали, који га буду подржавали и помагали и светло по њему послато следили - они ће сигурно успети.”
- 158.** Реци: “О људи, ја сам заиста свима вама Аллахов посланик,

власт Његова је и на небесима и на Земљи; нема другог бога осим Њега, Он даје живот и смрт, и зато верујте у Аллаха и Његовог Посланика, веровесника, који не зна да чита и да пише, који верује у Аллаха и Његове речи; њега следите - да бисте били упућени!”

- 159.** У Мојсијевом народу има заједница људи који се упућују Истином и који према њој праведно суде.
- 160.** И Ми смо их поделили у дванаест племена, и Мојсију смо објавили, кад му је његов народ затражио воду: “Удари штапом својим по стени!” И из ње је дванаест врела проврело, свако племе је знало врело из којег ће да пије. И Ми смо им од облака правили хлад и давали смо им ману и препелице: “Једите оно лепо чиме вас опскрбљујемо!” Они нису Нама учинили неправду, него сами себи.”
- 161.** А када им је било речено: “Населите се у овом насељу и једите одакле хоћете и реците: 'Опрости! ' А на капију уђите погнутих глава”, опростићемо вам ваше грехе, а онима који чине добра дела даћемо и више.
- 162.** Онда су они међу њима који учинише неправду заменили другом речју реч која им је била речена, и Ми смо на њих са неба спустили казну зато што су чинили неправду.
- 163.** И упитај их о насељу које се налазило поред мора кад су кршили прописе о суботи: када су им рибе, на очиглед, долазиле док су светковали суботу, а кад нису светковали оне им нису долазиле. Ето, тако смо их у искушење доводили зато што су били грешници.
- 164.** А кад неки од њих рекоше: “Зашто опомињете народ који ће Аллах да уништи или да га на тешке муке стави?” Они одговорише: “Да бисмо се пред вашим Господаром оправдали и да би се они тога клонили.”

165. И када заборавише оно чиме су били упозоравани, Ми избависмо оне који су одвраћали од неваљалих дела, а неправеднике казнисмо тешком казном, зато што су стално били грешници.
166. И пошто су они бахато одбили да се окане онога што им је забрањивано, Ми смо им казали: “Постаните презрени мајмуни!”
167. И Господар твој обзнани да ће да препусти власт над њима до Судњег дана неком ко ће да их тлачи тешком казном. Твој Господар, уистину, брзо кажњава, а Он, заиста, и опрашта грехе и милостив је.
168. И Ми смо их по Земљи као народе расподелили: било је међу њима добрих, а и оних који то нису; искушавали смо их и у добру и у злу, како би се исправном путу вратили.
169. И после њих остале су генерације које су Књигу наследиле и које су узимале пролазна добра овог материјалног света, и говориле: “Биће нам опроштено!” А ако би им опет допало шака тако нешто, опет би то прихватили. Зар од њих није узет завет у Књизи да ће о Аллаху само истину да говоре - а они читају оно што је у њој. Будући свет је бољи за оне који настоје да се сачувају; па зар не разумете?
170. А они који се чврсто држе Књиге и који обављају молитву - па, Ми, заиста, нећемо да допустимо да пропадне награда онима који чине добра дела.
171. А када смо изнад њих подигли брдо, чинило се као облак, они су били уверени да ће на њих да падне. Прихватите снажно оно што смо вам дали, и нека вам је на уму оно што је у томе - да бисте се сачували!
172. И кад је Господар твој од Адамових синова, из њихових кичми, извео њихово потомство и затражио од њих да посведоче против себе: “Зар нисам Ја ваш Господар?” Они

су одговарали: “Јеси, ми сведочимо”, и зато да на Судњем дану не кажете: “Ми о овоме нисмо ништа знали.”

- 173.** Или да не кажете: “Наши су преци пре нас друга божанства обожавали, а ми смо генерација после њих. Зар ћеш да нас казниш за оно што су лажљивци чинили?”
- 174.** И тако Ми опширно износимо доказе, да би они дошли себи.
- 175.** И кажи им вест о ономе коме смо дали Наше доказе, а који се од њих удаљио па га је ђаво достигао, па постаде од залуталих.
- 176.** А да смо хтели, могли смо тиме да га узвисимо, али се он приклонио овом свету и за својом страшћу кренуо. Његов случај је као случај пса; ако га потераш, он исплаженог језика дахће, а ако га се оканиш - он опет дахће. Такви су људи који Наше речи и доказе сматрају лажним; зато, казуј догађаје да би они размислили.
- 177.** Лош су пример људи који не признају Наше речи и доказе, они неправду чине сами себи.
- 178.** Кога Аллах упуту на Прави пут - биће на Правом путу, а кога на странпутицу скрене - па такви су прави губитници.
- 179.** Ми смо за Пакао многе духове и људе створили; они срца имају - а њима не схватају, они очи имају - а њима не виде, они уши имају - а њима не чују; они су као стока, чак и гори - они су заиста немарни.
- 180.** Аллах има најлепша имена и ви Га зовите тим именима, а клоните се оних који искрећу Његова имена; како буду радили, онако ће да буду кажњени!
- 181.** А међу онима које стварамо има људи који друге упућују истини и који према њој праведно суде.
- 182.** А оне који Наше речи и доказе поричу Ми ћемо мало - помало, а да они неће ни да знају, у пропаст да водимо.

183. И даваћу им времена; замка је Моја, заиста чврста.
184. Па зашто они не размисле да Посланик који им је послат није луд; он је само јасни упозоритељ.
185. И зашто они не размисле о царству небеса и Земље и о свему ономе што је Он створио, и да им се, можда, крај примакао? Па у који ће говор, ако не у Кур'ан, да верују?
186. Кога Аллах на странпутицу скрене, нико не може да га упути на Прави пут! Он ће да их остави да у осионости својој лутају.
187. Питају те о Смаку света, када ће да се догоди. Реци: “То зна једино мој Господар, Он ће у одређено време да га открије, а тежак ће да буде небесима и Земљи, сасвим неочекивано ће да вам дође.” Питају те као да ти о њему нешто знаш. Реци: “То зна само Аллах, али већина људи не зна.”
188. Реци: “Ја не могу да прибавим ни самом себи неку корист, ни да одклоним од себе какву штету; бива онако како хоће Аллах. А када бих знао оно што је недокучиво чулима, стекао бих многа добра, а зло би било далеко од мене; ја само доносим опомене и радосне вести људима који верују.”
189. Он је Тај Који вас је од једног човека створио - а од њега је жену његову створио да се уз њу смири. И када је он са њом прилегао, она је занела лако бреме и носила га; а кад јој је оно отежало, њих двоје су замолили Аллага, свога Господара: “Ако нам подариш здравог потомка, бићемо, заиста, међу оним захвалним!”
190. И кад им је Он даровао здравог потомка, њих двоје су изједначили друге са Њим у ономе што им Он даје, а Аллах је врло високо изнад оних које Њему у обожавању придружују!
191. Зар да Њему придружују божанства, она која не могу да створе ништа, и која су сама створена,

192. и који не могу да им помогну нити могу себи да помогну?
193. А ако их замолите да вас на Прави пут упуте, неће вам се одазвати; исто вам је позивали их или ћутали.
194. Они којима се ви, поред Аллаха, молите, заиста су слуге, као и ви. Па, ви их молите, и нека вам се одазову ако истину говорите!
195. Имају ли они ноге да на њима ходају, или руке да њима прихватају, имају ли очи да њима гледају, или уши да њима чују? Реци: “Зовите своја божанства, па смислите против мене какво хоћете лукавство, и не одуговлачите.”
196. Мој је, заиста, заштитник Аллах Који Књигу објављује и Он се брине о добротинитељима.
197. А они којима се ви, поред Њега, молите, не могу ни вама, а ни себи да помогну.
198. А кад их замолите да вас упуте на прави пут, они не чују; видиш их као да те гледају, али они не виде.
199. Ти оно лепо што чине прихвати! И тражи да се чине добра дела, а незналица се клони!
200. А ако ђаво покуша да те наведе на зло, ти потражи уточиште код Аллаха, Он, уистину, све чује и све зна.
201. Заиста, они који се боје Аллаха, чим их додирне ђаволска саблазан, сете се, и постану разборити,
202. док ђавољеве поданике ђаволи подржавају у заблуди и никако не престају.
203. Кад им не донесеш никакав знак, они говоре: “Зашто га сам не измислиш!” Реци: “Ја следим само оно што ми мој Господар објављује.” Ово су јасни докази од вашег Господара и упута и милост за људе који верују.

204. А кад се учи Кур'ан, ви га слушајте и ћутите - да би вам милост била указана.
205. И спомињи свога Господара у себи, понизно и са страхопоштовањем и не подижући јако глас - ујутро и навече, и не буди међу немарнима.
206. Они који су код твога Господара заиста не зазиру да Га обожавају; само Њега хвале и само се Њему клањају.

8 - Енфал^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Питају те о плену. Реци: “Плен припада Аллаху и Посланику.” Зато се бојте Аллаха и изгладите међусобне размирице, и покоравajte се Аллаху и Његовом Посланику, ако сте прави верници.
2. Прави су верници само они чија се срца страхом испуне кад се Аллах спомене, а кад им се речи Његове казују, веровање им повећају и ослањају се само на свога Господара.
3. Они који обављају молитву и удељују део од онога што им Ми дајемо.
4. Они су, заиста, прави верници - њих код њиховог Господара чекају почести, и опрост, и дивна опскрба.
5. Тако је било и онда када те је Господар твој са правом извео из твога дома, а то једној групи верника није никако било по вољи.
6. Расправљали су са тобом о борби, након што је било очигледно да ће да победе, као да наочиглед своју смрт гоне.
7. И кад вам је Аллах обећао да ће да буде ваша једна од две скупине, а ви сте више волели да то буде она која није била наоружана. Аллах је хтео Својим речима да утврди Истину и да порази невернике до последњег.
8. Да Истину утврди и неистину уништи, макар то злочинцима не било по вољи.
9. И када сте од свога Господара затражили спас, Он вам се одазвао: “Послаћу вам у помоћ хиљаду анђела који ће једни за другим да долазе.”

[*] Енфал (Плен).

10. Аллах је то учинио да би вас обрадовао и да би се тиме ваша срца умирила; а победа је само од Аллага, јер Аллах је заиста силан и mudar.
11. Кад је Он учинио да вас сан, као спокојство од Њега, обузме и са неба вам кишу спустио да би вас њоме очистио, и да би од вас отклонио ђавољево узнемиравање, и да би учинио ваша срца јаким и да би њоме учврстио стопала.
12. Кад је Господ твој надахнуо анђеле: “Ја сам са вама, па учврстите оне који верују! У срца неверника Ја ћу да улијем страх, па их ви по потиљцима ударите, и ударите их по свим деловима тела.”
13. То је зато што су се супротстављали Аллаху и Његовом Посланику; а онога ко се супротставља Аллаху и Његовом Посланику, Аллах ће, заиста, да казни страшно.
14. Казна вам је то, па је искусите, а невернике чека патња у Ватри.
15. О ви који верујете, када се сукобите са неверницима, а њих је много, леђа им не окрећите.
16. Онај ко им тада окрене леђа, осим онај који се повуче са намером да се поновно бори или приступи другој чети, вратиће се натоварен Божјом срббом; Пакао ће да буде његово пребивалиште, а ужасно је то крајње одредиште.
17. Њих нисте ви убијали, него Аллах; и ниси ти гађао, кад си гађао, него је Аллах гађао, да би вернике лепом кушњом искушао - Аллах, заиста, све чује и све зна.
18. Тако је то било, а заиста Аллах ослабљује сплетке неверника.
19. Ако сте се неверници молили да победите, па дошла вам је, ето, 'победа'! А да се оканите неверовања, било би вам боље! И ако се поново вратите, Ми ћемо поново да се вратимо, и нимало неће да вам користи ваш табор, ма колико био бројан, јер Аллах је, заиста, уз вернике.

20. О ви који верујете, покоравајте се Аллаху и Његовом Посланику, и не окрећите се од њега, а чујете га,
21. и не будите као они који су рекли: “Чули смо!”- А не слушају.
22. Заиста, најгора бића код Аллага су они који су глуви и неми на истину, који не разумеју.
23. Да Аллах зна да од њих може да буде икаквог добра, учинио би да чују, а да је учинио и да чују, они би се, опет, окрећући се од тога удаљили.
24. О ви који верујете, одазовите се Аллаху и Посланику кад од вас затражи да чините оно што вас оживљава; и нека знате да Аллах делује између човека и његовог срца, и да ћете сви да будете сакупљени пред Њим.
25. И чувајте се искушења која неће да погоде само оне међу вама који су чинили неправду, и знајте да Аллах страшно кажњава.
26. И сетите се кад вас је било мало, кад сте на Земљи били потлачени - бојали сте се да вас људи не похватају, па вам је Он дао склониште и Својом помоћу вас ојачао и благодатима вас опскрбио да бисте били захвални.
27. О ви који верујете, не изневеравајте Аллага и Посланика и не проневеравајте оно што вам је дато на чување, а свесни сте да то радите.
28. И нека знате да су ваша богатства и ваша деца само искушење, и да је само код Аллага велика награда.
29. О ви који верујете, ако се будете бојали Аллага, Он ће способност да вам дарује да раздвајате истину од неистине и преко ваших ружних поступака ће да пређе и опростиће вам. А Аллагова је доброта неизмерна.
30. И кад су ти неверници правили замке да би те бацили у тамницу или да би те убили, или да би те прогнали; они су

замке спремали па је и Аллах њима спремао замке, а Аллах спрема најбоље замке.

31. Када им се уче Наше речи, говоре: “Већ смо чули! Да хоћемо, и ми бисмо рекли тако нешто; то су само измишљотине древних народа.”
32. А кад су они рекли: “Аллаху, ако је ово збиља Твоја истина, Ти пусти на нас камење са неба као кишу или нам пошаљи болну патњу!”
33. Аллах их и није казнио док си ти био међу њима; и Аллах неће да их казни све док они моле за опрост.
34. А заслужују да их Аллах казни када бране другима приступ Часном храму, а они нису његови чувари. Чувари његови треба да буду само они који се боје Аллага, али већина њих не зна.
35. Њихова молитва поред Ка'бе своди се само на звиждање и плескање рукама; зато искусите патњу јер не верујете.
36. Заиста они који не верују троше своју имовину да би одвраћали од Аллаховог пута. Они ће тако да је троше, затим ће због тога да се кају и на крају ће да буду побеђени. А они који не буду веровали - у Пакао ће да буду скупљени,
37. да би Аллах одвојио добре од неваљалих и да би неваљале једне на друге наслагао, а онда их све у гомилу збио и у Пакао бацио. Они су заиста губитници.
38. Реци онима који не верују: ако се окане неверовања, биће им опроштено оно што је било пре; а ако се не окане - па зна се шта је било са древним народима.
39. И борите се против њих док смутња не ишчезне и док само Божја вера не остане. Ако се они окане, па заиста Аллах добро види шта они раде.
40. А ако се окрену, знајте да је Аллах ваш заштитник, а диван је Он Заштитник и диван Помагач!

41. И знајте да од свега што заплентите у борби једна петина припада Аллаху и Посланику, и његовој родбини, и сирочади, и сиромасима, и путницима - намерницима, ако верујете у Аллаха и у оно што смо објавили Нашем Посланику на Дан раздвајања Истине од неистине, на дан кад су се сукобиле две војске - а Аллах над свим има моћ -
42. када сте ви били у ближој страни долине, они у даљој страни долине, а каравана је била испод вас. И да сте се договарали о времену борбе, не бисте се договорили, али се она догодила да би Аллах дао да се испуни оно што је морало да се догоди, да неверник остане неверник после очигледног доказа, и да верник остане верник после очигледног доказа - а Аллах је, заиста, Свечујући и Свезнајући.
43. Кад ти је Аллах у сну показао да је њих мало; а да ти је показао да их је много, ви бисте духом клонули и о борби се расправљали, али је Аллах указао спас. Он, заиста, добро зна шта скривају свачије груди.
44. А кад сте се сукобили, у вашим очима Он их је приказао у малом броју, а вас у њиховим очима такође у малом броју, да би Аллах дао да се испуни оно што је морало да се догоди - а Аллаху се све враћа.
45. О ви који верујете, кад се са неком четом сукобите, будите храбри и непрестано славите Аллаха, да бисте успели,
46. и покуравајте се Аллаху и Његовом Посланику, и не препирите се да не бисте клонули и остали без борбеног духа; и будите стрпљиви, а Аллах је, заиста, уз стрпљиве.
47. И не будите као они који су, да се покажу свету, надмено из свога града изашли да би одвраћали од Аллаховог пута, а Аллах обухвата оно што раде.
48. И када им је ђаво њихове поступке представио лепим и рекао: "Нико данас не може да вас победи, и ја сам, уистину, ваш

заштитник!” - Онда се он, кад су се сукобила два противничка табора, уназад повукао, и рекао: “Ја, заиста, немам ништа са вама, ја видим оно што ви не видите, и ја се бојим Аллага, а Аллах страшно кажњава.”

49. И сети се када су лицемери и они чија су срца болесна говорили: “Ове је обманула њихова вера!” А онај ко се поузда у Аллага - па Аллах је, заиста, силан и мудар.
50. А да си само видео кад су анђели узимали душе неверницима и по њиховим лицима их и страга ударали: “Искусите патњу у Огњу!”
51. То је оно што сте сами себи припремили, а Аллах, заиста, не чини неправду Својим створењима!
52. Тако је било и са фараоновим људима и онима пре њих - у Аллахове доказе нису веровали, па их је Аллах казнио због њихових греха. Аллах је, уистину, моћан и страшно кажњава.
53. То је зато што Аллах неће да лиши благостања народ коме је благостање подарио - све док се он сам не промени - а Аллах све чује и све зна.
54. Тако је било са фараоновим људима и онима пре њих: знакове свога Господара нису признавали, па смо их Ми, због њихових греха, уништили, а фараонове људе смо потопили - сви су они били неверници.
55. Најгора бића код Аллага су, заиста, они који поричу; они не верују,
56. они са којима ти склапаш уговоре, па они сваки пут, не бојећи се Аллага, крше свој уговор.
57. Ако се у борби сукобиш са њима, казни их тако да се због њих разбеже они који су иза њих, како би узели поуку.
58. И чим приметиш издајство код неког народа, ти њима уговор откажи - јер Аллах, уистину, не воли издајце.

59. И нека никако не мисле они који не верују да ће да се спасе; они, заиста, неће моћи да умакну.
60. И против њих припремите колико год можете снаге и коња за бој, да бисте тиме заплашили Аллахове и ваше непријатеље, и друге осим њих - ви их не познајете, Аллах их зна. Све што на Аллаховом путу потрошите биће вам надокнађено, и неће да вам буде учињена неправда.
61. Ако они буду склони миру, буди и ти склон и поуздај се у Аллаха, а Он је, уистину, Свечујући и Свезнајући.
62. А ако буду хтели да те преваре - па теби је, заиста, довољан Аллах; Он те подржава Својом помоћу и верницима,
63. и Он је сјединио њихова срца. Да си ти потрошио све оно што на Земљи постоји, ти не би сјединио њихова срца, али их је Аллах сјединио. Он је заиста силан и mudar.
64. О Веровесниче, Аллах је довољан теби и верницима који те следе.
65. О Веровесниче, бодри вернике на борбу! Ако вас буде двадесет издржљивих, победићете две стотине; а ако вас буде стотину - победићете хиљаду оних који не верују, зато што су они људи који не схватају.
66. Сада вам Аллах даје олакшицу и зна да међу вама има слабости. Ако вас буде стотину издржљивих - победићете две стотине, а ако вас буде хиљаду - победићете, Аллаховом дозволом, две хиљаде. А Аллах је уз стрпљиве.
67. Ниједном веровеснику није било допуштено да држи заробљенике док не оствари победу на Земљи; ви желите пролазна добра овога света, а Аллах жели онај свет. Заиста је Аллах силан и mudar.
68. Да није раније Аллахове одредбе, снашла би вас патња велика због онога што сте узели.

69. Сада трошите оно што сте запленили као допуштено и лепо, и бојте се Аллаха; Аллах, заиста, опрашта грехе и милостив је.
70. О Веровесниче, реци онима који су као заробљеници пали у ваше руке: “Ако Аллах зна да у вашим срцима има било шта добро, даће вам боље од онога што вам је узето и опростиће вам, а Аллах опрашта грехе и милостив је.”
71. А ако желе да те преваре, па они су и пре настојали Аллаха да varaју и зато ти је Он омогућио да их победиш; а Аллах све зна и мудар је.
72. Заиста они који верују и исељавају се, и у борби на Аллаховом путу залажу своја богатства и своје животе, и они који пружају уточиште и помажу, они су једни другима заштитници. А онима који верују, а који се нису иселили, ви не можете, све док се не иселе, да будете заштитници. А ако вас замоле да им помогнете у вери, дужни сте да им притекнете у помоћ, осим против народа са којим о ненападању имате склопљен уговор. А Аллах добро види оно што радите.
73. Неверници су једни другима заштитници. Ако не поступите тако, настаће смутња на Земљи и велики неред.
74. Они који верују и иселе се, и боре се на Аллаховом путу, и они који пружају склониште и помажу - они су збиља прави верници - њих чека опрост и дивна опсрба.
75. А они који касније верници постану, па се иселе и у борби заједно са вама учествују - они су ваши. А рођаци су, према Аллаховој Књизи једни другима пречи. Аллах, заиста, све добро зна.

9 - Тевба^[*]

1. Ово је обзнана о престанку заштите, од Аллага и Његовог Посланика, оним незнанобошцима са којима сте закључили уговоре.
2. “Путујте по свету још четири месеца, али знајте да Аллаху нећете умаћи и да ће Аллах невернике осрамотити.”
3. Ово је и проглас од Аллага и Његовог Посланика људима на највећи дан ходочашћа, да Аллах и Његов Посланик немају ништа са незнанобошцима, па ако се покајете - то је за вас боље, а ако се окренете знајте да Аллаху нећете да умакнете. А неверницима наговести болну патњу.
4. Изузетак су незнанобошци са којима имате закључене уговоре које они нису ни у чему повредили, нити су помагали икога против вас, испоштујте уговоре са њима до договореног рока; Аллах заиста воли богобојазне.
5. Када прођу свети месеци, онда убијајте незнанобошце где год их нађете, заробљавајте их, опседајте и дочекујте на сваком пролазу. Па ако се покају и буду обављали молитву и давали милостињу, оставите их на миру, а Аллах, заиста, опрашта грехе и милостив је.
6. Ако те неки незнанобожац замоли за заштиту, ти га заштити да би саслушао Аллахове речи, а потом га отпреми на сигурно место за њега. То је зато што су они народ који не зна.
7. Како незнанобошци могу да имају уговор са Аллахом и Његовим Послаником?! Могу да имају само они са којима сте уговор код Часног храма закључили; све док се они буду придржавали уговора, придржавајте се и ви, а Аллах, заиста, воли побожне.

[*] Тевба (Покајање).

8. Како, када они, ако би вас победили, не би, кад сте ви у питању, поштовали ни сродство ни споразум? Они вам се умиљавају говором својих уста, али им се срца противе; већина њих су зликовци.
9. Они Аллахове речи замењују за оно што мало вреди, па одвраћају од Његовог Пута, заиста је ружно како поступају.
10. Ни сродство ни споразум, када је верник у питању, не поштују, и све границе зла прекорачују.
11. Али ако се они буду покајали и обављали молитву и давали милостињу, браћа су вам по вери - а Ми речи и знакове објашњавамо људима који знају.
12. А ако прекрше заклетве након што са њима склопите уговоре, и ако буду вређали вашу веру, онда се борите против коловођа неверства - за њих, заиста, не постоје заклетве - како би се оканили.
13. Зар нећете да се борите против људи који су прекршили своје заклетве, и настојали су да протерају Посланика и први су вас напали? Зар их се бојите? Прече је да се бојите Аллаха ако сте верници.
14. Борите се против њих, Аллах ће вашим рукама да их мучи и понизи, а вас ће да помогне против њих и залечиће груди верника,
15. и одстраниће срџбу из њихових срца. А Аллах ће да прими покајање од онога од кога Он хоће; Аллах све чује и мудар је.
16. Зар мислите да ћете да будете остављени, а да Аллах не укаже на оне међу вама који се боре и који уместо Аллаха и Његовог Посланика и верника нису узели никога за присног пријатеља?! А Аллах у потпуности зна оно што радите.
17. Незнанобошци нису достојни да одржавају Аллахове куће, кад

- сами признају да су неверници. Њихова дела су поништена и вечно ће да остану у Ватри.
18. Аллахове куће одржавају они који у Аллаха и у Будући свет верују и који обављају молитву и дају обавезну милостињу и који се не боје никога осим Аллаха, они су на Правом путу.
 19. Зар сматрате да је напајање ходочасника водом и одржавање Часног храма попут вредности оног који верује у Аллаха и у Будући свет и који се бори на Аллаховом путу? Нису они једнаки пред Аллахом, а Allah неће да упуту неправеднике.
 20. Они који верују, и који се иселжавају, и који се боре на Аллаховом путу, залажући своја богатства и своје животе на већем су степену код Аллаха; они су заиста успели.
 21. Господар њихов им шаље радосни наговештај о Његовој милости и задовољству, и о рајским баштама у којима ће непрекидно да уживају.
 22. У њима ће вечно да бораве. Уистину, код Аллаха је велика награда.
 23. О ви који верујете, не узимајте за присне пријатеље ни своје очеве ни своју браћу, ако више воле неверовање од веровања. А ко год од вас буде одржавао са њима присно пријатељство, па такви су прави неправедници.
 24. Реци: “Ако су вам ваши очеви, и ваши синови, и ваша браћа, и ваше жене, и ваш род, и ваша имања која сте стекли, и трговачка роба за коју страхујете да неће да се прода, и ваше куће у којима се пријатно осећате - дражи од Аллаха и Посланика, и од борбе на Његовом путу, онда причекајте док Allah Своју одлуку не донесе. А Allah неће да упуту грешнике.”
 25. Allah вас је помагао на многим бојиштима, а и онога дана на Хунејну кад вас је занело ваше мноштво, али вам оно није било ни од какве користи, него вам је Земља, колико год да је била пространа, постала тесна, па сте се дали у бег.

26. Затим је Аллах на Свог Посланика и на вернике спустио Свој смирај, и послао је војске анђела које ви нисте видели, и оне који нису веровали ставио је на муке; то је била казна за невернике.
27. Аллах је после тога оном коме је хтео опростио. А Аллах прашта и самилостан је.
28. О ви који верујете, незнанобошци су сама поган и нека се, након ове године, више не приближују Часном храму Каби. А ако се бојите оскудице па Аллах ће да вас, ако хоће, учини богатим из Свога обиља. Аллах, заиста, све зна и mudar је.
29. Борите се против оних којима је дата Књига, а који не верују ни у Аллага ни у онај свет, они не сматрају забрањеним оно што Аллах и Његов Посланик забрањују и не исповедају истинску веру - све док не дају главарину послушно и при том буду понизни.
30. Јевреји говоре: “Узејр је Аллахов син”, а хришћани кажу: “Месија је Аллахов син.” То су њихове речи, из њихових уста, опонашају речи претходних неверника - убио их Аллах! Куда се одмећу?
31. Они, поред Аллага, боговима сматрају своје свештенике, и своје монахе и Месију, Маријиног сина. А наређено им је да обожавају само јединог Аллага - нема истинског бога осим Њега. Узвишен је Он у односу на оне које Њему придружују у обожавању.
32. Они желе да својим измишљотинама утрну Аллахово светло, а Аллах ће, свакако, да употпуни Своје светло, макар то неверници мрзели.
33. Он је послао Свог Посланика са упутом и правом вером, да би је уздигао изнад свих вера, макар то мрзели незнанобошци.
34. О ви који верујете, многи свештеници и монаси, заиста, једу туђу имовину на недозвољен начин и одвраћају од

Аллаховог пута. Онима који злато и сребро гомилају и не троше га на Аллаховом путу - наговести болну патњу.

35. На дан кад се оно у ватри Пакла буде усијало па њиме њихова чела и њихове слабине и њихова леђа буду жигосана: “Ово је оно што сте за себе згртали, искусите зато казну за оно што сте гомилали.”
36. Број месеци код Аллаха, заиста, је дванаест, према Аллаховој Књизи, од дана када је небеса и Земљу створио, од којих су света четири. То је права вера. У њима не чините себи неправду! А борите се сви против незнанобожаца као што се сви они боре против вас, и знајте да је Аллах уз богобојазне.
37. Премештање светих месеци само је додатно неверовање, чиме они који не верују бивају доведени у заблуду; једне године га проглашавају обичним, а друге године га сматрају светим, да би испунили број месеци које је Аллах учинио светим, па држе обичним оне које је Аллах учинио светим, њихови ружни поступци представљени су им као лепи. А Аллах неће да упути људе невернике.
38. О ви који верујете, зашто су неки од вас оклевали кад вам је било речено: “Крените у борбу на Аллаховом путу!” Као да сте за земљу приковани? Зар вам је дражи живот на овом свету од оног света? А уживање на овом свету према оном свету је незнатно.
39. Ако не будете ишли у бој, Он ће да вас стави на несносне муке и другим ће народом да вас замени, а ви нећете нимало да Му наудите. А Аллах има моћ над свим.
40. Ако га ви не помогнете, па помогао га је Аллах онда кад су га они који не верују присилили да оде, кад је са њим био само његов друг, кад су њих двојица били у пећини, и кад је он казао свом другу: “Не брини, Аллах је са нама!” Па је

Аллах спустио Свој смирај на њега и помагао га војском коју ви нисте видели и учинио је да реч неверника буде доња, а Аллахова реч - она је горња. Аллах је силан и мудар.

41. Крећите у бој, били слаби или снажни, и борите се на Аллаховом путу залажући своја богатства и своје животе! То вам је, да знате, боље!
42. Да се радило о плену надохват руке и не толико далеком походу, лицемери би те сигурно следили, али им је пут изгледао далек. И они ће се Аллахом заклињати: “Да смо могли, заиста бисмо са вама пошли.” Они упропаштавају сами себе, а Аллах, заиста, зна да су они лажљивци.
43. Нека ти Аллах опрости што си дозволио да изостану! Иначе би ти се открили они који говоре истину, а знао би и оне који лажу.
44. Они који верују у Аллаха и у Будући свет неће да траже од тебе дозволу да се не боре залажући своја богатства и своје животе - а Аллах добро зна богобојазне.
45. Од тебе ће да траже дозволу само они који не верују у Аллаха и Будући свет, и чија се срца колебају, па су неодлучни у својој сумњи.
46. Да су имали намеру да пођу, сигурно би за то припремили оно што је потребно, али Аллах није волео да у борбу пођу, па их је задржао и би им речено: “Останите са онима који остају.”
47. Да су пошли са вама, само би међу вама повећали раздор и брзо би међу вама убацили смутњу, а међу вама има и оних који их радо слушају. А Аллах добро зна неправеднике.
48. Они су и пре прижељкивали смутњу и смишљали су ти смицилице све док није дошла Истина и док није завладала Аллахова вера, а они то нису волели.
49. Има их који говоре: “Дозволи ми и не доведи ме у искушење!”

Ето, баш су пали у искушење! А Пакао ће сигурно да обухвати невернике.

50. Ако те задеси добро, то их ражалости, а кад те погоди несрећа - они говоре: “Ми смо и раније били опрезни”, и одлазе весели.
51. Реци: “Догодиће нам се само оно што нам Аллах одреди, Он је наш Господар, и нека се верници само у Аллаха поуздају!”
52. Реци: “Очекујете ли за нас шта друго већ једно од два добра?” А ми очекујемо да вас Аллах Својом казном погоди, или да вас рукама нашим казни. Па чекајте! И ми ћемо, заиста, са вама да чекамо.
53. Реци: “Трошили милом или силом, од вас неће да буде примљено; ви сте, заиста, људи грешници.”
54. А милостиња њихова не може бити прихваћена јер не верују у Аллаха и Његовог Посланика, и зато што мрзовољно обављају намаз и само преко воље удељују.
55. Нека те не одушевљавају њихове имовине, а ни њихова деца! Аллах хоће да их због њих казни на овом свету и да им душе, док су неверници, изађу.
56. Они се заклињу Аллахом да су заиста ваши, а они нису ваши, него су кукавички народ.
57. Кад би нашли какво склониште, или какву пећину или јаму, они би тамо брзином побегли.
58. Има их који ти приговарају због расподеле обавезне милостиње. Ако им се из ње да, задовољни су, а ако им се не да, одједном се разљуте.
59. А да су задовољни оним што им дају Аллах и Његов Посланик и да кажу: “Довољан нам је Аллах, Аллах ће нам дати из Свога обиља, а и Његов Посланик, и ми, заиста, за сусрет са Аллахом жудимо”.

60. Обавезна милостиња припада само сиромасима и невољницима, и онима који је сакупљају, и онима чија срца треба да се придобију, и за откуп из ропства, и презадуженима, и у сврхе на Аллаховом путу, и путнику намернику. Аллах је одредио тако! А Аллах је свезнајући и мудар је.
61. Има их који узнемиравају Веровесника и говоре: “Он је као уво - верује у све што чује!” Реци: “Он је као уво које чује оно што је добро по вас, верује у Аллаха и верује верницима, и милост је онима између вас који верују.” А оне који Аллаховог Посланика узнемиравају чека болна патња.
62. Заклињу вам се Аллахом да бисте били задовољни, а прече би им било да Аллах и Његов Посланик буду њима задовољни, ако су верници.
63. Зар они не знају да онога који се супротставља Аллаху и Његовом Посланику чека ватра у Паклу, у којој ће да остану вечно? То је велико понижење.
64. Лицемери се плаше да се верницима не објави поглавље које би открило оно што им је у срцима. Реци: “Само се ви ругајте.” Аллах ће, заиста, на видело да изнесе оно чега се ви плашите.
65. Ако их запиташ, они ће сигурно да кажу: “Ми смо само разговарали и забављали се.” Реци: “Зар се нисте ругали Аллаху, Његовим речима, и Његовом Посланику?”
66. Не правдајте се! Јасно је да сте постали неверници након што сте веровали. Ако некима од вас и опростимо, друге ћемо да казнимо зато што су били кривци.
67. Лицемери и лицемерке слични су једни другима: траже да се раде неваљала дела, а одвраћају од добрих, и руке су им стиснуте, заборављају Аллаха, па је и Он заборавио њих. Лицемери су, заиста, прави неверници.

68. Лицемерима и лицемеркама и неверницима Аллах је обећао ватру у Паклу, вечно ће у њој да бораве, довољна ће им она бити! Аллах их је проклео, и њих чека непрестана патња.
69. Ви сте као и они пре вас. Они су били јачи од вас и више су имали блага и деце, и живели су слатким животом, а и ви живите слатким животом, исто онако, као што су живели они пре вас, и ви се упуштате у неваљалштине као што су се и они упуштали. То су они чија ће дела да буду поништена и на овом и на оном свету, и они су заиста губитници.
70. Зар до њих није допрла вест о онима пре њих: о Нојевом народу, и о Аду, и о Семуду, и о Аврамовом народу, и о становницима Медјена, и о онима чија су насеља преврнута? Њихови Посланици су им доносили јасне доказе и Аллах им није учинио никакву неправду, него су они сами себи чинили неправду.
71. А верници и вернице пријатељи и заштитници су једни другима: траже да се раде добра дела, а одвраћају од неваљалих, и обављају молитву и дају милостињу, и покоравају се Аллаху и Његовом Посланику. То су они којима ће Аллах сигурно да се смиљује. Аллах је, заиста, силан и мудар.
72. Аллах је обећао верницима и верницама рајске баште, кроз које теку реке, у којима ће да бораве вечно, а дивног ли боравишта у еденским вртовима. А Аллахово задовољство веће је од свега тога: то ће, заиста, да буде велики успех!
73. О Веровесниче, бори се против неверника и лицемера и буди строг према њима. Њихово пребивалиште биће Пакао, а ужасно је то крајње одредиште!
74. Лицемери се заклињу Аллахом да нису говорили, а сигурно су говорили речи неверства и показивали су да су неверници, након што су јавно ислам били примили, и хтели су да учине

оно што нису успели. А приговарају само зато што их је Аллах, из Свог обиља, и Његов Посланик, учинили богатим. Па ако се покају, биће им добро, а ако се окрену, Аллах ће да их стави на болне муке на овом и на Будућем свету, а на Земљи ни заштитника ни помагача неће имати.

75. Има их који су се обавезали Аллаху: “Ако нам из Свога обиља подари, удељиваћемо, заиста, милостињу и бићемо, заиста, добри.”
76. А кад им је Он дао из Свога обиља, они су у томе постали шкрти и окрећући се - од тога удаљили.
77. И надовезао им је Он на то и лицемерство у срцима све до дана када ће пред Њим да стану, а то је због тога што су изневерили оно што су обећали Аллаху, и зато што су стално лагали.
78. Зар они не знају да Аллах зна оно што они у себи крију и оно о чему се сашаптавају и да Аллах зна све скривено?
79. Оне који оговарају вернике, који добровољно дају милостињу, а ругају се и онима који је дају са муком - Аллах ће да извргне порузи, и њих чека болна патња.
80. Молио ти опрост за њих или не молио, молио чак и седамдесет пута, Аллах неће да им опрости - зато што у Аллага и Његовог Посланика не верују. А Аллах неће да упуту непослушне људе.
81. Они који су изостали за Аллаховим Послаником веселили су се у својим кућама - мрско им је било да се боре на Аллаховом путу залажући своја богатства и своје животе, и једни другима су говорили: “Не крећите у бој по врућини”, реци: “Ватра у Паклу је још врелија!” Само да су они схватили!
82. Нека се сад мало смеју, а дуго ће плакати, биће то казна за оно што су зарадили.

83. И ако те Аллах поново врати некима од њих, па те замоле да им допустиш да пођу са тобом у бој, ти им реци: “Никад са мном у бој нећете да идете и никада са мном против непријатеља нећете да се борите! Били сте задовољни што сте први пут изостали, зато останите са онима који ионако не иду у бој.”
84. И ниједном од њих, кад умре, немој да обавиш молитву, и немој да молиш за њега над његовим гробом. Они, у Аллаха и Његовог Посланика, заиста, нису веровали и као неверници они умиру.
85. Нека те не усхиђују њихова богатства и њихова деца! Аллах жели да их њима на овом свету намучи и да им душе - док су неверници - изађу.
86. А када је објављено поглавље да у Аллаха верујете и да се заједно са Његовим Послаником борите, најбогатији од њих су затражили одобрење од тебе и рекли: “Остави нас да будемо са онима који не иду у бој!”
87. Задовољавају се да буду са онима који не иду у бој, њихова срца су запечаћена, па они не схватају.
88. Али Посланик и они који верују са њим боре се залажући своја богатства и своје животе. Њима ће да припадне свако добро и они ће да успеју.
89. Аллах им је припремио рајске баште кроз које теку реке, у којима ће да бораве вечно. То је велики успех.
90. Долазили су и неки бедуини који су се извињавали и тражили су допуштење да не иду, и тако су изостали они који су лагали Аллаха и Његовог Посланика, а тешка патња погодиће оне међу њима који нису веровали.
91. Неће да се огреше немоћни и болесни, и они који не могу да нађу средства за борбу, само ако су искрени према Аллаху и

Његовом Посланику. Нема разлога да се ишта приговара онима који чине добра дела - а Аллах опрашта грехе и милостив је.

92. Ни онима којима си казао, кад су ти дошли да им даш животиње за јахање: “Не могу да нађем за вас животиње за јахање”, па су се вратили сузних очију, тужни што немају ништа што би утрошили за борбу.
93. Заслужују казну они који од тебе траже дозволу да изостану из боја, а богати су. Задовољни су тиме да остану са онима који не иду у бој, а Аллах је запечатио њихова срца, па зато они не знају.
94. Кад се вратите међу њима, они ће да вам се правдају. Реци: “Немојте да се правдате, ми вам не верујемо, јер нас је Аллах о вама обавестио. А Аллах и Његов Посланик ће видети и ваша друга дела, а затим ћете бити враћени Ономе који невидљиви и видљиви свет зна, па ће вас Он обавестити о ономе што сте радили.”
95. Кад се вратите међу њима, заклињаће вам се Аллахом, само да их пустите на миру, па пустите их. Они су, заиста, покварени и њихово пребивалиште биће Пакао, као казна за оно што су радили.
96. Они вам се заклињу зато да бисте били задовољни њима. Ако ви будете задовољни њима, Аллах сигурно није задовољан народом неверничким.
97. Бедуини су жешћи у неверовању и лицемерству, и најприличније је да не познају прописе које Аллах објављује Своме Посланику. А Аллах све зна и мудар је.
98. Има бедуина који оно што удељују сматрају наметом и једва чекају да вас стигну несреће - нека њих погоди несрећа, а Аллах све зна и мудар је.
99. А има бедуина који верују у Аллаха и у Будући свет и који сматрају да је оно што удељују пут да се Аллаху приближе

и да заслужи Посланикове благослове. То им је, заиста, добро дело. Аллах ће да их обаспе Својом милошћу, Аллах, заиста, опрашта грехе и милостив је.

100. Аллах је задовољан првим муслиманима, исељеницима из Мекке и становницима Медине, и свима онима који их следе радећи добра дела. А и они су задовољни Њиме. За њих је Бог припремио рајске баште, кроз које теку реке, и они ће вечно и заувек да бораве у њима. То је велики успех.
101. Међу бедуинима око вас има лицемера, а има их и међу становницима Медине, који су упорни у свом лицемерству - ти их не познајеш, али их Ми познајемо. Њих ћемо да ставимо на двоструке муке, а затим ће да буду враћени у велику патњу.
102. А има и других који су признали своје грехе, и који су помешали добра дела са лошим делима; њима ће Аллах да опрости - Аллах, заиста, опрашта грехе и милостив је.
103. Прихвати од њиховог иметка милостињу, да их тиме очистиш од греха и учиниш их благословљеним, и помоли се за њих, молитва твоја ће, заиста, да их смири - а Аллах све чује и све зна.
104. Зар не знају они да једино Аллах прима покајање од слугу Својих и да само Он прихвата милостињу, и да Аллах стално прима покајања, и да је Он Милостив?
105. И реци: “Трудите се! Аллах ће да види ваш труд, а и Његов Посланик и верници, и ви ћете да будете враћени Ономе Који зна невидљиви и видљиви свет, па ће да вас обавести о ономе што сте радили.”
106. Има и других који су у неизвесности да ли ће Аллах да их казни или ће да им опрости. А Аллах све зна и mudar је.
107. А они који су саградили џамију да би нанели штету, и оснажили неверовање, и унели раздор међу верницима, припремајући је за онога који се још пре борио против

Аллаха и Његовог Посланика, сигурно ће се заклињати: “Ми смо желели само најбоље”, а Allah је сведок да су они сигурно лажљивци.

- 108.** Ти у њој немој никада да обавиш молитву! Џамија чији су темељи, већ од првог дана, постављени у страху од Аллаха, заиста више заслужује да у њој обавиш молитву. У њој су људи који воле често да се чисте, а Allah воли оне који се много чисте.
- 109.** Да ли је бољи онај који је темељ своје грађевине поставио у страху од Аллаха и желећи Његово задовољство, или онај који је темељ своје зграде поставио на руб подлокане обале која се нагнула, да се сруши заједно са њим у ватри Пакла? А Allah неће да упуту на Прави пут неправедне.
- 110.** Грађевина коју су они саградили стално ће да уноси немир у њиховим срцима, све док им срца не попуцају - а Allah све зна и мудар је.
- 111.** Allah је откупио од верника њихове животе и њихове имовине у замену за Рај који ће им подарити. Они ће да се боре на Allahовом путу, па да у борби убијају и буду убијени. Он је то, заиста, обећао у Тори, Јеванђељу и Кур'ану. А ко од Аллаха последније испуњава своје обећање? Зато се радујте својој погодби коју сте са Њим постигли, а то је засигурно велики успех.
- 112.** Они се кају, и Њега обожавају, и Њега хвале, и ради Њега посте, и прегивају се и падају ничице, и траже да се раде добра дела, а одвраћају од неваљалих и придржавају се Allahових прописа. А такве вернике обрадуј!
- 113.** Веровеснику и верницима није допуштено да моле Бога да опрости незнанобошцима, макар им били и најближи род, кад им је јасно да ће они становници у Паклу да буду.
- 114.** И једино због чега је Аврам тражио опрост за свога оца, јесте због обећања које му је дао. А чим му је било јасно да

- је он Аллахов непријатељ, одрекао га се. Аврам је, заиста, много Аллаху био посвећен и људима пуно праштао.
- 115.** Аллах неће дати да залута народ којег је на Прави пут упутио пре него што им објасни оно чега треба да се чувају; Аллах, заиста, све добро зна.
- 116.** Заиста је Аллахова власт на небесима и на Земљи, Он живот и смрт даје, и ви осим Аллаха немате ни заштитника ни помагача.
- 117.** Аллах је опростио Веровеснику, и исељеницима из Мекке, и становницима Медине, који су га следили у тешком часу, у време када су се срца неких од њих умало поколебала: Он је после и њима опростио. Он је према њима, заиста, милосрдан и милостив.
- 118.** А опростио је и оној тројници чије је покајање било одложено тако да им је Земља, колико год да је била пространа, постала тесна, и у душама њиховим им је било стиснуто, и схватили су да нема уточишта од Аллаха него само код Њега. Он им је после опростио, како би се и убудуће кајали, а Аллах, уистину, стално прима покајања, и милостив је.
- 119.** О ви који верујете, бојте се Аллаха и будите са онима који су искрени!
- 120.** Није требало да становници Медине ни бедуини у његовој близини изостану за Аллаховим Послаником и да чувају свој живот запостављајући његов, јер њих неће да задеси ни жеђ, ни умор, ни глад на Аллаховом путу, нити ће да дођу на неко место које ће невернике да наљути, нити ће да остваре икакву добит над непријатељем, а да то све неће да им буде уписано као добро дело; Аллах, заиста, неће да допусти да пропадне награда онима који раде добро.
- 121.** И неће уделити иметак, било то мало или много, нити ће

прећи неку долину, а да им то неће бити записано, да би их Аллах наградио бољим од онога што су радили.

- 122.** Не треба сви верници да иду у бој. Нека се по неколико њих из сваке заједнице потруде да се подуче верским наукама и нека упозоравају свој народ када им се врате, да би били на опрезу.
- 123.** Ови који верујете, борите се против непријатељских неверника који су у вашој близини и нека они осете вашу чврстину, и знајте да је Аллах са богобојазнима.
- 124.** А кад буде објављено неко поглавље, има оних који говоре: “Коме је од вас ово поглавље повећало веровање? Што се тиче верника, њима је повећало веровање и они се радују.
- 125.** А што се тиче оних чија су срца болесна, оно им је додало сумњу на сумњу коју већ имају и они ће умрети као неверници.
- 126.** Зар они не виде да им сваке године једном или двапута долазе искушења, и опет се не кају, нити поуку примају!
- 127.** А кад буде објављено које поглавље, само се загледају: “Да ли вас ко види?” И онда се окрену и напусте. Аллах је скренуо њихова срца, зато што су они људи који не схватају.
- 128.** Дошао вам је Посланик, један од вас, тешко му је што ћете искушења да имате, једва чека да пођете правим путем, а према верницима је благ и милостив.
- 129.** А ако се они од тебе окрену, ти реци: “Мени је довољан Аллах, нема истинског божанства осим Њега; Само се на Њега ослањам, Он је Господар величанственог Престола!”

10 - Јунус^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Елиф-лам-ра. Ово су речи мудре Књиге^[1].
2. Зашто је чудно људима што Ми објављујемо једном између њих: “Опомињи људе! А оне који верују обрадуј да их искрена дела која су урадили чекају код њиховог Господара.” Али, неверници говоре: “ Овај је, заиста, очити чаробњак!”
3. Ваш Господар је Аллах, Који је створио небеса и Земљу за шест дана а онда се узвисио над Престолом, Он све одређује. Нико неће моћи да се заузима ни за кога без Његовог допуштења. То је Аллах, ваш Господар, па само Њега обожавајте! И зашто поуку не примите?
4. Њему ћете сви да се вратите - то је Аллахово истинско обећање; Он, заиста, из ничега ствара, и после ће поново да вас проживи, да би по правди наградио оне који буду веровали и добра дела чинили. А оне који не буду веровали чека пиће од кључале воде и болна патња, зато што су били неверници.
5. Он је Тај Који је Сунце учинио извором светлости а Месец сјајним, и одредио му је положаје да бисте знали број година и рачунање. Аллах је то са разлогом створио. Он потанко излаже доказе и знакове људима који знају.
6. У смени ноћи и дана и у оном што је Аллах створио на небесима и на Земљи заиста постоје докази за људе који се Бога боје.

[*] Јунус (Јона).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крава".

7. Заиста онима који не очекују да ће пред Нама да полагају рачун, и који су задовољни животом на овом пролазном свету, који су у њему смирени, и онима који су равнодушни према нашим речима и доказима,
8. њихово пребивалиште ће да буде Пакао, због онога што су заслужили.
9. Оне који верују и раде добра дела њихов Господар ће, заиста, да учврсти и упути због њиховог веровања. Испод њих ће у Рају реке тећи у вртovima уживања.
10. Њихова молитва биће у Рају: “Узвишен нека си, Аллаху”, и поздрав њихов биће: “Мир Божји”, а њихова последња молба: “Хвала Аллаху, Господару светова.”
11. Када би се Бог одазивао молбама људи када траже зло онако брзо као што им се одазива када траже добро, они би, уистину, страдали. А Ми, ипак, остављамо да лутају у својој осиноности они који не верују да ће пред Нама стати да одговарају за своја дела.
12. Када човека снађе невоља, он Нам се моли скрушено лежећи, или седећи, или стојећи. А чим му отклонимо невољу, он наставља да се понаша као да Нам се није ни обраћао молбом због невоље која га је задесила. Тако се неверницима чини лепим оно што су радили.
13. Ми смо народе пре вас уништавали зато што нису поверовали кад су им посланици њихови јасне доказе доносили. Нису хтели да верују. Тако Ми кажњавамо народ невернички.
14. Затим смо вас, после њих, учинили наследницима на Земљи, да бисмо видели како ћете да поступате.
15. А кад им се уче Наше јасне речи, онда они који не верују да ће да стану пред Нама говоре: “Донеси ти неки други Кур’ан, или га измени!” Реци: “Није моје да га ја сам од себе мењам,

- ја следим само оно што ми се објављује, ја се бојим, ако будем непокоран своме Господару, патње на Великом дану.”
16. Реци: “Да Аллах није хтео, ја вам Кур'ан не бих учио нити би вас Он њиме подучио. Ја сам пре посланства дуго боравио међу вама - зар не разумете?”
17. Нико није неправеднији од онога који о Аллаху износи лажи или који Његове речи сматра неистинитим! Неверници заиста неће успети.
18. Они, поред Аллага, обожавају оно што не може нити да им науди нити да им какву корист донесе, и говоре: “Ови се за нас заузимају код Аллага.” Реци: “Зар да Аллага обавештавате да на небесима и на Земљи постоји нешто што Он не зна да постоји?!” Узвишен је Он и врло високо у односу на оне које Му придружују.
19. Људи су били једна заједница, а онда су се разишли. А да није речи раније изречене од твога Господара, овима би већ било пресуђено о ономе у чему се разилазе.
20. Они говоре: “Зашто му његов Господар не пошаље какво чудо?”“ Ти реци: “Само Аллах зна оно што је недокучиво чулима, па причекајте, и ја ћу, заиста, с вама заједно да чекам.”
21. А када им подаримо да осете милост после невоље која их задеси, они опет у вези са Нашим речима и доказима смишљају сплетке. Реци: “Аллах најбрже узвраћа на сплетке; Наши анђели, оно што ви сплеткарите, заиста записују.”
22. Он је Тај Који вам омогућава да путујете копном и морем, кад сте у лађама, и кад оне запове са путницима уз благ поветарац, па се они обрадују томе, а када наиђе силан ветар и валови навале на њих са свих страна и они тада уверени да ће да настрадају, искрено се моле Аллаху: “Ако нас из овога избавиш, сигурно ћемо да будемо од захвалних.”

23. А кад их Он избави, одмах чине насиље на Земљи потпуно неосновано. О људи, ваше насиље које чините ради уживања у овосветском животу само вама штети; Нама ћете после да се вратите и Ми ћемо о оном што сте радили да вас обавестимо.
24. Живот на овом свету сличан је земаљском биљу на које Ми спустимо воду са неба са којим се она измеша, којим се онда хране људи и стока. Па кад се Земља окити својим накитом и украсима, и кад становници њени помисле да они тиме располажу, дође Наша одредба, ноћу или дању, и Ми то покосимо као да пре ничега није ни било. Ето, тако Ми појашњавамо речи и доказе људима који размишљају.
25. Аллах позива у Рај, место мира и спаса, и упућује на Праву пут онога кога Он хоће.
26. Онима који чине добра дела припада лепа награда - Рај, а и више од тога! Њихова лица неће прекривати тама и потиштеност, они ће да буду становници Раја, у њему ће вечно да бораве.
27. А оне који чине лоша дела чека казна сразмерна оном што су чинили и њих ће прекривати потиштеност. Никога неће имати да их заштити од Аллага, лица ће да им буду тамна као да су прекривена деловима мркле ноћи, они ће да буду становници Ватре, и у њој ће вечно да бораве.
28. А на Дан кад их све сакупимо, онима који су друге поред Аллага обожавали рећи ћемо: “Останите на своме месту, и ви и ваша божанства!” Па ћемо да их раздвојимо, а њихова божанства ће да кажу: “Нисте ви нас обожавали.”
29. Аллах је довољан сведок и нама и вама, ми, заиста, нисмо знали да сте нас обожавали.
30. Ту ће свако да се суочи са оним што је пре урадио, и биће враћени Аллаhu, свом истинском Господару, а неће да им буде оних које су измишљали.

31. Упитај: “Ко вас опскрбљује са неба и из земље?” Или: “Ко влада слухом и видом, ко изводи живо из неживог и из живог неживо, и ко управља свиме?” “Аллах”, рећи ће они. А ти реци: “Па зар се Аллаха не бојите?!”
32. То вам је Allah, ваш истински Господар! Зар после Истине има ишта осим заблуде?! Па куда се онда одмећете?
33. Тако се обистинила реч твога Господара над онима који су грешили, да неће да верују.
34. Реци: “Има ли међу вашим божанствима иједно које ствара из ничега, а затим то након смрти оживи?” Реци: “Allah ствара без претходног примера, а затим то оживи након смрти! Па куда се онда одмећете?”
35. Реци: “Може ли иједно ваше божанство да упути ка Истини?” И одговори: “Само Allah упућује ка Истини! Па, да ли је онда достојнији слеђења Allah Који ка Истини упућује или онај који ни сам није на правом путу, осим ако га Allah на прави пут не упуте? Шта вам је, како расуђујете?”
36. Већина њих следи само претпоставке, али претпоставке нимало нису од користи истини. Allah уистину добро зна оно што они раде.
37. Овај Кур'ан није измишљен, од Аллаха је - он потврђује оно што је објављено пре њега и објашњава прописе, нема сумње да је он Објава од Господара светова!
38. И зар они да говоре: “Мухаммед га измишља!” Реци: “Па дајте ви једно поглавље као што је њему објављено, и кога год хоћете, од оних у које поред Аллаха верујете, у помоћ позовите, ако истину говорите.”
39. Заправо, они поричу пре него што темељно сазнају шта има у њему, а још им није дошло ни његово тумачење. Тако су и они пре њих порицали, па погледај како су завршили неверници.

40. Има их који верују у истинитост Кур'ана, а има их који не верују. А твој Господар најбоље познаје смутљивце.
41. И ако те они буду утеривали у лаж, ти реци: “Мени моја, а вама ваша дела; ви нећете да одговарате за оно што ја радим, а ја нећу да одговарам за оно што ви радите.”
42. Има међу незнанобошцима оних који те слушају. А можеш ли ти да учиниш да те глуви чују, ако још и не разумеју?!
43. А међу незнанобошцима има и оних који те посматрају, а можеш ли ти да упутиш на Прави пут следе, ако још и не увиђају?!
44. Аллах, заиста, никакву неправду не чини људима, људи је чине сами себи.
45. А на судњем Дану када их Аллах сакупи, учиниће им се да су боравили само један кратак део дана на Земљи, и тада ће једни друге да препознају. Страдаће, засигурно, они који су порицали да ће пред Аллахом да стану и који нису Упуту следили!
46. Било да ти покажемо део казне коју смо им припремили, било да те пре тога усмртимо, Нама ће сви да се врате, а Аллах је сведок ономе што они раде.
47. Сваки је народ имао посланика, и кад њихов посланик дође међу њима на Судњем дану биће им праведно пресуђено, и неће им неправда бити учињена.
48. Они говоре: “Када ће већ једном та претња да се оствари, ако истину говорите?”
49. Реци: “Сам од себе не могу никакву штету да отклоним, а ни неку корист себи да прибавим; бива онако како Аллах хоће!” Сваки народ има одређени рок, а кад рок његов дође, ни за трен неће моћи ни да га одложе ни да га убрзају.
50. Реци: “Кажите ви мени: Ако ће Његова казна да вас задеси ноћу или дању, зашто је онда пожурују злочинци?”

51. Зар ћете тек онда, кад се казна догоди, да поверујете?! Зар тек тада, а раније сте је пожуривали?!
52. Затим ће онима који су били незнанобошци да буде речено: “Искусите вечну патњу; да ли сте кажњени осим према ономе што сте чинили?!”
53. Они те запиткују: “Да ли је истина та патња?” Реци: “Јесте, Господара ми мога, заиста је истина, и ви нећете моћи да је спречите.”
54. Кад би онај ко је био незнанобожац имао све оно што постоји на Земљи, све то дао само да се казне искупи. А кад доживе патњу, сакриће тугу, и биће им по правди пресуђено и неће да им буде учињена неправда.
55. Зар једино Аллаху не припада све што је на небесима и на Земљи? Аллахово обећање је, заиста, истина, али већина људи не зна.
56. Он живот и смрт даје и Њему ћете да се вратите.
57. О људи, већ вам је стигао Кур'ан као опомена од вашег Господара, он је лек за ваша срца, и упута и милост верницима.
58. Реци: “Нека се зато због Кур'ана - Аллахове благодати и милости радују; то је боље од онога што гомилају.”
59. Реци: “Кажите ви мени зашто неку храну коју вам Аллах даје сматрате забрањеном, а другу допуштеном?” Реци: “Да ли вам је то Аллах дозволио или о Аллаху износите лажи?!”
60. И, шта мисле они који о Аллаху износе лажи, шта ће на Судњем дану да буде? Аллах је, заиста, неизмерно добар према људима, али већина њих не захваљује.
61. Шта год ти чинио, и шта год из Кур'ана учио и какав год ви посао радили, Ми над вама надзиремо док год се тиме бавите. Твоме Господару није ништа скривено ни на Земљи

ни на небу, ни колико трун један, и не постоји ништа, ни мање ни веће од тога, што није у јасној Књизи.

62. Заиста, Аллахови одабраници не треба да страхују и ни за чим не треба да тугују,
63. они који буду веровали и који се Аллаха буду бојали,
64. њима припадају радосне вести и на овом и на Будућем свету - а Аллахове речи не може нико да измени - то је, заиста, велики успех.
65. Нека те Посланиче не жалосте њихове увреде! Уистину, сва моћ припада Аллаху; Он све чује и све зна.
66. Заиста, у Аллаховој је власти све што је на небесима и на Земљи. А они који се, поред Аллаха, моле божанствима, поводе се само за претпоставкама и само измишљају лажи.
67. Он је Тај Који вам је дао ноћ да у њој нађете смирај, а дан да видите. У томе су, заиста, докази за људе који чују поуку.
68. Неки говоре: “Аллах је Себи узео дете!” Узвишен је Он! Он ни од кога није зависан! Све што је на небесима и на Земљи Његово је! Ви за то никакав доказ немате. Зар о Аллаху да говорите оно што не знате?
69. Реци: “Они који о Аллаху измишљају лажи неће успети.”
70. Уживаће кратко на овом свету, а затим ће Нама да се врате и Ми ћемо им дати да искусе жестоку патњу зато што нису веровали.
71. Кажи им казивање о Ноји! Када он рече своме народу: “О народе мој, ако вам је тежак мој боравак међу вама, и ако вам је тешко моје опомињање Аллаховим речима и доказима, па ја се ослањам само на Аллаха, а ви се, заједно са својим лажним божанствима, одлучите, и нека вам одлука ваша не буде нејасна; затим је нада мном извршите и не одгађајте нимало!

72. А ако се окренете од мог позива, па ја од вас никакву награду не тражим, мене ће Аллах да награди, мени је наређено да будем од оних који су Аллаху предани и покорни.”
73. Али, прогласише га лажовом, па Ми у лађи њега и оне који су били уз њега спасисмо и учинисмо их наследницима а потописмо оне који су наше речи и доказе порицали, па погледај какав је био завршетак оних који су били упозорени!
74. Затим смо, после њега, посланике народима њиховим слали који су им доносили јасне доказе, али они нису хтели да верују у оно што су пре порицали. Тако Ми печатимо срца онима који прелазе Аллахове границе.
75. Затим смо, после њих, Мојсија и Арона послали са Нашим доказима фараону и његовим главешинама, али су се они узохолили; били су народ злочиначки.
76. А када им је од Нас дошла Истина, казали су: “Ово је, заиста, права враџбина!”
77. “Зар за Истину која вам је дошла кажете да је враџбина?” Казао је Мојсије, “а чаробњаци неће никад успети!”
78. А они рекоше: “Зар си дошао да нас одвратиш од онога на чему смо затекли наше претке, да би вас двојица добили власт у овој земљи? Ми нећемо да поверујемо вама двојици!”
79. И фараон рече: “Доведите ми сваког ученог чаробњака!”
80. И кад чаробњаци дођоше, Мојсије им рече: “Баците оно што имате да баците!”
81. И кад они бацише, Мојсије узвикну: “Оно што сте приредили чаролија је! Аллах ће заиста да је уништи, заиста, Аллах не дозвољава да дела покварењака буду исправна.”
82. Аллах ће Својим речима да утврди истину, макар то било криво неверницима!

83. И није поверовао Мојсију нико, осим мало њих из фараоновог народа, из страха да фараон и његове главешине не почну да их злостављају - а фараон је, заиста, на Земљи био насилник и заиста је био од оних који прелазе сваку границу.
84. И Мојсије рече: “О народе мој, ако верујете у Аллага, поуздајте се у Њега ако сте Њему предани!”
85. “Ослањамо се на Аллага”, рекоше они. “Господару наш, не учини нас искушењем за људе који чине неправду.
86. И спаси нас Својом милошћу од неверничког народа!”
87. И ми објависмо Мојсију и његовом брату: “У Мисиру своме народу изградите куће и учините их богомољама и у њима обављајте молитву! А ти обрадуј вернике радосном вешћу!”
88. И Мојсије рече: “Господару наш! Ти си дао фараону и његовим главешинама украсе и богатства на овом свету, да они, мој Господару, заводе са Твога пута! Господару наш, уништи њихова богатства и запечати њихова срца, па нека не верују све док не доживе болну патњу!”
89. “Услишена је ваша молба!” Рече Он, “а вас двојица устрајте на Правом путу и никако не следите пут незналица!”
90. И ми преведосмо преко мора Израилеве синове, а за петама су им били фараон и његова војска, прогонећи их из злобе и непријатељства. Па када фараон поче да се дави, узвикну: “Ја верујем да нема бога осим Онога у Кога верују Израилеви синови и ја сам Њему предан!”
91. “Зар сада верујеш, а пре си непокоран био и неред си ширио?!”
92. “Данас ћемо да избавимо само твоје тело, да би био поучан пример онима после тебе, али многи људи су равнодушни према Нашим речима и доказима.”
93. И Ми смо Израилеве синове населили у часни предео и

опскрбили смо их лепом храном, и тек кад им је дошло право знање, они су се разишли у мишљењу. А твој Господар ће, сигурно, да им пресуди на Судњем дану о ономе у чему су се разилазили.

94. А ако сумњаш у оно што ти објављујемо, упитај оне који читају Књигу, објављену пре тебе. Теби истина од твога Господара долази, и никако не буди од оних који сумњају.
95. И никако не буди од оних који поричу Аллахове речи и доказе, па да будеш од оних који ће страдати.
96. А они за које се испуни Реч твога Господара заиста неће никад поверовати,
97. Макар им дошли сви докази, све док не доживе болну патњу.
98. Није било ни једно насеље које је поверовало свом посланику, и да им је то веровање користило како би се сачували казне, осим Јониног народа; када су поверовали, отклонили смо им тешку патњу на овом свету, и дали смо им да још одређено време уживају у животу.
99. Када би твој Господар то хтео, на Земљи би, заиста, сви људи били верници. Па зашто онда ти да нагониш људе да буду верници?
100. Ниједна особа не може да верује без Аллахове дозволе; а Он ће дати казну и пропаст онима који не размишљају.
101. Реци: “Посматрајте оно што је на небесима и на Земљи!” А ни од какве користи неће бити докази и упозорења народу који не жели да верује.
102. Зар они чекају да их снађе нешто слично ономе што је снашло оне који су били пре њих и нестали?! Реци: “Па чекајте, и ја ћу са вама да чекам!”
103. Затим би спасили Наше посланике и оне који су веровали. Ето, тако је Наша обавеза да спасимо вернике.

- 104.** Реци: “О људи, ако сумњате у моју веру - па, ја нећу да обожавам оне које ви, мимо Аллаха, обожавате, већ ћу да обожавам Аллаха, Који ће да вас усмрти и душе вам узме. Мени је наређено да будем од искрених верника.
- 105.** И наређено ми је: “Потпуно и искрено се предај чистој вери монотеизма, и никако не буди од оних који друге поред Аллаха обожавају!
- 106.** И поред Аллаха, не моли се ономе ко не може ни да ти користи ни да ти науди, јер ако би то урадио, уистину, би био међу неправедницима.”
- 107.** Ако ти Allah да какву невољу, нико осим Њега не може да је отклони, а ако ти Allah жели добро, па - нико не може Његову благодат да спречи; Он њоме награђује онога кога хоће од Својих створења; Он прашта грехе, и милостив је.
- 108.** Реци: “О људи, Истина вам је дошла од вашег Господара, и онај ко се упути Правим путем - упутео се за своје добро, а онај ко крене странпутицом, кренуо је на своју штету, а ја нисам задужен да се бринем о вашим делима.”
- 109.** Ти следи Објаву која ти се објављује и буди стрпљив док Allah не пресуди, Он је судија најбољи!

11 - Худ^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Елиф-лам-ра^[1]. Ово је Књига чије су речи усавршене а потом разјашњене, од Мудрог и Оног Који све у потпуности зна,
2. “да само Аллаха обожаваате - ја сам вам од Њега онај који упозорава и доноси радосне вести,
3. да од свога Господара тражите опрост и да се покајете, а Он ће да вам подари да на овом свету лепо живите до одређеног рока, и даће сваком вернику добротинитељу потпуну награду из Своје дарезљивости. А ако напустите веровање - па, ја се, заиста, бојим за вас патње на великом Судњем дану.”
4. Аллаху ћете да се вратите, а Он Својом моћи све може да учини!
5. Ето, они своја прса окрећу да би се од Њега сакрили. А и кад се у одећу своју заогрћу, Он зна оно што скривају и оно што показују - Он, истину, зна шта се у грудима крије.
6. На Земљи нема ниједног живог бића а да му Аллах није обезбедио опскрбу, и Он зна где се свако живо биће налази и где ће умрети. Све је то записано у јасној Књизи.
7. Он је Тај Који је створио небеса и Земљу у шест дана - а Његов је Престо био изнад воде - да би вас искушао - који ће од вас боље да поступа. Ако ти кажеш: “После смрти бићете заиста оживљени”, неверници ће сигурно да кажу: “Ово није ништа друго до очигледна враџбина!”
8. Ако им Ми одложимо патњу до одређеног рока, они ће сигурно

[*] Худ (Ебер).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крава".

да кажу: “Шта је задржава?” А онога дана кад им дође, неће да буде отклоњена од њих и са свих страна биће окружени оним чему су се ругали.

9. Ако човеку дамо да осети Нашу милост, па му је после ускратимо, тада он, заиста, постаје прави очајник и незахвалник.
10. А ако му дамо да након невоље која га је задесила осети благодатање, он ће сигурно да каже: “Невоље су ме напустиле!” Он је, заиста, превише радостан и хвалисав.
11. Осим они који су били стрпљиви и радили добра дела - њима припада опрост и велика награда.
12. Нећеш, ваљда, да изоставиш нешто од онога што ти се објављује, што тишти твоје груди, само зато што они говоре: “Зашто му није послато какво благо или, зашто са њим није дошао анђео?” Ти си само онај који упозорава, а Аллах је свему Заштитник.
13. Зар они да говоре: “Он га измишља!” Реци: “Па сачините ви десет Кур'ану сличних, измишљених поглавља, и кога год хоћете, од оних у које верујете поред Аллага, позовите у помоћ, ако истину говорите!”
14. А ако вам се не одазову, онда знајте да се он објављује само са Аллаховим знањем и да нема истинског бога осим Њега - па јесте ли Му предани?!
15. Онима који желе само живот на овоме свету и овосветске украсе, Ми ћемо то наспрам њихових дела - у потпуности - да им дамо, и у томе неће да буду закинути.
16. То су они који ће на Будућем свету да добију само ватру; у њој ће да пропадне све оно што су чинили на Земљи и биће узалудно све што су радили.
17. Јесу ли они као они којима је јасно ко је њихов Господар - којима је дошао Кур'ан - Његов сведок, а још пре њега и Мојсијева

Књига, водич и милост?! То су они који верују у њега. А ко год Кур'ан негира, међу разним групацијама, Вагра ће да му буде место где ће да сконча. Зато, ти никако не сумњај у њега, он је заиста истина од твога Господара, али већина људи не верује.

18. А имали већих неправедника од оних који о Аллаху износе лаж?! Они ће пред својим Господаром да буду изведени, а сведоци ће да кажу: “Ови су измишљали лажи о своме Господару!” Нека Аллахово проклетство стигне незнанобошце,
19. оне који одвраћају од Аллаховог пута и који га желе искривљеним, такви ни у Будући свет не верују.
20. Они на Земљи не могу да умакну Аллаховој казни, нити, осим Аллаха, имају другог заштитника. Њихова патња биће умногостручена. Они нису желели да чују истину, и нису желели да сагледају доказе.
21. То су они који су сами себе упропастили - а неће да буде ни трага од оних које су измишљали.
22. Без сумње, они ће на Будућем свету да буду највећи губитници.
23. Заиста, они који верују и раде добра дела и који су пред својим Господаром скрушени - то су становници Раја, у њему ће вечно да бораве.
24. Пример неверника је попут оног ко је слеп и глув, а пример верника је попут оног који види и чује. Да ли су они у истом стању?! Па зашто поуку не узмете?!
25. И Ноју смо послали његовом народу: “Ја сам вам, уистину, јасни упозоритељ,
26. да само Аллаха обожавате; ја се, заиста, плашим за вас патње на болном дану.”
27. Главешине његовог народа, они који нису веровали, рекоше: “Сматрамо да си и ти човек као и ми, и видимо да те, без

икаквог размишљања, следе само они који су наш најнижи сталеж; и сматрамо да ви никакве предности немате над нама. Штавише, мислимо да сте лажљивци.”

28. “О мој народе”, рече он, “реците ми, ако ми је Господар мој дао јасан доказ и ако ми је дао веровесништво као милост Своју, а ви тога нисте свесни, да ли можемо да вас присилимо на веровање ако вам оно није по вољи?!”
29. О мој народе! За ово од вас не тражим иметак; ја само од Аллаха желим награду. И ја нећу да отерам оне који верују, они ће сигурно свога Господара да сретну; али, ја видим да сте ви неук народ.
30. О народе мој! Ко би ме од Аллаха одбранио кад бих их отерао? Зашто не размислите?!”
31. Ја вам не кажем: “Поседујем Аллахове ризнице” - нити: “Мени је познато оно што је недокучиво чулима” - нити кажем: “Ја сам анђео” - а не говорим ни о онима које ваше очи са презиром гледају: “Аллах никакво добро неће да им да”, Аллах најбоље зна шта је у њиховим душама - у супротном бих, сигурно, био међу неправеднима.”
32. “О Ноје”, рекоше они, “расправљао си са нама и претерао си у расправи. Дај, нека се оствари оно чиме нам претиш, ако си од искрених!”
33. “Само Аллах даје казну, ако то буде хтео”, рече Ноје, “и ви тада нећете моћи да умакнете казни.”
34. “Неће вам мој савет користити, ма колико ја желео да вас саветујем, ако Аллах одреди да вас остави у заблуду. Он је ваш Господар и Њему ћете да се вратите.”
35. Зар да говоре: “Он Кур'ан измишља!” Реци им Мухаммеде: “Ако га измишљам, сам ћу сносити казну за мој грех, а ја се одричем вашег порицања истине.

36. И Ноји би објављено: “Нико више од твог народа неће веровати осим оних који су до сад веровали; зато не тугуј због онога што они чине,
37. и прави лађу пред Нашим очима и пажњом, и по Нашем упутству, и не обраћај Ми се молећи се за оне који су били неправедни - они ће сигурно да буду потопљени!”
38. И он је градио лађу. И кад год би поред њега пролазили поглавари из његовог народа, исмејавали би му се. “Ако се ви нама исмејавате”, говорио је он, “исмејаваћемо се и ми вама, као што се и ви нама исмејавате,
39. и сазнаћете, заиста, коме ће да дође казна која ће да га понизи и кога ће да снађе вечна патња.”
40. И кад је стигла Наша одредба и кад је покуљала вода са површине земље, рекли смо: “Укрцај у лађу од сваке животињске врсте по један пар, и своју породицу - осим оних којима је прописано да буду потопљени - и укрцај вернике”, а мало је било оних који су са њим веровали.
41. И он рече: “Укрцајте се у њу, у име Аллаха, нека плови и нека пристане! Мој Господар уистину је Опростилац греха, Милостиви.”
42. И лађа их је понела на валовима великим као брда; и Ноје дозва свога сина који је био издвојен: “О синко мој, укрцај се са нама, не буди са неверницима!”
43. А он рече: “Склонићу се на неко брдо које ће да ме заштити од воде.” “Од Аллахове казне данас нема спаса, осим ономе коме се Он смиловао!” Рече Ноје, и вал их раздвоји, и син би потопљен.
44. И би речено: “О Земљо, упиј своју воду, а ти, о небо, престани!” И вода се повуче и испуни се одредба, а лађа пристаде на планини Ел-Џудијј, и би речено: “Далеко нека је неправедни народ!”

45. А Ноје се пре тога обрати своме Господару и рече: “Мој Господару, мој син је, уистину, из моје породице, а обећање Твоје је, заиста, истинито и Ти си Судија најправеднији!”
46. “О Ноје”, рече Аллах: “он није од оних из твоје породице које сам обећао да спасим; он је, заиста, радио оно што не ваља, зато Ме не моли за оно што не знаш! Саветујем те да не будеш међу незналицама.”
47. “Мој Господару”, рече, “Уточиште код Тебе тражим да Те више никада не замолим за оно што не знам! Ако ми не опростиш и не смилујеш ми се, сигурно ћу да будем међу губитницима.”
48. “ОНоје”, рече Аллах “искрцај се спасен и у миру, и благословима подареним теби и народима који ће да се изроде од ових који су са тобом! Биће народа којима ћемо дати да уживају у пролазном животу, а затим ће их од Нас задесити заслужена болна казна.”
49. То казивање спада у вести о нечему непознатом, које ти Ми објављујемо; ни ти Мухаммеде ни твој народ нисте пре овога ништа знали о томе. Зато буди стрпљив, победа ће, заиста, да припадне онима који су богобојазни.
50. И Аду - њиховог брата Худа посласмо. “О мој народе”, говорио је он, “Аллаха обожавајте, ви другог бога осим Њега немате, ви износите само неистине.
51. О мој народе, ја не тражим од вас награду за ово; награду желим само од Онога Који ме је створио! Зар не разумете?!
52. О мој народе, молите свога Господара да вам опрости, и покајте Му се, а Он ће да вам шаље обилну кишу и даће вам још већу снагу, уз ону коју имате, и не одлазите као они који чине зло!”
53. “О Худе”, говорили су они, “ниси нам донео никакав доказ и ми на саму твоју реч нећемо да напустимо своја божанства, јер ми теби не верујемо.

54. Ми тврдимо да те је неко наше божанство злом погодило.” “Ја позивам Аллаха за сведока”, рече Худ, “а и ви посведочите да ја немам ништа са тим што ви друга божанства обожавате -
55. поред Аллаха; и зато сви заједно против мене лукавство смислите и немојте ништа да одлажете,
56. ја се уздам у Аллаха, Он је мој и ваш Господар! Све живо је потчињено само Њему; заиста је мој Господар истинит и праведан.
57. Па ако се окренете - а ја сам вам саопштио оно што вам је Allah по мени послао - мој Господар ће уместо вас други народ да подари, и ви не можете ничим да Му наудите; мој Господар заиста надзире над свим.”
58. И кад је дошла Наша одредба, Ми смо, Нашом милошћу, спасили Худа и вернике са њим и поштедили смо их жестоке казне.
59. Ето, то је био народ Ад, они су доказе свога Господара порицали и били су непослушни својим посланицима, и покоравали су се наредби сваког силника и пркосника.
60. И сустигло их је проклетство и понижење на овом свету, а биће проклети и понижени и на Судњем дану. Ад, заиста, није веровао у свога Господара; далеко нека је Ад, Худов народ!
61. И народу Семуду смо послали њиховог брата Салаха. “О мој народе”, говорио је он, “обожавајте само Аллаха, ви другог истинског бога осим Њега немате! Он вас је створио од земље и дао вам је да живите на њој! Зато Га молите да вам опрости и покајте Му се! Мој Господар је, заиста, близу и одазива се на молитве.”
62. “О Салахе”, говорили су они, “ти си међу нама пре овог позива био цењен. Зашто браниш да обожавамо оно што су преци наши обожавали? Ми увелико сумњамо у оно чему нас ти позиваш.”

63. “О мој народе”, говорио је он, “шта мислите: ако је мени јасно ко је мој Господар и ако ми је сам Он милост дао, па ко ће од Аллаха да ме одбрани ако Му не будем послушан? Ви бисте ми само повећали моју пропаст.
64. О мој народе, ево, ова Аллахова камила је знак вама, па је пустите нека пасе по Аллаховој земљи и не чините јој никакво зло, да вас не би убрзо задесила казна.”
65. Али, они је заклаше, па он рече: “Уживајте у животу у земљи својој још само три дана, то није лажна претња!”
66. И кад је дошла Наша одредба, Ми смо, Нашом милошћу, спасили Салаха и вернике са њим од казне тога дана - твој Господар је, уистину, Моћни и Силни,
67. а оне који су били неверници погодио је страشان глас и они су у својим домовима осванули мртви, непомични,
68. као да ту никад нису ни живели. Народ Семуд, заиста, у свога Господара није веровао; далеко нека је Семуд!
69. И Авраму су дошли Наши анђели да му донесу радосну вест. “Мир Божји!” Рекоше. “Мир Божји!” Одговори он, и убрзо им донесе печено теле.
70. А кад виде да се њихове руке не дотичу хране, он схвати да су необични и осети страх од њих. “Не бој се!” рекоше они, “ми смо послати Лотовом народу.”
71. А жена његова стајаше ту, насмеја се, и Ми је обрадовасмо Исаком, а након Исака Јаковом.
72. “Јадна ја!” Рече, “зар да родим овако стара, а и овај мој муж је стар?! Ово је заиста нешто необично!”
73. “Зар се чудиш Аллаховој одредби?” Рекоше они, “Аллахова милост и Његови благослови нека су на вама, веровесничка породица. Заиста је Он хваљен и слављен!”

74. И пошто Аврама прође страх и дође му радосна вест, он поче да расправља са Нама о Лотовом народу;
75. Аврам је, заиста, био благ, Аллаха је пуно молио и пуно се кајао.
76. “О Авраме, прођи се тога, стигло је наређење од твога Господара; њих ће да стигне неизбежна патња!”
77. И када Наши анђели дођоше Лоту, он се због њих нађе у неприлици и то му тешко паде, па рече: “Ово је мучан дан!”
78. И његов народ похрли њему - а пре су неваљаштине чинили. “О мој народе”, рече он, “ето вам за брак моје кћери, оне су вам чистије! Бојте се Аллаха и пред мојим гостима не срамотите ме! Зар међу вама нема разумног човека?”
79. “Теби је свакако познато да нам твоје кћери нису потребне”, рекоше они, “ти, заиста, знаш шта ми желимо.”
80. “Када бих само имао какву снагу да вас одбијем”, рече он, “или да могу код снажног заштитника да нађем помоћ!”
81. Анђели одговорише: “О Лоте, ми смо изасланици твога Господара, они теби не могу да науде. Ти крени са породицом својом у глуво доба ноћи без своје жене, њу ће да задеси исто што и њих, и нека се нико од вас не окреће! Рок им је јутро, а зар јутро није близу?”
82. И када је дошла Наша наредба, Ми њихова насеља наопако окренусмо, и на њих спустисмо кишу грумења од печеног блата, које је непрекидно падало,
83. обележено од твога Господара, а оно од неправедника није далеко.
84. И Медену - посласмо њиховог брата Јофора. “О народе мој”, говорио је он, “Аллаха обожавајте, ви немате истинског бога осим Њега, и немојте из посуде за мерење и са ваге ништа да умањујете. Видим да заиста у обиљу живите и бојим се за вас казне на Дан који ће све да обухвати.

85. О мој народе! Посуду за мерење и вагу праведно испуните, и не закидајте људе ни у чему што је њихово, и не чините зло по Земљи неред правећи.
86. Оно што вам претекне, а што вам је Аллах дозволио, боље вам је, ако хоћете да будете верници; а ја нисам ваш чувар.”
87. “О Јофоре”, говорили су они, “да ли твоја молитва тражи од тебе да напустимо оно што су преци наши обожавали или да не поступамо са имањима нашим онако како нам је воља? Засигурно си обазрив и разуман!”
88. “О мој народе”, говорио је он, “шта мислите, ако ја имам јасан доказ од мога Господара, а притом ми је Он дао и лепу опскрбу?! Ја не желим да чиним оно што вама забрањујем; једино желим да учиним добро колико могу, а мој успех зависи само од Аллаха; у Њега се уздам и Њему се обраћам.
89. О мој народе! Нека вас неслагање са мном никако не доведе до тога да вас задеси оно што је задесило Нојев народ, или Худов народ, или Салахов народ. А и Лотов народ није од вас далеко.
90. И тражите опрост од свога Господара, и онда Му се покајте! Господар је мој, уистину, милостив и Онај Који воли.”
91. “Јофоре”, рекоше они, “Ми не схватамо много тога што ти говориш, а видимо да си ти међу нама јадан; да није твоје родбине, ми бисмо те каменовали, ти над нама немаш моћ и не уживаш никакав углед.”
92. “О мој народе”, рече он, “зар родбина моја код вас има већи углед од Аллаха, а Њега сте иза себе одбацили?! Уистину мој Господар оно што радите знањем обухвата.
93. О мој народе, чините све што можете, а чинићу и ја. Ви ћете сигурно да сазнате кога ће казна да стигне која ће да га осрамоти и ко је лажов. Па, чекајте пресуду, и ја ћу са вама да чекам!”

94. И када је наступила Наша наредба, Ми смо, из Наше милости, спасили Јофора и оне који су са њим веровали, а оне који су били неправедни погодио је ужасан глас и они су осванули у земљи својој мртви, непомични,
95. као да на њој никад нису ни постојали. Далеко био Меден, као и Семуд!
96. И Мојсија смо послали са Нашим знаковима и доказом јасним,
97. фараону и његовим главешинама, али су они следили фараонову веру, а фараонова вера била је заблуда.
98. На Судњем дану он ће свој народ да предводи и у Пакао да га уведе, а ужасно је место у које ће да буде доведен!
99. На овом свету их је пратило проклетство а пратиће их и на Судњем дану; страшна је казна којом ће да буду кажњавани.
100. То су неке вести које ти казујемо о насељима; нека од њих још постоје, а нека су са земљом савњена.
101. Ми им нисмо учинили неправду. Они су сами себи учинили неправду. Ништа им нису помогла њихова божанства која су молили мимо Аллаха кад је наступила наредба твога Господара, само су им пропаст њихову повећала.
102. Ето, тако твој Господар кажњава када кажњава она насеља која чине неправду. Његова казна заиста је болна и жестока.
103. У томе је, заиста, поука за оне који се плаше патње на Будућем свету; то је Дан када ће сви људи да буду сабрани и то је Дан кад ће сви да буду присутни,
104. а Ми га одлажемо до тачно одређеног времена.
105. А онда кад дође, без Његовог допуштења нико ни реч неће да изусте, а међу њима биће несрећних и срећних.
106. И несрећни ће у Ватру, у њој ће тешко да издишу и удишу;

107. У њој ће да остану док је небеса и Земље, осим ако другачије твој Господар не одреди. Твој Господар, заиста, ради оно што жели.
108. А срећни ће у Рај; у њему ће вечно да бораве, док је небеса и Земље, осим ако другачије твој Господар не одреди; биће то дар који ће да траје непрекидно.
109. Зато не сумњај да је лажно оно што незнанобошци обожавају; они обожавају управо оно што су, још пре, обожавали њихови преци. Ми ћемо, заиста, казну коју су заслужили - без умањивања да им дамо!
110. И Мојсију смо дали Књигу, па су се о њој у мишљењу подвојили. И да није речи твога Господара раније изречене, било би са њима свршено, јер они у њу много сумњају.
111. И свима њима ће твој Господар дати према делима, Он у потпуности зна оно што су радили.
112. Буди устрајан на Правом путу, као што ти је наређено, и нека тако поступи и верници који су уз тебе, и не будите охоли, Он добро види оно што радите.
113. И не нагињите незнанобошцима, па да вас Ватра пржи, јер ви осим Аллаха немате друге заштитнике, па да немате никог ко ће вам помоћи.
114. И обављај молитву почетком и крајем дана, и у првим часовима ноћи! Добра дела заиста поништавају рђава. То је опомена за оне којима опомена користи.
115. И буди стрпљив! Аллах, заиста, неће да ускрати награду онима који добра дела чине.
116. А да је барем међу народима пре вас било честитих који су бранили да се на Земљи чини неред, осим мало њих који смо Ми спасили! А они који су били незнанобошци

одавали су се страстима у којима су уживали, и били су тешки грешници.

117. Твој Господар не би никада уништавао насеља због неправде ако би њени становници поправљали стање и позивали на добро.
118. А да је твој Господар хтео, све би људе учинио следбеницима једне вере. Међутим, они ће увек у веровању да се разилазе,
119. осим оних којима се твој Господар смилује. А зато их је и створио. И испуниће се реч твога Господара: “Напунићу, заиста, Пакао духовима и људима - заједно!”
120. А све ове вести које ти о појединим догађајима о посланицима казујемо је зато да тиме твоје срце учврстимо. И у овом поглављу дошла ти је права истина, и поука, и верницима опомена.
121. И реци онима који неће да верују: “Радите што год можете, и ми ћемо да радимо;
122. и чекајте, и ми ћемо, сигурно, да чекамо!”
123. Аллах зна тајне небеса и Земље и Њему се све враћа, зато само Њега обожавај и само се у Њега уздај! А Господар твој није немаран према ономе што радите.

12 - Јусуф^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Елиф-лам-ра^[1]. Ово су речи јасне Књиге!
2. Објављујемо га као Кур'ан на арапском језику, да бисте разумели.
3. Ми ти о најлепшим догађајима казујемо тиме што ти овај Кур'ан објављујемо, иако си пре њега, један од неуких био.
4. Кад Јосиф рече своме оцу: “О мој оче, сањао сам једанаест звезда, и Сунце и Месец, и у сну сам их видео како ми се поклонеше.”
5. Он рече: “О синко мој, не казуј свој сан својој браћи, да ти не учине какву сплетку; ђаво је, заиста, човеку отворени непријатељ.”
6. И, ето тако, твој Господар ће тебе да одабере, и тумачењу снова научи, и Своју благодат теби и Јаковљевој породици да употпуни, као што је пре употпунио твојим прецима, Авраму и Исаку. Твој Господар, заиста, све зна и mudar је.
7. У причи о Јосифу и његовој браћи налазе се поуке за све који се распитују.
8. Када они рекоше: “Јосиф и његов брат су дражи нашем оцу од нас, а нас је читава скупина. Наш отац је, заиста, у очигледној заблуди.
9. Убијте Јосифа или га оставите у некој забити, ваш отац ће да се окрене вама, и после тога ћете да будете добри људи.”

[*] Јусуф (Јосиф).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крва".

10. Један од њих рече: “Ако баш хоћете нешто да учините, онда Јосифа не убијте, већ га баците на дно неког бунара, узеће га нека каравана.”
11. “О оче наш”, рекоше они, “зашто нам не повериш Јосифа? Ми му, заиста, желимо добро.
12. Пошаљи га сутра са нама да се забави и разоноди, ми ћемо, сигурно, да га чувамо.”
13. Он одговори: “Биће ми, заиста, жао ако га одведете, а плашим се да га вук не поједе кад ви не будете пазили на њега.”
14. Они рекоше: “Ако би га вук појео, а нас оволико, били бисмо заиста губитници.”
15. И када га одведоше и одлучише да га баце на дно бунара, Ми Јосифу објависмо: “Ти ћеш о овом њиховом поступку сигурно да их обавестиш, а они те неће ни препознати.”
16. И увече дођоше свом оцу плачући.
17. “О оче наш”, рекоше, “отишли смо били да се такмичимо, а Јосифа смо оставили код наших ствари, па га је вук појео. А ти нећеш да нам верујеш иако истину говоримо.”
18. И кошуљу његову окрвавише лажном крвљу. “У вашим душама је поникла зла мисао”, рече он, “а стрпљивост је лепа; од Аллаха тражим помоћ у ономе што ви говорите.”
19. И дође једна каравана, па послаше свог водоношу и он спусти своје ведро. “Где среће!” Викну он, “ево једног дечака!” И они су га као трговачку робу сакрили, а Аллах добро зна шта су чинили.
20. И продадоше га јефтино, за неколико сребрењака; били су према њему равнодушни.
21. И онда онај из Мисира, који га је купио, рече својој жени:

- “Учини му боравак пријатним! Може да нам буде користан, а можемо и да га посинимо!” И ето тако смо Ми дали Јосифу лепо место на Земљи и научисмо га тумачењу снова - а Аллах чини шта хоће, али већина људи не зна.
22. Кад он стаса, Ми му подарисмо мудрост и знање; тако Ми награђујемо оне који добра дела чине.
23. И поче да га наводи на грех она у чијој је кући био, па закључа сва врата и рече: “Приђи!” “Аллахову заштиту тражим!” Узвикну он, “Власник мој ме лепо пази; а неправедници никад неће успети.”
24. И она га је била пожелела, а и он би њу пожелео да од свога Господара није угледао јасан знак - тако би, да одвратимо од њега зло и блуд. Уистину је он међу Нашим одабраним верницима.
25. И њих двоје према вратима потрчаше - а она поцепала његову кошуљу страга - и затекоше њеног мужа крај врата. “Какву казну заслужује онај који је хтео твојој жени зло да учини”, рече она, “ако не тамницу или болну казну?”
26. “Она је покушала да ме заведе”, рече Јосиф. И посведочи један сведок из њене породице: “Ако је његова кошуља поцепана спреда, онда она истину говори, а он је међу лажљивцима,
27. а ако је његова кошуља поцепана страга, онда она лаже, а он говори истину.”
28. И кад он виде да је његова кошуља поцепана страга, рече: “То је једно од ваших женских лукавстава; ваша лукавства су, заиста, велика!
29. Ти, Јосифе, заборави и не спомињи ово. А ти тражи опроштење за свој грех; ти си, уистину, била једна од грешница!”
30. И жене у граду почеше да причају: “Управникова жена заводи младића, свог слугу, у њега се лудо заљубила! Ми мислимо да је она у очигледној заблуди.”

31. И кад је она чула за њихова оговарања, посла по њих, па им припреми наслоне, дала је свакој од њих по нож и рече: “Изађи пред њих!” А кад га оне угледаше, његова лепота их занесе и по рукама својим се порезаше: “Сачувај Аллаху!” Ускликнуше, “ово није човек, ово је племенити анђеол!”
32. “Е, то вам је онај због кога сте ме критиковале”, рече она. “Истина је да сам га заводила, али се он сачувао. Ако не учини оно што од њега тражим, сигурно ће да заврши у затвору и биће међу пониженим.”
33. “Мој Господару”, рече он, “дража ми је тамница од овога на шта ме оне навраћају! И ако Ти не одвратиш од мене њихова лукавства, ја могу према њима да осетим наклоност и да постанем један од лакомислених.”
34. И Господар његов му услиша молбу и спаси га њиховог лукавства; Он, уистину, све чује и све зна.
35. После им на памет паде, иако су се били уверили да је недужан, да га за неко време баце у тамницу.
36. Са њим су у тамницу ушла још два момка. “Ја сам сањао да цедим вино”, рече један од њих. “А ја, опет”, рече други, “како на глави носим хлеб који птице кљују. Протумачи нам то, јер видимо да си, заиста, један од добротинитеља.”
37. “Ништа од онога што једете неће да вам буде донесено, а да вас ја не обавестим о томе детаљно пре него што вам буде донесено”, рече Јосиф. “То је само део онога чему ме је научио мој Господар, ја се клоним вере народа који у Аллаха не верује и који Будући свет негира,
38. и следим веру својих предака, Аврама и Исака и Јакова; није на нама да поред Аллаха било шта обожавамо. То је из Аллахове дарезљивости према нама и осталим људима, али већина људи не захваљује.”

39. “О моји другови у тамници, да ли су разновразна божанства боља или Аллах, Једини и Свемоћни?
40. Они које, мимо Њега, обожаваате - само су имена којима сте их насловили ви и ваши преци - Аллах о њима није објавио никакав доказ. Суд припада једино Аллаху, а Он је наредио да само Њега обожаваате. То је једино права вера, али већина људи не зна.
41. О моји другови у тамници, један ће од вас свога господара вином да поји, а други ће да буде разапет, па ће птице главу да му кљују. Оно што сте питали већ је одређено!”
42. А онеме од њих двојице за којег је знао да ће да буде спасен рече: “Спомени ме своме господару!” Али ђаво учини па он заборави да га спомене своме господару, и Јосиф остаде у тамници неколико година.
43. И владар рече: “Сањао сам како седам мршавих крава поједе седам дебелих, и сањао сам седам класова зелених и седам других, сасушених. О великани, протумачите ми мој сан, ако знате да тумачите снове?”
44. “Збрканих ли снова!” Рекоше они, “ми снове не знамо да тумачимо.”
45. И тада један од оне двојице који се спасио, који се после толико времена сетио, рече: “Ја ћу да вам протумачим сан, само ме пошаљите!”
46. “Јосифе, о ти који си увек искрен, протумачи нам шта значи: седам мршавих крава поједе седам дебелих; и седам класова зелених и седам других сасушених - па да се вратим људима, да би они сазнали.”
47. “Сејаћете седам година узастопно”, рече, “па оно што пожањете у класу оставите, осим оно мало што ћете да једете.
48. Затим ће после да дође седам тешких које ће да поједу оно

што сте за њих припремили, остаће једино оно мало што ћете за сетву да сачувате.

49. Затим, после тога, ће да дође година у којој ће људима кише у обиљу да буде и у којој ће да цеде.”
50. И владар рече: “Доведите ми га!” И кад Јосифу дође изасланик, он рече: “Врати се своме господару и упитај га: ‘Шта је са оним женама које су своје руке порезале? Мој Господар добро зна њихове сплетке!’”
51. “Шта је са вама било кад сте Јосифа заводиле?” Упита владар. “Сачувај Аллаху!” Рекоше оне, “ми о њему ништа ружно не знамо!” “Сад ће истина да изађе на видело”, рече управникова жена, “ја сам га заводила, а он је, заиста, један од искрених.
52. То је зато да зна да га ја нисам преварила и да Аллах неће дати да се остваре сплетке издајника.
53. Ја не правдам себе, душа је заиста склона злу, осим оне којој се мој Господар смилује. Мој Господар, заиста, опрашта грехе и милостив је.”
54. И владар рече: “Доведите ми га, узећу га у своју свиту”, и пошто поразговара са њим, рече: “Ти ћеш од данас код нас да будеш утицајан и од поверења.”
55. “Постави ме”, рече, “да водим бригу о залихама у земљи, ја заиста знам да чувам и имам знање.”
56. И тако смо Ми Јосифу дали власт у земљи; боравио је где је хтео; своју милост Ми дајемо ономе коме хоћемо и не дозвољавамо да пропадне награда онима који чине добра дела.
57. А награда на Будућем свету је боља за оне који верују и који се боје Аллаха и греха клоне.
58. И дођоше браћа Јосифова и уђоше код њега, па их он познаде, а они њега не познадоше.

59. И кад их подмири намирницама и товаре им припреми, рече: “Доведите ми свога брата по оцу, зар не видите да пуну меру дајем и да најбоље угошћујем.
60. Ако ми га не доведете, нећете више од мене да добијете меру са намирницама и не приближавајте ми се!”
61. “Побринућемо се да га некако измамимо од његовог оца, заиста ћемо тако да поступимо”, рекоше они.
62. А Јосиф рече момцима својим: “Ставите њихове ствари за које су купили намирнице у њихове товаре, они ће, кад се својима врате, да их препознају и опет ће да се врате.
63. И пошто се вратише своме оцу, рекоше: “О оче наш, бићемо ускраћени за меру са намирницама. Зато пошаљи са нама брата нашег да бисмо добили меру са намирницама, а ми ћемо, заиста, да га чувамо.”
64. “Зар да вам га поверим као што сам пре поверио његовог брата?” Рече он. “Али, Аллах је Чувар најбољи и Он је Најмилостиивији!”
65. А када отворише своје товаре, нађоше да су им враћене њихове ствари, и рекоше: “О оче наш, шта можемо више да пожелимо? Ево, враћене су нам наше ствари, и нашу породицу ћемо храном да намиримо, и нашег брата ћемо да чувамо, а добићемо и додатни товар који камила може да понесе; то је за њега незнатан износ.”
66. “Ја нећу са вама да га пошаљем”, рече, “док се чврсто Аллахом не закунете да ћете заиста да ми га вратите, осим ако онемогућени будете.” И пошто му се они заклеше, он рече: “Аллах је јамац за оно што смо казали!”
67. И рече: “О моји синови, не улазите на једну капију, већ на разне капије, а ја не могу да вас спасим од онога што вам Аллах одреди; власт припада једино Њему, ја се у Њега уздам, и нека се само у Њега уздају они који се уздају!”

68. И кад уђоше онако како им је наредио њихов отац, то им нимало није помогло да буду поштеђени онога што им је Аллах био одредио, једино се остварила жеља Јаковљева, коју је извршио, а он је, уистину, имао знање, зато што смо га Ми научили, али већина људи не зна.
69. И кад дођоше код Јосифа, он приви на груди свога брата и рече: “Ја сам, заиста, твој брат и не жалости се због онога што су они чинили.”
70. И пошто их намири потребном храном, стави пехар у товар свога брата, а после један гласник поче да узвикује: “О каравано, ви сте, заиста, крадљивци!”
71. Они им приђоше и упиташе: “Шта сте то изгубили?”
72. “Изгубили смо владареву посуду”, одговорише. “Ко је донесе, добиће товар хране који камила може да понесе. Ја за то гарантујем.”
73. “Аллаха нам”, рекоше они, “ви знате да ми нисмо дошли да чинимо неред у земљи, и ми нисмо крадљивци.”
74. “А каква је казна за таквог ако будете лагали?” Упиташе.
75. “Казна за оног у чијем се товару то нађе - јесте сам он”, одговорише браћа. “Ето тако ми кажњавамо насилнике.”
76. И он поче са њиховим врећама, пре вреће свога брата, а онда извади пехар из вреће свога брата. Тако смо, ето, у Јосифову корист варку направили. Он, по владаревом закону, није могао да узме као роба свога брата, осим ако то Аллах жели. Ми уздигемо на веће положаје онога кога хоћемо. Све знанији од знанијег има, а Свезнајући је изнад сваког.
77. “Ако је он украо”, рекоше они, “па и пре је брат његов крао!” И Јосиф то у себи затаји и то им не откри. “Ви сте у горем положају”, помисли у себи, “Аллах најбоље зна оно што ви спомињете.”

78. “О великану”, рекоше они, “он има врло старог оца, па узми једног од нас уместо њега! Ми уистину видимо да си доброчинитељ”
79. “Сачувај Аллаху”, рече, “да узмемо неког другог до оног код кога смо нашли оно што је наше! Тада бисмо заиста били неправедници!”
80. И пошто у њему изгубише сваку наду да ће брата да спасу, одвојише се са стране да се посаветују. “Зар не знате”, рече најстарији међу њима, “да сте се заклели Аллахом своме оцу, а и да сте пре тога у вези са Јосифом учинили пропуст?! Нећу да напустим ову земљу док ми то мој отац не дозволи или док Аллах у моју корист не пресуди, а Он је Судија најбољи.”
81. “Вратите се свом оцу па реците: 'О оче наш, твој син је украо; ми тврдимо само оно што смо видели, а ми нисмо могли да знамо непознато.'”
82. Питај насеље у којем смо боравили и каравану са којом смо дошли. Ми, заиста, говоримо истину!
83. “Није тако”, рече Јаков, “у вашим душама је поникла зла мисао, а лепо је стрпити се. Надам се да ће Аллах све да ми их врати; уистину је Он Свезнајући и Мудри.”
84. И окрену се од њих и рече: “О Јосифе, туго моја!” И очи му побелеше од јада, био је врло потиштен.
85. “Аллаха нам”, рекоше они, “ти толико спомињеш Јосифа да ћеш тешко да оболиш или умреш!”
86. “Ја своју тугу и свој јад износим само Аллаху, а Аллах ми је дао да знам оно што ви не знате”, рече он.
87. “О синови моји, идите и распитајте се за Јосифа и његовог брата, и не губите наду у Аллахову милост; заиста, наду у Аллахову милост губе само људи који су неверници.”

88. И кад они уђоше код њега, рекоше: “О великану, и нас и нашу породицу притисла је невоља; донели смо мало вредне ствари, али ти нам дај пуну меру и удели нам милостињу, јер Аллах, заиста, награђује оне који удељују милостињу.”
89. “А знате ли”, упита он, “шта сте урадили са Јосифом и његовим братом када сте били лакомислени?”
90. “А да ти ниси, уистину, Јосиф?” Повикаше они. “Да, ја сам Јосиф, а ово је мој брат, Аллах нам је даровао милост; а ко год буде био богобојазан и стрпљив - па, Аллах, уистину, неће да допусти да пропадне награда онима који чине добра дела.”
91. “Аллаха нам”, рекоше они, “Аллах ти је над нама дао предност, ми смо, заиста, грешили!”
92. “Данас вам неће бити укора”, рече, “Аллах ће вам опростити, Он је најмилостивији!”
93. “Понесите ову моју кошуљу и баците је на лице мога оца; он ће прогледати; и сву своју породицу ми доведите!”
94. И кад каравана напусти Мисир, њихов отац рече: “Ја заиста осећам Јосифов мирис, иако ви то поричете.”
95. “Аллаха нам”, рекоше они, “ти си заиста још увек у претходној обмањености.”
96. А кад гласник дође са радосном вешћу, он стави кошуљу на његово лице и он прогледа. “Зар вам не рекох”, рече, “да ја знам од Аллаха оно што ви не знате.”
97. “О оче наш”, рекоше они, “замоли за опрост наших греха, ми смо, заиста, грешили.”
98. “Замолићу Господара свога да вам опрости”, одговори он, “јер Он прашта грехе и милостив је.”

99. И кад дођоше код Јосифа, он приви своје родитеље на груди и рече: “Настаните се у Мисиру, од свега, ако Аллах да, сигурни!”
100. И он своје родитеље постави на престо и сви му се поклонеше, па он рече: “О мој оче, ово је остварење мог некадашњег сна. Мој Господар га је учинио истинитим. Он је био добар према мени кад ме је избавио из тамнице и вас довео из пустиње, након што је ђаво између мене и моје браће посејао раздор. Господар мој је, заиста, благ према ономе коме Он хоће, и Он је, заиста, Свезнајући и Мудри!”
101. Господару мој, Ти си ми дао део власти и научио си ме тумачењу снова! О Ти Који си створио небеса и Земљу без претходног примера, Ти си мој Заштитник и на овом свету и на другом; дај да умрем као муслиман и придружи ме честитима!”
102. Ето, то су неке вести непознате које објављујемо теби, а ти ниси био са њима када су се они одлучили, и када су сплетке смислили.
103. А већина људи, ма колико ти настојао, нису верници.
104. Ти од њих не тражиш награду за то, то је само опомена свим световима.
105. А колико има доказа на небесима и на Земљи поред којих пролазе, и том приликом се од њих окрећу!
106. Већина њих не верује у Аллаха, осим тако што Му друге у обожавању придружује.
107. Зар могу да буду сигурни да невоља, као Аллахова казна, неће да их стигне или да суђени Час неће да их изненади, а да они то неће ни да примете?
108. Реци: “Ово је мој пут, ја позивам к Аллаху, имајући јасне

доказе, ја, и сваки онај који ме следи, и нека је Узвишен Аллах, ја нисам од оних који друге поред Њега обожавају.”

- 109.** А Ми смо и пре тебе само људе као посланике слали, који су били из насељених места и којима смо објаве достављали. Зашто ови не путују по свету, па да виде како су скончали они пре њих - а Будући свет је заиста бољи за богобојазне - зар не разумете?!
- 110.** И кад би посланици готово наду губили и помишљали да ће за лажове да их прогласе, Наша помоћ би им дошла. Спасили бисмо оне које смо Ми хтели, а Наша казна не би мимоишла невернички народ.
- 111.** У казивању о њима је поука за оне који су разумом обдарени. Кур'ан није измишљен говор, он признаје књиге пре њега објављене, и објашњава све, и упута је и милост народу који верује.

13 - Ра'ад^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Елиф-лам-мим-ра^[1]. Ово су речи Књиге! А оно што ти се објављује од твога Господара је истина, али већина људи не верује.
2. Аллах је небеса, видите их, подигао без стубова, и онда се узвисио над Престољем, и потчинио Сунце и Месец; свако се креће до одређеног рока. Он свиме управља и потанко излаже доказе како бисте у сусрет са својим Господаром били чврсто уверени.
3. И Он је Тај Који је распротро Земљу и на њој створио стабилне планине и реке и од сваког плода дао по пар, мушко и женско; Он дан застире ноћу. У томе, заиста, има доказа за људе који размишљају.
4. На Земљи има предела који се граниче једни са другима, и башта са грожђем, и њива, и палми; са више изданака и само са једним, и једном те истом водом се напајају; ипак плод неких чинимо укуснијим од других. У томе, заиста, има доказа за људе који разумеју.
5. А ако се чудиш, па - чудо су њихове речи: “Зар ћемо кад будемо прах, заиста поново да будемо створени?” То су они који не верују у свога Господара. То су они на чијим вратовима ће да буду окови. То су становници Ватре; у њој ће да остану вечно.
6. Они те пожуреју са Аллаховом казном, пре него са Аллаховим милосрђем, а било је казни и пре њих. Твој Господар људима

[*] Ра'ад (Гром).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крва".

прашта и упркос њиховом насиљу, али твој Господар, заиста, и жестоко кажњава.

7. А они који не верују говоре: “Зашто му његов Господар не пошаље какво чудо?” Ти си, међутим, само онај који упозорава, а сваки народ је имао онога који га је на Прави пут усмеравао.
8. Аллах зна шта носи свако женско и шта материце краће носе, а шта дуже; код Њега све има меру.
9. Он је Зналац и оног што је недокучиво чулима и оног што је појавно, Он је Величанствени и Узвишени.
10. За Њега је једнак онај од вас који тихо говори и онај који то гласно чини, онај који се ноћу скрива и онај који по дану хода.
11. И уз сваког од вас су анђели, који се смењују испред њега и иза њега - по Аллаховом наређењу надзиру над њим. Сигурно је да Аллах неће да измени стање у којем се налази одређени народ све док се тај народ не промени. А кад Аллах одреди неком народу нешто што је лоше, нико то не може да спречи; без Њега им нема заштитника.
12. Он је Тај Који вам показује муњу, да се уплашите и понадате, и Он даје да изнова настају тешки облаци.
13. И грмљавина Њега велича и хвали, а и анђели, из страхопоштовања према Њему; Он шаље громове и њима погађа кога хоће, а они, и поред тога, расправљају о Аллаху, а Он жестоко кажњава.
14. Само Њему може истински да се моли. А они којима се поред Њега моле - неће да им се одазову, као што ни вода неће да стигне у уста онеме који према њој само своје дланове пружи; молба неверника засигурно је бескорисна.
15. Аллаху се клања све што је на небесима и на Земљи, добровољно или зато што морају, а и њихове сенке - ујутро и на крају дана.
16. Реци: “Ко је Господар небеса и Земље?” - И одговори: “Аллах!”

Реци: “Па зашто сте онда уместо Њега као заштитнике прихватили оне који сами себи не могу неку корист да прибаве нити од себе какву штету да отклоне?” Реци: “Зар су једнаки слепац и онај који види, или, зар су исто тмине и светло? Зар су Аллаху придружили божанства која стварају као што Он ствара, па им се стварање чини сличним?!” Реци: “Аллах је Створитељ свега и Он је, Једини, Потчинитељ свега.”

17. Он воду са неба спушта, па сваком долином тече онолико колико може да прихвати и бујица носи пену која нараста. И оно што људи топе на ватри у жељи да добију накит или оруђе има, такође, отпад сличан пени. Тако Аллах наводи пример за истину и неистину: пена се распршује, док оно што користи људима остаје на Земљи. Тако Аллах наводи примере.
18. Онима који се одазову своме Господару - припада најлепша награда; а они који Му се не одазову - кад би све што је на Земљи било њихово, и још толико, радо би се тиме откупили. Њих чека ужас полагања рачуна, пребивалиште њихово биће Пакао, а грозно ли је он боравиште!
19. Зар је онај који зна да је истина оно што ти се објављује од твога Господара као онај који је слеп?! А поуку примају само они који имају разум,
20. Они који обавезу према Аллаху испуњавају и не крше обећање;
21. И они који одржавају оно што је Аллах наредио да се одржава и свога Господара се боје и плаше се ужасног обрачуна.
22. И они који трпе у жељи за лицем свога Господара, и они који обављају молитву, и који од онога што им дајемо удељују и тајно и јавно, и који узвраћају добрим на зло - њима ће да припадне леп исход овога света, њих чека најлепше пребивалиште.
23. Еденски вртови у којима ће да уђу и они и њихови родитељи и њихове жене и њихов пород - они који су били честити - а и анђели ће да им улазе на свака врата.

24. Мир Божји нека је над вама, зато што сте трпели, а дивно ли је ваше коначно боравиште!
25. А они који крше обећање према Аллаху, након што су се на то чврсто обавезали, и кидају оно што је Аллах наредио да се одржава, и чине неред на Земљи - њих чека проклетство и ужасно боравиште.
26. Кома жели, Аллах даје опскрбу у изобиљу, и ускраћује. Они се радују животу на овом свету, а живот на овом свету према Будућем свету само је пролазно уживање.
27. Они који не верују говоре: “Зашто му од његовог Господара није спуштен какав знак?” Реци: “Аллах одводи на странпутицу онога кога Он жели, а ка Себи упућује онога ко Му се покајнички обраћа.”
28. Оне који верују и чија се срца, кад се Аллах спомене, смирују - а срца се, заиста, смирују кад се Аллах спомене.
29. Онима који верују и чине добра дела - благо њима, њих чека дивно пребивалиште.
30. И тако смо те послали народу пре којег су били и нестали други народи, да им казујеш оно што ти објављујемо, а они у Свемилосног не верују. Реци: “Он је мој Господар, нема бога осим Њега, на Њега се ослањам и Њему се кајем.”
31. Кад би се каквом књигом покренула брда или искомадала земља или дозвали мртви, био би то Кур'ан! Аллаху све припада! А зар не знају верници да кад би Аллах само хтео, све људе би упутио? А невернике ће несрећа непрестано да погађа или ће у близини њиховог места да се дешава, због онога што раде - све док се Аллахово обећање не оствари. Аллах, заиста, не крши обећање.
32. И пре тебе су посланици били исмејавани, па сам Ја онима који нису веровали остављао времена, и после сам их кажњавао, а каква је само била Моја казна!

33. Па зар је Онај Који над сваким надзире, шта год да уради, као онај ко то није у стању да уради?! И узели су друга божанства поред Аллаха. Реци: “Именујте их!” Зар да Га ви обавештавате о нечему што се на Земљи налази - што он зна да постоји, или их ви тако називате по своме нахођењу?! Онима који не верују чини се лепим сплеткарење њихово, и они су са правог пута залутали. А онај кога Allah на странпутицу окрене неће наћи никога да га на Прави пут упути.
34. Они ће да пате у животу на овом свету, али ће патња на Будућем свету сигурно да буде тежа; нико неће да их одбрани од Аллаха.
35. Пример Раја обећан онима који се буду бојали Аллаха је: вртови са рекама, кроз њега теку реке, његови плодови и хладовина су трајни; то ће, на крају, да припадне онима који се боје Аллаха и клоне греха, а одредиште неверника је Пакао.
36. Они којима смо дали Књигу радују се свему што ти објављујемо, али неке групе међу њима поричу нешто од тога. Реци: “Мени је наређено да само Аллаха обожавам и да Њему никога у обожавању не придружујем; Њему ја позивам и Њему се враћам.”
37. И Ми га тако објављујемо усавршеног на арапском језику. А ако би се ти повео за њиховим прохтевима, након што ти је дошло знање, ти не би имао никога ко би те заштитио нити одбранио од Аллаха.
38. И пре тебе смо слали посланике, и давали смо им да имају супруге и потомке. И ниједан посланик није могао да иступи са неким чудом, осим са Allahовом дозволом. Свако доба имало је Књигу.
39. Allah уклања шта хоће, а оставља шта хоће; код Њега је главна Књига.

40. Било да ти покажемо део онога чиме им претимо, било да ти одуземо живот, твоје је да обзнањујеш, а Наше да сводимо рачуне.
41. Зар они не виде да Ми сужавамо Земљу умањујући њене крајеве?! А Аллах суди и нико не може побити Његову пресуду, и Он брзо своди рачун.
42. Сплетке су плели и они пре њих, само, Аллах је Господар свих сплетки, и Он зна шта свако заслужује. А неверници ће сигурно да сазнају коме ће леп исход да припадне на крају.
43. Они који не верују говоре: “Ти ниси посланик.” Реци: “Мени и вама Аллах ће да буде довољан као сведок, и они који знање из Књиге имају.”

14 - Ибрахим^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Елиф-лам-ра^[1]. Ово је књига коју ти објављујемо да људе дозволом њиховог Господара изведеш из тмина на светло, на пут Силнога и Хваљенога
2. Аллаха, чије је оно што је на небесима и оно што је на Земљи. А тешко неверницима од жестоке патње,
3. онима који живот на овом свету више воле од Будућег света и који одвраћају од Аллаховог пута и настоје да га прикажу кривим! Они су далеко залутали.
4. Ми нисмо послали ниједног посланика а да није говорио језиком свога народа, како би им објаснио посланицу. Па Аллах у заблуди оставља онога кога жели а на Прави пут упути онога кога жели; Он је Силни и Мудри.
5. И Мојсија смо послали са Нашим доказима: “Изведи свој народ из тмина на светло и подсети га на Аллахове благодати.” То су, уистину, докази за сваког ко је стрпљив и захвалан.
6. И кад је Мојсије свом народу казао: “Сетите се Аллахове благодати када вас је избавио од фараонових људи који су вас мучили најгорим мукама, који су вам клали мушку децу, а женску остављали у животу - то је било велико искушење од вашег Господара.”
7. И кад је ваш Господар објавио: “Ако будете захвални, Ја ћу сигурно још више да вам дам; будете ли незахвални, заиста ће жестока да буде Моја казна.”

[*] Ибрахим (Аврам).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крава".

8. И Мојсије је још казао: “Ако будете незахвални и ви и сви други на Земљи, па, Аллах је, заиста, независан и хваљен.”
9. Зар до вас није дошла вест о онима пре вас, о Нојевом народу, и о Аду, и о Семуду, и о онима после њих? Само их Аллах зна! Њихови Посланици су им доносили јасне доказе, али они су стављали на уста своје руке и говорили: “Ми не верујемо у оно што се по вама шаље и ми итекако сумњамо у оно у шта нас позивате.”
10. Њихови посланици су говорили: “Зар може да се сумња у Аллаха, Који је небеса и Земљу из ничега створио? Он вас позива да би вам опростио грехе и да би вас оставио до одређеног рока.” Они су одговорили: “Ви сте људи као и ми; хоћете да нас одвратите од оних које су наши преци обожавали - па, донесите нам доказ јасни.”
11. “Ми јесмо људи као и ви”, говорили су им њихови посланици, “али, Аллах уздиже само оне Своје слуге које Он хоће; ми не можемо да вам донесемо доказ осим са Аллаховом дозволом - а верници нека се само у Аллаха уздају.”
12. “Зашто да се не ослонимо на Аллаха кад нас је Он путевима којим идемо упутио? Ми ћемо, заиста, стрпљиво да подносимо оно чиме нас узнемиравате - а они који се ослањају, нека се само на Аллаха ослањају!”
13. Они који нису веровали говорили су својим посланицима: “Или ћете у нашу веру да се вратите или ћемо, заиста, из наше земље да вас протерамо!” А посланицима је њихов Господар објављивао: “Ми ћемо насилнике сигурно да уништимо.
14. И после њих вас на Земљи да настанимо. Биће то за оне који ће полагања рачуна преда Мном да се боје и који ће од Моје претње да страхују.”
15. И посланици су тражили помоћ, па је сваки охоли пркосник настрадао.

16. Пред њим ће да буде Пакао - и он ће да буде напајан течношћу од сукрвице.
17. Мучиће се да је прогута, али никако неће моћи да је прождере и смрт ће са свих страна да му прилази, али он неће да умре; а након тога га чека још тежа патња.
18. Дела оних који не верују у свога Господара налик су на pepeo који разнесе вихор у олујном дану; неће моћи да очекују никакву награду за дела која су учинили, то је далека странпутица.
19. Зар не видиш да је Аллах небеса и Земљу створио са Истином? Ако жели вас ће уклонити и нова створења довести.
20. То Аллаху није тешко.
21. И изаћи ће сви пред Аллахом, па ће они који су били слабићи рећи својим главешинама, онима који су били охоли: “Ми смо били ваше присталице, па да ли сте у стању да нас бар мало заштитите од Аллахове казне?” “Да је нас Аллах упутио”, одговориће они, “и ми бисмо вас упутили. Жалили се ми или трпели, свеједно нам је, нема нам више спаса.”
22. И када буде све решено, ђаво ће да каже: “Аллах вам је истинско обећање дао, а ја сам вам обећавао и своја обећања изневерио; али, ја нисам никаквог доказа над вама имао, само сам вас позивао и ви сте ми се одазивали; зато не користе мене, већ сами себе; нити ја могу вама да помогнем, нити ви можете да помогнете мени. Ја немам ништа са тим што сте ме, поред Њега, обожавали. Незнанобошце сигурно чека болна патња.”
23. А они који су веровали и чинили добра дела биће уведени, са дозволом њиховог Господара, у рајске баште кроз које теку реке и у њима ће да бораве вечно, њихов поздрав ће у њима да буде: 'Мир Божји'.
24. Зар не видиш како Аллах наводи пример - лепа је реч као лепо дрво: корен му је чврсто у земљи а гране према небу.

25. Оно свој плод даје у сваком моменту са дозволом свога Господара - а Аллах људима наводи примере да би узели поуку,
26. а ружна реч је као ружно дрво које је ишчупано са површине земље. Њему нема опстанка.
27. Аллах учвршћује вернике постојаном речју у животу на овом свету, а и на Будућем свету, а незнанобошце одводи у заблуду; Аллах ради шта хоће.
28. Зар не видиш оне који су уместо захвалности Аллаху на благодатима - узвратили незахвалношћу и народ свој довели у кућу пропасти,
29. у Пакао, у коме ће да горе - а ужасно је он пребивалиште!
30. И који су поред Аллага друга божанства узели да би заводили са Његовог пута? Реци: “Уживајте, завршићете, сигурно, у Ватри!”
31. Реци Мојим слугама које верују да обављају молитву и да удељују и тајно и јавно из онога што им Ми дарујемо, пре него што наступи Дан у коме неће да буде ни трговања ни пријатељства.
32. Аллах је Тај Који је створио небеса и Земљу; Он спушта са неба воду и чини да помоћу ње рађају плодови којима се храните; и потчинио вам је лађе да морем плове по Његовој одредби, и потчинио вам је реке,
33. и потчинио вам је Сунце и Месец, који се стално крећу, и потчинио вам је ноћ и дан.
34. И даје вам од свега онога што од Њега тражите, и ако бисте Аллахове благодати бројали, не бисте их набројали. Човек је, уистину, итекако неправедан и незахвалан.
35. А када Аврам рече: “Господару мој, учини овај град Мекку сигурним и сачувај и мене и моје синове од тога да обожавамо кипове.

36. Они су, мој Господару, многе људе на странпутицу навели. Онај ко буде мене следио - моје је вере, а онај ко буде против мене устајао, па - Ти си, уистину, Онај Који опрашта грехе и милостив си.
37. Господару наш, ја сам неке своје потомке населио у котлини у којој се ништа не сеје, код Твоје часне Ка'бе, да би, Господару наш, обављали молитву; зато учини да срца неких људи за њима чезну и опскрби их разним плодовима да би били захвални.
38. Господару наш, Ти сигурно знаш шта ми кријемо, а шта на јаву износимо. А Аллаху ништа није скривено; ни на Земљи, ни на небу.
39. Хвала Аллаху, Који ми је у старости подарио Јишмаила и Исака; мој Господар молбе, уистину, услишава.
40. Господару мој, дај да ја и моји потомци у обављању молитве будемо устрајни; Господару наш, Ти услиши моју молбу!
41. Господару наш, опрости мени, и мојим родитељима и свим верницима - на Дан кад се буде полагао рачун!"
42. А ти никако не мисли да Аллах не мари за оним што раде неверници! Он им само одгађа до Дана када ће очи да им остану отворене!
43. Журиће, уздигнутих глава, укоченог погледа; а срца ће да им буду празна.
44. Ти опомињи људе Даном када ће казна да им дође, кад ће они који су неправедни били - да говоре: "Господару наш, остави нас још само кратко време, одазваћемо се Твоме позиву и следићемо посланике!" А зар се пре нисте заклињали да са овог света нећете да одете?
45. И настанили сте се били у местима где су живели они који

су се према себи огрешили, а било вам је познато како смо поступили са њима, и наводили смо вам примере.

46. И они лукавства своја плету, а Аллах зна за њихова лукавства, само што њихова лукавства не могу брда да покрену.
47. Немој ни да помислиш да Аллах неће да одржи Своје обећање Својим посланицима - Аллах је, уистину, силан и строг.
48. На Дан кад Земља буде замењена другом земљом, а и небеса, и кад сви изађу пред Аллахом, Јединим, Свемоћним.
49. Тог дана ћеш да видиш грешнике у оковима заједно повезане.
50. Одећа ће од катрана да им буде, а ватра ће обавијати њихова лица.
51. То је зато да Аллах свакоме да шта је заслужио - Аллах заиста брзо своди рачун.
52. Овај Кур'ан је обзнана људима, и да њиме буду опоменути, и да знају да је само Он Један Бог, и да приме поуку они који имају разум!

15 - Хиџр^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Елиф-лам-ра^[1]. Ово су речи Књиге, јасног Кур'ана!
2. Неверници ће често да жале што нису били Аллаху предани.
3. Пусту их нека једу и наслађују се, и нека их завашава нада - знаће они!
4. А ниједно насеље нисмо уништили а да му није прописан одређени рок.
5. Ниједан народ не може ни да убрза ни да успори одређено му време.
6. Они говоре: “Хеј ти коме се Кур'ан објављује, ти си истину луд!
7. Зашто нам анђеле не доведеш, ако је истина то што говориш!”
8. Ми анђеле шаљемо само са истином, а када би их послали, тада се њима не би дало времена да чекају.
9. Ми, истину, Кур'ан објављујемо и заиста ћемо Ми да га сачувамо.
10. И пре тебе смо слали посланике претходним народима.
11. И ниједан им посланик није дошао а да му се нису изругивали.
12. Ето, тако дајемо да то уђе у срца неверника.
13. Они у Кур'ан неће да поверују, а зна се шта је било с народима давнашњим.
14. Кад бисмо им отворили капију на небу и кад би се они кроз њу успињали,

[*] Хиџр (Ел-Хиџр).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крва".

15. опет би они, сигурно, казали: “Наше очи су опијене, штавише, ми смо људи опчињени.”
16. Ми смо на небу сазвезђа створили и за оне који их посматрају украсили.
17. И заштитили смо га од сваког проклетог ђавола.
18. А онога који крадом прислушкује стиже видљиви пламен.
19. А Земљу смо прострли и по њој смо поставили непомичне планине и учинили смо да на њој све расте са мером.
20. И ту смо вам дали све што је за живот потребно, а и онима које ви не храните.
21. И не постоји ништа чије ризнице не поседујемо, а од тога Ми дајемо само по одређеној мери.
22. Ми шаљемо ветрове да оплођују, а из неба спуштамо воду па вас њоме нападамо - ви нисте у стању да је задржите.
23. И само Ми дајемо живот и смрт, и Ми ћемо све наследити
24. и само Ми знамо оне који су вам претходили, и само Ми знамо оне који ће после да дођу.
25. А Он, твој Господар, заиста ће да их сабере. Он је Мудри и Свезнајући.
26. Ми смо створили Адама од суве глине; од глатког блата.
27. А још пре смо створили духове од ужарене ватре.
28. И кад твој Господар рече анђелима: “Ја ћу да створим човека од суве глине, од глатког блата.
29. И кад му дам лик и у њега удахнем душу, ви му се поклоните.”
30. Па су се сви анђели скупа поклонили.
31. осим Сотоне; он је одбио да се поклони.

32. “О Сотоно”, упита Он, “зашто се ниси поклонио са онима који су се поклонили?”
33. “Не приличи ми”, рече, “да се поклоним човеку кога си створио од иловаче, од блата устајалог.”
34. “Онда излази из Раја”, нареди Аллах, “заиста си проклет!
35. И нека се проклетство задржи на теби до Дана судњег!”
36. “Господару мој”, рече он, “дај ми времена до Дана кад ће они да буду оживљени!”
37. “Даје ти се време”, рече Он,
38. “до Дана већ одређеног.”
39. “Господару мој”, рече, “зато што си ме довео у заблуду, ја ћу њима на Земљи пороке да прикажем лепим и све ћу да их заведем,
40. осим Твојих искрених верника међу њима.”
41. “Ове ћу се истине Ја држати”, рече Аллах.
42. “Ти нећеш да имаш никакве власти над Мојим верницима, осим над онима који те буду следили, од оних залуталих;
43. за све њих Пакао ће да буде одредиште,
44. он седам капија има и кроз сваку ће да прође одређен број њих.”
45. Они који су се Аллага бојали и оног што им је забрањено клонили, они ће у Рајским баштама поред извора бити.
46. “Уђите у њих сигурни, страха ослобођени!”
47. Ми ћемо да истиснемо злобу из њихових груди; као браћа ће да буду, они ће на диванима да седе једни наспрам других.
48. Ту их умор неће дотицати, они одатле никада неће да буду изведени.

49. Кажи Мојим створењима да сам Ја, заиста, Онај Који опрашта грехе, Милостиви,
50. али да је и Моја казна, заиста, болна казна!
51. И обавести их о Аврамовим гостима,
52. када су дошли код њега и казали: “Мир Божји!” Он рече: “Ми смо се вас уплашили!”
53. “Не плаши се!” Рекоше, “доносимо ти радосну вест, ученог ћеш сина имати.”
54. “Зар ми доносите радосну вест сада кад ме је старост опхрвала?” Рече он, “чиме ћете да ме обрадујете?”
55. “Доносимо ти радосну вест која ће заиста да се обистини”, казаше они, “зато не буди од оних који губе наду!”
56. “А ко губи наду у милост свога Господара осим заблудели?!” Рече он.
57. И упита: “А који је тачно разлог вашег доласка, о изасланици?”
58. “Ми смо”, казаше, “заиста, послати народу који је огрезао у злу,
59. изузев Лотове породице, њих ћемо, заиста, све да спасимо,
60. осим његове жене, она ће, одредили смо, да буде од оних који ће да остану и искусе казну.”
61. И кад изасланици дођоше до Лотове породице,
62. он рече: “Ви сте, заиста, непознати људи!”
63. “Не”, казаше они. “Доносимо ти оно у шта ови стално сумњају,
64. доносимо ти оно што ће да се догоди сигурно, а ми, заиста, истину говоримо.
65. Изведи породицу своју у глуво доба ноћи, а ти буди на њиховом зачељу, и нека се нико од вас не осврће, и идите тамо где вам се наређује!”

66. И Ми смо му објавили оно што ће да се догоди: да ће они, сви до последњег, у свитање да буду уништени.
67. И дођоше становници града, весели.
68. “Заиста су ово моји гости”, рече, “па ме не срамотите,
69. и бојте се Аллаха, и не понижавајте ме!”
70. “А зар ти нисмо забранили да било кога угостиш?”
71. Он рече: “Ево вам за брак моје кћери, ако то хоћете да учините!”
72. А живота ми твога, они су у пијанству свом лутали.
73. И њих је задесио страشان глас кад је Сунце излазило,
74. и Ми смо њихова насеља изврнули, и на њих смо сручили кишу грумења од скамењене глине.
75. У томе су, заиста, знаци за оне који о томе проницљиво размишљају,
76. а насеље Содома је поред постојећег пута.
77. У томе су, заиста, знаци за оне који верују.
78. А и становници Ејке били су неверници,
79. па смо их казнили, и оба насеља су поред пута видљивог.
80. И становници Хиџра су посланике сматрали лажним,
81. а Ми смо им доказе Наше дали, али су се они од њих окретали.
82. Они су клесали куће у брдима, верујући да су сигурни,
83. па и њих у свитање задесио страشان глас,
84. и није им ни од какве користи било оно што су стицали.
85. Ми смо створили небеса и Земљу и оно између њих са истином. Час оживљења ће да дође засигурно, зато ти великодушно опрости,

86. твој Господар је, заиста, Створитељ свега, Свезнајући.
87. Ми смо ти дали седам стиха, који се понављају, а и величанствени Кур'ан.
88. Не пружај своје погледе на оно што Ми дајемо на уживање неким од њих и не буди тужан због њих, а према верницима буди благ,
89. и реци: “Ја само јавно опомињем.”
90. Као што смо следбенике Књиге опоменули.
91. Оне који Кур'ан поделише на делове.
92. И тако Ми твога Господара, њих ћемо све да позовемо на одговорност
93. за оно што су радили!
94. Ти јавно исповедај оно што ти се наређује и незнанобожаца се клони.
95. Ми те чувамо од оних који ти се ругају.
96. који поред Аллаха обожавају другог бога; а знаће они!
97. Ми добро знамо да ти је тешко у прсима због онога што они говоре,
98. зато, величај свога Господара и хвали Га, и буди од оних који Му се клањају,
99. и Господара свога обожавај све док ти смрт не дође!

16 - Нахл^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Оно што је Аллах одредио - догодиће се; зато то не пожурите! Хваљен је Он и врло високо изнад оних које поред Њега обожавају!
2. Он шаље анђеле с Објавом, по вољи Својој, оним верницима Својим којима хоће: “Опомињите да нема бога осим Мене и бојте Ме се!”
3. Он је мудро небеса и Земљу створио; нека је Он врло високо изнад оних које поред Њега обожавају!
4. Он ствара човека од капи семена, а он одједном - отворени противник!
5. И стоку Он за вас ствара; њоме се од хладноће штитите, а и других користи имате, њоме се највише и храните,
6. она вам је украс кад је враћате са испаше и кад је на пашу изгоните.
7. А носи вам и терете у места у која, осим уз велике муке, не бисте стигли. Ваш Господар је, уистину, благ и милостив.
8. И коње, и мазге, и магарце - да их јашете, и као украс - а створиће и оно што не знате.
9. Аллахово је да укаже на Прави пут, а има их и кривих путева; а да Он хоће, све би вас упутио.
10. Он је Тај Који са неба спушта воду коју пијете и она помаже да изникне биље којим стоку напасате.

[*] Нахл (Пчела).

11. Он вам даје да помоћу ње изникне жито, и маслине, и палме, и грождје, и разноврсни плодови - у томе је, заиста, доказ за људе који размишљају.
12. Он вам је потчинио ноћ и дан, и Сунце и Месец, и звезде су потчињене по Његовој одредби. У томе су, уистину, докази људима који памети имају,
13. и све што вам је на Земљи разнобојно створио - у томе је, заиста, доказ људима који поуку примају.
14. И Он је Тај Који је потчинио море, да из њега једете свеже месо и да вадите накит који носите - ти видиш лађе како га секу да бисте нешто из обиља Његовог стекли и да бисте захвални били.
15. И по Земљи је стабилне планине поставио да вас она не потресе, и реке, а и путеве да се усмеравате,
16. а и путоказе, а и по звездама се они управљају:
17. Па је ли онда Онај Који ствара као онај који не ствара!? Уразумите се!
18. Ако бисте бројали Аллахове благодати, не бисте их набројали; Аллах, уистину, опрашта грехе и милостив је.
19. Аллах зна шта кријете, а шта јавно износите.
20. А они којима се они моле уместо Аллаха - ништа не стварају; они су сами створени;
21. мртви су, нису живи и не знају када ће да буду оживљени.
22. Ваш Бог је - један Бог! Срца оних који у Будући свет не верују поричу, они се охолошћу размећу.
23. Нема сумње да Аллах зна и оно што они крију, а и оно што јавно износе; Он, заиста, не воли оне који се охоло.

24. А када их неко упита: “Шта је то што ваш Господар објављује?” Они одговарају: “Измишљотине народа древних!”
25. То је зато да би на Судњем дану носили своје грехе у потпуности и део греха оних које су, а да они нису били свесни, у заблуду довели. Ужасан је терет који ће они да носе!
26. И они пре њих су правили сплетке, па је Аллах порушио из темеља њихове грађевине, и кров се на њих срушио - стигла их је казна одакле нису ни очекивали.
27. А на Судњем дану Он ће да их осрамоти и упита: “Где су они које сте Мени у обожавању придруживали, они због којих сте се супротстављали?” Они којима је дато знање ће да кажу: “Данас ће срамота и мука невернике, заиста, да снађе,
28. оне којима су анђели узели душе у тренутку када су незнанобошци били.” И они ће тада да се покоре и да кажу: “Ми нисмо никакво зло радили!” “Јесте, Аллах, заиста добро зна оно што сте радили.
29. Зато, улазите на капије Пакла, у њему ћете да останете вечно! О како ће да буде грозно пребивалиште оних који су се охолили!”
30. А онима који су се бојали Аллага и клонили греха рећи ће се: “Шта је објављивао ваш Господар?” “Велико добро!” Одговориће. Они који чине добра дела имаће већ на овом свету лепу награду, а Будући свет је, сигурно, још бољи. О како ће да буде дивно боравиште оних који су се бојали Аллага:
31. Еденски вртови у које ће да уђу, где теку реке, и где ће да имају све што пожелеле. Тако ће Аллах да награди оне који Га се буду бојали,
32. оне којима анђели узимају душу док су честити, и којима говоре: “Мир Божји вама! Уђите у Рај због онога што сте радили!”
33. Зар незнанобошци чекају да им дођу анђели, или да дође одредба твога Господара?! Тако су поступили и они пре

њих; њима није неправду учинио Аллах, они су сами себи учинили неправду.

34. И стигла их је казна за оно што су чинили, и са свих страна их је обузелo оно чему су се ругали.
35. И говоре они који друге поред Њега обожавају: “Да је Аллах хтео, не бисмо ни ми ни наши преци, поред Аллага, никога обожавали и не бисмо ништа, без Његове воље, забрањеним сматрали.” Исто тако су и они пре њих поступали. А зар су посланици били дужни ишта друго него да јасно обзнане истину?!
36. Ми смо сваком народу посланика послали који им је наређивао: “Аллаха обожавајте, а ђавола се клоните!” И било је међу њима оних које је Аллах упутио, а и оних који су заслужили заблуду. Зато путујте Земљом да видите какав је био завршетак оних који су посланике утеривали у лаж.
37. Ма колико ти желео да их упутиш, Аллах, заиста, неће указати на Прави пут оном кога је у заблуди оставио, и њима нико неће помоћи.
38. Они се заклињу Аллахом, најтежом заклетвом: “Аллах неће да оживи онога који умре!” Напротив! То Његово обећање заиста ће да се испуни, али то већина људи не зна.
39. Да би им објаснио оно у чему су се разилазили, и да би сазнали они који нису веровали да су били лажови.
40. Ако нешто хоћемо, Ми само за то кажемо: “Буди!” И оно буде.
41. Оне који су се иселили ради Аллага, након што су били тлачени, Ми ћемо још на овом свету на лепо место да сместимо; а награда на Будућем свету биће још већа кад би само знали.
42. Онима који су били стрпљиви и на Господара свога се ослањали.

43. Ми смо и пре тебе само људе као посланике са објавом слали; ако за то не знате, питајте следбенике Књиге!
44. Слали смо их са јасним доказима и књигама, а теби објављујемо Кур'ан, да би објаснио људима оно што им се објављује, и да би они размислили.
45. А зар су сигурни они који подмукло праве зло - да Аллах неће у земљу да их утера, или да неће, одакле не могу ни да помисле, казна да им дође,
46. или да их неће на путовањима њиховим казнити - а они Му неће моћи умаћи.
47. Или да их неће казнити док у страху стрепе? Али, Господар ваш је заиста благ и милостив.
48. Зар они не виде да све оно што је Аллах створио сад десно, сад лево, пружа своје сенке клањајући се Аллаху и да је све то покорно?
49. Аллаху се клања све живо на небесима и на Земљи, и анђели, а они се не охоле,
50. боје се свога Господара који је изнад њих и чине оно што им се нареди.
51. Аллах каже: “Двојицу богова за обожавање не узимајте! Само је један Бог, и само од Мене страхујте!”
52. Све што је на небесима и на Земљи Аллахово је, и Њему треба увек послушан бити. Зар некога другог осим Аллаха да се бојите?!
53. Сваку благодат коју имате вам је од Аллаха, а чим вас задеси каква невоља, опет од Њега гласно помоћ тражите.
54. А потом, кад вам Он невољу отклони, неки од вас поред Господара свога друга божанства обожавају,

55. да би занегирали оно што смо им Ми дали. Па уживајте, али заиста, знаћете!
56. Незнанобошци својим божанствима која ништа не знају остављају део хране коју им Ми дајемо. Кунем се Аллахом, бићете сигурно питани за све што сте измишљали!
57. Они Аллаху приписују кћери - Узвишен је Он! - а себи оно што прижељкују.
58. И кад се неком од њих јави да му се родила ћерка, лице му потамни и постаје потиштен.
59. Крије се од људи због лоше вести која му је дојављена: да ли да је задржи уз понижење, или да је зарови у прашину? Како ружно они просуђују!
60. Они који у Будући свет не верују имају лоша својства, а Аллах има најузвишенија својства: Он је Силни и Мудри.
61. Кад би Аллах људе због грехова њихових кажњавао, ништа живо на Земљи не би оставио, али Он их до рока одређеног оставља, и кад рок њихов дође, ни за трен га један не могу ни одложити ни убрзати.
62. Они Аллаху приписују оно према чему сами осећају одвратност и њихови језици говоре лаж да њих чека најлепша награда; а њих, нема сумње, чека Ватра: они ће у њу први да буду потерани.
63. Кунем се Собом, Ми смо и пре тебе народима слали посланике, али им је ђаво улепшао њихове поступке, па им је он сада заштитник, и њих све чека болна патња.
64. Ми ти објављујемо Књигу само да би им објаснио оно у чему се разилазе, и да буде упута и милост верницима.
65. Аллах воду с неба спушта и њоме живот мртвој земљи враћа! То је, заиста, доказ за људе који хоће да чују.

66. Ви имате поуку и у стоци: “Ми вам дајемо да пијете оно што долази из њене утробе, што настаје између гризина и крви; то је млеко, укусно онима који га пију.
67. А од плодова палми и лозе припремате опојно пиће и пријатну храну. Ту је, заиста, доказ за људе који схватају.”
68. Твој Господар је надахнуо пчелу: “Прави себи куће у брдима, на дрвећу и у ономе што направе људи,
69. затим, храни се разноврсним плодовима, па онда иди стазама свога Господара, послушно!” Из њихових утроба излази пиће различитих боја, у њему је лек људима. Ту је, уистину, доказ за људе који размишљају.
70. Аллах вас ствара и после вам душе узима. Има вас који дубоку старост доживите, па брзо заборавите оно што сазнате. Аллах је, заиста, Свезнајући и Свемоћни.
71. Аллах опскрбљујући вас даје једнима више него другима. Али они којима је дато више не дају онима који су у њиховој власти, а потребе су им једнаке. Зашто нису на Аллаховим благодатима захвални?!
72. Аллах вам од вашег рода ствара жене, а од жена ваших даје вам синове и унуче, и укусна јела вам даје. Па зашто у лаж они верују, а Аллахове благодати поричу?
73. И обожавају, поред Аллаха, оне који нису у стању да им дају било какву опскрбу, ни из небеса ни из земље, и који ништа не могу!
74. Зато ништа не поредите са Аллахом! Аллах, заиста, зна, а ви не знате!
75. Аллах наводи пример роба у туђем власништву, који ништа нема, и онога коме смо Ми дали лепу опскрбу и који удељује из тога, и тајно и јавно - зар су они једнаки?! Нека је хваљен Аллах! Али, већина њих не зна!

76. Аллах вам наводи као пример двојицу људи од којих је један глувонем, који ништа нема и који је на терету господару свом - куд год га пошаље, никаквог добра не донесе. Да ли је он једнак оном који тражи да се праведно поступа, а и сам је на Правом путу?!
77. Аллах зна тајне небеса и Земље! А Смак света ће у трен ока доћи, или још брже, јер је Аллах, уистину, Свемоћни!
78. Аллах вас из утроба ваших мајки изводи док још ништа не знате, и даје вам слух и вид и разум - да бисте били захвални.
79. Зар они не виде птице како без муке лете у пространству небеском?! Њих само Аллах држи. Ту су, заиста, докази људима који верују.
80. Аллах вам даје да у кућама својим станујете и даје вам од коже стоке шаторе које лако носите кад на пут идете и кад коначите, а од вуне њихове и длаке њихове и кострети њихове простирку и корисне ствари - све док се не истроше.
81. Аллах вам у ономе што је створио даје хлад, и даје вам склоништа у брдима, и даје вам одећу која вас чува од врућине, даје вам и оклопе који вас у борби штите - тако вам употпуњава Своју благодат да бисте били Њему предани.
82. А ако се они окрену од веровања, па твоја дужност је само да јасно доставиш поруку.
83. Они признају да је благодат од Аллага, па је после поричу - већина њих су неверници.
84. А на Дан када из сваког народа доведемо сведока, неверницима неће да буде допуштено да се правдају, нити ће им се пружити прилика да се врате на Земљу, како би постали верници.
85. Кад они који нису веровали угледају казну, она им неће бити ни умањена ни одгођена.

86. А кад они који су, поред Аллаха, обожавали друга божанства виде своја божанства, рећи ће: “Господару наш, ово су наша божанства којима смо се, мимо Тебе, молили.” Божанства ће им одговорити: “Ви сте, уистину, лажљивци!”
87. И они ће тога дана Аллаху да се покоре, и несташе лажи које су измишљали.
88. Онима који нису веровали и који су од Аллаховог пута одвраћали, Ми ћемо двоструком казном казнити зато што су правили смутњу.
89. А на Дан када из сваког народа доведемо по једног сведока који ће да сведочи против свог народа, а тебе доведемо као сведока против ових! Ми теби објављујемо Књигу као објашњење за све и као упуту и милост и радосну вест за оне који једино у Њега верују.
90. Аллах, заиста, наређује правду, добротинство и помагање ближњих, а разврат, све што је одвратно и насиље забрањује; Он вас саветује како бисте узели поуку.
91. И испуњавајте обавезе на које сте се обавезали Аллаху и не кршите заклетве кад сте их чврсто дали, а Аллаха као јамца узели, јер Аллах зна оно што радите.
92. И не будите као она која би своју плетеницу распрела кад би је већ била чврсто уплела, и не служите се заклетвама својим да бисте једни друге преварили само зато што је једно племе многобројније од другог. Аллах вас тиме само искушава, а на Судњем дану ће вам, заиста, објаснити оно око чега сте се разилазили.
93. Да Аллах хоће, учинио би вас следбеницима једне вере, али Он у заблуду одводи оног кога хоће, а на Прави пут указује оном коме Он хоће; и ви ћете заиста одговарати за оно што сте радили.

94. И не служите се заклетвама својим зато да бисте једни друге варали, да се не би поклизнула нога која чврсто стоји и да не бисте несрећу искусили зато што сте од Аллаховог пута одвраћали; а патња велика вас још чека.
95. И не замењујте обавезу дату Аллаху за нешто што мало вреди - оно што је код Аллаха за вас је боље, ако знате!
96. Оно што је код вас - пролазно је, а оно што је код Аллаха - вечно је. Ми ћемо, сигурно, оне који су били стрпљиви наградити многоструком наградом за оно што су чинили.
97. Оном ко чини добро, био мушкарац или жена, а верник је, Ми ћемо дати да проживи леп живот и заиста ћемо их наградити бољом наградом него што су заслужили.
98. Када будеш хтео да учиш Кур'ан, затражи Аллахову заштиту од проклетог ђавола,
99. он заиста нема никакве моћи над онима који верују и који се уздају у свога Господара,
100. његова је моћ једино над онима који њега за заштитника узимају и који друге поред Аллаха обожавају.
101. Када Ми пропис заменимо другим - а Аллах најбоље зна шта објављује - они говоре: “Ти само измишљаш!” А није тако, него већина њих не зна.
102. Реци: “Од твог Господара спушта га анђео Гаврило као истину, да још више учврсти вернике, и да буде упута и радосна вест онима који су Аллаху предани.”
103. Ми добро знамо да они говоре: “Поучава га један човек!” Језик оног због кога они криво говоре је језик неарапина, а овај Кур'ан је на јасном арапском језику.
104. Онима који неће да верују у Аллахове доказе Аллах, сигурно, неће указати на Прави пут, и њих чека патња несносна.

105. Усуђују се да лажи измишљају само они који у Аллахове речи не верују, и они су прави лажљивци.
106. Оног који занегира Аллаха, након што је у Њега веровао - осим ако буде на то приморан, а срце му остане чврсто у вери - чека Аллахова казна. Оне којима се неверство буде милило стићи ће срџба Аллахова и њих чека патња велика.
107. Зато што су више волели живот на овом свету од Будућег света, а Аллах неће да упуту на Прави пут народ који не верује.
108. То су они чија је срца и слух и вид Аллах запечатио, и они су заиста немарни;
109. они ће, нема сумње, на Будућем свету бити изгубљени.
110. Господар твој ће онима који се иселе, након што су злостављани били, па се онда буду борили и све стрпљиво подносили - Господар твој ће им, после тога, заиста опростити и самилостан бити.
111. На Дан у којем ће сваки човек само о себи да брине и у коме ће се сваком човеку за дела његова пуна награда или казна дати, неправда им се неће учинити!
112. Аллах наводи као пример град, сигуран и спокојан, коме је у обиљу долазила храна са свих страна, а који је незахвалан на Аллаховим благодатима био, па му је Аллах дао да искуси и глад и страх због онога што су радили његови становници.
113. И њима је дошао посланик, један од њих, али су га они лажљивцем назвали, и њих је стигла казна зато што су неправедни били.
114. Храните се допуштеним и лепим јелима којима вас Аллах опскрбљује и будите захвални Аллаху на Његовим благодатима, ако само Њега обожавате.
115. Он вам забрањује једино стрв, и крв, и свињско месо, и ону

стоку која је заклана у нечије друго, а не у Аллахове име. А оном ко буде приморан, али не из жеље, него само толико да утоли глад - па Господар твој ће, заиста, да опрости и самилостан да буде.

- 116.** И не говорите неистине језицима својим: “Ово је допуштено, а ово је забрањено” - да бисте тако о Аллаху неистине износили. Они који о Аллаху говоре неистине неће успети,
- 117.** кратко ће уживати, и њих чека страшна патња.
- 118.** Јеврејима смо забранили оно о чему смо ти пре казивали; Ми према њима нисмо неправедни били, они су сами себи неправду нанели.
- 119.** Онима који ураде зло из незнања, па се касније покају и поправе, твој Господар ће, после тога, сигурно да опрости и да буде милостив.
- 120.** Аврам је био пример честитости, покоран Аллаху, прави верник, и није био од оних који су друге поред Аллаха обожавали.
- 121.** И био је захвалан на Његовим благодатима; њега је Аллах изабрао и на Прави пут упутио.
- 122.** и Ми смо му сачували леп спомен на овом свету, а на Будућем свету ће заиста бити међу онима добрима.
- 123.** После смо теби објавили: “Следи Аврамову веру, праву веру, он није био од оних који су друге поред Аллаха обожавали!”
- 124.** Светковање суботе прописано је онима који су имали о њој различита мишљења, и твој Господар ће на Судњем дану да пресуди у вези са оним у чему су се разилазили.
- 125.** На пут свога Господара мудро позивај и лепим саветом, и са њима на најлепши начин расправљај! Твој Господар зна оне који су залутали са Његовог пута, и Он зна оне који следе Упуту.

126. Ако хоћете да на неправду узвратите, онда учините то само у оноликој мери колико вам је учињено; а ако се стрпите - то је, заиста, боље за стрпљиве.
127. Стрпљив буди! Али, стрпљив ћеш да будеш само уз Аллахову помоћ. И не тугуј за њима, и нека ти није тешко због њиховог сплеткарења.
128. Аллах је заиста на страни оних који се Њега боје и греха клоне и који добра дела чине.

17 - Исра^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Узвишен нека је Онај Који је у једном часу ноћи превео Свог слугу Мухаммеда од Часне џамије до Далеке џамије, чију смо околину благословили како бисмо му нека знамења Наша показали. Он, уистину, све чује и све види.
2. А Мојсију смо дали Књигу и упутом је Израилевим синовима учинили и казали: “Поред Мене - Господара другог не узимајте,
3. о потомци оних које смо са Нојем у лађи превезли!” Он је, заиста, био слуга захвални.
4. И Ми смо у Књизи објавили Израилевим синовима: “Ви ћете заиста два пута неред на Земљи да учините и увелико да се охолите.”
5. Када дође време прве претње, послаћемо против вас Наше слуге жестоке снаге, они ће уздуж и попреко земљу вашу да прегазе, и обећање о казни ће да се испуни.
6. Затим ћемо да вам дамо победу против њих и повећаћемо вам имовину и синове и учинићемо вас бројнијим.
7. Све што чините - чините себи, добро и зло. А кад дође време друге претње, послаћемо их да на лицима вашим тугу и јад оставе и да у Храм као и први пут, поново провале и да све што освоје до темеља поруше.
8. И Господар ће вам се ваш опет смилovati; али ако се вратите нереду, вратићемо се и Ми казни. А Пакао смо за невернике учинили тамницом.

[*] Исра (Ноћно путовање).

9. Овај Кур'ан води једином исправном путу, и верницима који чине добра дела доноси радосну вест да их чека награда велика,
10. а да смо за оне који у Будући свет не верују - припремили болну патњу.
11. Човек и проклиње и благосиља; човек је склон журби и брзим одлукама.
12. И Ми смо ноћ и дан као два знамења учинили: знак ноћи смо уклонили, а знак дана смо учинили видним како бисте могли да тражите благодати свога Господара и да бисте број година знали и да бисте време рачунали - и све смо потанко објаснили.
13. И сваком човеку је сачувано и забележено све што је урадио, а на Судњем дану показаћемо му књигу отворену:
14. “Читај своју књигу, доста ти је данас то што ћеш свој рачун да полагеш!”
15. Онај који иде Правим путем, од тога ће само он користи имати; а онај ко лута - на своју штету лута, и ниједна душа неће да носи туђе грехе. А Ми ниједан народ нисмо казнили док посланика нисмо послали!
16. Кад хоћемо да уништимо неко насеље, онима који су у њему на раскош навикли наредимо покорност, а они у њему буду непокорни и тако се над њима обистини Реч казне, па га до темеља разрушимо.
17. И колико смо само народа после Ноја уништили! А довољно је то што твој Господар у потпуности зна и види грехе Својих створења.
18. Ономе који жели овај краткотрајни свет, Ми му на њему брзо дајемо - шта хоћемо и коме хоћемо, али ћемо после да му припремимо Пакао, у коме ће да гори презрен и одбачен.

19. А онај ко жели Будући свет и труди се да га заслужи, а верник је, труд ће му хвале вредан бити.
20. Свим људима, и једнима и другима, Господар твој пружа Своје дарове; а дарови твога Господара нису никоме забрањени.
21. Гледај како некима дајемо предност над другима; а на Будућем свету ће да буде разлика у степенима и предностима, заиста, већа.
22. Не узимај уз Аллаха неког другог бога, па да будеш понижен и без помоћи!
23. Твој Господар заповеда да само Њега обожавате и да родитељима чините добротинство. Кад једно од њих двоје, или обоје, код тебе доживе старост, не реци им ни: “Уф!”; и не одбиј их од себе, и обрађај им се речима пуним поштовања.
24. Буди према њима пажљив и понизан и реци: “Господару мој, смилуј им се, они су мене, кад сам био дете, неговали!”
25. Господар ваш најбоље зна шта је у вашим душама: ако будете добротинитељи, па Аллах ће, заиста, да опрости онима који се кају.
26. Дај своје ближњем његово право, и сиромашу, и путнику, али нипошто не расипај.
27. Заиста су расипници ђавољева браћа, а ђаво је своје Господару итекако незахвалан.
28. А ако немаш ништа да уделиш, јер и сам од Господара свог милост тражиш и њој се надаш, онда им барем коју лепу реч реци.
29. Не држи руку своју стиснуту, а ни посве отворену, па да будеш укорен и да без ичега останеш.
30. Твој Господар, заиста, пружа обилну опскрбу ономе коме хоће, а и ограничава је. Он, истину, у потпуности зна и види Своје слуге.

31. Не убијајте своју децу из страха од сиромаштва, и њих и вас Ми хранимо, њихово убијање је заиста велики грех!
32. И никако се не приближавајте блуду. Заиста је блуд разврат, и ружан пут!
33. И не убијајте никога кога је Аллах забранио, осим када је то законом оправдано! А ако је неко, ни крив ни дужан, убијен, онда његовом наследнику или старатељу дајемо власт, али нека ни он не прекорачује границу у убијању. Он је, заиста, од Аллаха потпомогнут.
34. И не приближавајте се имовини сирочета, осим ако желите да је унапредите, све док не постане пунолетно. И испуњавајте оно на шта сте се обавезали, јер ће за уговоре заиста да се одговара!
35. Употпуните меру када мерите и вагајте исправном вагом! То је боље и последице су лепше.
36. И не поводи се за оним што не знаш! И слух и вид и разум - за све то ће, заиста, да се одговара.
37. Не ходај по Земљи охоло! Земљу сигурно не можеш да пробијеш ни брда висином да достигнеш.
38. Све су то ружна дела, Господару твоме мрска.
39. То је мудрост коју ти твој Господар објављује. И не сматрај да поред Аллаха постоји друго божанство, да не би био бачен у Пакао, понижен и од милости одбачен.
40. Зар је вас ваш Господар обдарио синовима, а Себи, као кћери, узео анђеле?! Ви, заиста, изговарате крупне речи.
41. У Кур'ану смо мноштво опомена навели да би они поуку извукли, али њима Кур'ан само одбојност повећава.
42. Реци: “Да поред Њега постоји друго божанство, као што они говоре, они би онда потражили пут до Власника Престола.”

43. Слављен нека је Он и врло високо изнад оног што они говоре!
44. Њега величају седам небеса, и Земља, и они на њима; и не постоји ништа што Га не велича, хвалећи Га; али ви не разумете њихово величање. Он, заиста, не жури са казном и опрашта грехе.
45. А када учиш Кур'ан, између тебе и оних који у Будући свет не верују Ми ставимо невидљиви застор који раздваја,
46. а на њихова срца покриваче да га не би разумели, и учинимо их глумим. И када ти у Кур'ану споменеш свога Господара да је Једини, они из одбојности окрену леђа.
47. Ми добро знамо шта они желе да чују када долазе да те прислушкују, и о чему се сашаптавају кад неправедници говоре: “Ви следите само опчињеног човека!”
48. Погледај шта о теби они говоре, па онда лутају и не могу да нађу Прави пут.
49. Они говоре: “Зар кад се у кости и прашину претворимо, зар ћемо новим стварањем, заиста, да будемо оживљени?!”
50. Реци: “Хоћете, и да сте камење или гвозђе,
51. или било какво створење за које мислите да не може да буде оживљено!” “А ко ће у живот да нас врати?” Упитаће они. Ти реци: “Онај Који вас је и први пут створио”, а они ће према теби да одмахну главама својим и да упитају: “Када то?” Ти реци: “Можда убрзо!”
52. На Дан када вас Он позове, ви ћете са захвалом да Му се одазовете, и помислићете да сте само мало времена на Земљи боравили.
53. И реци Мојим слугама да говоре само лепе речи: јер би Сотона могао посејати непријатељство међу њима, Сотона је, заиста, човеков отворени непријатељ.

54. Господар ваш вас најбоље познаје: ако хоће, Он ће вам се смилovati или ће вас, ако хоће, казнити. И Ми ти нисмо дали власт над њима.
55. Твој Господар најбоље зна оне на небесима и оне на Земљи; Ми смо једне веровеснике над другима одликовали, а Давиду смо Псаламе дали.
56. Реци: “Молите се онима које, поред Њега, сматрате боговима - али вас они неће моћи невоље ослободити нити је изменити.”
57. Они којима се они моле и сами траже начин како ће што више своме Господару да се приближе, и надају се Његовој милости и плаше се Његове казне. А казне Господара твог свако треба да се чува.
58. И не постоји ниједно насеље које Ми пре Судњег дана нећемо да уништимо или да га тешкој муци изложимо; то је у Књизи одређено.
59. А не шаљемо чуда само зато што древни народи у њих нису поверовали. Семуду смо као видљиво чудо камилу дали, али они у њу нису поверовали. А чуда шаљемо само да застрашимо.
60. И казали смо ти: “Сви су људи у власти твога Господара!” А сан који смо ти дали да усниш и дрво уклето, у Кур’ану споменуто, искушење су за људе. Ми их застрашујемо, али њима то само повећава ионако велику охолост.
61. И када смо казали анђелима: “Поклоните се Адаму!” - Они се сви, осим Сотоне, поклонилише. “Зар да се поклоним ономе кога си од глине створио?” Рече.
62. “Реци ми”, рече онда, “ево овог кога си изнад мене уздигао: ако ме оставиш до Судњег дана сигурно ћу, осим малобројних, над потомством његовим загосподарити.”
63. “Одлази!” Рече Он. “Теби и онима који се за тобом буду повели следи потпуна казна у Паклу.”

64. И заводи гласом својим кога можеш и сакупи против њих своју коњицу и своју пешадију, и имај удела у њиховој имовини и деци, и дај им обећања - а само је обмана то што им Сотона обећава.
65. Ти, заиста, нећеш да имаш никакве власти над Мојим слугама!"
А твој Господар је довољан као заштитник!
66. Господар ваш је Тај Који због вас покреће лађе по мору да бисте трагали за Његовим обиљем. Он је, заиста, према вама милостив.
67. Кад вас на мору невоља задеси, тад нема оних којима се иначе молите, постоји само Он. А кад вас Он на копно спаси, ви окрећете главе - човек је увек незахвалан!
68. Зар сте сигурни да Он неће Земљу да потресе па да вас у њу утера или да неће да пошаље на вас кишу камења, па да онда себи никаквог заштитника не нађете?!
69. Или сте можда сигурни да Он неће на море поново да вас изведе, и буру на вас да пошаље и потопаи вас због ваше непослушности?! Тада не бисте никога нашли ко би Нас због вас на одговорност позвао.
70. Ми смо Адамовом потомству почаст указали: дали смо им да копном и морем путују, и опскрбили смо их укусним јелима, и дали Смо им посебну предност над многим створењима које смо створили.
71. А на Дан кад позовемо све људе с вођом својим, они којима се књига њихова да у десну руку њихову читаће књигу своју и неће им бити ни колико тун један учињена неправда.
72. онај ко је на овом свету био слеп за истину биће слеп и на Будућем свету и далеко од Првог пута.
73. И замало да те они одврате од онога што ти Ми објављујемо,

да би против Нас нешто друго изнео, и тада би те они као пријатеља прихватили.

74. А да те нисмо учинили чврстим, готово да би им се мало приклонио,
75. и тада бисмо ти, заиста, дали да искусиш двоструку патњу у животу и двоструку патњу после смрти; тада не би никога нашао да те од Нас спаси.
76. А они су те толико на Земљи узнемиравали како би те из ње истерали, али тад ни они у њој не би дуго, после тебе, остали,
77. јер тако је било са свима онима који су посланике протерали, које смо пре тебе послали, и ни ти нећеш наићи на одступање од закона Нашег.
78. Обављај молитву кад сунце с половине неба крене, па до ноћне тмине, и молитву у зору, јер молитви у зору многи присуствују.
79. И пробди део ноћи у молитви - то је само твоја дужност; Господар твој ће ти на Будућем свету хвале достојно место даровати.
80. И реци: “Господару мој, подстакни ме на оно што је исправно и добро за мене, и поштеди ме свега оног у чему је зло за мене, и даруј ми од Себе доказе и снагу која ће ми помоћи!”
81. И реци: “Дошла је истина, а нестало је лажи - лаж, заиста, нестаје!”
82. Ми објављујемо у Кур'ану оно што је лек и милост верницима, а неверницима он само повећава пропаст.
83. Кад човеку какву благодат дарујемо, он се окреће и охоло удаљава, а кад га задеси зло, онда очајава.
84. Реци: “Свако на свој начин поступа, а ваш Господар најбоље зна ко је на Правом путу.”

85. Питају те о души. Реци: “Шта је душа само Господар мој зна, а вама је дато само мало знања.”
86. А да хоћемо, Ми бисмо учинили да ишчезне оно што смо ти објавили, и ти, после, не би никога нашао ко би ти против Нас помогао,
87. али, твој Господар је према теби милостив и Његова доброта према теби заиста је велика.
88. Реци: “Кад би се сви људи и духови удружили да саставе један овакав Кур'ан, они, као што је он, не би саставили, па макар једни другима помагали.”
89. Ми у овом Кур'ану објашњавамо људима свакакве примере, али већина људи никако неће да верује.
90. И говоре: “Нећемо да ти поверујемо све док не учиниш да из земље извор потече;
91. или док не будеш имао врт од палми и лозе, па да кроз њега реке проведеш;
92. или док на нас небо у парчадима не обориш, као што тврдиш; или док нам Аллага и анђеле не доведеш да их својим очима видимо;
93. или док не будеш имао кућу од злата, или док се на небо не успењеш; а нећемо да верујемо ни да си се успео све док нам не донесеш Књигу да је читамо.“ Реци: “Узвишен нека је мој Господар! Зар ја нисам само човек, посланик?!”
94. А људе је, кад им је долазила објава, одвраћало од веровања само то што су говорили: “Зар је Аллах као посланика послао човека?!”
95. Реци: “Кад би на Земљи анђели ходали смирено, Ми бисмо им са неба анђела као посланика послали.”

96. Реци: “Аллах је довољан сведок мени и вама, јер Он зна и види Своја створења.”
97. Онај кога Allah упуту - он је упућен, а онога кога на странпутицу одведе, томе, мимо Њега, нећеш да нађеш заштитника. Ми ћемо, на Судњем дану, да их сакупимо, лицем земљи окренуте, следе, неме и глуве; боравиште њихово биће Пакао; кад год му пламен јења, појачаћемо им огањ.
98. То ће да им буде казна зато што у речи и доказе Наше нису веровали и што су говорили: “Зар кад постанемо кости и прах, зар ћемо као нова створења заиста да будемо оживљени?!”
99. Зар они не знају да је Allah, Створитељ небеса и Земље, способан да створи њима сличне и да им је већ одредио час оживљења, у који нема сумње? Али неверници само поричу.
100. Реци: “Да ви поседујете ризнице милости мога Господара, и тада бисте шкртарили из страха да не потрошите; човек је заиста тврдица.”
101. Ми смо Мојсију девет очигледних знамења дали, па упитај Израилеве синове кад је њиховим прецима дошао и када му је фараон рекао: “Ја мислим, о Мојсије, да си ти заиста опчињен”,
102. а Мојсије одговори: “Ти знаш да ово није дао нико други него Господар небеса и Земље, као очигледна знамења, и ја мислим да ћеш ти, о фараоне, сигурно да настрадаш.”
103. Фараон одлучи да их из земље истера, па ми потописмо и њега и све оне који су били са њим,
104. и после тога казасмо Израилевим синовима: “Населите се по Земљи, па кад време Смака света наступи, све ћемо заједно да вас окупимо.”
105. Ми Кур’ан пун истинске мудрости објављујемо, и на истинит начин се он објављује. А тебе смо послали само зато да радосне вести доносиш и да опомињеш.

106. И као Кур'ан, све део по део га објављујемо да би га ти људима постепено казивао, и према потреби га објављујемо.
107. Реци: “Веровали у њега или не веровали, они којима је још пре објављивања његовог дато знање падају лицем на тло кад им се он чита.
108. И говоре: “Узвишен нека је наш Господар, обећање нашег Господара се испунило!”
109. И падају лицем на тло плачући, и он им увећава страхопоштовање.
110. Реци: “Зовите Га: 'Аллах', или зовите: 'Свемилосни', а како год Га будете звали, Његова су имена најлепша. Не изговарај на сав глас Кур'ан кад молитву обављаш, а и не пригушуј га; нађи средину између тога.”
111. И реци: “Сва хвала Аллаху Који Себи није узео детета и Који у власти нема сличног, и Коме не треба заштитник због немоћи” - и истински Га величај!

18 - Кехф^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Сва хвала припада Аллаху Који Свом слуги објављује Књигу, у којој нема искривљености,
2. тачна и потпуна, да тешком казном, коју ће Он дати, упозори, а да вернике који раде добра дела дивном наградом обрадује.
3. У којима ће вечно да бораве,
4. и да упозори оне који говоре: “Аллах има сина.”
5. О томе они ништа не знају, а ни њихови преци. Како крупна реч излази из њихових уста! Они не говоре осим неистину!
6. Па зар ћеш да уништиш себе од туге за њима, ако они у Кур'ан неће да поверују?!
7. Све што је на Земљи Ми смо створили као украс да би искушали људе чија ће дела да буду боља.
8. и заиста ћемо Ми све што је на њој у опустошено тло да претворимо!
9. Мислиш ли ти да су само становници пећине, чија су имена на плочи написана, били чудо међу чудима Нашим?
10. Кад се неколико момака у пећини склонило па казало: “Господару наш, дај нам Своју милост и пружи нам у овом нашем поступку присебност.”
11. И Ми смо их у пећини дубоким сном успавали за дуго година.
12. После смо их пробудили како би се видело која ће од две скупине боље оценити колико су времена ту провели.

[*] Кехф (Пећина).

13. Испричаћемо ти повест њихову - онако како је било. То су били момци, веровали су у Господара свог, а Ми смо им уверење још више учврстили.
14. Оснажили смо били њихова срца кад су се дигли и рекли: “Наш Господар - Господар је небеса и Земље, ми нећемо поред Њега другом богу да се молимо, јер бисмо тада лаж казали.
15. Овај наш народ обожава друга божанства мимо Аллаха, па зашто о њима јасан доказ не донесу? А има ли већег неправедника од онога који о Аллаху износи лаж?!”
16. Кад напустите њих и оне које мимо Аллаха обожавају, склоните се у пећину, ваш Господар ће Својом милошћу да вас обаспе и припремиће вам све оно што ће да вам буде корисно.
17. И ти си могао видети како Сунце, кад се рађа, обилази пећину с десне стране, а кад залази - заобилази је с леве стране, а они су били у средини њеној. То је доказ Аллахове моћи! Кома Аллах укаже на Прави пут, он ће Правим путем ићи, а кога у заблуду одведе, ти му нећеш наћи заштитника који ће га на Прави пут упутити.
18. И помислио би да су будни, али они су спавали; и Ми смо их превртали сад на десну, сад на леву страну, а пас њихов, опружених предњих шапа, на улазу је лежао; да си их видео, од њих би побегао и страх би те ухватио.
19. И Ми смо их, исто тако, пробудили да би једни друге питали. “Колико сте овде остали?” Упита један од њих. “Остали смо дан или део дана”, одговорише. “Ваш Господар најбоље зна колико сте остали”, рекоше. “Пошаљите једног од вас са овим вашим сребрењацима у град, па нека види код кога је најчистије јело и нека вам од њега донесе храну и нека буде пажљив, и нека никоме не говори ништа о вама,
20. јер, ако они сазнају за вас, каменоваће вас или ће на силу у своју веру да вас обрете, и тада никад нећете да успете!”

21. И Ми смо, исто тако, учинили да они за њих сазнају, да би се уверили да је истинито Аллахово обећање и да у час оживљења нема никакве сумње, кад су се између себе о њима расправљали, и рекли: “Саградите на улазу у њу ограду, Господар њихов најбоље зна ко су они.” А онда они до чијих се речи највише држало рекоше: “Направићемо на улазу у њу богомољу!”
22. Неки ће да кажу: “Била су тројица, пас њихов је био четврти”, а неки ће да говоре: “Била су петорица, пас њихов је био шести”, нагађајући о ономе што не знају, док ће неки да кажу: “Била су седморица, а пас њихов био је осми.” Реци: “Мој Господар најбоље зна њихов број, само мало њих то зна. Зато не расправљај о њима осим површно и лепо, и не питај о њима никога од њих!”
23. И ни у ком случају не реци: “Урадићу то сигурно сутра!”
24. Не додавши: “Ако Аллах да!” А када заборавиш, сети се свога Господара и реци: “Господар мој ће ме упутити на оно што је боље и корисније од овог.”
25. А они су остали у пећини својој три стотине година, а томе додајте још девет.
26. Реци: “Аллах најбоље зна колико су остали; тајне небеса и Земље једино Он зна. Како Он све види, како Он све чује! Они немају другог заштитника осим Њега, а Он не узима никог у одлукама Својим као судруга.”
27. А ти казуј из Књиге свога Господара оно што ти се објављује, нико не може да измени Његове речи, и ти осим код Њега, нећеш наћи никакво уточиште.
28. Буди стрпљив уз оне који се своме Господару моле ујутру и навече у жељи за Његовим Лицем, и не окрећи се од њих из жеље за украсима живота на овоме свету, и не слушај онога

чије смо срце учинили немарним да Нас слави, који страст своју следи и чији су поступци далеко од разборитости.

29. И реци: “Истина долази од вашег Господара, па ко хоће - нека верује, а ко хоће - нека не верује!” Ми смо неверницима припремили Ватру чији ће пламен да их обухвати са свих страна; ако замоле помоћ, помоћи ће им се течношћу попут растопљене руде која ће лица да испече. Ужасног ли пића и грозног ли боравишта!
30. Оне који буду веровали и добра дела чинили - Ми заиста нећемо допустити да пропадне награда оном који је добра дела чинио,
31. њих сигурно чекају еденски вртови, кроз које теку реке, у њима ће наруквицама од злата да се ките и у зелена одела од свиле и броката облаче, на софама ће у њима да буду наслоњени. Дивне ли награде и величанственог ли боравишта!
32. И наведи им као пример два човека: једном од њих смо дали два врта засађена лозом и опасали смо их палмама, а између њих смо поставили њиве.
33. Оба врта давала су свој плод, ничега није мањкало, а кроз њихову средину смо провели реку.
34. Он је и другог иметка имао. И рече другу свом, док је с њиме разговарао: “Од тебе сам богатији и јачег сам рода!”
35. И уђе у врт свој незахвалан Господару свом на благодатима, говорећи: “Не мислим да ће овај врт икад пропасти,
36. и не мислим да ће Смак света икада да дође; а ако будем враћен своје Господару, сигурно ћу да нађем нешто боље од овог мог врта.”
37. И рече му његов друг, док је са њим разговарао: “Зар не верујеш у Онога Који те је створио од земље, затим од капи семена, и најзад те учинио потпуним човеком?”

38. Што се мене тиче, Он је Аллах мој Господар, и ја поред свог Господара не обожавам никога.
39. А зашто ниси, кад си у врт ушао, рекао: 'Машаллах! Сва снага припада само Аллаху!' Кад већ видиш да је код мене мање богатства и потомства него код тебе,
40. па мој Господар ми може дати бољи врт од твога, а на твој да пошаље казну са неба, па да остане само клизава ледина без ичега,
41. или да му вода у понор оде па да не можеш да је пронађеш никада.”
42. И пропадоше плодови његови и он поче кршити руке своје жалећи за оним што је на њега утрошио - а лоза се беше поваљала по подупирачима својим - и говораше: “Камо среће да своме Господару нисам никога у обожавању придруживао!”
43. И није имао никога ко би могао да му помогне, осим Аллага; а сам себи није могао да помогне.
44. Тада може да помогне само Аллах Истинити, Он даје најбољу награду и чини да се све на најбољи начин оконча.
45. Наведи им као пример да је живот на овом свету као биље, које и после натапања водом, коју Ми спуштамо са неба, ипак постане суво и ветрови га разнесу. А Аллах над свиме има моћ.
46. Богатство и синови су украс у животу на овом свету, а добра дела, која вечно остају, биће од Господара твог боље награђена и оно у шта се човек може поуздати.
47. А на Дан кад планине уклонимо и кад видиш Земљу опустошену - а њих смо већ сакупили, ниједног нисмо изоставили.
48. Пред твојим Господаром биће они у редове поређани: “Дошли сте нам онако како смо вас први пут створили, а тврдили сте да нећемо да вам одредимо време за оживљавање.”

49. И Књига ће бити постављена и видећеш грешнике престрављене због оног што је у њој. “Тешко нама!” Говориће, “каква је ово Књига: ни мали ни велики грех није пропустила, све је набројала!” - И наћи ће уписано оно што су радили. Господар твој неће ником неправду учинити.
50. И када смо рекли анђелима: “Поклоните се Адаму!” Сви су се поклонили осим Сотоне, он је био један од духова, па је одбио послушност на заповест свог Господара. Па зар ћете њега и његов пород, поред Мене, као заштитнике да прихватите, кад су вам они непријатељи? Како је Сотона лоша замена неверницима!
51. Ја их нисам узимао за сведоке приликом стварања небеса и Земље, нити неке од њих приликом стварања других, и за помагаче нисам узимао оне који на пут заблуде одводе.
52. А на Судњем дану када каже: “Позовите оне за које сте тврдили да су божанства поред Мене!” - И кад их позову, они им се неће одазвати, и Ми ћемо их све увести у ватру Пакла.
53. И неверници ће угледати ватру и увериће се да ће у њу пасти, и да им из ње неће никад повратка бити.
54. У овом Кур'ану Ми на разне начине објашњавамо људима многобројне примере, али је човек, више него ико, спреман да расправља.
55. А људе, кад им долази упута, одвраћа од веровања и од тражења опроста од свог Господара, само то што очекују судбину древних народа, или то што очекују прочитати казну!
56. Ми шаљемо посланике само зато да доносе радосне вести и да упозоре. А неверници се расправљају, служећи се неистинама, да би тиме оповргли истину, и исмејавају се доказима Мојим и Мојим опоменама.
57. И има ли неправеднијег од оног који, кад се доказима Господара свог опомиње, за њих не мари, и заборавља на последице оног

што је учинио? Ми на срца њихова покриваче стављамо да Кур'ан не схвате, и глувим их чинимо; и ако их ти на Прави пут позовеш они, као такви, никад неће Правим путем поћи.

58. Твој Господар прашта грехе и милостив је; да их Он кажњава за оно што заслужују, одмах би их на муке ставио. Али, њих чека одређени час од кога неће моћи да побегну.
59. А она села и градове смо разорили зато што становници њихови нису веровали и за пропаст њихову бисмо тачно време одредили.
60. И када Мојсије рече помоћнику свом: “Нећу стати све док не стигнем до места где се састају два мора, или ћу дуго, дуго да идем.”
61. И кад њих двојица стигоше до места на коме се мора састају, заборавише на своју рибу, па она у море клизну.
62. А кад се удаљише, Мојсије рече своме помоћнику: “Дај нам нашу ужину, уморили смо се од овог нашег путовања.”
63. “Види!” Рече он, “кад смо код оне стене свратили, ја сам заборавио ону рибу - сам ђаво је учинио да је заборавим, да ти је не споменем - па мора да је она склизнула у море; баш чудновато!”
64. “Е, то је оно што тражимо!” Рече Мојсије, и њих двојица се вратише путем којим су били дошли,
65. и нађоше једног Нашег слугу којем смо Нашу милост даровали и ономе што само Ми знамо, научили.
66. “Могу ли да те пратим?” Упита Мојсије, “али да ме подучиш ономе чему си ти исправно подучен.”
67. “Ти сигурно нећеш моћи са мном да се стрпиш”, рече онај,
68. “а и како би се стрпео у ономе о чему ништа не знаш?”
69. “Видећеш да ћу да будем стрпљив, ако Аллах да!” Рече Мојсије, “и да нећу ни у чему да ти се супротстављам.”

70. “Ако ћеш већ да ме пратиш”, рече онај, “онда ме ни о чему не питај док ти ја о томе први не кажем.”
71. И њих двојица кренуше. И кад се у лађу укрцаше, он је пробуши. Мојсије рече: “Зар је пробуши да потопиш оне који на њој плове? Учинио си нешто, заиста, крупно.”
72. “Не рекох ли ја“, рече онај, “да ти, заиста, нећеш моћи да се стрпиш са мном?”
73. “Не мерај ми што сам заборавио”, рече, “и не отежавај ми.”
74. И њих двојица кренуше. И кад сретеше једног дечака па га онај уби, Мојсије рече: “Зашто уби безгрешно дете, које није никога убило! Учинио си, заиста, нешто врло ружно.”
75. “Не рекох ли ја теби”, рече он, “да ти, заиста, нећеш моћи да се стрпиш са мном.”
76. “Ако те и после овог за било шта упитам”, рече, “онда се немој са мном дружити. То је моје обећање!”
77. И њих двојица кренуше; и кад дођоше до једног града, замолише његове становнике да их нахране, али они одбише да их угосте. У граду њих двојица наиђоше на један зид који само што се није срушио, па га онај презида и усправи. “Могао си”, рече Мојсије, “за њега да узмеш награду.”
78. “Сад се растајемо ја и ти”, рече он, “па да ти објасним због чега ниси могао да се стрпиш.
79. Што се тиче оне лађе, она је припадала сиромасима који раде на мору, и ја сам хтео да је оштетим, јер је пред њима био један владар који је сваку исправну лађу отимао.
80. Што се тиче оног дечака, његови родитељи су били верници; побојали смо се да их не наведе на непослушност и неверовање,
81. па смо хтели да им њихов Господар, уместо њега, да бољег и честитијег, и милостивијег.

82. А што се тиче онога зида, то је био зид двојице дечака, сирочади из града, а под њим је закопано њихово благо. Њихов отац је био добар човек и твој Господар жели, из Своје милости, да они одрасту и изваде своје благо. Све то ја нисам урадио по своме нахођењу. Ето то је тумачење онога за шта ниси могао да се стрпиш.”
83. И питају те о Зулкарнејну. Реци: “Казаћу вам о њему неке вести.
84. Ми смо му дали власт на Земљи и омогућили смо му да изврши оно што жели.
85. И он је следио пут.
86. Кад је стигао до места где Сунце залази, учини му се као да залази у један мутан извор и нађе у близини његовој један народ. “О Зулкарнејне,” рекосмо Ми, “или их казни или с њима лепо поступи!”
87. “Оног ко остане незнанобожца”, рече, “казнићемо, а после ће се свом Господару вратити, па ће га и Он тешком муком мучити.
88. А оног ко буде веровао и добра дела чинио чека награда најлепша, и с њиме ћемо благо поступити.”
89. И он настави даље.
90. И кад дође до места где Сунце излази, он нађе да оно излази изнад једног народа коме Ми нисмо дали да се од њега било чим заклони.
91. Тако то би. А Ми обухватамо знањем све што је он поседовао.
92. И он опет настави.
93. Кад стиже између две планине, нађе испред њих народ који је једва говор разумевао.
94. “О Зулкарнејне”, рекоше они, “Тог и Магог чине неред

по Земљи, па хоћеш ли да између нас и њих зид подигнеш, ми ћемо да те наградимо.”

95. “Боље је оно што ми је мој Господар дао”, рече он. “Него, само помозите ви мени што више можете, и ја ћу између вас и њих преграду да подигнем.
96. Донесите ми велике комаде гвожђа.” И кад он изравна две стране брда, рече: “Распалите ватру!” А кад га усија, рече: “Донесите ми растопљени бакар да га залијем.”
97. И тако они нису могли ни да га пређу нити су могли да га прокопају.
98. “Ово је благодат Господара мога!” Рече он. “А кад се претња мога Господара испуни, Он ће са земљом да је сравни, а обећање мога Господара ће сигурно да се испуни.”
99. И Ми ћемо тада да оставимо да се једни од њих као таласи сударају са другима. И дувнуће се у рог, па ћемо све да их скупимо.
100. Тог дана ћемо јасно да покажемо неверницима Пакао,
101. онима чије су очи биле копреном застрте, да о доказима Мојим размисле, онима који нису хтели ништа да чују.
102. Зар неверници мисле да поред Мене за божанства могу да узимају Моја створења?! Ми смо, заиста, неверницима Пакао као место боравка припремили.
103. Реци: “Хоћете ли да вам кажем чија дела неће никако призната бити?”
104. Чији ће труд у животу на овом свету да буде узалудан, а који ће да мисле да је добро оно што раде?”
105. То су они који у речи и доказе свога Господара не буду веровали и који буду порицали да ће пред Њим да изађу;

због тога ће труд њихов да буде узалудан и они на Судњем дану неће имати никакву вредност.

106. Њима ће казна да буде Пакао, зато што су били неверници и што су се Мојим речима и Мојим посланицима исмејавали.
107. Онима који буду веровали и добра дела чинили припадају најузвишенији степени у Рају,
108. вечно ће да бораве у њему и неће да пожелe да га нечим другим замене.
109. Реци: “Када би море било мастило да се испишу речи мога Господара, море би пресушило, али не и речи мога Господара, па и кад бисмо га проширили морем попут њега.”
110. Реци: “Ја (Мухаммед) сам човек као и ви, мени се објављује да је ваш Бог - један Бог. Па ко се нада сусрету са својим Господаром, нека ради добра дела и нека поред свог Господара никога не обожава!”

19 - Мерјем^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Каф-ха-ја-ајн-сад^[1].
2. Ово је спомен о милости твога Господара према Његовом слуги Захарији,
3. кад је он свога Господара тихо замолио,
4. и рекао: “Господару мој, кости су ми оронеле и глава оседела, а никада нисам, кад сам Ти, мој Господару, молбу упутио, остао разочаран.
5. Бојим се мојих рођака по крви после мене, а жена ми је нероткиња, зато ми поклони сина наследника,
6. да наследи мене и породицу Јаковљеву, и учини га таквим, Господару мој, да будеш задовољан њиме.”
7. “О Захарија, јављамо ти радосну вест да ће ти се родити дечак, име ће да му буде Јахја (Јован), ником пре њега то име нисмо хтели да дамо.”
8. “Господару мој”, рече он, “како ћу да имам сина кад ми је жена нероткиња, а већ сам доживео дубоку старост?”
9. “Ето тако”, рече. Твој Господар је рекао: “То је мени лако, и тебе сам раније створио, а ниси ништа био.”
10. “Господару мој”, рече, “дај ми неки знак.” “Знак ће да ти буде то што три ноћи нећеш моћи са људима да разговараш, а здрав ћеш да будеш.”

[*] Мерјем (Марија).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крава".

11. И он изађе из храма у народ свој и знаком им је дао на знање: “Славите Га ујутру и навече!”
12. “Јоване, прихвати Књигу одлучно!” А дали смо му мудрост још док је био дечак,
13. и нежност и чедност, и богобојазан је био,
14. и родитељима својим је био послушан, и није био дрзак и непослушан.
15. Нека су мир и спас над њим на дан кад се родио и на дан кад је умро и на дан кад буде из мртвих устао!
16. И спомени из Књиге Марију: када се од укућана својих повукла на источну страну,
17. и од њих узела заклон, Ми смо ка њој послали Нашег анђела и он јој се показао у потпуном људском облику.
18. “Тражим заштиту Свемилосног од тебе, ако се Њега бојиш!” Узвикну она.
19. “А ја сам управо изасланик твога Господара”, рече он, “да ти поклоним честитог дечака!”
20. “Како ћу да имам дечака?” Рече она, “кад ме ниједан мушкарац није додирнуо, а ја нисам блудница.”
21. А он рече: “Ето тако, Господар твој је казао: 'То је Мени лако, и зато да га учинимо да буде знак људима и знак наше милости.' Тако је унапред одређено.”
22. И она занесе и бременита се склони негде далеко.
23. И порођајни болови присилише је да дође до стабла једне палме. “Камо среће да сам раније умрла и да сам потпуно у заборав пала!” Узвикну она.
24. И он је испод ње зовну: “Не жалости се, твој Господар је дао да ниже тебе потече поток.

25. Затреси палмино стабло, посуће по теби свеже урме,
26. па једи и пиј и буди весела! А ако видиш неког човека, ти реци: 'Ја сам се заветовала Свемилосном да ћу да ћутим, и данас ни са ким нећу да говорим.'
27. И дође она са њим своме народу, носећи га. "О Марија!" Рекоше они, "учинила си нешто нечувено!
28. Хеј ти, која личиш на Арона, отац ти није био неваљао, а ни мајка твоја није била блудница!"
29. Она им показа на Исуса. "Како да говоримо са бебом у колевци?" Рекоше они.
30. "Ја сам Аллахов слуга", рече он, "мени ће Он Књигу да подари и веровесником да ме учини,
31. и учиниће ме, где год будем, благословљеним, и наредиће ми да док год сам жив, обављам молитву и да удељујем милостињу,
32. и да мајци својој будем добар, а неће ми допустити да будем дрзак и непристојан.
33. И нека је мир нада мноме на дан када сам се родио и на дан када будем умро и на дан кад будем проживљен из мртвих."
34. То је Исус, Маријин син, то је права истина о њему, онај у кога они сумњају.
35. Незамисливо је да Аллах има дете, Узвишен је Он! Кад нешто одреди, Он за то само каже: "Буди!" - И оно буде.
36. И рече: "И Аллах је, уистину, и мој и ваш Господар, зато обожавајте само Њега! То је Прави пут."
37. И следбеници Књиге су се у погледу њега подвојили, па тешко онима који не верују када на Дану великом буду присутни!
38. Како ће добро чути и како ће добро видети оног Дана кад пред Нас стану! А неверници су сад у очитој заблуди!

39. И упозори их на Судњи дан кад ће бити с полагањем рачуна завршено, а они су немарни били и нису веровали.
40. Ми ћемо Земљу и оне који живе на њој да наследимо и Нама ће они да се врате.
41. И спомени из Књиге Аврама! Он је био истинољубив, веровесник.
42. Када је рекао своме оцу: “О оче мој, зашто обожаваш оно што нити чује нити види, нити може да ти буде од какве користи?”
43. О оче мој, објављује ми се знање које ти не знаш; зато ме следи, па ћу те ја упутити на Прави пут.
44. Оче мој, не обожавај Сотону, Сотона је Свемилосном увек непокоран;
45. оче мој, бојим се да те од Свемилосног не стигне казна, па да будеш Сотони друг.”
46. Његов отац рече: “Зар си ти против мојих божанстава, о Авраме? Ако се не оканиш, заиста ћу те каменовати, зато ме заувек напусти.”
47. “Мир теби!” Рече Аврам. “Молићу Господара свога да ти опрости, јер Он је врло добар према мени.
48. И напустићу и вас и све оне које мимо Аллаха обожавате, и само ћу своме Господару да се молим; Господар мој ме неће разочарати одбијањем моје молбе.”
49. Пошто их је напустио и оне које су, мимо Аллаха, обожавали, Ми му даровасмо Исака и Јакова, и обојицу веровесницима учинисмо,
50. и даровасмо им Нашу милост и учинисмо да буду хваљени и по добру спомињани.
51. И спомени из Књиге Мојсија! Он је био одабран и био је посланик, веровесник.

52. Ми смо га позвали са десне стране Синаја и приближили смо га Себи да чује Наше речи,
53. и даровали смо му, из Наше милости, као веровесника његовог брата Арона.”
54. И спомени из Књиге Јишмаила! Он је испуњавао дато обећање и био је посланик, веровесник.
55. Наређивао је својој породици да обављају молитву, и да удељују милостињу, и Господар је био њиме задовољан.
56. И спомени из Књиге Идриза (Хенока)! Он је био истинољубив, веровесник,
57. и Ми смо га уздигли на високо место.
58. То су веровесници које је Аллах обасуо благодатима, од Адамових потомака и оних које смо са Нојем на лађи спасили, и Аврамових и Јаковљевих потомака, и оних које смо упутили и одабрали. Кад би им се училе речи Свемилосног, они би ничице падали и плакали.
59. А њих сменише зли потомци, који молитву напустише и за пожудама пођоше - они ће сигурно зло проћи.
60. Али они који су се покајали, и веровали, и радили добра дела, њима се неће никаква неправда учинити, и они ће у Рај ући.
61. У еденским вртovima које је Свемилосни Својим верницима обећао иако их нису видели - а обећање Његово ће заиста да се испуни.
62. У њима празне приче неће да слушају, већ само: “Мир Божји!” - И у њима ће ујутру и навече да буду опскрбљени.
63. Даћемо да такав Рај наследи сваки Наш богобојазни слуга.
64. “А ми анђели силазимо само по наредби твога Господара. Њему припада оно што је пред нама и оно што је за нама, и што је између тога. А твој Господар ништа не заборавља.”

65. Он је Господар небеса и Земље и онога што је између њих, зато само Њега обожавај и у томе буди устрајан! Знаш ли да има неко Њему сличан?
66. Човек говори: “Зар ћу, кад умрем, заиста да будем проживљен?”
67. А зар се човек не сећа да смо га још пре створили, а да није био ништа?
68. Кунем се Собом, да ћемо да скупимо и невернике и ђаволе, затим ћемо да их доведемо да клече на коленима око Пакла,
69. а онда ћемо из сваке групе да издвојимо оне који су према Свемилосном били најдрскији,
70. јер Ми најбоље знамо оне који су највише заслужили да у њој горе.
71. И сваки од вас ће до Пакла да стигне! Твој Господар се сигурно тако обавезао!
72. Затим ћемо да спасимо оне који су се бојали Аллага и клонили греха, а невернике ћемо да оставимо у њему на коленима да клече.
73. Када су им се Наше јасне речи казивале, онда су неверници говорили верницима: “Шта мислите, ко је у бољем положају и ко има више поборника?”
74. А колико смо Ми пре њих народа уништили који су благом и изгледом дивљење изазивали!
75. Реци: “Ономе ко је у заблуди, нека Свемилосни дуг живот да!” Али кад такви доживе да се претње остваре, било казна, било Смак света, заиста ће да сазнају ко је у горем положају и ко има слабију војску и помагаче.
76. А Аллах ће помоћи онима који су на Правом путу! А добра дела која вечно остају - од Господара твог биће боље награђена и лепше узвраћена.

77. Зар ниси видео онога који у Наше речи и доказе не верује и говори: “Засигурно ће ми бити дато богаство и деца!”
78. Или је он будућност прозрео или је од Милостивог обећање примио?
79. Ниједно! Ми ћемо да запишемо оно што он говори и патњу ћемо знатно да му продужимо,
80. а оно о чему он говори - наследићемо и сам лично ће да Нам се врати.
81. Они, уместо Аллага, узимају лажна божанства тражећи од њих помоћ и славу.
82. Напротив! Божанства ће да порекну њихово обожавање, и биће им противници.
83. Зар не видиш да Ми невернике ђаволима препуштамо да их што више на зло навраћају?
84. Зато не тражи да што пре буду кажњени, Ми им полако одбројавамо дане.
85. На Дан када богобојазне, као делегацију, пред Свемилошним сакупимо,
86. а кад у Пакао потерамо жедне невернике,
87. нико се неће моћи ни за кога заузимати, осим онај коме Милостиви то допусти.
88. Они говоре: “Свемилошни је узео дете!”
89. Ви, заиста, говорите нешто страшно и гнусно!
90. Готово да се од тога небеса распадне, а Земља провали и планине здробе,
91. јер Свемилошном приписују дете!
92. Незамисливо је да Свемилошни има дете!

93. Па, сви ће они, и они на небесима и они на Земљи, да дођу Свемилосном као слуге.
94. Он их је све знањем обухватио и зна колико их има,
95. и сви ће Му на Судњем дану појединачно доћи.
96. Оне који верују и раде добра дела Свемилосни ће вољеним учинити.
97. Ми смо Кур'ан учинили лаким, на твоме језику, да би њиме обрадовао богобојазне, а упозорио пркосне грешнике.
98. А колико смо само народа пре њих уништили! Да ли иједног од њих видиш и да ли и најслабији глас њихов чујеш?!

20 - Та-ха^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Та-ха^[1].
2. Не објављујемо ти Кур'ан да би туговао,
3. већ да буде опомена онеме који се Аллаха боји;
4. објављује га Створитељ Земље и небеса високих.
5. Свемилосни, Који се узвисио над Престољем.
6. Њему припада све што је на небесима и на Земљи и све што је између њих и све што је под земљом.
7. И кад гласно говориш - знај да Он зна и шта другом тајно говориш и шта само помислиш!
8. Allah, истинског бога осим Њега нема, најлепша имена има.
9. А да ли је до тебе дошла вест о Мојсију,
10. када је ватру угледао, па својој породици казао: “Сачекајте ме овде, видео сам ватру, отићи ћу до ње да вам можда донесем некакву потпалу или ћу поред ватре да нађем некога ко ће да ми покаже пут.”
11. А када до ње дође, неко га позва: “О Мојсије,
12. Ја сам, уистину, твој Господар! Изуј своју обућу, јер ти си, заиста, у благословљеној долини Тува.
13. Тебе сам изабрао, зато слушај оно што ти се објављује!
14. Ја сам, уистину, Allah, другог истинског бога осим Мене нема; зато само Мене обожавај и молитву обављај да би Ме у њој славио!

[*] Та-ха (Та-ха).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крва".

15. Час оживљења сигурно ће да дође, од сваког га кријем, како би сваки човек према труду своме био награђен или кажњен.
16. И нека те зато од веровања у Судњи дан никако не одврати онај који у њега не верује и који следи своју страст, па да настрадаш.
17. А шта ти је то у десној руци, о Мојсије?”
18. “Ово је мој штап”, одговори он, “којим се поштапам и којим лишће својим овцама скидам, а служи ми и за друге потребе.”
19. “Баци га, о Мојсије!” Рече Он.
20. И он га баци, кад он, змија која гмиже.
21. “Узми је и не бој се!” Рече Он, “Ми ћемо да је вратимо у оно што је пре била.
22. И увуци руку под свој пазух, рука ће да се укаже бела, без икакве мане; и то је знамење друго,
23. како би ти показали неке Наше највеће знаке.
24. Иди код фараона, јер је у злу сваку меру превршио!”
25. “Мој Господару”, рече Мојсије, “учини пространим моја прса,
26. и олакшај мој задатак:
27. одреши чвор са мог језика
28. да би разумели мој говор
29. и подари ми помоћника из моје породице,
30. Арона мог брата;
31. учврсти ме њиме
32. и придружи ми га у мом задатку
33. да бисмо Те много величали и славили

34. и Твоје име много спомињали.
35. Јер нас Ти, истину, видиш.”
36. “Удовољено је твојој молби, о Мојсије”, рече Он,
37. “а указали смо ти милост Своју још једном,
38. када смо твоју мајку надахнули оним што се само надахнућем постиже:
39. Стави га у сандук и спусти у реку, река ће на обалу да га избаци, па ће га Мој и његов непријатељ прихватити.” И Ја сам учинио да те свако воли и да растеш под оком Мојим.
40. Када је твоја сестра отишла и казала: “Хоћете ли да вам покажем жену која ће да се брине о њему? Ми смо те твојој мајци опет вратили да се радује и да више не тугује. И кад си убио човека, па смо те Ми ослободили бриге и из разних невоља смо те спасили. И ти си остао годинама међу становницима Медена, затим си, о Мојсије, у одређено време дошао,
41. и изабрао сам те за Свог посланика
42. Идите ти и брат твој, с доказима Мојим, и нека сам вам Ја увек на памети.
43. Идите код фараона, јер је он, заиста, претерао у неправди.
44. И обратите му се благим речима, како би размислио или се побојао.”
45. “Господару наш”, рекоше они, “бојимо се да нас одмах не казни или да истину одбије.”
46. “Не бојте се!”, рече Он, “Ја сам с вама, Ја све чујем и видим.
47. Идите ка њему и реците: “Ми смо посланици твога Господара, пусти Израилеве синове да иду са нама и немој да их мучиш! Донели смо ти знак од твога Господара, па нека је спас ономе ко следи Упуту!

48. Нама се објављује да ће, сигурно, стићи казна оног који не поверује и од истине главу окрене.”
49. “Па ко је ваш Господар, о Мојсије?” Упита фараон.
50. “Господар наш је Онај Који је свему оном што је створио дао оно што му је потребно, затим га како да се тиме користи надахнуо.”
51. “А шта је са претходним народима?” Упитао је он.
52. “Знање о њима је код мога Господара, у Књизи!” Рече Мојсије, “Моме Господару није ништа скривено и Он не заборавља.”
53. Онај Који вам је Земљу прилагодио и по њој вам пролазе дао, и Он спушта кишу са неба, па Ми дајемо да уз њену помоћ у паровима ниче разноврсно биље.
54. Једите и напасајте своју стоку! Ту су докази за оне који имају памети.
55. Од земље вас стварамо и у њу вас враћамо и из ње ћемо да вас проживимо.
56. И Ми смо фараону све Наше доказе показали, али је он ипак порекао и одбио да поверује.
57. “Зар си дошао да нас помоћу своје враџбине из земље наше истераш, о Мојсије?” Упита фараон.
58. “И ми ћемо, заиста, теби да припремимо враџбину сличну овој! Закажи нам време састанка којег ћемо се и ми и ти придржавати, на месту које свима одговара!”
59. “Нека време сусрета буде на дан вашег празника”, рече Мојсије, “и нека се народ ујутру сакупи.”
60. И фараон оде, сакупи своје чаробњаке и после дође.
61. “Тешко вама!” Рече им Мојсије. “Не износите лажи о Аллаху, па да вас Он казном уништи, а сигурно неће да успе онај који износи лажи.”

62. И они су стали да се расправљају међу собом, тихо шапћући.
63. “Мојсије и Арон су чаробњаци”, рекоше једни другима, “хоће да вас својим враџбинама истерају из ваше земље и да униште вашу најчаснију веру;
64. зато паметно припремите своје лукавство, а онда у ред станите. Ко данас победи, сигурно ће да постигне оно што жели.”
65. “О Мојсије”, рекоше они, “хоћеш ли ти први да бациш свој штап или ћемо ми бацити своје конопце?”
66. “Баците ви!“, рече он, и одједном му се причини да се њихови канапи и њихови штапови крећу због њихове враџбине.
67. И Мојсије осети зебњу у себи.
68. “Не бој се!” Рекосмо Ми, “ти ћеш, заиста, да победиш!
69. Баци штап, који је у твојој десној руци, прогутаће оно што су они направили, јер је оно што су они направили само варка чаробњака, а чаробњак, ма где био, неће успети.”
70. И чаробњаци се поклонили лицем на тло говорећи: “Ми верујемо у Ароновог и Мојсијевог Господара!”
71. “Ви сте му поверовали”, викну фараон, “пре него што сам вам ја допустио! Он је ваш учитељ, он вас је научио враџбини и ја ћу, засигурно, унакрст ваше руке и ноге да вам одсечем и по стаблима палми да вас разапнем и сигурно ћете да знате ко је од нас у мучењу страшнији и устрајнији.”
72. “Нећемо ти дати предност над јасним доказима који су нам дошли нити над нашим Створитељем”, одговорише они, “па ради шта хоћеш, то можеш само у овосветском животу.
73. Ми верујемо у нашег Господара да би нам наше грехе опростио и враџбине на које си нас ти приморао. А Аллах најбоље награђује и казна Његова је вечна.”

74. Заиста, онога који пред својим Господарем дође као неверник - чека Пакао; у њему неће ни да умре ни да живи;
75. а оне који пред Њим дођу као верници, а радили су добра дела, чекају високи степени,
76. еденски вртови кроз које теку реке, у њима ће они вечно да остану, и то ће да буде награда за оне који се буду греха очистили.
77. И Ми објависмо Мојсију: “Ноћу изведи Моје слуге и с њима сувим путем кроз море прођи, и не страхуј да ће те они стићи, нити се плаши утапања.”
78. И фараон је са својим војскама за њима кренуо, па су их огромни таласи мора прекрили;
79. И фараон је одвео свој народ у заблуду, а није га упутио на Прави пут.
80. О Израилеви синови, Ми смо вас избавили од вашег непријатеља, и на десној страни Синаја вас довели, и дали вам пиће као мед слатко и препелице укусне.
81. Једите укусна јела којима вас опскрбљујемо и не будите у томе незахвални да вас не би снашла Моја срџба; а кога снађе Моја срџба - настрадао је!
82. Ја ћу сигурно да опростим ономе ко се покаје и буде верник и ради добра дела, а затим устраје на Правом путу.”
83. “А зашто си пре народа свог пожурио, о Мојсије?”
84. “Ево иду за мном”, одговори он, “а пожурио сам ка Теби, мој Господару, да будеш задовољан.”
85. “Ми смо твој народ, после твог одласка, ставили на искушење”, рече Он, “и њих је завео Самаирија.”
86. И Мојсије се своме народу врати љут и жалостан. “О мој народе”, рече, “зар вам ваш Господар није дао лепо обећање?”

- Зар вам се време одужило, или хоћете да вас стигне срџба вашег Господара, па се зато нисте држали обећања које сте ми дали?!”
87. “Нисмо својевољно прекршили обећање које смо ти дали”, одговорише. “Били смо натоварени теретима, накитом фараоновог народа, па смо то бацили.” А то је урадио и Самирија,
88. па им је излио теле које као да је мукало, и они су тада рекли: “Ово је ваш бог и Мојсијев бог, којег је заборавио.”
89. Зар они нису видели да им оно ни речи не одговара и да од њих не може да отклони никакву невољу нити може икакву корист да им прибави?
90. А њима је Арон још пре говорио: “О народе мој, ви сте тиме само стављени у искушење; ваш Господар је Свемилосни, зато следите мене и слушајте моја упуства.”
91. “Ми ћемо да га обожавамо све док нам се не врати Мојсије,” рекоше они.
92. “О Ароне!” Повика Мојсије. “Шта те је спречило, кад си их видео да су залутали,
93. па за мном ниси пошао? Зашто ниси послушао моје наређење?”
94. “Брате мој”, рече Арон, “не хватај ме за браду и за косу! Ја сам се плашио да не кажеш: ‘Раздор си међу Изриљевим синовима посејао и ниси поступио онако како сам ти рекао.’”
95. “А шта си ти то хтео, о Самирија?” Упита Мојсије.
96. “Ја сам видео оно што они нису видели”, одговори он, “а затим сам за анђелом узео шаку земље, па то после бацио, и ето, тако ме је моја зла душа навела на зло.”
97. “Губи се одавде!” Рече Мојсије. “Читавог свог живота говорићеш: ‘Нека ме нико не дотиче!’ - А чека те још и одређени час који те неће

- мимоићи. Погледај само ово твоје божанство које си обожавао; ми ћемо га, сигурно, спалити и по мору му прах расути.
98. Ваш Бог је Аллах, другог истинског бога осим Њега нема! Он све зна.”
99. Тако ти казујемо неке вести о онима који су били и нестали, и објављујемо ти од Себе Кур’ан.
100. Ко се окрене од Кур’ана, на Судњем дану ће, заиста, огромни грех да понесе;
101. вечно ће у казни да остану, а језив терет ће на Судњем дану да носе.
102. На Дан када ће анђео у рог да дувне - тога Дана ћемо да сакупимо невернике од страха модре,
103. и један другом ће тихо да говоре: “Нисте на Земљи боравили више од десет дана.”
104. Ми добро знамо о чему ће они да говоре кад најразборитији међу њима каже: “Остали сте само један дан.”
105. А питају те о планинама, па ти реци: “Господар мој ће их у прах претворити и разасути,
106. а места на којима су биле да остави равном ледином,
107. ни удубине ни узвисине на Земљи нећеш да видиш.
108. Тог дана ће они да се одазову гласнику, мораће да га следе и пред Свемилошним ће да се стишају гласови и ти ћеш само да чујеш шапат.
109. Тог дана ником неће да буде од користи заузимање осим ономе коме Свемилошни допусти да се за неког заузме.
110. Он зна шта су радили и шта их чека, а они знањем не могу Њега да обухвате.

111. Људи ће се Живом и Вечном покорити, а настрадаће онај који је друге поред Аллаха обожавао.
112. а онај ко је добра дела чинио, а верник био, неће се неправде ни закидања награде плашити.
113. И Ми тако Кур'ан на арапском језику објављујемо и у њему опомене понављамо да би се они греха клонили или да би их на послушност подстакао.
114. Нека је узвишен Аллах, Владар Истинити! И не жури са читањем Кур'ана пре него што ти се његово објављивање заврши, и реци: “Господару мој, Ти моје знање повећај!”
115. А Адаму смо одмах у почетку наредили, али он је заборавио и није одлучан био.
116. А кад смо казали анђелима: “Поклоните се Адаму!” Они сви ничице падоше, осим Сотоне који је то одбио.
117. “О Адаме!” Рекли смо, “овај је заиста непријатељ теби и твојој жени, зато никако не дозволи да због њега будете истерани из Раја, па да се онда мучиш.
118. У Рају нећеш никад огладнити нити го бити,
119. нити ћеш у њему ожеднити, нити врелину осетити.”
120. Али Сотона поче да га наговара и говори: “О Адаме, хоћеш ли да ти покажем дрво бесмртности и царство које неће да нестане?”
121. И њих двоје поједоше са дрвета и указаше им се њихова стидна места па почеше да стављају по њима рајско лишће. Адам није свога Господара послушао, па је скренуо.
122. После га је његов Господар изабраником учинио, и опростио му је, и на Прави пут упутио.
123. “Напустите Рај сви”, рече Аллах, “једни другима ћете да будете непријатељи! Од Мене ће да вам долази Упута, и

онај ко буде следио Моју Упуту неће да залута и неће да буде несрећан.

124. А онај ко се окрене од Моје Опомене, тај ће да живи тешким животом и на Судњем дану ћемо да га проживимо слепим.”
125. “Господару мој”, рећи ће, “зашто си ме слепог проживео кад сам имао вид?”
126. “Ево зашто”, рећи ће Он. “Наше речи и докази су ти долазили, али си их занемаривао, па ћеш данас тако и ти да будеш занемарен.”
127. И тако ћемо Ми да казним све оне који су у греху претеривали, и у речи и доказе свога Господара нису веровали. А патња на Будућем свету биће, уистину, болнија и вечна.
128. Зар њима није познато колико смо уништили народа пре њих, оних по чијим селима и градовима се они крећу! То су, заиста, поуке за разумне људе.
129. И да није реч твог Господара још пре одређена, стигла би их заслужена казна.
130. Зато отрпи њихове увреде и обављај молитву, славећи Господара свог, пре изласка и пре заласка Сунца, и обављај је у ноћним сатима, и на крајевима дана - да би постигао задовољство.
131. И никако не жуди за лепотама овог света које Ми као ужитак разним неверницима пружамо, да их тиме на кушњу ставимо, награда Господара твог је боља и вечна.
132. Нареди породици својој да молитву обављају и буди у томе стрпљив и устрајан! Ми не тражимо од тебе да сам себе опскрбљујеш, Ми ћемо те опскрбити! А само богобојазнима припада леп завршетак.
133. Незнанобошци говоре: “Зашто нам не донесе какво чудо од Господара свог?” А зар им не долази објашњење о оном што има у давнашњим објавама?

134. А да смо их каквом казном уништили пре њега, сигурно би казали: “Господару наш, зашто нам ниси послао посланика, па да следимо Твоју Објаву пре него што смо понижени и осрамоћени у Паклу.”
135. Реци: “Сви ишчекујемо, па ишчекујте и ви, а сигурно ћете сазнати ко су били следбеници праве вере и ко је био на Правом путу.”

21 - Енбија^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Људима се ближи њихово полагања рачуна, а они, немарни, окрећу се од истине.
2. И не дође им ниједна нова опомена од Господара њиховог којој се, слушајући је, не подсмехују,
3. немарних срца. И тихо рекоше незнанобожци: “Да ли је овај нешто друго до човек као и ви?! Зар ћете да се предате враџбини, а видите да то јесте?!”
4. “Господар мој зна”, рече он, “шта се говори и на небу и на Земљи. Он све чује и све зна!”
5. Они, чак, говоре: “То је само кошмар! Он га измишља! Он је песник! Нека нам донесе какво чудо као и претходни посланици!”
6. Ниједно насеље које смо Ми уништили пре њих није у чудо поверовало, па зар ће они да поверују?!
7. И пре тебе смо само људе као посланике слали и објављивали смо им, зато питајте следбенике Књиге, ако ви не знате!
8. Ми их нисмо створили као бића која живе без хране, нити су били бесмртни.
9. Затим би им обећање испуњавали, и њих, и оне које смо хтели спашавали, а невернике уништавали.”
10. Ми вам Књигу објављујемо у којој је слава ваша, па зашто се не опаметите?

[*] Енбија (Веровесници).

11. А колико смо само уништили насеља која су била незнанобожачка и после којих би друге народе довели!
12. И када би казну нашу предосетили, из домова својих би се разбежали.
13. “Не бежите сад, и вратите се вашим уживањима и вашим домовима, можда ће вас неко шта упитати.”
14. “Тешко нама”, они би говорили, “ми смо, заиста, неверници били!”
15. И кукали би тако све док их не бисмо учинили, као жито пожњевено, непомичним.
16. Ми нисмо створили небо и Земљу и оно што је између њих да се забављамо.
17. Да смо хтели да се забављамо, забављали бисмо се онако како Нама доликује, али Ми то не чинимо.
18. Него истином сузбијамо лаж, истина је угуши и лажи нестане - а тешко вама због лажи које о Њему изнесите!
19. Његово је оно што је на небесима и на Земљи! А они који су код Њега не зазиру да Га обожавају, нити им то досади,
20. славе Га ноћу и дању, не малаксавају.
21. Зар божанства која они од земље праве могу да оживе мртве?!
22. Да на Земљи и небесима уистину постоје божанства поред Аллаха, пореметила би се. Па нека је слављен и узвишен Аллах, Господар Престола, од оног како Га описују!
23. Он неће бити питан за Своје поступке, а они ће бити питани.
24. Зар да они уместо Њега узимају богове!? Реци: “Дајте ваш доказ! У овом Кур'ану и књигама пре мене објављеним немате доказ.” Али већина њих не зна истину, па је зато не прихватају.
25. Пре тебе нисмо послали ниједног посланика, а да му нисмо

објавили: “Нема истинског бога осим Мене, зато само Мене обожавај!”

26. Они говоре: “Свемилосни има дете!”, Узвишен и слављен је Он! А анђели су само слуге поштоване!
27. Они не говоре док то Он не одобри и поступају онако како Он нареди.
28. Он зна шта су радили и шта ће да ураде, и они се заузимају само за оног са којим је Он задовољан, а и сами су, из страхопоштовања према Њему, богобојазни.
29. А ако би неки од њих казао: “Ја сам, поред Њега, такође бог!” Казнили бисмо га Паклом, јер Ми тако кажњавамо незнанобошце.
30. Зар не знају неверници да су небеса и Земља били једна целина, па смо их Ми раздвојили, и да Ми од воде све живо стварамо?! И зар неће да верују?!
31. Ми смо на Земљи створили стабилне планине да их она не потресе, и по њима смо учинили пролазе и стазе да би они стизали куда желе.
32. И створио је сигурни небески свод, а они се ипак окрећу од доказа која су на њему.
33. И ноћ и дан Његово су дело, и Сунце и Месец, и сви они у свемиру плове.
34. И Ми нисмо ниједном човеку пре тебе дали вечност; ако ти умреш, зар ће они довека да живе?
35. Свако живо биће смрт ће да окуси! Ми вас стављамо на искушење и у добру и у злу, и Нама ћете да се вратите.
36. Када те неверници угледају, само ти се исмејавају: “Је ли то онај који хули ваша божанства?” А они сами, кад се спомене Свемилосни, не верују.

37. Човек је створен по природи нестрпљив. Показаћу Ја вама, заиста, доказе Своје, зато Ме не пожурујте!
38. Они говоре: “Када ће већ једном та претња да се оствари, ако истину говорите?”
39. А кад би неверници само знали да тада неће моћи да отклоне ватру од својих лица и својих леђа, и да нико неће моћи да им пружи помоћ.
40. Напротив, казна ће изненада да им дође и они неће моћи да је отклоне, и неће им се дати прилика за покајање.
41. Посланицима су се и пре тебе исмејавали, па је оне који су им се исмејавали стигла казна којој су се исмејавали.
42. Реци: “Ко ће вас, ноћу и дању, заштитити од казне Свемилосног?!” Па, ипак, се они од Објаве свога Господара окрећу.
43. Зар ће их њихова божанства од наше казне одбранити? Па она сама себи не могу да помогну, и нико невернике од Наше казне не може да сачува!
44. Ми смо неверницима, а и њиховим прецима, дали да уживају тако да им се живот у томе одужио. А зар они не виде да Ми Земљу са њених крајева умањујемо, па како да они буду победници?!
45. Реци: “Ја вас упозоравам Објавом!” Али, глуви не чују позив када се упозоравају.
46. А када би их дотакуно само мали део казне твога Господара, сигурно би повикали: “Тешко нама, заиста смо били неправедни!”
47. И на Судњем дану ћемо поставити тачне ваге за вагање дела, па никоме се неће учинити неправда. А ако дело буде тешко колико зрно горушице, нећемо га занемарити. А довољно је то што ћемо Ми рачуне испитивати.

48. Ми смо Мојсију и Арону дали оно што раставља Истину од неистине, светло и опомену за богобојазне,
49. за оне који се Господара свог боје и кад их нико не види, и који се брину због Часа проживљења.
50. Овај Кур'ан је благословљена поука коју објављујемо, па зар да га ви поричете?
51. Ми смо још пре Авраму дали разборитост и добро смо га познавали.
52. Кад он своме оцу и своме народу рече: “Какви су ово кипови које тако предано обожавате?”
53. Они одговорише: “Затекли смо наше претке како их обожавају.”
54. Аврам рече: “Заиста сте ви, а и преци ваши, у очигледној заблуди.”
55. “Говориш ли ти то озбиљно или се само шалиш?” Упиташе они.
56. “Не!“ Рече. “Господар ваш је Господар небеса и Земље, Он је њих створио, и ја ћу вам то доказати.
57. И нечујно рече: “Тако ми Аллага, ја ћу, чим се удаљите, вашим идолима сплетку учинити!”
58. И поразбија их он у комаде, осим оног највећег, да би се њему обратили.
59. “Ко уради ово са нашим боговима?” Повикаше они, “заиста је насилник.”
60. “Чули смо једног момка како их хули“, рекоше, “име му је Аврам.”
61. “Доведите га пред народ”, рекоше, “да људи посведоче.”
62. “Јеси ли ти урадио ово са нашим боговима, о Авраме?” Упиташе.
63. “То је учинио овај највећи међу њима; питајте их ако могу да говоре”, рече он.

64. И они схватише, па сами себи рекоше: “Ви сте, заиста, неправедни!”
65. Затим се на своје вратише: “Ти знаш да ови не говоре!”
66. “Па зашто онда, уместо Аллаха, обожавате оне који не могу ни да вам користе нити могу од вас какву штету да отклоне?” Упита он.
67. “Тешко вама и онима које, уместо Аллаха, обожавате! Зашто се не опаметите?”
68. “Спалите га и богове ваше осветите, ако хоћете ишта да учините!” Повикаше.
69. “О ватро!” Рекосмо Ми, “буди хладна, и спас Авраму!”
70. И хтели су да му поставе сплетку, али их Ми учинисмо највећим губитницима!
71. И спасили смо њега и Лота и послали их у земљу коју смо за људе благословили,
72. и поклонили смо му Исака, и још Јакова као унука и све учинисмо честитим.
73. И учинили смо их веровесницима да упућују према Нашој заповеди, и објавили смо им да раде добра дела, и да обављају молитву, и да удељују милостињу, и само су Нас обожавали.
74. И Лоту мудрост и знање смо дали и из града га, у ком су становници његови одвратне ствари чинили, избавили - то је, уистину, био народ развратан и зао.
75. и у Нашу милост смо га увели; он је, заиста, од оних добрих.
76. И спомени Ноја - кад је још давно завапио, па смо Му се одазвали, и њега и његову породицу од јада великог спасили,
77. и заштитили смо га од народа који је сматрао Наше речи и

доказе неистинитим. То су били опаки људи, па смо их све потопили.

78. И спомени Давида и Соломона, када су судили о усеву којег су по ноћи нечије овце опасле, и Ми смо били сведоци њиховом суђењу,
79. и учинили смо да Соломон проникне у то, а обојици смо дали мудрост и знање. И потчинили смо планине и птице да са Давидом Аллаха славе и величају: све то Ми смо учинили.
80. И научили смо га да израђује панцире за вас да вас штите у борби са непријатељем, па зашто нисте захвални?
81. А Соломону смо јак ветар послушним учинили, по његовој заповеди је дувао према земљи коју смо благословили; и Ми све добро знамо,
82. и потчинио му је неке ђаволе да због њега роне, а радили су и друге послове, и над њима смо Ми бдели.
83. И спомени Јова, када је своме Господару завапио: “Мене је снашла невоља, а Ти си од милостивих најмилостивији.”
84. И Ми смо му се одазвали и отклонили невољу која га је мучила и вратили смо му, милошћу Нашом, његову породицу, и уз њих још толико, и да буде узор онима који су Нама покорни.
85. И спомени Лишмаела, и Еноха, и Језекиља, а сви су они били стрпљиви.
86. И увели смо их у окриље Наше милости, они су заиста били добри.
87. Јону кад срдит оде и помисли да га нећемо казнити - па после у тминама завапи: “Нема бога, осим Тебе, хваљен нека си, а ја сам се заиста огрешо према себи!”
88. Па смо му се одазвали и тегобе га спасили; ето тако Ми спашавамо вернике.
89. И спомени Захарија, када је позвао свога Господара: “Мој Господару, не остављај ме самог, Ти си једини вечан.”

90. Одазвали смо му се и, излечивши му жену, Јована му поклонисмо. Они су се трудили да што више добра ураде и молили су Нам се у нади и страху, и били су према Нама понизни.
91. И спомени ону која је сачувала чедност - своје девичанство, па смо у њу удахнули живот, и њу и њеног сина смо учинили да буду свим световима знамење.
92. Ова ваша вера - једина је права вера, а Ја сам ваш Господар, зато само Мене обожавајте!
93. Људи су се, међутим, разишли и поделили у вери, а сви ће се Нама вратити.
94. Ко буде радио добра дела а притом је верник, труд му неће остати лишен награде, јер смо га Ми сигурно записали.
95. А немогуће је да се становници било којег насеља које смо Ми уништили поново врате на овај свет!
96. И кад се ослободе Гог и Магог и кад се буду низ све стрмине журно спуштали,
97. и приближи се Истинита претња, тада ће погледи неверника да се укоче. “Тешко нама, ми смо према овоме били равнодушни, сами себи смо неправду учинили!”
98. И ви, и они које поред Аллаха обожавате, бићете гориво у Паклу, а у њему ћете сигурно да уђете.
99. Да су они богови, не би у Пакао ушли, и сви ће у њему вечно да бораве.
100. У њему ће да уздишу пригушено, у њему ништа неће чути.
101. А они којима смо још пре обећали лепу награду, они ће да буду далеко од Пакла.
102. Његову буку неће да чују, и вечно ће да уживају у ономе што им буду душе желеле.

103. Неће осетити страх због највећег ужаса, него ће их анђели дочекивати: “Ево, ово је ваш Дан који вам је обећан!”
104. На Дан кад смо тамо небеса као што се смота лист папира за писање, онако како смо први пут из ништа створили, тако ћемо поново из ништа да створимо, то је Наше обећање, Ми ћемо, заиста, то да учинимо.
105. Ми смо у објавама, после Торе, написали да ће Земљу да наследе Моје честите слуге.
106. У овом је заиста поука за људе који буду само Аллага обожавали,
107. а тебе смо послали само као милост световима.
108. Реци: “Мени се објављује да је ваш Бог један једини Бог, па хоћете ли му се предати?”
109. А ако они одбију, ти реци: “Ја сам вас све, без разлике, опоменуо, а не знам да ли је близу или далеко оно чиме вам се прети.”
110. Он зна шта гласно говорите и шта кријете,
111. а ја не знам, можда вам је то искушење, и препуштање световном уживању до одређеног времена.
112. “Господару мој, пресуди онако како су заслужили!” Рече он. “А од Господара нашег, Милостивог, треба тражити помоћ против оног што ви износите.”

22 - Хаџ^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. О људи, Господара свог се бојте! Заиста ће потрес, кад Смак света наступи, велики догађај бити!
2. Тада када угледате Судњи дан, заборавиће свака дојиља своје дете, а свака трудница ће свој плод да побаци и ти ћеш да видиш пијане људе, а они неће да буду пијани, него ће тако изгледати због страшне Аллахове казне.
3. А међу људима има ко расправља о Аллаху без знања, и следи сваког ђавола пркосног.
4. За кога је већ прописано да ће сваког оног ко га узме за заштитника да заведе на странпутицу и да га одведе у огњену патњу.
5. О људи! Ако сте у сумњи према проживљењу - па Ми смо вас, заиста, створили од земље, затим од капи семена, потом од заквачка, затим од груде меса, обликованих и необликованих удова, да бисмо вам показали нашу моћ! А у материцама задржавамо шта хоћемо, до одређеног рока, затим чинимо да се рађате као дојенчад и да после до мужевног доба израстете; једни од вас умиру, а други дубоку старост доживљавају, тако да зачас, забораве оно што су знали. И ти видиш земљу како је замрла, али кад на њу спустимо воду, она устрепће и узбуја, и из ње изникне разновразно прекрасно биље.
6. Тако је јер Аллах постоји, и што Он може мртве да оживи, и што Он све може.

[*] Хаџ (Хаџ).

7. и што ће Час оживљења да дође, у то нема сумње, и што ће Аллах да оживи оне у гробовима.
8. Има људи који расправљају о Аллаху без икаквог знања, и без Упуте и без Књиге светиљке,
9. ходајући надмено, да би одвраћали од Аллаховог пута, њих на овом свету чека понижење, а на Судњем дану даћемо им да искусе патњу у огњу.
10. “Ето, то је због твојих дела, а Аллах, заиста, не чини насиље Својим слугама.”
11. Има људи који Аллага обожавају, али без правог уверења. Ако га прати срећа, он је смирен, а ако западне и у најмање искушење, враћа се неверству - па тако изгуби и овај и Будући свет. То је, уистину, очити губитак.
12. Он, се поред Аллага, моли онеме који од њега не може никакву штету да отклони нити може било какву корист да му прибави; то је, заиста, далека странпутица;
13. моли се онеме због чије ће молитве пре штету имати него корист; лош је то заштитник и зао пријатељ!
14. Аллах ће оне који верују и раде добра дела, заиста, да уведе у баште Раја, кроз које теку реке. Аллах ради оно што хоће!
15. Онај ко мисли да Аллах неће помоћи Посланику ни на овом свету ни на Будућем, нека растегне уже до таванице и нека га пресече, па нек види да ли ће његов поступак да отклони оно што га срди.
16. И Ми га тако у виду јасних стихова објављујемо, а Аллах ће оном коме Он хоће на Прави пут да укаже.
17. Аллах ће, заиста, на Судњем дану да одвоји вернике од Јевреја, Сабијаца, хришћана, поклоника ватре и незнанобожаца. Аллах је, заиста, свему сведок.

18. Зар не знаш да се и они на небесима и они на Земљи Аллаху клањају, а и Сунце, и Месец, и звезде, и планине, и дрвеће, и животиње, и многи људи, а многи казну заслужују. А кога Аллах понизи, нико га не може поштованим учинити; Аллах, заиста, ради шта хоће.
19. Ова два противничка табора споре се око Господара свог. Онима који не буду веровали биће одела од ватре скројена, а кључала вода биће сипана на главе њихове.
20. Од ње ће да се истопи оно што је у њиховим стомацима, и кожа,
21. а биће ударани гвозденим маљевима;
22. кад год покушају да због тешког јада из ње изађу, биће у њу враћени: “Ето вам патња у ужасној ватри!”
23. А оне који буду веровали и радили добра дела - Аллах ће сигурно да уведе у рајске баште кроз које теку реке; у њима ће се китити наруквицама од злата и бисером а одећа ће да им буде од свиле.
24. Они су били надахнути да изговарају најлепше речи и били су надахнути на пут Оног Који је хвале достојан.
25. Заиста ћемо онима који не верују и одвраћају од Аллаховог пута и Часне Кабе, коју смо одредили за све људе - једнако за мештанина и за посетиоца, и ономе ко у њој било какво насиље учини, дати да искуси болну патњу.
26. И кад смо Авраму показали место за изградњу Храма: “Не обожавај осим Мене никог, и нека овај Храм Мој буде чист за оне који ће га обилазити, који ће ту у близини његовој становати, и који ће молитву обављати.
27. И огласи људима хаџ - и долазиће ти пешке и на изнуреним камилама које долазе са далеког пута,
28. да би користи имали и да би у одређене дане, приликом

клања жртвенице, којом их је Аллах опскрбио, Његово име спомињали. Једите то месо, а нахраните и тешког сиромаша!

29. Затим, нека са себе прљавштину уклоне, нека своје завете испуне и нека око Храма древнога обилазе.
30. Ето толико! А ко поштује Аллахове светиње, уживаће милост Господара свог. А дозвољена вам је стока, осим оне о којој вам је речено - па клоните се идола поганих и клоните се лажног говора!
31. Будите искрено Аллаху одани, не придружујући Му никога у обожавању! А онај ко Аллаху придружује некога у обожавању - као да је са неба пао, па су га птице разграбиле, или га је ветар у далеки предео одувао.
32. Тако је то! Па ко поштује Аллахове прописе - то је знак богобојазног срца.
33. Вама оне користе до одређеног рока, а после, њихово место је крај древног храма.
34. Свакој заједници прописали смо клање жртвенице да би спомињали Аллахово име приликом клања стоке коју им Он даје. Ваш Бог је један Бог, зато се само Њему искрено предајте! А радосном вешћу обрадуј послушне,
35. чија срца, кад се Аллах спомене, обузме страх, и оне који стрпљиво подносе невоље које их задесе, и оне који обављају молитву и који, од онога што им Ми дајемо, удељују.
36. А камиле смо вам учинили једним од Аллахових знамења и ви у њима имате добро; зато спомињите Аллахово име над њима, када буду за клање припремљене, а када се то заврши, једите месо, а нахраните и онога који не проси, а и оног који проси; тако смо вам их потчинили да бисте захвални били.
37. До Аллаха неће допрети њихово месо и њихова крв, али

ће допрети ваша искрено учињена дела. Тако вам их је потчинио да бисте величали Аллаха јер вас је на Прави пут упутио. И обрадуј оне који раде добра дела!

38. Аллах, заиста, штити вернике, Аллах сигурно не воли ниједног издајника, незахвалника.
39. Допушта се одбрана онима које други нападну, зато што им се насиље чини - а Аллах је, заиста, способан да их помогне.
40. Онима који су бесправно прогнани из свога завичаја само зато што су говорили: "Господар наш је Аллах!" А да Аллах не сузбије неке људе другима, до темеља би били порушени манастири и цркве, и синагоге, а и џамије, у којима се много спомиње Аллахово име. А Аллах ће сигурно да помогне оне који Њега помажу - Аллах је, заиста, моћан и силан;
41. оне који ће, ако им дамо власт на Земљи, да обављају молитву и удељују милостињу и који ће да траже да се раде добра дела, а одвраћају од неваљалих - а Аллаху се, на крају, све враћа.
42. А ако те они буду угонили у лаж, па и пре њих су народ Нојев, и Ад, и Семуд посланике угонили у лаж,
43. и народ Аврамов, и народ Лотов,
44. и становници Медена; а лажним је сматран и Мојсије, а Ја сам неверницима давао времена, затим сам их кажњавао, па каква је била Моја осуда?!
45. И колико смо насеља уништили, чији су житељи незнанобошци били, па су пушта у рушевинама остала! И колико бунарева има запуштених и колико високих палата празних!
46. Зашто они по свету не путују па да срца њихова схвате оно што требају да схвате и да уши њихове чују оно што требају да чују, али очи нису слепе, већ срца у грудима.
47. Они од тебе траже да их казна што пре стигне, а Аллах ће

испунити претњу Своју; само један дан код Господара твог траје колико хиљаду година, по вашем рачунању.

48. И колико је било насеља чији су житељи били неправедни, којима сам Ја казну одлагао, да бих их најзад казнио! А Мени се све враћа.
49. Реци: “О људи, ја сам ту само да вас јасно упозорим!”
50. Они који буду веровали и радили добра дела имаће опрост и племениту опскрбу;
51. а они који се буду трудили да докаже Наше порекну, уверени да ће Нам умаћи, биће становници Пакла.
52. Пре тебе, Ми ниједног посланика и веровесника нисмо послали а да Сотона није, кад би он казивао, у његово казивање нешто убацио. Аллах би уклонио оно што би Сотона убацио, а затим би учврстио Своје речи, а Аллах све зна и мудар је.
53. Да би оно што је Сотона убацио учинио искушењем за оне у чијим срцима је болест и за оне чија су срца окорела. А заиста су неверници у бескрајној неслози.
54. И да би они који су знањем обдарени спознали да је Кур'ан истина од твог Господара, па у њега поверовали и да према Аллаху срца њихова буду понизна. Заиста оне који верују Аллах упућује на Прави пут.
55. А неверници неће да престану да у Кур'ан сумњају, све док им Час изненада не дође или док им не дође патња у страховитом Дану.
56. Тог Дана власт ће само Аллах имати, Он ће им судити: верници и они који су добра дела чинили биће у рајским баштама уживања.
57. А они који нису веровали и порицали су Наше речи и доказе, они ће бити у понижавајућој патњи.

58. Аллах ће, заиста, лепо да награди оне који су напустили свој родни крај да би се борили на Аллаховом путу, па затим погинули или умрли, а заиста је Аллах најбољи Опскрбитељ.
59. Он ће их у место којим ће они бити задовољни заиста увести! - А Аллах све зна и благ је.
60. Ето тако! А оном ко истом мером узврати за учињено зло и коме опет неправда буде учињена, Аллах ће, сигурно, да му помогне - Аллах, заиста, стално брише грехе и опрашта.
61. Ето тако! А Аллах смењује ноћ даном, а дан ноћу, и Аллах све чује и све види.
62. То је зато што је Аллах - истина, а они које они, поред Аллаха, моле - лаж, и зато што је Аллах Свевишњи и Велики.
63. Зар не видиш да Аллах с неба спушта кишу од које земља зазелени? - Аллах је заиста добар и све зна.
64. Његово је оно што је на небесима и оно што је на Земљи! Аллах, заиста, није ни о коме овисан, и Он је једини хвале достојан!
65. Зар не видиш да вам је Аллах потчинио све што је на Земљи, па и лађе које, Његовом одредбом, морем плове?! Он чува оно што је на небесима да не падне на Земљу, осим са Његовом дозволом. Аллах је, уистину, према људима благ и милостив.
66. Он вам даје живот и затим ће да вам га одузме и после ће да вас опет оживи; човек је, заиста, прави незахвалник!
67. Свакој заједници прописали смо верозакон према којем је требало да се влада; и не дозволи, никако, да са тобом о томе расправљају. Ти позивај своме Господару, ти си, уистину, на Правом путу.
68. А ако се они буду са тобом препирали, реци: “Аллах најбоље зна оно што ви радите!”
69. Аллах ће да вам пресуди на Судњем дану о ономе у чему се разилазите.

70. Зар не знаш да Аллах зна све што је на небу и на Земљи?! То је све у Књизи, то је, уистину, Аллаху лако!
71. Незнанобошци, поред Аллага, обожавају оне за које им Он није дао никакав доказ, и о њима сами ништа не знају. А незнанобошце неће имати ко да спаси.
72. А кад им се Наше јасне речи казују, ти примећујеш велико негодовање на лицима оних који не верују, који умало да не насрну на оне који им речи Наше казују. Реци: “Хоћете ли да вам кажем шта ће вам бити мрзније од тога? Ватра којом Аллах неверницима прети, а грозно ће она пребивалиште бити.”
73. О људи, ево једног примера, па га послушајте: “Они које ви, поред Аллага обожавате, не могу никако да створе ни мушицу, макар се ради ње удружили. А ако би им мушица нешто уграбила, они то не би могли да избаве од ње. Слаб је онај који обожава и онај који се обожава!”
74. Они не величају и не познају Аллага како треба, а Аллах је, уистину, моћан и силан.
75. Аллах одабира изасланике међу анђелима и људима - Аллах, заиста, све чује и све види.
76. Он зна шта су урадили и шта ће да ураде. А Аллаху се све враћа.
77. О верници, клањајте се и ничице падајте и свога Господара обожавајте, и радите добра дела да бисте постигли оно што желите.
78. И борите се, ради Аллага, истински, онако како треба да се бори! Он вас је изабрао и у вери вам није ништа тешко прописао, у вери вашег претка Аврама. Аллах вас је одавно назвао муслиманима, и у овом Кур'ану, да би Посланик био сведок против вас, и да бисте ви били сведоци против осталих људи. Зато, обављајте молитву и дајте обавезну милостињу и Аллага се чврсто држите. Он је Господар ваш, и то какав Господар и какав заштитник!

23 - Му'минун^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Верници ће успети,
2. они који су скрушени у својој молитви,
3. и који се окрећу од бесмислица,
4. и који милостињу удељују,
5. и који чувају своја стидна места,
6. осим од својих супруга или оних које су у њиховом поседу;
они, заиста, неће да буду прекорени;
7. а они који и преко тога нешто траже, то су заиста они који
прелазе границу;
8. и који своја обећања и обавезе чувају,
9. и који своје молитве на време обављају,
10. они су заиста наследници,
11. који ће Рај да наследе, они ће у њему вечно да бораве.
12. Ми смо, заиста, створили човека од бити земље,
13. затим чинимо да доспе у припремљено станиште као кап семена,
14. па онда кап семена угрушком створимо, затим од угрушка
заквачак створимо, па од заквачка кости створимо, а онда кости
месом заоденемо, и после га, као друго створење, формирамо,
па нека је узвишен Аллах, Најбољи Створитељ!
15. Ви ћете, после тога, заиста, да помрете,

[*] Му'минун (Верници).

16. затим ћете, на Судњем дану, да будете оживљени.
17. Ми смо седам небеса изнад вас створили, и Ми нисмо немарни према оном што смо створили.
18. Ми са неба спуштамо воду са мером, и у земљи је задржавамо - а можемо да учинимо и да нестане,
19. и помоћу ње баште за вас подижемо од палми и винове лозе - у њима имате много воћа које једете,
20. и маслиново дрво које расте на Синајској гори, од њега добијате уље и зачин.
21. И у стоци вам је поука: Ми вам дајемо да пијете оно што се налази у њеним утробама, и ви од ње имате многе користи и ви се њоме храните,
22. и на њима, и на лађама се превозите.
23. Ми смо послали Ноја његовом народу, па им он рече: “О мој народе, само Аллаха обожавајте, ви немате другог истинског бога осим Њега; зар се не бојите?!”
24. Али су главешине његовог народа, које нису веровале, говориле: “Он је само човек као и ви, жели предност над вама. Да је Аллах хтео, послао би анђеле; овако нешто нисмо чули од наших давних предака.
25. Он је човек опседнут духовима, па пустите га неко време!”
26. “Мој Господару”, рече он, “помози ми, зато што ме у лаж утерују!”
27. И Ми му објависмо: “Гради лађу под очима Нашим и према надахнућу Нашем, па кад заповед Наша дође и вода испод пећи на површину земље избије, ти у њу укрцај од сваке врсте животиње по пар, мужјака и женку, и чељад своју, али не оне о којима је већ суд донесен, и не обраћај Ми се за невернике, јер ће, заиста, бити потопљени.”

28. Па кад се сместиш у лађу, ти и они који су уз тебе, реци: 'Хвала Аллаху, Који нас је спасио безбожничког народа!'
29. И реци: “Господару мој, искрцај ме на благословљено место, Ти то најбоље умеш!”
30. У томе су, заиста, поуке, а Ми смо заиста стављали на кушњу.
31. После њих смо друга поколења стварали.
32. и послали смо им, као посланика, једног између њих: “Само Аллаха обожавајте, ви немате другог истинског бога осим Њега; зар се не бојите?!”
33. Али су великани његовог народа, који нису веровали, који су порицали да ће да буду оживљени на Будућем свету, и којима смо дали да раскошно живе у животу на овом свету, говорили: “Он је човек као и ви; једе оно што и ви једете, и пије оно што и ви пијете;
34. и ако се будете покоравали човеку попут вас, сигурно ћете да будете изгубљени.
35. Зар он вама да прети да ћете, након што умрете и земља и кости постанете, заиста, да будете оживљени?!
36. Немогуће је оно чиме вам се прети!
37. Постоји само наш живот на овом свету, ту живимо и умиремо, а оживљени нећемо бити.
38. Он је човек који о Аллаху износи лажи, и ми му не верујемо.”
39. “Мој Господару,” замолио је он, “помози ми, они ме у лаж утерују!”
40. “Ускоро ће они да се кају!” Одговори Он,
41. и заслужено их је погодио страشان глас, и Ми смо их учинили као што је речни нанос, па далеко био насилнички народ!

42. А затим смо, после њих, друга поколења створили,
43. ниједан народ не може убрзати ни успорити време своје пропасти.
44. Затим смо посланике, једне за другим слали. Кад год би неком народу дошао његов посланик, утеривали би га у лаж, и Ми смо их зато редом уништавали, и само смо у причама о њима сачували спомен; па далеко били људи који нису веровали!
45. После смо послали Мојсија и брата му Арона са Нашим речима и знацима и очигледним доказом,
46. фараону и његовим главешинама, али су се они узохолили, били су то надмени људи.
47. Говорили су: “Зар да поверујемо двојици људи који су као и ми, а њихов народ је у нашем ропству?”
48. И њих двојицу лажљивцима прогласише, па су зато били уништени.
49. Мојсију смо онда дали Књигу не би ли Израилјеви синови ишли Правим путем.
50. И сина Маријиног и мајку његову знаком смо учинили. Ми смо њих на једној висоравни с текућом водом настанили.
51. “О посланици, дозвољеним и лепим јелима се храните и добра дела чините, јер Ја добро знам шта ви радите!
52. Ова ваша вера - једна је вера, а Ја сам ваш Господар, па Ме се бојте!
53. А народи су се у питањима своје вере поделили на скупине, свака странка задовољна са оним што има.
54. Па, остави их у њиховој заблуди још неко време!
55. Мисле ли они - да тиме што их помажемо иметком и синовима,

56. да журимо да им благодати подаримо? Напротив, они не опажају.
57. Они који из бојазни према Господару свом страхују,
58. и они који у доказе и речи свога Господара верују,
59. и они који поред свог Господара ништа друго не обожавају,
60. и они који од онога што им је дато удељују, а срца су им пуна страха зато што ће да се врате своме Господару,
61. они журе да раде добра дела, и у њима друге претичу.
62. Ми никога не задужујемо преко његових могућности; код Нас је Књига која говори истину, и њима неће да буде учињена неправда.
63. Али, срца неверника су према овом сасвим равнодушна, а поред тога и ружна дела стално чине.
64. А кад будемо на муке ставили оне међу њима који су раскошним животом живели, одмах ће почети са запомагањем.
65. “Сада не запомажите, Ми вам нећемо помоћ пружити,
66. вама су Моје речи биле казиване, али сте им леђа окретали;
67. охолећи се Храмом, и у њему посеткујући, ружне речи сте говорили!”
68. Зашто они о Кур'ану не размисле, или им је дошло нешто што није долазило њиховим давним прецима?!
69. Зар они не познају свога Посланика, па га зато поричу?!
70. Зар говоре: “Луд је!” Међутим, он им доноси истину, али већина њих презире истину.
71. Када би Аллах ствари усклађивао према прохтевима њиховим, сигурно би нестало поретка на небесима и на Земљи и у оном што је на њима. Ми смо им дали Кур'ан, славу њихову, али се они од славе своје окрећу.

72. Или од њих тражиш надокнаду? Па надокнада Господара твог боља је, Он је најбољи Опскрбитељ.
73. Ти их, заиста, позиваш на Прави пут,
74. али они који у Будући свет неће да верују се од Правог пута, заиста, отуђују.
75. И кад бисмо им се смиловали и отклонили од њих невољу у којој се налазе, опет би они, сигурно, наставили да у својој заблуди лутају.
76. Ми смо их патњом ставили на искушење, али се они Господару своме нису покорили, нити су се понизно молили,
77. тек кад им отворимо капију тешке патње они ће наду да изгубе и у очајање ће да западну.
78. Он је Тај Који вам је створио слух, и вид, и дао разум; а како мало ви захваљујете!
79. Он вас на Земљи ствара, и пред Њим ћете се сакупити.
80. Он живот и смрт даје и само од Њега зависи измена ноћи и дана, па зашто не схватите?
81. Али, они говоре као што су говорили они пре њих.
82. Говорили су: “Зар кад помремо и кад постанемо прах и кости, зар ћемо, заиста, да будемо оживљени?”
83. И нама и, још давно, нашим прецима тим се претило, али, то су само измишљотине древних народа.”
84. Упитај: “Чија је Земља и све оно што је на њој, знате ли?”
85. “Аллахова!” Одговориће, а ти реци: “Па зашто онда не дођете себи?”
86. Упитај: “Ко је Господар седам небеса и ко је Господар величанственог Престола?”

87. “Аллах!”, одговориће, а ти реци: “Па зашто Га се онда не бојите?!”
88. Упитај: “У чијој је руци власт над свим, и ко узима у заштиту, и од кога нико не може заштићен бити, знате ли?”
89. “Аллах!” Одговориће, а ти реци: “Па зашто онда допуштате да будете заведени?”
90. Да, Ми им истину доносимо, а они су заиста лажљивци.
91. Аллах није за Себе узео сина, и поред Њега не постоји други бог! Иначе би сваки бог, с оним што је створио, радио шта би хтео, и један другог би побеђивао. Слављен нека је Аллах Који је далеко од онога како Га они описују.
92. Који зна невидљиви и видљиви свет и Он је врло високо изнад оних које поред Њега обожавају!
93. Реци: “Господару мој, ако ћеш да ми покажеш оно што им се претећи обећава,
94. онда ме, Господару мој, не остави с народом неверничким!”
95. А Ми, заиста, можемо да ти покажемо оно чиме им се прети.
96. Ти лепим на зло узврати, Ми добро знамо шта они износе,
97. и реци: “Господару мој, тражим заштиту код Тебе од ђаволских наговарања,
98. и Теби се, Господару мој, обраћам да ме од њиховог присуства заштитиш!”
99. И када неком од њих смрт дође, он узвикне: “Господару мој, поврати ме,
100. да урадим какво добро у ономе што сам пропустио!” Никако! То су, заиста, речи које ће он узалудно да говори - пред њима ће препрека бити све до Дана када ће да буду проживљени.

101. Па кад у рог буде дувнуто, тада међу њима неће бити родбинских веза и једни друге неће ништа да питају.
102. Они који ће имати довољно добрих дела, они ће успети и спасити се.
103. а они који буду имали недовољно добрих дела, они ће у потпуности изгубљени бити, у Паклу ће вечно да бораве.
104. Ватра ће лица да им пржи и искежених зуба ће да буду у њој.
105. Зар вам нису казиване Моје речи, а ви сте их порицали?!
106. “Господару наш”, рећи ће, “наше страсти су биле јаче од нас, па смо постали народ залутали.
107. Господару наш, избави нас из ње. Ако бисмо поново зло радили, онда би, заиста, прави неправедници били.”
108. “Останите у њој презрени и не обраћајте Ми се!” Рећи ће Он.
109. Кад су неке Моје слуге говориле: “Господару наш, ми верујемо, зато нам опрости и смилуј нам се, а Ти си Милосник најбољи!”
110. Ви сте им се толико ругали да сте због тога на Мене заборављали и увек сте их исмејавали.
111. Ја њих данас награђујем за оно што су трпели, и они су, заиста, прави победници.”
112. “А колико сте година на Земљи провели?” Биће упитани.
113. “Провели смо, дан или само део дана,” одговориће, “питај оне који су бројали.”
114. “Да, кратко сте провели”, рећи ће им се, “да сте само знали!”
115. “Зар сте мислили да смо вас узалуд створили и да Нам се нећете вратити?!”
116. И нека је Узвишен Аллах, Истинити Владар, нема другог истинског бога осим Њега, Господара Престола дивног!

117. А онај који се, поред Аллаха, моли другом богу, без икаквог доказа о томе, пред Господаром својим ће рачун полагати, а неверници се неће никад спасити.
118. И реци: “Господару мој, опрости и смилуј се, Ти си најмилостивији!”

24 - Нур^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Објављујемо поглавље и његове прописе чинимо обавезним!
У њему објављујемо јасне доказе да бисте поуку примили.
2. Блудницу и блудника избичујте са по стотину удараца бича, и нека вас при вршењу Аллахових прописа не обузима према њима никакво сажаљење, ако верујете у Аллаха и у Судњи дан, и нека њиховом кажњавању посведочи једна група верника!
3. Блудник се не жени осим са блудницом или незнанобошкињом, а са блудницом се жени само блудник или незнанобожац, а верницама је то забрањено.
4. Они који потворе чедне жене, а потом не докажу то са четири сведока, избичујте их са осамдесет удараца и не примајте никада више њихово сведочење; они су нечасни људи,
5. осим оних који се после тога покају и поправе, јер Allah опрашта грехе и милостив је.
6. А они који окриве своје жене, а не буду имали других сведока, него су само они сведоци, потврдиће своје сведочење заклетвом Аллахом, и то четири пута да заиста говоре истину,
7. а пети пут да их погоди Аллахово проклетство ако лажу!
8. А она ће казне бити поштеђена, ако се четири пута Аллахом зауне да он, уистину, лаже.
9. А пети пут да је стигне Аллахова срџба, ако он говори истину!
10. А да није Аллахове доброте према вама и Његове милости...
А Allah, заиста, прима покајање и мудар је!

[*] Нур (Светлост).

11. Међу вама је било оних који су износили потвору. Ви не сматрајте то неким злом по вас; не, то је добро по вас. Сваки од њих биће кажњен према греху који је заслужио, а онога од њих који је то највише радио чека велика патња.
12. Зашто, чим сте то чули, верници и вернице нису једни о другима добро помислили и рекли: “Ово је очигледна потвора!”
13. Зашто нису довели четворицу сведока? А пошто сведоке нису довели, они су онда код Аллаха лажљивци.
14. А да није Аллахове доброте према вама и Његове милости и на овом свету и на Будућем свету, већ би вас снашла велика патња због онога у шта сте се упустили.
15. Када сте то препричавали својим језицима и када сте на сва уста говорили оно о чему нисте ништа знали, ви сте то ситницом сматрали, али је то код Аллаха крупно.
16. Зашто нисте, чим сте то чули, рекли: “Не доликује нам да о томе говоримо, Узвишен нека си Ти! То је велика потвора!”
17. Аллах вам наређује да више никад тако нешто не поновите, ако сте верници,
18. и Аллах вам прописе објашњава; а Аллах све зна и мудар је.
19. Заиста онима који воле да се о верницима шире бестидне гласине чека болна казна и на овом свету и на Будућем; Аллах зна, а ви не знате.
20. А да није Аллахове доброте према вама и Његове милости и да Аллах није благ и милостив...
21. О верници, не следите Сотонине стопе! Онај ко буде следио Сотонине стопе он ће га на разврат и одвратна дела наводити. А да није Аллахове доброте према вама и Његове милости, ниједан од вас се не би никад очистио од греха; али Аллах чисти онога кога Он хоће. Аллах све чује и све зна.

22. Нека се добротинитељи и богати међу вама не заклињу да више неће да помажу рођаке и сиромаше, и оне који су на Аллаховом путу напустили свој родни крај; нека им опросте и не замере! Зар вам не би било драго да и вама Аллах опрости?! А Аллах опрашта грехе и милостив је.
23. Заиста они који потворе честите, безазлене вернице нека су проклети и на овом свету и на Будућем и њима припада болна патња
24. на Дан када против њих буду сведочили њихови језици, и њихове руке, и њихове ноге за оно што су радили.
25. Тог Дана Аллах ће их казнити казном коју су заслужили и они ће сазнати да је Аллах, заиста, Истина очигледна.
26. Неваљале жене припадају неваљалим мушкарцима, а неваљали мушкарци припадају неваљалим женама; честите жене припадају честитим мушкарцима, а честити мушкарци припадају честитим женама. Они нису криви за оно што о њима говоре, њих чека опрост и велико обиље.
27. О верници, у туђе куће не улазите док допуштење не добијете и док укућане не поздравите - то вам је боље, поучите се!
28. А ако у њима никога не нађете, не улазите у њих док вам се не допусти; а ако вам се каже: "Вратите се!" Ви се вратите, то вам је чедније, а Аллах добро зна оно што радите.
29. Није вам грех да улазите у ненастањене куће у којима се налазе ваше ствари, а Аллах зна оно што јавно показујете и оно што кријете.
30. Реци верницама нека оборе своје погледе и нека воде бригу о својим стидним местима; то им је чедније. Аллах у потпуности зна оно што они раде.
31. А реци верницама нека оборе погледе своје и нека воде бригу о стидним местима својим; и нека не дозволе да се од украса

њихових види ишта осим оног што је ионако спољашње, и нека вела своја спусте на груди своје; нека украсе своје не показују другима, то могу само мужевима својим, или очевима својим, или очевима мужава својих, или синовима својим, или синовима мужава својих, или браћи својој или синовима браће своје, или синовима сестара својих, или пријатељицама својим, или робињама својим, или мушкарцима којима нису потребне жене, или деци која још нису спознала стидна места жена; и нека не ударају ногама својим да би се чуо звекет накита њиховог који покривају. И сви се Аллаху покајте, о верници, да бисте постигли оно што желите.

32. Удајте неудате и жените нежењене, и честите робове и своје робиње; ако су сиромашни, Аллах ће им из Свога обиља дати. Аллах је неизмерно дарежљив и све зна.
33. И нека се суздрже они који немају могућности да се ожене, док им Аллах из Свога обиља не помогне! А са онима у вашем поседу који желе да се откупе, ако знате да су у стању да то учине, о откупу се договорите. И дајте им нешто од иметка који вам је Аллах дао. И не нагоните своје робиње да се баве блудом - ако оне желе да буду честите - да бисте стекли пролазна добра овога света; а ако их неко на то присили, Аллах ће, након што су биле приморане, да им опрости и према њима да буде милостив.
34. Ми вам објављујемо јасне речи и примере из живота оних који су били пре вас и нестали, и поуку богобојазним.
35. Аллах је светло небеса и Земље! Пример Његовог светла је као удубина у којој је фитиљ кандила; фитиљ је у стакленки, а стакленка је као блистава звезда; ужиже се благословљеним маслиновим дрветом, источним и западним, чије уље готово да сија кад га ватра и не дотакне; сама светлост изнад светлости! Аллах води ка Својој светлости онога кога Он хоће. Аллах наводи примере људима, Аллах све добро зна.

36. У џамијама, које се Његовом вољом подижу и у којима се спомиње Његово име - Њега славе и величају, ујутру и навече
37. људи које куповина и продаја не ометају да спомињу Аллаха и који обављају молитву и удељују обавезну милостињу, и који стрепе од Дана у коме ће срца и погледи да буду узнемирени,
38. да би их Аллах лепом наградом за дела њихова наградио и да би им од добротe Своје и више дао. А Аллах даје коме хоће, без рачуна.
39. А дела неверника су као варка у равници у којој жедан види воду, али кад до тог места дође, ништа не нађе - а затећи ће да га чека крај њега Аллахова казна и Он ће потпуно да му обрачуна његова дела; Аллах веома брзо обрачунава,
40. или су као тмине над дубоким морем које прекривају таласи све један за другим, изнад којих су облаци, све тмине једна изнад других, прст се пред оком не види - а онај коме Аллах не да светло неће светла ни имати.
41. Зар не знаш да Аллаха славе и величају сви који су на небесима и на Земљи, а и птице ширењем својих крила; сви знају како ће да Му се моле и како ће да Га славе и величају. А Аллах добро зна оно што они раде.
42. Аллахова је власт и на небесима и на Земљи, а Аллаху се све враћа.
43. Зар не видиш да Аллах полако покреће облаке, а онда их спаја и једне над другима гомила, па ти видиш кишу како из њих пада: Он с неба, из облака величине брда, спушта град, па њиме кога хоће погоди, а кога хоће поштеди - блесак муње Његове готово да одузме вид.
44. Он чини да ноћ и дан наступају наизменично и у томе је, заиста, поука за оне који памет имају.

45. Аллах сва жива бића ствара од воде, нека од њих пузе на стомаку, нека иду на две ноге, а нека, опет ходају на четири; Аллах ствара што хоће, Аллах, заиста, све може.
46. Ми смо објавили јасне речи и доказе; а Аллах упућује на Прави пут онога кога Он хоће.
47. Лицемери говоре: “Ми верујемо у Аллаха и Посланика, и покоравамо се”, а затим се неки од њих одмећу. Нису они верници.
48. Кад буду позвани Аллаху и Његовом Посланику да им пресуди, неки од њих одједном леђа окрену.
49. само ако знају да је правда на њиховој страни, долазе му послушно.
50. Да ли су њихова срца болесна, или сумњају, или страхују да ће Аллах и Његов Посланик према њима неправедно да поступи? Ниједно, него желе другима неправду да учине.
51. Кад се верници Аллаху и Посланику Његовом позову да им пресуди, само кажу: “Слушамо и покоравамо се!” То су они који су успели.
52. Они који се Аллаху и Његовом Посланику буду покоравали, који се буду бојали Аллаха и Њега се чували - то су они који су успели и који су спашени!
53. Лицемери се заклињу Аллахом, најтежом заклетвом, да ће сигурно да иду у бој ако им ти наредиш. Реци: “Не заклињите се! Ваша покорност је позната! Аллах, заиста, у потпуности зна оно што радите.”
54. Реци: “Покоравајте се Аллаху и покоравајте се Посланику!” А ако се окренете, он је дужан да ради оно што се њему наређује, а ви сте дужни оно што се вама наређује, па ако му budete послушни, бићете на Правом путу - а Посланикова дужност је само да јасно обзнани.

55. Аллах обећава да ће оне међу вама који буду веровали и добра дела чинили сигурно намесницима на Земљи поставити, као што је поставио намесницима оне пре њих, и да ће им зацело веру њихову учврстити, ону коју им Он жели, и да ће им сигурно страх сигурношћу заменити; они ће само Мене обожавати, и неће друге Мени у обожавању да придружују. А они који и после тога буду неверници - они су прави грешници.
56. А ви обављајте молитву и дајте милостињу и Посланику будите послушни да би вам се милост указала.
57. Никако не мисли да ће неверници умаћи Њему на Земљи; њихово боравиште биће ватра, а она је, заиста, грозно пребивалиште!
58. О верници, нека од вас у три случаја затраже допуштење да вам уђу они који су у вашем поседу и они који још нису полно зрели: пре јутарње молитве, и када у подне одложите своју одећу, и после обављања ноћне молитве. То су три доба када нисте обучени, а у друго доба није ни вама ни њима грех, па они код вас често улазе, а и ви једни код других улазите. Тако вам Аллах објашњава прописе! А Аллах све зна и мудар је.
59. А кад ваша деца достигну полну зрелост, нека онда увек траже допуштење за улазак, као што су тражили допуштење они старији пре њих; тако вам Аллах објашњава Своје прописе! А Аллах све зна и мудар је.
60. А старим женама које више не жуде за удајом није грех да одложе огртаче своје, али не показујући она места на којима се украси носе; а боље им је да буду крепосне. Аллах све чује и зна.
61. Није грех слепом, нити је грех хромом, нити је грех болесном, а нити вама самима да једете у вашим кућама, или у кућама ваших очева, или у кућама ваших мајки, или у кућама ваше браће, или у кућама ваших сестара, или у кућама ваших

стричева, или у кућама ваших тетака по оцу, или у кућама ваших ујака, или у кућама ваших тетака по мајци, или оних чији су кључеви код вас или код вашег пријатеља; није вам грех да једете заједнички или појединачно. А кад улазите у куће, ви њене укућане поздравите поздравом прописаним од Аллаха, благословљеним и лепим. Тако вам Аллах објашњава прописе да бисте разумели!

62. Прави верници су само они који верују у Аллаха и Његовог Посланика, а који се, кад су са њим на каквом важном састанку, не удаљују док од њега допуштење не добију. Они који од тебе траже допуштење, у Аллаха и Његовог Посланика, заиста, верују. И кад они затраже допуштење од тебе због каквог свог посла, допусти коме хоћеш од њих, и замоли Аллаха да им опрости - заиста Аллах опрашта грехе и милостив је.
63. Не сматрајте Послаников позив упућен вама као позив који ви једни другима упућујете; Бог сигурно зна оне међу вама који се крадом извлаче. Нека се припазе они који поступају супротно његовом наређењу да их не стигне какво искушење, или да их не снађе болна патња.
64. Аллахово је све што је на небесима и на Земљи, Он сигурно зна какви сте ви, и Он ће да их обавести о свему што су урадили на Дан кад се Њему буду вратили. А Аллах све добро зна!

25 - Фуркан^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Нека је узвишен Онај Који Своме слуги објављује Кур'ан да би световима био опомена,
2. Онај Коме припада власт на небесима и на Земљи, Који нема детета, Који у власти нема ортака и Који је све створио и како треба уредио!
3. А они су узели божанства мимо Њега, која ништа не стварају, а која су сама створена, која нису у стању да од себе отклоне неку штету ни да себи прибаве какву корист, која немају моћ да живот одузму, да живот дају нити да оживе.
4. Они који не верују говоре: “Ово није ништа друго до велика лаж коју он измишља, а у томе му и други људи помажу”, и тиме чине неправду и потвору.
5. И говоре: “То су измишљотине древних народа које је он преписао, па му се казују јутром и вечери.”
6. Реци: “Објављује га Онај Који зна тајне небеса и Земље; Он опрашта грехе и милостив је.”
7. И још говоре: “Шта је овом посланику, он храну једе и по пијацама шета; зашто му није послат један анђеол да заједно са њим опомиње,
8. или да му се спусти ризница са благом, или да има башту из које би се хранио?!” И неверници још говоре: “Ви само опчињеног човека следите!”

[*] Фуркан (Расстављач истине од лажи).

9. Види шта о теби они говоре, па онда лутају и Прави пут не могу да нађу.
10. Нека је узвишен Онај Који, ако хоће, може да ти подари боље од тога: баште кроз које теку реке и дворце.
11. Они, чак, поричу и Час оживљења, а Ми смо за оне који поричу Час оживљења припремили разбуктали Огањ.
12. Кад их Огањ опази из даљине, они ће чути како гневани кључају и од жестине стење.
13. А кад буду бачени у Ватру, у теснац, везаних руку, пропаст ће призивати.
14. “Не призивајте данас једну пропаст, него призивајте многе пропасти!”
15. Реци: “Да ли је боље то или вечни Рај, који је обећан богобојазнима?” Он ће да им буде награда и пребивалиште.
16. У њему ће заувек све што зажеле да имају - то је обећање Господара твог - они ће да имају право то да траже од Њега.
17. А на Дан када их Он сакупи, а и оне које су поред Аллага обожавали, па упита: “Јесте ли ви ове Моје слуге завели у заблуду, или су они сами залутали са Правог пута?”
18. Они ће да кажу: “Узвишен нек си Ти, незамисливо је да смо ми поред Тебе узимали икакве заштитнике, него, Ти си овима и њиховим прецима дао да уживају, па су заборавили опомену; они су заслужили пропаст!”
19. Они ће да порекну то што ви говорите, а ви нећете да будете у могућности да отклоните патњу нити да нађете помоћ. А ономе од вас који је незнанобожац био даћемо да искуси велику патњу.
20. Ми пре тебе нисмо послали ниједног посланика који није јео и по трговима ходао. Ми чинимо да једни другима

будете искушење, да видимо хоћете ли да будете стрпљиви.
А твој Господар све види.

21. Они који не верују да ће пред Нас стати говоре: “Зашто нам се не пошаљу анђели или зашто Господара свог не видимо?” Они су, заиста, у душама својим охоли, а у неверству су све границе прешли.
22. Оног Дана кад угледају анђеле, грешници се неће радовати, а анђели ће им говорити: “Милост вам је потпуно ускраћена.”
23. И Ми ћемо приступити делима њиховим која су учинили и у прах и пепео их претворити.
24. Становници Раја ће тог дана да имају најбоље пребивалиште и најлепше одмаралиште.
25. А на Дан кад се расцепи небо и из њега се појави облак и кад се анђели уистину спусте,
26. тог дана ће да буде истинска власт само код Свемилосног, а биће то мучан дан за невернике.
27. На Дан кад неверник прсте своје буде гризао говорећи: “Камо среће да сам се уз Посланика држао Правог пута!
28. Камо среће, тешко мени, да тога и тога нисам узео за пријатеља!
29. Он ме је од Кур'ана одвратио након што ми је дошао!” - А ђаво човека увек оставља на цедилу.
30. Посланик је рекао: “Господару мој, заиста мој народ овај Кур'ан избегава!”
31. Исто тако смо Ми дали да сваком веровеснику зликовци непријатељи буду. А теби је Господар твој довољан као водич и као помагач!
32. Они који не верују говоре: “Требало је да му Кур'ан буде објављен читав, и то одједном!” А тако се објављује да

бисмо њиме срце твоје учврстили, и Ми га постепено у етапама објављујемо.

33. Они неће ниједан приговор да ти упуте, а да Ми нећемо одговор и најлепше објашњење да ти наведемо.
34. Они који буду наглавачке вучени ка Паклу биће у најгорем положају и у највећој невољи.
35. Ми смо Мојсију дали Књигу и његовог брата Арона му учинили помоћником,
36. Па смо казали: “Идите вас двоје народу који пориче Наше доказе”, и после тај народ потпуно уништили.
37. А и Нојев народ смо, кад су посланике у лаж утеривали, потопили и људима их поучним примером учинили, а неверницима смо патњу болну припремили.
38. И Аду и Семуду и становницима Реса и многим народима између њих,
39. свима смо објаснили примере за поуку, и све смо их затим у потпуности уништавали.
40. И они пролазе поред насеља на које се сручила кобна киша - зар га не виде?! Напротив, они се не надају проживљењу.
41. Кад те виде, ругају ти се: “Је ли ово онај којег је Аллах послао као посланика?!”
42. Умало да нас није одвратио од наших божанстава, али ми смо им остали верни.” А кад доживе патњу, сазнаће ко је био у највећој заблуди!
43. Кажи ти Мени, хоћеш ли ти сачувати оног који је страст своју за бога свог узео?
44. Мислиш ли ти да већина њих жели да чује или да схвати? Као стока су они, чак су још даље с Правог пута скренули.

45. Зар не видиш како твој Господар сенку распростире - а да хоће, оставио би је да мирује. А затим смо учинили да на њу Сунце утиче.
46. А после је мало-помало Себи привлачимо.
47. Он је Тај Који вам је ноћ учинио покривачем, сан починком, а дан да се крећете.
48. И Он је Тај Који шаље ветрове као радосну вест, као претходницу Своје Милости, и Ми са неба чисту воду спуштамо
49. да њоме већ мртав предео оживимо и да многу стоку и многе људе које смо створили напојимо.
50. И њима смо објаснили да би размислили, али већина људи осим неверништва одбија све.
51. Да хоћемо, у сваки град бисмо послали неког да опомиње.
52. Зато се не покуравај неверницима и Кур'аном се свим силама против њих бори.
53. Он је две водене површине једну поред друге оставио - једна је питка и слатка, друга слана и горка, а између њих је преграду и невидљиву брану поставио.
54. Он од воде ствара људе и чини да су род по крви и тазбини. Твој Господар је свемоћан.
55. Уместо Аллага они обожавају оне који нису у стању неку корист да им прибаве нити од њих какву штету да отклоне. Неверник је ђаволу саучесник против његовог Господара.
56. А Ми смо те послали само зато да радосне вести доносиш и да опомињеш.
57. Реци: "За ово од вас не тражим другу награду осим да онај који хоће пође путем који води његовом Господару."

58. Ти се поуздај у Живог, Који не може да умре, и величај Га, и хвали! А довољно је то што грехе Својих слуга у потпуности зна,
59. Онај Који је створио небеса и Земљу и оно што је међу њима у шест временских раздобља, а онда се узвисио над Престољем. Он је Свемилосни, и упитај о Њему онога који добро зна.
60. А кад им се каже: “Ничице падните Свемилосном!” Они питају: “А ко је Свемилосни? Зар да ничице падамо само зато што нам ти наређујеш?” И то им повећа још већу одбојност.
61. Нека је Узвишен Онај Који је на небу створио сазвезђа и на њему дао Светиљку и Месец који сија.
62. Он је учинио да се смењују ноћ и дан, и у њима је прилика за онога који жели да размисли и прими поуку или жели да буде захвалан.
63. А слуге Милостивог су они који се по Земљи у миру крећу, а кад им се бестидници обрате, одговарају: “Мир вама!”
64. и они који проводе ноћи пред Господаром својим на тло падајући и стојећи.
65. И они који говоре: “Господару наш, поштеди нас патње у Паклу јер је патња у њему, заиста, пропаст неминовна.
66. Он је ружно пребивалиште и боравиште”,
67. и они који, кад удељују, не расипају и не шкртаре, већ се у томе држе средине;
68. и они који мимо Аллаха другог бога не моле, и који, оне које је Аллах забранио, не убијају, осим када правда то захтева, и који не блудниче; а ко то ради, искусиће казну.
69. Патња ће да му буде удвостручена на Будућем свету и вечно ће у њој да остане понижен,
70. Али они који се покају и поверују и раде добра дела; Аллах ће њихова лоша дела у добра да промени, а Аллах грехе опрашта и милостив је.

71. А онај који се буде покајао и радио добра дела, он се, уистину, Аллаху искрено вратио;
72. И они који не сведоче лажно и који, пролазећи поред оног што их се не тиче, пролазе достојанствено.
73. и они који, када буду опоменути доказима свога Господара, ни глуви ни слепи на њих не остану;
74. и они који говоре: “Господару наш, подари нам у женама нашим и деци нашој радост и учини да се честити на нас угледају!”
75. Они ће да буду, за оно што су трпели, рајским одајама награђени и у њима ће поздравом добродошлице и благословом бити дочекивани.
76. У њима ће да остану вечно, а како су оне дивно пребивалиште и боравиште!
77. Реци: “Господар мој вам поклања пажњу само због ваше молитве, а пошто сте ви порицали, неминовно вас чека патња.”

26 - Шу'ара^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Та-син-мим^[1].
2. Ово су речи и докази јасне Књиге!
3. Зар ћеш себе да упропастиш зато што они неће да поверују?!
4. Кад бисмо хтели, Ми бисмо им са неба послали знак пред којим би се они повиновали.
5. И њима не дође ниједна нова опомена од Свемилосног, а да се од ње не окрену.
6. Они поричу - па стићи ће их сигурно последице оног чему се изругују.
7. Зар они не виде како чинимо да из земље ниче разноврсно племенито биље?
8. То је заиста доказ, али већина њих не верује.
9. а твој Господар је, заиста, Силни и Милостиви.
10. А кад је твој Господар позвао Мојсија: “Иди насилничком народу,
11. фараоновом народу, не би ли постали богобојазни”,
12. Мојсије рече: “Господару мој, бојим се да ме они у лаж не утерају.
13. И да ми у души не постане тешко и да ми се језик не саплете; па дај посланство и Арону, да ми помогне;

[*] Шу'ара (Песници).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крава".

14. А према њима сам се огрешлио, па се плашим да ме не убију.”
15. “Неће!” Рече Аллах. “Идите обојица са Нашим доказима, Ми ћемо са вама да будемо и слушамо.
16. Идите фараону и реците: 'Ми смо посланици Господара светова.
17. Допусти да Израилјеви синови пођу са нама!’”
18. Фараон рече: “Зар те међу нама нисмо одгајали док си био дете и зар међу нама ниси провео толике године свога живота?
19. И урадио си оно што си урадио и још си незахвалан!”
20. “Ја сам онда оно урадио а у заблуди сам био”, рече Мојсије,
21. “а од вас сам побегао зато што сам се вас бојао, па ми је Господар мој мудрост даровао и послаником ме учинио.
22. А добротинство које ми пребацујеш - да није то што си Израилјеве синове поробио?”
23. “А ко је Господар светова?” Упита фараон.
24. “Господар небеса и Земље и онога што је између њих, ако чврсто верујете”, одговори он.
25. “Чујете ли?” Рече фараон онима око себе.
26. “Ваш Господар и Господар ваших давних предака”, рекао је Мојсије.
27. “Посланик који вам је послат, уистину је луд”, рече фараон.
28. “Господар истока и запада и онога што је између њих, ако разумете?” Рече Мојсије.
29. А фараон рече: “Ако будеш признавао као бога некога другог осим мене, сигурно ћу у тамницу да те бацим!”
30. “Зар и онда кад ти будем нешто што је очигледно донео?” Упита он.

31. “Па дај га, ако истину говориш!” Рече фараон.
32. И Мојсије баци свој штап, кад он - права змија.
33. И руку своју извуче, кад она, онима који су гледали - бела.
34. “Овај је, заиста, вешт чаробњак”, рече фараон главешинама око себе,
35. “хоће да вас својом чаролијом из ваше земље изведе. Па шта саветујете?”
36. “Остави њега и његовог брата!” Рекоше, “а у градове пошаљи да сакупљају,
37. све веште чаробњаке ће ти довести.”
38. И сакупише чаробњаке у одређено време и означеног дана,
39. а народу би речено: “Хоћете ли да се сакупите,
40. да будемо уз чаробњаке, ако они буду победници?”
41. А кад стигоше, чаробњаци упиташе фараона: “Да ли ће нама, заиста, да припадне награда ако ми будемо победници?”
42. “Да”, одговори он, “и бићете тада, сигурно, од оних мени блиских.”
43. Мојсије им рече: “Баците оно што желите да баците!”
44. И они побацаше своје конопце и своје штапове и рекоше: “Достојанства нам фараоновог, ми ћемо сигурно да победимо!”
45. Затим Мојсије баци свој штап, који одједном прогута оно што су они лажно извели.
46. Чаробњаци онда ничице падоше
47. и рекоше: “Ми верујемо у Господара светова.
48. Мојсијевог и Ароновог Господара.”

49. “Зар сте му поверовали пре мог допуштења?!” Викну фараон, “он је ваш учитељ, он вас је научио чаробњаштву - а ви ћете да запамтите: поодсецаћу вам унакрст руке и ноге и све ћу да вас разапнем!”
50. “Ништа страшно!” Рекоше, “ми ћемо своме Господару да се вратимо.
51. Ми се надамо да ће наш Господар да нам опрости грехе зато што смо први поверовали.”
52. И Ми објависмо Мојсију: “Крени ноћу са Мојим слугама, али бићете гоњени.”
53. И фараон посла сакупљаче по градовима.
54. “Заиста су ови мала скупина,
55. и расрдили су нас,
56. а сви смо спремни!”
57. И Ми их изведосмо из вртова и река,
58. из ризница и дивних двораца.
59. Тако је било, и Ми смо дали да то наследе Израилјеви синови,
60. па их они, у зори, сустигоше,
61. па кад једни друге угледаше, Мојсијеви следбеници повикаше: “Сустиће нас сигурно!”
62. “Неће!” Рече он, “Господар мој је са мном, Он ће ми пут показати.”
63. И Ми објависмо Мојсију: “Удари штапом својим по мору!” И оно се растави и свака његова страна је била као велико брдо,
64. и Ми онда тамо оне друге приближисмо,
65. Мојсија и све оне који су били са њим спасисмо,
66. а оне друге потописмо.

67. У томе је, заиста, знак, али већина њих нису били верници.
68. А, заиста, твој Господар је Силни и Милостиви.
69. И казуј им вест о Авраму,
70. кад је свога оца и свој народ упитао: “Шта то ви обожавате?”
71. Они одговорише: “Обожавамо идоле и по цео дан им се молимо”,
72. он рече: “Да ли вас они чују када се молите,
73. или, да ли могу да вам користе или нашкоде?”
74. “Не”, одговорише, “али ми смо упамтили наше претке како тако поступају.”
75. “А да ли сте размишљали”, упита он, “да су они које обожавате
76. ви и ваши давни преци,
77. заиста, моји непријатељи? Али, то није Господар светова
78. Који ме је створио и Он ме на Прави пут упућује,
79. и Који ме храни и поји,
80. и Који ме, кад се разболим, лечи,
81. и Који ће живот да ми одузме, и Који ће после да ме оживи,
82. и Који ће ми, надам се, грешке на Судњем дану опростити!
83. Господару мој, подари ми мудрост и придружи ме онима који су добри
84. и учини да ме спомињу по истини и добру они који ће доћи после мене,
85. и учини ме једним од оних којима ћеш рајске благодати даровати,
86. и мом оцу опрости, заиста је био међу залуталим,
87. и не понизи ме на Дан кад ће људи да буду оживљени,

88. на Дан кад неће никакво благо, а ни синови од користи бити,
89. само ће онај који дође Богу чистог срца да буде спасен.”
90. И Рај ће да се приближи богобојазнима,
91. а Пакао да се укаже заблуделима,
92. и рећи ће им се: “Где су они које сте обожавали,
93. а нисте Аллага: могу ли они сада да вам помогну, или себи да помогну?”
94. Па ће заједно са онима који су их у заблуду довели у Пакао бити бачени,
95. и Сотонине војске - сви заједно.
96. И они ће, свађајући се у њему, да говоре:
97. “Тако нам Аллага, били смо, заиста, у очигледној заблуди
98. кад смо вас изједначавали са Господаром свих створења,
99. а само су нас зликовци на странпутицу завели,
100. па немамо ни заговорника,
101. ни блиског пријатеља,
102. да нам је само да се повратимо, па да постанемо верници!”
103. У томе је, заиста, знак, али већина њих ипак нису верници.
104. А заиста је твој Господар - заиста је Он Силни и Милостиви.
105. И Нојев народ је сматрао посланике лажним
106. Кад им брат њихов Ноје рече: “Како то да се Аллага не бојите?
107. Ја сам вам, сигурно, поуздани посланик,
108. зато се бојте Аллага и мени будите послушни!
109. За ово од вас не тражим никакву награду, мене ће да награди Господар свих светова.

110. зато се бојте Аллаха и мени будите послушни!
111. Они рекоше: “Како да те послушамо када те следе најнеугледнији људи?”
112. “Не знам ја шта су они радили”, рече он.
113. “Сви ће пред мојим Господаром, да знате, да полажу рачун,
114. а ја вернике нећу да отерам,
115. ја само јавно опомињем!”
116. “Ако се не оканиш, о Ноја!” Рекоше они, “бићеш сигурно каменован!”
117. “Господару мој”, рече он, “народ мој ме у лаж утерује,
118. па Ти мени и њима пресуди и спаси мене и вернике који су са мном!”
119. И Ми смо спасили њега и оне који су били уз њега у крцатој лађи,
120. а остале смо потопили.
121. То је заиста доказ, али већина њих не верује.
122. А заиста је твој Господар - заиста је Он Силни и Милостиви!
123. И народ Ад је сматрао лажним посланике.
124. Кад им њихов брат Ебер рече: “Како то да се Аллаха не бојите?”
125. Ја сам вам, сигурно, поуздани посланик,
126. зато се бојте Аллаха и мени будите послушни!
127. За ово од вас не тражим никакву награду, мене ће да награди Господар свих створења.
128. Зашто на свакој узвишици палате зидате, друге исмејавајући,
129. и подижете тврђаве као да ћете вечно да живите,
130. а кад кажњавате, кажњавате као силници?

131. Зато се бојте Аллаха и мени будите послушни!
132. Бојте се Оног Који вам дарује оно што знате,
133. дарује вам стоку и синове,
134. и баште и изворе.
135. Ја се, заиста, за вас бојим патње на Великом дану.
136. Они рекоше: “Нама је свеједно саветовао ти или не саветовао,
137. овако су веровали и давни народи,
138. и ми нећемо да будемо подвргнути патњи.”
139. И они су наставили да га утерују у лаж, па смо их Ми уништили.
То је поука, али већина ових неће да верује.
140. А Господар је твој заиста силан и милостив.
141. И Семуд је сматрао лажним посланике.
142. Кад им њихов брат Салах рече: “Како то да се Аллаха не бојите?”
143. Ја сам вам, сигурно, поуздани посланик,
144. зато се бојте Аллаха и мени будите послушни!
145. За ово од вас не тражим никакву награду, мене ће да награди
Господар светова.
146. Зар мислите да ћете овде да будете остављени сигурни,
147. у вртовима и међу изворима,
148. у усевима и међу палмама са зрелим плодовима?
149. И ви у брдима врло спретно клешете куће,
150. зато се бојте Аллаха и мени будите послушни!
151. И не слушајте наредбе оних који у злу претерују,
152. који на Земљи неред чине и не поправљају се.”

153. Они рекоше: “Ти си само опчињен,
154. ти си човек, као и ми; зато нам донеси једно чудо ако је истина то што говориш!”
155. “Ево, то је камила”, рече он, “она ће да пије у одређени дан, а ви у одређени дан,
156. и не чините јој никакво зло да вас не би стигла патња на Великом дану!”
157. Али, они је заклаше и потом зажалише,
158. и стиже их казна. У томе је, заиста, поука, али већина њих не верује.
159. А заиста је твој Господар - заиста је Он Силни и Милостиви!
160. И Лотов народ је сматрао лажним посланике.
161. Кад им њихов брат Лот рече: “Како то да се не бојите?
162. Ја сам вам, сигурно, поуздани посланик,
163. зато се бојте Аллаха и мени будите послушни!
164. За ово од вас не тражим никакву награду, мене ће да награди Господар светова.
165. Зашто ви, мимо свих светова, мушкарцима са страшћу прилазите,
166. а своје жене, које је за вас створио ваш Господар, остављате? Ви сте људи који прелазе сваку границу зла.”
167. Они рекоше: “Ако се не оканиш, о Лоте, бићеш сигурно прогнан!”
168. “Ја се грозим тога шта ви радите!” Рече он.
169. “Господару мој, сачувај мене и моју породицу од онога што они раде!”
170. Ми смо сачували њега и његову породицу - све,

171. осим старице која је остала са онима који су искусили казну,
172. а затим смо остале уништили
173. спустивши на њих кишу - а страшне ли кише за оне који су били упозорени!
174. То је заиста доказ, али већина њих не верује.
175. А, заиста, твој Господар је Силни и Милостиви!
176. И становници Ејке су угонили посланике у лаж.
177. Кад им Јофор рече: “Како то да се Аллага не бојите?
178. Ја сам вам, сигурно, поуздани посланик,
179. зато се бојте Аллага и мени будите послушни!
180. За ово од вас не тражим никакву награду, мене ће да награди Господар светова.
181. Право мерите на литру и не закидајте,
182. а на кантару мерите исправном мером,
183. и људима њихова права не умањујте, и зло по Земљи, неред правећи, не чините,
184. и бојте се Онога Који је створио и вас и давне народе.”
185. Они рекоше: “Ти си само опчињен;
186. и ти си само човек као и ми; за нас си ти, заиста, прави лажов;
187. зато спусти на нас казну са неба, ако си од оних који говоре истину!”
188. “Господар мој добро зна шта ви радите”, рече он.
189. И они су наставили да га утерују у лаж па их је стигла казна у Дану тамног облака; а то је била казна једног страшног дана.
190. То је заиста доказ, али већина њих не верује.

191. А, заиста, твој Господар је Силни и Милостиви!
192. И Кур'ан је сигурно објава Господара светова;
193. доноси га поверљиви анђео,
194. на срце твоје, да опомињеш,
195. на јасном арапском језику.
196. Он је споменут у књигама претходних посланика,
197. зар њима није знак то што за њега знају учени људи
Израиљевих синова?
198. А да га објављујемо неком неарапу,
199. па да им га он чита, опет у њега не би поверовали.
200. Ето, тако га Ми уводимо у срца грешника,
201. они у њега неће да верују док не виде болну патњу,
202. која ће изненада да им дође, а они неће ни да осете,
203. па ће рећи: “Хоће ли нам се дати мало времена?”
204. Па зар они пожуреју Нашу казну?!
205. Шта ти мислиш, ако им Ми допуштамо да уживају годинама,
206. и на крају их снађе оно чиме им се прети,
207. зар ће им користи слadak живот који су проводили?
208. Ми ниједно насеље нисмо разорили а да им нису послати
они који су их упозоравали,
209. да би поуку примили, Ми нисмо неправедни били.
210. Кур'ан не доносе ђаволи,
211. незамисливо је да то они раде; и они то не могу.
212. Они су потпуно спречени и да га прислушкују.

213. Зато се, мимо Аллаха, не моли другом богу - да не би био од оних који ће да буду мучени!
214. И упозоравај своју најближу родбину,
215. и буди понизан према верницима који те следе!
216. А ако те не буду послушали, ти реци: “Ја немам ништа са тим што ви радите.”
217. И поуздај се у Силног и Милостивог,
218. Који те види кад устанеш,
219. да са осталима молитву обавиш.
220. јер Он, заиста, све чује и све зна.
221. Хоћете ли да вас обавестим коме долазе ђаволи?
222. Они долазе сваком лажову, грешнику,
223. и прислушкују, а већина њих су лажљивци.
224. А заведени следе песнике.
225. Зар не знаш да они сваком долином блуде
226. и да говоре оно што не раде,
227. тако не говоре само они који верују и добра дела чине, и који често Бога спомињу, и који узвраћају кад их исмејавају. А многобошци ће, сигурно, сазнати у какву ће се муку увалити.

27 - Немл^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Та-син. Ово су речи Кур'ана и јасне Књиге,^[1]
2. упуте и радосне вести онима који верују,
3. који молитву обављају и милостињу удељују и који у Будући свет чврсто верују.
4. Заиста онима који у Онај свет не верују Ми приказујемо њихове поступке лепим - зато они лутају;
5. то су они којима припада жестока патња, а на Будућем свету они ће, заиста, да буду највећи губитници,
6. а ти, заиста, примаш Кур'ан од Мудрог, Свезнајућег!
7. Када Мојсије рече својој породици: “Видео сам ватру, донећу вам отуда какву вест, или ћу да вам донесем пламену бакљу да бисте се огрејали.”
8. Кад је дошао до ње, неки глас је дозивао: “Нека су благословљени они који се налазе на месту где је ватра и они око ње, и нека је слављен и узвишен Аллах, Господар светова!
9. О Мојсије, Ја сам - Аллах, Силни и Мудри!
10. Баци свој штап!” Па кад виде да се, као да је хитра змија, креће, он узмаче и не врати се. “О Мојсије, не бој се! Посланици код Мене не требају ничега да се боје;

[*] Немл (Мрави).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крва".

11. А оном који грех почини, а онда зло добрим делом замени - Ја ћу, уистину, опростити и самилостан бити.
12. Увуци своју руку у своја недра, појавиће се бела, али неће да буде болесна - биће један од девет знакова фараону и његовом народу; они су, заиста, народ невернички.”
13. И кад им јасно дођоше Наши знаци, рекоше: “Ово је права чаролија!”
14. И они их, неправедни и охоли, порекоше, али су у себи веровали да су истинита, па погледај како су скончали смутљивци.
15. Давиду и Соломону смо дали знање и они су говорили: “Хвала Аллаху Који нас је одликовао над многим Својим слугама верницима!”
16. И Соломон наследи Давида и рече: “О људи, дато нам је да разумемо птичје гласове и свашта нам је дато: ово је, заиста, права благодат!”
17. И сакупише се Соломону војске његове - духови, људи и птице, све чета до чете, постројени,
18. и кад стигоше до мравље долине, један мрав рече: “О мрави, улазите у своја станишта да вас не погазе Соломон и његове војске, а да то и не примете!”
19. И он се насмеши његовим речима и рече: “Мој Господару, надахни ме да будем захвалан на Твојој благодати, коју си указао мени и мојим родитељима, и да чиним добра дела на Твоје задовољство, и уведи ме, Својом милошћу, међу Своје добре слуге!”
20. И он изврши смотру птица, па рече: “Зашто не видим пупавца, да није одсутан?”
21. Ако ми не донесе ваљано оправдање, тешком ћу га казном казнити или ћу га заклати!”
22. И не потраје дуго, а он дође, па рече: “Дознао сам оно што ти не знаш, из Сабе ти доносим поуздану вест.

23. Видео сам да једна жена њима влада и да јој је дато свега и свачега, а има и величанствени престо.
24. Видео сам да се и она и њен народ клањају Сунцу, а не Аллаху, а Сотона им је приказао њихове поступке лепим и од правог пута их одвратио, па они не умеју да нађу Прави пут,
25. па да се Аллаху клањају, Који изводи оно што је скривено на небесима и на Земљи и Који зна оно што кријете и оно што на јаву износите.
26. Аллах је, нема истинског бога осим Њега, Господар Величанственог Престола!”
27. “Видећемо”, рече Соломон, “да ли говориш истину или не.
28. Однеси ово моје писмо па им га баци, а онда се од њих мало измакни и погледај шта ће једни другима рећи!”
29. “О великани”, рече она, “мени је достављено једно писмо вредно поштовања!
30. од Соломона и гласи: ‘У име Аллага, Милостивог, Самилосног!
31. Не будите охоли преда мном и дођите ми Аллаху предани.’
32. “О великани”, рече она, “саветујте ми шта треба у овом случају да радим; ја без вас ништа нећу да одлучим!”
33. “Ми смо врло јаки и храбри”, рекоше они, “а ти одлучујеш. Па, гледај шта ћеш да наредиш!”
34. “Кад цареви освоје неки град”, рече она, “они га разоре, а угледне његове становнике учине понижењем.” Ето, тако они раде.
35. “Послаћу им један дар и видећу са чиме ће изасланици да се врате.”
36. И кад он пред Соломона изађе, овај му рече: “Зар да благом мене придобијете? Оно што ми је Аллах дао боље је од оног што је дао вама. Ви се оном што вам се дарује радујете!

37. Врати се њима! Ми ћемо да доведемо војске којима неће моћи да се одупру и истераћемо их из Сабе понижене и покорене.
38. О достојанственици, ко ће од вас да ми донесе њен престо пре него што ми дођу као Аллаху предани?”
39. “Ја ћу да ти га донесем”, рече Ифрит, један од духова, “пре него што са свог места устанеш, ја сам за то, заиста, снажан и поуздан.”
40. А ја ћу да га донесем”, рече онај који је имао знање из Књиге, “пре него што оком трепнеш.” И кад Соломон виде да је престо већ пред њим постављен, узвикну: “Ово је благодат мога Господара, Који ме искушава да ли ћу да будем захвалан или незахвалан. А ко је захвалан - у своју корист је захвалан, а ко је незахвалан - па, мој Господар је независан и племенит.
41. Промените изглед њеног престола да видимо хоће ли га или неће препознати!”
42. И кад она дође, би јој речено: “Је ли овакав твој престо?” “Као да јесте!” Она узвикну. “А нама је дато знање пре него њој, и ми смо Аллаху предани.”
43. А од исправног веровања спречило је оно што је обожавала мимо Аллаха. Јер је она народу неверничком припадала.
44. Би јој речено: “Уђи у дворану!” Кад она погледа, помисли да је дубока вода, па задиже хаљину уз своје ноге. “Овај је двораци поплочан углачаним стаклом!” Рече он. “Мој Господару!” Узвикну она, “ја сам се према себи огрешила и у друштву са Соломоном предајем се Аллаху, Господару светава!”
45. А народу Семуд послали смо њиховог брата Салаха који им је говорио: “Обожавајте једино Аллаха”, али они се поделише у две групе које су се међусобно препирале.
46. “О народе мој”, говорио им је он, “зашто тражите да вас стигне

- казна пре него што се покајете? Зашто од Аллаха не тражите опроста да би вам се указала милост?”
47. “Ми сматрамо лошим предзнаком тебе и оне који су с тобом!” Рекоше они. “Од Аллаха вам је и добро и зло”, рече он, “ви сте народ који је стављен у искушење.”
 48. У граду је било девет особа које су по Земљи, уместо ред, неред чиниле.
 49. “Аллахом се закуните”, рекоше, “да ћемо ноћу и њега и његову породицу да убијемо, а онда његовом сроднику да кажемо: 'Ми нисмо присуствовали погибији његове породице, ми, заиста, истину говоримо.'”
 50. И ковали су сплетку, па смо и Ми припремили њима сплетку, а они то нису осећали,
 51. па погледај каква је била последица њиховог сплеткарења: уништили смо све - и њих и њихов народ.
 52. Ено њихових кућа, пусте су због насиља који су чинили - у томе је, заиста, поука народу који зна,
 53. а спасили смо оне који су веровали и који су се греха клонили.
 54. И Лота смо послали када рече своме народу: “Зар чините разврат наочиглед једни других?!”
 55. Зар збиља са страшћу општите са мушкарцима уместо са женама? Ви сте, уистину, безумници.”
 56. А одговор његовог народа само је гласио: “Истерајте Лотову породицу из вашег града, они су, заиста, људи чистунци!”
 57. И Ми смо спасили њега и његову породицу, осим његове жене. Ми смо одредили да она остане с онима који ће казну искусити.
 58. И сручили смо на њих камену кишу, а страшне ли кише за оне који су били упозорени!

59. Реци: “Хвала Аллаху и нека је мир Његовим слугама које је Он одабрао!” Шта је боље: Аллах или они које поред Њега обожавају?
60. Онај Који је небеса и Земљу створио и Који вам спушта са неба кишу помоћу које Ми дајемо да озелене прекрасне баште, немогуће је да ви учините да израсте њихово дрвеће. Зар поред Аллага постоји други бог?! Не постоји, али су они народ који друге са Њим изједначује.
61. Онај Који је Земљу учинио пребивалиштем и кроз њу је провео реке и на њој је поставио непомична брда и између два мора учинио преграду. Зар поред Аллага постоји други бог?! Не постоји, него већина њих у незнању живи.
62. Онај Који се невољнику, кад Му се обрати, одазива, и Који зло отклања и Који вас на Земљи једне другима смењује. Зар поред Аллага постоји други бог?! Како никако поуку ви да примите!
63. Онај Који вам у тминама, на копну и на мору, показује пут и Који ветрове као радосну вест испред Своје милости шаље. Зар поред Аллага постоји други бог?! Како је Аллах високо изнад оних које поред Њега обожавају!
64. Онај Који све из ничега ствара, Који ће затим то поново да учини, и Који вам опскрбу са неба и из земље даје. Зар поред Аллага постоји други бог?! Реци: “Докажите, ако истину говорите!”
65. Реци: “Нико, осим Аллага, ни на небу ни на Земљи, не зна оно што је недокучиво чулима; и они не знају када ће да буду оживљени.”
66. Они о Будућем свету ништа не знају! Они у њега још и сумњају, па чак су и слепи у вези са тим!
67. Неверници говоре: “Зар ћемо, кад постанемо земља, и ми и наши преци, заиста, да будемо оживљени?”
68. Овим нам се већ одавно прети, и нама и прецима нашим, а ово су само измишљотине народа древних.”

69. Реци: “Путујте по свету и видите како су завршили грешници!”
70. И не тугуј због њих и нека ти није тешко у души због њихових сплетки.
71. “Кад ће се већ једном обистинити та претња, ако истину говорите?” Питају они.
72. Реци: “Стићи ће вас сигурно нешто од онога што пожурујете!”
73. А твој Господар је неизмерно добар према људима, али већина њих није захвална.
74. Твој Господар добро зна оно што њихове груди крију и оно што они јавно износе.
75. Нема ничег скривеног ни на небу ни на Земљи, а да није у јасној Књизи.
76. Овај Кур'ан казује Израилевим синовима највише о ономе у чему се они разилазе,
77. и он је, уистину, путоказ и милост сваком оном који верује.
78. Твој Господар ће по Својој правди да им пресуди; Он је Силни и Свезнајући,
79. зато се поуздај у Аллаха, јер ти, заиста, следиш праву истину!
80. Ти не можеш мртве да дозовеш нити глуже да довичеш кад се леђима окрену.
81. Нити можеш слепе од заблуде њихове да одвратиш. Можеш једино да дозовеш оне који у речи Наше верују, они ће Аллаху да се предају.
82. И кад дође време да се оствари казна над њима, Ми ћемо учинити да из земље изађе једна животиња која ће им рећи да људи у доказе Наше нису уверени.
83. А на Дан када од сваког народа сакупимо гомилу оних који су порицали Наше речи и доказе - они ће бити вођени у строју.

84. А кад дођу, Он ће да упита: “Јесте ли ви порицали Моје речи и доказе не размишљајући о њима, или шта сте то радили?”
85. И њих ће стићи казна зато што су незнанобошци били, па неће моћи ни реч да изусте.
86. Зар не виде да смо учинили ноћ да у њој имају спокоја, а дан видним за рад?! То су, заиста, докази за народ који верује.
87. А на Дан кад се дувне у рог па се смртно престраве и они на небесима и они на Земљи, изузев оних које Аллах буде хтео да поштеди, сви ће понизно да Му дођу.
88. Ти видиш планине и мислиш да су непомичне, а оне се крећу као што се облаци крећу, то је Аллахово дело - Који је све савршено створио; Он, заиста, у потпуности зна оно што радите.
89. Они који учине добро дело, имаће бољу награду за то, и биће поштеђени страха на Судњем дану,
90. а они који буду чинили зло, у Вагру ће наглавачке да буду гурнути. “Па зар бивате кажњени осим за оно што сте радили?!”
91. Ја сам примио заповест да обожавам једино Господара овог града који је Он учинио светим - а Њему све припада - и наређено ми је да будем Аллаху предан.
92. и да казујем Кур'ан; онај ко буде ишао Правим путем на Правом путу је за своје добро, а ономе који је у заблуди ти реци: “Ја само упозоравам.”
93. И реци: “Хвала Аллаху, Он ће вам знамења Своја показати, па ћете их ви познати!” А Господар твој мотри на оно што радите.

28 - Касас^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Та-син-мим^[1].
2. Ово су речи јасне Књиге!
3. Ми ћемо ти казати неке вести о Мојсију и фараону, онако како је било, и то за оне људе који верују.
4. Заиста се фараон на Земљи охолио и становнике њене на странке је изделио; једне је тлачио, мушку им децу клао, а женску у животу остављао, заиста је смутљивац био.
5. А Ми смо хтели да оне који су на Земљи тлачени милошћу обаспемо и да их вођама и наследницима учинимо.
6. И да им на Земљи власт дарујемо, а да фараону и Хаману и војскама њиховим дамо да доживе баш оно због чега су од њих страховали.
7. И ми смо надахнули Мојсијеву мајку: “Доји га, а кад се уплашиш за његов живот, спусти га у реку, и не страхуј и не тугуј, Ми ћемо, заиста, да ти га вратимо и једним од посланика ћемо да га учинимо”
8. И нађоше га фараонови људи, да им постане непријатељ и туга; заиста су фараон и Хаман и војске њихове увек грешили.
9. И фараонова жена рече: “Он ће да буде радост и мени и теби! Не убијте га, можда ће да нам буде од користи, а можемо и да га посинимо”; и они ништа не предосетише.

[*] Касас (Казивање).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крва".

10. И срце Мојсијеве мајке постаде празно, и готово би га открила да Ми њено срце нисмо учврстили и верницом је учинили.
11. И она рече његовој сестри: “Иди за њим!” И она га је гледала издалека, а они нису ништа приметили.
12. А Ми смо му већ били забранили дојиле, па она рече: “Хоћете ли да вам ја покажем породицу која ће о њему да се брине и која ће добро да му жели?”
13. И вратисмо га његовој мајци да се радује и да не тугује, и да се увери да је истинито Аллахово обећање; али већина њих не зна.
14. И кад он достиже врхунац своје снаге и потпуно стаса, дали смо му мудрост и знање; тако Ми награђујемо оне који раде добра дела.
15. И он уђе у град неопажен од становника његових и у њему затече двојицу људи како се туку, један је припадао његовом, а други непријатељском народу, па га је позвао у помоћ онај из његовог народа против оног из непријатељског народа, и Мојсије га удари и усмрти. 'Ово је Сотонино дело!' - Узвикну -, 'он је, заиста, отворени непријатељ који у заблуду доводи!
16. “Господару мој”, рече, “ја сам сам себи зло нанео, опрости ми!” И Он му опрости, Он, уистину, прашта и милостив је.
17. “Господару мој”, рече, “због благодати коју си ми указао, више никад неправеднима нећу бити од помоћи!”
18. И Мојсије у граду освану престрашен, очекујући шта ће бити, кад га онај исти од јуче позва поново у помоћ. “Ти си, збиља, у правој заблуди!” Рече.
19. И кад хтеде шчепати заједничког им непријатеља, рече му онај: “О Мојсије, зар ћеш убити и мене као што си јуче убио човека? Ти хоћеш на Земљи силу проводити, а не желиш мирити.”

20. И један човек са краја града дотрча: “О Мојсије”, рече, “главешине се договарају да те убију, зато одлази, ја сам ти, заиста, искрен саветник!”
21. И Мојсије изађе из града, преплашен, ишчекујући шта ће да се деси. “Господару мој”, рече, “спаси ме народа који не верује!”
22. И кад се упути према Медену, он рече: “Господар мој ће ми показати прави пут!”
23. А кад стиже до меденске воде, затече око ње групу људи како нападају стоку а мало даље од њих угледа две жене које су је од воде одбијале. “Шта је са вама?” Упита он. “Ми не нападамо док чобани не отерају стоку!” Одговорише оне, “а отац нам је веома стар.”
24. И он им је напоји, а онда оде у хладовину и рече: “Господару мој, ма какву ми храну дао, заиста ми је потребна!”
25. А затим, једна од њих две му дође идући стидљиво и рече: “Мој отац те зове да те награди за то што си нам стоку напојио!” И кад му он дође и каза шта је доживео, он рече: “Не страхуј, спасио си се народа који не верује!”
26. “О мој оче, “рече једна од њих, “узми га у најам, најбоље је да унајмиш оног ко је снажан и поуздан.”
27. “Ја желим да те оженим једном од ове моје две кћери”, рече он, “али треба да ме служиш осам година; а ако напуниш десет биће твоја добра воља, а ја не желим да те на то силим; ти ћеш видети, ако Аллах да, да сам добар.”
28. “У реду, то је договор између мене и тебе!” Рече Мојсије, “који год од та два рока испуним нема шта да ми се приговори, а Аллах је гарант за оно што смо утаначили!”
29. И када Мојсије испуни уговорени рок и крену са својом

породицом, он угледа ватру на једној страни брда и рече својој породици: “Сачекајте, угледао сам ватру, можда ћу од ње какву вест да вам донесем, или запаљену бакљу, па да се огрејете.”

30. А кад дође до ватре, неко га зовну са десне стране долине, поред стабла, у благословљеном крају: “О Мојсије, Ја сам, збиља, Аллах, Господар светова!
31. Баци штап свој!” И кад виде да се попут хитре змије креће, он узмаче и не врати се. “О Мојсије, приђи и не бој се, сигурно ти се никакво зло догодити неће!
32. Увуци своју руку у недра своја, појавиће се бела, а без мане, и прибери се тако од страха! То су два доказа од Господара твог фараону и главешинама његовим; они су, заиста, народ одметнички.”
33. “Господару мој”, рече, “ја сам убио једног њиховог човека, па се бојим да и они мене не убију.
34. А мој брат Арон је речитији од мене, па пошаљи са мном и њега, као мог помоћника, да потврђује моје речи, јер се бојим да ме не назову лажовом.”
35. “Помоћи ћемо те твојим братом”, рече Он, “и обојици ћемо власт дати, па вам се они неће усудити прићи због Наших доказа. Вас двојица ћете, и они који вас буду следили, да будете победници.”
36. И кад им Мојсије донесе Наше јасне доказе, они повикаше: “Ово је само смишљена магија, нисмо чули да се овако нешто дешавало у доба наших предака!”
37. “Господар мој добро зна оног који доноси упутство од Њега”, рече Мојсије, “оног који ће на крају да победи - а неверници заиста неће успети!”

38. “О великани”, рече фараон, “ја не знам да ви имате другог бога осим мене а ти, о Хамане, пеци за мене опеке и сагради ми торањ да се попнем ка Мојсијевом Богу, јер ја мислим да је он, заиста, један од лажова!”
39. А он и његове војске су се, без икаквог права, охолили на Земљи и мислили су да нам се неће вратити.
40. Па ми дохватисмо и њега и његове војске и у море их бацисмо; погледај како су скончали неверници!
41. А били смо их учинили вођама који су позивали у оно због чега се иде у ватру - а на Судњем дану нико им неће помоћи.
42. И прогонило их је проклетство на овом свету, а на Судњем дану биће међу презренима.
43. И Ми смо Мојсију дали Књигу, након што смо уништили древне народе, да буде светло људима, и упута, и милост, да би се присетили и примили поуку.
44. Ти ниси био на страни западној кад смо Мојсију посланство поверили, а ниси био ни његов савременик.
45. Ми смо многе народе подигли и они су дуго живели, а ти ниси боравио међу становницима Медена и речи им Наше казивао него ти Ми о њима казујемо вести.
46. Ти ниси био поред брда кад смо Мојсија позвали, али Ми смо те послали као милост Господара твог да опомињеш људе којима пре тебе није дошао нико ко би их опоменуо, да би се опаметили.
47. И да не кажу, када их задеси несрећа због онога што су починили: “Господару наш, зашто нам ниси послао посланика, па да Твоје доказе следимо и да будемо верници?”
48. А кад им долази Истина од нас, они говоре: “Зашто му није дато исто као што је дато Мојсију?” А зар они нису порекли

- оно што је дато Мојсију раније?! Они говоре: “Две чаролије, једна другу подржава”, и говоре: “Ми ни у једну не верујемо!”
49. Реци: “Па донесите ви од Аллаха књигу која боље, него ове две, на Прави пут упућује, њу бих следдио, ако истину говорите!”
50. Па ако ти се не одазову, онда знај да се они поводе једино за страстима својим. А зар је ико горе залутао од оног који следи страст своју, а не Аллахову упуту? Аллах, заиста, неће указати на Прави пут народу који је неправедан према себи.
51. А Ми смо им Реч темељно доставили како би се опаметили и примили поуку.
52. Они којима смо дали Књигу пре Кур'ана, верују у њега,
53. а када им се он казује, говоре: “Ми верујемо у њега, он је Истина од нашег Господара, ми смо и пре били Аллаху предани.”
54. Они ће да добију двоструку награду за то што трпе и што лепим на зло узвраћају и што од онога што им дајемо удељују;
55. а кад чују какву бесмислицу, од ње се окрену и кажу: “Нама наша, а вама ваша дела, од нас сте мирни! Ми не желимо друштво неукних.”
56. Ти, заиста, не можеш упутити на Прави пут оног кога ти желиш да упутиш. Аллах указује на Прави пут оном коме Он хоће, и Он добро зна оне који ће Правим путем поћи.
57. Они говоре: “Ако с тобом будемо Прави пут следили, бићемо брзо из родног краја протерани.” Зар им Ми не пружамо прилику да бораве у светом и сигурном месту где се, као Наш дар, сливају плодови разноврсни; међутим, већина њих не зна.
58. А колико смо Ми насеља уништили, чији су становници према ономе што им је дато у животу били незахвални! Ето домова њихових, мало ко, после њих, наврати у њих, Нама су остали.

59. А Господар твој никада није насеља уништавао док у њихов главни град посланика не би послао, да им речи и доказе Наше казује. И Ми смо насеља уништавали само онда кад су становници њихови незнанобошци били.
60. Све што вам је даровано само су насладе и украси у овосветском животу, а оно што је код Аллаха боље је и трајно. Зар не разумете?!
61. Како може да буде једнак онај коме смо обећали лепу награду коју ће да добије, и онај коме смо дали да се наслађује у овосветском животу, а који ће после, на Судњем дану, Ватри да буде приведен?!
62. А на Дан кад их Он позове и упита: “Где су они које сте поред Мене обожавали?”
63. Рећи ће они на којима ће реч да се обистини: “Господару наш, ове што смо навели на странпутицу, навели смо зато што смо и сами били на странпутици, ми их се пред Тобом одричемо, они нас нису обожавали.”
64. “Позовите божанства ваша!” Рећи ће им се, па ће их они позивати, али им се она неће одазвати, и патњу ће доживети. Да су само на Правом путу били!
65. А на Дан кад их Он позове и упита: “Како сте се посланицима одазвали?”
66. Тог Дана они неће знати шта да одговоре, па ни један другог неће ништа питати.
67. А онај који се буде покајао, и који буде веровао, и који буде добра дела чинио - он ће бити од оних који ће успети.
68. Твој Господар ствара шта хоће, и Он одабира. Они немају право да бирају. Узвишен нека је Аллах и врло високо изнад оних које поред Њега обожавaju!
69. Твој Господар зна оно што крију њихове груди и оно што они обзнајују.

70. Он је Аллах, нема другог истинског бога осим Њега; Њему нека је сва хвала и на овом и на Будућем свету! Пресуда припада само Њему и Њему ћете да се вратите!
71. Реци: “Шта мислите, ако би Аллах дао да вам ноћ потраје вечно, до Судњег дана, који бог би вам, осим Аллаха, дао светлост?! Зар не чујете?!”
72. Реци: “Кажите ви мени, ако би Аллах дао да вам дан потраје вечно, до Судњег дана, који би вам бог, осим Аллаха, ноћ дао да у њој нађете смирај?! Зар не видите?!”
73. Из Своје милости Он вам је дао ноћ и дан - да се ноћу одмарате а да дању за Његовим добрима трагате и да будете захвални.
74. А на Дан кад их Он позове и упита: “Где су божанства које сте поред Мене обожавали?”
75. И из сваког народа довешћемо сведока и рећи: “Дајте свој доказ!” И они ће да сазнају да истина припада једино Аллаху, а неће да им буде оних које су измишљали.
76. Карун је био из Мојсијевог народа, па их је тлачио, а били смо му дали толико блага да је његове кључеве тешко могла да носи група снажних људи. Па му његов народ рече: “Не буди незахвалан, јер Аллах не воли оне који су незахвални!”
77. “И настој да тиме што ти је дао Аллах стекнеш Будући свет, а не заборави ни свој удео на овом свету, и чини добро као што је Аллах теби учинио добро, и не чини неред по Земљи, заиста Аллах не воли оне који чине неред.”
78. “Ово ми је дато на основу мог знања!” Говорио је он. А зар није знао да је Аллах пре њега уништио неке народе који су били од њега јачи и који су били више накупили - а злочинци неће о гресима својим ни испитивани бити.
79. И изађе он пред народ свој у свом сјају. “Ах, да је и нама оно што је дато Каруну”, говорили су они који су чезнули за животом на овом свету, “он је, уистину, пресрећан.”

80. “Тешко вама”, говорили су учени. “онима који верују и раде добра дела боља је Аллахова награда, а она ће само стрпљивима да буде пружена.”
81. И Ми смо и њега и његов дворац у земљу утерали, и нико од Аллаха није могао да га одбрани, а ни сам себи није могао да помогне.
82. А они који су раније прижељкивали да су на његовом месту, стадоше да говоре: “Зар не видите да Аллах даје обиље оном од Својих слугу коме Он хоће, а и да ускраћује?! Да нам Аллах није Своју милост указао и нас би у земљу утерао! Зар не видите да неверници никад неће успети?!”
83. Тај Будући свет даћемо онима који не желе на Земљи да се охولة и неред да чине, а богобојазне чека срећан крај.
84. Онај ко уради добро дело, добиће бољу награду за њега, а онај ко уради зло, па они који буду радили зло, биће кажњени само у сразмери са оним што су радили.
85. Онај Који ти објављује Кур’ан сигурно ће да те на Будући свет врати. Реци: “Господар мој добро зна ко је на Правом путу и ко је у очитој заблуди.”
86. Ти ниси очекивао да ће Књига да ти буде објављена, али она ти је објављена као милост твога Господара, зато никако не буди помагач неверницима!
87. И нека те они никако не одврате од Аллахових речи, кад ти се објаве, и позивај Господару свом и никако не буди од оних који друге поред Њега обожавају!
88. И не моли, поред Аллаха, другог бога! Нема истинског бога осим Њега! Све ће, осим Њега, да пропадне! Њему припада суд и Њему ћете се вратити!

29 - Анкебут^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Елиф-лам-мим^[1].
2. Зар мисле људи да ће да буду препуштени сами себи ако кажу: “Ми верујемо!” И да неће да буду искушавани?!
3. А ми смо искушавали и оне пре њих, да би Аллах сигурно указао на оне који говоре истину и на оне који лажу.
4. Зар мисле они који раде зла дела да ће Нама да умакну?! Лоше ли је оно што просуђују!
5. Онај ко се нада сусрету с Аллахом - па доћи ће, сигурно, Дан обећани. А Он све чује и све зна!
6. А онај ко се бори - бори се само за себе, заиста, Аллах је независан од свих светова.
7. Онима који верују и добра дела чине прећи ћемо сигурно преко лоших поступака њихових и за оно што су радили заиста ћемо их најлепшом наградом наградити.
8. Ми смо сваком човеку наредили да буде добар према родитељима својим. Али, ако те они буду наговарали да поред Мене неког другог обожаваш, о коме ти ништа не знаш, онда им се не покоравај. Мени ћете се вратити, па ћу Ја о ономе што сте радили да вас обавестим.
9. Оне који верују и раде добра дела сигурно ћемо да уврстимо међу оне који су добри.

[*] Анкебут (Паук).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крава".

10. Има људи који говоре: “Верујемо у Аллаха!” А кад неки од њих буде стављен на муке због Аллаха, он сматра да је искушење од људи исто као и Аллахова казна. А ако победа дође од твога Господара, сигурно ће они да кажу: “Били смо уз вас!” А зар Аллах не зна најбоље оно што је у свачијим грудима?!
11. Аллах сигурно зна оне који верују и сигурно зна оне који су дволични.
12. Они који не верују говоре онима који верују: “Следите наш пут, а ми ћемо да носимо ваше грехе!” А не би понели ниједан њихов грех. Они су, заиста, лажљивци.
13. А сигурно ће властите терете и терете оних које су одвели у заблуду да носе, и сигурно ће за оно што су измишљали на Судњем дану да одговарају.
14. Ми смо Ноја послали његовом народу и он је међу њима остао хиљаду, мање педесет година, па их је потом задесио потоп, зато што су незнанобошци били.
15. И Ми смо њега и оне што су били у лађи спасили, и поучним примером световима је учинили.
16. А и Аврама, кад је своје народу рекао: “Аллаха обожавајте и Њега се бојте, то вам је боље, кад бисте само знали!
17. Ви, мимо Аллаха, обожавате идоле и смишљате лажи. Они које ви, мимо Аллаха, обожавате не могу никаквом опсрбом да вас опскрбе; ви тражите опскрбу од Аллаха и Њега обожавајте и Њему будите захвални! Њему ћете да се вратите.
18. А ако ви поричете, па већ су порицали народи пре вас; а Посланик је једино дужан да јасно обзнани.”
19. Зар ови не виде како Аллах све из ничег ствара? Он ће то опет да учини; Аллаху је то, заиста, лако.
20. Реци: “Путујте по свету да видите шта је Он из ничег створио.

- И, Аллах ће то, после, по други пут да створи. Аллах, заиста, све може.
21. Он кажњава онога кога Он хоће и милост указује ономе коме Он хоће, Њему ћете да будете враћени.
 22. Његовој казни нећете умаћи ни на Земљи ни на небу, а немате, мимо Аллага, ни заштитника ни помагача.
 23. А они који не верују у Аллахове речи и доказе и у сусрет са Њим, њима није стало до Моје милости - њих чека патња несносна.
 24. Одговор његовог народа беше само то што рекоше: “Убијте га или га спалите!” Али, Аллах га је избавио из ватре. У томе су, заиста, докази народу који верује.
 25. “Ви сте”, рече он, “мимо Аллага прихватили кипове да бисте у овосветском животу одржавали међусобне пријатељске односе, а после, на Судњем дану, једни других ћете да се одричете и једни друге ћете да проклињете, Вагра ће да буде ваше боравиште и нико вам у помоћ неће моћи притећи.”
 26. И Лот му је једини поверовао! А Аврам рече: “Ја се, уистину, селим тамо где ми је мој Господар наредио. Он је, заиста, Силни и Мудри.”
 27. И Ми смо му подарили Исака и Јакова и међу његовим потомцима смо дали веровесништво и Књигу; а њему смо на овом свету леп спомен сачували, а на Оном ће, заиста, један од оних добрих бити.
 28. И спомени Лота. Када народу своје рече: “Ви чините такав разврат какав пре вас нико од свих светова није чинио:
 29. имате полне односе са мушкарцима, по друмовима пресрећете и на својим скуповима радите оно што је одвратно.” А одговор његовог народа беше само то што рекоше: “Учини да нас стигне Аллагова казна ако си од оних који говоре истину!”

30. “Господару мој”, рече он, “помози ми против искварених људи!”
31. И кад Наши изасланици Авраму донесоше радосну вест, рекоше: “Ми ћемо да уништимо становнике онога насеља! Његови становници су заиста неверници!”
32. “У њему је Лот”, рече Аврам. “Ми добро знамо ко је у њему”, рекоше они, “ми ћемо да спасимо њега и његову породицу, осим његове жене. Она ће да остане са онима који ће да искусе казну.”
33. И кад Наши изасланици дођоше Лоту, он се због њих обневесели и узнемири. “Не бој се и не брини се”, рекоше они, “ми ћемо да спасимо тебе и породицу, осим твоје жене, она ће да остане са онима који ће да искусе казну.
34. А на становнике овог града спустићемо страшну казну са неба због тога што су развратници.
35. И од њега смо оставили јасан знак људима који буду памети имали.
36. А у Меден посласмо њиховог брата Шуајба: “О мој народе”, говорио је он, “Аллаха обожавајте, и очекујте Судњи дан, и не чините зло по Земљи правећи неред!”
37. Али му они не повероваше, па их задеси страшан потрес и они освануше у земљи својој мртви, непомични.
38. А и Ада и Семуда - остаци њихових домова су вам видљиви - а ђаво им је њихове поступке лепим приказао, па их, од Правог пута одвратио, а били су разумни.
39. И Каруна и фараона и Хамана; Мојсије им је донео јасне доказе, али су се они на Земљи охолили и нису могли да умакну казни,
40. и све смо казнили према њиховим гресима: на неке смо

послали ветар пун песка, а неке смо уништили страшним гласом, неке смо утерали у земљу, а неке потопили; Аллах им није учинио неправду, сами су себи неправду нанели.

41. Они који, мимо Аллаха, узимају заштитнике слични су пауку који себи исплете кућу, а најслабија кућа, засигурно, је паукова кућа, кад би само знали.
42. Аллах добро зна да ови које они, поред Њега, обожавају ништа не представљају; Он је Силни и Мудри!
43. То су примери које Ми наводимо људима, али их само учени схватају.
44. Бог је небеса и Земљу с разлогом створио; то је, заиста, поука онима који верују.
45. Казуј Књигу која ти се објављује и обављај молитву - молитва, заиста, одвраћа од разврата и од свега што је ружно; а слављење Бога је сигурно веће! Бог зна шта радите.
46. И са следбеницима Књиге расправљајте на најлепши начин, али не и с онима међу њима који су неправедни, и реците: “Ми верујемо у оно што се нама објављује и у оно што је вама објављено, а наш Бог и ваш Бог је један, и Њему смо ми предани!”
47. Тако исто и теби објављујемо Књигу, а неки од оних којима смо већ дали Књигу - и у њу верују, а и међу овима има оних који у њу верују, а Наше речи и доказе негирају само неверници.
48. Ти пре ње ниједну књигу ниси читао, а ниси је ни својом десном руком писао, иначе, посумњали би они који говоре лажи.
49. Међутим, Кур'ан је сачињен од јасних речи; у грудима су оних којима је дато знање, а Наше речи негирају само неправедници,

50. и говоре: “Зашто му од Господара његовог нису нека чуда послата?” Реци: “Чуда су једино код Аллаха, а ја само јасно опомињем.”
51. А зар им није доста то што Ми теби објављујемо Књигу која им се казује: у њој је, заиста, милост и поука људима који верују.
52. Реци: “Аллах је довољан сведок мени и вама; Он зна све што је на небесима и на Земљи. А они који у лаж верују, а у Аллаха не верују, они су прави губитници.”
53. Они траже од тебе Мухаммеде да их што пре стигне казна. А да није одређеног рока, казна би им дошла, а доћи ће им, сигурно, изненада, а они неће да је предосете.
54. Они траже од тебе да их што пре стигне казна, а Пакао ће сигурно све невернике да обухвати
55. на Дан кад их патња и одозго и одоздо обузме, а Он каже: “Искусите оно што сте радили!”
56. О слуге Моје које верујете, Моја је Земља пространа, зато само Мене обожавајте!
57. Свака душа смрт ће да осети, а онда ћете Нама да будете враћени.
58. Оне који буду веровали и радили добра дела сместићемо у рајске одаје, испод којих реке теку, у њима ће вечно да бораве. Како ће дивна бити награда онима који су се трудили.
59. онима који су били стрпљиви и уздали се у Свога Господара!
60. А колико има живих бића која не могу себи да скупљају опскрбу, Аллах их опскрбљује, а и вас! Он све чује и све зна.
61. А да их упиташ: “Ко је створио небеса и Земљу и ко је потчинио Сунце и Месец?” Сигурно би рекли: “Аллах!”, па куда се онда одмећу!?
62. Аллах у изобиљу даје опскрбу ономе коме хоће од Својих слуга, а и ускраћује коме хоће: Аллах, заиста, све зна.

63. А ако их упиташ: “Ко са неба спушта воду и њом оживљава мртву Земљу?” Сигурно ће да кажу: “Аллах!” А ти реци: “Хвала Аллаху!” Али већина њих не разуме.
64. Живот на овом свету је људима само забава и игра, а само је Будући свет прави живот, кад би они само знали!
65. Кад се у лађе укрцају, Аллаха моле, предајући Му се искрено, а када их Он доведе до копна, одмах друге поред Њега обожавају.
66. да би показали незахвалност према оном што им Ми дајемо и да би уживали. А сазнаће они!
67. Зар не виде да смо Кабу учинили сигурном, док се свуда око њих отима и пљачка? Зар у лаж верују, а на Аллаховим благодатима су незахвални?
68. Има ли онда већег насилника од онога који о Аллаху измишља лажи или пориче истину која му долази?! Зар неверницима није боравиште у Паклу?!
69. Оне који се буду трудили због Нас, Ми ћемо, сигурно, да упутимо путевима који Нама воде, а Аллах је, заиста, на страни оних који добра дела чине!

30 - Рум^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. 1. Елиф-лам-мим^[1].
2. Византинци су побеђени
3. у најнижој земљи, али они ће, после пораза свог, сигурно победити,
4. за неколико година - и пре и после, Аллахова је одлука - и тад ће се верници радовати,
5. Аллаховој помоћи. Он помаже коме хоће и Он је Силни и Милостиви.
6. То је Аллахово обећање. Аллах ће своје обећање испунити, али већина људи не зна.
7. Они знају само спољашњу страну овосветског живота, а према Будућем свету су немарни.
8. А зашто не размисле сами о себи?! Аллах је створио небеса и Земљу и оно што је између њих само са истином и са одређеним роком, а многи људи, заиста, не верују да ће пред Господара свог заиста стати.
9. Зашто не путују по Земљи па да виде какав је био завршетак оних пре њих?! Они су били од њих јачи и земљу су обрађивали и на њој су градили више него што ови граде, и посланици су им доносили јасне доказе: Аллах им није учинио неправду, сами су себи неправду нанели.
10. А затим би завршетак оних који су чинили зло био је

[*] Рум (Римљани).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крава".

најужаснија казна, зато што су порицали Аллахове речи и доказе и што су их извргавали руглу.

11. Аллах започиње стварање; ствара из ничега, затим ће то поново да учини, а онда ћете Њему да будете враћени.
12. На Дан кад наступи Час суда, незнанобошци ће очајавати.
13. Божанства њихова неће се за њих заузимати, а због божанстава својих били су неверници.
14. На Дан кад наступи Час оживљења, људи ће се раздвојити,
15. они који су веровали и радили добра дела радоваће се у рајским баштама,
16. а они који нису веровали и који су порицали Наше речи и доказе и који су сусрет на Судњем дану порицали у вечној ће муци бити.
17. Па, слављен и узвишен нека је Аллах кад год омркнете и кад год осванете.
18. Њему нека је сва хвала и на небесима и на Земљи, и предвече и у подне.
19. Он из неживог ствара живо и живо претвара у неживо. Он оживљава Земљу након њеног мртвила; исто тако ћете и ви да будете оживљени.
20. Један од доказа Његових је то што вас од земље ствара, и одједном вас, људи, свуда има разасутих.
21. И један од доказа Његових је то што за вас, од врсте ваше, ствара жене да се уз њих смирите, и што између вас успоставља љубав и самилост. У томе, заиста, има поуке за људе који размишљају.
22. И један од Његових доказа је стварање небеса и Земље, и разноврсност ваших језика и ваших боја; у томе, заиста, има поуке за оне који знају.

23. И један од Његових доказа је ваш сан ноћу и дању, и ваше настојање да стекнете нешто из Његовог обиља; у томе, заиста, има поуке за људе који чују.
24. И један од Његових доказа је то што вам показује муњу, да се побојите и понадате, и то што спушта са неба кишу и оживљава њоме земљу после њеног мртвила; у томе, заиста, има поуке за људе који разумеју.
25. И један од Његових доказа је и то што небо и Земља постоје Његовом одредбом. Затим, ћете, чим вас Он само једном позове, брзо из земље да устанете.
26. Њему припада све што је на небесима и на Земљи, све је Њему послушно.
27. Он је Тај Који из ничег ствара и Он ће то поново учинити, то је Њему лако. Он је узвишен и на небесима и на Земљи. Он је силан и мудар.
28. Он вам као пример наводи вас саме: јесу ли они који су у поседу вашем изједначени с вама у оном што вам Ми дајемо, па сте у томе исти, и бојите ли их се као што се ви једни других бојите? Тако Ми, подробно, излажемо доказе Наше људима који размишљају.
29. Али, неверници лакомислено следе страсти своје - а ко ће на Прави пут упутити оног кога је Аллах у заблуди оставио? - Њима неће моћи нико у помоћ притећи.
30. Ти управи лице своје вери, као прави верник, вери Аллаховој, према којој је Он људе створио – не може се мењати Аллахова вера, али већина људи то не зна.
31. Покајнички Му се обраћајте! Бојте се Њега и обављајте молитву, и не будите незнанобошци,
32. од оних који су веру своју разбили и у странке се поделили; свака странка задовољна оним што исповеда.

33. А кад људе невоља снађе, они се Господару своме покајнички обраћају, а после, кад Он учини да осете Његову милост, одједном неки од њих своме Господару друге у обожавању придружују,
34. да би били незахвални на оном што им Ми дајемо. Па уживајте, а сазнаћете!
35. Зар смо им Ми послали какав доказ који говори у прилог оних које поред Њега обожавају?
36. Кад допустимо људима да се благодатима наслађују, они им се обрадују, а кад их погоди невоља, због оног што су руке њихове чиниле, одједном очајавају.
37. Зар они не виде да Аллах у обиљу даје опскрбу ономе коме Он хоће, и да је ускраћује?! То су, уистину, докази за људе који верују.
38. Зато подај ближњем право његово, и сиромашу и путнику! То је боље за оне који се настоје Аллаху умилити – они ће успети.
39. А новац који дајете да се увећа новцем других људи неће се код Аллага увећати, а за милостињу коју уделите да бисте се Аллаху умилити - такви ће добра дела своја умногостручити.
40. Аллах је Онај Који вас је створио, па вас опскрбио, затим ће да вас усмрти и потом оживи. Постоји ли иједно божанство које било шта од тога ради?! Чист је и Узвишен Он од онога што Њему сматрају равним.
41. Због оног што људи раде, појавио се неред и на копну и на мору, како би им Он дао да искусе казну због оног што раде, не би ли се поправили.
42. Реци: “Путујте по Земљи па погледајте какав је био завршетак оних који су били пре; већином су били незнанобошци.”
43. Зато ти усмери своје лице правој вери, пре него што вољом

- Аллаховом дође Дан који нико неће моћи да одбије. Тог дана ће они да се раздвоје.
44. Они који нису веровали - на своју штету нису веровали, а они који су чинили добра дела - себи су припремили Рај,
 45. да Он награди из Свога обиља оне који су веровали и радили добра дела; а Он, заиста, не воли невернике.
 46. Један од Његових доказа је то што Он шаље ветрове као носиоце радосних вести да би вам дао да осетите Његову милост и да лађе плове Његовом одредбом и да стичете из Његовог обиља, и да бисте били захвални.
 47. И пре тебе смо слали посланике њиховим народима и они су им доносили јасне доказе, па смо кажњавали оне који су грешили, а била нам је дужност да помогнемо вернике.
 48. Аллах је Тај Који шаље ветрове, па они облаке гоне и Он их по небу, како Он хоће, распростире и дели на комаде, па ти видиш кишу како из њих пада, и кад је Он на оне Своје слуге, на које жели, пролије, они се одједном радошћу испуне,
 49. иако су били очајни пре него што се спустила на њих.
 50. Зато, погледај трагове Аллахове милости - како Он оживи земљу након њеног мртвила! Он ће, уистину, и мртве да оживи, Он све може.
 51. А да пошаљемо ветар и да они виде да је све пожутело, они би, и после тога, порицали благодати.
 52. Ти не можеш да дозовеш мртве, ни глуве да довикнеш, кад се од тебе окрену, удаљавајући се,
 53. нити можеш заслепљене да одвратиш од њихове заблуде; можеш једино да дозовеш оне који верују у Наше речи и доказе, једино они ће да се одазову.

54. Аллах је Тај Који вас нејаким ствара, и онда вам, после нејакости, даје снагу, а после снаге изнемоглост и седе власи; Он ствара шта хоће, Он све зна и све може.
55. А на Дан кад наступи Час оживљења, одметници ће да се заклињу да су само један час остали; а и пре су избегавали истину.
56. А рећи ће они којима је дато знање и веровање: “Ви сте остали, према Аллаховој одредби, све до Дана оживљења, а ово је Дан оживљења, само што ви нисте знали.”
57. Тог Дана неће користити правдања онима који су се према себи огрешили и неће се од њих тражити да се Аллаху умиле.
58. У овом Кур'ану Ми наводимо људима разноврсне примере. А кад би им донео било какво чудо, опет би рекли они који не верују: “Ви само лажи износител!”
59. Ето, тако Аллах печати срца онима који неће да знају.
60. А ти буди стрпљив! Аллахово обећање је, заиста, истина и нека те никако не обману они који чврсто не верују.

31 - Лукман^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Елиф-лам-мим^[1].
2. Ово су стихови мудре Књиге,
3. упуте и милости онима који раде добра дела,
4. онима који обављају молитву и дају милостињу и који у Будући свет чврсто верују;
5. њима је Господар њихов на Прави пут указао и они ће да успеју.
6. Има људи који купују средства за забаву, да би, не знајући колики је то грех, с Аллаховог пута одводили и да би га предметом за исмејавање узимали. Њих чека срамна казна.
7. Кад се неком од њих Наше речи казују, он охоло окреће главу, као да их није ни чуо, као да је глув - зато му наговести болну патњу.
8. Онима који верују и раде добра дела, заиста, припадају баште уживања,
9. у њима ће да бораве вечно - Аллахово обећање је истинито, а Он је Силни и Мудри.
10. Створио је небеса која ви видите без стубова, а по Земљи је стабилне планине поставио да вас не потреса, и по њој је разасуо животиње свих врста. Ми са неба спуштамо воду и чинимо да по њој ничу разноврсне племените биљке.

[*] Лукман (Локман).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крва".

11. То је Аллахово дело, а покажите Ми шта су други, мимо Њега, створили? Ништа! Незнанобошци су у правој заблуди.
12. А Ми смо Локману даровали мудрост: “Буди захвалан Аллаху! Ко је захвалан, чини то у своју корист, а ко је незахвалан - па, Аллах је, заиста, независан и хваљен.”
13. Кад Локман рече своме сину, саветујући га: “О синко мој, немој Аллаху у обожавању никога да придружујеш; незнанобоштво је, збиља, велико насиље.”
14. Ми смо наредили човеку да буде послушан родитељима својим. Мајка га носи, а њено здравље трпи, и одбија га у току две године. Буди захвалан Мени и родитељима својим, Мени ће се сви вратити.
15. А ако буду настојали да те наговоре да поред Мене обожаваш оно о чему ништа не знаш, ти их не слушај и према њима се, на овом свету, великодушно понашај. А следи Пут онога који се обраћа Мени искрено; Мени ћете после да се вратите и Ја ћу о ономе што сте радили да вас обавестим.
16. “О мој синко, добро и зло, тешко колико зрно горушице, било у стени или на небесима или у земљи, Аллах ће на видело да изнесе. Заиста је Аллах благ и Он све зна.
17. О мој синко, обављај молитву и тражи да се раде добра дела, а одвраћај од лоших и стрпљиво подноси оно што те задеси - то, заиста, спада у истинске поступке.
18. И, из охолости, не окрећи своје лице од људи и не иди Земљом надмено. Заиста Аллах не воли ни гордог ни хвалисавог.
19. У ходу буди одмерен, а у говору не буди грлат; збиља, најнепријатнији глас је глас магарца!”
20. Како не видите да вам је Аллах потчинио све што постоји на небесима и на Земљи и да вас дарезљиво обасипа Својим

благодатима, и видљивим и невидљивим?! А има људи који расправљају о Аллаху без икаквог знања, без икакве упуте и без књиге светиљке.

21. А кад им се говори: “Следите оно што вам Аллах објављује!” Одговарају: “Не, ми следимо оно што смо запамтили од наших предака.” Зар и онда кад их Сотона позива на патњу у Огњу?!
22. Онај ко се сасвим преда Аллаху, а уз то још и добра дела ради, ухватио се за најчвршћу везу. Аллаху се на крају све враћа.
23. А онај који не верује, па, нека те не забрињава његово неверовање. Нама ће сви да се врате и Ми ћемо о ономе шта су радили да их обавестимо; Аллах, уистину, добро зна све што је у грудима.
24. Ми им дајемо да кратко уживају, а онда ћемо да их натерамо у жестоку патњу.
25. А да их упиташ: “Ко је створио небеса и Земљу?” Сигурно би рекли: “Аллах!” А ти реци: “Хваљен нека је Аллах!” Само што већина њих не зна.
26. Аллахово је све на небесима и на Земљи! Аллах је, уистину, независан и хвале достојан.
27. Да су сва стабла на Земљи писаљке, а море, уз помоћ још седам мора, тинта, не би се исписале Аллахове речи; Аллах је, уистину, силан и мудар.
28. Створити све вас и све вас оживети, исто је као створити и оживети једног човека; Аллах, заиста, све чује и све види.
29. Зар не видиш да Аллах уводи ноћ у дан и дан у ноћ, и да је потчињено Сунце и Месец - свако се креће до одређеног рока - и да Аллах добро зна оно што радите?!
30. То је зато што је Аллах - истина, а они којима они, поред Њега, упућују молбе - неистина, и што је Аллах Узвишени и Велики.

31. Зар не видиш да лађе морем плове Аллаховом благодати да би вам показао неке Своје знаке?! У томе су, заиста, знаци за сваког ко је стрпљив и захвалан.
32. А кад их талас, као облак, прекрије, моле се Аллаху, искрено Му исповедајући веру; а чим их Он доведе до копна, само Му неки захвални остају. А Наше речи и доказе само издајник, незахвалник пориче.
33. О људи, бојте се свога Господара и страхујте од Дана кад родитељ своје детету неће моћи нимало да помогне, нити ће дете моћи своме родитељу имало да помогне! Аллахова претња је истинита, па нека вас никако овосветски живот не завара и нека вас у Аллаха ђаво не поколеба.
34. Само Аллах зна кад ће да наступи Судњи дан, само Он спушта кишу и само Он зна шта је у материцама, а човек не зна шта ће сутра да заради и не зна нико у којој ће земљи да умре; Аллах, уистину, све зна и о свему је обавештен.

32 - Сеџда^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Елиф-лам-мим^[1].
2. Књигу објављује, у то нема сумње, Господар светова.
3. Међутим, они говоре: “Он је измишља!” Не, она је истина од Господара твог да опомињеш народ којем пре тебе није дошао нико да га опомиње, да би ишао Правим путем.
4. Аллах је небеса и Земљу и оно што је између њих у шест временских раздобља створио, а онда се изнад Престоља узвисио. Ви, осим Њега, ни заштитника ни посредника немате, па зашто се не уразумите?
5. Он управља свима, од неба до Земље, а онда се све то Њему враћа у дану који, према вашем рачунању времена, хиљаду година траје.
6. То је Онај Који зна и оно што је чулима недокучиво, а и оно што је појавно, Силни и Милостиви.
7. Који све савршено ствара, Који је првог човека створио од иловаче,
8. а онда је учинио да његово потомство настаје од узорка безначајне течности,
9. затим му складно удове уобличи и у њега живот удахне, и Он вам је дао слух и вид и разум, а како ви мало захваљујете!

[*] Сеџда (Падање ничице).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крва".

10. Они говоре: “Зар ћемо, кад нестанемо под земљом, поново да будемо створени?!” Напротив, они не верују да ће пред Господаром својим стати.
11. Реци им (Мухаммеде): “Анђео смрти, који је задужен за вас, душе ће да вам узме, а после ћете своме Господару да budete враћени.”
12. А да ти је видети како ће (на Судњем дану) одметници, оборених глава, пред својим Господаром да кажу: “Господару наш, видели смо и чули смо, па нас врати да радимо добра дела; ми заиста, чврсто верујемо!”
13. А кад бисмо хтели, сваког човека бисмо на Прави пут упутили, али Ја сам већ истину рекао: “Напунићу, заиста, Пакао духовима и људима заједно!”
14. Па искусите патњу зато што сте занемаривали да ћете овај Дан да доживите - и Ми ћемо вас да занемаримо - и вечну патњу искусите због онога што сте радили.
15. У Наше речи верују само они који, кад њима буду опоменути, падају лицем на тло, и који свога Господара величају и хвале и који се не охоле.
16. Њихови бокови се постеља лишавашу и они моле свога Господара из страха и жеље, а део оног што им Ми дајемо удељују.
17. И нико не зна какве их, као награда за оно што су чинили, скривене радости чекају.
18. Зар да вернику буде исто као грешнику? Не, њима неће бити исто.
19. Оне који су веровали и радили добра дела - чекају рајске баште у којима ће да бораве, као награда за оно што су радили.
20. А оне који нису веровали - чека Ватра, у којој ће да пребивају; кад год покушају да из ње изађу, биће у њу враћени и биће им речено: “Трпите казну у Ватри коју сте порицали!”

21. И Ми ћемо учинити да блажу казну искусе, пре оне највеће, не би ли се покајали.
22. Има ли већег неправедника од онога који је опоменут речима и доказима свога Господара, а који се потом окрене од њих?! Ми ћемо, заиста, да се осветимо злочинцима!
23. Мојсију смо Ми дали Књигу, зато не сумњај да је он није примио, и учинили смо је путем Израилевим синовима.
24. Између њих Ми смо одређивали вође и они су, одазивајући се Нашој заповеди, на Прави пут упућивали, јер су стрпљиви били и у Наше речи и доказе су чврсто веровали.
25. Заиста ће твој Господар међу њима на Судњем дану да пресуди о ономе у чему су се разилазили.
26. Зар им није јасно колико смо Ми уништили народа пре њих, по чијим они насељима ходају?! У томе су заиста докази, па зашто неће да чују?
27. Како они не виде да Ми гонимо кишу у оголену земљу, и чинимо да, уз њену помоћ, ниче растиње којим се храни њихова стока, а и они сами - па зашто не виде?!
28. И они говоре: “Кад ће већ једном та пресуда, ако истину говорите?”
29. Реци: “На Судњем дану, кад неверницима неће никако да користи то што ће тада да верују и неће да им се да нимало времена.”
30. Зато се ти окрени од њих и чекај, и они, заиста, чекају!

33 - Ахзаб^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. О Веровесниче, бој се Аллаха, а невернике и лицемере не слушај - Allah, уистину, све зна и мудар је!
2. И следи оно што ти се од твога Господара објављује - Allah, заиста, у потпуности зна оно шта радите!
3. И на Аллаха се ослони, а Allah је довољан као заштитник!
4. Allah ниједном човеку два срца у грудима није дао, а ни ваше супруге, од којих се растављате говорећи да су вам њихова леђа попут леђа ваших мајки, мајкама вашим није учинио, нити је ваше посинке учинио вашим синовима. То су само ваше речи, из ваших уста, а Allah истину говори и на Прави пут упућује.
5. Зовите их по њиховим очевима, то је код Аллаха праведније! А ако не знате њихове очеве, па они су ваша браћа по вери и вашиштићеници. Није вам грех ако у томе погрешите, грех је ако то намерно учините; а Allah опрашта грехе и милостив је.
6. Веровесник је пречи верницима него они сами себи, а жене његове су као мајке њихове. А рођаци, по Божјој књизи, пречи су једни другима од осталих верника и исељеника из Мекке. Пријатељима својим можете опоручом нешто оставити. То је записано у Књизи.
7. Ми смо од веровесника узели њихов завет, и од тебе, и од Ноје, и од Аврама, и од Мојсија, и од Исуса, Маријиног сина. Од њих смо узели чврст завет,
8. да би Он могао позвати на одговорност веровеснике за оно што су говорили. А неверницима је Он припремио болну патњу.

[*] Ахзаб (Савезници).

9. О верници, сетите се Аллахове благодати према вама када су до вас војске дошле, па смо Ми против њих послали ветар, и војске које ви нисте видели - а Аллах добро види шта ви радите.
10. Кад су вам војске дошле и одозго и одоздо, кад су вам погледи скренули, а душа дошла до гркљана, и кад сте о Аллаху помишљали свашта.
11. Тада су верници били стављени у искушење и жестоко су били узнемирени.
12. кад су лицемери и они болесних срца говорили: “Аллах и Посланик Његов су нас само обмањивали кад су нам обећавали!”
13. Кад су неки међу њима казали: “О становници Медине, не можете издржати, зато се вратите”, а други међу њима тражили су допуштење од Веровесника и говорили: “Куће су наше незаштићене!” А нису биле незаштићене, већ су они само желели да из борбе побегну.
14. А да су им с разних страна продрли и да су потом од њих затражили да опет постану незнанобошци, они би то, не двоумећи се око тога, брзо учинили,
15. а били су се још пре обавезали Аллаху да неће посустати - а за обавезу дату Аллаху одговараће се.
16. Реци: “Ако бежите од смрти или погибије, бежање вам неће помоћи, јер и после тога, само ћете кратко да уживате.”
17. Реци: “Ко ће да вас заштити од Аллаха ако Он жели да вас снађе зло, или, ко може да вам науди ако Он жели да вам укаже милост?!” Осим Аллаха, они себи неће наћи ни заштитника ни помагача.
18. Аллах добро зна оне међу вама који су друге задржали, и својим пријатељима говорили: “Прикључите нам се!” А иначе они у борбу ретко иду,

19. не желећи да вам помогну. А кад завлада страх, видиш их како гледају у тебе колутајући својим очима као пред смрт онесвешћени; чим страх мине, они вас псују својим оштрим језицима, шкрти да учине било какво добро. Они не верују, и зато је Аллах поништио њихова дела; а то је Аллаху лако.
20. Они мисле да савезници још нису отишли. А кад би савезници опет дошли, најдраже би им било да су међу бедунима у пустињи и да се распитују за вас; а када би са вама остали, мало би се борили.
21. Ви у Аллаховом Посланику имате диван узор за оног који се нада Аллаховој милости и награди на Будућем свету и који често Аллаха спомиње.
22. А кад су верници угледали непријатељске војске, казали су: “Ово је оно што су нам Аллах и Његов Посланик обећали, и Аллах и Његов Посланик су говорили истину!” - И то им је само учврстило веровање и преданост.
23. Има верника који испуњавају завет дат Аллаху, има их који су погинули и има их који то очекују - нису ништа изменили.
24. То је зато да би Аллах наградио искрене за њихову искреност, а да ако жели подвргне лицемере патњи или да им опрости. Аллах, заиста, опрашта грехе и милостив је.
25. Аллах је невернике пуне срџбе одбио, нису нимало успели, а вернике је Аллах поштедео борбе. Аллах је, уистину, моћан и силан.
26. А следбенике Књиге, који су их помагали, из њихових тврђава је извео, и страх је у њихова срца улио, па сте једне побили, а друге заробили.
27. И дао вам је да наследите њихове земље и њихове домове и њихова богатства, и земљу на коју пре нисте ступили; Аллах над свиме има моћ.

28. О Веровеснице, реци женама својим: “Ако желите живот на овом свету и његов сјај, онда се одлучите, даћу вам пристојну отпрему и лепо ћу да вас разведем.
29. А ако желите Аллаха и Његовог Посланика и Будући живот, па, Аллах је, заиста, онима међу вама који раде добра дела припремио велику награду.”
30. О Веровесникове жене, ако би која од вас учинила очигледни грех, казна би јој била удвостручена, а то је Аллаху лако;
31. а оној која се буде покоравала Аллаху и Његовом Посланику и радила добра дела - даћемо двоструку награду и припремили смо јој племениту опскрбу.
32. О Веровесникове жене, ви нисте као друге жене! Ако се Аллаха бојите, на себе пажњу говором не скрећите, па да тада осети жудњу онај у чијем је срцу болест, и пристојно говорите.
33. У својим кућама боравите и своју лепоту, као што је било у прво паганско доба, не показујте, и обављајте молитву и дајте милостињу, и покоравајте се Аллаху и Његовом Посланику! Аллах жели да од вас, о Посланикова породицо, отклони грехе, и да вас потпуно очисти.
34. И сећајте се Аллахових речи и мудрости која се казује у вашим домовима; Аллах је, уистину, добар и све у потпуности зна.
35. Муслиманима и муслиманкама, и верницима и верницама, и послушним мушкарцима и послушним женама, и искреним мушкарцима и искреним женама, и стрпљивим мушкарцима и стрпљивим женама, и понизним мушкарцима и понизним женама, и мушкарцима који деле милостињу и женама које деле милостињу, и мушкарцима који посте и женама које посте, и мушкарцима који о својим стидним местима воде бригу и женама које о својим стидним местима воде бригу,

и мушкарцима који често спомињу Аллаха и женама које често спомињу Аллаха - Allah је, заиста, за све њих опрост и велику награду припремио.

36. Кад Allah и Посланик Његов нешто одреде, онда ни верник ни верница немају право по свом нахођењу да поступи. А ко Аллаха и Његовог Посланика не послуша, тај је сигурно скренуо с Правог пута.
37. А кад ти рече оном коме је Allah милост даровао, а коме си и ти добро учинио: “Задржи своју супругу и бој се Аллаха!” - У себи си скривао оно што ће Allah да обелодани и бојао си се људи, а прече је да се бојиш Аллаха. И пошто је Зејдова потреба за њом престала и од ње се развео, Ми смо је за тебе удали како се верници више не би устручавали да се жене женама посинака својих кад се они од њих разведу. Како Allah одреди, тако треба бити.
38. Веровеснику није грех да чини оно што му Allah нареди јер такав је био Allahов пропис и за оне који су били пре и нестали, а Allahова одредба је неминовна.
39. За оне који су достављали Allahове посланице и страховали од Њега, и који се никога, осим Аллаха, нису бојали. А довољно је то што ће се пред Allahом рачун полагати!
40. Мухаммед није родитељ ниједном од ваших људи, него је Allahов посланик и печат - последњи веровесник, а Allah све добро зна.
41. О верници, Аллаха пуно спомињите
42. и ујутру и навече Га славите и величајте;
43. Он вас благосиља, а и Његови анђели, да би вас извео из тмина на светло - Он је милостив према верницима.
44. а на Дан кад они пред Њега стану, поздрав ће да им буде “Мир вама!” А Он им је припремио награду племениту.

45. О Веровесниче, заиста смо те послали као сведока и као доносиоца радосних вести и као опомињача,
46. да - по Његовом наређењу - позиваш к Аллаху, и као светиљку која сија.
47. И обрадуј вернике да ће код Аллаха имати велику благодат.
48. А не слушај невернике ни лицемере, не обраћај пажњу на њихове увреде и поуздај се у Аллаха, Аллах је довољан као заштитник.
49. О верници, кад се ожените верницама, а онда их, преступања у брачни однос, разведете, оне нису дужне да чекају одређено време које ћете ви да бројите, већ их дарујте и лепо их отпремите.
50. О Веровесниче, Ми смо ти дозволили да буду твоје жене оне којима си дао њихове венчане дарове, и оне у твојој власти које ти је Аллах дао, и кћери твојих стричева, и кћери твојих тетака по оцу, и кћери твојих ујака, и кћери твојих тетака по мајци које су се са тобом иселиле, и жену - верницу која себе поклони Веровеснику, ако Веровесник хоће да се њоме ожени, само теби, а не осталим верницама. Ми знамо шта смо верницама прописали у вези са њиховим супругама и онима које су у њиховом власништву, а и да ти не би било тешко. А Аллах опрашта грехе и милостив је.
51. Можеш да занемариш оне међу њима које хоћеш и можеш да прихватиш ону коју хоћеш, а можеш да затражиш ону коју си удаљио, ниједно од тога није твој грех. Најлакше ће тако оне да буду радосне и неће да се жалосте и тако ће све оним што им ти дајеш да буду задовољне - а Аллах зна шта је у вашим срцима; Аллах зна све и благ је.
52. Од сада ти нису допуштене друге жене, ни да уместо њих неку другу узмеш, макар те и задивила њихова лепота, осим оних које поседујеш. А Аллах све надзире.

53. О ви који верујете, не улазите у Веровесникове собе, осим ако вам се допусти ради јела, али не да чекате док се оно спреми; тек кад будете позвани, онда уђите, и пошто једете, разиђите се не упуштајући се у разговор. То смета Веровеснику, а он се стиди да вам то каже, а Аллах се не стиди истине. А ако од његових супруга, нешто тражите, тражите то иза застора. То је чистије за ваша и њихова срца. Вама није допуштено да Аллаховог Посланика узнемиравате нити да се његовим супругама после његове смрти икада ожените. То би, уистину, код Аллаха био велики грех.
54. Износили ви ваша дела у јавност или их у себи крили, па, Аллах све добро зна.
55. Женама није грех да буду откривене пред својим очевима, и својим синовима, и својом браћом, и синовима своје браће, и синовима својих сестара, и женама верницама, и пред онима које су у њиховом власништву. И Аллаха се бојте! Аллах, је, заиста, свему сведок.
56. Заиста Аллах и Његови анђели благосиљају Веровесника. О ви који верујете, благосиљајте га и ви и шаљите му поздрав срдачни!
57. Оне који Аллаха и Његовог Посланика буду вређали, Аллах ће, заиста, и на овом свету и на Будућем свету проклети, и припремити им понижавајућу патњу.
58. А они који вређају вернике и вернице, а они то не заслужују, товаре на себе клевету и прави грех.
59. О Веровесниче, реци својим супругама, и својим кћерима, и женама верника нека спусте хаљине своје низа се. Тако ће најлакше да се препознају па неће да буду напастоване. А Аллах прашта и самилостан је.
60. Ако се лицемери и они у чијим срцима је болест и они који по

Медини шире лажи - не окане тога, Ми ћемо власт над њима да ти препустимо и они ће само кратко време као твоји суседи у њој да остану.

61. Проклети да су. Где год да се нађу, нека буду ухваћени и убијени,
62. према Аллаховом закону који је вредео за оне који су били пре вас и нестали! А ти нећеш у Аллаховом закону наћи измене!
63. Питају те људи о Часу смака света; реци: “То зна једино Аллах! А ти не знаш, можда је Час смака света близу!”
64. Аллах је проклео невернике и за њих је припремио разбуктали Огањ,
65. у њему ће вечно и заувек да бораве, и неће наћи ни заштитника ни помагача.
66. На Дан кад њихова лица буду превртана у Вагри, говориће: “Камо среће да смо се покоравали Аллаху и да смо слушали Посланика!”
67. И говориће: “Господару наш, ми смо слушали своје прваке и своје старешине, па су нас они одвели са Правог пута;
68. Господару наш, подај им двоструку патњу и прокуни их великим проклетством!”
69. О ви који верујете, не будите као они који су узнемиравали Мојсија, па га је Аллах ослободио онога што су говорили, а он код Аллага има велики углед!
70. О ви који верујете, бојте се Аллага и говорите само истину,
71. Он ће вас наградити за ваша добра дела и грехе ће да вам опрости! А онај ко се Аллаху и Његовом Посланику буде покораво - постићи ће велики успех.
72. Ми смо небесима, Земљи и планинама понудили обавезу, па

- су се суздржали и уплашили да је прихвате, али је преузео човек - а он је према себи заиста неправедан и незналица,
73. да би Аллах лицемере и лицемерке, и незнанобошце и незнанобошкиње казнио, а верницима и верницама опростио. Аллах опрашта грехе и милостив је.

34 - Себа^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Нека је хваљен Аллах, Чије је све оно на небесима и све оно на Земљи! Хваљен нека буде и на Будућем свету! Он је Мудри и Свезнајући.
2. Он зна шта у земљу улази, а шта из ње излази, и шта се с неба спушта, а шта се на њега успиње; Он је самилостан и Он прашта грехе.
3. А они који не верују говоре: “Час оживљења неће да нам дође!” Реци: “Хоће, тако ми мога Господара, Који зна и оно што је недокучиво чулима, сигурно ће да вам дође!” Њему ништа не може, ни колико једна трунчица, ни на небесима ни на Земљи, да измакне, и не постоји ништа, ни мање ни веће од тога, што није у јасној Књизи.
4. Зато да би дао награду онима који верују и добра дела чине - њих чека опрост и опскрба племенита,
5. а они који се боре против наших доказа, одвраћајући од њих - то су они којима следи најболнија патња.
6. Они којима је дато знање добро знају да је оно што ти се објављује од Господара твога истина и да води на пут Силнога и Хваљенога.
7. А они који не верују говоре: “Хоћете ли да вам покажемо човека који вам предсказује да ћете, када се сасвим распаднете, заиста, поновно да будете створени?”

[*] Себа (Себа).

8. Износи ли он лажи о Аллаху или је луд?" Напротив, они који у онај свет неће да верују су у патњи и у дубокој заблуди.
9. Зар не виде небо и Земљу, оно што је испред њих и оно што је иза њих?! Кад бисмо хтели, у земљу бисмо их утерали или бисмо комаде неба на њих сручили. То је, заиста, знак сваком вернику Аллаху оданом.
10. Ми смо Давиду Нашу милост указали: "О брда, понављајте заједно са њим хвалу, и ви, птице!" - И омекшали смо му гвожђе.
11. "Прави широке панцире и честито их плети, и радите добро! Ја заиста добро видим шта ви радите."
12. А Соломону - ветар, ујутру је преваљивао растојање од месец дана, а увече растојање од месец дана; и учинили смо да му из извора тече растопљен бакар и да цинни, вољом његовог Господара, пред њим раде; а кад би неки од њих отказао послушност наређењу Нашем, учинили бисмо да огњену патњу осети.
13. Они су му израђивали што год је хтео: богомоље и споменике, и зделе као чатрње, и котлове непокретне. "Трудите се и будите захвални, о Давидова породицо!" А мало је захвалних међу Мојим слугама.
14. А кад смо одредили да умре, црв који је био расточио штап његов - упозорио их је да је умро, и кад се он срушио, цинни схватише да не би на муци срамној остали да су будућност могли прозрети.
15. Становници Сабе имали су знак у месту у ком су живели: вртове, здесна и слева. Једите из опскрбе свога Господара и будите Му захвални; ово је леп предео, а Господар је Опростилац греха!
16. Али они су незахвални постали, па смо на њих водену бујицу пустили, и заменили смо им њихове вртове другим

- вртovima са горким плодовима и тамариском и нешто мало дивљег лотоса.
17. Казнили смо их тако зато што су били незахвални, а да ли Ми кажњавамо иког другог до неверника, незахвалника?!
 18. А између њих и градова које смо благословили изградили смо били насеља повезана и одредили смо им потребну удаљеност. “Путујте кроз њих и по ноћи и по дану, сигурни!”
 19. Али они рекоше: “Господару наш, учини веће растојање приликом наших путовања!” - И огрешити се према себи, и Ми учинисмо да се о њима само прича, а њих посвуда раселисмо. Заиста, су у томе знаци за сваког стрпљивога и захвалнога.
 20. А ђаво је остварио оно што је о њима мислио, и они су се повели за њим, осим групе верника,
 21. над којима никакве власти није имао. Ми смо хтели указати на оног ко верује у онај свет, а ко у њега сумња. - А Господар твој бди над свим.
 22. Реци: “Зовите оне које, поред Аллага, сматрате боговима. Они ништа не поседују, ни колико један трун, ни на небесима ни на Земљи; они у њима немају никаквог удела и Он нема од њих никакве помоћи.”
 23. Код Њега ће моћи да се заузима само онај коме Он допусти. И кад из њихових срца нестане страха, они ће да упитају: “Шта је то рекао ваш Господар?” “Истину!” Одговориће, Он је Узвишени и Велики.
 24. Упитај: “Ко вас опскрбљује и из неба и из земље?” И одговори: “Аллах! Ко је онда, ми или ви, на правом путу, а ко је у очигледној заблуди!”
 25. Реци: “Ви нећете да одговарате за грехе које ми починимо, нити ћемо ми да одговарамо за оно што ви урадите.”

26. Реци: “Господар наш ће да нас сабере и онда ће да нам праведно пресуди, Он је Праведни Судија и Свезнајући.”
27. Реци: “Покажите ми оне које придружујете Њему у обожавању!”
Нема их! Постоји само Аллах Силни и Мудри!“
28. Ми смо те послали свим људима да радосне вести доносиш и да опомињеш, али већина људи не зна.
29. и говоре: “Када ће већ једном та претња, ако истину говорите?”
30. Реци: “Дан вам је већ одређен, не можете ни за један час да га зауставите нити убрзате.”
31. А они који не верују говоре: “Ми нећемо да верујемо у овај Кур'ан нити у Књиге пре њега!” А кад би само видео незнанобошце кад пред својим Господаром буду заустављени и кад стану међу собом да се препиру: “Да вас није било, сигурно бисмо били верници!” Рећи ће охолници потлаченима.
32. “А зар смо вас ми одвратили од Упуте након што вам је она дошла?! Не, сами сте ви били зли”, рећи ће охолници потлаченима.
33. “Није било тако!” Одговориће они који су били тлачени онима који су били охоли, “него сте и дању и ноћу сплеткарили кад сте од нас тражили да у Аллаха не верујемо и да Му друге једнаким сматрамо.” И прикриће кајање кад виде да ће да буду кажњени, а ми ћемо на вратове неверника окове да ставимо; зар ће да буду кажњени другачије него према ономе како су радили?!
34. Ми ни у једно насеље нисмо послали посланика а да нису рекли они који су били навикли на раскошан живот: “Не верујемо ми у оно што је послато по вама!”
35. И уз то су говорили: “Имамо више имовине и деце; ми нећемо да будемо подвргнути патњи!”

36. Реци: “Мој Господар даје обилну опскрбу ономе коме хоће, а и ускраћује, али, већина људи не зна.”
37. Ни богатства ваша ни деца ваша неће вас учинити Нама блиским. Само оне који буду веровали и добра дела чинили чека вишеструка награда за оно што су радили, и они ће да буду сигурни у високим одајама.
38. А они који се буду трудили да се доказима Нашим супротставе, да их онемогуће, они ће бити кажњени.
39. Реци: “Мој Господар даје обилну опскрбу ономе коме хоће међу Својим слугама, а коме хоће ускраћује. Шта год ви уделите, Он ће то да надокнади, Он најбоље опскрбљује.”
40. А на Дан кад их све сакупи, па упита анђеле: “Јесу ли вас обожавали?”
41. Они ће да одговоре: “Узвишен нека си, Ти си наш Господар, а не они! Они су обожавали духове и већина их је веровала у њих.”
42. Тог дана једни другима нећете моћи ни да користите ни да наудите, а Ми ћемо онима који су били незнанобошци да кажемо: “Трпите патњу у Ватри коју сте порицали!”
43. Кад им се Наше јасне речи казују, они говоре: “Овај човек само хоће да вас одврати од оног што су ваши преци обожавали”, и говоре: “Ово није ништа друго до измишљена лаж - измишљотина. А они који не верују говоре о Истини када им долази: “Ово није ништа друго него јасна магија!”
44. А Ми им нисмо дали никакве књиге да их изучавају и Ми им, пре тебе, нисмо били послали никога ко би их упозоравао.
45. А и они пре њих су посланике угонили у лаж, а ови нису постигли ни десети део од онога што смо прошлим народима дали, па су, ипак, Моје посланике сматрали лажним, па каква је само била казна Моја!

46. Реци: “Саветујем вам само једно: устаните према Аллаху, двојица по двојица, или један по један, па затим размислите да друг ваш није луд. Он вас само пре тешке патње упозорава.”
47. Реци: “Какву год награду да затражим од вас, нек остане вама, мене ће да награди Аллах, Он је сведок свему.”
48. Реци: “Господар мој побеђује истином, Он добро зна и све оно што је веома скривено.”
49. Реци: “Дошла је истина, а лажи је неповратно нестало!”
50. Реци: “Ако залутам, залутао сам на своју штету, а ако сам на Правом путу, то је због онога што ми мој Господар објављује; Он, заиста, све чује и близу је.”
51. А да ти је видети их када се престраве па неће моћи да умакну; биће шчепани изблиза.
52. И када буду казали: “Верујемо!” А шта ће им то бити од користи кад је живот на Земљи био и прошао?!
53. У њу они нису пре веровали, говорили су оно што није познато, што је од истине далеко.
54. И између њих и онога што буду желели биће препрека, као што је пре било учињено са њима сличним, јер су сви они, заиста, много сумњали.

35 - Фатир^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Хваљен нека је Аллах, Створитељ небеса и Земље, Који анђеле са по два, три и четири крила чини изасланицима. Он оном што ствара додаје шта хоће. - Он, истину, све може.
2. Милост коју Аллах подари људима - нико не може да ускрати, а оно што Он ускрати - нико не може, после Њега, да подари; Он је Силни и Мудри.
3. О људи, сетите се благодати којом вас Аллах обасипа! Постоји ли, осим Аллаха, икакав други створитељ који вас са неба и из земље опскрбљује?! Осим Њега нема другог истинског бога, па куда се онда одмећете?!
4. Ако те они у лаж утерују - па и пре тебе су посланике у лаж утеривали, а Аллаху ће све да се врати.
5. О људи, Аллахова претња је заиста истина, па нека вас никако живот на овом свету не заслепи и нека вас Сотона у веровање у Аллаха не поколеба.
6. Сотона је, истину, ваш непријатељ, па га таквим и сматрајте! Он позива своје присталице да буду становници у Ватри.
7. Онима који не верују припада жестока патња, а онима који верују и раде добра дела припада опроштај и велика награда.
8. Како могу бити исти: онај коме су његова ружна дела приказана лепим, а и он их сматра лепим? Аллах у заблуди оставља оног кога хоће, а на Прави пут указује оном коме хоће, па не изгарај од жалости за њима. Аллах, заиста, добро зна све што они раде.

[*] Фатир (Створитељ).

9. Аллах шаље ветрове који покрећу облаке, па их наводимо ка мртвим пределима и њима земљу, након што је била мртва, оживљавамо: такво ће да буде и проживљење.
10. Ако неко жели величину - па, Аллаху припада сва величина! Ка Њему се дижу лепе речи, а добра дела их уздижу. А онима који имају зле намере, припада болна патња, а њихово сплеткарење ће пропасти.
11. Аллах вас је створио од земље, затим од капи семена, и најзад вас чини мушкарцима и женама. И ниједна жена не затрудни, нити роди, а да Он то не зна. И ничији живот се не продужи, нити скрати, а да то није забележено у Књизи; то је Аллаху, уистину, лако!
12. Ни два мора нису једнака: једно је слатко и пријатно - вода му се лако пије, а друго је слано и горко; ви из сваког једете свеже месо и вадите накит којим се китите; и ти видиш лађе како по њему секу воду да би стекли из Његовог обиља, и да бисте били захвални.
13. Он уводи ноћ у дан и уводи дан у ноћ, Он је потчинио Сунце и Месец - свако плови до одређеног рока; то вам је Аллах, ваш Господар; Њему припада сва власт! А они које, поред Њега, молите не поседују ништа.
14. Ако их молите, не чују вашу молбу, а да и чују, не би вам се одазвали; на Судњем дану они ће да порекну да сте их Њему придруживали у обожавању! Нико неће да те обавести као Онај Који све у потпуности зна.
15. О људи, ви сте сиромаси, ви требате Аллага, а Аллах је независан и хвале достојан.
16. Ако хоће, уклониће вас и довешће нова створења,
17. то Аллаху није тешко.

18. И ниједан грешник неће да носи туђе грехе; ако претоварени гресима позове да му они буду понесени, нико неће да му их понесе, па ни ближњи. А ти ћеш опоменути само оне који се Господара свог боје, иако их нико не види, и који обављају молитву - онај ко очисти своју душу, очистио је за своје добро. А Аллаху се све враћа.
19. Нису никако исти слепац и онај који види,
20. ни тмине и светло,
21. ни хладовина и врућина,
22. и нису никако исти живи и мртви. Аллах ће учинити да чује онај кога Он одабере, а ти не можеш да дозовеш оне у гробовима,
23. твоје је само да опомињеш.
24. Ми смо те послали с истином да радосне вести доносиш и да опомињеш. А није било народа коме није дошао онај који га је опомињао.
25. Ако те они у лаж утерују - па, и они пре њих су посланике у лаж утеривали, а они су им доносили јасне доказе, и Листове и Књигу светиљку.
26. И Ја сам онда кажњавао оне који нису веровали, па каква је само била Моја осуда!
27. Зар не знаш да Аллах спушта воду са неба и да Ми помоћу ње стварамо плодове различитих врста; а постоје брда белих и црвених стаза, различитих боја и сасвим црних;
28. и има људи и животиња и стоке, исто тако, различитих врста. А Аллага се, међу Његовим слугама, боје учени. Аллах је, заиста, силан и опрашта.
29. Они који Аллахову Књигу читају и обављају молитву и удељују од онога чиме их Ми опскрбљујемо, и тајно и јавно, могу да се надају награди која неће да нестане,

30. да их Он награди према ономе што су радили и још да им да из Свога обиља; јер Он много прашта и благодаран је.
31. А оно што ти из Књиге објављујемо сушта је истина, она потврђује да су истините и оне пре ње. Аллах, заиста, о својим створењима све у потпуности зна и све добро види.
32. Ми ћемо учинити да Књигу после наследе оне Наше слуге које Ми изаберемо. Биће оних који ће се према себи огрешити, биће оних чија ће добра и лоша дела подједнако тешка бити, и биће и оних који ће, Аллаховом вољом, својим добрим делима друге надмашити. И то је благодат велика.
33. Рајски перивоји, у које ће да уђу, у којима ће златним наруквицама, бисером украшеним, да се ките, а хаљине ће, у њима, да им буду од свиле.
34. “Хваљен нека је Аллах!” Говориће, “који је од нас отклонио тугу. Наш Господар, заиста, много прашта и благодаран је.
35. Који нам је, од Своје доброте, даровао вечно боравиште, где умор неће да нас дотиче и у коме клонулост неће да нас сналази.”
36. А невернике чека ватра у Паклу, они неће да буду осуђени на смрт и неће да умру, и неће патња у њему да им се ублажи - ето, тако ћемо да казним сваког неверника,
37. они ће у њему да јаучу: “Господару наш, избави нас, радићемо добра дела, другачија од оних која смо радили!” А зар вас нисмо оставили да живите довољно дуго да би онај који је требало да размисли имао времена да размисли, а био вам је дошао онај који опомиње? Зато искусите патњу; неверницима нема помоћи!
38. Аллах сигурно зна тајне небеса и Земље; Он добро зна све што крију груди.

39. Он чини да се смењујете на Земљи; ко не буде веровао, његово неверовање је на његову штету; неверницима ће њихово неверовање код њиховог Господара само да повећа презир, и неверницима ће њихово неверовање да повећа пропаст.
40. Реци: “Кажите ви мени који су део Земље створила ваша божанства која, уместо Аллага, молите, и реците ми имају ли они икаквог удела у стварању небеса, или смо Ми незнанобошцима дали Књигу, па имају у њој доказ за то!?” “Ниједно, већ неверници једни друге обмањују.
41. Заиста, Бог држи небеса и Земљу да не би нестали; а да нестану - нико то осим Њега не би могао спречити; Он је заиста благ и прашта грехе.
42. Они су се заклињали Аллахом, најтежом заклетвом, да ће, боље него било који народ, да се држе Правог пута - само ако им дође онај који ће да их опомиње. И кад им је дошао онај који опомиње, његов долазак само им је повећао одбојност;
43. охолећи се на Земљи смишљали су зло - а сплетке ће да погоде управо оне који се њиме служе. Зар они могу да очекују нешто друго осим оно што је задесило древне народе?! У Аллаховим законима ти никад нећеш да нађеш промене; у Аллаховим законима ти нећеш да нађеш одступања.
44. Зашто они не путују по Земљи да виде како су завршили они пре њих, који су били јачи од њих? Аллаху не може ништа да умакне ни на небесима ни на Земљи; Он, уистину, све зна и све може.
45. Да Аллах кажњава људе према оном што заслужи, ништа живо на Земљиној површини не би оставио; али, Он их оставља до одређеног рока и кад им дође рок - па, Аллах добро види Своје слуге.

36 - Јасин^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Ја-син^[1].
2. Тако Ми Кур'ана мудрог,
3. ти си, уистину, један од посланика,
4. на Правом си путу.
5. Кур'ан је објава Силног и Милостивог,
6. да упозораваш народ чији преци нису били упозоравани, па је немаран!
7. О већини њих већ се обистинила Реч - зато они неће да верују.
8. Ми смо учинили да буду као они на чије смо вратове окове ставили све до подбрадака - зато су они глава уздигнутих.
9. и као они испред којих и иза којих смо преграду ставили и на очи им копрену ставили. Зато они не виде.
10. и њима је свеједно упозоравао их ти или их не упозоравао, они неће да верују.
11. Твоја опомена ће користити само оном који Кур'ан следи и Милостивог се боји и када га нико не види - њега обрадуј опростом и наградом лепом!
12. Ми ћемо, заиста, мртве оживети и Ми смо записали оно што су урадили и дела која су иза себе оставили - све смо Ми то у Књизи јасно побројали.

[*] Јасин (Ја син).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крва".

13. Наведи им као пример становнике једног насеља, када су им дошли посланици;
14. када им Ми посласмо двојицу, али их они сматраше лажним, и појачасмо трећим, па рекоше: “Ми смо, заиста, вама послати!”
15. “Ви сте људи као и ми”, они одговорише, “Свемилосни није објавио ништа; ви говорите неистину!”
16. “Наш Господар зна да смо, заиста, послати вама”, рекоше они,
17. “и дужни смо само да јасно обзнанимо.”
18. Они рекоше: “Ми слутимо да нам доносите несрећу; ако се не оканите, каменоваћемо вас и сигурно ће да вас задеси болна патња од нас.”
19. “Узрок ваше несреће сте ви!” Рекоше они. “Зар зато што сте опоменути? Па ви сте народ који сваку границу зла прелази.”
20. И са краја града журно дође један човек и рече: “О мој народе, следите оне који су послати,
21. следите оне који од вас не траже никакву награду, а на Правом су путу!
22. Зашто да не обожавам Онога Који ме је створио, а Њему ћете да будете враћени?!
23. Зар да прихватим друге богове поред Њега?! Ако Свемилосни хоће да ме снађе неко зло, њихово посредовање неће да ми буде ни од какве користи и они ме неће моћи спасити,
24. а ја бих тад био у правој заблуди,
25. ја верујем у Господара вашег, чујте ме!”
26. И би речено: “Уђи у Рај!” - А он рече: “Камо среће да народ мој зна,
27. због чега ми је мој Господар опростио и учинио да будем међу почаствованим!”

28. И против његовог народа, после њега, Ми нисмо војску са неба послали, нити смо је иначе слали,
29. само би се чуо један ужасан крик, и они би одједном сви помрли.
30. О како су људи јадни! Ниједан посланик им није дошао, а да му се нису наругали.
31. Како они не увиде колико смо пре њих народа уништили од којих им се нико вратио није.
32. А сви они биће заједно доведени пред Нас.
33. Доказ им је мртва земља: Ми јој живот дајемо и из ње ниче жито које они једу.
34. Ми смо по њој створили баште, палмовике и винограде, и учинили смо да из ње извиру извори,
35. да они једу њихове плодове - а нису то њихове руке привредиле - па зашто неће да буду захвални?!
36. Нека је слављен и Узвишен Онај Који је у свему створио парове: у ономе што из земље ниче, у њима самима, и у ономе што они не знају!
37. И ноћ им је доказ: Ми уклањамо дневну светлост и они остају у мраку.
38. И Сунце се креће до свога станишта, то је одредба Силнога и Свезнајућег.
39. И Месецу смо одредили положаје; и он се увек поново враћа као стари савијени палмин прут.
40. Нити Сунце може Месец да достигне, нити ноћ дан да претекне, сви они у свемиру плове.
41. Доказ им је и то што смо њихове претке превезли у крцатој лађи
42. и што смо за њих, сличне њој, створили, оно на чему се возе.

43. И ако желимо, Ми их потопимо, и нико у помоћ неће да им притекне, нити ће да буду избављени
44. осим ако им се не смилујемо, да би до рока одређеног уживали.
45. А кад им се каже: “Бојте се онога што се пре вас догодило и онога што вас чека да бисте били помиловани.”
46. И не дође им ниједан знак од знакова њиховог Господара којем они леђа не окренуше.
47. А кад им се каже: “Удељујте од онога што вам Аллах даје”, онда неверници говоре онима који верују: “Зар да хранимо онога кога је Аллах, да је хтео, могао да нахрани? Ви сте, уистину, у правој заблуди!”
48. И говоре: “Кад ће већ једном то обећање, ако истину говорите?”
49. А не чекају друго до један страшан звук који ће да их, док се буду једни са другима препирали, обузети,
50. па неће моћи ништа опоручити, нити се својој породици вратити.
51. И дувнуће се у рог, па ће они из гробова својих да похрле према своме Господару.
52. Рећи ће: “Тешко нама! Ко нас је оживео из наших гробова?” “Ово је оно што је обећао Свемилосни, а посланици су говорили истину!”
53. Биће то само један страшан звук, а они ће пред Нас сви да буду доведени.
54. Данас никоме неће да се учини насиље и ви ћете, само према ономе како сте радили, да будете награђени.
55. Заиста ће становници Раја тог Дана уживати у благодатима весели и радосни.
56. Они и њихове супруге биће у хладовини наслоњени на украшеним диванима,

57. у њему ће имати воћа, и оно што буду желели
58. “Мир вама!” - Биће речи Милостивог Господара.
59. “а ви, о одметници, данас се одвојите!”
60. Зар вам нисам наредио о потомци Адамови: “Не обожавајте Сотону, јер вам је он, заиста, отворени непријатељ,
61. већ Мене обожавајте; то је Пут прави.
62. Он је многе од вас одвео у заблуду, како нисте памети имали?!
63. Ово је Пакао којим вам се претило,
64. пржите се сад у њему зато што нисте веровали!”
65. Данас ћемо да им запечатимо уста, њихове руке ће да Нам говоре, а њихове ноге ће о оном што су радили да сведоче.
66. Да смо хтели, учинили бисмо их слепим, па кад би пошли на пут, како би видели?!
67. А да смо хтели, могли смо да их унаказимо на месту на коме су, па не би могли да се помере ни напред ни назад.
68. Ономе коме дамо дуг живот, Ми му изглед изменимо нагоре. Зар они не разумеју?
69. Ми Посланика нисмо учили песништву, то му не приличи. Ово је само поука - јасни Кур'ан,
70. да упозорава онога ко је жив, и да се обистини Реч о казни за невернике.
71. Како они не виде да Ми само због њих стоку стварамо и да они њоме располажу као власници.
72. И подредили смо их њима - на некима јашу, а некима се хране,
73. и других користи од ње имају, и напитке, па зашто нису захвални?!
74. И поред Аллаха друге узимају за богове како би им они помогли;

75. они, међутим, не могу да им помогну, а људи су им послушна војска.
76. И нека те не жалосте њихове речи; Ми, заиста, знамо и оно што они крију и оно што показују.
77. Како човек не види да га Ми стварамо од капи семена, и он опет отворени противник,
78. и Нама наводи пример, а заборавља како је створен, и говори: “Ко ће да оживи кости, кад буду труле?”
79. Реци: “Оживеће их Онај Који их је први пут створио; Он добро зна све што је створио,
80. Онај Који вам из зеленог дрвећа вагру ствара и ви њоме потпаљујете.”
81. Зар Онај Који је створио небеса и Земљу није способан да створи њима сличне? Јесте, Он је Створитељ, Свезнајући.
82. А Његова наредба, када нешто хоће, јесте да само за то каже: “Буди!” - И оно буде.
83. Па нека је узвишен Онај у Чијој је руци власт над свим, и Њему ћете да будете враћени!

37 - Саффат^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Тако ми оних поређаних у редове,
2. и оних који гоне облаке
3. и оних који читају Опомену,
4. ваш Бог је, уистину, Један,
5. Господар небеса и Земље и онога што је између њих, и
Господар истока.
6. Ми смо најближе небо звездама украсили,
7. и чувамо га од сваког пркосног ђавола
8. да не прислушкује анђеле узвишене. Њих са свих страна гађају,
9. па бивају прогнани: њих чека непрекидна патња,
10. а онога који шта уграби - стигне светлећа буктиња.
11. Упитај их да ли је теже да створимо њих или све остало што
смо створили? Њих смо, заиста, створили од лепљиве иловаче.
12. Међутим, ти се чудиш и дивиш, а они се изругују,
13. а кад им се савети упућују, они их не прихватају,
14. и кад виде доказ, они се подсмејавају
15. и говоре: “Ово није ништа друго до права чаролија!
16. Зар кад поумиремо и кад постанемо кости и земља, зар ћемо
ми, заиста, да будемо оживљени

[*] Саффат (Редови).

17. и наши давни преци?!”
18. Реци: “Да, а бићете и понижени!”
19. То ће бити само глас један, и сви ће одједном прогледати
20. и рећи ће: “Тешко нама, ово је судњи Дан!”
21. Да, ово је Дан раздвајања у који ви нисте веровали!
22. “Сакупите оне који су били незнанобошци и њима сличне и оне које су обожавали
23. мимо Аллаха, и упутите их путем који у Пакао води.
24. И зауставите их на тренутак, они ће, заиста, да буду питани:
25. „Шта вам је, зашто једни другима не помогнете?”
26. Али, тога Дана они ће сасвим да се предају.
27. И приступиће пребацивајући једни другима.
28. Рећи ће: “Заиста сте нас ви у заблуду одвели.”
29. “Нисмо”, одговориће, “него ви нисте хтели да верујете!
30. И ми никакву власт нисмо имали над вама, него сте били незахвалан народ,
31. и реч нашег Господара да ћемо, заиста, да искусимо казну - на нама се остварила,
32. а у заблуду смо вас позивали, јер и сами смо, заиста, били у заблуди.”
33. И они ће тог Дана да буду заједно у патњи,
34. а Ми ћемо, заиста, тако са незнанобошцима да поступимо.
35. Кад им је говорено: “Нема истинског божанства осим Аллаха!” Они су се, заиста, охолили
36. и говорили су: “Зар да напустимо наша божанства због једног

лудог песника?!”

37. А није тако, он истину доноси и тврди да су сви посланици истину доносили.
38. Ви ћете сигурно да искусите болну патњу,
39. и само ћете, сразмерно оном што сте радили, да будете кажњени.
40. Али не и Аллахове искрене слуге.
41. Њима ће заиста да припадне посебна опскрба;
42. разно воће, и биће поштовани,
43. у рајским баштама наслада,
44. на диванима, једни према другим, седеће;
45. биће служени пићем - из извора који стално тече -
46. бистрим и пријатним онима који буду пили,
47. од њега им неће бити мука и због њега се неће памет губити.
48. Поред њих биће оне које ће да гледају пред собом, прекрасних очију,
49. као да су оне јаја заштићена.
50. И они ће један с другим разговарати.
51. И један од њих ће да каже: “Имао сам једног друга,
52. који је говорио: 'Зар и ти верујеш
53. да ћемо, кад поумиремо и постанемо земља и кости, заиста, да полажемо рачун?’”
54. “Хоћете ли да погледате?” Рећи ће.
55. И он ће да погледа, и њега усред Пакла да угледа.
56. “Аллаха ми”, рећи ће му, “замало ме ниси упропастио.

57. Да није било милости мога Господара, и ја бих сад био у Паклу.
58. Јел ми више нећемо никад да умиремо?
59. Једном смо умрли, и нећемо више да патимо?
60. Ово је, заиста, велики успех!”
61. За овако нешто нека се вредни труде!
62. А да ли је то боље као награда или дрво Зеккум?!
63. Које смо неверницима као искушење одредили?
64. То је дрво које расте усред Пакла,
65. плод му је попут ђавољих глава.
66. Они ће са њега да се хране и своје стомаке ће њиме да пуне,
67. затим ће то с кључалом водом измешати.
68. А потом ће, сигурно, опет да се врате у Огањ.
69. Они су своје очеве затекли у заблуди,
70. па су и они њиховим стопама наставили.
71. А и пре њих су древни народи већином били у заблуди,
72. иако смо им Ми слали посланике који су их опомињали.
73. зато погледај какав је био крај оних који су били упозоравани,
74. тако није било само са Аллаховим искреним слугама.
75. А када Нам се Ноје помолио, Ми смо се најбоље одазвали:
76. и њега и његову породицу смо спасили тешке невоље,
77. и само смо његове потомке оставили у животу,
78. и у каснијим нараштајима му сачували спомен.
79. Мир и спас Ноју од свих светова!

80. Ми тако награђујемо оне који раде добра дела,
81. он је био слуга Наш, верник,
82. а остале смо затим потопили.
83. Исте вере као и он био је и Аврам,
84. кад је своме Господару дошао искреног срца,
85. кад је своме оцу и своме народу рекао: “Шта то ви обожавате?
86. Зар желите лажна божанства уместо Аллаха?
87. И шта о Господару светова мислите?”
88. И он баци поглед на звезде,
89. па рече: “Ја сам болестан!”
90. И они га оставише, окрећући се од њега.
91. А он се њиховим киповима прикраде, па их упита: “Зашто не једете?
92. Шта вам је па не говорите?”
93. И кришом им приђе ударајући их десном руком,
94. па му народ журећи дође.
95. “Како можете да обожавате оне које сами клешете?” Упита,
96. “кад Аллах ствара и вас и оно што направите?”
97. “Припремите за њега ломачу“, повикаше, “па га баците у ватру!”
98. И хтели су да му направе замку, али Ми њих учинисмо најпониженијим.
99. “Идем тамо где ми је мој Господар наредио”, рече, “Он ће ме упутити где треба.
100. Мој Господару, даруј ми честит пород!”

101. И Ми смо га обрадовали дечаком благе нарави.
102. И кад је он одрастао толико да је почео у послу да му помаже, Аврам рече: “О мој синко, у сну сам видео да треба да те закољем, па шта ти мислиш?” “О оче мој”, рече, “поступи онако како ти се наређује; видећеш, ако Аллах да, да ћу све издржати.”
103. И кад њих двојица послушаше, и он га положи челом према земљи,
104. Ми га позвасмо: “О Авраме,
105. ти си одлучио да обистиниш свој сан - а Ми овако награђујемо оне који раде добра дела.”
106. То је, заиста, било очигледно искушење!
107. Великом жртвом га искуписмо,
108. и у каснијим нараштајима смо му сачували спомен.
109. Нека је у миру Аврам!
110. Ето, тако Ми награђујемо оне који раде добра дела,
111. он је био слуга Наш, верник,
112. и обрадовали смо га Исаком, веровесником и добрим човеком,
113. и благословили смо и њега и Исака; а међу њиховим потомцима има верника и неверника очигледних.
114. И Мојсију и Арону смо дали благодати,
115. па и њих и њихов народ смо спасили велике невоље,
116. и помогли им, па су они били победници,
117. и дали им јасну Књигу,
118. и обојицу на Прави пут упутили,

119. и у каснијим нараштајима им сачували спомен.
120. Нека су у миру Мојсије и Арон!
121. Ето, тако Ми награђујемо оне који раде добра дела,
122. а њих двојица су, уистину, били Наше слуге, верници.
123. И Илија је био посланик.
124. Кад он рече народу свом: “Зар се не бојите?
125. Зар се молите Балу, а остављате најбољег Створитеља,
126. Аллаха, свога Господара и Господара ваших древних предака?”
127. Они га назваше лажовом и зато ће, сигурно, сви они у Ватру да буду приведени,
128. осим Аллахове искрене слуге,
129. и у каснијим нараштајима му сачували спомен.
130. Нека је у миру Илија!
131. Ето, тако Ми награђујемо оне који раде добра дела,
132. он је био слуга Наш, верник.
133. И Лот је био посланик.
134. Ми смо њега и читаву његову породицу спасили,
135. осим старице, она је била са онима који су настрадали,
136. а остале смо уништили,
137. и ви поред њихових насеља пролазите и дању
138. и ноћу, па зашто се не уразумите?
139. И Јона је био посланик.
140. А кад побеже на једну лађу препуну.
141. И са њима баци коцку и коцка на њега паде,

142. па га риба прогута, а био је заслужио прекор,
143. и да није био један од оних који Аллаха славе и величају,
144. сигурно би остао у њеној утроби до Дана кад ће сви да буду
оживљени,
145. и Ми га избацисмо на једно пусто место, а био је болестан,
146. и учинисмо да изнад њега израсте врежа једне тикве,
147. и посласмо га стотини хиљада људи, и више,
148. и они повероваше, и њима смо дали да уживају до одређеног
рока.
149. А упитај их: “Зар су за твога Господара - кћери, а за њих синови?”
150. Зар смо у њиховом присуству анђеле као жене створили?
151. Они, сигурно, измишљајући говоре:
152. “Аллах је родио!” - А заиста су они лажљивци.
153. Зар је Он кћери синовима претпоставио?!
154. Шта вам је, како расуђујете?!
155. Зашто не размислите?
156. Или, ви, можда, имате очигледан доказ?!
157. Донесите своју Књигу, ако говорите истину!
158. Незнанобошци између Њега и анђела сродство успостављају,
а анђели одавно знају да ће они који тако говоре у ватру бити
бачени.
159. Узвишен је Аллах и далеко од онога како Га они описују!
160. То не чине Аллахове искрене слуге.
161. Али, ни ви незнанобошци, нити они које обожавате,
162. не можете никога да одведете у заблуду,

163. осим оног који ће ионако у Огњу да гори.
164. Свакоме од нас анђела је одређено место,
165. ми смо поређани у редове,
166. и само Њега славимо и величамо!
167. А незнанобошци су говорили:
168. “Да смо ми имали Књигу као што су је имали претходни народи,
169. сигурно бисмо били Аллахове искрене слуге!”
170. Али у Кур'ан нису хтели да поверују, па сазнаће они!
171. А Наша реч већ је речена о Нашим слугама, посланицима!
172. Они ће да буду, заиста, потпомогнути
173. и Наша војска засигурно ће да победи!
174. Зато се неко време окрени од њих
175. и посматрај их, и они ће да посматрају!
176. Зар они Нашу казну да пожуреју?
177. Кад их она стигне, зло јутро освануће онима који су били упозорени!
178. Зато се неко време окрени од њих
179. и посматрај, и они ће да посматрају!
180. Величанствен је Господар твој, Достојанствени, и далеко од оног како Га представљају они!
181. И мир нека је над посланицима,
182. и хваљен нека је Аллах, Господар светова!

38 - Саад^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Сад^[1]. Тако Ми Кур’ана славног,
2. заиста су они који не верују инације и у расколу!
3. Колико смо Ми уништили народа пре њих. И они су за помоћ вапили, али је било касно!
4. Они се чуде што им је дошао један од њих да их упозорава, и говоре неверници: “Ово је чаробњак, лажов!
5. Зар он да богове сведе на једног Бога?! То је, заиста, нешто веома чудно!”
6. И они угледни међу њима наставише: “Идите и устрајте уз своја божанства! Уистину, овим се нешто велико жели!
7. За ово нисмо чули у вери предака наших, ово није ништа друго до измишљотина;
8. зашто баш њему, између нас, да буде послата опомена?!” Али, они сумњају у Моју опомену зато што нису искусили Моју казну.
9. Зар су код њих ризнице милости Господара твог, Силног и Дарежљивог?
10. Или, они можда имају власт на небесима и на Земљи и над оним што је између њих?! - Нека се, онда, попну уз лестве ка небесима!
11. Они представљају незнатну уротничку војску која ће тамо бити поражена.

[*] Саад (Сад).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крава".

12. И пре њих су народ Нојев, и Ад, и фараон, који је имао моћну војску, порицали,
13. и Семуд, и Лотов народ, и становници Ејке - они су се против посланика уротили.
14. Сви су они утеривали посланике у лаж и заслужили су казну.
15. А и ови не чекају до један звук рога који неће бити потребно поновити.
16. И говоре: “Господару наш, пожуре и казни нас, пре Дана у којем ће рачун да се полаже!”
17. Ти издржи оно што они говоре и сети се Наше слуге Давида, чврстог у вери, који се увек Аллаху покајнички обраћао.
18. Ми смо потчинили брда да заједно са њим увече и у зору славе и величају Аллага.
19. а и окупљене птице - сви су они са њим покорно понављали славу.
20. И учврстили смо његово царство и дали му мудрост и способност да расуђује.
21. А да ли је до тебе дошла вест о парничарима када су преко зида храма прешли,
22. кад су код Давида ушли, па се он од њих уплашио. “Не бој се”, рекли су, “ми смо двојица парничара, један другом смо учинили неправду, па нам пресуди по правди; не буди пристрасан, и на најбоље нас решење упути.
23. Овај мој пријатељ има деведесет и девет оваца, а ја само једну, и он ми рече: 'Дај ти њу мени!' - И у говору ме победи.”
24. “Учинио ти је неправду!” Рече Давид, “тима што је тражио да твоју овцу дода својим овцама; многи ортаци чине неправду једни другима, такви нису једино они који верују и раде добра дела; а таквих је мало.” И Давид се увери да

- смо Ми баш њега ставили на искушење, па опрост замоли од свога Господара, и паде лицем на тло и покаја се.
25. И Ми смо му то опростили, и он је, заиста, Нама близак и чека га дивно пребивалиште.
 26. О Давиде, Ми смо те учинили намесником на Земљи, зато суди људима по правди и не поводи се за страшћу да те не одведе са Аллаховог пута; оне који скрећу са Аллаховог пута чека тешка патња зато што су заборављали Дан обрачуна.
 27. Ми нисмо узалуд створили небо и Земљу и оно што је између њих; тако мисле неверници, па тешко се неверницима због Ватре!
 28. Зар ћемо да поступимо са онима који верују и раде добра дела као са онима који праве неред на Земљи, и зар ћемо да поступимо са онима који се клоне греха исто као и са грешницима?!
 29. Књига коју ти објављујемо је благословљена, да би они о њеним речима размислили и да би они који су обдарени разумом примили поуку.
 30. Ми смо Давиду поклонили Соломона; диван је он био слуга, стално се кајао!
 31. Кад су једне вечери пред њим били изведени чистокрвни коњи који су на три ноге стајали,
 32. он рече: “Уместо да величам свога Господара, ја исказујем љубав према иметку!” И они се изгубише из вида.
 33. “Вратите ми их!” И он их поче ударати сабљом по ногама и вратовима.
 34. Ми смо Соломона искушали и на његов престо другу особу оставили, а затим се покајао.
 35. “Мој Господару” - рекао је - “опрости ми и даруј ми власт какву нико осим мене неће да има! Ти уистину богато дарујеш!”

36. И Ми смо му подредили ветар, који је према његовој заповеди благо дувао онамо куда је он хтео,
37. и ђаволе, све градитељи и рониоци,
38. и други повезани у окове.
39. Ово је Наш дар, па ти даруј или ускрати, нећеш због тога да одговараш!
40. Он је, заиста, Нама близак и чека га предивно пребивалиште.
41. И сети се Наше слуге Јова, када је завапио своме Господару: “Сотона ме на зло навраћа и мисли лажне ми улива!”
42. Удари ногом о земљу ето хладна вода за купање и пиће!
43. И Ми смо му, из Наше милости, даровали породицу и још толико уз њих, да буде поука за оне који имају памети.
44. “И узми својом руком сноп и њиме удари, само заклетву не прекрши.” Ми смо, заиста, увидели да је он стрпљив; диван је он слуга био и много се кајао!
45. И сети се наших слуга: Аврама и Исака и Јакова, сви у вери чврсти и постојани.
46. Ми их посебно обдарисмо једном врлином: да им је увек био на уму Будући свет;
47. и они су, заиста, код Нас од оних одабраних добрих људи.
48. И сети се Јишмаела и Јелисеја и Илије и Језекиља, сви су они били честити.
49. Ово је леп спомен! А богобојазне чека дивно пребивалиште,
50. вртови Една, чије ће капије да буду отворене за њих,
51. у којима ће се одмарати и разноврсно воће и пиће тражити.
52. Поред њих биће рајске лепотице, истих година, које ће пред собом да гледају.

53. То је оно што вам се обећава за Дан у коме ће се рачун полагати,
54. то ће, заиста, да буде Наша благодат, која никада неће да престане!
55. Ето тако! А оне који буду зло чинили чека најгоре пребивалиште:
56. Пакао, у којем ће да горе; а грозног ли одмаралишта!
57. Ето толико! Па ће кушати воду кључалу и капљевину смрдљиву,
58. и друге муке сличне овима, многоструке.
59. Ова гомила заједно са вама, гурајући се, ће да уђе у Пакао! “Не било им пространо! У Ватри ће они, заиста, да горе!”
60. “Вама не било пространо!” Рећи ће они, “ви сте нам ово припремили, а грозног ли боравишта!”
61. “Господару наш”, рећи ће, “удвостручи патњу у Ватри онима који су нам ово приредили!”
62. И говориће: “Зашто не видимо људе које смо злим сматрали.
63. и које смо исмејавали? Да нам се нису изгубили из вида?”
64. Истина је, сигурно, да ће становници Пакла међу собом да се расправљају.
65. Реци: “Ја сам само опомињач; нема бога осим Аллага, Јединога и Моћног.
66. Господара небеса и Земље и онога што је између њих, Силнога и Опростиоца греха.
67. Реци: “Ово је велика вест,
68. а ви од ње окрећете главе.
69. Ја нисам ништа знао о узвишеном скупу када су се препирали -
70. мени се објављује да сам послат да јасно опомињем.”

71. Када је анђелима твој Господар рекао: “Створићу човека од глине,
72. па кад му употпуним облик и у њега удахнем живот, ви му се поклоните!”
73. Анђели су се, сви до последњег, заједно поклонили,
74. осим Сотоне - он се узохолио и постао неверник.
75. “О Сотона!” Рече Аллах, “шта те навело да се не поклониш ономе кога сам Ја Својим двама рукама створио? Јеси ли се узохолио или мислиш да си узвишен?”
76. “Бољи сам од њега”, рече он, “мене си створио од ватре, а њега од глине.”
77. “Излази онда из Раја!” Рече Аллах, “проклет да си!
78. Моје ће проклетство да те прати до Судњег дана!”
79. “Господару мој!”, рече он, “дај ми времена до дана када ће они да буду оживљени!”
80. “Даје ти се времена”, рече Аллах,
81. до дана већ одређеног.”
82. “Тако ми Твога достојанства”, рече Сотона, “сигурно ћу све да их наведем на странпутицу,
83. осим међу њима Твоје искрене слуге!”
84. “Ово је истина а истину говорим”, рече Аллах,
85. “сигурно ћу свима, тобом и онима који се буду повели за тобом, да напуним Пакао!”
86. Реци: “Не тражим ја од вас за ово никакву награду и ја не додајем преко оног чиме ме је Аллах обавезао,
87. Кур'ан је, заиста, целом свету опомена!
88. И ви ћете ускоро сазнати његову поруку!”

39 - Зумер^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Књигу објављује Аллах, Силни и Мудри!
2. Ми ти, заиста, објављујемо Књигу, праву истину, па обожавај само Аллаха, искрено верујући у Њега.
3. А зар чисто веровање не припада само Аллаху? А они који поред Њега узимају заштитнике говоре: “Ми их обожавамо само зато да би нас што више приближили Аллаху.“ Аллах ће њима, заиста, да пресуди о ономе у чему су се они разилазили. Аллах никако неће да упуту на Прави пут онога ко је лажливац и неверник.
4. Да је Аллах хтео да има дете, изабрао би, између оних које је створио, онога кога би Он хтео. Слављен нека је, Он је Аллах, Једини и Свемоћни!
5. Небеса и Земљу је створио са истином; Он ноћу обавија дан, и даном обавија ноћ; Он је потчинио Сунце и Месец, свако се креће до одређеног рока. Он је Силни, Он много прашта!
6. Он вас од једног човека ствара - а од њега је жену његову створио - и Он вам је дао осам врста стоке; Он вас ствара у утробама ваших мајки, дајући вам облике, један за другим, у три тмине. То вам је, ето, Аллах, ваш Господар, Његова је власт, нема истинског бога осим Њега, па куда се онда окрећете?
7. Ако ви будете неверници - па Аллах од вас не зависи, али Он није задовољан ако су слуге Његове неверници, а задовољан је вама ако будете захвални. И ниједан грешник неће носити

[*] Зумер (Редови).

грехе другога! Затим ћете се Господару свом вратити, па ће вас Он о оном шта сте радили обавестити, јер Он добро зна свачије мисли.

8. Кад човека снађе невоља, моли се своме Господару, понизно Му се обраћајући, а онда, када му Аллах подари Своју благодат, заборави Онога Кога се пре молио, и поред Њега обожава друга божанства, како би са Његовог пута одводио на странпутицу. Реци: “Уживај неко време у своме неверовању, бићеш, сигурно, становник у Ватри!”
9. Зар је такав као онај који у ноћним сатима проводи време у молитви, падајући лицем на тло и стојећи, страхујући од Судњег дана и надајући се милости свога Господара?! Реци: “Зар су исти они који знају и они који не знају?! Само они који памети имају поуку примају!”
10. Реци: “О слуге Моје који верујете, бојте се свога Господара! Они који на овом свету буду радили добра дела имаће добро, а Аллахова је Земља пространа; само ће они који буду стрпљиви бити награђени без обрачуна.”
11. Реци: “Наређено ми је да обожавам Аллаха, искрено Му исповедајући веру.
12. И наређено ми је да будем најпреданији верник.
13. Реци: “Ја се бојим патње на Великом дану, ако своме Господару будем непослушан.”
14. Реци: “Само Аллаха обожавам, исповедајући Му искрено веру,
15. а ви, поред Њега, обожавајте кога хоћете!“ Реци: “Губитници су, уистину, они који на Судњем дану изгубе и себе и своје породице. Заиста је то очигледан губитак!”
16. Над њима ће да буду наслаге од ватре, а и испод њих наслаге; тиме Аллах плаши Своје слуге. О слуге Моје, бојте се Мене!

17. За оне који избегавају обожавање лажних божанстава и који се Аллаху обраћају - њима су намењене радосне вести, зато обрадуј Моје слуге
18. које Кур'ан слушају и следе оно најлепше у њему; њих је Аллах на Прави пут упутио и они су паметни.
19. Зар ти да спасиш оног који је заслужио казну, оног који ће сигурно бити у Ватри?
20. А оне који се боје свога Господара чекају одаје, саграђене све једне изнад других, испод којих теку реке - Аллахово је обећање, а Аллах неће обећање да прекрши.
21. Зар не видиш да Аллах спушта воду са неба, па је као изворе по Земљи разводи, а онда помоћу ње изводи разнобојно биље, затим се осуши и ти га видиш пожутелог, и најзад га скрши?! То је, заиста, опомена за оне који имају памети.
22. Зар је исти онај чије је срце Аллах учинио склоним исламу, па он следи светло Господара свог? Тешко онима чија су срца неосетљива кад се спомене Аллах, они су у правој заблуди!
23. Аллах објављује најлепши говор, Књигу сличну по смислу, чије се поруке понављају, због којих подилази језа оне који се Господара свог боје, а кад се спомене Аллах, коже њихове и срца њихова се смирују. То је Аллахов Прави пут на који Он указује оном коме Он хоће. А оног кога Аллах остави у заблуди нико на Прави пут неће моћи да упути.
24. Зар је исти онај који ће се на Судњем дану лицем својим заклањати од страховите патње? Незнанобошцима ће бити речено: "Трпите оно што сте заслужили!"
25. Они пре њих су порицали, па их је стигла казна одакле нису очекивали.
26. Аллах је дао да осете понижење у животу на овом свету, а патња на Оном свету биће, заиста, још већа - кад би они само знали!

27. Ми у овом Кур'ану наводимо људима свакакве примере, да би примили поуку;
28. у Кур'ану на арапском језику, у коме нема никакве противречности, да би се Господара свог побојали.
29. Аллах наводи као пример човека који је у власти ортака и за којег се они отимају, и човека који је у власти само једног човека - да ли је положај њих двојице исти?! Сва хвала нека је Аллаху, али већина њих не зна.
30. Ти ћеш, сигурно, да умреш, а и они ће, такође, да помру.
31. А затим ћете, на Судњем дану, пред својим Господаром међусобно да се спорите.
32. Има ли већег неправедника од онога који о Аллаху говори лажи и сматра истину лажном када му долази?! Зар у Паклу неће да буде пребивалиште за невернике?!
33. А онај који доноси истину и они који у њу верују, они су богобојазни,
34. све што зажелеле наћи ће код свога Господара, то ће да буде награда онима који су радили добра дела,
35. да би Аллах преко ружних поступака њихових прешао, и да би их за лепа дела која су радили наградио.
36. Зар Аллах није Свом слуги довољан?! А они те плаше онима које, поред Њега, обожавају. Онога коме да Аллах да је у заблуди - нико не може да га упуту на Прави пут.
37. А онога кога Он на Прави пут упуту - нико не може да га доведе у заблуду. Зар Аллах није силан и Онај Који кажњава?!
38. Ако их упиташ ко је створио небеса и Земљу, сигурно ће да кажу: "Аллах!" А ти реци: "Мислите ли ви, да ли би они које ви, поред Аллага, обожавате могли да отклоне штету, ако

Аллах хоће да ми је учини, или, да ли би могли да задрже Његову милост, ако Он хоће да ми је подари?" Реци: "Мени је довољан Аллах, на Њега се ослањају верници."

39. Реци: "О народе мој, ти поступај онако како поступаш, а и ја ћу да поступам, па ћете да сазнате
40. кога ће да стигне патња која ће да га понизи, и кога ће да снађе вечна патња!"
41. Ми теби, заиста, објављујемо Књигу саму истину за све људе; онај ко буде ишао Правим путем - себи ће да користи, а онај ко буде ишао странпутицом - себи ће да науди, ти ниси задужен за њихову упућу.
42. Аллах узима душе у часу њихове смрти, а и оних који спавају, а који још умрли нису, па задржава оне којима је одредио да умру, а оставља оне друге до рока одређеног. То су, заиста, докази за оне који размишљају.
43. Зар они мимо Аллаха заговорнике узимају?! Реци: "Зар и онда када су без икакве моћи и када ништа не разумеју?"
44. Реци: "Свако заговарање припада Аллаху, Његова је власт на небесима и на Земљи, а затим ћете Њему да се вратите."
45. Кад се спомене само Аллах, грче се срца оних који у Будући свет не верују, а када се спомену они које они поред Њега обожавају, одједном их обузме радост.
46. Реци: "Аллаху, Који си створио небеса и Земљу, Ти Који знаш невидљив и видљив свет, Ти ћеш Својим слугама да пресудиш у ономе у чему су се разилазили!"
47. Када би незнанобошци имали све што је на Земљи, и још толико, на Судњем дану они би све то дали како би се искупили од тешке патње; а Аллах ће их казнити казном какву нису могли ни наслутити,

48. и указаће им се њихова лоша дела која су радили и снаћи ће их баш оно чему су се изругивали.
49. Кад човека снађе каква невоља, Нама се моли; а кад му Ми после благодат пружимо, онда говори: “Ово ми је дато због мог знања!” А није тако, то је само искушење, али већина њих не зна.
50. Тако су говорили и они пре њих, па им није користило оно што су били стекли,
51. па их је стигла казна за зла дела која су радили. А и оне међу овима који се моле идолима - стићи ће казна за оно што чине, неће се спасити.
52. Зар они не знају да Аллах даје опскрбу у изобиљу оне коме хоће, и да ускраћује; то су, заиста, поуке народу који верује.
53. Реци: “О слуге Моје које сте се према себи огрешили, не губите наду у Аллахову милост! Аллах ће, сигурно, све грехе да опрости. Он, заиста, много прашта и Он је Милостиви.”
54. И повратите се своме Господару и покорите Му се пре него што вам дође казна - после нико неће да вам прискочи у помоћ.
55. И следите оно најбоље што вам објављује ваш Господар, пре него што вам изненада дође казна, чији долазак нећете да предосетите.
56. Да човек не би узвикнуо: “Тешко мени, колико сам само дужности према Аллаху пропустио, чак сам се и изругивао!”
57. Или да не би рекао: “Да ме је Аллах Правим путем упутио, сигурно бих се Његове казне сачувао!”
58. Или, да не би рекао кад доживи патњу: “Да ми је само да се повратим - добра дела бих радио!”
59. “Никад! Долазиле су ти поуке Моје, па си их порицао и охолио се, и неверник си био.”

60. На Судњем дану видећеш поцрнела лица оних који су о Аллаху говорили лажи. А зар у Паклу неће да буде боравиште охолих?!
61. Аллах ће да спаси оне који су извршавали Његове заповести а клонили се Његових забрана, па ће успети; зло их неће дотаћи и они неће туговати.
62. Аллах је Створитељ свега и Он управља свим,
63. код Њега су кључеви небеса и Земље! А они који у Аллахове доказе и знакове не верују - они ће заиста да буду губитници!
64. Реци: “Зар од мене тражите да некога другог, поред Аллага, обожавам, о незналице!”
65. А теби, и онима пре тебе, је објављено: “Ако би друга божанства поред Аллага обожавао твоја дела би сигурно пропала, и сигурно би био међу страдалницима.”
66. Него, једино Аллага обожавај и буди захвалан!
67. Они нису величали Аллага онако како треба да Га величају; а читава ће Земља на Судњем дану да буде у Његовој шаци, а небеса ће у Његовој десници да остану умотана. Чист је Он и Узвишен изнад оних које поред Њега обожавају!
68. И у рог ће да буде дувнуто, и умреће они на небесима и они на Земљи, остаће само они које буде Аллах одабрао; после ће да се други пут дуне у рог и они ће, одједном, да устану и да чекају.
69. И Земља ће светлошћу свога Господара да засја, и Књига ће да буде постављена, веровесници и сведоци биће доведени, и по правди ће да буде пресуђено свима, никоме неправда неће да буде учињена;
70. свако ће у потпуности да добије оно што је заслужио, а Он најбоље зна шта су радили.

71. Они који нису веровали у поворкама ће у Пакао да буду натерани, и кад до њега дођу, његове капије ће да буду поотваране и чувари ће да их упитају: “Зар вам нису долазили ваши посланици, који су вам речи вашег Господара казивали, и упозоравали вас да ћете овај свој дан да доживите?!” “Јесу”, рећи ће они, “али још је давно одређено да ће неверници кажњени бити.”
72. И биће речено: “Улазите на капије Пакла, вечно ћете у њему да боравите! Грозног ли пребивалишта онима који су се охолили!”
73. А они који су се свога Господара бојали у поворкама ће у Рај да буду поведени, и кад до њега дођу - његове капије већ широм отворене - његови чувари ће да им кажу: “Мир вама, од греха сте чисти, зато уђите у Рај, у њему ћете вечно да боравите!”
74. И они ће да кажу: “Сва хвала нека је Аллаху Који нам је Своје обећање испунио, и у Рају нам место даровао, да се у њему населимо где хоћемо. Дивне ли награде онима који су се трудили!”
75. И видећеш анђеле како окружују Престо, величајући и хвалећи свога Господара; и свима је пресуђено по правди, и биће речено: “Хваљен нека је Аллах, Господар светова!”

40 - Гафир^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Ха-мим^[1].
2. Књигу објављује Аллах, Силни и Свезнајући,
3. Који опрашта грехе и прима покајање, Који страховито кажњава и обилно награђује. Другог истинског бога осим Њега нема, Њему се све враћа.
4. О Аллаховим речима и доказима расправљају само они који не верују, па нека те не обмањује то што они уживају путујући по Земљи.
5. И Нојев је народ пре њих порицао, а и после њега они који су се били против посланика уротили. Сваки народ настојао је домоћи се свог посланика и трудио се неистином угушити истину, па сам га Ја кажњавао - а каква је била казна Моја!
6. И тако ће реч твога Господара да се испуни да ће они који нису веровали бити становници у Ватри.
7. Анђели који носе Престо и они који су око њега, славе и хвале свога Господара и верују у Њега, и моле се да буду опроштени греси верницима: "Господару наш, Ти све обухваташ милошћу и знањем; зато опрости онима који се покају и који следе Твој пут и сачувај их патње у Ватри!
8. Господару наш, уведи их у вртове Едена које си им обећао, и оне који су били добри од њихових предака, и њихових жена, и њиховог потомства. Ти си, уистину, Силни и Мудри.

[*] Гафир (Опроститељ).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крвава".

9. И поштеди их казне због злих дела, јер, кога Ти тога дана поштедиш казне због злих дела - Ти си му се смиловао, а то ће, заиста, да буде велики успех!”
10. Онима који нису веровали биће речено: “Аллахов презир према вама кад сте, позивани да верујете, остали неверници - је заиста већи од вашег презира сада према себи.”
11. “Господару наш”, рећи ће они, “два пута си нас усмртио и два пута си нас оживео; ми признајемо наше грехе, па има ли каквог начина за излазак из Ватре?”
12. “То вам је зато што нисте веровали када се позивало Аллаху Једином, а веровали сте ако би се нешто друго поред Њега обожавало! Суд припада једино Аллаху, Узвишеном и Великом.”
13. Он вам показује Своје знакове и спушта вам опскрбу са неба, а поуку ће да прихвати само онај који се Њему обраћа.
14. Обожавајте зато једино Аллаха, искрено Му исповедајући веру - па макар то неверницима било мрско!
15. Он је власник високих степена, Господар Престоља Који шаље Објаву, речи Своје - коме хоће међу Својим слугама, да упозори на Дан међусобног сусрета,
16. на Дан када ће они да се појаве, када Аллаху неће да буде о њима ништа скривено. “Коме једино припада власт тог Дана? Аллаху Једином, Покоритељу!”
17. Сваки ће човек тог Дана да буде кажњен или награђен према заслуги; тог Дана неће да буде неправде! Аллах ће, заиста, брзо свести рачуне.
18. И упозори их на блиски дан, када ће срца до гркљана да допру и попрече се, када неверници неће имати ни блиског пријатеља ни посредника чији заговор би био услышан.
19. Он зна погледе који криомице у оно што је забрањено гледају, а и оно што груди крију;

20. Аллах ће по правди да пресуди, а они које поред Њега моле - неће ни по чему да суде. Аллах, заиста, све чује и све види.
21. Зашто они не путују по Земљи, па да виде какав је био крај оних пре њих? Били су од њих моћнији и више су трагова на Земљи оставили, али их је Аллах, због њихових греха, казнио и није имао ко да их од Аллахове казне заштити.
22. Аллах их је казнио зато што су порицали јасне доказе које су им доносили њихови посланици; Он је, заиста, Моћни, Он жестоко кажњава.
23. Ми смо послали Мојсија са Нашим речима и јасним доказом,
24. фараону и Хаману и Каруну, али су они рекли: “Чаробњак и лажов!”
25. А кад им је он донео истину од Нас, рекли су: “Убијајте мушку децу оних који верују у оно што он говори, а остављајте у животу њихову женску децу!” Али, лукавства неверника увек су узалудна.
26. “Пустите ви мени”, рече фараон, “да убијем Мојсија, а он нека моли помоћ од свога Господара, јер бојим се да вам он веру вашу не измени или да у земљи наред не изазове.”
27. Мојсије рече: “Молим свога Господара и вашег Господара да ме заштити од сваког охолог који не верује у Дан у коме ће да се полаже рачун!”
28. А један човек, верник, из фараонове породице, који је крио своје веровање, рече: “Зар да убијете човека зато што говори: 'Мој Господар је Аллах!' А донео вам је јасне доказе од вашег Господара? Ако је лажов, његова лаж ће њему да науди, а ако говори истину, онда ће да вас стигне бар нешто од онога што вам се прети; заиста Аллах неће да упути на Прави пут онога који у злу претерује и који много лаже.

29. О народе мој, данас вама припада власт и надмоћни сте у земљи, па ко ће да нас одбрани од Аллахове казне ако нас она стигне?" А фараон рече: "Саветујем вам само оно што мислим, а само ћу ја да вас на исправни пут упутим."
30. А онда онај верник рече: "О народе мој, бојим се да и вас не стигне оно што је стигло народе који су се против посланика били уротили.
31. као што је то било са Нојевим народом, и Адом и Семудом, и онима после њих. А Аллах није неправедан према Својим слугама.
32. О мој народе, плашим се шта ће да буде са вама на Дан када једни друге будете дозивали,
33. на Дан кад будете узмичући бежали, кад вас од Аллаха неће моћи нико одбранили. А оног кога Аллах у заблуди остави, тога неће нико упутити.
34. Јосиф вам је, још давно, донео јасне доказе, али ви сте стално сумњали у оно шта вам је донео. А кад је он умро, рекли сте: "Аллах више неће после њега да пошаље посланика!" Ето, тако Аллах оставља у заблуди сваког ко у злу претерује и сумња.
35. Они који о Аллаховим речима и знаковима расправљају, иако им никакав доказ није дошао - заслужују велики презир код Аллаха и код оних који верују. Тако Аллах печати срце сваког охолог силника.
36. "О Хамане", рече фараон, "сагради ми торањ не бих ли стигао до стаза,
37. небеских стаза, не бих ли се попео до Мојсијевог Бога, а ја сматрам да је Мојсије, заиста, лажов." И ето тако су фараону његова ружна дела улепшана, и он је био одвраћен од Правог пута, а лукавство се фараоново завршило на његову штету.

38. А онај верник рече: “О мој народе, мене следите, ја ћу на Прави пут да вам укажем!
39. О народе мој, живот на овом свету само је пролазно уживање, а Будући свет је, заиста, Кућа вечна.
40. Ко год учини зло, само ће због њега да буде кажњен, а ко год учини добро - био мушкарац или жена, а верник је - тај ће да уђе у Рај; у њему ће имати у обиљу свега, без рачуна.
41. О народе мој! Шта је ово? Ја вас позивам у спас, а ви мене позивате у Ватру;
42. Позивате ме да не верујем у Аллаха и да поред Њега обожавам оно о чему немам знања, а ја вас позивам Силноме, Оном који опрашта.
43. Нема нимало сумње у то да се они којима ме позивате неће ником ни на овом ни на Будућем свету одазвати и да ћемо се Аллаху вратити и да ће незнанобошци становници у Огњу бити.
44. И сетићете се овог што вам кажем! А ја Аллаху препуштам свој случај; Аллах, уистину, добро види Своје слуге.”
45. И Аллах га је сачувао од зала оног што су сплеткарили, а фараонове присталице зла патња задеси.
46. Они ће се ујутру и навече у ватри пржити. А кад наступи Час: “Уведите фараонове људе у патњу најтежу!”
47. И када се у Ватри буду препирали, па они који су били потлачени кажу својим главешинама: “Ми смо били ваши следбеници, можете ли да нас макар мало ослободите Ватре?”
48. Онда ће главешине да кажу: “Заиста смо сви у њој! Аллах је већ пресудио Својим слугама.”
49. И они који ће да буду у Ватри говориће чуварима Пакла: “Замолите свога Господара да нам бар један дан ублажи патњу!”

50. “А зар вам ваши посланици нису доносили јасне доказе?” Упитаће они. “Јесу!” Одговориће. “Молите онда ви!” Рећи ће они. Али ће молба неверника узалудна да буде.
51. Ми ћемо, заиста, да помогнемо Наше посланике и оне који верују на овом свету, а и на Дан кад устану сведоци,
52. на Дан кад неверницима њихово правдање неће да буде од користи; њих чека проклетство и најгоре пребивалиште.
53. Ми смо Мојсију дали упуту и Израилевим синовима смо оставили Књигу у наследство,
54. да буде упутство и опомена онима који буду имали памети.
55. Па ти буди стрпљив - Аллахово обећање је истина - и моли да ти буду опроштени греси, и свога Господара слави и хвали увече и ујутру!
56. Заиста они који о Аллаховим речима и знацима расправљају, иако никакав доказ немају - у њиховим срцима је само охолост са којом неће ништа постићи, па ти тражи од Аллаха заштиту. Он, уистину, све чује и све види.
57. Стварање небеса и Земље сигурно је веће него стварање људског рода, али већина људи не зна.
58. Нису једнаки слепац и онај који види, нису једнаки верници који добра дела чине и злочинитељи. Како мало вас поуку прима!
59. Доћи ће Судњи час, у то нема сумње, али већина људи не верује.
60. Ваш Господар каже: “Помолите Ми се, и ја ћу вам се одазвати! Заиста, они који из охолости неће да Ме обожавају - ући ће, сигурно, понижени у Пакао.”
61. Аллах вам је дао ноћ да се у њој одмарате, а дан да видите. Аллах је неизмерно дарезљив према људима, али већина људи не захваљује.

62. То вам је, ето, Аллах, ваш Господар, Створитељ свега, другог истинског бога осим Њега нема, па куда се онда одмећете?!
63. Тако су се одметали и они који су Аллахове речи и доказе порицали.
64. Аллах вам је учинио Земљу пребивалиштем, а небо здањем, и Он вам обличје даје и ликове ваше чини лепим, и јелима вас опскрбљује укусним. То је Аллах, ваш Господар, и нека је Узвишен Аллах, Господар светова!
65. Он је Живи, нема истинског бога осим Њега, па, молите Га, исповедајући Му искрено веру. Свака хвала припада Аллаху, Господару светова!
66. Реци: “Мени је забрањено да обожавам оне које ви мимо Аллага молите, након што су ми дошли јасни докази од мога Господара, и наређено ми је да се предам Господару светова.”
67. Он вас ствара од земље, затим од капи семена, затим од угрушка, затим чини да се као дојенчад рађате, и да до мужевног доба стигнете, и да старци постанете - а неки од вас умиру пре - и да до одређеног рока поживите како бисте могли схватити.
68. И Он даје живот и смрт! А кад нешто одлучи, само каже: “Буди”, и оно буде.
69. Зар не видиш оне који расправљају о Аллаховим речима и знацима; куда се они окрећу?!
70. То су они који поричу Књигу и оно што смо слали по посланицима?! А сазнаће они!
71. Кад са оковима о врату и ланцима буду вучени,
72. по кључалој води, а затим пржени у Ватри!
73. Затим ће да буду упитани: “Где су они које сте обожавали,

74. мимо Аллаха?” ”Изгубили су се од нас”, одговориће, “ми се пре, у ствари, нисмо никоме ни молили.” Ето, тако Аллах оставља у заблуди невернике.
75. “То вам је зато што сте се са заблудом дичили на Земљи и зато што сте охоли били.
76. Улазите кроз капије Пакла, у њему ћете вечно да останете - а ружно је пребивалиште оholих!”
77. Зато се стрпи! Заиста је Аллахова претња истина! Било да ти покажемо део онога што им Ми претимо, било да ти пре тога живот одузмемо - Нама ће они да се врате.
78. И пре тебе смо посланике слали, о некима од њих смо ти казивали, а о некима ти нисмо казивали. И ниједан посланик није могао учинити никакво чудо без Аллахове воље. А када се Аллахова одредба испуни, биће пресуђено по истини и страдаће тада губитници.
79. Аллах је за вас створио животиње, да на некима јашете а неке једете.
80. Ви од њих користи имате и ви на њима за вас важне потребе остварујете - и на њима и на лађама ви се превозите.
81. Он вам показује доказе моћи Своје, па које Аллахове доказе не признајете?
82. Зашто они не путују по свету, па да виде како су завршили они пре њих? Они су били од њих бројнији и јачи и више су трагова на Земљи оставили, и ништа им није користило оно што су стекли.
83. Када су им њихови посланици доносили јасне доказе, они су се дичили знањем које су имали, и снашло их је оно чему су се стално ругали.
84. А кад би доживели Нашу казну, онда би говорили: “Ми

верујемо у Аллаха, у Њега јединог, а одричемо се оних које смо Му у обожавању придруживали!”

85. Али им веровање њихово, кад би казну Нашу доживели, не би нимало било од користи, према Аллаховом закону који је вредео за све слуге Његове које су биле и нестале - и тад би неверници страдали.

41 - Фусилет^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Ха-мим^[1].
2. Објава је од Свемилосног Милостивог,
3. Књига чији су докази јасно изложени, Кур'ан на арапском језику за људе који знају,
4. Доносилац радосних вести и опомена - али се већина њих опет окреће, неће да чују.
5. И говоре: “Наша срца су затворена за оно у шта нас ти позиваш. Ми смо глуви према томе, а између нас и тебе је преграда, па ти ради, и ми ћемо да радимо.”
6. Реци: “Ја сам само човек као и ви, мени се објављује да је ваш Бог само један Бог, зато устрајно верујте у Њега, и опрост од Њега тражите. А тешко незнанобошцима,
7. који милостињу не дају и који у Будући свет не верују!
8. Онима који верују и раде добра дела, заиста припада непрекидна награда.
9. Реци: “Зар ви заиста нећете да верујете у Онога Који је Земљу створио у два дана - и још Му друга божанства приписујете?! То је Господар светова!
10. Он је поњојнепомична брда створио и учинио је благословљеном и храну за њене становнике на њој је одредио, све то у четири дана равномерна - то је објашњење за оне који питају.

[*] Фусилет (Објашњење).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крва".

11. Затим се усмерио на небо док је оно још било магла, па њему и Земљи рекао: “Појавите се милом или силом!” “Појављујемо се драге воље!” Одговорили су.
12. Тада их је створио у два дана, као седам небеса, и одредио је шта ће на сваком небу да се налази. А најближе небо смо украсили светиљкама и њих смо учинили као заштиту. То је одредба Силнога и Свезнајућег.
13. Па ако се окрену, ти реци: “Упозоравам вас на онакав удар какав је погодио Ад и Семуд” ,
14. Кад су им, са свих страна, њихови посланици долазили говорећи: “Не обожавајте никога осим Аллаха!” А они су одговарали: “Да је наш Господар хтео, Он би послао анђеле! Заиста ми не верујемо у оно што је послато по вама!”
15. Што се тиче народа Ад, они су се на Земљи без икаквог основа охолили и говорили: “Ко је од нас јачи?” А зар нису знали да је Аллах, Који их је створио, јачи од њих - а и Наше речи и доказе су порицали.
16. И Ми смо послали против њих, у узастопним данима, ледени ветар, да бисмо им још у овосветском животу дали да осете срамну патњу. А патња на оном свету биће, заиста, још више понижавајућа и нико неће у помоћ да им притекне.
17. А што се тиче народа Семуд, њих смо били упутили истини, али њима је била дража слепоћа од упуте, па их је стигао понижавајући удар, онако како су заслужили,
18. а спасили смо оне који су веровали и Аллаха се бојали.
19. А на Дан кад Аллахови непријатељи у ватру буду потерани - они први биће задржани, да би их сустигли остали.
20. И кад дођу до ватре, њихове уши, и њихове очи, и њихове коже сведочиће против њих о оном што су радили.
21. “Зашто сведочите против нас?” Упитаће они своје коже.

- “Аллах, Који је дао способност говора сваком бићу, обдарио је и нас даром говора”, одговориће. “Он вас је први пут створио и Њему сте се вратили.”
22. Ви нисте скривали грехе како не би ваше уши и ваше очи и ваше коже против вас сведочиле, већ зато што сте мислили да Аллах неће да сазна много штошта што сте радили.
 23. И то уверење које сте имали о своме Господару вас је упропастило, и сад сте настрадали.
 24. Па ако буду трпели, њихово боравиште ће да буде Ватра; а ако буду тражили наклоност да се врате, њиховој молби се неће удовољити.
 25. И Ми смо им били одредили пратиоце па су им лепим приказивали оно што су урадили и оно што ће урадити, и на њима се обистинило оно што је речено за народе, духове и људе који су пре њих били и нестали - заиста су настрадали.
 26. Они који не верују говоре: “Не слушајте овај Кур' ан, него правите буку да бисте га надвикали!”
 27. Зато ћемо Ми, сигурно, дати да неверници искусе несносну патњу, и казнићемо их најгором казном за дела која су починили.
 28. То је казна за Аллахове непријатеље - ватра у којој ће да им буде вечно боравиште, као казна што су Наше речи и доказе стално порицали.
 29. А они који нису веровали рећи ће: “Господару наш, покажи нам духове и људе, оне који су нас завели, да их ставимо под своје ноге, нека буду најдоњи.”
 30. Заиста онима који говоре: “Наш Господар је Аллах”, па после буду устрајни, долазе анђели: “Не бојте се и не жалостите се, и радујте се Рају који вам је обећан.”

31. Ми смо ваши заштитници у животу на овом свету, а и на Будућем свету; у њему ћете да имате све оно што ваше душе зажеле, и што год затражите - имаћете,
32. бићете почашћени од Оног Који прашта и Који је милостив.”
33. А ко говори лепше од онога који позива Аллаху, који ради добра дела и који говори: “Ја сам, заиста, муслиман!”
34. Добро и зло нису исто! На зло добрим узврати, па ће ти непријатељ твој одједном као присни пријатељ постати.
35. То могу постићи само стрпљиви, то могу постићи само врло срећни.
36. А кад Сотона покуша да те наведе на зле мисли, ти затражи уточиште код Аллаха. Он, уистину, све чује и све зна.
37. Међу Његовим знацима су ноћ и дан, и Сунце и Месец. Не клањајте се ни Сунцу ни Месецу, већ се једино клањајте Аллаху, Који их је створио, ако желите да само Њега обожавате.
38. А ако те они не послушају - па, они који су код твога Господара, славе и величају Га и ноћу и дању и то им не досађује.
39. А од Његових знакова је и то што ти видиш суву земљу, а кад на њу спустимо кишу, она се покрене и узбуја. Онај Ко њој даје живот оживеће сигурно и умрле. Он све може.
40. Збиља, они који Наше речи изврћу неће се сакрити од Нас. Па да ли је бољи онај који у Ватру буде бачен или онај који на Судњем дану дође сигуран? Радите шта хоћете, Он, заиста, добро види шта ви радите.
41. Заиста они који не верују у Кур'ан, након што им је дошао, биће кажњени! То је, заиста, моћна књига,
42. лаж јој не може прићи са било које стране, она је Објава од Мудрог и Хваљеног.
43. Теби се не говори ништа што већ није речено посланицима пре тебе. Твој Господар заиста прашта, а и болно кажњава.

44. А да смо Кур'ан објавили на туђем језику, они би сигурно казали: “Требало је да су му речи разумљиве! Зар туђ језик, а онај коме се објављује Арап?” Реци: “Он је онима који верују упута и лек. А они који не верују - они су глуви и слепи за њега! Они као да се издалека дозивају.
45. И Мојсију смо дали Књигу, па су се због ње подвојили. А да није речи твога Господара пре изречене, са овима би било већ свршено. И они у Кур'ан много сумњају.
46. Ко чини добро, чини у своју корист, а ко ради зло, ради на своју штету. А твој Господар није неправедан према Својим слугама.
47. Само Он зна кад ће да наступи Смак света. А ни плодови не излазе из својих цветних чашица, и ниједно женско не занесе и не роди, а да Он то не зна. А на Дан кад их Он упита: “Где су они које сте поред Мене обожавали?” Они ће одговорити: “Обавештавамо Те да нико од нас то не тврди.”
48. И изгубиће им се они којима су се пре молили и увериће се да никуд не могу да умакну.
49. Човеку не досади да тражи добро, а када га задеси зло, онда очајава и губи наду.
50. Кад га обаспемо Нашом милошћу, после несреће која га задеси, он говори: “Ово сам и заслужио, и ја не мислим да ће Судњи час да дође. А ако будем враћен своме Господару, код Њега ме чека само добро и Рај.” А Ми ћемо оне који нису веровали, сигурно, о ономе што су радили да обавестимо и даћемо им да искусе тешку патњу.
51. Када човеку дарујемо Своју милост, постаје незахвалан и узохоли се, а кад га дотакне невоља, онда се дуго моли.
52. Реци: “Шта мислите, ако је Кур'ан од Аллаха, а ви у њега

нећете да верујете - ко је онда у већој заблуди од онога који је у далекој противречности од истине?"

53. Ми ћемо да им покажемо Наше знакове у даљини - на обзорима, а и у њима самим, док им не буде сасвим јасно да је Кур'ан истина. А зар није довољно то што је твој Господар свему сведок?
54. Они сумњају да ће да стану пред својим Господаром, а Он, заиста, све обухвата.

42 - Шура^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Ха-мим^[1].
2. Ајн-син-каф.
3. Тако Аллах, Силни и Мудри објављује теби, као и онима пре тебе.
4. Његово је све што је на небесима и на Земљи, и Он је Свевишњи, Величанствени!
5. Готово да се небеса одозго распадне! А анђели величају и хвале свога Господара и моле опрост за оне који су на Земљи. Зар Аллах, заиста, не опрашта грехе, Милостиви?!
6. Аллах мотри на оне који, поред Њега, узимају заштитнике, а ти ниси задужен за њихову упуту.
7. Ето, тако Ми теби објављујемо Кур'ан, на арапском језику, да би упозоравао Мекку и оне око ње и упозорио на Дан сакупљања у који нема никакве сумње. Једни ће у Рај, а други у Пакао.
8. А да Аллах хоће, учинио би их следбеницима једне вере, али, Он у Своју милост уводи кога Он хоће, а неверници немају ни заштитника, ни помагача.
9. Зар они да друге, а не Њега, узимају за заштитнике?! Па Аллах је једини Заштитник, Он оживљава мртве и Он над свиме има моћ.
10. А у чему год се ви разишли, пресуда за то је код Аллаха! То вам је, Аллах, мој Господар - у Њега се ја уздам и Њему се обраћам;

[*] Шура (Договарање).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крава".

11. Створитељ небеса и Земље без претходног примера! Учинио вам је од ваше врсте парове, и од стоке парове. Тако вас распростире. Ништа није као Он! Он све чује и све види.
12. Код Њега су кључеви небеса и Земље, Он даје опскрбу у изобиљу коме хоће, а и ускраћује; Он, уистину, зна све.
13. Он вам прописује у вери исто оно што је наредио Ноји и оно што објављујемо теби, и оно што смо наредили Авраму и Мојсију и Исусу: “Праву веру исповедајте и у томе се не раздвајате!” Тешко је незнанобошцима оно у шта их позиваш. Аллах бира за Своју веру онога кога Он хоће и упућује у њу онога ко Му се искрено обрати.
14. А они су се, баш онда кад им је дошло знање, из међусобне злобе разишли. И да није Речи твога Господара пре изречене о одгађању казне до одређеног рока, њима би било већ пресуђено. А они којима се после њих оставља Књига у наследство, према њој су у великој сумњи.
15. Зато ти томе позивај и буди устрајан, онако како ти се наређује, и не следи њихове хирове, и реци: “Ја верујем у књиге које је Аллах објавио, и наређено ми је да будем праведан међу вама; Аллах је и наш и ваш Господар, нама наша, а вама ваша дела; нема препирања између нас и вас; Аллах ће све да нас сакупи, а код Њега је коначно одредиште.”
16. А они који се расправљају о Аллаху након што је Његов позив прихваћен - њихови докази су ништавни код њиховог Господара; на њима је гнев и њима припада жестока патња.
17. Аллах је Онај Који је Књигу са истином и правдом објавио! А шта ти знаш - можда је Судњи час близу!
18. Пожурују га они који у њега не верују, а они који верују, због њега страхују и да је истина заиста знају. Заиста су они који расправљају о Судњем часу у великој заблуди!

19. Аллах је благ према слугама Својим; Он даје опскрбу коме хоће, и Он је Моћан и Силан.
20. Ко буде желео награду Будућег света, његову награду ћемо да повећамо! А ко буде желео награду овог света, даћемо му је, али на Будућем свету нема никаквог удела!
21. Зар они да имају ортаке који им прописују да верују оно што Аллах није наредио? Да није Речи одлуке, њима би већ било пресуђено. А неверницима, заиста, припада болна патња.
22. Видећеш невернике како стрепе због онога што су радили, а то ће сигурно да их стигне; а они који су веровали и радили добра дела биће у дивним рајским баштама, имаће све што пожелеле код свога Господара; биће то велика благодат.
23. То је оно чиме Аллах радује Своје слуге који верују и раде добра дела. Реци: “Не тражим ја за ово никакву награду од вас, осим родбинске пажње.” А ко учини добро, Ми ћемо њему за то да повећамо добро. Заиста Аллах опрашта грехе и захвалан је.
24. Зар они да говоре: “Он измишља лажи о Аллаху!” А ако хоће, Аллах ће да запечати твоје срце! Аллах поништава неистину и утврђује Истину Својим речима; Он добро зна шта се крије у грудима.
25. Он прима покајање од Својих слугу и прашта лоше поступке и Он зна шта радите;
26. И одазива се онима који верују и чине добра дела и из Своје добротe им и више пружа, а невернике чека жестока патња.
27. А кад би Аллах Својим слугама давао преобилну опскрбу, они би се осилили на Земљи, али Он је даје са мером, онолико колико хоће! Заиста Он у потпуности зна и види Своје слуге.
28. Он спушта кишу кад они изгубе сваку наду и распростире Своју милост; Он је, уистину, Заштитник, Хваљени.

29. Међу Његовим знацима је стварање небеса и Земље и живих бића која је расејао по њима; Он је способен све да их сабере кад буде хтео.
30. Несрећа која вас задеси је због онога што су стекле ваше руке, а много тога Он и опрости.
31. А ви на Земљи нећете моћи да Му умакнете, и ви осим Аллага немате ни заштитника ни помагача!
32. И међу Његовим знацима су лађе налик на брда које плове морем.
33. Ако жели, Он умири ветар и оне на његовој површини остају непокретне - заиста у томе има знакова за сваког стрпљивог, захвалног.
34. Или их потопи, због греха које су зарадили – а много тога Он и опрости,
35. да би они који поричу Наше речи и знакове знали да Нашој казни не могу да умакну.
36. Оно што вам је дато, само је уживање у овосветском животу, а оно што је код Аллага - боље је и трајније за оне који верују и на свога Господара се ослањају;
37. И за оне који се клоне великих греха и разврата и који, кад се расрде, опраштају;
38. И за оне који се своме Господару одазивају, и обављају молитву, и о пословима својим се договарају, и удељују део од онога чиме смо их опскрбили,
39. и за оне који се одупру онима који их угњетавају.
40. Неправда се може узвратити истом мером, а онога који опрости и измири се Аллах ће да награди; Он, уистину, не воли насилнике.

41. А онај ко узврати након што му је учињено насиље, па такви не могу да буду кажњени.
42. Биће кажњени они који тлаче људе и без икаквог основа нарушавају ред на Земљи; њих чека болна патња.
43. А ко се стрпи и опрости, заиста то спада у истинске поступке.
44. А коме да Аллах да је у заблуди, томе после Њега неће да буде помагача! И ти ћеш да видиш како ће незнанобошци, кад угледају патњу, повикнути: “Постоји ли икакав начин да будемо опет враћени?”
45. И видећеш како се понижени и клонули излажу Ватри, а они је кријући гледају. Они који су веровали, казаће: “Заиста су настрадали они који на Судњем дану и себе и породице своје упропасте!” А зар неверници неће да буду у непрестаној патњи?!
46. Њима неће да буде заштитника да им помогну, осим Аллага; а коме да Аллах да је у заблуди, такав пут спаса неће ни да има!
47. Одазовите се своме Господару пре него што дође Дан који Аллах неће да заустави. Тог Дана уточишта нећете да имате и нећете моћи да поричете.
48. А ако се окрену - па, Ми тебе нисмо ни послали да над њима надзиреш, ти си дужан само да доставиш посланицу. А када човеку дамо да осети Нашу милост, он јој се обрадује, а кад их задеси каква несрећа због онога што су урадиле њихове руке, онда човек не признаје благодати.
49. Аллагова је власт на небесима и на Земљи. Он ствара шта хоће! Дарује женску децу коме хоће, а коме хоће - мушку,
50. или им даје и мушку и женску, а кога хоће, учини да је без порода; Он је, уистину, Онај Који све зна и свемоћан је.
51. Ниједном човеку није дато да му се Аллах обраћа, осим објавом, или иза застора, или да пошаље изасланика, па са

Његовом дозволом објави оно што Он хоће. Он је, заиста, Узвишен и Мудар.

52. Тако Ми и теби објављујемо Кур'ан одредбом Нашом. Ти ниси знао шта је Књига, нити си познавао верске прописе, али смо је Ми учинили светлом помоћу којег упућујемо оне Наше слуге које желимо. А Ти, заиста, указујеш на Прави пут,
53. на Аллахов пут, Коме припада све што је на небесима и све што је на Земљи. А зар се Аллаху неће све вратити?

43 - Зухруф^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Ха-мим^[1].
2. Тако Ми јасне Књиге,
3. Ми је објављујемо као Кур'ан на арапском језику, да бисте разумели,
4. а он је у Главној књизи, код Нас, цењен и савршен.
5. Зар да одустанемо да вам објављујемо Кур'ан зато што сте људи који прелазе сваку меру зла?
6. А колико смо Ми претходим народима послали веровесника,
7. и ниједан им веровесник није дошао, а да му се нису изругивали!
8. Зато смо уништавали оне који су од ових били моћнији, а наведен вам је пример претходних народа.
9. Па ако их упиташ ко је створио небеса и Земљу, они ће сигурно да кажу: "Створио их је Силни и Свезнајући!"
10. Онај Који вам је Земљу учинио колевком и по њој вам створио пролазе, да бисте се усмеравали;
11. Онај Који са неба спушта воду са мером, помоћу које враћамо у живот мртве пределе - тако ћете и ви да будете проживљени из гробова.
12. Онај Који ствара створења сваке врсте и даје вам лађе и стоку да на њима путујете,

[*] Зухруф (Украси).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крва".

13. да се сместите на њиховим палубама и леђима и да се, потом, када се сместите на њих, сетите благодати свога Господара и да кажете: “Слављен и Узвишен нека је Онај Који нам је ово потчинио, ми то сами не би могли да постигнемо,
14. и ми ћемо сигурно своме Господару да се вратимо!”
15. И они сматрају да су неке Његове слуге део Њега. Човек је, заиста, очигледни незахвалник.
16. Зар да између оних које Он ствара узима Себи кћери, а вама дарује синове?!
17. А кад неко од њих буде обавештен о ономе што Свемилосном приписује, лице му се ојађеном помрачи.
18. Зар да оно које у украсима расте и које у расправи нејасно збори приписују Аллаху?!
19. Они анђеле који су слуге Свемилосног сматрају женским. Да нису присуствовали њиховом стварању?! Њихова тврдња биће записана и они ће да одговарају!
20. И они говоре: “Да је хтео Свемилосни, не бисмо их обожавали!” Они о томе ништа не знају, они само лажу.
21. Или смо им дали Књигу пре тога па се ње придржавају?!
22. Они чак говоре: “Ми смо затекли наше претке како исповедају веру и, пратећи њихове трагове, ми смо на Правом путу.”
23. Исто тако, пре тебе, Ми нисмо послали посланика ни у један град, а да они који су раскошно живели нису говорили: “Затекли смо наше претке како тако верују и ми их у стопу пратимо.”
24. “Зар и онда”, говорио би он, “кад вам ја доносим бољу веру од оне коју сте упамтили од ваших предака?” А они би одговарали: “Не верујемо ми у оно што је по вама послато!”
25. И Ми смо их кажњавали, па види какав је био крај оних који су посланике сматрали лажним.

26. А кад Аврам рече своме оцу и своме народу: “Немам ја ништа са онима које ви обожавате,
27. осим са Оним Који ме је створио јер ће Он, заиста, на Прави пут да ме упути.”
28. Он то учини трајном речју за своје потомство, да би се вратили.
29. А Ја сам чак овима допустио, а и њиховим прецима да уживају све док им није дошла Истина и јасни Посланик.
30. А кад им је дошла Истина, рекоше: “Ово је враџбина, и ми у њу никако не верујемо!”
31. И рекоше: “Зашто овај Кур'ан није објављен неком великану из ова два града?!”
32. Зар они да распоређују милост твога Господара? Ми распоређујемо међу њима оно што им је потребно за живот на овом свету и Ми уздижемо једне над другима по степенима, да би једни друге узимали да им служе. А милост твога Господара боља је од онога што они гомилају.
33. А да неће сви људи да постану једна заједница (у неверству), Ми бисмо кровове кућа, оних који не верују у Свемилосног, од сребра учинили, а и степеништа уз која се пењу,
34. и врата њихових кућа и диване на којима се одмарају,
35. дали бисмо им и украсе од злата, јер све је то само уживање у овосветском животу, а Будући свет, код твога Господара, биће за богобојазне.
36. Ономе ко се буде слепим правио пред Кур'аном Свемилосног, додаћемо му ђавола, па ће му он бити друг;
37. и ђаволи ће их од Правог пута одвраћати, а они ће мислити да су на Правом путу.
38. И када дође пред Нас, рећи ће: “Камо среће да је између

мене и тебе била толика раздаљина колика је између истока и запада! Како си ти био зао друг!”

39. Тог дана неће вам користити то што ћете заједно бити у патњи, кад сте незнанобошци били.
40. Зар ти да дозовеш глуве и упутиш слепе и оне који су у очигледној заблуди?!
41. Ако бисмо ти узели душу, њих бисмо, сигурно, казнили,
42. или, кад бисмо хтели да ти покажемо оно што смо им обећали, па Ми над њима, заиста, имамо потпуну моћ.
43. Зато се држи онога што ти се објављује, а ти си, уистину, на Правом путу.
44. Кур'ан је, заиста, част и теби и твоје народу; па бићете питани!
45. А питај оне које смо послали пре тебе од Наших посланика - да ли смо Ми наређивали да се, осим Свемилосног, обожавају божанства?
46. Још давно смо Ми послали Мојсија са Нашим знамењима фараону и његовим главешинама, и он је рекао: “Ја сам, заиста, посланик Господара светова!”
47. И пошто им је донео Наше доказе, они су, одједном, почели да их исмејавају.
48. А нисмо им показивали ниједан знак а да није био већи од претходног! И подвргли смо их патњи, како би се повратили!
49. И говорили су: “О ти, чаробњаче! Замоли за нас свога Господара, јер ти је обећао, а ми ћемо сигурно да пођемо Правим путем!”
50. А чим бисмо их ослободили невоље, зачас би прекршили обавезу.
51. И фараон обзнани своје народу: “О мој народе”, рече он, “зар мени не припада власт у Мисиру и ове реке које теку испред мене - зар не видите?!”

52. Зар ја нисам бољи од овог бедника који једва разговетно говори?
53. Зашто му нису стављене наруквице од злата, или зашто заједно са њим нису дошли анђели?
54. И он заведе свој народ па му се покорише; они су, заиста, били народ грешни.
55. А кад изазваше Наш гнев, Ми их казнисмо и све их потописмо,
56. и учинисмо их примером и поуком каснијим народима.
57. А кад је твоме народу као пример наведен Маријин син, одједном су они, због тога, почели да се расправљају,
58. и рекли: “Да ли су наша божанства боља или он?” А навели су ти га као пример само зато да би се препирали. Они су свађалачки народ.
59. Он је био само слуга којег смо Ми обасули богатима и учинили га примером Израилевим синовима.
60. А да хоћемо, Ми бисмо учинили да вас на Земљи наследе анђели;
61. и заиста је он предзнак Смака света, зато никако не сумњајте у њега и следите мене! Ово је Прави пут,
62. и нека вас ђаво никако не одврати; он вам је, заиста, отворени непријатељ.
63. А кад је Исус донео очигледне доказе, казао је: “Доносим вам мудрост и долазим да вам објасним оно у чему се разилазите. Зато се бојте Аллага и мени се поковајте.
64. Аллах је и мој и ваш Господар, па Њега само обожавајте! Ово је Прави пут!”
65. Али су се групе из њихових редова подвојиле. Па тешко онима који о њему криво говоре од казне на болноме Дану!

66. Чекају ли они друго осим да им Смак света изненада дође, и да они и не осете?!
67. Тог дана пријатељи ће једни другима постати непријатељи, осим оних који су били богобојазни.
68. “О слуге Моје, за вас данас неће да буде страха, нити ћете да тугујете!”
69. А онима који су у Наше речи и доказе веровали и који су били муслимани - биће речено:
70. “Уђите у Рај, ви и ваше супруге, радосни!”
71. Они ће да буду служени из посуда и чаша од злата. У њему ће да буде све што зажеле душе и чиме се наслађују очи, и у њему ћете вечно да боравите.
72. Ето, то је Рај који сте у наследство добили за оно што сте радили;
73. у њему ћете да имате разноврсног воћа којег ћете јести.
74. Заиста ће неверници у Паклу вечно да остану,
75. она неће да им буде ублажена и никакве наде у спас неће да имају. Они ће у њој да буду очајни.
76. Нисмо им Ми учинили неправду, него су они сами себи неправду нанели.
77. Они ће да дозивају: “О Малик! Нека нас твој Господар докрајчи!” А он ће да каже: “Заиста ви ту остајете!”
78. Ми смо вам слали Истину, али већина вас презире истину.
79. Ако они спремају замке, и Ми ћемо замке њима да поставимо.
80. Зар они мисле да Ми не чујемо шта они насамо разговарају и како се међу собом договарају? Чујемо Ми, а Наши анђели, који су уз њих, записују.

81. Реци: “Да Свемилосни има дете, па ја бих га први обожавао!”
82. Нека је Слављен и Узвишен Господар небеса и Земље, и Господар Престола, од онога како Га они описују!
83. Па, ти их остави нека се упуштају у заблуду и забављају док не доживе Дан којим им се прети.
84. Он је Бог на небесима и Бог на Земљи. Он је Мудри и Свезнајући!
85. И нека је узвишен Онај Чија је власт на небесима и на Земљи, и између њих, Он једини зна када ће Смак света да буде, и Њему ћете се сви вратити!
86. Они које они, поред Њега, моле - неће моћи да се заузимају за друге; моћи ће само они који признају истину, они који знају.
87. А ако их упиташ ко их је створио, сигурно ће да кажу: “Аллах!” Па куда се онда одмећу?!
88. И рече Посланик: “Мој Господару, ово су, заиста, људи који не верују!”
89. Па ти се окрени од њих и реци: “Мир!” А сазнаће они сигурно!

44 - Духан^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Ха-мим^[1].
2. Тако ми јасне Књиге,
3. Ми смо је објавили у благословљеној ноћи и Ми, заиста, упозоравамо;
4. у њој се одређује свака савршена одредба!
5. по Нашој заповеди! Ми смо, заиста, слали посланике
6. као милост твога Господара - а Он, уистину, све чује и све зна.
7. Господар небеса и Земље, и онога што је између њих - ако чврсто верујете,
8. другог истинског бога осим Њега нема; Он даје живот и смрт - ваш Господар и Господар ваших давних предака!
9. али, они сумњају и забављају се.
10. Па ти зато сачекај Дан кад ће на небу да се појави видљиви дим.
11. Који ће људе да прекрије: “Ово је болна патња!
12. Господару наш, отклони патњу од нас, ми ћемо, сигурно, да верујемо!”
13. А како да сада приме поуку, а већ им је био дошао истинити Посланик?!
14. од кога се они потом окренуше и рекоше: “Подучени лудак!”

[*] Духан (Дим).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крава".

15. А кад бисмо мало отклонили патњу, ви бисте се сигурно вратили у неверовање;
16. али на Дан када их најжешће зграбимо, заиста ћемо да их казнимо.
17. А Ми смо и пре њих фараонов народ ставили у искушење, и дошао им је племенити посланик Мојсије:
18. “Препустите ми Аллахове слуге! Ја сам вам, заиста, поуздани посланик,
19. и не уздигите се изнад Аллаха, ја вам доносим очигледни доказ,
20. и ја се обраћам и своме и вашем Господару, да ме не каменујете,
21. а ако ми не верујете, онда ме оставите на миру!”
22. И он позва у помоћ свога Господара: “Ово је, заиста, невернички народ!”
23. “Изведи ноћу Моје слуге, а сигурно ће вас гонити,
24. и остави море нек мирује, они су војска која ће заиста да буде потопљена.”
25. И колико оставише за собом башта и извора,
26. и засејаних њива и дивних боравишта,
27. и благодати у којима су уживали!
28. Тако то би, и Ми смо то другима оставили да наследе,
29. ни небо их ни Земља нису оплакивали, и нису били поштеђени.
30. А Израиљеве смо синове спасили понижавајуће патње,
31. од фараона - он је био збиља надмен, један од оних који су превршили сваку меру у злу,
32. и знајући какви су, одабрали смо их међу савременицима,

33. и нека смо им знамења очигледних благодати и искушења дали.
34. А неверници, заиста, говоре:
35. “Постоји само наша прва смрт, ми нећемо да будемо оживљени;
36. наше претке нам доведите, ако је истина то што говорите!”
37. Да ли су бољи они или народ Туббе'ов и они пре њега? Њих смо уништили, јер су били преступници.
38. Ми нисмо створили небеса и Земљу и оно што је између њих из забаве.
39. Ми смо их створили са Истином, али већина њих не зна.
40. Заиста је Судњи дан одређени рок за све њих,
41. Дан, када ближњи неће нимало да буду од користи ближњем, нити ће бити помогнути,
42. осим оних којима се Аллах смиљује. Он је, уистину, Силни и Милостиви.
43. А заиста је дрво Зеккум
44. храна грешника,
45. као уљани талог у стомаку ће да ври,
46. као што кључала вода ври.
47. “Зграбите га и усред Огња одвуците,
48. а затим му, за казну, на главу изливајте кључалу воду!
49. “Кушај, ево ти си, заиста, моћан и поштован!
50. Ово је, заиста, оно у што сте сумњали!”
51. А богобојазни ће, заиста, да буду на сигурном месту,
52. у сред вртова и извора,
53. обучени у свиљу и брокате и окренути једни према другима.

54. Ето, тако ће да буде и Ми ћемо да их женимо рајским лепотицама, крупних очију.
55. Тамо ће моћи, сигурни, да траже коју хоће врсту воћа;
56. ту, после оне прве смрти, смрт више неће да окусе и Он ће патње у Огњу да их сачува,
57. благодат ће то да буде од твога Господара; то ће, заиста, да буде велики успех!
58. А Кур'ан смо учинили лаким, на твоје језику, да би се они присетили.
59. Ти зато чекај, а и они чекају!

45 - Џасије^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Ха-мим^[1].
2. Књигу објављује Аллах, Силни и Мудри!
3. На небесима и на Земљи, заиста, постоје знаци за вернике.
4. И у стварању вас и живих бића која је разасуо, знаци су за људе који су чврсто уверени;
5. и у смени ноћи и дана, и киши коју Аллах спушта са неба да помоћу ње оживи земљу, након њеног мртвила, и усмеравању ветрова - знаци су за људе који разумеју.
6. То су Аллахове речи и докази које ти као истину наводимо, па у које ће, ако не у Аллахове речи и Његове доказе да верују?
7. Тешко сваком лажљивцу, великом грешнику,
8. који чује Аллахове речи кад му се читају, затим устраје у неверовању, охолећи се као да их није ни чуо - њему наговести болну патњу.
9. А кад сазна за неке Наше речи и доказе, он им се руга. Такве чека понижавајућа патња.
10. Пред њима је Пакао, и ни од какве користи неће да им буде оно што су стекли, ни они које су, поред Аллаха, узели за заштитнике, и њих чека огромна патња.

[*] Џасије (Они који клече).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крва".

11. Ово је Упута, а оне који не верују у доказе и речи свога Господара чека болна, највећа казна.
12. Аллах вам је потчинио море да би лађе, Његовом одредбом, по њему пловиле, да бисте могли да тражите Његове благодати и да бисте били захвални.
13. И потчинио вам је оно што је на небесима и на Земљи, све је од Њега! То су, заиста, знаци за људе који размишљају.
14. Реци верницима да опросте онима који не очекују Аллахове дане, када ће Он људима дати оно што су заслужили.
15. Онај који ради добро - ради га себи, а онај који ради зло - против себе ради; а на крају ћете се сви вратити своме Господару.
16. Израилевим синовима смо дали Књигу и власт, и веровесништво, и опскрбили смо их лепом храном, и одликовали их над осталим народима!
17. И дали смо им јасне доказе о вери, а они су се подвојили баш онда кад им је дошло знање, и то због непријатељства и међусобне зависти. Твој Господар ће, сигурно, да им пресуди на Судњем дану у вези са оним у чему су се разилазили.
18. А теби смо после одредили да у вери идеш одређеним правцем, зато га следи и не поводи се за хировима оних који не знају,
19. они, заиста, од Аллага не могу нимало да те заштите! Насилници су једни другима заштитници, а Аллах је заштитник богобојазних.
20. Овај Кур'ан путоказ је људима, и упута и милост онима који чврсто верују.
21. Мисле ли они који раде зла дела да ћемо са њима да поступимо једнако као са онима који верују и раде добра дела, да ће у овом животу и након смрти да буду исти?! Како лоше расуђују!

22. А Аллах је небеса и Земљу створио са истином и зато да би свака особа била награђена или кажњена према оном што је урадила, и неће им бити учињено насиље.
23. Шта мислиш о ономе који је узео своју страст за свога бога, онога кога је Аллах, знајући га, оставио у заблуди, и његов слух, и његово срце запечатио, а пред његове очи ставио копрену? Ко ће, ако не Аллах, да га упуту на Прави пут? Зашто се не уразумите?
24. И они кажу: “Постоји само наш земаљски живот, живимо и умиремо, једино нас време уништи.” А они о томе баш ништа не знају, они само нагађају.
25. А кад им се Наше јасне речи казују, другог доказа немају осим што кажу: “Наше претке у живот повратите, ако је истина то што говорите.”
26. Реци: “Аллах вам даје живот, затим ће вас усмртити, а после ће да вас сабере на Судњем дану, у то нема никакве сумње, али већина људи не зна.”
27. Аллахова је власт на небесима и на Земљи! А на дан кад наступи Час оживљења, тог дана биће изгубљени они који су следили лажи.
28. И видећеш све народе како клече; сваки народ биће позван према својој Књизи: “Данас ћете да будете награђени или кажњени према томе како сте поступали!”
29. Ова Наша Књига о вама ће само истину да говори, јер смо наредили да се запише све што сте радили.
30. Оне који су веровали и радили добра дела Господар њихов ће да уведе у Своју милост. То ће да буде очигледни успех!
31. А онима који нису веровали: “Зар вам Моје речи нису казиване, али сте се охолили и народ одметнички били?”

32. Кад се говорило: “Аллахово је обећање, заиста, истина! И у Час оживљења нема нимало сумње”, ви сте говорили: “Ми не знамо шта је Час оживљења, ми само замишљамо, ми нисмо уверени.”
33. И указаће им се њихова лоша дела, и са свих страна сколиће их оно чему су се ругали,
34. и биће речено: “Данас ћемо ми вас да заборавимо као што сте и ви заборавили сусрет на овај ваш Дан; Ватра ће да вам буде пребивалиште и нико неће моћи да вам помогне,
35. зато што сте се ругали Аллаховим речима и што вас је обмануо живот на Земљи.“ Зато данас из Ватре неће да буду изведени, нити ће да им буде удовољено да траже благодатност за повратак.
36. Па, сва захвала припада Аллаху, Господару небеса и Господару Земље, Господару свих светова!
37. Њему припада величанственост на небесима и на Земљи, Он је Силни и Мудри!

46 - Ахкаф^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Ха-мим^[1].
2. Књигу објављује Аллах, Силни и Мудри!
3. Ми смо небеса и Земљу и оно што је између њих мудро створили и до рока одређеног, али неверници окрећу главе од оног чиме им се прети.
4. Реци: “Шта мислите о онима које молите мимо Аллаха? Покажите ми који део Земље су створили, или они можда имају каквог удела у небесима?! Донесите ми Књигу објављену пре ове, или само какав остатак знања, ако говорите истину.”
5. Ко је у већој заблуди од оних који, уместо Аллаха, моле оне који неће да им се одазову до Судњег дана и који су равнодушни према њиховим молбама.
6. Када људи буду сабрани, та божанства ће да им буду непријатељи и њихово обожавање ће да порекну.
7. А кад се овима казују Наше јасне речи, онда они који не верују говоре о истини чим им дође: “Ово је права чаролија!”
8. Зар они да говоре: “Он га измишља!” Реци: “Ако га измишљам, па ви ме од Аллаха нећете моћи заштити. Он добро зна шта о Кур’ану говорите. Он је довољан сведок и мени и вама. Он прашта и самилостан је.”

[*] Ахкаф (Ахкаф).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крва".

9. Реци: “Ја нисам први посланик и не знам шта ће да буде са мном или са вама; ја следим само оно што ми се објављује, и ја сам само јасни опомињач.”
10. Реци: “Кажите ви мени шта ће с вама бити ако је Кур’ан од Аллаха, а ви у њега нећете да верујете, и ако је један од синова Израилевих посведочио да је и он од Аллаха, па он поверовао, а ви се узохолили.” Аллах, заиста, неће указати на Прави пут народу неправедном.
11. И говоре неверници о верницима: “Да је у томе добро, они нас не би претекли у томе.” А како помоћу њега нису нашли Прави пут, сигурно ће да кажу: “Ово је још давна измишљотина.”
12. Мојсијева Књига била је предводник и милост пре њега. А ово је Књига на арапском језику која њу потврђује, да би упозорила оне који чине неправду, и да би обрадовала оне који чине добро.
13. Они који говоре: “Наш Господар је Аллах!” И устрају на Правом путу, за њих нема страха и ни за чим нек не тугују!
14. Они ће да буду становници Раја, у њему ће вечно да бораве, и то ће да им буде награда за оно што су радили.
15. А човека смо задужили да родитељима својим чини добро. Мајка га његова с муком носи и у мукама га рађа, носи га и доји тридесет месеци. Па кад своју зрелост достигне и кад достигне четрдесет година, он каже: “Господару мој, упути ме да Ти захвалим на Твојој благодати, коју си даровао мени и мојим родитељима, и да радим добро којим си Ти задовољан, и моје потомство Ти учини добрим! Ја се Теби, заиста, кајем и Теби сам предан.”
16. Од таквих ћемо Ми добра дела која су радили примити, а преко ружних поступака њихових прећи; они ће да буду међу становницима Раја, истинито обећање које им је дато Ми ћемо да испунимо.

17. А онај који родитељима својим каже: “Их, што ми претите да ћу бити оживљен кад су пре мене толики народи били и нестали!” - А они, молећи Аллаха у помоћ, говоре: “Тешко теби, веруј, Аллахова ће се претња, заиста, обистинити!” Он одговара: “То су измишљотине народа древних!”
18. На таквима се треба испунити реч речена о народима: духовима и људима који су пре њих били и нестали, јер они су, заиста, настрадали.
19. За све ће да буду посебни степени, према томе како су радили; да их награди, или казни за њихова дела, неће да им буде учињена неправда.
20. А на Дан кад они који нису веровали пред ватром буду заустављени: “Ви сте у свом животу на Земљи све своје насладе искористили и у њима уживали, а данас срамном патњом бићете кажњени зато што сте се на Земљи, без икаквог основа, охоло понашали и што сте непокорни били.”
21. И спомени Адовог брата, кад је народ свој у Ахкафу опомињао - а било је и пре њега и после њега посланика: “Аллаха само обожавајте, ја, заиста, страхујем да ћете бити у мукама на Великом дану!”
22. Они су одговарали: “Зар си нам дошао да нас одвратиш од наших божанстава? Нека се, ето, остваре претње твоје, ако истину говориш!”
23. “Само Аллах зна кад ће то бити”, он би говорио, “ја вам казујем оно што ми се објављује, а ви сте, видим, народ у незнању огрезао.”
24. И кад угледаше на обзорју облак, који се према долинама њиховим кретао, повикаше: “Овај нам облак кишу доноси!” “Не, то је оно што сте пожуривали: ветар који вам болну патњу носи,
25. који, одредбом свога Господара, све руши.“ И ујутру су се видела само њихова насеља; тако Ми кажњавамо преступнички народ.

26. Њима смо дали могућности које вама нисмо дали: и дали смо им слух и вид и разум, али им ни њихов слух ни њихов вид ни њихов разум нису били ни од какве користи, јер су порицали Аллахове доказе, и са свих страна окружило их је оно чему су се исмејавали.
27. Неке градове око вас још давно смо уништили, а објаснили смо им били на разне начине доказе, не би ли се покајали.
28. А зашто им нису помогли они које су, поред Аллаха, прихватили да им буду посредници и божанства? Али, њих није било. То су биле само клевете њихове и лажи.
29. И када ти посласмо неколико духова да слушају Кур'ан, па када дођоше да га чују, рекоше: “Ћутите и слушајте!” А кад се заврши, вратише се своме народу да упозоравају.
30. “О народе наш”, говорили су, “ми смо слушали Књигу која се објављује после Мојсија, која потврђује да су истините и оне пре ње, и која упућује ка Истини и на Прави пут.
31. О народе наш, одазовите се Аллаховом гласнику и верујте у Аллаха, Он ће да вам опрости неке ваше грехе и да вас заштити од болне патње!”
32. А они који се не одазову Аллаховом гласнику, такви на Земљи неће да Му умакну и мимо Њега неће да нађу заштитника. Они су у великој заблуди.
33. Зар не знају да је Аллах - Који је створио небеса и Земљу и Који се није, стварајући их, уморио - способан да оживи мртве?! Јесте, уистину Он све може.
34. А на Дан кад они, који нису веровали, буду изложени Ватри: “Зар ово није истина?” Одговориће: “Јесте, Господара нам нашег!” “Е па искусите патњу”, рећи ће Он, “због тога што сте стално порицали.”

35. Ти издржи као што су издржали одлучни посланици и не тражи да им казна дође што пре! А онога Дана када доживе оно чиме им се прети, учиниће им се да су остали само један часак дана. Ово је обзнана! А зар ће ко други да буде уништен до народ одметнички?!

47 - Мухаммед^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Аллах ће поништити дела оних који не верују и од пута Његовог одвраћају.
2. А онима који верују и раде добра дела и верују у оно што се објављује Мухаммеду, а то је истина од њиховог Господара, Он ће им њихова лоша дела опростити и њихово стање поправити.
3. То је зато што неверници следе неистину, а верници следе истину од свога Господара. Ето, тако Аллах наводи људима њихове примере.
4. Кад се у борби с неверницима сретнете по вратовима их ударајте све док их не ослабите, а онда их вежите када их заробите, и после, или их великодушно ослободите или откупнину захтевајте, све док борба не престане. Тако учините! Да Аллах хоће, Он би им се осветио, али Он вас жели искушати једне помоћу других. Он неће поништити дела оних који на Аллаховом путу погину.
5. Он ће, сигурно, да их упуту и њихове прилике да побољша,
6. и да их уведе у Рај, о коме их је већ упознао.
7. О верници, ако Аллаха помогнете, и Он ће вас да помогне и ваше кораке да учврсти.
8. А онима који не верују - пропаст њима! Он неће дела њихова прихватити.

[*] Мухаммед (Мухаммед).

9. То је зато што они мрзе оно што Аллах објављује, и Он ће да поништи њихова дела.
10. Зашто они не иду по Земљи да виде какав је био крај оних пре њих? Њих је Аллах уништио, а то очекује и остале невернике.
11. То је зато што је Аллах заштитник оних који верују и што неверници немају заштитника.
12. Аллах ће оне који верују и раде добра дела да уведе у рајске баште, кроз које теку реке, а они који не верују - који се наслађују и једу као што једе стока - њихово пребивалиште ће да буде Вагра!
13. А колико смо уништили градова, много моћнијих од твога града из којег си протеран, и није било никог да им помогне.
14. Зар је онај који има јасну представу о своме Господару као они којима су улепшана њихова ружна дела и који се поводе за својим страстима?
15. Изглед Раја који је обећан богобојазнима: у њему су реке од неустајале воде и реке од млека непромењеног укуса, и реке од вина, пријатног онима који пију, и реке од процеђеног меда, и у њему за њих има разноврсног воћа, а уз то и опрост од њиховог Господара. Зар су такви исти као они који ће у Ватри да вечно бораве, који ће узаврелом водом да буду појени, која ће црева да им кида?!
16. Има оних који долазе да те слушају, али чим се од тебе удаље, питају оне којима је дато знање: “Шта оно он малопре рече?” То су они чија је срца Аллах запечатио и који се поводе за својим страстима.
17. А онима који су на Правом путу Он ће повећати упуту и подариће им богобојазност.
18. Зар они чекају да им само Час смака света изненада дође,

а већ су дошли његови предзнаци? А шта ће им користити опомена кад им он дође?

19. Знај да нема бога осим Аллага! Тражи опрост за своје грехе и за вернике и вернице! Аллах зна куда се крећете и где боравите.
20. А они који верују говоре: “Зашто се не објави једно поглавље?” А кад би објављено једно поглавље и у њему би споменута борба, ти си могао видети оне чија су срца болесна како те гледају погледом пред смрт онесвешћеног! Тешко њима!
21. Боље би им било да су послушни и да добро говоре! А кад је борба већ прописана, боље би им било да су према Аллаху искрени.
22. Зар и ви не бисте, кад бисте се власти дочепали, неред на Земљи чинили и родбинске везе кидали!
23. То су они које је Аллах проклео и учинио их глумим и слепим.
24. Како они не размисле о Кур'ану, или су им на срцима катанци!
25. Оне који су од вере своје отпали, пошто им је био јасан Прави пут, ђаво је на грех наводио и лажну им наду уливао.
26. То је зато што су говорили онима који не воле оно што Аллах објављује: “Ми ћемо вам се у неким стварима покоравати.” А Аллах добро зна њихове тајне.
27. А како ће тек да буде кад им анђели буду узимали душе ударајући их по њиховим образима и леђима!
28. Тако ће да буде зато што су следили оно што изазива Аллахов гнев, а презирали су оно чиме је Он задовољан; па ће поништити њихова дела.
29. Зар они болесних срца мисле да Аллах њихове злобе неће да изнесе на видело?
30. А да хоћемо, Ми бисмо ти их, уистину, показали и ти би их, сигурно, препознао по њиховим обележјима. Али, ти ћеш

да их препознаш и по начину њиховог говора, а Аллах зна ваше поступке.

31. Ми ћемо да вас искушавамо све док не укажемо на борце и постојане међу вама, а и вести о вама ћемо проверавати.
32. Заиста, они који не верују и одвраћају од Аллаховог пута, и који се супротстављају Посланику, након што им је постала јасна Упута, неће нимало да науде Аллаху, и Он ће да поништи њихова дела.
33. О ви који верујете, покоравајте се Аллаху и покоравајте се Посланику, и не поништавајте своја дела!
34. Онима који не верују и одвраћају од Аллаховог пута, па после умиру као неверници, Аллах, заиста, неће да опрости.
35. И не будите кукавице и не нудите примирје јер сте јачи, а Аллах је са вама и Он неће да вас лиши награде за ваша дела.
36. Овосветски живот је људима само игра и забава! А ако будете веровали и били богобојазни, Он ће вас наградити и неће од вас тражити ваш иметак.
37. Ако би их од вас тражио и упоран у томе био, ви бисте постали шкрти и тиме би се показала ваша малодушност.
38. Ви се позивате да трошите на Аллаховом путу, али неки су од вас шкрти, а ко шкртари, шкртари на своју штету, јер Аллах је богат, а ви сте сиромашни. А ако се одметнете, Он ће да вас замени другим народом, који онда, неће да буде као што сте ви.

48 - Фетх^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Ми смо ти, заиста, дали да победиш јасном победом,
2. да би ти Аллах раније и касније грешке опростио, да би Своју благодат теби потпуном учинио, да би те на Прави пут упутио
3. и да би те Аллах победоносном помоћи помогао.
4. Он улива смирај у срца верника да би још више повећали своје веровање, а војске небеса и Земље су Аллахове; Аллах све зна и mudar је,
5. да би вернике и вернице увео у рајске баште, кроз које теку реке, у којима ће вечно да бораве, и да би прекрио њихова лоша дела - а то је код Аллаха велики успех,
6. и да би казнио лицемере и лицемерке и незнанобошце и незнанобошкиње, који о Аллаху зло мисле. У злу се они налазе! Аллах се на њих разљутио и проклео их и припремио им Пакао, а грозно је то боравиште!
7. Аллахове су војске небеса и Земље; Аллах је силан и mudar.
8. Ми смо те послали као сведока, и доносиоца радосних вести, и опомињача,
9. да верујете у Аллаха и у Његовог Посланика, и да веру Његову помогнете, и да Га величате и да Га јутром и вечери славите и хвалите.
10. Они који су ти се заклели на верност - заклели су се, заиста, на верност самом Аллаху - Аллахова рука је изнад њихових

[*] Фетх (Победа).

руку! Онај ко прекрши заклетву крши је на своју штету, а ко испуни оно на шта се обавезао Аллаху, Он ће да му подари велику награду!

11. Говориће ти бедуини који су изостали: “Задржали су нас имања и наше породице, па замоли за нас опрост?” Они говоре својим језицима оно што није у њиховим срцима. Реци: “Па ко може променити Аллахову одлуку, ако вам Он хоће наудити, или ако вам хоће какво добро учинити?” Аллах у потпуности зна оно шта радите.
12. Ви сте мислили да се Посланик и верници никад неће вратити породицама својим; ваша су срца била задовољна због тога и ви сте на најгоре помишљали, ви сте народ у души покварен.
13. А ко год не верује у Аллаха и Његовог Посланика - па, Ми смо за невернике припремили разбуктали Огањ!
14. Аллахова власт је на небесима и на Земљи, Он прашта коме хоће, а кажњава кога хоће - Аллах много опрашта грехе и милостив је.
15. Они који су изостали сигурно ће рећи кад појете да плен узмете: “Пустите и нас да вас пратимо!” - да би изменили Аллахове речи. Реци: “Ви нас нећете пратити, то је још пре Аллах казао!” - А они ће рећи: “Није тако, него, ви нама завидите.” А није ни то, већ они мало шта разумеју.
16. Реци бедуинима који су изостали: “Бићете позвани да се борите против народа веома храброг и моћног, све док се не покори. Па ако послушате, Аллах ће вам лепу награду дати. А ако избегнете, као што сте и досад избегавали, казниће вас болном патњом.”
17. Није грех изостати слепом, хромом ни болесном! Ко год се покорава Аллаху и Његовом Посланику Он ће да га уведе у рајске баште, кроз које теку реке, а онога ко се одметне, болном патњом ће да казни.

18. Аллах је задовољан оним верницима који су ти се под дрветом на верност заклели. Он је знао шта је у њиховим срцима, па је спустио смирај на њих, и наградиће их скором победом.
19. и богатим пленом који ће узети - јер Аллах је силан и мудар.
20. Аллах вам обећава обилни плен који ћете узети, а са овим је пожурио и руке људи од вас је задржао - да би то био поучан пример за вернике и да би вам на Прави пут указао.
21. и други, који нисте били у стању узети - Аллах вам га је дао, јер Аллах над свиме има моћ.
22. А да су неверници са вама започели борбу, сигурно би се дали у бег и после не би нашли ни заштитника ни помагача.
23. То је према Аллаховом закону који одувек важи, а ти нећеш наћи да се Аллахов закон мења.
24. Он је задржао њихове руке од вас и ваше од њих усред Мекке, и то након што вам је пружио могућност да их победите - а Аллах добро види оно што ви радите.
25. Они не верују и бране вам да приступите Часном храму, и да жртвенице које водите са собом до места својих стигну. И да није било бојазни да ћете побити вернике, мушкарце и жене, које не познајете, па тако, и не знајући, због њих срамоту доживите - Ми бисмо вам их препустили. А нисмо их препустили зато да би Аллах у Своју милост увео онога кога хоће. А да су они били одвојени, заиста бисмо болном патњом казнили оне међу њима који нису веровали.
26. Кад су неверници пунили своја срца жаром, жаром паганским, Аллах је спустио смиреност Своју на Посланика Свог и на вернике и обавезао их је да испуњавају оно због чега ће постати прави верници - а они и јесу најпречи и најдостојнији за то. А Аллах све зна.

27. Аллах ће да обистини сан Свога Посланика да ћете заиста да уђете у Часни храм сигурни - кад Аллах буде хтео - неки обријаних глава, а неки подрезаних коса, без страха. Он је оно што ви нисте знали знао и зато вам је, пре тога, дао недавно победу.
28. Он је послао Свога Посланика са упутом и истинитом вером да би је уздигао изнад свих вера. А Аллах је довољан Сведок!
29. Мухаммед је Аллахов Посланик, а његови следбеници су строги према неверницима, а самилосни међу собом; видиш их како се клањају и лицем на тле падају желећи Аллахову награду и задовољство - на лицима су им знаци, трагови од падања лицем на тло. Тако су описани у Тори. А у Јеванђељу: они су као биљка кад свој изданак избаци па га онда учврсти, и он ојача, и усправи се на својој стабљичи изазивајући дивљење сејача - да би Он са верницима ојадио невернике. Онима који верују и раде добра дела Аллах обећава опрост и велику награду.

49 - Хуџурат^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. О верници, не одлучујте се ни за шта док за то не упитате Аллаха и Његовог Посланика, и бојте се Аллаха! Allah, заиста, све чује и све зна.
2. О ви који верујете, не дижите своје гласове изнад Веровесниковог гласа и не разговарајте са њим гласно, као што гласно један са другим разговарате, да не би била поништена ваша дела, а да ви то и не приметите.
3. Оне који утишају гласове своје пред Аллаховим Послаником - а то су они чија је срца Allah прекалио у честитости - чека опрост и награда велика.
4. Већина оних који те гласно дозивају испред соба нису довољно уљудни.
5. А да су се они стрпели док им ти сам изађеш, било би им боље. А Allah прашта и самилостан је.
6. О ви који верујете, ако вам какав грешник донесе какву вест, добро је проверите, да у незнању некемо зло не учините, па да се због оног што сте учинили покајете.
7. И знајте да је међу вама Аллахов Посланик; кад би вас он у много чему послушао, заиста бисте настрадали, али Allah је неким од вас право веровање омилио и у срцима га вашим лепим приказао, а незахвалност и непослушност вам омрзио. Такви су на Правом путу.

[*] Хуџурат (Собе).

8. Због Аллахове добротe и благодати; Аллах све зна и мудар је.
9. Ако се две скупине верника сукобе, измирите их. А ако једна од њих ипак учини насиље другој, онда се борите против оне која је учинила насиље све док се Аллаховим прописима не приклони. Па ако се приклони, онда их непристрасно измирите и будите праведни. Аллах заиста воли праведне.
10. Верници су само браћа, зато помирите своја два брата и бојте се Аллаха да би вам се указала милост.
11. О ви који верујете, нека се мушкарци једни другима не ругају, можда су они бољи од њих, а ни жене другим женама, можда су оне боље од њих. И не кудите једни друге и не зовите једни друге ружним надимцима! Како је ружно да се верници спомињу подругљивим надимцима! А они који се не покају - сами себи чине неправду.
12. О верници, клоните се многих сумњичења, нека су сумњичења, заиста, грех. И не уходите једни друге и не оговарајте једни друге! Зар би неком од вас било драго да једе месо свога умрлог брата - а вама је то одвратно - зато се бојте Аллаха; Аллах, заиста, стално прима покајања и милостив је.
13. О људи, Ми вас од једног човека и једне жене стварамо и на народе и племена вас делимо да бисте се упознали. Најугледнији је код Аллаха онај који Га се највише боји. Аллах, уистину, све зна и није Му скривено ништа.
14. Неки бедуини говоре: “Ми верујемо!” Реци: “Ви не верујете, али реците: ‘Ми се покорвамо!’ - Јер у срца ваша права вера још није ушла. А ако Аллаху и Његовом Посланику будете покорни, Он нимало неће да вам умањи награду за ваша дела. Аллах, уистину, опрашта грехе и милостив је.
15. Прави верници су само они који верују у Аллаха и Његовог Посланика и после више не сумњају и боре се на Аллаховом путу својим богатствима и својим животима. Они су заиста искрени.

16. Реци: “Зар ви да обавештавате Аллаха о своме веровању, кад Аллах зна све што је на небесима и на Земљи! Аллах све зна.”
17. Они ти пребацују што су примили ислам. Реци: “Не пребацујте ми што сте примили ислам; напротив, Аллах је вама милост подарио тиме што вас је упутио у праву веру, ако искрено говорите.”
18. Аллах сигурно зна тајне небеса и Земље и Аллах добро види оно што радите.

50 - Каф^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Каф,^[1] тако Ми величанственог Кур'ана!
2. Они се чуде што им је дошао један од њих да их опомиње, па неверници говоре: “То је чудна ствар.
3. Зар кад помremo и постанемо земља?! Незамислив је то повратак.”
4. Ми знамо шта ће од њих земља одузети, код Нас је Књига у којој се све чува.
5. Они, међутим, поричу истину која им долази и они су у збуњеном стању.
6. А зашто не погледају небо изнад себе? Како смо га саздали и украсили и како у њему нема нереди.
7. А Земљу смо распрострли и по њој смо побацали непомична брда и дали смо да из ње ниче разноврсно, прекрасно биље.
8. да би размислио и опоменуо се сваки слуга који се Господару свом покајнички обраћа.
9. Ми са неба спуштамо благословљену воду и чинимо да уз њену помоћ ничу вртови и жито које се жање,
10. и високе палме у којима су нагомилани зазеци једни изнад других,
11. као опскрбу слугама, а Ми њоме оживљавамо и мртви предео; тако ће да буде и проживљење.

[*] Каф (Каф).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крва".

12. Пре њих порицао је Нојев народ и становници Ресса и Семуд.
13. И Ад и фараонов народ и Лотов народ.
14. И становници Ејке и народ Туббеа; сви су они сматрали посланике лажним и казну су Моју заслужили.
15. Па зар смо након првог стварања постали немоћни?! Не, али они у поновно стварање сумњају.
16. Ми смо створили човека и знамо што му шапуће његова душа, и Ми смо му ближи од вратне жиле куцавице.
17. Кад се двојица састану и седну један с десне, а други с леве стране.
18. Он не изусти ниједну реч, а да поред њега није онај који надзире.
19. Смртне муке ће заиста доћи - то је нешто од чега не можеш побећи.
20. и у рог ће да буде дувнуто - то је Дан којим се прети.
21. И свако ће да дође, а са њим водич и сведок.
22. Ти ниси марио за ово па смо скинули твоју копрену, данас ти је оштар вид.
23. А његов пратилац ће да каже: “Ово што је код мене спремно је.”
24. Баците у Пакао сваког незахвалника, пркосника
25. који је бранио да се раде добра дела и који је прелазео Аллахове границе и био сумњичав,
26. који је поред Аллаха у другог бога веровао - зато га баците у патњу најтежу!”
27. А други његов пратилац ће рећи: “Господару наш, ја га нисам завео силом, био је сам у великој заблуди.”
28. “Не препирите се преда Мном”, рећи ће Он, “још давно Сам вам запретио.

29. Моја реч се не мења и Ја нисам према Својим слугама неправедан.”
30. На Дан када упитамо Пакао: “Јеси ли се напунио?” Он ће одговорити: “Има ли још?”
31. А Рај ће да буде примакнут богобојазнима, неће да буде ни од једног далеко.
32. “Ово је оно што вам је обећано, свакоме оное ко се Аллаху покајнички обраћао и чувао.
33. Који се бојао Свемилосног у самоћи, и који је дошао покајничког и покорног срца.
34. Уђите у Рај, у миру, ово је Дан вечни!”
35. У њему ће да имају шта год зажеле, а добиће од Нас и више од тога.
36. А колико смо народа пре ових уништили, који су били моћнији од њих, па су по свету трагали - има ли места за спас?!
37. У томе је, заиста, опомена за онога ко има разум, или ко слуша, а прибран је.
38. Ми смо створили небеса и Земљу и оно што је између њих за шест временских раздобља, и није Нас опхрвао никакав умор.
39. Зато стрпљиво подноси оно што они говоре и слави и величај свога Господара и захваљуј Му пре изласка Сунца и пре заласка.
40. И слави Га и величај ноћу и после обављања молитве.
41. И очекуј Дан када ће гласник да позове из места које ће свима бити близу.
42. Дан кад ће они чути истинит глас - то ће бити Дан оживљења.
43. Ми, заиста, дајемо живот и дајемо смрт и код Нас је коначно одредиште.

44. А на Дан када ће над њима земља да попуца они ће журно да изађу; биће то проживљење, за Нас једноставно.
45. Ми најбоље знамо шта они говоре; ти не можеш да их присилиш, него подсети Кур'аном онога који се боји Моје претње.

51 - Заријат^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Тако ми оних који уздижу прашину,
2. и оних који носе терет,
3. и оних којих лако плове,
4. и оних који спроводе наредбе,
5. истина је, заиста, оно чиме вам се прети.
6. Полагање рачуна сигурно ће да се деси.
7. Тако Ми неба пуног звезданих путева.
8. Ви говорите противречно.
9. Од Кур'ана се одвраћа онај за ког се знало да ће се одвратити.
10. Нека проклети буду лажови,
11. који су, утонули у неверовање, равнодушни.
12. Они питају: “Када ће Судњи дан!?”
13. Биће оног дана када у Ватри буду пржени.
14. “Искусите казну своју - то је оно што сте пожуривали!”
15. А богобојазни ће, заиста, да бораве у рајским баштама, међу изворима.
16. Примаће оно што им њихов Господар буде даровао; они су пре тога добра дела чинили,

[*] Заријат (Они који уздижу прашину).

17. ноћу само мало спавали,
18. и у праскозорје молили опрост од греха,
19. а у њиховим иметцима био је удео и за онога који проси и за онога који је ускраћен, а не проси.
20. На Земљи су докази за оне који чврсто верују,
21. а и у вама самима - зар не видите?
22. А на небу је ваша опскрба и оно што вам се обећава
23. и, тако Ми Господара неба и Земље, то је истина, као што је истина да говорите!
24. Да ли је дошла до тебе вест о уваженим Аврамовим гостима?
25. Кад му они дођоше и рекоше: “Мир вама!” И он рече: “Мир вама, људи незнани.”
26. И он неприметно оде својим укућанима и донесе дебело теле.
27. И примаче им га: “Зар нећете да једете?” Упита
28. и осети од њих у себи страх. “Не бој се!” Рекоше и обрадоваше га дечаком који ће учен да буде.
29. И појави се жена његова узвикујући и по лицу се удари од чуда, рекавши: “Зар ја, стара, нероткиња!?”
30. “Тако је одредио твој Господар”, рекоше они, “Он је Мудри и Свезнајући.”
31. “А шта ви хоћете, о изасланици?” Упита Аврам.
32. “Послати смо грешном народу”, рекоше,
33. “да сручимо на њих грумење од глине,
34. обележено код твога Господара за оне који су прешли сваку меру у разврату.”

35. Ми из њега изведосмо вернике,
36. а у њему нађосмо само једну муслиманску кућу,
37. и у њему, за све оне који се боје болне патње, остависмо знак.
38. И у Мојсију, такође - када га посласмо фараону са очигледним доказом,
39. а он, охولهћи се, окрену се на страну и рече: “Чаробњак је или луд.”
40. И Ми смо ухватили и њега и његове војске, и бацили их у море, јер је био заслужио казну.
41. И у Аду - кад на њих ветар посласмо у коме није било никаквог добра;
42. Поред чега год је прошао, ништа није поштедео, све је претворио у трулеж.
43. И у Семуду - кад им би речено: “Уживајте још неко време!”
44. Они су се оглушили о наређење свога Господара, па их уништи страشان глас на њихове очи,
45. и не могоше ни да се дигну ни одбране од казне.
46. И уништили смо пре Нојев народ: то је, заиста, био грешни народ.
47. Ми смо небо снагом изградили, и Ми га, уистину, проширујемо.
48. И Земљу смо прострли - и дивно смо је прострли!
49. И од свега стварамо по пар да бисте ви размислили.
50. “Зато пожурите Аллаху, ја сам вам Његов јасни опомињач!
51. И поред Аллаха не узимајте другога бога! Ја сам вам Његов јасни опомињач!
52. И тако је било: ни онима пре ових није дошао ниједан посланик, а да нису рекли: “Чаробњак!” Или: “Лудак!”

53. Јесу ли то они једни другима опоручили? Нису, него су они људи који су били превршили сваку меру у злу.
54. Па, ти се окрени од њих, нећеш да будеш прекорен!
55. И опомињи! Заиста, опомена верницима користи!
56. Духове и људе сам створио само зато да Ме обожавају!
57. Ја не тражим од њих опскрбу нити желим да ме хране,
58. Опскрбитељ је једино Аллах, Снажни и Силни!
59. А оне који су чинили неправду стићи ће казна као што је стигла и оне који су били као они, па нека Ме не пожурују;
60. а, тешко неверницима на Дан којим им се прети!

52 - Тур^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Тако Ми брда Тур,
2. и Књиге у редовима написане
3. на кожи развијеној,
4. и небеским Храмом
5. и уздигнутог свода,
6. и морем пуним воде,
7. казна твога Господара сигурно ће да се догоди.
8. Нико неће моћи да је отклони
9. на Дан кад се небо силно узбурка,
10. а планине помере са места!
11. Тешко тога дана онима који су порицали,
12. који су се упуштали у лаж, забављајући се!
13. На Дан када ће грубо да буду гурнути у Пакао:
14. “Ово је Ватра коју сте порицали
15. па, је ли ово враџбина, или ви не видите?!”
16. Пржите се у њој, исто вам је трпели или не трпели - то вам је казна за оно што сте радили!”
17. А богобојазни ће, заиста, да буду у рајским баштама и благодатима.

[*] Тур (Планина Тур).

18. Уживаће у оном што ће им њихов Господар дати - и сачуваће их Господар њихов патње у Огњу.
19. Једите и пијте и нека вам је пријатно, то је за оно што сте радили.
20. Биће наслоњени на поређаним диванима, а венчаћемо их са рајским лепотицама крупних очију.
21. Онима који су веровали и за којима су се њихова деца повела у веровању прикључићемо њихову децу, а њихова дела нећемо нимало да умањимо - сваки човек је залог за оно што је урадио.
22. Још ћемо да их дарујемо воћем и месом какво буду желели,
23. једни другима ће, у њему, пуне чаше додавати - због њих неће да буде празних беседа и побуда на грех,
24. а служиће их њихова послуга налик на скривени бисер,
25. и примакнуће се једни другима и једни друге ће да питају:
26. “Некада смо међу својим људима страховали,
27. па нам је Аллах даровао милост и сачувао нас од патње у Огњу.
28. Ми смо Му се молили, а Он је, заиста, Доброчинитељ, Милостиви.”
29. Зато ти опомињи, јер ти, милошћу свога Господара, ниси врачар нити си луд.
30. Зар они да говоре: “Песник је, сачекаћемо док не умре потресен невољама.”
31. “Па чекајте”, ти реци, “и ја ћу заједно са вама да чекам.”
32. Да ли им ово њихови умови наређују?! Не, него су они охол народ.
33. Зар они да говоре: “Измишља га!” Напротив, они не верују.
34. Зато, нека они саставе говор сличан Кур'ану, ако говоре истину.
35. Да ли су они створени без Створитеља или су они сами себе створили?!

36. Да ли су они створили небеса и Земљу?! Не, него, они нису убеђени!
37. Да ли су код њих ризнице твога Господара, или они владају?!
38. Да ли они имају степенице, па на њима прислушкују?! Нека онај међу њима који тврди да је нешто чуо донесе очигледан доказ.
39. Зар да су за Њега - кћери, а да су за вас - синови?!
40. Да ли ти тражиш од њих накнаду, па су наметом оптерећени?
41. Или, да није у њих знање о ономе што је недокучиво чулима, па они преписују?!
42. Зар они желе да праве сплетке?! Па, они који не верују, они су у сплетки!
43. Зар они другог бога осим Аллаха да имају? Узвишен је Аллах од оних које поред Њега обожавају.
44. И кад би видели да пада комад неба, рекли би: “Нагомилани облаци.”
45. Зато их пусти док се не суоче са Даном у коме ће пропасти,
46. Даном када њихове сплетке нимало неће да им користе и када нико неће да им помогне.
47. А за све који су били незнанобошци и друга ће казна пре оне да буде, али већина њих не зна.
48. А ти стрпљиво чекај пресуду свога Господара, јер ти си пред Нашим очима; и величај и хвали свога Господара кад устајеш,
49. и величај Га ноћу кад се звезде губе.

53 - Неџм^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Тако Ми звезде кад залази,
2. ваш друг није скренуо са Правог пута и није залутао!
3. Он не говори по својим прохтевима.
4. То је само Објава која му се обзнањује.
5. Подучава га један великих моћи;
6. снажни, који се исправио и показао у своме лику,
7. на највишем обзорју.
8. Затим се приближио, па наднео
9. близу колико два лука или ближе
10. и слуги Његовом објавио оно што је објавио.
11. И срце није порекло оно што је видео.
12. Па зашто се препирете са њим о оном што је видео?
13. Он га је и други пут видео.
14. Код Сидретул-Мунтеха,
15. где је рајско уточиште.
16. Кад је Сидру прекрило оно што ју је прекрило,
17. поглед му није скренуо и није прекорачио.
18. Видео је највеличанственије доказе свога Господара.

[*] Неџм (Звезда).

19. Шта мислите о Лату и Узау?!
20. И оном трећем, Менату?!
21. Зар за вас да су синови, а за Њега кћери?!
22. То је онда неправедна подела.
23. То су само имена која сте киповима наденули ви и ваши преци; Аллах о њима није послао никакав доказ; они се поводе само за претпоставкама и оним за чим њихове душе жуде, а већ им је дошла Упута од њиховог Господара.
24. И зар да човек добије све што пожели?!
25. Па, Аллаху припада и овај и Будући свет.
26. А колико на небесима има анђела чије заузимање никоме неће да буде од користи, све док Аллах то не дозволи ономе коме Он хоће и у корист онога којим је задовољан.
27. Они који не верују у Будући свет називају анђеле женским именима.
28. А о томе ништа не знају, следе само претпоставке, а претпоставка баш нимало не користи Истини.
29. Па, ти се остави онога ко се окренуо од Наше Опомене и који жели само овосветски живот.
30. То је врхунац њиховог знања - твој Господар најбоље зна оне који су скренули са Његовог пута и Он најбоље зна оне који су на Правом путу.
31. Аллахово је све што је на небесима и што је на Земљи, да би, према ономе како су радили, казнио оне који раде зло, а наградио најлепшом наградом оне који чине добро,
32. оне који се клоне великих греха и разврата, а оне мале грехе Он ће да опрости, јер твој Господар, заиста, неизмерно прашта,

Он најбоље зна све о вама, откад вас је створио од земље и од кад сте били замеци у утробама ваших мајки; зато се не хвалишите - Он најбоље зна оног који се клони греха и чини добра дела.

33. Зар не видиш онога ко се окренуо од ислама
34. и мало удељивао, а онда у потпуности престао да удељује?
35. Зар он има знање о ономе што је недокучиво чулима, па види?!
36. Зар он није обавештен о оном што се налази у Мојсијевим листовима
37. и Аврамовим - који је обавезе потпуно испуњавао
38. и да ниједан грешник неће да носи туђе грехе,
39. и да је човеково само оно што сам уради,
40. и да ће његов труд сигурно да буде примећен,
41. и да ће према њему да буде у потпуности награђен или кажњен.
42. И да ће поново да се врати твоме Господару,
43. и да Он наводи на смех и на плач,
44. и да Он усмрћује и оживљава,
45. и да Он ствара пар, мушко и женско,
46. од капи семена кад се избаци,
47. и да ће Он поновно да их оживи,
48. и да Он даје да стичу богатство и моћ,
49. и да је Он Господар Сиријуса,
50. и да је Он уништио древни народ Ад,
51. и Семуд, и да није поштедео никог,
52. и још пре Нојев народ, који је био најокрутнији и најохолији,

53. и преврнута насеља Он је сручио на земљу,
54. и снашло их је оно што их је снашло.
55. Па, у коју благодат свога Господара ти још сумњаш?
56. Ово је опомињач из реда претходних опомињача:
57. Блиски час се приближава,
58. осим Аллаха нико не може да га открије, нити отклони!
59. Па зар се чудите овом говору,
60. и смејете се, а не плачете,
61. гордо дигнутих глава?!
62. Зато, Аллаху ничице падајте и Њега обожавајте.

54 - Камр^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Ближи се Час и Месец се располовио!
2. А они, увек када виде знак, окрећу се и говоре: “Пролазна магија!”
3. Они поричу истину и следе своје страси, а све ће се остварити.
4. И дошле су им вести у којима је оно што треба да их одврати од неверства
5. - савршена мудрост - па како таквима опомињачи могу користити?!
6. Зато се окрени од њих! На Дан кад их гласник позове на нешто ужасно,
7. они ће да излазе из гробова оборених погледа, као скакавци расути,
8. журећи ка гласнику. А неверници ће да говоре: “Ово је тежак дан.”
9. Порицао је Нојев народ пре њих па су Нашу слугу утеривали у лаж, говорећи: “Лудак!” - и би одбачен.
10. И он је свога Господара замолио: “Ја сам побеђен, па Ти помози!”
11. И Ми смо небеске капије поотварали води која је непрестано лила,
12. и учинили да из земље провру извори, и воде су се састале по ономе што је већ било одређено,
13. а њега смо носили на лађи саграђеној од дасака и клинова,

[*] Камр (Месец).

14. која је пловила пред Нашим очима, а то је била казна за онога који је порицао.
15. И Ми то остависмо као знак - па има ли икога ко би поуку узео?
16. О, каква је била Моја казна и упозорење Моје!
17. А Ми смо Кур'ан олакшали за опомену, па има ли икога ко би поуку узео?
18. Порицао је Ад, па каква је била Моја казна и упозорење Моје!
19. Једног кобног дана послали смо на њих леден ветар који је непрестано дувао
20. и људе дизао, као да су ишчупана палмина стабла.
21. Каква је била казна Моја и упозорење Моје?!
22. А Ми смо Кур'ан учинили лаким за опомену, па има ли кога ко би се присетио?
23. И Семуд је порицао упозорења.
24. “Зар да следимо једног од нас!” - Говорили су. “Тада бисмо, уистину, били у заблуди и били бисмо луди.
25. Зар баш њему, између нас, да буде послата Објава?! Не, он је охоли лажљивац!”
26. Сазнаће они сутра ко је охоли лажљивац!
27. Ми ћемо послати камилу да бисмо их искушали, па причекај их и буди стрпљив.
28. И упозори их да ће вода између њих и ње да се дели, сваком оброку приступиће онај чији је ред!
29. Али они позваше једног од својих, па се он спреми и закла је.
30. Па каква је само била Моја казна и упозорење Моје!
31. Ми посласмо на њих један једини крик, и они постадоше попут здробљеног сувог лишћа.

32. А Ми смо Кур'ан олакшали за опомену, па има ли икога ко би се присетио?
33. Народ Лотов је порицао упозорења.
34. На њих посласмо ветар, пун песка, само не на Лотову породицу, њу смо у свитање спасили
35. из Наше милости. Ето, тако Ми награђујемо оне који захваљују.
36. И он их је упозоравао на Нашу казну, али су они сумњали у упозорење.
37. Они су од њега тражили његове госте, па смо их Ми ослепили: “Искусите Моју казну и Моју претњу!”
38. А рано ујутру стиже их непрекидна казна.
39. “Искусите Моју казну и Моју претњу!”
40. А Ми смо Кур'ан олакшали за опомену, па има ли икога ко би поуку примио?!
41. И фараоновој породици су долазила упозорења,
42. али они порекоше све Наше знакове, па их Ми казнисмо онако како кажњава Силни и Апсулутно Моћни.
43. Да ли су ваши неверници бољи од њих, или ви у небеским књигама имате какво оправдање?!
44. Зар ови да говоре: “Ми смо скуп непобедиви!”
45. Скуп ће сигурно да буде поражен, а они ће се у бег дати!
46. Међутим, Час оживљења им је рок, а Час оживљења је ужаснији и горчи.
47. Грешници су, заиста, у заблуди и патњи,
48. на Дан када буду одвучени у Ватру, са лицима окренутим доле: “Искусите кажњавање Огњем!”

49. Ми заиста све стварамо са одређењем,
50. и Наше наређење само је једна реч - све буде у трен ока.
51. А Ми смо већ уништили вама сличне, па има ли икога ко би поуку примио?!
52. И све што су урадили у листовима је,
53. и све, и мало и велико, у редовима записано.
54. Они који су се бојали Аллаха биће у рајским баштама и поред река,
55. на месту истине, код Краља Свемоћног.

55 - Рахман^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Свемилосни
2. подучава Кур'ану,
3. ствара човека,
4. учи га изговору.
5. Сунце и Месец плове по тачно одређеном прорачуну,
6. и звезде и дрвеће се Њему клањају
7. а небо је уздигао. И мерила поставио,
8. да не прелазите границе правде,
9. и право мерите и на ваги не закидајте!
10. А Земљу је учинио погодном за створења,
11. и на њој има воћа и палми са плодом у чашицама,
12. и жито са лишћем и мирисног цвећа,
13. па, коју благодат свога Господара поричете?!
14. Он је човека створио од сасушене иловаче, као што је грнчарија,
15. а духове од пламена ватре -
16. па, коју благодат свога Господара поричете?!
17. Господар два истока и два запада -

[*] Рахман (Свемилосни).

18. па, коју благодат свога Господара поричете?!
19. Пустио је два мора да се сусрећу,
20. између њих је преграда и она се не мешају -
21. па, коју благодат свога Господара поричете?!
22. Из њих се ваде бисери и украси корала -
23. па, коју благодат свога Господара поричете?!
24. Његове су и лађе које се као брда уздижу високо по мору -
25. па, коју благодат свога Господара поричете?!
26. Све што је на Земљи пролазно је,
27. а остаје Лице твога Господара, Величанствено и Племенито,
28. па, коју благодат свога Господара поричете?!
29. Њему се моле они који су на небесима и на Земљи; сваког трена Он се занима нечим,
30. па, коју благодат свога Господара поричете?!
31. Обрачунаћемо се са вама, о људи и духови!
32. Па, коју благодат свога Господара поричете?!
33. О дружине духова и људи, ако можете да продрете кроз слојеве небеса и Земље, продрите! Нећете продрети осим једино уз велику моћ!
34. Па, коју благодат Господара свога поричете?!
35. На вас ће се слати огњени пламен и дим и ви се нећете моћи одбранити,
36. па, коју благодат Господара свога поричете?!
37. А кад се небо раздвоји и постане ружичасте боје као растопљено уље,

38. па, коју благодат Господара свога поричете?!
39. Тог дана људи и духови за своје грехе неће да буду питани
40. па, коју благодат Господара свога поричете?!
41. А грешници ће по знацима својим да буду препознати, па ће за косе и за ноге шчепани бити,
42. па, коју благодат Господара свога поричете?!
43. Ово је Пакао, којег су грешници порицали!
44. Између ватре и узавреле воде они ће да круже,
45. па, коју благодат свога Господара поричете?!
46. А ономе ко се буде бојао стајања пред својим Господаром припашће две рајаске баште,
47. па, коју благодат свога Господара поричете?!
48. пуна стабала гранатих,
49. па, коју благодат свога Господара поричете?!
50. у којима су два извора која теку,
51. па, коју благодат свога Господара поричете?!
52. у њима ће од сваког воћа по две врсте да буду,
53. па, коју благодат свога Господара поричете?!
54. Биће наслоњени на постеље чије ће поставе од свилене тканине да буду, а плодови у обе баште надохват руке ће стајати,
55. па, коју благодат свога Господара поричете?!
56. У њима ће да буду оне које испред себе гледају, оне које, пре њих, ни човек ни дух није додирнуо,
57. па, коју благодат свога Господара поричете?!
58. као да су оне драгуљ и мерџан,

59. па, коју благодат свога Господара поричете?!
60. Зар за добро учињено дело награда може да буде нешто друго осим добро?!
61. Па, коју благодат свога Господара поричете?!
62. Осим те две биће још две незнатније баште,
63. па, коју благодат свога Господара поричете?!
64. тамнозелене,
65. па, коју благодат свога Господара поричете?!
66. У њима су два извора из којих вода прска;
67. па, коју благодат свога Господара поричете?!
68. У њима ће да буде воћа и палми и шипака,
69. па, коју благодат свога Господара поричете?!
70. У њима ће да буду лепотице нарави дивних,
71. па, коју благодат свога Господара поричете?!
72. Хурије у шаторима скривених,
73. па, коју благодат свога Господара поричете?!
74. Које никада ни човек ни дух није додирнуо,
75. па, коју благодат свога Господара поричете?!
76. Они ће да буду наслоњени, на прекривачима зеленим и ћилимима чудесно украшеним и лепим,
77. па, коју благодат свога Господара поричете?!
78. Благословљено је име твога Господара, Величанственог и Племенитог!

56 - Вакиа^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Када се Неизбежни догађај догоди,
2. догађање његово нико неће порицати.
3. Неке ће да понизи, а неке да узвиси.
4. Кад се Земља јако потресе
5. и брда се у комадиће здробе,
6. и постану разасута прашина,
7. вас ће да буде три врсте:
8. они са десне стране - шта ће да буде са оним са десне стране?!
9. и они са леве стране - шта ће да буде са онима са леве стране?
10. И они који су предњачили - они ће предњачити!
11. То су они блиски,
12. у рајским баштама уживања.
13. Биће их много из првих,
14. а мало из задњих,
15. на диванима извезеним,
16. једни према другима на њима ће да буду наслоњени;
17. служиће их вечно млади дечаци,

[*] Вакиа (Догађај).

18. са чашама и ибрицима, и пехаром пуним пића из текућег извора
19. од кога глава неће да их боли и због кога неће памет да изгубе,
20. и воћем које ће сами да бирају,
21. и месом птичијим какво буду желели.
22. У њима ће да буду и рајске лепотице крупних очију,
23. сличне скривеном бисеру у шкољкама,
24. као награда за оно што су чинили.
25. У њима неће да слушају празне беседе, ни грешни говор,
26. него само речи: “Мир Божји, мир Божји!”
27. А они са десне стране - шта ће да буде са оним са десне стране?
28. Биће међу лотосовим дрвећем без бодљи,
29. и међу дрвећем акације нанизаним плодовима,
30. и у пространој хладовини,
31. поред текуће воде
32. и међу разноврсним воћем
33. које ће увек да имају и које неће да буде забрањено
34. и на уздигнутим постељама.
35. Њихово стварање, заиста, ћемо да обновимо,
36. и девицама да их учинимо,
37. и оним које се умиљавају својим мужевима и истих година
38. за оне са десне стране.
39. Биће их много из првих,
40. а много из каснијих.

41. А они са леве стране - шта је са онима са леве стране?!
42. Они ће да буду у ватри ужареној и кључалој води,
43. и у сенци црног дима,
44. у којој неће да буде свежине ни било какве угодности.
45. Они су пре тога живели раскошним животом
46. и упорно су чинили тешке грехе
47. и говорили су: “Зар кад умремо и земља и кости постанемо - зар ћемо збиља да будемо оживљени;
48. зар и наши древни преци?!”
49. Реци: “И древни и каснији,
50. у одређено време, и у Дан одређени биће сакупљени,
51. и тада ћете ви, о заблудели, који поричете оживљење,
52. сигурно са дрвета Зеккум да једете,
53. и њиме ћете да пуните стомаке,
54. па затим на то кључалу воду да пијете,
55. попут камила које не могу да угасе жеђ,
56. то ће да им буде угошћење на Дан полагања рачуна!
57. Ми смо вас створили - па зашто не поверујете?
58. Шта мислите да ли семену које убацујете
59. ви облик дајете или Ми то чинимо?
60. Ми одређујемо кад ће ко од вас да умре, и нико не може да Нас спречи
61. да ликове ваше изменимо и да вас изнова у ликовима које ви не познајете створимо.

62. Познато вам је како сте први пут створени, па зашто се не уразумите?
63. Шта мислите о оном што посејете?
64. Да ли му ви дајете снагу да ниче, или то Ми чинимо?
65. Када би хтели могли би да га претворимо у суво растиње, па бисте се снебивали:
66. “Ми смо, заиста, оштећени,
67. чак смо свега лишени!”
68. Шта мислите о води коју пијете -
69. да ли је ви или Ми из облака спуштамо?
70. Ако желимо, можемо да је сланом учинимо - па зашто нисте захвални?
71. Шта мислите о вагри коју палите -
72. да ли дрво за њу Ми стварамо или ви?
73. Ми смо је учинили као упозорење, и као корист путницима.
74. Зато слави и величај име Господара свога Величанственог!
75. И кунем се положајима звезда
76. а то је, да знате, велика заклетва!
77. Он је, заиста, Кур'ан племенити
78. у Књизи брижљиво чуваној.
79. Додирнути је смеју само они који су чисти!
80. Он је објава од Господара светова,
81. па како овај говор омаловажавате,
82. и уместо захвалности што вам је дарована опскрба, ви у њега не верујете?

83. А зашто ви, кад душа допре до грла,
84. и кад ви будете тада гледали -
85. а Ми смо му ближи од вас, али ви не видите -
86. зашто је онда, ако рачун нећете да полагете,
87. не повратите, ако истину говорите?
88. И ако буде један од оних који су Аллаху блиски -
89. удобност и лепа опскрба и рајске благодати припашће њему!
90. А ако буде један од оних који су са десне стране,
91. па, мир Божји теби од оних са десне стране!
92. А ако буде један од оних који су порицали и у заблуди остали,
93. па, кључалом водом биће угошћен
94. и у Огњу пржен.
95. Сама је истина, заиста, све ово!
96. Па, слави и величај име свога Господара Величанственог!

57 - Хадид^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Аллаха слави и велича све што је на небесима и на Земљи, и Он је Силни и Мудри.
2. Његова је власт на небесима и на Земљи; Он даје живот и смрт, и Он над свиме има моћ.
3. Он је Први и Последњи, и над свиме Доминантни и у бити свега Проницљиви; и Он све зна!
4. Он је створио и небеса и Земљу за шест дана, а затим се узвисио над својим Престолом; Он зна шта улази у земљу и шта излази из ње и шта силази са неба и шта се диже према њему, Он је са вама где год били, и све што радите Аллах види.
5. Његова је власт на небесима и на Земљи, и Аллаху ће се све вратити!
6. Он уводи ноћ у дан и дан у ноћ, и Он зна шта се скрива у грудима.
7. Верујте у Аллаха и Његовог Посланика и удељујте из онога што вам је дао да наследите, јер оне од вас који буду веровали и удељивали чека велика награда.
8. Како да не верујете у Аллаха, а Посланик вас позива да верујете у свога Господара - а већ је узео ваш завет - ако сте верници.
9. Он слуги Свом објављује јасне речи и доказе, да би вас из тмина на светло извео - а Аллах је, уистину, према вама благ и милостив.
10. И како да не трошите на Аллаховом путу, а Аллаху припада наслеђе небеса и Земље?! Нису једнаки они међу вама који

[*] Хадид (Гвожђе).

су удељивали пре победе и лично се борили - они су на вишем степену од оних који су после удељивали и лично се борили, а Аллах свима обећава награду најлепшу; Аллах у потпуности зна оно шта радите.

11. Ко је тај ко ће Аллаху леп зајам дати да би му га Он многоструко вратио, а уз то ће и дивну награду имати?
12. На Дан кад будеш видео како се пред верницима и верницама, и са њихове десне стране, њихово светло буде кретало: “Благо вама од данас! Рајске баште, кроз које теку реке, у којима ћете вечно да боравите - то је велики успех!”
13. На Дан када ће лицемери и лицемерке да говоре верницима: “Сачекајте нас да се светлом вашим послужимо!” “Вратите се назад, па друго светло потражите?” Биће речено. И између њих ће преграда да буде постављена која ће да има врата; унутар ње биће милост, а изван ње патња.
14. “Зар нисмо са вама били?” Дозиваће их. “Јесте”, одговориће, “али сте сами себе завели и ишчекивали сте и сумњали сте, и пуне жеље су вас заваравале, све док није дошла Аллахова одредба, и док вас није ђаво о Аллаху обмануо.
15. Никаква откупнина данас од вас неће да буде примљена, а ни од оних који нису веровали; Ватра ће да буде ваше пребивалиште, њу сте заслужили, а ужасно је она одредиште!”
16. Зар није време да се онима који верују смекшају срца због спомена Аллага и истине која се објављује и да они не буду као они којима је још давно дата Књига, па су њихова срца, зато што је протекло много времена, постала немилосрдна и многи су од њих непокорни.
17. Знајте да Аллах даје живот већ мртвој земљи! Ми вам појашњавамо доказе да бисте разумели.
18. Онима који милостињу буду удељивали и онима које је буду

- удељивале, и који драге воље Аллаху зајам буду давали - многоструко ће да им се врати и њих чека дивна награда.
19. А они који верују у Аллаха и Његове посланике - то су они истинољубиви! А мученицима на Божјем путу припада код њиховог Господара награда, и њихово светло! А они који не верују и поричу Наше речи и доказе, то су становници Ватре!
 20. Знајте да је овосветски живот код људи само игра и слеђење страсти, и украшавање, и међусобно хвалисање, и надметање имовином и децом! Он је налик киши од које биље задиви земљораднике, које потом, након кише, узбуја, а затим га видиш пожутелог и на крају сасушено. На Будућем свету биће жестока казна, а и Аллахов опрост и задовољство. А шта је живот на Земљи ако не само варљиво уживање!?
 21. Надмећите се да код свога Господара заслужите опрост и Рај, простран колико су пространи небо и Земља, и припремљен за оне који у Аллаха и Његове посланике верују. То је Аллахова награда коју ће дати ономе коме Он хоће; а Аллах поседује огромну награду.
 22. Нема несреће која задеси Земљу и вас, а која није, пре него што је дамо, записана у Књизи - то је Аллаху, заиста, лако -
 23. да не бисте туговали за оним што вам је промакло, а и да се не бисте превише радовали ономе што вам Он подари. Аллах не воли никакве разметљивце, хвалисавце,
 24. који шкртаре и траже да и људи буду шкрти. А онај ко одбије и окрене се - па, Аллах је, заиста, Независни и Хваљени.
 25. Ми смо Наше изасланике слали са јасним доказима и по њима смо слали Књиге и мерило правде, да би људи праведно поступали, а гвожђе смо спустили, у коме је велика снага и које људима користи, а да би Аллах знао оне који помажу Њега и Његове посланике иако их и не виде. Аллах је, уистину, моћан и силан.

26. Ми смо послали Ноја и Аврама, и некима од њихових потомака смо објаву и веровесништво дали; неки су од њихових потомака на Правом путу, а многи од њих су неверници.
27. Затим смо, њиховим траговима, једног за другим слали Наше посланике, док нисмо Исуса, Маријиног сина, послали. Њему смо дали Јеванђеље, и учинили смо да у срцима његових следбеника буду благодат и самилост. А монаштво су они сами као новотарију увели у жељи за Аллаховим задовољством - Ми им га нисмо прописали; већ смо им прописали трагање за Аллаховим задовољством, али они о њему нису водили бригу онако како би требало, па ћемо оне међу њима који буду исправно веровали да наградимо, а многи од њих су неверници.
28. О ви који верујете, бојте се Аллаха и у Његовог Посланика верујте. Он ће вам даровати Своју двоструку милост, и даће вам светло помоћу ког ћете да идете, и опростиће вам, а Аллах опрошта грехе и милостив је.
29. И нека следбеници Књиге знају да они никакву Аллахову благодат неће да добију, јер је благодат само у Аллаховој руци - даје је ономе коме Он хоће; а Аллах поседује огромне благодати.

58 - Муцадела^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Аллах је чуо речи оне која се са тобом о своме мужу расправљала и Аллаху се јадала, а Аллах чује ваш међусобни разговор. Аллах, уистину, све чује и све види.
2. Они од вас који својим женама кажу да су им забрањене попут њихових мајки, а оне нису њихове мајке - њихове мајке су само оне које су их родиле, они, заиста, говоре страшне речи и неистину - а Аллах, заиста, грехе поништава и опрашта.
3. Они који својим женама кажу да су им забрањене попут њихових мајки, а онда се поврате у ономе што су казали, дужни су, пре него што једно друго додирну, једног роба ропства да ослободе. То је оно што вам се наређује - а Аллах у потпуности зна шта ви радите.
4. Онај који не нађе, дужан је да пости два месеца узастопно пре него једно друго додирну. А онај ко не може, дужан је да нахрани шездесет сиромаша, зато да бисте потврдили да у Аллаха и Његовог Посланика верујете - то су Аллахови прописи. А невернике чека болна казна.
5. Заиста, они који се супротстављају Аллаху и Његовом Посланику биће одбачени и понижени, као што су били одбачени и понижени и они пре њих. Ми смо објавили јасне речи и доказе, а невернике чека понижавајућа патња
6. на Дан кад их Аллах све оживи, па их обавести о оном шта су радили; Аллах је о томе свео рачун, а они су то заборавили - Аллах је свему сведок.

[*] Муцадела (Расправа).

7. Зар не знаш да Аллах зна све што је на небесима и што је на Земљи?! Нема тајних разговора међу тројицом, а да Он није четврти, ни кад их је мање, ни кад их је више, а да Он није са њима где год они били; Он ће да их обавести на Судњем дану о оном што су радили. Аллах заиста све добро зна.
8. Зар не видиш оне којима је забрањено да се сашаптавају како се затим враћају ономе што им је забрањено и сашаптавају се о греху, непријатељству и непослушности према Посланику?! А кад ти долазе, поздрављају те онако како те Аллах никад није поздравио, и међу собом говоре: “Требало би да нас Аллах већ једном казни за оно што говоримо!” Довољан ће да им буде Пакао! У њему ће да горе, а ужасно је то одредиште!
9. О ви који верујете, када се међу собом дошаптавате, не дошаптавајте се о греху, непријатељству и непослушности према Посланику, већ се дошаптавајте о добротинству и богобојазности, и бојте се Аллага, пред Којим ћете да будете окупљени.
10. Такво сашаптавање је од ђавола, да би растужио оне који верују, а то не може њима нимало да науди, осим ако то Аллах допусти. И верници нека се поуздају само у Аллага!
11. О ви који верујете, кад вам се каже: “Направите места другима тамо где се седи”, ви направите, па и вама ће Аллах место да направи; а кад вам се каже: “Дигните се”, ви се дигните, и Аллах ће на високе степене да уздигне оне међу вама који верују и којима је дато знање. А Аллах у потпуности зна оно шта радите.
12. Ови који верујете, кад хоћете да се са Послаником сашаптавате, пре тога милостињу уделите. То је за вас боље и чистије. А ако не нађете ништа - па, Аллах је, заиста, Опростилац греха, Милостиви.

13. Зар вас је страх да пре разговора свога уделите милостињу?! А ако не уделите и Аллах вам опрости, онда обављајте молитву и дајте обавезну милостињу и будите покорни Аллаху и Његовом Посланику! Аллах у потпуности зна оно што ви радите.
14. Зар не видиш оне који за пријатеље и заштитнике узимају људе на које се Аллах разљутио?! Они нису ни ваши ни њихови, заклињу се лажно, а знају то.
15. Аллах је њима припремио жестоку патњу, а заиста је ружно оно што раде.
16. Штите се својим заклетвама, и тако одвраћају од Аллаховог пута, па им зато припада понижавајућа патња.
17. Ни њихова имовина, ни њихова деца нимало неће да им помогну код Аллаха, они ће да буду становници у Вагри, у њој ће вечно да бораве.
18. На Дан када их Аллах све оживи они ће да Му се заклињу, као што се вама заклињу, мислећи да ће то нешто да им користи. Они су, заиста, прави лажљивци.
19. Њима је овладао ђаво и учинио да забораве да спомињу Аллаха, они су ђаволева странка, а збиља, они из ђаволеве странке су прави губитници.
20. Они који се супротстављају Аллаху и Његовом Посланику биће, сигурно, међу оним најпониженијим.
21. Аллах је записао: “Ја и посланици Моји сигурно ћемо да победимо!” Аллах је, заиста, моћан и силан.
22. Нећеш наћи да људи који у Аллаха и Судњи дан верују буду у љубави са онима који се Аллаху и Његовом Посланику супротстављају, па били то њихови очеви, или њихови синови, или њихова браћа, или њихови рођаци. Њима је Он

у срца усадио веровање и оснажио их Својим светлом, и Он ће да их уведе у рајске баште, кроз које теку реке, да у њима вечно остану. Аллах је њима задовољан, а и они су задовољни Њиме. Они су Аллахови следбеници а, заиста, Аллахови следбеници ће сигурно да успеју.

59 - Хашр^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Аллаха слави и велича све што је на небесима и што је на Земљи, Он је силан и мудар.
2. Он је приликом првог прогонства протерао из њихових домова оне следбенике Књиге који нису веровали. Ви нисте мислили да ће изаћи, а они су мислили да ће њихове тврђаве да их одбране од Аллаха, али их је Аллах казнио одакле се нису надали и Он је у њихова срца улио страх; властитим рукама и рукама верника своје домове су рушили. Зато узмите из тога поуку, о ви разборити!
3. А да им Аллах није већ био прописао изгнанство, Он би их другој патњи још на овом свету подвргао! А њима на Будућем свету припада патња у Ватри.
4. То је зато што су се супротстављали Аллаху и Његовом Посланику; а онај ко се Аллаху супротставља - па Аллах, заиста, жестоко кажњава.
5. То што сте неке палме посекали или их, да усправно стоје, оставили - са Аллаховим допуштењем сте учинили, и зато да Он невернике понизи.
6. А ви нисте гонили коње ни камиле због онога што је Аллах од њих, као плен, даровао Своме Посланику, него, Аллах препушта власт Својим посланицима над онима над којима Он хоће; Аллах над свиме има моћ.
7. Плен становника села и градова који Аллах Своме Посланику дарује припада: Аллаху и Његовом Посланику, и његовим

[*] Хашр (Прогонство).

ближњима, и сирочадима, и сиромашним, и путницима намерницима - да не би прелазило само из руку у руке ваших богаташа; оно што вам Посланик да, то прихватите, а оно што вам забрани - оставите, и бојте се Аллаха. Аллах, заиста, жестоко кажњава.

8. И сиромашним исељеницима на Аллаховом путу који су протерани из својих домова и из својихседа, трагајући за Аллаховим обиљем и задовољством, и који Аллаху и Његовом Посланику помажу, то су, заиста, искрени.
9. А они који су пре њих Медину населили и веру прихватили, они воле оне који им се досељавају, и у својим грудима никакву завист, зато што им се даје, не осећају, и више воле њима него себи, мада им је и самима потребно. А они који се причувају похлепе и тврдичлука, они ће сигурно да успеју.
10. Они који после њих долазе - говоре: “Господару наш, опрости нама и нашој браћи која су нас претекла у вери и не допусти да у нашим срцима буде имало злобе према верницима; Господару наш, Ти си, заиста, милосрдан и милостив.”
11. Зар ниси видео лицемере како говоре својим пријатељима, следбеницима Књиге који не верују: “Ако будете протерани, ми ћемо сигурно са вама да пођемо и кад се вас буде тицало, никада никоме нећемо да се покоримо; а ако будете нападнути, сигурно ћемо да вам у помоћ притекнемо”, а Аллах је сведок да су они, заиста, лажљивци.
12. Ако би били протерани, они не би са њима пошли; ако би били нападнути, они им не би у помоћ притекли; а ако би им у помоћ притекли, сигурно би побегли и они би без помоћи остали.
13. Они се више боје вас него Аллаха, зато што су они људи који не схватају.
14. Само у утврђеним градовима или иза зидина они против вас смеју заједно да се боре. Њихово међусобно непријатељство

- је жестоко. Ти мислиш да су они сложни, међутим, срца су њихова разједињена, зато што су то људи који не разумеју.
15. Слични су онима који су, ту недавно, искусили сву погубност својих поступака - њих чека болна патња.
 16. Слични су ђаволу кад каже човеку: “Буди неверник!” Па кад постане неверник, он онда каже: “Ја више немам ништа са тобом; ја се, заиста, бојим Аллаха, Гоподара светова.”
 17. Обојицу их, на крају, чека Ватра у којој ће вечно да бораве, а то ће да буде казна за све насилнике.
 18. О ви који верујете, бојте се Аллаха, и нека сваки човек гледа шта је припремио за сутра, и бојте се Аллаха. Аллах, заиста; у потпуности зна оно шта радите.
 19. И не будите као они који су заборавили Аллаха, па је Он учинио да забораве сами себе; то су прави грешници.
 20. Нису једнаки становници Пакла и становници Раја; становници Раја су успели.
 21. Када би овај Кур'ан објавили некој планини, ти би видео како је пуна страхопоштовања и како би се распала од страха пред Аллахом. Такве примере наводимо људима да би размислили.
 22. Он је Аллах, осим Којег нема другог истинског бога, познавалац оног што је недокучиво чулима, а и оног што је појавно, Свемилосни, Милостиви.
 23. Он је Аллах, осим Којег нема другог истинског бога, Владар, Благословљени и Свети, Савршени - Онај Који је без недостатака, Онај Који пружа сигурност, Онај Који над свим бди, Силни, Узвишени, Горди. Слављен и Узвишен је Аллах од оних које поред Њега обожавају!
 24. Он је Аллах, Креатор, Творац, Обликовалац, Он има најлепша имена. Њега слави и велича све што је на небесима и на Земљи, Он је Силни и Мудри.

60 - Мумтехина^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. О ви који верујете! Не узимајте Моје непријатеље и своје непријатеље за присне пријатеље, волећи их, а они поричу Истину која је вама дошла, и изгоне Посланика и вас само зато што верујете у Аллаха, вашег Господара, ако сте већ изашли ради борбе на Моме Путу и тражећи Моје задовољство. Ви њима љубав тајно исказујете, а Ја најбоље знам шта ви скривате и шта обзнајујете. А ко то од вас буде радио, па - тај је залутао са Првог пута.
2. Ако вас се они домогну, биће ваши непријатељи и пружиће према вама, у злој намери, своје руке и своје језике, и желеће да будете неверници.
3. Ни ваша родбина ни ваша деца неће да вам буду од користи, на Судњем дану Он ће да вас раздвоји. Аллах добро види оно што радите.
4. Имате добар узор у Авраму и у онима који су са њим били кад су своме народу казали: “Ми са вама немамо ништа, а ни са онима које ви, уместо Аллаха, обожавате, ми вас се одричемо, и непријатељство и мржња између нас стално ће да се јавља све док не будете у Аллаха, Њега Јединог, веровали!” Али не и у Аврамовим речима своме оцу: “Ја ћу за тебе да молим опрост, али не могу од Аллаха да те одбраним.” Господару наш, на Тебе се ослањамо, Теби се обраћамо и код Тебе је крајње одредиште.

[*] Мумтехина (Проверена).

5. Господару наш, не учини да будемо искушење онима који не верују и опрости нам, Господару наш! Ти си, заиста, Силни и Мудри.”
6. Они су добар узор сваком оном ко се нада Аллаху и очекује Судњи дан. А свако ко одбије и окрене се - па, Аллах је, заиста, Независтан и Хваљен.
7. Аллах ће сигурно да успостави љубав између вас и оних са којима сте у непријатељству; Аллах је свемоћан, и Аллах опрашта грехе и милостив је.
8. Аллах вам не забрањује да чините добро и да будете праведни према онима који нису ратовали против вас због вере и који вас из ваших домова нису изгнали - Аллах, заиста, воли оне који су праведни,
9. али вам забрањује да будете блиски са онима који су ратовали против вас због вере ваше и који су вас из домова ваших изгнали и који су помогли да будете прогнани. Они који су са њима блиски су неправедни.
10. О ви који верујете, кад вам вернице као иселјенице из Мекке дођу, испитајте их; Аллах најбоље зна какво је њихово веровање, па ако се уверите да су вернице, онда их не враћајте неверницима; оне њима нису допуштене, нити су они њима допуштени; а њима дајте оно што су потрошили. Није вам грех да се њима жените кад им венчане дарове њихове дате. У браку невернице не задржавајте! Тражите оно што сте потрошили, а нека и они траже оно што су потрошили! То је Аллахов суд, Он суди међу вама, а Аллах све зна и mudar је.
11. А ако нека од жена ваших неверницама умакне, и ако ви после у борби плен заробите, онда онима чије су жене умакле венчане дарове које су им дали намирите. И бојте се Аллага, у Кога верујете!

12. О Веровесниче, када ти дођу вернице да ти дају обећање на верност: да неће Аллаху никога у обожавању да придружују, и да неће да краду, и да неће мужевима туђу децу да подмећу, и да неће ни у чему, што је добро, послушност да ти одбијају, ти обећање њихово прихвати и моли Аллаха да им опрости; Аллах, заиста, опрашта грехе и милостив је.
13. О ви који верујете, не узимајте за присне пријатеље и заштитнике људе на које се Аллах расрдио; они су изгубили наду да ће било какву награду на Будућем свету да имају, исто као што су неверници изгубили наду у вези са онима који су у гробовима.

61 - Саф^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Аллаха слави и велича оно што је на небесима и оно што је на Земљи; Он је Силни и Мудри!
2. О ви који верујете, зашто говорите оно што не радите?!
3. Како само Allah презире да говорите оно што не радите!
4. Allah, заиста, воли оне који се боре на Његовом путу у редовима као да су утврђено здање.
5. Када Мојсије рече своме народу: “О народе мој, зашто ме узнемиравате, а добро знате да сам вам ја Allahов посланик!” И кад они скренуше у страну, Allah скрену њихова срца, а Allah неће да упуту народ који је огрезао у греху.
6. А када Исус, Маријин син, рече: “О синови Израљеви, ја сам вам Allahов посланик, да вам потврдим пре мене објављену Тору и да вам донесем радосну вест о посланику чије је име Ахмед, који ће после мене доћи”, и кад им је донео јасне доказе, они рекоше: “Ово је очигледна враџбина!”
7. А има ли већег насилника од онога који о Allahу износи лажи док се у ислам позива?! А Allah неће да упуту народ који неправду чини.
8. Они желе да утру Allahово светло својим устима, а Allah ће да употпуни Своје светло, макар то мрзели неверници.
9. Он је послао Свог Посланика са упутом и истинитом вером да би је уздигао изнад свих вера, макар то мрзели незнанобошци.

[*] Саф (Бојни ред).

10. О ви који верујете, хоћете ли да вам укажем на трговину, која ће да вас сачува болне патње?
11. Верујте у Аллаха и Његовог Посланика и својим богатствима и својим животима борите се на Аллаховом путу - то вам је, да знате, боље.
12. Он ће ваше грехе да вам опрости и да вас уведе у рајске баште, кроз које теку реке, и у дивне дворове у вртovima Едена; то је велики успех.
13. А даће вам и другу благодат коју волите: Аллахову помоћ и скору победу! Зато обрадуј вернике!
14. О ви који верујете, будите Аллахови помагачи, као што је рекао Исус, Маријин син, блиским следбеницима: “Ко су моји помагачи у позивању Аллаху?” Они одговорише: “Ми смо Аллахови помагачи!” Па је једна група од Израилевих потомака поверовала, а друга група узневеровала! Па смо оне који су веровали против њихових непријатеља оснажили и били су надмоћни.

62 - Цум'а^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Аллаха слави и велича све што је на небесима и оно што је на Земљи, Владара, Благословљеног и Светог, Силног и Мудрог.
2. Он је неписменима послао Посланика, једног између њих, да им речи Његове казује и да их очисти и да их Књизи и мудрости научи, иако су пре били у очигледној заблуди,
3. и другима који им се још нису прикључили, Он је Силни и Мудри.
4. То је Аллахова милост коју Он даје ономе коме хоће - а Аллах је поседник великог обиља.
5. Они којима је Тора дата да је следе, а затим је не следе, слични су магарцу који носи књиге. О како су лоши они који Аллахове речи и доказе поричу! А Аллах неће да упути на Прави пут народ неправедни.
6. Реци: “О Јевреји, ако тврдите да сте ви од свих људи једини Аллахови миљеници, онда пожелите смрт, ако истину говорите.”
7. А због онога што њихове руке раде неће никад да је пожелеле; А Аллах добро зна неправедне.
8. Реци: “Смрт од које бежите заиста ће да вас стигне. Затим ћете Оном који зна невидљиви и видљиви свет да будете враћени и Он ће вас, о оном што сте радили, обавестити.”

[*] Цум'а (Петак).

9. О ви који верујете, кад у петак на молитву будете позвани, пожурите на слављење Аллаха, и оставите се трговине, то вам је боље, ако знате!
10. А кад се молитва заврши, онда се по Земљи разиђите и трагајте за Аллаховим благодатима и Аллаха много славите, да бисте успели.
11. Али, кад они какву трговачку робу или забаву угледају, похрле јој и тебе оставе самог да стојиш. Реци: “Оно што је код Аллаха боље је и од забаве и од трговине. А Allah је најбољи Опскрбитељ.”

63 - Мунафикун

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Кад ти лицемери долазе, они говоре: “Ми сведочимо да си ти, заиста, Аллахов посланик!” И Аллах зна да си ти, заиста, Његов посланик, а Аллах сведочи и да су лицемери прави лажљивци.
2. Они су своје заклетве узели као штит, па одвраћају од Аллаховог пута. Ружно је, заиста, како поступају.
3. То је зато што су били верници, а затим неверници, па су им срца запечаћена, па не схватају.
4. Кад их погледаш, њихов те изглед задивљује; а кад проговоре, ти слушаш њихове речи - међутим, они су као шупљи наслоњени балвани, и мисле да је сваки повик против њих. Они су прави непријатељи, па их се причувај! Аллах их уништио, куда се одмећу?
5. А кад им буде речено: “Дођите, Аллахов Посланик ће да моли да вам се опрости!” Они својим главама тресу и видиш их како охоло одбијају.
6. Исто им је - молио ти за њих опрост или не молио, Аллах неће да им опрости. Аллах, заиста, неће на Прави пут да упути народ одметнички.
7. Они говоре: “Не удељујте ништа онима који су уз Аллаховог Посланика, не би ли га напустили!” А ризнице небеса и Земље су Аллахове, али лицемери не схватају.

[*] Мунафикун (Лицемерји).

8. Они говоре: “Ако се вратимо у Медину, сигурно ће јачи да истерају из ње слабијег!” А снага је код Аллаха и код Његовог Посланика и код верника, али лицемери не знају.
9. О ви који верујете, нека вас ваша имања и ваша деца не забаве од спомињања Аллаха. А они који то учине, прави су губитници.
10. И удељујте од онога чиме вас Ми опскрбљујемо пре него што неком од вас дође смрт, па да онда каже: “Господару мој, да ме још само кратко време задржиш у животу, па да милостињу удељујем и да будем добар!”
11. Аллах сигурно неће да остави у животу никога коме дође његова смрт. Аллах у потпуности зна оно што ви радите.

64 - Тегабун^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Аллаха слави и велича све што је на небесима и све што је на Земљи. Њему припада сва власт и Њему припада сва похвала; Он над свиме има моћ!
2. Он вас је створио, па има међу вама и неверника, а има међу вама и верника. Све што ви радите Аллах добро види.
3. Он је небеса и Земљу створио са Истином и уобличио вас и ваше ликове чини најлепшим, и код Њега је коначно одредиште.
4. Он зна шта постоји на небесима и на Земљи и зна шта кријете и шта показујете! Аллах добро зна шта груди крију.
5. Није ли до вас дошла вест о онима који још давно нису веровали, па су кобност свога поступка искусили - а још их и болна казна чека?
6. То је зато што су говорили, кад су им њихови посланици јасне доказе доносили: “Зар да нас људи упућују?” Па нису веровали и одметали су се; а Аллаху није нико потребан, Аллах је независан и хваљен!
7. Неверници мисле да неће да буду оживљени. Реци: “Хоћете, Господара ми мога, сигурно ћете да будете оживљени, па ћете о оном што сте радили, заиста, да будете обавештени!” А то је Аллаху лако.
8. Зато, верујте у Аллаха и Његовог Посланика и у Светло које објављујемо, Аллах у потпуности зна оно шта ви радите.

[*] Тегабун (Самообмана).

9. Онда када вас Он сакупи на Судњем дану, тог дана схватићете да сте били обмањени. Ко буде веровао и радио добра дела, Аллах ће да му прекрије лоша дела и увешће га у рајске баште кроз које теку реке, у њима ће вечно да бораве. То ће да буде велики успех!
10. А они који нису веровали и који су Наше речи и доказе порицали, биће становници у Ватри; у њој ће вечно да остану, а ужасно је то место!
11. Никаква невоља не погађа осим са Аллаховом дозволом! А ко у Аллаха верује, Он ће да упутити његово срце, а Аллах све добро зна.
12. И покоравajte се Аллаху и Његовом Посланику; а ако се окренете, па обавеза Нашег Посланика је само јасна обзнана!
13. Аллах - нема другог бога осим Њега. А верници нека се само у Аллаха поуздају!
14. О ви који верујете, међу вашим супругама и вашом децом, заиста, имате непријатеља, па их се причувајте! А ако преко тога пређете и не корите и опростите, па Аллах, заиста, опрашта грехе и милостив је.
15. Ваша имања и ваша деца само су искушење, а код Аллаха је велика награда.
16. Па Аллаха се бојте колико год можете, и слушајте и покоравajte се и удељујте за своје добро. А они који буду сачувани похлепе и тврдичлука, такви су успели.
17. А ако Аллаху леп зајам дате, Он ће да вам га увећа и опростиће вам. Аллах је Захвалан и Благ.
18. Познавалац онога што је недокучиво чулима и онога што је појавно, Силни и Мудри.

65 - Талак^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. О Веровесниче, кад хоћете жене да разведете, ви их разведите у време кад су чисте, и рачунајте то време, и Аллаха, свога Господара, се бојте. Не изгоните их из њихових кућа, а ни оне нека не излазе, осим ако учине очигледно срамно дело. То су Аллахове границе. А онај који прелази Аллахове границе, сам себи је учинио неправду. Ти не знаш, можда Аллах, после тога нешто ново одреди!
2. Па када оне испуне време свог чекања, ви их или на леп начин задржите, или се лепо од њих коначно раставите, и као сведоке узмите двојицу својих праведних људи, и обавите сведочење ради Аллаха! То је савет за оног који верује у Аллаха и у Судњи дан - а ономе који се Аллаха боји, Он ће излаз дати
3. и опскрбиће га одакле се и не нада; ономе ко се на Аллаха ослони, Он му је довољан. Аллах ће, заиста, да испуни оно што је одлучио; Аллах је свему већ рок одредио.
4. А оне ваше жене, које су изгубиле наду у месечно прање - ако сумњате - оне треба да чекају три месеца, а и оне које га још нису добиле! Време чекања за трудне жене јесте порођај. А ономе ко се Аллаха боји, Он ће му у свему олакшати.
5. То је Аллахов пропис који вам Он објављује. А ономе ко се буде Аллаха бојао, Он ће да покрије лоше поступке и још ће да му увећа награду.

[*] Талак (Развод брака).

6. Њих оставите да станују тамо где и ви станујете, према својим могућностима, и не чините им тешкоће, зато да бисте на њих извршили притисак. Ако су трудне, снесите трошкове њиховог издржавања све док се не породе; а ако вам доје децу, онда им дајте накнаду и споразумите се међусобно на леп начин. А ако настану размирице, нека му онда друга доји дете.
7. Нека имућан према своме богатству сноси трошак дојења, а онај који је у оскудици, нека издваја према томе колико му је дао Аллах. Аллах никог не задужује више него што му је дао; Аллах ће, сигурно, после тегобе, олакшање да подари.
8. А колико ли је само било насеља која су се о заповеди свога Господара и Његових посланика оглушила?! Па смо са њима жестоко рачун свели и казнили их - а и казнићемо их - патњом ужасном!
9. Они су погубност својих поступака искусили, а пропаст је била - и биће - њихов крај.
10. Аллах је за њих припремио болну патњу; зато се бојте Аллаха, о ви који сте разумом обдарени, ви који верујете! Аллах вам је већ спустио Опомену,
11. и послао Посланика, који вам Аллахове јасне речи казује, да би извео из тмина на светло оне који верују и добра дела чине. А онога који буде у Аллаха веровао и добро радио, увешће у рајске баште кроз које теку реке. У њима ће вечно, заувек да остану; најлепшу опскрбу Аллах му је припремио.
12. Аллах је седам небеса створио, а исто толико је и земаља створио; Његова одредба до свих њих доспева да бисте ви знали да Аллах над свиме има моћ и да Аллах знањем Својим све обухвата!

66 - Тахрим^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. О Веровесниче, зашто себи забрањујеш оно што ти је Аллах дозволио - желећи задовољство својих супруга? А Аллах опрашта грехе и милостив је.
2. Аллах вам је прописао како да искупите своје заклетве; Аллах је ваш Господар; Он је Свезнајући и Мудри.
3. А кад Посланик једној својој супрузи тајно говор повери, па га она разгласи, а Аллах му то обзнани, он је упозна са нечим што је казала, а нешто прећути. Па кад је он о томе обавести, она упита: “Ко те је о томе обавестио?” Он одговори: “Обавестио ме је Свезнајући, Онај Који у потпуности све зна.”
4. Ако се вас две покајете Аллаху, па, ви сте биле учиниле оно због чега је требало да се покајете. А ако се против њега удружите, па, Аллах је заштитник његов, и анђео Гаврило, и честити верници; на крају, и сви анђели ће му подршка бити.
5. Ако вас он разведе, његов Господар ће да му подари, уместо вас, боље супруге; муслиманке, вернице, покорне Аллаху, покајнице, побожне, које посте, и удаване и девице.
6. О ви који верујете, себе и своје породице чувајте од Ватре којој су гориво људи и камење, о којој се брину анђели строги и снажни, који се ономе што им Аллах заповеди не опиру, и који оно што им се нареди извршавају.

[*] Тахрим (Забрана).

7. “О ви који нисте веровали, данас се не правдајте, бићете кажњени само за оно што сте радили.”
8. О ви који верујете, покајте се чинећи Аллаху искрено покајање, како би вам ваш Господар ваше лоше поступке избрисао и да би вас у рајске баште, кроз које теку реке, увео, на Дан у којем Аллах неће да понизи Веровесника и оне који су заједно са њим веровали; њихово светло ће да иде испред њих, са њихове десне стране. “Господару наш”, говориће они, “учини потпуним наше светло и опрости нам. Ти, заиста, над свиме имаш моћ.”
9. О Веровесниче, бори се против неверника и лицемера и буди строг према њима! Њихово пребивалиште биће Пакао, а ужасно је то крајње одредиште.
10. Аллах наводи као пример, оних који не верују, Нојеву жену и Лотову жену: биле су удате за Наше две честите слуге, па су их изневериле, и њих двојица им неће моћи ништа код Аллага помоћи, и биће речено: “Улазите вас две у Ватру, са онима који у њу улазе!”
11. А Аллах наводи као пример, оних који верују, фараонову жену, кад је рекла: “Господару мој, сагради ми код Себе кућу у Рају и спаси ме од фараона и његових поступака, и избави ме од насилних људи!”
12. И Марију, кћер Јоакимову, која је своју невиност сачувала, па смо у њу живот удахнули, и она је у речи свога Господара и Његове књиге поверовала и била је од оних који су покорни.

67 - Мулк^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Узвишен и благословљен је Онај у Чијој је руци власт и Он над свиме има моћ,
2. Онај Који је створио смрт и живот да би искушао који ће од вас боља дела да има; Он је Силни, Опростилац греха,
3. Онај који је седам небеса као слојеве, једне изнад других, створио - ти у ономе што Свемиосни ствара не видиш никаквог несклада, па поново погледај, видиш ли икакве пукотине!?
4. Затим, поново више пута погледај, поглед ће да ти се врати клонуо и уморан.
5. Ми смо најближе небо украсили сјајним светиљкама и учинили смо их за гађање ђавола, и припремили смо им патњу у Огњу.
6. А онима који не верују у свога Господара, припада патња у Паклу. Ужасно је то боравиште!
7. Кад буду у њега бачени, чуће његово грозно хукање, док кључа,
8. готово да се од беса распадне. Кад год се која гомила баца у њега, стражари у њему ће да их упитају: “Зар није нико долазио да вас упозорава?”
9. “Јесте, долазио нам је онај који нас је упозоравао,” одговориће, “а ми смо порицали и говорили: 'Аллах није објавио ништа, ви сте у великој заблуди!’”

[*] Мулк (Власт).

10. И рећи ће: “Да смо слушали или размишљали, не бисмо међу становницима Огња били!”
11. И они ће да признају своје грехе, па далеко били становници Огња!
12. Онима који се свога Господара боје и кад их нико не види - припада опрост и награда велика!
13. Говорили ви тихо или гласно - па, Он сигурно зна шта груди крију!
14. А како и не би знао Онај Који ствара, Који зна и оно што је најситније, Онај Који у потпуности све зна!
15. Он вам је Земљу учинио погодном, па ходајте њеним пределима и храните се оним што Он даје, и Њему се све враћа.
16. Јесте ли сигурни да Онај Који је на небесима неће у земљу да вас утера, кад она почне изненада да се тресе?!
17. Или сте сигурни да Онај Који је на небесима неће да пошаље на вас ветар са камењем?! Па, сазнаћете какво је Моје упозорење!
18. А порицали су и они пре њих, па каква је била Моја осуда!
19. Зар они не виде птице изнад себе како лете раширених крила, а и скупљају их? Само их Свемилосни држи; Он, заиста, све добро види.
20. И, ко је тај који ће да буде ваша војска и да вам помогне, осим Свемилосног?! Неверници су само обманути!
21. А, и ко је тај који ће да вас нахрани, ако Он храну Своју ускрати?! Али, они су устрајни у охолости и одбојности.
22. Да ли је боље упућен онај који иде погнут са лицем према земљи или онај који правим путем усправно иде?

23. Реци: “Он вас је први пут створио и дао вам слух, вид и разум, па како само мало захваљујете!”
24. Реци: “Он вас је по Земљи разасуо и пред Њим ћете да будете сакупљени.”
25. А они говоре: “Кад ће већ једном та претња, ако истину говорите?!”
26. Реци: “Само Аллах зна! А ја сам само јасни упозоритељ.”
27. Кад је изблиза угледају биће ојађена лица оних који нису веровали и биће речено: “Ево, ово је оно што сте пожуривали!”
28. Реци: “Кажите ви мени: ако Аллах пошаље смрт мени и онима који су са мном, или ако нам се смилује, ко ће невернике од болне патње да заштити?”
29. Реци: “Он је Свемилосни, у Њега верујемо и на Њега се ослањамо, а ви ћете сигурно да сазнате ко је у очигледној заблуди.”
30. Реци: “Шта мислите, ако ваше воде које пијете нестану, ко ће дати обилну текућу воду?”

68 - Калем^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Нун^[1]. Тако Ми пера и онога што они пишу,
2. ти због благодати свога Господара, ниси луд,
3. ти ћеш, сигурно, да имаш непрестану награду.
4. И, заиста, твој морал је величанствен
5. и ти ћеш да видиш, а и они ће да виде,
6. ко је од вас заведен!
7. Твој Господар најбоље зна ко је са пута Његовог скренуо и
Он најбоље зна оне који су на Правом путу.
8. Па, не покуравај се онима који поричу,
9. они би једва дочекали да ти попустиш, па би и они попустили,
10. и не слушај ниједног кривоклетника, презреног,
11. онога који преноси туђе речи ради смутње,
12. који спречава добро, онога који скрнави прописану границу,
грешника
13. суровог и, поред тога, по злу познатог,
14. само зато што има много имовине и синова,
15. који говори, кад му се речи Наше казују: “То су само приче
древних народа!”
16. На нос ћемо Ми њему да утиснемо белег!

[*] Калам (Перо).

[1] Види фусноту првог стиха у поглављу "Крава".

17. Ми смо их ставили на искушење, као што смо власнике једне баште ставили на искушење кад су се заклели да ће сигурно рано ујутру да је оберу,
18. а нису рекли: “Ако Аллах да!”
19. И док су они спавали, њу од твога Господара задеси несрећа
20. и она освану опустошена.
21. А у зору они су једни друге дозивали:
22. “Пораните до своје њиве ако мислите да ја оберете!”
23. И они кренуше тихо разговарајући:
24. “Нека вам данас у њу никако ниједан сиромаш не улази!”
25. И они поранише одлучни да ће моћи да је оберу,
26. а кад је угледаше, повикаше: “Ми смо залутали,
27. напротив - свега смо лишени!”
28. Најбољи између њих рече: “Нисам ли вам ја говорио да треба Аллага да славите?”
29. “Слављен и Узвишен је наш Господар!”, рекоше, “ми смо, уистину, били неправедни!”
30. И онда почеше да критикују једни друге.
31. “Тешко нама”, говорили су, “ми смо, заиста, били охоли.
32. Наш Господар може да нам подари бољу од ње, само од Господара нашег ми се надамо накнади!”
33. Ето, таква је била казна, а на Будућем свету је казна још већа, кад би само они знали!
34. За оне који се буду бојали Аллага биће, заиста, баште уживања код њиховог Господара,
35. зар ћемо муслимане са неверницима да изједначимо?!
36. Шта вам је, како расуђујете?

37. Или, можда имате Књигу, па у њој читате
38. да ћете да имате оно што ви изаберете?!
39. Или, можда имате Наше заклетве које ће до Судњег дана да вреде да ће бити онако како ви одредите?!
40. Упитај их ко је од њих јамац за то.
41. Или, имају ли они саучеснике?! Па нека саучеснике своје доведу, ако говоре истину!
42. На Дан када се потколеница открије и када буду позвани да падну лицем на тло, па не буду могли.
43. Погледа оборених, прекриће их понижење! А били су позвани да падају лицем на тло док су били здрави.
44. Па, остави Мене и оне који овај Кур'ан поричу, Ми ћемо постепено, одакле се и не надају, патњи да их приближавамо
45. и времена ћу да им дајем, а обмана Моја је, заиста, чврста!
46. Или ти тражиш од њих награду, па су наметом оптерећени?!
47. Или је код њих знање о невидљивом свету, па они записују?!
48. Ти стрпљиво чекај пресуду свога Господара и не буди као Јона у утроби кита, кад огорчен завапи,
49. и да га није стигла Аллахова милост, на пусто место би био избачен и прекор би заслужио,
50. али, његов Господар га је одабрао и учинио га једним од оних који су добри.
51. Готово да те неверници својим погледима оборе док Кур'ан слушају, говорећи: “Он је, уистину, луд!”
52. А Кур'ан је, заиста, свим световима опомена!

69 - Хака^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Час обистињења,
2. шта је Час обистињења?
3. И шта ти знаш шта је Час обистињења?!
4. Семуд и Ад су порицали застрашујући Судњи дан,
5. па је Семуд уништен страховитим повиком,
6. а Ад је уништен леденим ветром, силовитим.
7. Ветру је Он власт над њима препустио седам ноћи и осам дана узастопних, па си у њима видео људе поваљане као шупља палмина дебла,
8. и видиш ли да је ико од њих остао?
9. А фараон, и они пре њега, и преврнута насеља су чинили грехе,
10. и били су непослушни посланику свога Господара, па их је Он казнио жестоком казном.
11. Ми смо вас, кад је вода све преплавила, носили у лађи,
12. да вам је учинимо поуком и да то од заборава сачува уво које памти.
13. А кад једном у рог буде дувнуто,
14. па Земља и брда буду дигнута и од једног удара здробљена,

[*] Хака (Час неизбежни).

15. тог дана ће Догађај страховити да се догоди,
16. и небо ће да се раздвоји - тада ће да буде лабаво.
17. И анђели ће на његовим крајевима да стоје, а Престо твога Господара ће тог дана изнад њих да држе осморица.
18. Тог дана бићете изложени, и ниједна ваша тајна неће скривена да остане.
19. Онај коме се његова књига у његову десну руку да, рећи ће:
“Ево вам, читајте моју књигу,
20. ја сам заиста и мислио да ћу свој рачун да полажем.”
21. И он ће живети задовољним животом,
22. у узвишеном Рају,
23. чији ће плодови да буду надохват руке.
24. “Једите и пијте радосни, за оно што сте у данима минулим зарадили!”
25. А онај коме се књига да у његову леву руку, рећи ће: “Камо среће да ми моја књига ни дата није
26. и да ни сазнао нисам за свој обрачун!
27. Камо среће да ме је смрт докрајчила,
28. богатство моје ми није од користи,
29. снаге моје нема више!”
30. “Зграбите га и окујте у окове,
31. затим га само у ватри пржите,
32. а онда га у ланце седамдесет лаката дуге вежите;
33. заиста, он у Аллаха Великог није веровао
34. и да се нахрани сиромах није подстицао,

35. зато он овде данас нема присног пријатеља
36. ни другог јела осим смрдљиве капљевине
37. коју ће само несретни да једу.”
38. А Ја се кунем оним што видите
39. и оним што не видите,
40. Кур'ан је, заиста, говор објављен племенитом Посланику,
41. а није говор никаквог песника - како ви мало верујете!
42. И нису речи никаквог пророка - како ви мало размишљате!
43. Објава је он од Господара светова!
44. А да је он о Нама износио којекакве речи,
45. Ми бисмо га десницом дохватили,
46. а онда му жилу куцавицу пресекли,
47. и нико између вас не би могао од тога да га одбрани.
48. Заиста је он богобојазнима опомена,
49. а Ми сигурно знамо да ће међу вама да буде порицатеља.
50. И он ће, заиста, бити разлог туге неверницима,
51. а он је, заиста, сама Истина.
52. Зато ти слави и величај име свога Господара, Величанственога!

70 - Ма'ариц^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Неко је затражио да се казна одмах догоди
2. неверницима, а њу нико не може да спречи,
3. од Аллаха, Господара узвишености и степена.
4. Њему се пењу анђели и анђео Гаврило у дану који педесет хиљада година траје.
5. Па ти лепо буди стрпљив.
6. Они, заиста, мисле да је Судњи дан далеко - да се неће догодити.
7. А ми знамо да је близу.
8. На дан када небо буде као талог од уља,
9. а брда као вуна рашчупана,
10. када ближњи неће ближњег ништа да пита,
11. иако ће једни друге да виде. Неверник ће желети да се од патње тог дана искупи својим синовима,
12. и својом супругом, и својим братом,
13. и својом породицом која га штити,
14. и свима осталима на Земљи, само да се спаси.
15. Никад! Она је, заиста, жестока буктиња
16. која ће коже да гули,

[*] Ма'ариц (Степени).

17. зваће онога ко се окретао од истине и избегавао је
18. и гомилао иметак и скривао га.
19. Човек је, уистину, створење лакомислено:
20. када га снађе невоља - очајан је,
21. а када га задеси добро, он га ускраћује,
22. осим оних који обављају молитву
23. који су у својим молитвама устрајни,
24. и они у чијим имовинама има одређени део за милостињу
25. за оног који проси и за онога који је у потреби али не проси,
26. и они који у Судњи дан верују,
27. и они који од казне Аллахове страхују,
28. а од казне свога Господара нико није сигуран,
29. и они који своја стидна места чувају,
30. осим од својих супруга или оних које су у њиховом власништву - они, заиста, прекор не заслужују.
31. А они који и поред тога нешто траже, они заиста прелазе границу,
32. и они који чувају преузете обавезе и уговоре,
33. и они који иза својих сведочења чврсто стоје,
34. и они који на своје молитве пазе,
35. они ће у рајским баштама да буду почашћени.
36. Па шта је онима који не верују а око тебе се журе,
37. здесна и слева, у гомилама?!
38. Зар се сваки од њих нада да ће у Рај уживања ући?!

39. Напротив! Ми смо их створили од онога што они знају!
40. И Ја се кунем Господаром истока и запада да можемо
41. бољим од њих да их заменимо и нико у томе не може да Нас спречи.
42. Зато их остави нека се у беспослице удубљују и забављају док Дан којим им се прети не дочекају,
43. Дан у коме ће журно, као да идолима хрле, из гробова да изађу,
44. оборених погледа и понижењем опхрвани. То ће да буде Дан којим им се претило!

71 - Нух^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Ми смо послали Ноја његовом народу: “Упозоравај свој народ пре него што га стигне болна патња!”
2. “О народе мој”, говорио је он, “ја сам вам заиста јасни опомињач!
3. Аллаха обожавајте и бојте Га се, а мени будите послушни.
4. Он ће ваше грехе да вам опрости и у животу до одређеног часа да вас остави, а када дође Аллахов час, заиста неће, нека знате, да се одгоди.”
5. Он рече: “Господару мој, ја сам свој народ и ноћу и дању, заиста, позивао,
6. али га је позивање моје још више удаљило.
7. И кад год сам их позивао да им опростиш, своје су прсте у уши стављали и својим хаљинама су се покривали - били су упорни и претерано охоли.
8. Затим сам их ја отворено позивао,
9. а онда сам им јавно објављивао и у поверењу им шапутао,
10. и говорио: 'Тражите од свога Господара опрост. Он, заиста, много прашта;
11. Он ће да вам шаље обилату кишу
12. и много имања и синова да вам подари. И даће вам баште, а и реке ће да вам подари.

[*] Нух (Ноје).

13. Шта вам је, па се Аллахове величине не бојите,
14. а Он вас постепено ствара?!
15. Зар не видите како је Аллах седам небеса, једно изнад другог, створио
16. и на њима Месец светлим дао, а Сунце светиљком учинио?!
17. Аллах вас од земље ствара,
18. затим вас у њу враћа и из ње ће сигурно да вас изведе.
19. Аллах вам је Земљу учинио равном,
20. да бисте по њој ходали пространим путевима.“
21. Ноје рече: “Господару мој, они ме не слушају и поводе се за онима чија богатства и деца само њихову пропаст увећавају
22. и сплетке велике спремају.
23. И говоре: 'Никако своја божанства не остављајте, и никако, ни Веда, ни Сува'а, а ни Јегуса, ни Јеука, ни Несра не напуштајте!'
24. а већ су многе довели у заблуду, па Ти неправеднима само заблуду повећај!”
25. И они су због својих греха потопљени и у Ватру ће да буду уведени и никога себи, мимо Аллага, као помагача неће наћи.
26. И Ноје рече: “Господару мој, не остави на Земљи ниједног неверника,
27. јер ако их оставиш, они ће Твоје слуге у заблуду да заводе и само ће грешника и неверника да рађају!
28. Господару мој, опрости мени, и родитељима мојим, и ономе који као верник у дом мој уђе, и верницима и верницама, а неверницима само пропаст повећај!”

72 - Цин^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Реци: “Мени је објављено да је неколико духова прислушкивало и казало: 'Ми смо, заиста, Кур'ан дивни слушали;
2. који на оно што је исправно упућује - и ми смо у њега поверовали и више никога нећемо поред нашег Господара обожавати,
3. а Он - узвишена је моћ нашег Господара! - Није узео Себи ни супругу ни дете!
4. Један наш малоумник је говорио велику лаж о Аллаху,
5. а ми смо мислили да ни људи ни духови о Аллаху лажи не говоре;
6. и било је људи који су заштиту од духова тражили, па су им још више страх повећали;
7. и они мисле, као што и ви мислите, да Аллах никога неће да оживи.
8. И ми смо на небу увидели и утврдили да је моћних чувара и пламтећих светлица пуно;
9. и ми бисмо по њему заузимали разне положаје како бисмо нешто чули, али ће онај, ко сада прислушкује, на пламтећу светлицу која вреба да наиђе;
10. и ми не знамо да ли се онима на Земљи жели зло или им њихов Господар жели добро.
11. А међу нама има и добрих и оних који то нису, има нас врста различитих;

[*] Цин (Цин).

12. и ми знамо да не можемо да се супротставимо Аллаху на Земљи, нити да Му умакнемо.
13. И ми смо, чим смо Кур'ан чули, у њега поверовали; а ко верује у свога Господара, не треба да се боји ни умањивања добрих, ни додавања лоших дела;
14. и има нас муслимана, а има нас и залуталих, они који прихвате ислам одабрали су оно што је исправно,
15. а они који су скренули, биће гориво у Паклу.”
16. А када би устрајали на путу истине, Ми бисмо им дали обилну воду,
17. да бисмо их тиме ставили на искушење; а оног ко се окрене од Опомене свога Господара - Он ће у тешку патњу да уведе.
18. Џамије су ради Аллаха, и не молите се, поред Аллаха, никоме!
19. А када је Аллахов слуга устао да Му се помоли, они су се скоро сви на њега у гомилама окомили.
20. Реци: “Ја се само своме Господару молим и никога поред Њега не обожавам.”
21. Реци: “Ја нисам у стању да од вас какву штету отклоним нити неком од вас неку корист да прибавим.”
22. Реци: “Мене нико од Аллаха не може да заштити; само код Њега могу уточиште да нађем,
23. и само могу да доставим оно што је од Аллаха и Његове поруке.” А онога који Аллаху и Његовом Посланику не буде послушан - сигурно чека ватра Пакла; у њој ће вечно, заувек да остане.
24. А када они виде оно чиме им се прети, сазнаће ко је слабији и малобројнији.

25. Реци: “Ја не знам да ли ће ускоро да буде оно чиме вам се прети, или је мој Господар одредио да ће то после дуго времена бити.
26. Познавалац је Он онога што је недокучиво чулима, и Он то не открива никоме,
27. осим оне за кога је задовољан да посланик буде; Он, заиста, и испред њега и иза њега поставља оне који ће да га чувају,
28. да би знао да су доставили поруке свога Господара; а обухватио је оно што је код њих и заисте све побројао.”

73 - Муземил^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. О ти умотани!
2. Пробдиј ноћ, осим малог дела;
3. половину њену и мало мање од ње;
4. или мало више од ње, и учи Кур'ан разговетно.
5. Ми ћемо, заиста, да ти објављујемо тежак говор.
6. Устајање ноћу, заиста, јаче делује и изговор је разборитији,
7. а ти дању, заиста, имаш много времена.
8. И спомињи име свога Господара и Њему у потпуности буди одан,
9. Он је Господар истока и запада, нема истинског бога осим Њега, па само Њега узми за заштитника!
10. И издржи оно што они говоре и избегавај их на леп начин,
11. а препусти Мени оне који те у лаж утерују, који раскошно живе, и дај им мало времена;
12. биће код Нас, заиста, окова и огња,
13. и јела које у грлу застаје, и несносне патње,
14. на Дан када се Земља и планине затресу и планине меке пешчане дине постану.

[*] Муземил (Умотани).

15. Ми смо вам заиста послали Посланика да би сведочио против вас, исто онако као што смо и фараону послали посланика,
16. али фараон није послушао посланика, па смо га тешком казном казнили.
17. Како ћете, ако останете неверници, да се сачувате Дана који ће децу да учини седом?!
18. Небо ће тада да се расцепи, и обећање Његово биће испуњено.
19. Ово је, заиста, поука; и ко хоће, пут ка своме Господару прихватиће!
20. Господар твој сигурно зна да ти клањајући проводиш мање од две трећине ноћи, њену половину, или њену трећину, а и група оних који су уз тебе. Аллах одређује дужину ноћи и дана, Он зна да ви то нећете моћи да издржите па вам прашта, а ви из Кур'ана учите оно што знате. Он зна да ће међу вама да буде болесних, и оних који ће по свету да путују, и Аллахове благодати да траже, и оних који ће на Аллаховом путу да се боре. Па учите из њега оно што је лако, и обављајте молитву, и дајте милостињу, и Аллаху леп зајам дајте! А добро које за себе унапред припремите наћи ћете код Аллаха да је још боље и са наградом већом. И молите Аллаха да вам опрости. Аллах, уистину, опрашта грехе и милостив је.

74 - Мудесир^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. О ти покривени
2. Устани и упозоравај,
3. и свога Господара величај!
4. И одећу своју очисти!
5. И кипова се клони!
6. И не даруј нешто надајући се да ће да ти буде узвраћено више!
7. И трпи ради свога Господара!
8. А када у рог буде дувнуто,
9. то ће тада да буде тежак дан,
10. неверницима нимало лак.
11. Остави Мене и онога кога сам Ја самог створио
12. и богатство му огромно дао,
13. и синове који су са њим,
14. и живот му угодним учинио,
15. и жуди да му још увећам!
16. Никако! Он, заиста, пркоси Нашим речима и доказима
17. а оптеретићу га Ја тешком казном,

[*] Мудесир (Покривени).

18. јер је смишљао и рачунао,
19. и, проклет био, како је прорачунао!
20. и још једном, проклет био, како је прорачунао!
21. Затим је сагледао,
22. па се онда смркнуо и намрштио,
23. и потом се окренуо и узохолио,
24. и рекао: “Ово није ништа друго до враџбина која се наслеђује,
25. ово су само човекове речи!”
26. У Секар ћу ја њега да бацим.
27. А знаш ли ти шта је Секар?!
28. Ништа он неће да поштеди,
29. коже ће да пржи, па црним да учини,
30. над њим су деветнаесторица.
31. Ми смо чуварима Ватре само анђеле поставили и одредили смо њихов број као искушење онима који не верују - да се увере они којима је дата Књига, и да се онима који верују повећа веровање, и да они којима је дата Књига и они који су верници не сумњају, и да они чија су срца болесна и они који су неверници кажу: “Шта је Аллах хтео овим примером?” Тако Аллах коме хоће даје да је у заблуди, и на Прави пут упућује кога хоће. А војске твога Господара зна само Он. А Ватра је људима само опомена.
32. И тако Ми Месеца
33. и ноћи када нестане,
34. и зоре када сване,
35. то је, заиста, једна од највећих невоља,

36. људима је опомена;
37. ономе између вас који хоће напред да иде или заостане!
38. Свака душа ће за своја дела да одговара,
39. осим оних на десној страни,
40. они ће се у рајским баштама распитивати
41. о неверницима.
42. “Шта вас је довело у Секар?”
43. “Нисмо”, рећи ће, “били од оних који су молитву обављали.
44. нити смо хранили сиромашне.
45. И у беспослице смо се упуштали са беспослењацима,
46. и Судњи дан смо порицали,
47. све док нам смрт није дошла.”
48. Њима неће да користи посредовање посредника.
49. Па зашто се они окрећу од опомене?
50. Као да су дивљи магарци преплашени
51. који беже од лавова!
52. Напротив, сваки би човек међу њима хтео да му се дају раширени листови.
53. Никада, јер они се оног света не плаше!
54. Уистину! Кур'ан је опомена,
55. и ко хоће, на уму ће да га има,
56. а на уму ће да га има само ако Аллах буде хтео, Он је једини достојан да Га се боје и достојан је да опрашта.

75 - Кијама^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Кунем се Судњим даном
2. и кунем се душом која себе кори.
3. Зар човек мисли да његове кости нећемо да сакупимо?!
4. Хоћемо, Ми можемо да вратимо јагодице прста његових поново.
5. Али, човек хоће да негира оно што је пред њим,
6. па пита: “Када ће Судњи дан бити?”
7. Када се поглед збуни
8. и Месец помрачи
9. и Сунце и Месец смотају, па сјај изгубе,
10. тог дана човек ће да повиче: „Где да се бежи?“
11. Не, нема спаса!
12. Тог дана твоме је Господару повратак.
13. Тог дана човек ће о ономе што је припремио, а што је пропустио, да буде обавештен.
14. Штавише, човек себе добро зна - сам ће против себе сведочити,
15. макар износио своја оправдања.
16. Не изговарај Кур'ан језиком својим да би га што пре запамтио,
17. Ми смо дужни да га сакупимо да би га ти читао.

[*] Кијама (Судњи дан).

18. А када га читамо, ти прати читање његово,
19. а после, Ми смо дужни да га објаснимо.
20. Али, напротив, ви овај пролазни свет волите,
21. а онај други свет запостављате.
22. Тог дана нека лица ће да буду блистава,
23. у Господара свога ће да гледају.
24. Тог дана нека лица ће бити смркнута,
25. уверена да ће их снаћи велика несрећа!
26. Пази, када душа допре до кључних костију
27. и викне се: “Има ли лекара да га излечи?!”
28. И он се увери да је то час смрти
29. и нога се уз ногу савије.
30. Тог дана ће твоме Господару бити приведен.
31. Није веровао и није молитву обављао,
32. него је порицао и окретао се,
33. а онда је својим охоло одлазио.
34. Тешко теби! Тешко теби!
35. и још једном: Тешко теби! Тешко теби!
36. Зар човек мисли да ће сам себи препуштен да буде, да неће да одговара?!
37. Зар није био кап семена која се убаци,
38. затим заквачак коме Он онда размер одреди и складним му лик учини,
39. и од њега две врсте, мушкарца и жену, створи,
40. и зар Тај није способан мртве да оживи?!

76 - Инсан^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Зар је то давно било кад човек није био помена вредан?
2. Ми човека од смесе семена стварамо да бисмо га ставили на искушење и чинимо да он чује и види.
3. Ми му на Прави пут указујемо, па или је захвалан или незахвалан.
4. Ми смо за невернике окове и ланце и огањ разбуктали припремили.
5. Заиста ће честити из пехара камфором зачињено пиће да пију,
6. са извора из ког ће само Аллахове слуге да пију, и који ће куда желе без муке да разводе.
7. Они су завет испунили и плашили се дана чија ће коб да буде свуда присутна,
8. и храну су давали, мада су је и сами желели, сиромаху, сирочету и заробљенику.
9. “Ми вас само због Аллаховог Лица хранимо, од вас ни признања ни захвалности не тражимо!
10. Ми се бојимо нашег Господара, на Дан када ће лица да буду смркнута и намргођена.”
11. Њих ће тог дана Аллах да сачува страхоте и дароваће им блиставост и радост,
12. за оно што су трпели наградиће их Рајом и свилом.

[*] Инсан (Човек).

13. Наслоњени на диване, они у њему ни Сунце ни велику хладноћу неће да осете,
14. у близини ће да им буде његова хладовина, а плодови његови надохват руке ће да им стају.
15. Биће услуживани из сребрених посуда и чаша које ће прозирне бити.
16. Прозирне од сребра, чија ће се мера по њиховим жељама одређивати.
17. У њему ће из чаше пити пиће зачињено ђумбиром,
18. са извора у Рају, који се зове Селсебил.
19. Служиће их вечно млада послуга; да их видиш, помислио би да су просути бисер.
20. И куд год погледаш, видећеш благостање и пространо царство.
21. На њима биће одела од танке зелене свиле и од броката, накићени наруквицама од сребра, и даће им њихов Господар да пију чисто пиће.
22. „То вам је награда; ваш труд је био хвале достојан!“
23. Ми ти објављујемо Кур'ан у етапама.
24. Зато, издржи до одлуке твога Господара, и не слушај ни њиховог грешника ни неверника!
25. И спомињи име свога Господара ујутру и предвече,
26. и у једном делу ноћи Њему падај ничице и дуго Га ноћу величај.
27. Заиста они живот пролазни воле, а ништа их се не тиче Дан тегобни који их чека.
28. Ми их чврстог тела стварамо и зглобове им повезујемо, а ако хоћемо, заменићемо их њима сличним.

29. Ово је опомена, па ко хоће држаће се пута који његовом Господару води,
30. а ви ћете штети само оно што Аллах хоће. Аллах, уистину, све зна и мудар је.
31. Он кога хоће уводи у милост Своју, а неверницима је припремио велику патњу.

77 - Мурселат^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Тако ми оних који се шаљу један за другим,
2. и оних што жестоко дувају,
3. и оних који распростиру,
4. и оних што раздвајају,
5. и оних што достављају Опомену,
6. као оправдање или упозорење,
7. сигурно ће се остварити оно чиме вам се прети!
8. Када звезде изгубе сјај,
9. и када се отвори небо,
10. и када се планине здробе у прах,
11. и када се посланици окупе у одређено време.
12. До којег је то дана одложено?
13. До Судњег дана!
14. А знаш ли ти шта је Судњи дан?
15. Тешко тога дана порицатељима истине!
16. Зар Ми нисмо уништили древне народе
17. и после њих и оне који су за њима долазили?!

[*] Мурселат (Послати).

18. Тако ћемо са свим преступницима да поступимо!
19. Тешко тога дана порицатељима!
20. Зар вас од незнатне текућине не стварамо,
21. коју на поуздано место стављамо
22. до одређенога рока?!
23. Тако смо одредили, а дивно ли то Ми чинимо!
24. Тешко тога дана порицатељима!
25. Зар Ми нисмо учинили Земљу сабиралиштем
26. живих и мртвих
27. и на њој смо поставили непомичне високе планине, и зар
вам Ми не дајемо да слатку воду пијете?!
28. А тешко тога дана порицатељима!
29. Идите према ономе што сте сматрали неистином.
30. Идите према диму у три прама раздвојеном,
31. који хлада неће да даје и који од пламена неће да заклања.
32. Он ће као куле искре да баца
33. као да су риђе камиле.
34. Тешко тога дана порицатељима!
35. Дан је то у коме они неће ни да проговоре
36. и правдање неће да им буде дозвољено.
37. Тешко тога дана порицатељима!
38. То је Судњи дан, и вас и древне народе ћемо да сакупимо,
39. па ако имате какву сплетку, изведите је против Мене!
40. Тешко тога дана порицатељима.

41. Они који су се бојали Аллаха биће међу изворима, у густим баштама.
42. И међу воћем које буду желели.
43. “Једите и пијте, пријатно нек вам је, због оног што сте радили.”
44. Тако ћемо Ми оне који чине добра дела да наградимо.
45. Тешко тога дана порицатељима!
46. “Једите и наслађујте се, али на кратко! - Ви сте, заиста, злочинци!”
47. Тешко тога дана порицатељима!
48. А кад им се каже: “Молитву обављајте!” Они молитву не обављају.
49. Тешко тога дана порицатељима!
50. Па у који ће говор, ако не у Кур'ан, да верују?!

78 - Небеа^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. О чему они једни друге питају?!
2. О великој вести - Судњем дану
3. о којој се они разилазе.
4. А није тако, сазнаће они сигурно!
5. И поново - није тако, сазнаће они сигурно!
6. Зар Земљу колевком нисмо учинили,
7. и планине као клинове
8. и вас створили као парове,
9. и ваш сан учинили смирајем,
10. и ноћ учинили прекривачем,
11. и дан одредили за привређивање,
12. и изнад вас седам чврстих небеса сздали,
13. и поставили пламтећу светиљку?!
14. Ми из кишних облака спуштамо воду обилну
15. да њоме изведемо жито и биље,
16. и густе баште.
17. Судњи дан је, заиста, већ одређен,

[*] Небеа (Вест).

18. Дан када ће у рог да буде дувнуто, па ћете ви, све група по група, да долазите,
19. и небо ће да буде отворено и много ће капија да има,
20. и планине ће да буду покренуте и привиђење ће да постане.
21. Пакао ће, заиста, да буде заседа,
22. неправедницима место повратка,
23. у коме ће да остану заувек,
24. у њему никакве свежине неће да осете, ни пића да окусе,
25. осим вреле воде и смрдљиве капљевине,
26. казне прикладне.
27. Заиста се они нису надали полагању рачуна
28. и потпуно лажним сматрали су Наше речи и доказе,
29. а Ми смо све побројали и записали.
30. “Па зато кушајте, а Ми ћемо патњу само да вам повећавамо!”
31. Заиста богобојазнима припада место спаса и уживања:
32. баште и виногради,
33. и девојке младе, истих година,
34. и пехари пуни.
35. Тамо неће да слушају празне беседе и лажи,
36. то им је награда од твога Господара, довољан дар.
37. Од Господара небеса и Земље и онога што је између њих, Свемилоснога, коме неће моћи зборити.
38. На Дан када анђеоло Гаврило и сви анђели буду поређани у редове, неће проговорити. Говориће само онај коме Свемилосни дозволи, а истину ће рећи.

39. То је дан истине, па ко хоће, кренуће путем повратка своме Господару.
40. Ми вас, заиста, упозоравамо на блиску патњу, на Дан у коме ће човек дела својих руку да види, а неверник да узвикне: “Камо среће да сам у прашину претворен!”

79 - Назиа^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Тако Ми анђела који душе чупају грубо,
2. и анђела који душе узимају нежно,
3. и анђела који се крећући плове
4. и оних који једни друге претичу
5. и оних који извршавају наредбе.
6. На Дан када ће се Земља потрести,
7. за којим ће доћи следећи потрес,
8. Људска срца ће тог дана бити престрављена,
9. а погледи њихови уплашени.
10. Они говоре: “Зар ћемо, заиста, изгробова да будемо проживљени?”
11. Зар кад постанемо труле кости?”
12. И још кажу: “То је, онда, штетан повратак.”
13. А биће то само једна наредба,
14. а они већ на површини Земље.
15. Да ли ти је дошла вест о Мојсију,
16. кад га је његов Господар позвао у благословљеној, чистој долини Тува?
17. Иди код фараона, он се, заиста, осилио,

[*] Назиа (Они који чупају).

18. и реци: “Да ли би ти да се очистиш,
19. да те упутим твоме Господару, па да Га се бојиш?”
20. И онда му је показао највеће чудо,
21. али је он порекао и није послушао,
22. већ се окренуо и пожурио
23. и сабрао и повикао:
24. И рече: “Ја сам господар ваш највећи!”
25. Па га је Аллах казнио као пример за Будући а и овај свет.
26. У томе има поука за свакога који се буде Аллага бојао!
27. А шта је теже: вас или небо створити? Он га је саздао,
28. његов свод високо дигао и усавршио,
29. његове ноћи учинио мрачним, а дане светлим.
30. После тога је Земљу распростро,
31. из ње је воду и пашњаке извео,
32. и планине непомичним учинио,
33. на уживање вама и вашој стоци.
34. А кад дође највећа невоља - Судњи дан,
35. тада ће човек да се присети онога што је радио,
36. и Огањ ће свакоме ко види да буде указан.
37. Па, оном ко се охолио
38. и живот на овом свету више волео,
39. Огањ ће сигурно да буде пребивалиште.
40. А оном ко је од стајања пред својим Господаром стрепео и душу од прохтева уздржао,

41. Рај ће сигурно да буде боравиште.
42. Питају те о Судњем часу: “Када ће да се догоди?”
43. Шта ти о његовом спомену знаш!?
44. Знање о њему је само код твога Господара.
45. Твоје упозорење на њега прихвата само онај који Га се боји,
46. а њима ће да се учини, тог дана, када га доживе, да су само једно слеподне или једно јутро на овом свету остали.

80 - Абеса^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Намрштио се и окренуо,
2. зато што му је слепи човек пришао.
3. А шта ти знаш, можда он жели да се греха очисти,
4. или опомене, па да му опомена користи.
5. А што се тиче онога који је богат,
6. ти се њему окрећеш,
7. а ти ниси одговоран ако се он не очисти греха.
8. А што се тиче онога који ти је дошао журећи,
9. и боји се,
10. ти њега занемарујеш.
11. Не чини тако! Заиста је ово опомена,
12. па ко хоће, имаће Га на уму,
13. на листовима је цењеним
14. узвишеним, чистим,
15. у рукама анђела
16. часних, честитих.
17. Проклет нека је човек! Колико је само његово порицање!

[*] Абеса (Намрштио се).

18. Од чега га Он ствара?
19. Од капи семена га ствара, па му одређује.
20. И Прави пут му олакшао,
21. затим му живот одузме и учини да буде сахрањен,
22. и после ће, када Он буде хтео, да га проживи.
23. Не, још није извршио оно што је Он наредио!
24. Нека човек погледа у своју храну.
25. Ми обилну кишу проливамо,
26. затим земљу пукотинама цепамо
27. и чинимо да из ње израста жито,
28. и грожђе и поврће,
29. и маслине и палме,
30. и густе баште,
31. и воће и траве
32. на корист вама и вашој стоци.
33. А кад дође снажан глас,
34. на Дан када ће човек од свога брата да побегне,
35. и од своје мајке, и од свога оца,
36. и од своје супруге и својих синова,
37. тог Дана сваки човек ће само о себи бринути,
38. нека лица тог Дана биће блистава,
39. насмејана, радосна,
40. а неким лицима тог Дана биће прашина,
41. тама ће их прекривати,
42. то ће, заиста, да буду неверници, развратници.

81 - Теквир^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Када Сунце буде скупљено и изгуби сјај,
2. и када раштркане звезде нападају,
3. и када планине буду покренуте и смрвљене
4. и када стеоне камиле буду остављене
5. и када дивље животиње буду сабране,
6. и када мора буду распаљена
7. и када душе буду спарене,
8. и када девојчица која је жива закопана буде упитана
9. због којег је греха убијена,
10. и када листови буду раширени,
11. и када небо буде уклоњено,
12. и када Огањ буде разбуктан,
13. и када Рај буде приближен,
14. свако ће да сазна оно што је припремио.
15. И кунем се оним што се скрива,
16. што се креће и склања,
17. и ноћи кад долази,

[*] Теквир (Престанак сјаја).

18. и зором кад дише,
19. Кур'ан је, заиста, казивање племенитог анђела
20. моћног, код Господара Престола, цењеног.
21. Кома се други покуравају, поверљивог!
22. А ваш друг Мухаммед није луд,
23. он је анђела на обзорју јасном видео,
24. и, када је у питању оно што је недокучиво чулима, он није шкрт,
25. и Кур'ан није говор проклетог ђавола,
26. па куда онда идете?!
27. Он је само опомена световима,
28. ономе од вас који жели да је на правом путу,
29. а ви не можете ништа хтети ако то Аллах, Господар светова, неће!

82 - Инфитар^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Када се небо расцепи,
2. и када раштркане звезде нападају,
3. и када мора буду прокључала па се прелију,
4. и када гробови буду преврнути,
5. свако ће да сазна шта је припремио, а шта пропустио.
6. О човече, шта те је обмануло у вези са твојим Господаром
Племенитим!?
7. Који те је створио, па учинио да си складан и да си усправан,
8. и какав је хтео лик ти дао.
9. Напротив! Ви још и Судњи дан поричете,
10. а над вама бдију анђели чувари,
11. племенити писари
12. који знају и записују оно што радите.
13. Честити ће сигурно у Рај,
14. а развратници сигурно у Пакао.
15. На Судњем дану у њему ће да горе
16. и никад из њега изаћи неће.
17. А шта ти знаш шта је Судњи дан?!
18. И још једном: шта знаш шта је Судњи дан?!
19. Дан када нико никоме неће моћи нимало да помогне, тог
Дана власт ће једино Аллах да има.

[*] Инфитар (Расцепљење).

83 - Мутафифин^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Тешко онима који закидају,
2. који пуну меру узимају кад од других купују,
3. а кад другима мере на литар или на кантар закидају.
4. Зар не мисле такви да ће да буду оживљени
5. на велики Дан,
6. на Дан када ће људи Господару светова да се дигну?!
7. Уистину! Записано је развратницима да су у Сицину,
8. а знаш ли ти шта је Сицин?!
9. Књига је исписана.
10. Тешко тога дана порицатељима,
11. који су порицали Судњи дан,
12. а њега не пориче осим сваки преступник, грешник,
13. који је, када су му Наше речи и докази казивани, говорио:
“Измишљотине древних народа!”
14. Не, напротив! Оно што су радили је прекрило њихова срца.
15. Напротив! Заиста ће они тог дана да буду спречени да виде
свога Господара.
16. Затим ће сигурно у Пакао да уђу,

[*] Мутафифин (Они који при мерењу закидају).

17. па ће им бити речено: “То је оно што сте порицали!”
18. Уистину! Записано је честитима да су у Иллијјуну,
19. а знаш ли ти шта је Иллијјун?
20. Књига је исписана!
21. Уз њу су присутни они који су блиски.
22. Честити ће, заиста, уживати,
23. са дивана прекривених да гледају,
24. на лицима њиховим препознаћеш озареност ужитком,
25. пићем запечаћеним биће напајани,
26. на чијем крају мошус ће да буде, и нека се за то такмиче они који хоће да се такмиче!
27. А мешавина му је из извора Тесним,
28. врело из којег ће они блиски да пију.
29. Заиста су неверници исмејавали оне који верују,
30. и када су поред њих пролазили, једни другима су намигивали.
31. А кад су се враћали својим породицама, враћали су се шале збијајући.
32. А кад би их видели, говорили би: „Ови су, заиста, у заблуди“,
33. а они нису послати да их чувају.
34. Тог дана ће они који су веровали неверницима да се смеју,
35. са дивана ће да гледају.
36. Зар ће неверници бити другачије кажњени него према ономе како су поступали!

84 - Иншикак^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Кад се небо расцепи
2. и послуша свога Господара, а оно је обавезно да то учини.
3. И када Земља буде растегнута
4. и избаци оно што је у њој, и потпуно се испразни,
5. и послуша свога Господара, а она је обавезна да то учини.
6. О човече, ти се трудиш идући своме Господару, па ћеш свој труд да нађеш.
7. Онај коме буде његова књига у његову десну руку дата,
8. Лак ће обрачун полагати
9. и својима ће радостан да се врати;
10. а онај коме буде његова књига иза његових леђа дата,
11. пропаст ће да призива,
12. и у Огњу ће да гори.
13. Заиста је он са својом породицом био радостан,
14. и мислио је да се никада неће Аллаху вратити,
15. Напротив! Заиста његов Господар о њему све зна!
16. Па кунем се вечерњим руменилом,
17. и ноћи, и оним што она сакупља,

[*] Иншикак (Цепање).

18. и Месецом пуним,
19. ви ћете сигурно из стања у стање да прелазите!
20. Па шта им је па не верују,
21. и кад им се Кур'ан учи на тло лицем не падају?!
22. Напротив, они који не верују поричу,
23. а Аллах најбоље зна шта они у себи крију,
24. зато им наговести болну патњу!
25. Осим онима који буду веровали и добра дела чинили, таквима припада непрекидна награда.

85 - Буруџ^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Тако ми неба са великим звездама,
2. и Дана већ обећаног,
3. и сведока и посведоченог,
4. проклети били они који су ровове ископали
5. и ватру са горивом,
6. када су око ње седели
7. и били сведоци онога што су верницима радили!
8. А светили су им се само зато што су у Аллаха, Силнога и Хваљенога, веровали,
9. Чија је власт и на небесима и на Земљи, а Аллах је свему сведок.
10. Заиста онима који су мучили вернике и вернице, а затим се нису покајали, припада кажњавање у Паклу, и припада им кажњавање у Огњу.
11. Заиста онима који су веровали и радили добра дела припадају рајске баште кроз које теку реке, а то је велики успех.
12. Заиста је освета твога Господара жестока!
13. Он, заиста, ни из чега ствара, и поново ће то да учини;
14. Он је Опроститељ греха, Онај који пуно воли,

[*] Буруџ (Сазвежђа).

15. Господар Престола, Величанствени.
16. Он ради шта хоће.
17. Да ли је до тебе допрла вест о војскама,
18. о фараону и Семуду?
19. Међутим, они који не верују стално поричу,
20. а Аллах је иза њих, окружује их.
21. Напротив! Ово је величанствени Кур'ан
22. на помно чуваној Плочи.

86 - Тарик^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Тако ми неба и звезде која се појављује ноћу!
2. А знаш ли ти шта је то ноћни посетилац?
3. Продирућа звезда!
4. Нема човека а да над њим није анђео чувар.
5. Па нека човек погледа од чега је створен!
6. Створен је од течности која избија у млазу,
7. која између кичме и груди излази,
8. и Он је, заиста, у стању поновно да га створи,
9. на дан када тајне буду откривене,
10. када човек ни снаге ни помагача неће да има.
11. И тако ми неба пуног кише која се враћа.
12. и Земље пуне распукнућа,
13. Кур'ан је, заиста, говор који раставља истину од неистине,
14. није никаква лакрдија.
15. Они, заиста, праве сплетке,
16. а Ја им узвраћам на сплетке,
17. зато неверницима дај још времена, остави их још који тренутак.

[*] Тарик (Звезда Тарик).

87 - Еала

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Слави и узвисуј име свога Господара, Свевишњег
2. Који све ствара и чини складним,
3. и Који одређује, па упућује,
4. и Који чини да изникне растиње,
5. а потом чини да постане суво, потамнело,
6. Ми ћемо да те научимо да учиш па ништа нећеш да заборавиш,
7. осим онога што Аллах хоће. Он, заиста, зна и оно што на јаву износите и оно што кријете.
8. И Ми ћемо ти у свему олакшати;
9. па ти опомињи док опомена буде користила,
10. а опоменуће се онај који се боји Аллаха,
11. а избегаваће је онај најгори,
12. који ће у великој ватри да гори,
13. па у њој неће ни да умире ни да живи.
14. Успео је онај који се греха очисти
15. и слави име свога Господара па молитву обави!
16. Међутим, ви више волите пролазан живот,
17. а Будући свет је бољи и вечан је,
18. Ово се, заиста, налази у пријашњим листовима,
19. листовима Аврамовим и Мојсијевим.

[*] Еала (Свевишњи).

88 - Гашија^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Да ли је дошла до тебе вест о Дану који ће све прекрити?
2. Нека лица ће тог Дана бити потиштена,
3. преморена, напаћена,
4. гореће у ужареној ватри,
5. напајана са прокључалог извора,
6. када другог јела осим трња неће да има,
7. које неће ни да угоји ни глад да утоли.
8. Нека лица тог Дана биће радосна,
9. својим трудом задовољна,
10. у узвишеном Рају,
11. у коме неће да слушају празан говор!
12. У њему су извори воде које теку,
13. у њему су уздигнути дивани,
14. и постављени пехари,
15. и поређани јастуци
16. и раширени ћилими.
17. Па, зашто они не погледају камилу како је створена,

[*] Гашија (Тешка невоља).

18. и небо како је уздигнуто,
19. и планине како су постављене,
20. и Земљу како је прострта?!
21. Па ти опомињи, јер ти и јеси само опомињач,
22. ти ниси онај који их присиљава на веровање!
23. А онога који се окрене и не верује,
24. њега ће Аллах да казни највећом патњом.
25. Нама ће, заиста, сви да се врате.
26. А затим ћемо Ми, њихова дела да обрачунамо!

89 - Феџр^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Тако ми зоре,
2. и десет ноћи
3. и парног и непарног,
4. и ноћи када настаје,
5. зар то паметном заклетва није?
6. Зар не знаш шта је твој Господар урадио са народом Ад,
7. са становницима Ирема, пуног палата на ступовима
8. којима није било равних ни у једној земљи;
9. и са Семудом, који су клесали стене у долини,
10. а и са фараоном, који је имао војску,
11. који су на Земљи били охоли,
12. и смутње на њој умножили,
13. па је твој Господар бич патње на њих спустио,
14. а твој Господар, заиста, све надгледа.
15. А човек, када га његов Господар искуша па му почаст укаже и благодатима га обаспе, каже: “Мој Господар ме је почаствовао!”
16. А кад га искуша и његову опскрбу учини оскудном, онда каже: “Мој Господар ме је понизио!”

[*] Феџр (Зора).

17. А није тако! Ви пажњу сирочету не указујете,
18. и да се нахрани сиромах - један другога не подстичете,
19. и наследство похлепно једете
20. и богатство претерано волите.
21. Уистину, када Земља буде здробљена у комадиће,
22. и када дође твој Господар, а анђели буду све ред до реда,
23. и када тај дан Пакао буде примакнут, тада ће човек да се сети - а на шта му је сећање?!
24. И рећи ће: “Камо среће да сам се за овај живот припремио!”
25. А тог Дана нико неће као Он кажњавати,
26. и нико неће као Он у окове окивати.
27. А ти, о душо смирена,
28. врати се Господару своме задовољна, а и Он тобом задовољан
29. па уђи и буди међу Мојим слугама
30. и уђи у Мој Рај!

90 - Белед^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Кунем се градом овим,
2. а ти си у овом граду ослобођен ограничења,
3. и родитељем и оним кога је родио.
4. Човека смо створили да се труди.
5. Мисли ли он да му нико ништа не може?
6. Он говори: “Утрошио сам огромно богатство!”
7. Зар мисли да га нико није видео?
8. Зар му нисмо дали два ока
9. и језик и две усне,
10. и добро и зло му објаснили?
11. Па зашто он није на благодатима захвалан био?
12. А шта ти мислиш: како се на благодатима захвалан може бити?
13. Роба ропства ослободити,
14. или, у време глади нахранити
15. сироче блиског рода,
16. или јадног сиромаша.

[*] Белед (Град).

17. А потом да је био од оних који верују, који једни другима препоручују стрпљивост и који једни другима препоручују милосрђе;
18. они ће да буду срећници!
19. А они који не верују у Наше речи и доказе, они ће да буду несретни.
20. изнад њих ће да буде затворена ватра.

91 - Шемс^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Тако ми Сунца и његовог светла!
2. и Месеца када га прати,
3. и дана када га видљивим учини,
4. и ноћи када га заклони,
5. и неба и Онога Који га сазда,
6. и Земље и Онога Који је распростре,
7. и душе и Онога Који је исправном створи,
8. па је надахнуо да разликује грехе од богобојазности;
9. успео је онај ко је греха очисти,
10. а изгубио је онај ко је запостави!
11. Народ Семуд је због своје охолости порицао:
12. Кад се један несрећник између њих подигао,
13. Па им је Аллахов посланик довикнуо: “Пазите на Аллахову камилу и њен ред појења!”
14. Али су га у лаж утерали, и камилу заклали - и њихов Господар их је, због њихових греха уништио и казном све обухватио
15. не бојећи се последице тога.

[*] Шемс (Сунце).

92 - Лејл^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Тако ми ноћи када све прекрије,
2. и дана кад сване,
3. мушко и женско које створи,
4. ваш труд је, заиста, различит.
5. Па ономе који удељује и богобојазан је
6. и оно најлепше сматра истинитим,
7. олакшаћемо му чињење добрих дела;
8. а ономе који тврдичи и осећа се независним,
9. и оно најлепше сматра лажним,
10. олакшаћемо му чињење греха;
11. и његово богатство, кад се стровали, неће да му користи.
12. Ми смо дужни да укажемо на Прави пут
13. и једино Нама припада и Будући и овај свет.
14. Зато вас упозоравам на разбукталу ватру
15. у коју ће да уђе само највећи несрећник,
16. онај који буде порицао и окретао се,
17. а од ње ће да буде одстрањен богобојазни,

[*] Лејл (Нох).

18. онај који иметак свој удељује, да би се греха очистио,
19. не очекујући да му се узврати захвалношћу,
20. Већ једино жудећи за Лицем Господара свога Свевишњег,
21. и он ће, заиста, да буде задовољан!

93 - Духа^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Тако ми јутра
2. и ноћи кад се утиша,
3. твој Господар није те ни напустио ни омрзнуо!
4. Будући свет је, заиста, бољи за тебе од овог света,
5. а твој Господар ће ти сигурно подарити, па ћеш задовољан бити.
6. Зар ниси био сироче, па ти је Он уточиште пружио,
7. и залутао си био, па те је упутио,
8. и сиромах си био, па те је богатим учинио?
9. Зато, сироче не уцвили,
10. и онога ко тражи не одбиј,
11. и о благодати свога Господара казуј!

[*] Духа (Јутро).

94 - Шерх^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Зар твоје груди нисмо учинили пространим
2. и твоје бреме скинули,
3. које је твоја плећа притискало,
4. и спомен на тебе високо уздигли!
5. Па, заиста, са муком је олакшање,
6. заиста, са муком је олакшање!
7. А кад завршиш, предај се молитви,
8. и тежи своме Господару!

[*] Шерх (Широкогрудост).

95 - Тин^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Тако ми смокве и маслине,
2. и Синајске горе,
3. и града овог сигурног,
4. Ми човека стварамо у најлепшем облику,
5. затим ћемо да га вратимо у најниже низине,
6. само не оне који буду веровали и радили добра дела, њима припада непрекидна награда.
7. Па, шта те онда наводи да поричеш Судњи дан?
8. Зар Аллах није судија најправеднији?!

[*] Тин (Смоква).

96 - Алак^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Читај са именом твога Господара Који ствара,
2. ствара човека од заквачка.
3. Читај, племенит је твој Господар,
4. Који подучава перу,
5. Који човека подучава ономе што не зна.
6. Уистину, човек се узохоли
7. чим се независним осети,
8. а твоме Господару ће сви, заиста, да се врате!
9. Реци ми о оном који спречава
10. слугу док молитву обавља.
11. Реци ми ако он мисли да је на Правом путу,
12. или мисли да богобојазност наређује?!
13. Шта мислиш, ако он пориче и окреће се,
14. зар он не зна да Аллах све види?!
15. Напротив! Ако се не окани, оцрнићемо му чело,
16. чело лажно и грешно,
17. па нека он позове своје друштво.
18. Ми ћемо да позовемо анђеле Пакла.
19. Напротив! Ти му се не покуравај, већ падај ничице и приближи се своме Господару!

[*] Алак (Угрушак).

97 - Кадр^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Ми смо га објавили у Ноћ одредбе,
2. а шта ти мислиш шта је Ноћ одредбе?
3. Ноћ одредбе боља је од хиљаду месеци;
4. анђели и анђео Гаврило, са дозволом свога Господара, се спуштају у њој због одлуке сваке.
5. Мир је у њој све док зора не сване.

[*] Кадр (Ноћ одредбе).

98 - Бејина^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Нису се неверници између следбеника Књиге и незнанобожаца одвојили, све док им није дошао јасни доказ:
2. Посланик од Аллаха који учи чисте листове,
3. у којима су исправни прописи.
4. А подвојили су се они којима је дата Књига баш онда кад им је дошао јасни доказ,
5. а наређено им је да само Аллаха обожавају, да Му искрено, као правоверни, веру исповедају, и да обављају молитву, и да обавезну милостињу удељују; а то је исправна вера.
6. Они следбеници Књиге који не верују и незнанобошци, биће, сигурно, у ватри Пакла, у њој ће вечно да остану: они су најгора створења.
7. А они који верују и чине добра дела - они су, заиста, најбоља створења.
8. Награда за њих од Њиховог Господара су вртови Едена кроз које теку реке, у којима ће вечно, заувек да бораве; Allah ће да буде задовољан њима, а и они ће да буду задовољни Њиме. То ће да буде за онога који се буде бојао свога Господара.

[*] Бејина (Доказ јасни).

99 - Залзала^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Кад се Земља најжешћим потресом својим затресе,
2. и када Земља избаци своје терете
3. и човек узвикне: “Шта јој је?”
4. Тог дана ће она своје вести да казује,
5. јер ће твој Господар да јој нареди.
6. Тог дана људи ће се раздвојени појавити да им се покажу њихова дела:
7. Онај ко буде урадио колико трун добра - видеће га,
8. а онај ко буде урадио и колико трун зла - видеће га.

[*] Залзала (Земљотрес).

100 - Адијат^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Тако ми оних који дахћући јуре,
2. па варнице севају
3. и зором нападају,
4. и ту дижу прашину
5. па ту сви заједно у средину продиру,
6. човек је, заиста, своме Господару незахвалан,
7. и сам је он, заиста, томе сведок,
8. и он је, заиста, у љубави према овозвештеним добрима безобзиран.
9. А зар он не зна да ће, када гробови буду преврнути са оним што је у њима,
10. и када изађе на видело оно што је у срцима,
11. њихов Господар ће тог Дана, сигурно, све о њима да зна?!

[*] Адијат (Они који јуре).

101 - Кариа^[*]

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

1. Застрашујући Удар!
2. Шта је застрашујући Удар?
3. И шта ти знаш шта је застрашујући Удар?
4. Тог Дана људи ће да буду као раштркани лептири,
5. а планине као шарена вуна ишчупана.
6. Онај чија добра дела буду тешка,
7. у угодном животу ће да живи,
8. а онај чија добра дела буду лака,
9. боравиште ће му бездан бити.
10. А знаш ли ти шта ће то да буде?
11. Ужарена Ватра!

[*] Кариа (Застрашујући удар).

102 - Текасур^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Заокупља вас настојање да што имућнији будете
2. све док гробове не населите.
3. А не треба тако, сазнаћете свакако!
4. И још једном, не треба тако! Сазнаћете сигурно!
5. Не ваља тако, кад бисте ви знали поуздано,
6. Пакао ћете, заиста, да видите!
7. И још једном, заиста ћете да га видите сасвим јасно!
8. Затим ћете тог Дана о благодатима да будете питани сигурно!

[*] Текасур (Надметање).

103 - Аср^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Тако ми времена,
2. заиста је човек на губитку,
3. само нису они који верују и раде добра дела, и који једни другима препоручују истину и који једни другима препоручују стрпљење.

[*] Аср (Време).

104 - Хумезе^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Тешко сваком клеветнику подругљивцу,
2. који гомила благо и пребројава га,
3. и мисли да ће његово благо да га учини бесмртним.
4. Напротив! Он ће сигурно да буде бачен у Хутамау!
5. А знаш ли ти шта је Хутама?
6. Аллахова разбуктала Ватра,
7. која ће да допире до срца.
8. Она ће над њима да буде затворена
9. пламеним издуженим стубовима.

[*] Хумезе (Клеветник).

105 - Фил^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Зар ниси чуо шта је урадио твој Господар са власницима слона?
2. Зар није упропастио њихово лукавство
3. и послао на њих јата птица,
4. које су на њих бацале грумење од печене глине,
5. па их учинио као поједено лишће?

[*] Фил (Слон).

106 - Курејш^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Због навике Курејшија,
2. њихове навике да зими и лети путују,
3. нека они Господара ове Куће обожавају,
4. Који их гладне храни и од страха брани.

[*] Курејш (Курејшије).

107 - Ма'ун^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Знаш ли ти онога који пориче Судњи дан?
2. Па то је онај који грубо одбија сироче,
3. и који да се нахрани сиромах - не подстиче.
4. Па тешко онима који обављају молитву,
5. онима који су немарни према својој молитви,
6. који се само приказују људима.
7. И најмању помоћ ускраћују!

[*] Ма'ун (Ускраћивање помоћи).

108 - Кевсер^{*1}**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Ми смо ти, уистину, дали Кевсер,
2. зато свога Господара обожавај, и жртвеницу приноси.
3. Онај који тебе Мухаммеде мрзи - сигурно ће он без спомена остати.

[*] Кевсер (Велико добро).

109 - Кафирун^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Реци: “О ви неверници,
2. ја не обожавам оно што ви обожавате,
3. нити ви обожавате Онога Кога ја обожавам,
4. нити ја обожавам оно што ви обожавате,
5. нити ви обожавате Онога Кога ја обожавам,
6. вама ваша вера, а мени моја.”

[*] Кафирун (Неверници).

110 - Наср^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Када Аллахова помоћ и победа дођу,
2. и видиш људе како у скупинама улазе у Аллахову веру,
3. ти слави и величај свога Господара хвалећи Га и моли Га да ти опрости, Он заиста стално прима покајање.

[*] Наср (Помоћ).

111 - Месед^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Нека пропадну руке Ебу Лехебове, и пропао је!
2. Неће да му буде од користи његово богатство, а ни оно што је стекао,
3. ући ће он сигурно у распламсалу ватру,
4. и његова жена што носи гране;
5. око њеног врата биће уже од усукане личине.

[*] Месед (Пламен).

112 - Ихлас^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Реци: “Он је Аллах - Један!
2. Аллах је Уточиште сваком.
3. Није родио и рођен није,
4. и нико Му раван није!”

[*] Ихлас (Искреност).

113 - Фелек^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Реци: “Тражим уточиште код Господара свитања,
2. од зла онога што је Он стварио,
3. и од зла мркле ноћи кад разастре тмине,
4. и од зла оних које дувају у чворове,
5. и од зла завидника кад завиди.”

[*] Фелек (Свитање).

114 - Нас^[*]**У име Аллаха, Милостивог, Самилосног**

1. Реци: “Тражим уточиште код Господара људи,
2. Владара људи,
3. Бога људи,
4. од зла оног који уноси зле мисли па се сакрије,
5. који зле мисли уноси у срца људи;
6. од духова и људи.”

[*] Нас (Људи).

Sadržaj

1	Фатиха	1
2	Бекара	2
3	Алу Имран	39
4	Ниса	61
5	Маида	84
6	Ен'ам	101
7	Е'араф	121
8	Енфал	144
9	Тевба	152
10	Јунус	168
11	Худ	180
12	Јусуф	193
13	Ра'ад	205
14	Ибрахим	211
15	Хиџр	217
16	Нахл	223
17	Исра	236
18	Кехф	246
19	Мерјем	258
20	Та-ха	266
21	Енбија	277
22	Хаџ	286
23	Му'минун	294
24	Нур	303
25	Фуркан	311
26	Шу'ара	318
27	Немл	330
28	Касас	338
29	Анкебут	347

30	Рум	354
31	Лукман	360
32	Сеида	364
33	Ахзаб	367
34	Себа	376
35	Фатир	382
36	Јасин	387
37	Саффат	393
38	Саад	402
39	Зумер	408
40	Гафир	416
41	Фусилет	425
42	Шура	431
43	Зухруф	437
44	Духан	444
45	Џасије	448
46	Ахкаф	452
47	Мухаммед	457
48	Фетх	461
49	Хуџурат	465
50	Каф	468
51	Заријат	472
52	Тур	476
53	Неџм	479
54	Камр	483
55	Рахман	487
56	Вакиа	491
57	Хадид	496
58	Муцадела	500

Sadržaj

59	Хашр	504
60	Мумтехина	507
61	Саф	510
62	Џум'а	512
63	Мунафикун	514
64	Тегабун	516
65	Талак	518
66	Тахрим	520
67	Мулк	522
68	Калам	525
69	Хака	528
70	Ма'ариц	531
71	Нух	534
72	Џин	536
73	Муземил	539
74	Мудесир	541
75	Кијама	544
76	Инсан	546
77	Мурселат	549
78	Небеа	552
79	Назиа	555
80	Абеса	558
81	Теквир	560
82	Инфитар	562
83	Мутафин	563
84	Иншикак	565
85	Буруц	567
86	Тарик	569

87	Еала	570
88	Гашија	571
89	Фецр	573
90	Белед	575
91	Шемс	577
92	Лејл	578
93	Духа	580
94	Шерх	581
95	Тин	582
96	Алак	583
97	Кадр	584
98	Бејјина	585
99	Залзала	586
100	Адијат	587
101	Кариа	588
102	Текасур	589
103	Аср	590
104	Хумезе	591
105	Фил	592
106	Курејш	593
107	Ма'ун	594
108	Кевсер	595
109	Кафирун	596
110	Наср	597
111	Месед	598
112	Ихлас	599
113	Фелек	600
114	Нас	601

